

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

MARISSA HONEYCUTT

Bölüm 3: Kucaklanmış

A DARK EROTIC SERIES

EMBRACED

the life of anna

PART THREE

Birinci Bölüm

Ben, Anna ile birlikte Sapphire'in asansörüne binip kendi katlarına çıkarken, "Biraz erken," diye yorum yaptı. "Biraz bana gelmek ister misin? Film ya da başka bir şey izleyebiliriz."

Anna ona bakarak, "Elbette," dedi. Dün gece komşusuyla harika bir akşam yemeği randevusu yaşamış ve kapısında basit, şefkatli bir iyi geceler öpücüğüyle sona ermişti. Genç avukat bugün de öğle yemeği ve Pazar öğleden sonra sahilde tatlı bir yürüyüşle devam etmişti. Ben eğlenceli ve inanılmaz derecede zekiydi ve Devin'le malikânede geçirdiği uzun ve zorlu bir akşamdan sonra bile onu rahatlatan bir tarzı vardı. Ayrıca, geçen hafta başında Malikâne'ye gitmesinin nedenini bir süreliğine unutmasına da yardımcı olmuştu.

Ben sıırttı ve koridordan onun dairesine doğru yürüdüler. Kapıyı açtı ve Anna'nın benzeyen ama farklı bir düzene sahip bir daireye girdiler. Oturma odası dairenin ortasındaydı ve yatak odaları iki taraftaydı. Televizyon açıktı ve Ben'in ev arkadaşı Matt kanepede oturmuş bira içiyordu. Anna ilk başta Greg'i fark etmedi ama fark ettiğinde kaskatı kesildi. Alex'in ona *bakması* için tuttuğu adam bir sandalyeye çökmüş, bir salatalık kadar soğukkanlı görünüyordu.

"Hey, Jenna'yı çağırırsın diye düşünmüştüm," dedi Ben, Anna'yı odanın içine doğru çekerek.

Matt omuz silkerek, "Babasıyla bir ilgisi vardı," diye cevap verdi. Anna'nın en iyi arkadaşı Jenna, geçen Perşembe günü çifte randevularından sonra Matt'le takılmıştı.

Anna Matt'e gülümsedi ama Greg'e pis bir bakış attı. Pis, *kokuşmuş yalancı*. Alex'in *mülküne göz kulak* olması için para alırken, onun arkadaşıymı gibi davranmıyordu.

Greg ona baktı, hafifçe başını salladı ve sonra ayağa kalktı. "Gitsem iyi olacak. Yatmadan önce yapmam gereken bazı şeyler var."

Anna şaşkınlıkla kaşlarını çatı. Neden gidiyordu? Ona göz kulak olması gerektiğini sanıyordu. Bu bir numara mıydı? Yoksa Alex'in artık mülkünü koruyacak kadar bile önemsemediğini söyleme şekli miydi?

"Emin misin?" Matt şaşırmış görünerek sordu. "Film daha bitmedi."
Greg Anna'ya anlayışlı bir gülümseme verdi. "Hayır. Gitmem gerek.
Sonra görüşürüz. Bira için teşekkürler."

Anna Greg'in gidişini izledi, sonra rahat bir nefes
aldı. "Hey, ikinci randevun nasıldı?" Matt sordu.

Ben Anna'ya gülümsedi. "İkinci mi, üçüncü mü? Perşembe günü akşam
yemeği randevu sayılır mı?"

Anna kıkırdadı. "Bilmiyorum. Öyle mi?"

Ben düşünceli görünüyordu. "Sanırım öyle. Çünkü o zaman bunu
yapabilirim." Yanağını kavradı ve dudaklarını onunkilere bastırdı, onları
okşadı ve Anna'nın tüylerinin diken diken olmasına neden oldu. Anna da
onu öptü ve onun dokunuşunda kendini kaybetti.

Adam geri çekildiğinde Anna utangaç bir ifadeyle ona baktı. "Üçüncü
randevumuza kadar beni böyle öpmene izin yok mu?"

Ben kıkırdadı. "Hayır. Çok ileri gidiyor."

Anna kıkırdadı. "O zaman sanırım bunu üçüncü randevumuz olarak
kabul edeceğim." "Her zaman centilmensin." Matt kıkırdadı ve
ayağa kalktı. "Ben içeride bitiririm.

Odamda. Seni görmek güzeldi,

Anna." "Seni görmek güzeldi,

Matt."

Ben ve Anna kanepede oturup biraz konuştular. Ben'in kendi
ailesinden çok farklı olan ailesi hakkında konuşmasını dinlemek hoşuna
gidiyordu. Ailesi öldükten sonraki hayatı hakkında ona fazla bir şey
anlatmaktan kaçınıyordu. Ona ne olduğunu söylemek istemiyordu ama
dürüst olmamaktan da endişe ediyordu. Belki de ona
Tavsiye için Jenna.

"Neden vasin hakkında konuşmayı sevmiyorsun?" Anna, Jack
hakkındaki üçüncü soruyu da geçiştirdikten sonra Ben sordu.

Anna kızardı. "O... pek hoş biri değildi, daha doğrusu değildi."

Ben kıkırdadı. "Belki de *o tür* avukatlardan biridir. Pek çok avukat iyi
değildir. Özellikle de dağın tepesine çıktıklarında."

"Bu, başarılı olduğunda iyi olmayacağın anlamına mı geliyor?" Anna
bunun mümkün olduğunu düşünmüyordu.

"Umarım öyle değildir. İyi bir adam olmak
için gerçekten çok çabalıyorum." Gülümsedi.

"Bence başarıyorsun."

Sırıttı. "Teşekkürler."

Bir an birbirlerine baktılar, sonra Anna kızardı ve gözlerini kaçırdı.

"Sana zarar verdi mi? Gardiyanına yani?"

Anna telaşla ona baktı. "Neden?"

Omuz silkti. "İçimden geldi. İyi biri olmadığını ve onun hakkında konuşmaktan hoşlanmadığını söylediğinde mantıklı geldi."

Anna uzun bir süre Ben'in gözlerini inceledi. Ona ne kadarını söyleyebilirdi? Gerçekte ne olduğunu öğrenirse onu hâlâ sever miydi? Gözyaşları

gözlerinin önüne geldi. Ona söylemeyerek onu kandırıyormuş gibi hissetti ama korkudan ağzını açmadı. Ondan gerçekten hoşlanıyordu ve artık onu görmek istemezse bu onu mahvederdi.

"Hey," dedi yumuşak bir sesle ve onu kendine çekti. "Hey, sorun yok. Birinin sana yaptığı bir şey için seni asla yargılamam, Anna." Saçlarını okşadı ve başını öptü. "Seni incitti, değil mi?"

Anna başını salladı.

"Çok üzgünüm Anna," diye fısıldadı ve ona sıkıca sarıldı. "Böyle erkekler... ah, beni çok kızdırıyorlar." Onun başının üstünü öptü. "Bunun hakkında konuşmak ister misin?"

"Ne demek istiyorsun?"

"Yani... Bu konuda konuşmak istersen seni dinleyeceğimi bilmeni isterim. Ve senin hakkında asla kötü düşünmem."

Anna onun gözlerinin içine baktı ve gülümsedi. "Gerçekten iyi bir adamsın, bunu biliyor muydun?"

Şefkatle gülümsedi. "Deniyorum."

Başparmağıyla onun yanağını okşadı, sonra eğilip onu öptü.

Elini kızın başının arkasına doladı ve öpücüğü derinleştirdi.

Dilini dudaklarının arasına sokarak onu hafifçe inletti. Uzun bir süre öpüştüler, sonra Ben nefes nefese kalarak aniden çekildi.

"Anna...." Adam onun gözlerini aradı. "Bu gece kalmak ister misin?"

Anna başını salladı. "Evet," diye fısıldadı. "Hem de çok."

Başını salladı ve onu ayağa kaldırarak ayağa kalktı. Onu tekrar öptü, sonra yatak odasına götürdü ve kapıyı arkasından kapattı.

İkinci Bölüm

Anna, Ben'in kollarında mışıl mışıl uyudu. Ben'in saçlarını yüzünden geriye doğru okşamamasıyla uyandı. Gözlerini açtığında gördüğü ilk şey onun gülümsemesiydi.

"Günaydın güzelim," dedi şefkatli bir gülümsemeyle.

"Günaydın," diye karşılık verdi gülümseyerek. Harika bir gece olmuştu. Anna onun Kardeşlik hakkında bir şey bilmediğinden oldukça emindi çünkü yüzükleri ya da mücevherleri hakkında herhangi bir yorum yapmamıştı. Onun yaşında, eğer babası bir Kardeş ise, organizasyondan haberdar olmalıydı. Onun olmadığını biliyordu çünkü kendi piercingleri yoktu.

Anna pencereden dışarı baktı. Güneş yeni doğuyordu. "Saat kaç? Bu mu?"

"Altı. Ne yazık ki bugün ofise erken gitmem gerekiyor. Eğer olsaydı Ne kadar harika bir gece geçireceğimi bilseydim, sabahın bu kadar erken saatinde bir buluşma planlamazdım." Onu öpmek için eğildi. "Özür dilerim."

"Sorun değil." Gülümsedi. "Anlıyorum."

"Dansın ne zaman bitiyor?"

Anna bir dakika düşündü. "Tam olarak bilmiyorum. Bu benim Şirket'teki ilk günüm. Muhtemelen beş civarı."

"Bütün gün dans mı ediyorsun? Vay be."

"Saat ona kadar orada olmak zorunda değilim. Ve durmadan dans etmiyorum. Molalarım var." Kıkırdadı.

Ben gözlerini devirdi. "Ben de öyle düşünmüştüm." Ona doğru sırtıttı. "Altı gibi evde olurum. Benimle burada yemek yemek ister misin?"

Anna hevesle başını salladı.

Eğildi ve onun boynunu öptü. "O zaman belki burada, odamda tatlı yeriz?"

Anna başını salladı ve kıkırdadı. "Kulağa harika geliyor. Ne yiyeceğiz?" "Mmm. Peki ya sen?"

Anna yine kıkırdadı. "Sadece seni de alırsam."

"Tatlım, ne zaman istersen bana sahip olabilirsin." Onun üstüne yuvarlandı. "Harika bir ağzın var." Onu öptü. "Ve vücudun." Onu tekrar öptü. "Ve diğer her şeyi."

Anna onu kalçasında sert bir şekilde hissetti ve ona doğru bastırdı, bu da onun inlemesine neden oldu. Anna'nın dudaklarını kendi dudaklarıyla yakaladı. "Sanırım biraz geç kalmış olabilirim," diye mırıldandı Anna'nın dudaklarına karşı.

Anna, Jenna'yı bulmayı umarak stüdyoya erken geldi. Garajdan çıkarken Aaron'ın park ettiğini gördü.

"Hey, Anna!" dedi, koşarak yanına gitti ve ona kocaman sarıldı. "Yolculuğun nasıl geçti?"

"DC ilginçti. Pek çok ilginç şey gördüm, bu yüzden sanırım iyiydi." Ona sıırttı ve tekrar sarıldı. "Seni çok özledim."

Yüzünü onun boynuna gömdü. "Ben de seni özledim."

Anna gözlerini kapadı ve derin derin içine çekti. O her zaman çok güzel kokardı. "Hey, artık Şirket'tesin. Akşam yemeğine çıkmak ister misin?"

prova mı?"

Anna onun ne sorduğunu biliyordu ve dudağını ısırıldı. Bu noktada Ben'le çıkmaktan çok daha fazlasını yaptıklarından emindi. "Ben... Ben gelemem. Planlarım var."

Aaron şaşırmış görünüyordu. "Kiminle?"

"Um, binamdaki bir adam. Adı Ben."

Aaron sertleşti ve geri çekildi. "Ah." Gözlerinde acı dolu bir bakışla çatıya baktı.

"Aaron...lütfen yapma...."

"Hayır, sorun değil Anna. Sadece düşündüm ki... şey, en azından başka bir erkek yapmadan önce sana çıkma teklif etme şansım olur diye düşündüm." Tekrar ona baktı. "Bu... um... onunla daha önce çıktın mı?"

Anna kızardı ve başını salladı. "Hafta sonu birkaç kez dışarı çıktık." Yüzünü buruşturdu. "Özür dilerim Aaron."

"Sorun yok." Aaron başını salladı ve iç çekti. "Hadi. Hadi gidelim."

Anna kendini çok kötü hissetti. Belki de Ben'le çıkmamalıydı. Ama birini arıyor da değildi. Bir anda oluvermişti. Birlikte stüdyoya doğru yürürlerken Aaron'a baktı. Yüzü anlaşılmazdı ama Anna onun incindiğini hissedebiliyordu.

Aaron Anna'ya kapıyı açtıktan sonra öğrenciler ve profesyonel dansçılardan oluşan kalabalığın içinde kayboldu. Jenna'yı bulmak için etrafına bakınırken gözyaşlarını sildi.

"Jenna!" Anna onu odanın diğer ucunda görünce seslendi.

Birbirlerine doğru ilerlediler. "Hey, randevun nasıldı?" Jenna sordu.

Anna kızardı. "Güzel."

"Allığına bakılırsa gerçekten çok iyi."

Jenna'ya hafta sonu olanları anlattı ve Jenna ciyakladı. "Senin adına çok sevindim. Gerçekten iyi birine benziyor."

"Evet. Aaron'ı incittim ama. Bana çıkma teklif etme şansı bulamadığı için üzgün."

"Bunu dört gözle beklediğini biliyorum."

"Neden bana söylemedin?"

Jenna omuz silkti. "Bilmiyorum. Sanırım unuttum."

Anna kaşlarını çatı, bir şey ona burada bir hafıza kaybından daha fazlası olabileceğini söylüyordu.

"Öğle yemeği yemek ister misin?"

Jenna sordu. Anna başıyla onayladı.

"Tamam, molada buluşuruz."

Anna solistlerin ve müdürlerin birlikte ders yaptığı ana stüdyoya yöneldi. Travis onun içeri girdiğini gördü ve sarılmak için hızla yanına gitti.

"Hey, ortak," dedi. "Profesyonel bir dansçı olmaya hazır mısın?" Anna sırtı. "Evet. Sanırım hazırım."

Zaman su gibi akıp geçti. Anna günlerini provalarda, akşamlarını ise Ben ile geçiriyordu. Onunla geçirdiği zaman arttıkça, yeniden aşık olma tehlikesiyle karşı karşıya olduğunu daha fazla fark ediyordu. Bunun akıllıca olup olmadığını tartıştı, ama Devin aldırıyor gibiydi ve bunu onun onayı olarak kabul etti.

Yaz sona erdi ve sonbahar başladı ve hayat tekdüze bir şekilde ilerlemeye devam etti.

Olumlu yön. İlişkilerinden birkaç ay sonra Ben, Anna'yı çok güzel bir restorana götürdü ve yemekte ona kendisini sevdiğini söyledi. Anna ona dürüstçe kendi aşk mesleğiyle cevap verebilirdi.

"Diğer hayatını" sakladığı için kendini suçlu hissediyordu ve Ben ne kadar rahat biri olsa da, bu giderek daha da zorlaşıyordu. Özellikle de Ben

Bir hafta sonu onu şehir dışına götürdüm ama o "aile dostuyla" vakit geçirmesi gerektiği için gidemedi.

Aile dostu konusunda mutlu değildi ve Anna bunu tamamen kabul etmediğinden şüpheleniyordu, ama ona baskı yapmadı. Çok fazla.

Devin, Anna'yı çeşitli siyasi liderlere "ziyarete" götürmeye devam etti ve birkaç kez Sacramento'ya da gitti. Görünüşe göre Valinin gözdesi olmaya başlamıştı ve Devin her fırsatta ona onunla vakit geçirdi. Devin sık sık ondan Vali'nin zihnine öneriler yerleştirmesini isterdi. Bir keresinde onun alabalık oltasına köpekbalığı takma yeteneğinden bahsettiğini duymuştu ama bunun ne anlama geldiğini bilmiyordu.

Greg, onu rahatlatmak şekilde mesafesini korudu ama onu her gördüğünde Alex'in onu aramadığını hatırlıyordu. Alex'e duyduğu öfke içinde düşük seviyeli bir yanma olarak devam etti.

Ben'in neredeyse erkekleri onun dairesine giderken yakaladığı birkaç geceden fazlası oldu, ancak onun evinde kalarak sorunun çoğundan kaçındı. Ben aldırıyor gibiydi. Ben'in evine gelen erkek sayısı

Anna'nın kesinlikle umurunda değildi ve derin bir rahatlama içinde Zach'i hiç görmedi.

Sonra, durup dururken, Kasım ayının ortasında Alex aradı ve Fındıkkıran bittikten sonra onu ziyarete gelmesini ve Yeni Yılı Almanya'da onunla birlikte geçirmesini istediğini söyledi. Ona sormadı; geleceğini *söyledi*. Bu yüzden ondan nefret etmişti. Devin'den çok farklı olduğunu ima etmişti ama yine de ona bu konuda hiçbir seçenek bırakmamıştı. Yılbaşı Yılbaşı gecesini Ben'le geçirecekti, hor görmeye başladığı Efendi'yle değil ama başka seçeneği de yoktu. Sanki rızası isteğe bağlıymış gibi Alex'e şöyle dedi
orada olacaktı.

Şükran Günü yaklaştığında, Ben'e sıırıslıkam aşıkı ve onunla mümkün olduğunca çok zaman geçirmek istiyordu. Devin'den Seattle'a gidip Ben'in ailesiyle tanışmak için izin istediğinde, Devin'in öfkesini uyandırdığını biliyordu ama evet dediğinde mutlu bir şekilde şok oldu.

Ben'in ailesi en az onun anlattığı kadar harikaydı ve Ben'i gerçekten sevmiş görünüyorlardı. Anne babası ve kız kardeşleri çok misafirperverdi ve onu anında rahatlatıldılar. Anne ve babası öldüğünden beri ailesiyle geçirdiği ilk Şükran Günü'ydü. Jack hiçbir zaman bayramları büyük bir olay haline getirmemişti ve on altı yaşına girdikten sonra da kutlamalardan eser kalmamıştı.

Açılış gecesi yaklaşırken, Anna hafta sonu için endişelenmekten hasta hissediyordu. Kurt ve Wilhelm şehre geliyordu ve onlarla vakit geçirmesi gerekiyordu. Ama Ben hâlâ onun diğer hayatı hakkında hiçbir şey bilmiyordu. Açılış gecesinden sonra onu göremeyeceğini çünkü efendisinin ailesiyle birlikte olması gerektiğini nasıl açıklayacaktı?

Üçüncü Bölüm

Açılış gecesinden önceki Çarşamba günü Anna, Ben'den bir telefon aldı. "Selam aşkım," dedi Ben heyecanlı bir sesle. "Açılış gecesinin ortasında

Bir şey mi?"

"Sadece ilk perdenin bitmesini bekliyorum. Neden? Her şey yolunda mı?"

"Evet, her şey yolunda. Biz kazandık!"

"Oh, Ben!" Anna gülümseyerek haykırdı. "Senin adına çok mutluyum! O dava üzerinde çok çalıştın!" "Teşekkürler, aşkım."

"Bunu kutlamalıyız," dedi Anna, sesini baştan çıkarıcı bir şekilde alçaltarak ama sevdiği adam için mutlu bir sırıtışı da engelleyemedi.

"Evet, kesinlikle. Ama önce ekip Massey'de bir şeyler içmeye gidecek. Provayı ne zaman bitirmeyi düşünüyorsun?"

"Bu gün için son çalışmamız. Yaklaşık bir saat içinde bitmiş olacak."

"Harika. Benimle orada buluşmak ister misin? Ekibimle tanışabilirsin."

"Çok isterim."

"Nerede olduğunu biliyor musun?"

"Ofisinizin hemen köşesinde, değil mi?" "Evet."

"Pekâlâ. Çıkarken sana mesaj atarım."

"Kulağa hoş geliyor. Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum."

Anna sırttı ve telefonu kapattı.

"Ne var ne yok?" Travis onun sırıtışını görünce sordu. "Erkek arkadaş sorunları mı?"

Anna kıkırdadı. "Pek sayılmaz." Travis ona hep bunu sorardı. Şaka yollu, ayrıldıklarında bunu ilk öğrenen olmak ve böylece ona çıkma teklif etmek istediğini söylerdi. Ama Travis'in onun adına mutlu olduğunu biliyordu. "Davasını kazandı. Ekibi kutlamaya gidiyor ve benim de gelmemi istedi."

"Bu harika."

Anna başını salladı ve pointe ayakkabılarının kurdelelerini bağladı. "Evet, öyle. Onun adına çok mutluyum."

"Evet, evet, evet. O kadar aşıksın ki bazen iğreniyorsun." Travis ona gözlerini devirdi.

Anna arabasını çalıştırırken Ben'e bir mesaj gönderdi. Bara varması sadece birkaç dakika alacaktı. Belki bu gece Ben'e gerçeği söyleyecekti. Hayır, bu gece ona gerçeği söylemek zorundaydı. Artık erteleyecek zamanı yoktu.

Ona pek çok konuda yalan söylemekten nefret etmesine rağmen, davası sırasında onu endişelendirmek istememişti. Onu seviyordu ve ona karşı her konuda dürüst olmak istiyordu. Her zaman ne olursa olsun onu seveceğini söylerdi.

Ama onun bir seks kölesi olduğunu bilse yine de onu sever miydi?

On dakika sonra spor barının önünde durdu. Ön tarafta hiç yer yoktu, bu yüzden bir yer bulana kadar bloğun etrafını dolaştı. İçeri girdiğinde Ben koşarak yanına geldi.

"Endişelenmeye başlamıştım," dedi onu

öperek. "Bir yer bulamadım. Özür dilerim."

Ben sırtıttı. "İyi olmana sevindim."

Onun için endişelenmesi hoşuna gitmişti. Ben onun gardiyanının kim olduğunu bilmesede, onu gardiyanından korumak istiyordu. Ara sıra geç kaldığında, Ben hep Jack'in onu ele geçirmiş olmasından endişelenirdi.

"Peki, hadi. Sana göstereyim."

Adam onu odanın arka tarafındaki büyük bir masa grubuna doğru çekerken Anna sırtıttı. Profesyonel kıyafetler giymiş birçok kadın ve erkeğin gülüp içki içtiği kalabalık bir gruptu.

Biri gözüne çarptı ve olduğu yerde durdu. Hayır, bu olamazdı. *Lütfen olamaz.* Ama arkasını döndüğünde, bunu inkâr etmek mümkün değildi. Jack elinde bir birayla durmuş, Ben'in onu yönlendirdiği insan grubuyla birlikte gülüyordu.

"Anna, aşkım. Neyin var?"

Anna hiçbir şey söyleyemedi. Ağzı çalışmıyordu. Jack döndü ve onu gördü. Hınzırca sırtıttı ve yavaşça onlara doğru yürüdü.

"Anna?" Ben onu yüzüne doğru çevirdi. "Anna, çok solgunsun. Neyin var?"

"Özür dilerim, Ben. Çok özür dilerim." Gözlerinde yaşlarla ona baktı, istese de istemese de Ben'in bu gece gerçeği öğreneceğini biliyordu. Jack onu küçük düşürme fırsatını kaçırmayacaktı.

"Ne için özür diliyorsun? Neden solgunsun?" Kızın saçlarını yüzünden uzaklaştırdı. "Aşkım, lütfen. Konuş benimle."

Anna sadece birkaç adım ötede duran Jack'e baktı. Ne yapabilirdi ki? On

"Ben, sana bir şey söylemem gerek-" diye söze başladı ama Jack araya u.

girdi "Ben!" Jack omzuna vurarak, "Ben!" dedi. "Bu kız senin "Son birkaç aydır gözlerin ay gibi parlıyordu." Jack Ben'e sırtıttı.

Ben kolunu Anna'nın omzuna doladı. "Evet, öyle. Anna, bu benim patronum, Jack Koslov. Jack, bu benim kız arkadaşım-"

"Anna. Oh, evet. Kim olduğunu biliyorum." Ben şaşkın görünüyordu.

"Biliyor musun?"

Jack onun çenesini kavradı. "Ona benden bahsetmedin mi bebeğim? Yaralandım." Anna başını sallamaya çalıştı ama Jack onu çok sıkı tutuyordu.

"Bırak onu Jack," dedi Ben sesindeki uyarıyla. Anna'yı kendisinden uzaklaştırdı. "Ne yaptığını sanıyorsun sen?"

Jack Anna'ya eğlenerek baktı. "Ona sen mi söylemek istersin, yoksa ben mi söyleyeyim?"

Anna başını kaldırıp onu endişeli gözlerle izleyen Ben'e baktı. "O... o benim koruyucum, Ben," dedi yumuşak bir sesle.

Ben bakışlarını Jack'e çevirdi ve gözlerini kıstı. "Seni taciz eden adam bu mu?" Eli yumruk şeklinde kıvrıldı ve Anna ne olduğunu anlayamadan Ben, Jack'e bir yumruk savurup çenesine vurdu. "Seni lanet olası piç."

Jack çenesini tutup Anna ve Ben'in arasına baktı, sonra bir kahkaha patlattı. "Ah, bebeğim. Bilmiyor, değil mi?"

Öfke Ben'in gözlerini aydınlattı. "Sen neden bahsediyorsun?" diye sordu sıkılmış dişlerinin arasından.

Anna belli belirsiz odanın sessizleştiğinin farkındaydı ama Jack'in ne söyleyeceğinden o kadar korkuyordu ki bunu pek düşünmedi. Başını kaldırıp Ben'e baktı. "Ben... sana söylemem gereken bir şey var."

"Anna, onun sana yaptıklarına karşı kendini savunmana gerek yok. Bunu konuşmuştuk."

Başını iki yana salladı. "Hayır, daha fazlası var." Gözleri yaşlarla doldu. "I...."

Etrafına bakındı. "Şuraya oturabilir miyiz?" İş arkadaşlarından uzaktaki boş bir masayı işaret etti. Devin'in bundan hoşlanacağını sanmıyordu. Restorandaki herkes ona ne söyleyeceğini duymuştu. Ben başıyla onayladı ve gidip oturdular.

Anna ellerini birbirine sürttü ve masanın üstüne baktı. Ben masanın öbür ucuna uzandı ve ellerini Anna'nın ellerinin üzerine koydu.

"Anlat bana aşkım," dedi nazık bir sesle. "İhtiyacın olduğunu hissettiğin her şeyi anlat bana."

Anna dudağını ısırды. Nereden başlamıştı? Jack'in ortadan kaybolduğunu görmek için etrafına baktı. Ne söyleyeceğini bulmaya çalışırken gözleri yaşardı.

"Anna, seni seviyorum. Bana söylemek istediğin her şeyi. Dinleyeceğim. Ve bunu çözeceğiz. Buna hep söz verdim. Bunu biliyorsun, değil mi?"

Anna ona baktı. Gözlerinde öyle bir sevgi parlıyordu ki, kalbi öyle bir acıyordu ki, uzanıp onu bedeninden dışarı atmak istedi. Onun ne olduğunu öğrendikten sonra da aynı şekilde hissedecek miydi? "Nereden başlayacağımı bilmiyorum," diye fısıldadı.

Ben şefkatle gülümsedi. "Başlangıç. Bunu her zaman başlamak için iyi bir yer olarak görmüşümdür." Onun ellerini cesaret verici bir şekilde sıktı.

"Devin Andersen'in kim olduğunu biliyor musun?" diye sordu.

"Tabii ki. Herkes onun kim olduğunu biliyor." Ben gülümsedi. "Bunun seninle ne ilgisi var? Onu tanıyor musun?"

Anna başını salladı. "Onu hayatım boyunca tanıdım. O ve Jack çok iyi arkadaşlar." Ben'e Devin ve Jack'in ona neler yaptığını ve nasıl yetiştirildiğini anlatmaya başladı. O konuştukça Ben'in yüzündeki şaşkınlık giderek artıyordu. "Yirminci doğum günümde Jack beni bir yere götürdü. Devin'e ait olduğunu söyledi ve beni ona teslim etti." Devam etmekte isteksizdi. İşler burada daha da kötüye gitti.

"Ne demek istiyorsun, Jack seni ona mı teslim etti?" "Devin... bana sahip. Ben ona aidim."

Ben kararsızca güldü. "Anna, sen kimseye ait olamazsın. Kimse sana *sahip olamaz*."

Anna başını salladı. "Devin kendi kurallarını koyar, Ben. Benim sahibim o." Kolyesini işaret etti. "Bunu bana erkekleri uyarmam için verdi.

bana ait. Eğer onu takmazsam... incinirim." Kuyumcуда yaşadığı olay aklına geldi.

"Anna, yapamaz-"

"Oh, ama öyle, Ben." Jack, Anna'nın yanına oturup kolunu omzuna atarken sesinden zehir damlıyordu. Anna eğildi ve Ben gözlerini Jack'e dikti.

"Defol buradan Jack," diye hırladı. "Bunun seninle hiçbir ilgisi yok."

"Değil mi?" diye sordu alaycı bir sesle, sonra Anna'ya doğru eğildi ve sahne fısıltısıyla konuştu. "Seni ne kadar sık siktiğimi ona söyledin mi? Cuma geceleri ne yaptığını biliyor mu? Bütün gece seviştiğin o adamları? Ona Devin'in metresi olduğunu söyledin mi?"

Jack konuşurken gözyaşları Anna'nın yanaklarına döküldü. Ben'e bakmak istemiyordu. Onun yüzündeki tiksintiyi görmek istemiyordu.

Ben homurdandı. "Jack, ona yeterince şey yapmadın mı? Neden böyle şeyler söylüyorsun?"

"Çünkü gerçekler," diye yanıtladı Jack basitçe. "Anlat ona Anna," diye eğildi ve Anna'nın kulağını öptü. "Cuma günü bacaklarımın arasına diz çöküp beni nasıl emdiğini ve neredeyse çığlık attıracak kadar iyi emdiğini anlat ona." Jack Ben'e baktı. "Lütfen bana onun inanılmaz oral sekslerinden birini yaşadığını söyle.

İnsanın çığlık atası gelmiyor mu?"

Anna başını kaldırıp Ben'e bakmaya cesaret etti. Yüzü, tıpkı en kötü kâbuslarında olduğu gibi öfke ve tiksintiyle çarpılmıştı.

Gözleri yaşlarla dolu bir şekilde ona baktı. "Anna, bana söylediklerinin doğru olmadığını söyle. Yalan söylediğini söyle." Adam titriyordu ve Anna, gözlerini kaçırmak isteyeceği kadar yoğun bir şekilde ona bakarken çenesinin sıkılıp açıldığını görebiliyordu.

Ama bu onu son görüşü olabilirdi. Bundan sonra onu istemeyecekti, onun hakkındaki gerçeği öğrendikten sonra. Ve artık yalan söyleyemezdi. Her şey bitmişti ve bunu biliyordu.

Başını sallarken göğsü ağrıyordu. "Bu doğru Ben," diye fısıldadı, omuzları çökmüştü. "Jack yalan söylemiyor."

"Bana Cuma günleri bir aile dostunuzla vakit geçirdiğinizi söylemişsiniz."

"Devin bir aile dostu. Sana onu hayatım boyunca tanıdığımı söyledim." "Sadece onunla ve yüzlerce arkadaşıyla vakit geçiriyor.

Ve o

çoğunu sikiyor."

Anna yüzünü buruşturdu ve gözlerini kapattı.

"Git buradan Jack," diye homurdandı Ben. "Bunun seninle hiçbir ilgisi yok."

Jack kıkırdadı ve ayağa kalktı. "İyi akşamlar. Sanırım Devin'i arayacağım.

Bundan çok keyif alacak." Gülerek uzaklaştı.

"Çok üzgünüm Ben," diye fısıldadı, başını kaldırıp ona bakarak. Çok kızgın görünüyordu ve gözlerini uzaklara dikmişti.

"Neden bana daha önce söylemedin?" Başını salladı ve onun gözleriyle karşılaştı, kendi gözleri de sertti. "Cuma geceleri gidip başka erkeklerle mi yatiyorsun?"

"Özür dilerim," diye tekrar fısıldadı.

"Birlikte olduğumuzdan beri bunu yapıyor muydun?" diye sordu gergin bir sesle.

"Mecburum, Ben. Devin... ona itaatsizlik edersem beni cezalandırır." "Cezalandırır mı? Nasıl cezalandırır?" Sesi soğuktu.

"O... beni incitiyor... nasıl isterse."

"Onunla seks yapmazsan seni cezalandırdığını mı söylemeye çalışıyorsun?"

Anna başını salladı. "Ben onun kölesiyim, Ben. Bana ne derse onu yapmak zorundayım." Konuşurken sesi çatallaştı.

Ben ona iğrenmiş bir bakış attı. "Anna, burası özgür bir ülke. Kölelik yasadıdır. İstemiyorsan böyle bir şey yapmak zorunda değilsin."

"Anlamıyorsun, Ben. Devin... o her şeyin sahibi... o her şeyi kontrol ediyor...."

Homurdandı. "Bu gerçekten kötü bir bahaneye benziyor, Anna. Hoşuna gitmiş olmalı, yoksa ona gitmezdin." Ayağa kalktı. "Bana yalan söylediğine inanamıyorum.

Bunca zamandır." Onun arkasından baktı ve başını salladı. "Yalan söyleyen ve aldatan biriyle birlikte olamam. Beni aldattığının farkında mısın?

Yoksa Devin'i aldatıyor muydun?" Gözleri soğuklaştı. "Sen asla Benim olacaktın, değil mi? Eğer söylediğin gibi Devin'e aitsen.... o zaman asla değildin." İçini çekti ve ellerini saçlarında gezdirdi. "İnanamıyorum senin tarafından kandırıldım. Gerçek olamayacak kadar iyi olduğunu bilmeliydim. Böyle mi eğleniyorsun? Erkekleri kendine aşık ederek mi?"

"Ben, lütfen," diye yalvardı. "Seni gerçekten seviyorum. Tüm benliğimle-" Ellerini havaya kaldırdı. "Kendine sakla."

İçini çekti ve uzun bir süre acı dolu bir ifadeyle ona baktı, sonra uzanıp yanağını okşadı. Fikrini değiştirdiğini ve kendisini affedeceğini umarak onun eline doğru eğildi.

"Ben, lütfen," diye yalvardı. "Keşke bu başka hayatı yaşamak zorunda olmasaydım. Yalnızca senin olmak için her şeyimi verirdim." Onun ellerini

kendi ellerinin arasına aldı. "Lütfen bana inan."

Gözleri yumuşadı ve içinde umut yükseldi. "Bilmiyorum Anna," dedi uzun bir sessizlik anından sonra. "Ben... Bütün bunları düşünmek için zamana ihtiyacım var. Seni sonra ararım." Döndü ve başka bir şey söylemeden uzaklaştı.

Onun uzaklaşmasını izledi ve gözyaşlarını kırıştırmaya çalıştı ama çok fazla vardı. Adam çıktıktan sonra geri geleceğini umarak kapıya baktı ama birkaç dakika sonra geri gelmeyeceğini anladı.

Omuzları çöktü ve yavaşça çantasını alıp bardan çıktı. Arabasına doğru ilerledi, bindi ve gözyaşlarına boğuldu. Alnını direksiyona dayadı ve sonsuza kadar hıçkıra hıçkıra ağladı. Kalbindeki bu taze acı, aşk ve zevkle geçen onca haftadan sonra daha da çok canını yakıyordu. Kalbi aşkın her zaman dönüp dolaşıp kendisine geldiğini nasıl unutabilirdi?
Acı mı?

Dördüncü Bölüm

Anna bir sonraki adımda ne yapacağına karar verebilmek için kafasını toplamaya çalıştı. Telefonu çaldı ve Ben'in aradığını düşünerek hevesle çantasını karıştırdı. Ama Ben'in değil, Kurt'ün fotoğrafıydı. İçini çekti. Şu anda ihtiyacı olan son şey buydu. Ama görevleri vardı. Ben'le olan ilişkisini mahveden görevleri. En azından Kurt onun kim olduğunu biliyordu.

"Merhaba Kurt," dedi çatlak bir sesle.

"*Engel!* İyi misin?" Kurt'un sesi anında endişeyle doldu. "I...." Ona iyi olduğunu söylemeye başladı ama daha önce gözyaşlarına boğuldu yapabilirdi.

"Engel, neredesin?"

Konuşmaya çalıştı ama hiçbir kelime çıkaramadı.

"Anna, iyi misin? Yaralandın mı?"

"I...." Burnunu çekti. "Ben iyiyim. Sadece... üzgünüm."

"Sesin üzgünden de öte Engel. Neredesin... ah, boş ver. Anna, olduğun yerde kal. Ben gelip seni alacağım." Adam aramayı sonlandırdı ve Anna telefonunu yanındaki koltuğa fırlattı.

Aklında bir yerlerde, nerede olduğunu söylemeden Kurt'ün onu nasıl bulacağını merak ediyordu ama şu anda umurunda değildi. Başını tekrar direksiyona yasladı ve dizlerine baktı.

Kurt'ün gelmesini beklerken aklı Ben'le geçirdiği son birkaç harika aya gitti. Cama vurulunca yerinden sıçradı ve başını kaldırıp Kurt'ün yüzünde endişeli bir ifadeyle arabasına baktığını gördü. Kapıyı açtı ve Kurt onu kollarının arasına aldı ve hemen tekrar gözyaşlarına boğuldu.

Almanca bir şeyler mırıldandı ve kadının arabanın yolcu tarafına geçmesine yardım etti. Onu arabaya bindirdi ve emniyet kemerini taktı, sonra da sürücü koltuğuna geçip uzaklaştı.

"Nereye gidiyoruz?" diye sordu kırık bir fısıltıyla.

"Otel," dedi kalın aksanlı sesiyle. Elini onun dizine koydu. "Senin için endişeleniyorum, *Engel*. Çok solgunsun. Sen de mi Hasta mısın?"

Anna başını iki yana salladı. "Hayır," diye fısıldadı.

Kurt arabayı şehrin içinden geçirirken boş gözlerle pencereden dışarı baktı. Birkaç dakika sonra Kurt, Ritz Carlton'ın önünde durdu. Evinden çok uzak olmayan bir saray.

Bir vale kapıyı açtı ve Kurt aceleyle arabadan inmesine yardım etti. Elini tuttu ve onu otele, asansörlere ve bir otel süitine götürdü.

"Anna! Ne oldu?" Wilhelm aceleyle ona doğru koştu ve ona sarıldı.

Anna gözlerini kapattı, kendini uzun zamandır olmadığı kadar güvende hissediyordu. Özellikle Kurt ve Wilhelm'in üzerinde her zaman böyle bir etki bıraktığını fark etti. *Ve Alex, diye* ekledi sessiz bir ses, ama Anna onu daha fazla etkilemeden susturdu. Hem Wilhelm'i hem de Kurt'ü çok seviyordu ve onların varlığı kırık kalbine merhem olmuştu. Wilhelm onu kanepeye götürdü ve kolunu ona dolayarak oturttu. Kurt onun yanına oturdu ve bacaklarını okşadı.

Wilhelm yumuşak bir sesle, "Anna, *Liebling*, bana neler olduğunu anlat," diye ısrar etti.

Onlara Ben'le olan ilişkisini ve akşamki olayları anlatırken tekrar ağlamaya başladı. Bitirdiğinde birlikte sessizce oturdular, Anna'nın başı Wilhelm'in göğsündeydi. Wilhelm onun saçlarını okşadı ve başının üstünü öptü.

Kurt yatıştırıcı bir sesle, "Eminim yakında seni arayacaktır, Anna," dedi. "Kimse senden bu kadar kolay vazgeçemez. Hele seni gerçekten seviyorsa."

"Böyle bir şey için beni nasıl affedebilir? Onu aldattım." "Anna, başka bir adamla seks yapmaya zorlanmak aldatmak sayılmaz." Wilhelm dedi ki. "Hayatınızı siz seçmediniz."

Başını iki yana salladı. "Bana çok kızgındı ve benden tiksiniyordu."

"Anna, Devin'in sana yaptırdıkları beni kızdırıyor ve iğrendiriyor."

Wilhelm dedi ki. "Bu, senin hakkında böyle düşündüğüm anlamına gelmiyor."

Cevap vermedi. Ben Kardeşlik ya da Devin'in şu anda kullandığı adıyla Konsey hakkında hiçbir şey bilmiyordu.

"*Liebling*, bu gece bizimle kalmak ister misin?" Wilhelm sordu.

Anna başını salladı. Yalnız dairesine geri dönmek istemiyordu. Orada Ben'le ilgili çok fazla anısı vardı.

"Kurt, lütfen Jim'i ara ve Anna'nın bazı eşyalarını getirmesini söyle, böylece Anna onları almak zorunda kalmaz."

Anna kaşlarını çattı. Kurt odadan çıkarken, "Jim kim?" diye sordu.

"Greg şehir dışındayken onun yerine geçecek kişi." Wilhelm cevapladı.

"Greg şehir dışında mı?" Onu neredeyse hiç görmüyordu, bu da onun için sorun değildi.

O yokken orada başka birinin daha olduğunu bilmiyordu. "Evet. Alex yaklaşık bir hafta önce şehir dışından çağrıldı. Aksi takdirde, o burada bizimle olurdu. Greg onunla gitti."

Anna, Alex'in en son şehir dışına çıktığı zamanı hatırlıyordu. Bu ikisi arasındaki sonun başlangıcıydı. O zaman geri dönmüş ve Almanya'ya geri döneceğini açıklamıştı. Şu anda Alex'i düşünmek istemiyordu.

"Anna, dairenden istediğin özel bir şey var mı?" Kurt odanın diğer ucundan sordu.

Wilhelm'e baktı. "Başta planladığımız gibi hafta sonu burada kalmamı ister misin?"

"Eğer isterseniz, *Liebling*. Bizimle olmana her zaman bayılıyorum." Mavi gözleri sözlerini yansıtıyordu. Alex'e o kadar çok benziyordu ki...

Anna döndü ve Kurt'e açılış gecesi için elbisesi de dahil olmak üzere neye ihtiyacı olduğunu söyledi. "Koyu pembe şifon, alt kısmı daha açık ve mora dönüşüyor."

Kurt, Anna'nın kıkırdamasına neden olan bir yüz ifadesi takındı ve telefonun diğer ucundaki kişiye söylediklerini tekrarlardı.

Anna sırtını Wilhelm'e yasladı. "Neden bu kadar geç geldin? Bugün daha erken geleceğini söylediğini sanıyordum."

"Geç bir başlangıç yaptık. Jet ile ilgili sorunlar vardı ama şimdi her şey yolunda. Bu jet uzun yıllardır bizdeydi. Artık yenisinin zamanı geldi."

"Sanırım geç kalman iyi oldu." İç çekti. "En azından Ben artık benim hakkımdaki gerçeği biliyor."

"Onun anlamadığını düşünemiyorum *Liebling*. Ama sevdiğiniz kadının yapmak istemediği şeyleri yapmaya zorlandığını bilmek kolay değil. Alex'ten haberi var mı?"

Anna başını salladı. "Tüm bunları açıklamaya fırsatım bile olmadı. Ben açıklayamadan Jack araya girdi." Başını iki yana salladı. "Belki de en iyisi bu ve artık bitmeli." Ama bitmesini istemiyordu. Ben'i seviyordu. Onu özlüyordu. Wilhelm ve Kurt'e ne kadar hayran olsa da Ben'i seviyordu ve onunla birlikte olmak için her şeyini verebilirdi.

"Anna, eğer ikinizle işler yolunda giderse, lütfen Kurt ve benimle birlikte olmak zorunda hissetme. Mutlu olmanı istiyoruz."

Wilhelm'e sarıldı. "Teşekkür ederim Wilhelm."

Wilhelm bir süre sonra akşam yemeği sipariş etti ve yediler. İki adam Anna'yı neşelendirmek için ellerinden geleni yaptılar ama pek işe yaramadı. Bütün akşam sessiz ve mutsuzdu. Ama ağlamamak için elinden geleni yaptı, gerçi Wilhelm ona gerekirse ağlayabileceğini söylemişti.

Kurt, izledikleri film biterken, "Anna, seni ne kadar arzulasam da benimle yatmanı sağlamayacağım," dedi.

"Ama...."

"Anna, seninle sevişmek istiyorum ama sadece sen istersen. Ve şu anda bunu gerçekten istediğini sanmıyorum, değil mi?"

Anna dudağını ısırdı ve başını yavaşça salladı.

"Sorun yok, *Engel*. Gerçekten." Kıkırdadı. "Bence Vati'yle yatman daha iyi olabilir. Seninle yatarsam kendimi kontrol edebilir miyim bilmiyorum. yatağımdaydı."

"Kurt..., " diye itiraz etti.

"Anna, seni incitmek istemiyorum. Bilinçsizce bir şey yapıp sabah pişman olmanı istemiyorum. Vati benden çok daha fazla kendini kontrol edebiliyor."

Wilhelm gülererek, "Bu öz disiplinden kaynaklanıyor, Kurt," dedi.

Sonunda Anna Wilhelm'in odasında uyumaya gitti ve Wilhelm bütün gece ona sarıldı. Anna, Wilhelm'in kendisine sarılan ve koşulsuz bir rahatlık veren iri bedenini takdir ediyordu.

Perşembe provaları uzundu. Jenna Anna'ya dün gece Ben'i gördüğünü ve perişan halde olduğunu söyledi. Jenna onun için boşlukları doldurmaya çalışmış, soruları elinden geldiğince yanıtlamıştı.

"Bence seni affedecektir, Anna. Seni çok seviyor ve özlüyor. Sadece sindirmesi gereken çok şey var. Ona Devin'in nasıl biri olduğunu ve bunun senin suçun olmadığını söyledim. Devin'in bana yaptıklarını bile anlattım ki Devin'in nasıl bir insan olduğunu anlasın."

Anna Jenna'yla konuştuktan sonra umutlanmıştı. Eğer onu görmüş ve onunla konuşmuş olsaydı, belki de Anna'yı gerçekten affedebilirdi.

Ben'in araması ihtimaline karşı telefonunu her zaman yanında tutuyordu ama telefonu sessizde kalıyordu.

O akşam otele döndüğünde, kendisinden hâlâ haber alamamıştı. Onu.

Kurt onun elini sıkarak, "Anna, ona zaman tanimalısın," dedi.
"Hazmetmesi gereken çok şey var."

Beşinci Bölüm

Sonunda Cuma günü geldi. Anna'yı sadece açılış gecesi gerginliği değil, Ben'in arayıp aramayacağını beklemekten kaynaklanan sinirler de sarmıştı. Fındikkıran'daki ilk profesyonel performansını kaçırarak mıydı?

Gün ortasında telefonunu kontrol ettiğinde Ben'den bir mesaj buldu. "Selam Anna," diyordu Ben. "Şimdi konuşmaya hazırım. "Şimdi konuşmaya hazırım.

Bu gece performansını sergile ve partiden sonra konuşuruz, tamam mı? O zaman görüşürüz."

"Seni seviyorum" yoktu ve sesi gergin geliyordu. Birkaç kez dinledikten sonra bile mesajından herhangi bir ipucu çıkaramadı. Adamın bu ilişkiyi bitireceğinden emindi. Ama o zaman neden eğer bitirecekse gösteriye ve partiye gelebilir miydi?

Bütün öğleden sonra diken üstündeydi ve o gece ne olacağını bekliyordu. Bir an heyecanlı ve kendinden geçmişken, bir an sonra umutsuzluğa kapılmış ve gözyaşlarına boğulmuştu.

O akşam hazırlanırken, sahne makyajını yaparken, saçlarını düzeltirken ve altın ve yeşil renkli dar kostümünü giyerken odaklanmaya çalıştı. Bu ritüel sinirlerinin yatışmasına yardımcı oldu.

Soyunma odasına kartsız bir düzine pembe gül gönderilmişti. Onların Alex'ten geldiğini biliyordu ve görmezden geldi.

Kanatlarda ikinci perdeye girme sıralarını beklerken Travis ona sarıldı ve her şeyin yoluna gireceğini söyledi. "Eğer seni affetmezse, affedene kadar gidip onu döveceğim," diye fısıldadı Travis kanatların karanlığında.

Anna gülümsedi. "Teşekkürler, Travis."

İşaretlerini duydu ve yerlerine geçtiler. Müzik başladığında, Travis arkasında olduğu halde sahneye çıktı ve sihir gibi, dünya yok olup gitti, geriye sadece dans kaldı.

Gösteriden sonra gerçeklik geri geldi ve Anna parti için hazırlanmak üzere soyunma odasına koştu. Hazırlanırken gülümsedi,

Ben'i yakında göreceğini biliyordu. Ben'i görmesinin tek sebebinin Bu gece gelmesinin nedeni hâlâ onunla birlikte olmak istemesiydi. İlişkiyi bitirmek için bir gösteriye gelmek hiç mantıklı değildi. Jenna ve Travis de aynı fikirdeydi.

Ben'in kuliste yanına geleceğini umarak giyinirken kapının çalınmasını bekledi. Hazır olduğunda, ona mesaj atmaya ve partide görüşeceklerini bildirmeye karar verdi ve kendi arabasıyla yola koyuldu.

Geldiğinde Ben'i görmedi ama Wilhelm ve Kurt'u gördü. Merhaba demek için yanlarına gitti.

Wilhelm onun yanağını öperek, "*Harikaydınız, Liebling,*" dedi.

"Evet, öyleydin," diye onayladı Kurt.

"Teşekkür ederim," dedi gülümseyerek. Onlara Ben'in mesajından bahsetti.

"O zaman burada öylece durma. Git onu bul." Kurt söyledi.

Gitmek için döndü ve Devin'in arkasında durduğunu gördü. "Merhaba, Anna.

Bu gece harika bir performans sergiledin." Onun yanağına bir öpücük kondurdu. "Dansa devam etmene izin verdiğim için memnunum."

Anna endişeyle gülümsedi. "Teşekkür ederim, Devin." Konuşurken etrafına bakındı ama Ben'den hâlâ bir iz yoktu.

"Birini mi arıyorsunuz?" Devin sordu. Eğer kafası bu kadar meşgul olmasaydı, Devin'in sesindeki tuhaf ton onu duraksatabilirdi.

Anna ona baktı, sorusu karşısında hazırlıksız yakalanmıştı.

"Anna, istediğin gibi gidip Jenna'yı bul," dedi Kurt. "Beni daha sonra bulabilirsin."

Anna ona minnetle gülümsedi. "Evet, Kurt. İzninizle," dedi hem Devin'e hem de Wilhelm'e.

Altıncı Bölüm

Devin, Anna'nın hızla uzaklaşmasını izledi, gözleri erkek arkadaşını bulmak için odayı tarıyordu. Onun burada olmadığını, gelmeyeceğini bilmiyordu. Ama Devin biliyordu. Hafta sonuna kadar onun dikkat dağınıklığını tamamen ortadan kaldıracaktı. Onu görevleri konusunda uyarmıştı ama o dinlememeyi tercih etmişti. Bu hafta sonundan sonra kesinlikle daha dikkatli dinleyecekti. Devin bundan emindi.

"Jenna, Matt, Ben'i gördünüz mü?" Anna çifte yaklaşıırken endişeyle sordu.

Ökisi de bağlarını salladı. "Geleceğini söylemişti," dedi Matt. "Tiyatroda yan yana oturmuştuk."

Anna etrafına bakındı, kalbini korku kaplamıştı. Fikrini mi değiştirmişti? Gözyaşlarını kırıştırdı.

Jenna elini onun koluna koydu. "O burada olacak, Anna. Merak etme. Belki de arabasında sorun vardı."

Anna'nın gözleri gecenin geri kalanında hiç durmadı. Sürekli Ben'i aradı ama o hiç gelmedi. İnsanlar gitmeye başladığında, Umutsuzluk kalbini ele geçirdi.

Matt çaresizce ona baktı. "Ne olduğunu bilmiyorum. Geliyordu, yemin ederim."

Wilhelm'in kendisine doğru yürüdüğünü gördü ve ona doğru koştu. "Gelmedi," diye hıçkırarak onun smokin ceketine sarıldı. Wilhelm ona sıkıca sarıldı.

Matt'in, "Sen kimsin?" diye sorduğunu duydu.

"Ben Wilhelm Kunze Herzog von Hesse. Ben... Anna'nın vasisiyim diyebilirsiniz."

"Gardiyan mı? O zaman neden korumadın-"

"Matt, lütfen," diye araya girdi Jenna ve Anna, Jenna'nın Matt'e kendi hayatından da bahsettiğini biliyordu. "Wilhelm iyi bir adam. Onun için elinden geleni yapıyor.

Anna."

"Teşekkürler, Jenna. Ya sen?"

"Matt Bolling. Ben'in oda arkadaşıyım."

"Ah. Evet. Ben'in nerede olduğunu biliyor musun? Anna'nın oldukça üzgün olduğunu görebilirsiniz."

Matt başını salladı. "Hayır. Bu çok garip. Burada olacağını söylemişti. Ne olduğunu hayal bile edemiyorum. Onu birkaç kez aradım ama cevap vermedi." İç çekti. "Belki de kendine biraz daha zaman ayırmaya ihtiyacı vardı."

Wilhelm Anna'ya daha sıkı sarıldı. "Gerçekten çok üzgünüm, *Liebling*."

Matt elini onun koluna koyarak, "Eminim seni arayacaktır, Anna," dedi. "Onu gördüğümde. Senin için ona vuracağım, tamam mı?"

Anna gönülsüz bir kahkaha attı. "Tamam."

"*Kommen Sie*, Anna. Otele dönelim."

Anna arkadaşlarına el salladı ve Wilhelm'in onu balo salonundan çıkarmasına izin verdi. "Kurt nerede?"

Wilhelm başını hafifçe sallayarak, "O... yeni bir arkadaş buldu," diye cevap verdi.

Anna Kurt için sevinmişti. Onun yüzünden yalnız uyuması fikrinden nefret ediyordu.

Wilhelm onu otele geri götürdü, soyunmasına yardım etti ve yatağa yatırdı. Sonra ışıkları söndürdü ve yanına sokularak onu kendine çekti.

"Wilhelm, benim yapmamı istediğin...?"

"*Hayır*, Anna. Benim için endişelenmene gerek yok. Ben iyiyim. Benim endişelendiğim sensin." Yanağına bir öpücük kondurdu.

"Telefonunu yatağın yanına koydum. Eğer ararsa, duyarsın."

"Teşekkür ederim Wilhelm," dedi usulca.

Wilhelm karanlık odada yatıyor, değerli kızı kendisine doğru tutuyordu. İçinde arzusun kıpırdadığını hissedebiliyordu ama kızın şu anda ihtiyacı olan şey bu değildi. Bir arkadaş ve babaya ihtiyacı vardı, Devin'in ondan esirgediği bir şeye. Wilhelm bundan daha iyi bir adamdı. İstedliğini talep etmek yerine Anna'ya ihtiyacı olanı verecekti.

Devin partide şüpheli davranmıştı. Wilhelm Devin'in katı kalpli olduğunu biliyordu ama Anna'yla konuşma şekli Wilhelm'in Devin'in söylediğinden daha fazlasını bildiğinden şüphelenmesine neden olmuştu. Wilhelm kesinlikle Devin'i bir daha asla hafife almayacaktı. Başkan istediğini elde etmek için kesinlikle her şeyi yapardı.

Zavallı Anna. Tüm bunların ortasında kalmıştı. Bu doğru değildi. Biraz mutluluğu hak ediyordu.

Ama aynı zamanda, Anna'nın acı çektiğini görmek kalbini kırırsa da, Ben'in ondan ayrılma fikri Wilhelm'i biraz olsun rahatlatmıştı.

Ben'in onu sevdiğinden emindi. Wilhelm, Anna yokken genç avukat hakkında sorular sormuş ve onun hakkında sadece iyi şeyler duymuştu. Ama Ben, Anna'ya ihtiyacı olan her şeyi asla veremezdi. Korunmaya ihtiyacı vardı. Devin'le yüzleşip kazanabilecek birine ihtiyacı vardı.

Devin Ben'i canlı canlı yerdi.

Alex'e ihtiyacı vardı, ama kendisinin de bilmediği bir nedenden dolayı ona kızgındı. Ona yeni yıl için dışarı çıkıp çıkmayacağını sormuştu ve yüzünde gitmek istemediğini söylediği andaki gibi bir ifadeyi daha önce hiç görmemişti. Kızın öfkesinin kendisine değil Alex'e yönelik olduğunu fark edene kadar biraz incinmişti.

Alex Anna'yı incitmek istememişti ama gitmesi iyi olmuştu. Wilhelm, Alex'in eski yöntemleri öğrenmek için gösterdiği çabadan gurur duyuyordu.

Devin'i yenebilmek için öğrenecekleri daha çok şey vardı ama bu arada Alex'in Anna'yı koruyabilmesi için bir yol keşfetmişlerdi. Anna birkaç hafta içinde ziyarete geldiğinde bu iş halledilecekti.

Ben ondan ayrılırsa, bu en iyisi olur. Hepsi için. Eğer ayrılmazsa... o zaman başka bir şekilde halletmeleri gerekecekti. Belki Wilhelm Almanya'ya dönmeden önce onunla konuşabilirdi. Ben'e ne olması gerektiğini açıklayabilirdi. Eğer onu gerçekten sevseydi, onun için en iyisini isterdi. Sadece Anna'nın işbirliği yapacağını umuyordu.

Anna mışıl mışıl uyuyordu. Ben hakkında kabuslar görüyordu. Onunla konuşmuyordu. Birlikte olmaya çalıştıklarını ama olamadıklarını. Onun öldüğünü. Sabahleyin Wilhelm'den bütün gece dönüp durduğu için özür diledi ve Wilhelm çok anlayışlı davrandı.

Anna kahvaltıdan sonra tiyatroya doğru yola çıktı. Çantasını soyunma odasına koyar koymaz Jenna'yı aradı.

"Ben dün gece eve gelmedi," dedi Jenna barda esneme hareketlerinin ortasında duraksarken. "Matt bunu daha önce de yaptığını söyledi. Bir şeye üzüldüğünde arabayla gezintiye çıkar ve kimseye söylemezmiş. Sonra geri dönecek ve her şey yoluna girecek."

"O zaman neden bana partide olacağını söyledi? Anlamıyorum."

"Bilmiyorum, Anna. Ama eminim her şey yoluna girecek."

Gün uzadıkça uzadı. Ben'den hiç telefon gelmedi. Mesaj yok. Hiçbir şey yoktu.

Anna o günkü iki gösteride dans etmenin kalbindeki acıyı dindiren tek şey olduğunu fark etti; aksi takdirde karanlık bir günde birkaç dakikalık değerli bir dikkat dağıtıcı. Geri kalan zamanda kalbi çarptı ve midesi çalkalandı. İyi dans edip etmediğini söyleyemezdi ve arkadaşının güvenceleri bile onu neşelendirmek için hiçbir şey yapmadı.

Wilhelm'e kötü arkadaşlık ettiği için kendini çok kötü hissetti ve tekrar tekrar özür diledi. "İstersen eve gidebilirim Wilhelm. Eğer gidersem daha hoş bir arkadaş bulabilirsin."

Wilhelm elini sıkarak, "Saçmalama Anna," diye karşılık verdi.

"Hiçbir yere gitmiyorsun. İyi olduğundan emin olmak istiyorum."

Wilhelm bir kez daha bütün gece o dönüp dururken ona sarıldı.

Pazar günüydü ve Anna hâlâ Ben'den haber alamamıştı. Kendini o kadar umutsuz hissediyordu ki yataktan zor kalkıyordu.

"Anna, umudunu kaybetme," dedi Wilhelm. "Arayacaktır."

Anna arabasıyla tiyatroya gitti ve mekanik bir şekilde ısınma ve hazırlanma hareketlerini yaptı.

Dans ettiğinde ve sadece dans ettiğinde canlanırdı. Bunun dışında, soyunma odasında otururken telefonuna bakıyordu.

Yedinci Bölüm

Gecenin son perdesi açıldıktan sonra Anna soyunma odasına doğru yürüdü. Wilhelm'i arayıp arabayla gezmeye gideceğini söylemeyi düşündü; biraz hava almaya ihtiyacı vardı.

"Merhaba, Anna."

Anna odaya girdiğinde Ian'ın kanepede oturduğunu görünce sıçradı.

"Ian? Burada ne işin var?"

Gözleri sertti. Yanlış bir şey mi yapmıştı? "Devin seni görmek istiyor. Bu gece."

Anna titrek bir nefes aldı. Cezayı hak edecek ne yapmıştı? "Wilhelm'e söylemem gerek-"

"İcabına bakıldı."

Ian'ı yakından inceledi. Tuhaf davranıyordu; soğuk ve mesafeliydi.

"Ian, sorun ne?"

"Lütfen Anna," diye yalvardı usulca, bir anlığına buzları kırdı. Sonra tekrar sertleşti. "Olabildiğince çabuk hazırlan."

Anna hızlı hareket etti. Eğer Devin ona gerçekten kızgınsa onu daha fazla kızdırmak istemiyordu. Giyinirken, ne yaptığını anlamaya çalışarak beynini zorladı. Hazır olduğunda, Ian onu tiyatronun arkasından çıkarıp bekleyen arabaya götürdü. Onun için arka kapıyı açtı ve sonra sürücü koltuğuna geçip uzaklaştı.

"Nereye gidiyoruz?" diye sordu.

"Malikâneye."

"Cezalandırılacak mıyım?"

Ian önce cevap vermedi. Birkaç dakikalık sessizlikten sonra "Hayır," dedi.

Adamın tavırlarında onu rahatsız eden bir şeyler vardı. "Ian. Lütfen. Bana sorunun ne olduğunu söyle." Öne doğru eğildi ve elini onun omzuna koydu.

"Anna, yapma. Sadece... lütfen sessiz ol ve yakında orada olacağız."

Bu hiç yardımcı olmadı. Ian'ın garip davranışları onu daha da endişelendiriyordu.

Pencereden dışarı baktı ve manzaranın yanından geçişini izledi. Devin'i kızdıracak ne yapmıştı? Aklına hiçbir şey gelmedi. Son bir aydır onu çoğunlukla yalnız bırakmıştı. Genelde Devin'in neye kızdığını bilirdi ama bu sefer gerçekten bilmiyordu.

Sonsuza kadar sürecekmış gibi gelen bir yolculuktan sonra, Ian arabayı Malikâneye giden yola çekti ve birkaç dakika sonra devasa binanın önünde durdular.

Ian kapıyı açarken sert bir sesle, "Çantanı bırak," dedi. "Birisi daha sonra ilgilenecek."

Anna loş girişte sessizce onu takip etti. Ayakkabılarını çıkardı ve Ian'ın onu merdivenlerden yukarı, kendi odasına ya da Devin'in odasına götürmesini bekledi. Bunun yerine onu daha önce hiç görmediği bir koridordan geçirdi, panelli ahşap bir kapıdan geçirdi ve geniş bir oturma odasına benzeyen bir odaya soktu. Kırmızı halı kaplı zemin yaylıydı ve uzak duvarı yanan bir şömine süslüyordu. Bilgisayar monitörleri bir yan duvarda sıralanmıştı ve altında uzun bir masa vardı. Oda, Devin'in uzun bir sandalyede oturduğu ve çenesini dik parmaklarına dayadığı yer dışında gölgeliydi.

Anna başını kaldırıp Ian'a baktı.

"Git onu doğru dürüst karşıla," diye fısıldadı.

Anna kot pantolon ve kazakla Devin'e doğru yürürken kendini tuhaf hissetti. Malikânede hiçbir yere sokak kıyafetleriyle gitmemişti. Devin'in birkaç adım önünde endişeyle durdu, dizlerinin üzerine çöktü ve önünde eğildi.

"İyi akşamlar Hanımefendi," dedi Devin nazik bir ses tonuyla.

"Oturabilirsiniz. Umarım bu gece sana ihtiyacım olmasına aldırmazsın."

"Sizi nasıl memnun edecekse, Efendim," dedi sessizce, kendini oturma pozisyonuna getirerek.

"Gel, bebeğim. Sikimi yala ve sonra konuşmamız gereken şeyler var."

Anna hemen Devin'e doğru ilerledi ve siyah keten pantolonunu çözdü. Adamın sikini ağzına aldı ve elinden geldiğince emmeye ve yalamaya başladı.

Parmaklarını kızın saçlarının arasından geçirdi. "İyi kız," diye mırıldandı. "Sikimi her zaman bu kadar iyi emmene bayılıyorum. Çok hevesle."

Anna gözyaşlarının akmasını engellemek için gözlerini kapattı. Ben'i o kadar çok istiyordu ki, neredeyse onu yanında hissediyordu. Onu çok özlüyordu. Nerede olabilirdi ki?

Devin kısık bir iniltiyle onun ağzına boşaldı ve Anna onu yalayarak temizledi, sonra dizlerinin üzerine döndü ve bir sonraki talimatını bekledi.

Onun kendisine baktığını hissederken gözlerini ayaklarının arasındaki zemine dikti. "Mutlu görünmüyorsun, bebeğim. Neyin var?"

Yutkundu. Ona sorunun ne olduğunu söylemek istemiyordu ama başka seçeneği yoktu. O sormuştu. "Ben... birini özledim."

"Erkek arkadaşın mı?" "Evet."

"Anna, son zamanlarda onunla çok meşgulsün. Bundan hoşlanmıyorum." Devin söyledi.

"Her zamanki gibi görevlerimi yerine getirmeye çalıştım, Efendim."

"Sana getirdiğim erkekleri memnun etme konusunda o kadar hevesli değilsin. Ve hiç evde olmuyorsun, bu yüzden biri seni isterse, seni bulamıyor."

"Eğer ararlarsa her zaman onlarla buluşurum."

"Mesele bu değil Anna," diye hırladı Devin. "Mesele şu ki, beni memnun etmek senin öncelikli hedefin olmalı. Bir erkek arkadaşı memnun etmek değil. Ve onunla o kadar çok zaman geçiriyorsun ki, benimle olmaktansa onunla olmayı tercih ediyormuşsun gibi hissetmeye başladım."

Anna yanıt vermedi; Devin gerçeği söylemişti. Cevap olarak ne söyleyebilirdi ki?

"Benimle olmaktansa onunla olmayı mı tercih edersin?" Devin soğuk bir sesle sordu.

Anna hemen cevap vermedi. Yalan söyleyemezdi. Ama doğruyu söylerse çok kızacaktı. Muhtemelen onu cezalandırırdı. "Sizi memnun etmek istiyorum, Efendim."

"Ben bunu sormadım, Anna."

Anna yutkundu ve ona baktı. "Evet," diye fısıldadı. "Evet, ne?"

Anna gözlerini kapadı ve yüzünü buruşturdu. "Evet, seninle olmaktansa onunla olmayı tercih ederim."

Devin'in gözleri öfkeyle parladı ve kızın suratına bir tokat attı. "Seni küçük orospu! Bana başka seçenek bırakmadın."

Anna kalçasına düştü ve yanağını tuttu. Devin ayağa kalktı ve Anna'yı saçlarından tutarak kendisiyle birlikte durması için çekti. Anna'yı kendisinden uzağa bakacak şekilde çevirdi ve odanın karşısındaki gölgelerde bir hareket oldu. Bir an sonra Ben, arkasında Ian'la birlikte ışığa doğru adım attı. Dağınıktı ve üzerinde buruşuk koyu renk bir takım elbise vardı. Uyumamış gibi görünüyordu ve yanaklarında morluklar vardı.

"Ben!" diye bağırdı ve ona doğru gitmeye çalıştı ama Devin onu geri çekti.

Ona karşı mücadele etti ama kendini kurtaramadı.

"Anna," diye fısıldadı Ben, ona doğru uzanarak.

"Seni terk etmedi, Anna. Cuma gecesinden beri burada. Her türlü videoyu izliyordu. Seni erkek erkeğe memnun ederken izledi. Ve şimdi de canlı olarak sikimi emişini izledi."

Ben'e bakarken gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyordu. "Lütfen Devin," diye hıçkırdı, ona karşı mücadele ediyordu. "Bırak beni gideyim."

"Anna, aramıza kimsenin girmesine izin vermeyeceğim. Sen çok Bunun olmasına izin vermek benim için çok değerli. Yani eğer gerçekten benimle olmaktansa onunla olmayı tercih edeceğini söylüyorsan..." Devin başını salladı ve Ian Ben'in hemen arkasına geçerek elini Ben'in omzuna koydu. "...o zaman başka seçeneğim yok.

dikkat dağınıklığını sonsuza dek ortadan kaldırın."

Anna ve Ben birbirlerine bakarken zaman yavaşladı. Anna, Ian'ın elini kaldırdığını gördü. Elinde bir şey tutuyordu. Bir şırınga.

"HAYIR!" Ian şırıngayı Ben'in boynuna saplarken Anna çığlık attı. "HAYIR!" Anna kendini Devin'den kurtardı ve Ben'e doğru koşarak onu yakaladı.

yere düşmeye başladığında. "Ben! Hayır, lütfen!" Adamın gözleri acıyla dolarken onu yere indirdi.

Vücudu kasıldı ve dikkatle ona baktı.

"Hayır, Ben. Oh, Tanrım. Lütfen, hayır." Saçlarını geriye taradı ve yanağını okşayarak onu öptü. Gözyaşları yanaklarından aşağı akıyordu.

"Anna," diye fısıldadı. Anna onu zar zor duyabiliyordu. "...seni... seviyorum..." Sesi kesildi ve vücudu son bir kez titreyip gevşerken gözleri kapandı.

"Ben?" diye fısıldadı, çaresizlik kalbini dolduruyordu. "Ben, lütfen uyan." Uyuyor olmalıydı. Uyuyor olmalıydı. Ian onu öldürmüş olamazdı. Başını kaldırıp karşısında duran, yüzü ifadesiz Ian'a baktı.

Gerçek kalbine yerleşirken Anna'nın midesi taş gibi oldu: Ian sevdiği adamı öldürmüştü. Anna tekrar Ben'in yakışıklı yüzüne baktı, gözleri yaşlarla dolmuştu. Ben'in göğsüne yığıldı ve hıçkırığa hıçkırığa ağladı, onun adını haykırdı ve ona sarıldı. "Hayıııııı!" diye feryat etti. "Ben, Bana geri dön. Lütfen. Sana ihtiyacım var."

Yanında yerde yumuşak bir gümbürtü duydu ve gözyaşlarıyla dolu gözlerle başını kaldırdığında yanında yan yatmış kare bir mücevher kutusu gördü. Ona baktı.

"Onu yakaladığımızda cebinde ne olduğunu bilmek ilginizi çekebilir." Devin'in soğuk sesi yukarıdan aşağıya süzüldü.

Anna titreyen elleriyle gri kutuya uzandı ve onu açtı. İçinde pırlanta bir tektaş yüzük vardı; bir nişan yüzüğü. Uzun bir süre ona baktı ve sonra içinde bir şey koptu. Elini sıktı. çenesini tuttu ve kutuyu elinde sıkıca kavradı. İçinde alışılmadık bir his kabardı ve titremeye başladı.

Ben'in hâlâ sıcak olan dudaklarını öptü ve içindeki kaynayan ateşin aksine neredeyse sakince ayağa kalktı. Yüzük kutusunu cebine koydu ve Gözlerini kaldırıp önce Ian'a, sonra da Devin'e baktı.

Anna ne yaptığıının farkında olmadan Devin'e saldırdı, tekmeledi ve temas edebildiği her yere vurdu. Ian onu çekip göğsüne yaslamadan önce birkaç iyi darbe aldı. Ian'a karşı mücadele ederken boğazından bir çığlık kaçtı, nefret ona sahip olduğunu bilmediği bir güç verdi.

"Senden nefret ediyorum!" diye bağırdı Devin'e, sesi duygusallıktan çatlıyordu. "Senden nefret ediyorum ve bunun için seni asla affetmeyeceğim."

Devin sakince elini ağzına götürdü ve parmağındaki kana bakarken kaşlarını kaldırdı. Saçları dağılmıştı ve dudağı kanıyordu. "Senin affına ihtiyacım yok, Anna. İtaatine ihtiyacım var. Ki bunu yapacağım. var," diye ekledi karanlık bir sesle. Gülümsedi ve Ian'a baktı. "Onu odama götürün, sonra da cesetten kurtulun. Bay Durham köprüde bir kaza geçirmiş olmalı." Sahte bir nefes verdi ve sonra hınzırca sırıttı. "Ailenin öldüğü köprünün aynısı. Sence de uygun değil mi?"

Anna kurtulmak için tekrar mücadele etti. "Seni lanet olası piç," diye bağırdı. "Senden nefret ediyorum!"

Devin omuz silkti. "Al onu, Ian."

Onu odadan çıkarmaya çalışan Ian'a karşı mücadele etti. Kız işbirliği yapmayınca, Ian onu kaldırıp omzunun üzerine koydu. Odadan çıkarılırken Ben'in cesedine baktı.

Anna, Devin'in odasına giden yol boyunca tekmeledi ve çığlık attı.

Onun

Çığlıklar Malikânede yankılandı ve birden fazla kapı açılıp kafalar belirerek neler olup bittiğini görmek istedi.

Ian, Devin'in odasına vardığında kapıyı kapattı ve Anna'yı ayağa kaldırdı. Anna ona ters ters baktı, göğsü kabarmış ve elleri yumruk olmuştu.

"Anna, lütfen yapma-" diye başladı.

Anna uzandı ve yüzüne bir tokat attı. Adam irkilmedi bile. "Sakın buna cüret etme, Ian." Gözleri kısıldı. "Arkadaşım olduğunu sanıyordum," diye tükürdü.

"Anna, sana daha önce de söyledim. Devin'e senin gibi itaat etmek zorundayım. Bunu yapmadan duramazdım."

"Senden nefret ediyorum!" diye bağırdı. "Seni bir daha asla görmek istemiyorum." "Böyle bir şey olmayacak," dedi sert bir sesle.

Kız ona doğru hamle yaptı ama adam kızın ellerini yakaladı ve kız ona vuramadan başının üzerinde tuttu. Kız adama tekme attı ama adam kızın inciklerine temas ettiğinde hiç irkilmedi. Sakince onu kendisinden uzak tutarak öfkesinin geçmesine izin verdi. Sonunda kadın yorgunluktan yere yığıldı ve adamın elinden kurtuldu. Ian onu kucağına alıp yatağa taşıdı ve yavaşça koyu yeşil yatak örtüsünün üzerine yerleştirdi.

"Özür dilerim, Anna. Gerçekten üzgünüm," dedi yumuşak bir sesle ve nazik bir elle saçlarını yüzünden uzaklaştırdı. "Ama Devin'i sen de benim kadar iyi tanıyorsun. Farklı bir şey yapabilir miydin?" Kapıyı arkasından sıkıca kapatarak uzaklaşmadan önce ona üzgün bir bakış attı.

Anna gözyaşları sessizce yanaklarından aşağı süzülürken odanın karşısındaki duvara baktı. Az önce olanları düşündükçe göğsünde kalbinin yerini acı dolu bir boşluk aldı. Ama Ben onu affetmişti ve bu da yüzüne zayıf bir gülümseme getirdi. Yan tarafına yuvarlandı, bir top gibi kıvrıldı ve mücevher kutusunu cebinden çıkardı. Onu göğsüne bastırdı. Ona evlenme teklif etmeyi planlamıştı. *Onu hâlâ seviyordu!*

Bu düşünce hem heyecan verici hem de yürek parçalayıcıydı.

Sekizinci Bölüm

Devin birkaç dakika sonra yatak odasının kapısını açtı ve içeri girdi. Anna yatağın üzerinde, yüzü ona dönük bir şekilde yatıyordu. Az önceki öfkesi ilginç bir manzaraydı. Ve biraz da acı vericiydi. Hafifçe şişmiş dudağına dokundu ve Anna'nın patlamasının anısına gülümsedi.

"Daha iyi hissediyor musun?" diye sordu, Anna'nın yanında durarak. Saçlarını okşadı ve Anna onun elini tokatlayarak uzaklaştırdı.

"Dokunma bana," diye hırladı.

Devin kıkırdadı. "Senin bu yönünü hiç görmemiştim Anna. İlgi çekici."

Ters döndü ve onu tekmelemeye başladı, ama adam bileğini yakaladı. temas etmeden önce sıkıca tuttu. "Sakın buna cüret etme," diye homurdandı. Kız inleyene kadar bacağını büktü. "Bacağını kıracağım ve gösterilerini bitiremeyeceksin."

Anna ona ters ters baktı, o da Anna'ya. Anna uzun bir süre titredi, sonra da gevşedi.

"İyi karar, bebeğim." Bir adım uzaklaştı. "Neden benim için soyunmuyorsun?"

"Hayır."

Devin kot pantolonunun fermuarını açtı ve kabaca çıkardı, aynı şeyi kazağı ve iç çamaşırıyla da yaptı. Sonra soyundu ve yatağa geçip onun üzerine uzandı. Devin onun boynunu öperken ve göğüsleriyle oynarken Anna kıpırdamadan sırtüstü uzandı ve tavana baktı. "Şimdi gel, Anna. Hâlâ hayattasın. Bu gerçeğin tadını çıkarmalısın."

Anna başını yana çevirdi. Devin eğildi ve boynunu ısırarak yüksek sesle ağlamasına neden oldu. "Ah, yaşıyorsun. Merak etmeye başlamıştım."

Cevap vermedi ve duvara bakmaya devam etti.

Devin kaşlarını çattı ve kızın bacaklarını ayırdı. Eğer doğru tahmin ettiyse, Ben'le ayrılmadan önce, yani Çarşamba gününden beri seks yapmamış olmalıydı. Oh, çok sıkı ve çok zevkli olacaktı. Kendini onun yarığına karşı konumlandırdı, sonra kanalının içine girdi, onun ciyaklamasından ve sıcak sıklılığından zevk aldı. Kendine rağmen ıslanmıştı.

"Hadi Anna," diye fısıldadı baştan çıkarıcı bir şekilde, onun içinde hareket ederken

Onun sevdiğini bildiği şekilde. "Uzun zaman olduğunu söyleyebilirim. Bir alete çok ihtiyacın vardı, değil mi?"

Anna gözlerini sıkıca kapattı ama dudakları aralandı. Bundan zevk almak istemiyordu ama vücudunun karşılık vermesini engelleyemiyordu.

"Tanrım, çok iyi hissediyorsun," diye inledi içeri girip çıkarken. Amcığı inanılmaz hissettiriyordu.

Onun etrafında kenetlendiğini hissetti ve vücudunun aklına galip geldiğini anladı. Güzeldi. Hareket etmeye devam etti, onun isteksiz inlemelerini dinledi ve arzuya karşı savaşıını izledi. Kadın onun altında kıpırdandı. Çok yaklaşmıştı. Onu serbest bırakmalı mıydı?

"Gelemezsin, Anna. Bunu yasaklıyorum."

İnledi ve yüzü acı içinde buruştu. Gülümsedi ve kızın sıkılan kaslarına karşı doruğa ulaşırken sertçe itti. Geri çekildi ve onun titremesini izledi. Boşalmasına izin vermemek zalimceydi ama ona vurmuştu ve bunu hak etmişti.

Devin sırtıttı ve onun kendi bedenine karşı mücadele etmeye devam etmesini izlerken giyindi. "Kendini serbest bırakırsan bunu anlayacağım," diye hatırlattı ona, belki bu kuralı da test edebileceğini düşünmüştür diye.

Odadan çıktı ve Ian'ı bulmaya gitti.

Anna titremesini durduramıyordu. Beş gündür seks yapmamıştı ve bunu hissediyordu. Devin onu çok yaklaştırmış ve sonra da reddetmişti. Bu durumla ilgili tek iyi şey, serbest bırakılma arzusunun şu anda ağrıyan kalbinden daha güçlü olmasıydı.

Yatağın üzerinde çırpındı ve Devin'in birkaç dakika sonra döndüğünü duymadı. Kendisinin yatağa bağlandığını hissettiğinde gözlerini açtı ve Ian ile Devin'in etrafında çalıştığını gördü.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu kısık bir sesle, sorularının Devin'in sabrını sınamasını umursama noktasını neredeyse geçmişti.

"Seni
hazırlıyorum."

"Ne için?"

Devin sırtıttı. "Sürprizi mahvetmek istemem."

Anna, bağları sıkarken ve sonra bir şırınga çıkarırken onu korkuyla izledi.

"Merak etmeyin. Bu senin sevgili Ben'ine verdiğimizden çok farklı bir şey." Derisini delerken sırttı ve damarlarına ateş gibi hissettiren bir şey saldı. Hızla yayıldı ve kısa süre sonra acı içinde çığlık atmaya başladı. Her yeri acıyordu ama özellikle karnının alt kısmı.

"Bana ne yapıyorsun?" diye soludu, gözleri yaşlıydı. "Seni benim için daha da kullanışlı hale getiriyorum."

Vücudundaki yangın saatler gibi gelen bir süre boyunca devam etti. Çırpındı, çırpındı, rahatlamak için dua etti ama hiçbirisi gelmedi.

Birden odayı parlak bir ışık doldurdu ve Kaveh önünde belirdi

On

u. Devin döndü ve onu selamladı. "Neredeyse hazır."

Kaveh altın rengi gözlerini onunkilere çevirdi. "Güzel. Bakıyordum da Bunu dört gözle bekliyorum." Tekrar Devin'e baktı. "Daha önce onunla birlikte oldun mu?" Devin başını salladı.

"Güzel." Kaveh Anna'nın yanına gitti ve onu okşamaya başladı, ateşi uyarılmaya dönüştürdü. Teni hassastı ve Kaveh'in dokunuşu inanılmaz hissettiriyordu.

Adam göğüslerini okşayıp meme uçlarını sertleşmiş tepelere doğru yuvarlarken inledi.

Eğildi ve göğüslerinin alt kıvrımını öptü, sonra dilini hassas meme uçlarının üzerinde gezdirdi. "Çok güzelsin kızım," diye mırıldandı göğüslerine karşı. Ayağa kalktı ve soyundu, uzun, sert siki Anna'nın amını arzuyla sıkı. Ona bakarken dudaklarını yaladı.

Kaveh kıkırdadı. "Tadına bakmak ister misin kızım?" Anna gözlerini kocaman açarak başını salladı.

Kaveh elleriyle bir hareket yaptı ve Anna bağlarının gevşediğini hissetti. Deri kelepçeler hâlâ yerindeydi ama ipler gitmişti.

Kaveh yanına uzanırken o da yatakta dizlerinin üzerine çöktü ve hevesle adamın sikini ağzına aldı. Hepsini ağzına almasına imkân yoktu ama alabildiği kadarını aldı. Pre-cum'u tatlıydı ve diline karşı zonkluyordu. Kaveh onun sikini emerken parmaklarını amına bastırdı.

Taşaklarını çekiştirirken inledi. "Nazik ol kızım. Onlar senin için dolu."

Anna onun ne demek istediğini anlamadı ama yine de nazik davrandı. Ağırdılar ve Anna'yı ona karşı daha da fazla arzuyla doldurdular.

Eğildi ve bir testisi nazikçe ağzına alarak adamın inlemesine neden oldu.

Adamın amını dürttüğünü, acı verici ama erotik bir şekilde çektiğini hissetti. Klitorisini çimdikledi, onu zıplattı ve sonra inletti. Kalçalarını ve karnını yokladı ve sonra tekrar amına girdi.

Aniden onu çevirdi ve yüzüstü çevirdi, diziyile bacaklarını ayırdı ve sikini ıslak girişine bastırdı. "Canın yanabilir kızım ama başka yolu yok."

Anna, adam kendini ileri doğru itip içine girdiğinde canını neyin yakacağını sormak üzereydi, bu da onun nefesinin kesilmesine ve altında kıvranmasına neden oldu. Adam ileri doğru bastırmaya devam ederken inledi. Onu rahim ağzında hissetti ve irkildi. Dairesel bir hareketle etrafta dolaştı ve ilerlemeye devam etti.

Acı içinde inleyerek geri çekilmeye çalıştı ama adam omuzlarını tuttu ve onu itti. Bir şeylerin gevşediğini hissetti, midesine kramp girdi ve inledi. "Hayır," diye inledi. "Lütfen. Acıyor."

"Çünkü senin rahmine girdim kızım. Olmam gereken yer orası."

Elinden geldiğince kıpırdanarak tekrar uzaklaşmaya çalıştı ama adam ellerini arkasından tutarak onu yerinde tuttu. Karnına kramp girmeye devam ettikçe ve acı arttıkça inlemeleri ve sızlanmaları daha da arttı.

Ölümsüz yumuşak bir sesle, "Sadece rahatla, o kadar acımayacak," dedi. Kalçalarını ona doğru bastırarak nazikçe hareket etti. Klitorisine ve üst kanalına karşı baskıyı hissetti ve inledi. "İşte böyle. Zevki hisset. Buna konsantre ol." Hareket etmeye devam etti, ama sanki içindeki pozisyonunu kaybetmek istemiyormuş gibi sadece hafifçe.

Anna, amcığı onun etrafında kasılmaya başladığında haykırdı ve sonra aniden sertleşti. Orgazm o kadar yavaş gelişmişti ki, tam ortasına gelene kadar aklına bile gelmemişti. Orgazm tüm vücudunu sardı ve sırtını dikleştirip çığlık attı. Adam kalçalarını onunkilere doğru pompaladı ve kadın onun içinde zonkladığını hissetti. Bir kükreme sesi çıkardı ve kendini onun bedenine, olduğundan daha da derine soktu.

Gözleri kapandı ve onun vücudunun içinde süzülüyormuş gibi hissetti. Adamın tohumunun vücuduna aktığını hissedebiliyordu. Amcığı onun etrafında kasıldı, vücudundaki her damlayı alana kadar onu sağdı, sonra bitkin bir halde, derin bir karanlık onu tüketti.

Devin, Kaveh'in Anna'yı incelemesini hevesle izledi. "İşe yaradı mı? Hamile mi?"

Kaveh ona bıkkın bir bakış attı. "Bu hemen olmaz. Gebe kalması bir gün kadar sürebilir. İş bittiğinde uyanacaktır."

"Ama gebe kalacak mı?"

"Çok yüksek bir şans var. Hiçbir şey garanti değildir, ama serumu doğru şekilde yaptıysanız, olması gerekir."

"Tabii ki doğru yaptım," diye alay etti Devin. "Ben aptal değilim."

Kaveh ona ters ters baktı. "Toplum içinde beni kontrol ediyormuş gibi görünmene izin verebilirim ama o küçük kalp atışlarından birinde seni ezebileceğimi hatırlasan iyi edersin."

Devin çenesini sıktı ama sessizliğini korudu. Kaveh'e bağımlı olmaktan hoşlanmıyordu ama başka seçeneği de yoktu. Ölümsüz'ün yardımı olmadan bunu yapamazdı.

Kapı çalındı ve Ian içeri girdi. Önce Kaveh'e sonra da Devin'e baktı. "Karı geldi, Devin. Doğum sancısı çekiyor."

Devin kaşlarını kaldırdı. Sandy'yi geçen hafta boyunca burada tutmuş, doğum yapmasını beklemişti ve sonunda olmuştu. Şimdi onun zihniyle oynamanın gerçek eğlencesi başlayabilirdi.

"Gidip Sandy'yi kontrol edeceğim. Ian, Anna uyanmadan dönmezsem gel beni al."

Ian başıyla onayladı ve Devin odadan çıktı.

Anna yavaşça gözlerini açtı. Oda sessizdi ama onun odası değildi. Anna neredeydi?

Devin'in odası. Malikanede. Ayağa kalktı ve etrafına bakındı. Ian yakındaki bir sandalyede oturmuş, usulca horluyordu. Önceki akşamın anıları bir gelgit dalgası gibi geri geldi. *Ben!* Acı kalbini yeniden doldururken gözyaşları gözlerini yaktı.

Kot pantolonunu aradı ve yerde olduğunu gördü. Onları aldı ve yatağa geri oturdu, yüzük kutusunu cebinden çıkardı. Kutuyu açmadı ama elinde sıkıca tuttu ve ona baktı.

"Özür dilerim Anna. Gerçekten üzgünüm."

Anna başını kaldırdı ve Ian'ın onu izlediğini gördü. "Sana ne?" diye sordu soğuk bir sesle.

Ian yüzünü buruşturdu. "Devin'e uyandığını haber vereyim." Ayağa kalktı ve sert adımlarla odadan çıktı.

Anna yüzük kutusuna bakmaya devam etti, Devin arkasından başka biriyle birlikte odaya girdiğinde bunun sadece belli belirsiz farkındaydı.

"Anna, bebeğim. Uyandığına sevindim. Endişelenmeye başlamıştım." Devin ona doğru yürüdü ve onu kucakladı. Anna geri çekildi ve ona ters ters baktı. "Pekâlâ. Kaveh sana bir bakmak istiyor, sonra da Ian seni arabana götürecektir."

"Lütfen uzan kızım."

Kaveh yatağın diğer tarafında durdu ve Anna onun dediğini yaptı. Elini önce başına, sonra da karnına koydu. Anna önceki gece onunla seks yaptığını hayal meyal hatırlıyordu ama başka bir şey hatırlamıyordu.

Kaveh Devin'e baktı. "Tamamdır."

Devin genişçe gülümsedi. "Mükemmel." Anna'ya baktı. "Artık gidebilirsin."

Anna giyinirken Devin'e ters ters baktı. Kaveh'in "bitti" dediği şeyin ne olduğunu merak ediyordu ama Devin'e merakını öğrenme zevkini tattırmak istemiyordu. Devin yüzünde eğlenmiş bir ifadeyle onu izledi.

İşini bitirdiğinde kollarını göğsünde kavuşturarak "Hazırım," dedi.

Devin ayağa kalktı. "Güzel. Seni aşağıya, arabaya götüreyim."

Devin'i malikâneye kadar takip etti ve ön kapıdan çıktı. "Bu hafta seni görmeye geleceğim, çünkü sen sahnedeysen Cuma günleri seninle olamam."

Anna cevap vermedi. Sadece toplayabildiği kadar nefretle ona baktı.

"Nefret pek yakışmıyor Anna. Yüzündeki bu ifadeyle başka bir aşık bulamazsın."

"Başka bir sevgili istemiyorum, seni pislik," diye tükürdü. "Ben'i istiyorum."

"Oh, tatlım. Ben'in cesedi körfezden çıkarıldı. Eminim Biz konuşurken ailesi buraya doğru geliyor." Bir adım daha yaklaştı ve Anna'nın saçlarını çekerek yüzünü ona doğru eğdi. "Yerini hatırlasan iyi edersin Anna," diye hırladı. "Hayatını cehenneme çevirebilirim. Bunu unutma."

"Zaten yaptın." Ian uzaklaşırken ona bakmayı reddederek adamın elinden kurtuldu ve arabanın arkasına bindi.

Dokuzuncu Bölüm

Tiyatro garajına kadar sessiz bir yolculuk oldu. Vardıklarında, Anna, Ian'ın kapıyı açmasını beklemedi, tek kelime etmeden kendi başına dışarı çıktı. Arabasına doğru yürüdü, içine bindi ve arkasına bakmadan çalıştırdı.

Nereye gitmeliydi? Matt'e ne olduğunu anlatması gerekiyordu. Arabayı garajdan çıkarırken saate baktı. Neredeyse üçtü. Uykuda kalmayı diledi. Uyku huzur vericiydi. Uyku acıtmıyordu.

Arabasını park etti ve dairesine doğru yola çıktı. Asansörden kendi katında indiğinde tereddüt etti. Ben'in dairesinin kapısına bakınca gözyaşları yeniden akmaya başladı. İstirap onu tüketti, kalbini yaktı ve bacakları altından büküldü. Kontrolsüzce hıçkırarak asansörün yanındaki duvardan aşağı kaydı. Dairesine gitmesi gerekiyordu ama hareket edemiyordu. Tek yapabildiği hıçkırmaktı.

Orada ne kadar oturduğunu bilmiyordu ama beklenmedik bir şekilde omuzlarında güçlü kollar hissetti.

"*Kommen Sie, Liebling.*" Wilhelm onun ayağa kalkmasına yardım etti ve koridorda ona rehberlik etti ama kendi dairesine değil. Ben ve Matt'in dairesine.

"Hayır! Hayır! Oraya gitmek istemiyorum," diye feryat etti, topuklarını halı kaplı zemine gömdü ve adamın tutuşuna karşı mücadele etti, ama adam onu sıkıca tuttu.

"Anna, Ben'in ailesi burada. Seni görmek istiyorlar." Wilhelm kapıyı iterek açtı ve onu nazikçe dairenin içine çekti.

"Anna!" Oturma odasına girer girmez Ben'in ailesi onu kucakladı.

Ben'in annesi Katherine ona sıkıca sarıldı. "Senin için çok endişelendik. Ben'le birlikte arabadaymışsın. Ama Wilhelm iyi olduğunu söyledi. Nasıl bildi bilmiyorum ama haklı çıktığı için çok minnettarım."

Anna kimsenin yüzüne bakamıyordu. Ben'in ölmesi onun suçuydu. Burada olmamalıydı. Burada olmayı hak etmiyordu.

"Ben... Ben burada olamam." Döndü ve koridorun diğer ucundaki dairesine doğru kaçtı. İçeri girdiğinde kapıyı arkasından kapattı ve tekrar hıçkırarak yere yığıldı.

"Anna." *Wilhelm*. Sevgili Wilhelm. Onun yanında diz çöktü. "*Liebling*. Nereden biliyorsun?"

"Neyi nasıl bildim?" diye burnunu çekti. "Onun öldüğünü nereden biliyordun?"

Anna başını kaldırıp Wilhelm'in yüzüne baktı, içini utanç kaplamıştı. "Bu benim hatam," diye fısıldadı. "Onu benim yüzümden öldürdü. Ben çok bencildim ve o da onu öldürdü."

"Kim kimi öldürdü?" Wilhelm bir an için ona baktı. "Ben mi?"

Anna başını salladı. "Devin. Onu öldürdü. Gözümün önünde." Gözlerini yere dikti. "Bu benim hatam," dedi kırık bir sesle, çaresizlik içinde gözlerini sıkarak. "Hepsi benim suçum."

"Anna, bu senin hatan değil. Devin... kötü şeyler yapıyor ama bunlar senin suçun değil."

Başını iki yana salladı. "Ben'le birlikte olmak istemeseydim, Devin onun gitmesine izin verirdi. Bana sordu ve ben de ona söyledim. Ben'e dikkat dağıtıcı dedi. Ama yalan söyleyemezdim. Ona gerçeği söyledim. Ve o da onu öldürdü."

"Anna, polis cesedini bu sabah erken saatlerde arabasında buldu. Körfezde. Bunu hayal etmediğine emin misin?"

Anna dalgınca başını salladı. "Onu Golden Gate Köprüsü'nden indireceğini söyledi. Annemle babamın altında öldüğü köprüden."

Wilhelm Almanca bir şeyler mırıldandı. "Ah, Anna." Onu kollarının arasına aldı ve nazikçe salladı. "Şşş, her şey yoluna girecek, *Liebling*. Bu senin suçun değil."

"Bana evlenme teklif edecekti," diye fısıldadı biraz sakinleştikten sonra. Cebinden yüzük kutusunu çıkardı.

Wilhelm kutuyu ondan aldı ve açtı. "Çok güzel," dedi nazik bir gülümsemeyle ve ona sarıldı.

"Bunu nereden buldun?"

Hem Wilhelm hem de Anna başlarını kaldırıp baktıklarında Matt'in yüzünde suçlayıcı bir ifadeyle kapıda dikildiğini gördüler.

Anna gözlerini Matt'e dikti. "Öldüğünde yanındaydı."

Matt kaşlarını çatı. "Biliyorum. Tiyatroda bana gösterdi. Asıl soru, sen bunu nasıl aldın?"

Anna'nın ağzı kıpırdadı ama hiçbir kelime yoktu. Matt'in suçlamasına nasıl yanıt vereceğini bilmiyordu.

Wilhelm, "Matt, düşündüğün gibi değil," dedi. "Ve görünüşe göre Ben'e olanlar da bize anlatıldığı gibi değil."

"Sen neden bahsediyorsun?"

Wilhelm uzun bir süre genç adama bakıp düşündü. "Matt, sana söylersem kimseye söyleyemezsin. Özellikle de ailesine. Tehlikede olurlar."

Matt içeri girdi ve kapıyı kapattı. "Anlat bana."

Wilhelm ona Anna'nın Devin'le olan ilişkisinin kısa bir geçmişini anlattı - Jenna'nın ona anlattıklarını pekiştirerek - ve sonra Anna'nın Wilhelm'e anlattıklarını.

Anna usulca, "Devin onu... öldürüldükten sonra yanına, yere attı," dedi. "Onu götürdüklerinde Ben'in cebinde olduğunu söyledi."

Matt yanlarında yere sertçe oturarak, "Tanrım," dedi. "Polisi aramalıyız."

Anna acı acı güldü. "Devin polisi kontrol ediyor. Yapabileceğimiz hiçbir şey yok." Wilhelm'e yaslandı. "Hiçbir şey."

"Matt, lütfen Anna'yı dairene geri götürür müsün? Bir telefon görüşmesi yapmam gerekiyor."

"Wilhelm...." Anna ona sarıldı.

"Anna, Alex'i arayıp olanları anlatmalıyım." "O evde mi?"

Wilhelm başını salladı. "Dün eve geldi."

Anna'nın vücudundan soğuk bir ürperti geçti ama başını salladı ve Matt'in ayağa kalkmasına yardım etmesine izin verdi. Alex'in gerçekten umurunda olsaydı, babası değil o burada olurdu.

Alex'e duyduğu öfke, Devin'e, Ian'a ve dünyaya duyduğu öfkeyle karıştı.

Wilhelm, Matt'in Anna'nın evine dönmesine yardım etmesini izledi ve sonra Alex'i aradı.

"Vati?" diye seslendi Alex'in halsiz sesi hattan.

"Alex, uyan." Wilhelm Almanca konuştu. "Seninle konuşmam gerek." Bir duraklama oldu. "Ne oldu? Anna iyi mi?" Sesi netleşmişti.

"Devin, Anna'nın erkek arkadaşını öldürdü. Tam onun önünde, görebildiğim kadarıyla

söyl

e." "Aman Tanrım!"

Wilhelm, Anna'nın kendisine söylediklerini Alex'e tekrarladı.

Wilhelm sözlerini bitirdiğinde Alex, "Lanet olası piç," diye homurdandı. "Tam olarak benim düşüncelerim. Planlar nasıl ilerliyor?"

"Yavaşça. Eğer bunu bir sır olarak saklayacaksak dikkatli olmalıyım." "Anna oraya varana kadar bitmiş olacak mı?"

"Olacak. Bundan emin olacağım."

"Güzel. Greg'in Anna'yı Frankfurt'a götürmesine yardım etmesi için Seth'i göndermek isteyebilirsin. Gitmek konusunda son derece isteksiz."

Alex kıkırdadı. "Bu kadar iradeli olabileceğini kim bilebilirdi?"

Wilhelm de kıkırdadı. "Biraz inatçılık öğrenmesi onun için iyi olur. Ama Alex, Ben'in ölümünün ona ne yapacağını bilmiyorum. Son derece sıkıntılı ve kendini suçluyor. O... eskisinden çok farklı. Devin duygularına karşı acımasız davranıyor. Ona karşı çok ama çok dikkatli olmanız gerekecek. Öfkenizi her zaman kontrol altında tutmalısınız yoksa onu derinden yaralarsınız."

Alex iç çekti. "Biliyorum, Vati. O buraya gelir gelmez, müsait olmadığımızı bildireceğim. Bunu önceden yapmak istemiyorum yoksa Devin'in dikkatini çekebilir."

"Ticari uçakla uçarsa daha istekli olabileceğini düşünüyor musunuz? Bu onun için daha az tehdit edici olabilir."

"Olabilir. Ama onun ticari bir jete binmesi fikrinden nefret ediyorum."

"Alex, züppelik yapma. Lufthansa birinci sınıfta mükemmel bir iş çıkarıyor."

"Biliyorum ama... onun zarar görmesini istemiyorum."

"Bu yüzden yanına korumalar gönderiyorsunuz. Böylece izleniyor ve güvende tutuluyor. Greg ona bir şey olmasına asla izin vermez."

"Adamlarımdan hiçbiri de yapmazdı. Özellikle de Seth." Alex durakladı. "Sanırım onu dışarı göndereceğim. Ama Anna'ya söyleme."

"Yapmayacağım, inan bana. Ne zaman bundan bahsetsem bana düşmanca davranıyor."

Alex iç çekti. "Zavallı Anna." Durakladı. "Vati, Anna'nın yalnız yaşaması fikri hoşuma gitmiyor. Sence onu Jenna'nın yanına taşınması için ikna edebilir misin?"

"Katılıyorum. Onunla bu konuyu konuşacağım."

"Güzel. Adımı bu işe karıştırmazsan daha iyi olabilir. Ona emir vermek ve bana zaten olduğundan daha fazla kızmasına neden olmak istemiyorum."

"Yapacağım. Pekâlâ. Uyumana izin vereceğim. Buna ihtiyacın olduğunu biliyorum ama bilmek isteyebileceğini düşündüm."

"Beni aradığın için teşekkür ederim Vati. Ona bir şey olursa her zaman bilmek isterim."

"Biliyorum evlat. İyi geceler."

Wilhelm telefonunu cebine koydu ve Matt'in dairesine geri döndü. Alex'in planının işe yarayacağını umuyordu. Zavallı kız akli melekelerini tamamen yitirmeden önce daha fazla dayanamazdı.

Onuncu Bölüm

Anna köşede yere oturmuş, Ben'in ailesinin onun hakkında konuşmasını ve cenaze planları yapmasını dinliyordu. Gözyaşları ara sıra kahkahalara karışıyordu. Kız kardeşleri Marcia ve Ruth, anne babaları Dave ve Katherine'in yanında toplanmışlardı. Matt ve Jenna pencerenin yanındaki bir sandalyede birlikte oturuyorlardı.

Wilhelm, Anna'nın yanındaki bir sandalyeye oturdu. Anna'yı bir sandalyeye oturtmaya çalışmıştı ama Anna bunu reddetmişti. Eğer burada olması gerekiyorsa, bir köşeye saklanmak istiyordu.

Aile cenaze töreni için Cuma sabahına karar vermişti. Anna Cuma öğleden sonra matinesi olduğunu biliyordu ama Isaak'a o sabah dersi kaçırmasına izin verip vermeyeceğini soracaktı.

Dansa devam etmek uygunsuz olur muydu? Yine de dans etmemeyi hayal edemiyordu. Şu anda bile, özellikle de şu anda, dansa gitme ihtiyacı hissediyordu.

Yalnız bir yerde dans etmek. Dans etmek aklını başında tutuyordu. Yıllarca süren tacizler boyunca bunu yapabilen tek şey buydu.

Anna yüzük kutusunu cebinde hissetti. Yüzüğü ailesine vermeliydi ama onda olduğunu bilirlerse şüphelenirlerdi. Nasıl aldığını nasıl açıklayabilirdi? Onu görmemiş olması gerekiyordu. Önce Matt'e, sonra da Wilhelm'e baktı. Bununla ne yapmalıydı?

Marcia kırık bir sesle, "Bu hiç mantıklı değil anne," dedi.

"Nasıl olur da Cuma günü ortadan kaybolur ve bu sabaha kadar bulunamaz?"

Dave nazikçe, "Kardeşinin nasıl biri olduğunu bilirsin, Marcia," dedi.

"Belki de biraz yalnız kalmaya ihtiyacı vardı."

Anna utanç içinde kızardı. Onu biliyorlar mıydı? Ben onlara söylemiş miydi? Köşede saklandığı ve kimsenin onu göremediği için şükrediyordu. O buraya ait değildi. Gitmeliydi. Ailesini, onun lekeli varlığı olmadan yas tutmaları için bırakmalıydı.

Hızla ayağa kalktı ve oda döndü. Wilhelm düşmeden önce onu yakaladı. "Anna, iyi misin? Bugün yemek yedin mi?"

Anna başını salladı. Şu anda yemekle ilgilenmiyordu.

Wilhelm, "Sanırım onu dairesine geri götüreceğim ve dinlenmesini sağlayacağım," dedi. "Gel bakalım, *hayatım*." Kolunu onun omuzlarına doladı. "Onun iyi olduğundan emin olacağım. Bir şeye ihtiyacın olursa bana haber ver."

"Teşekkür ederim Wilhelm," dedi Dave. "İlginize minnettarım."

"Anna benim ve ailem için çok şey ifade ediyor. Onu ilgilendiren her şey beni de ilgilendirir."

Anna Matt'e baktı. "Matt, seninle bir dakika konuşabilir miyim?" diye sordu.

Başını salladı ve onu kapıya kadar takip etti.

"Al," dedi ve yüzük kutusunu ona uzattı. "Ben... Ben bununla ne yapacağımı bilmiyorum."

"Anna, sende kalmalı. O da senin almanı isterdi."

Anna başını iki yana salladı. "Neden bende olduğunu nasıl açıklayabilirim ki?" diye sordu, gözlerinde yine yaşlar belirmişti. "Onu görmemem gerekiyordu." Konuşurken sesi gıcırdıyordu.

Matt başıyla onayladı. "Eşyalarının yanına koyacağım. Eminim annesi onu bulduğunda sana verecektir."

"Bunu hak etmiyorum."

Matt ellerini onun omuzlarına koydu. "Anna, Ben senin ne yapmaya zorlandığını umursamıyordu. Seni seviyordu ve seninle evlenmek istiyordu. Partide sana evlenme teklif edecekti. Zaten ailesi de bu yüzden buradaydı."

Anna gözlerini kapattı. Ben ölmeden önce onu sevdiğini söylemişti.

Wilhelm, "Onunla ben ilgilenirim, Matt," dedi. "Sanırım biraz uykuya ihtiyacı var. Bütün hafta sonu iyi uyuyamadı."

Matt ona tuhaf tuhaf baktı ama bir şey söylemedi ve başını salladı. "Seni bilgilendirmeye devam edeceğim."

"*Danke*."

Anna, Wilhelm'in evine dönmesine yardım etmesine izin verdi.

Bacakları titriyordu.

Yürüyordu. Wilhelm ona yemek ısmarladı ve yerken onu dikkatle izledi.

"Yarın dans etmek ister misin, Anna?" diye sordu, işini bitirdikten sonra kanepede onun yanına otururken. "Yoksa Isaak'ı arayıp biraz izne ihtiyacın olduğunu söyleyeyim mi?"

"Dans etmek özgür olduğum tek zaman," dedi sessizce. "Birkaç dakikalık teselli."

Wilhelm ona yakından bakarken yanağına dokundu. Sonra başını salladı. "Anlıyorum. O halde bu gece iyi uyuduğundan emin olmalısın. Yorgun görünüyorsun."

Anna Wilhelm'e yaslandı. "Devin'e vurdum," dedi duygusuzca.

Wilhelm sertleşti. "Ne yaptın?"

"Ona ondan nefret ettiğimi söyledim ve Ian beni ondan çekmeden önce birkaç vuruş yaptım."

Wilhelm kıkırdadı. "Eminim şaşırmıştır."

Anna omuz silkti. "Umurunda değil gibiydi. Ben de Ian'a vurdum."

Wilhelm onun saçlarını okşadı ve başının tepesini öptü. "Sürprizlerle dolusun, *Liebling*." Durakladı. "Anna, tüm bu olanlardan sonra... Tek başına yaşamamanın akıllıca olup olmadığını bilmiyorum."

"Neden?"

"Çünkü eğer bir şey olursa... senin için endişeleniyorum. Jenna'nın seninle kalmasını düşünür müsün? En azından yıl sonuna kadar?"

Anna bunu düşündü. Jenna muhtemelen aldırmazdı. Matt'e daha yakın olacaktı, zaten çoğu gece onunla kalsa da. Eve birlikte gelebileceği birinin olması güzel olurdu. Daire çok büyük geliyordu. Şimdi. Büyük ve boş.

Başını salladı. "Evet. Bu iyi olur."

Wilhelm gülümsedi ve onun şakağını öptü. "*Gut*. Sen yatmak için hazırlan, ben de gidip onunla konuşayım."

"Tamam." Wilhelm gitti ve Anna yatak odasına girdi. Hafif bir zil sesi duydu ve çantasının dibinde telefonunu bulana kadar etrafına bakındı.

Arayanın Aaron olduğunu

gördü. "Merhaba."

"Hey, Anna, nasılsın?" diye sordu nazik bir sesle. "Daha iyiyim. Sen... ne olduğunu duydun mu?"

"Evet. Jenna beni aradı. Çok üzgünüm, Anna. Ona gerçekten değer verdiğini biliyorum."

"Bu bir kaza değildi Aaron. Onu Devin öldürdü."

Hat bir dakika boyunca sessiz kaldı. "Nereden biliyorsun?"

"Çünkü oradaydım. Benim önümde yaptı."

"Oh, Tanrım, Anna! Oh, Tanrım. Çok üzgünüm. Lütfen bana yalnız olmadığını söyle."

"Wilhelm burada. Yani Jenna'yla konuşmaya gitti ama birkaç dakika içinde dönecek."

"Güzel. Anna, tatlım, bir şeye ihtiyacın olursa lütfen beni ara." Sesi o kadar şefkatliydi ki Anna'nın gözleri yaşardı. Belki Ben'le çıkmasaydı ve Aaron'la çıksaydı....

Hayır, eğer Aaron'la çıkıyor olsaydı, Ben yerine o ölmüş olurdu. Devin kim olduğunu umursamıyordu, sadece sadakatinin bölünmesini istemiyordu. Aaron'ı öldürmekte, Ben'i öldürmekte tereddüt ettiği kadar tereddüt etmezdi. Her iki durumda da, onun sevgisi birinin ölümüne neden olacaktı. Şu andan itibaren duygularını kontrol altında tutması gerekiyordu. Devin çok fazla değer verdiği herkesten kesinlikle kurtulurdu,

"Teşekkürler Aaron. Minnettarım." İçini çekti. "Gitmem gerek. Yarın görüşürüz."

"Yarın geliyor musun? Anna, Isaak anlayacaktır. Sen evde kalmalısın."

"Hayır. Akıl sağlığına ihtiyacım var. Dans bana bunu sağlıyor."

Bir dakika boyunca sessiz kaldı. "Sanırım bu mantıklı."

"Travis biliyor mu?"

"Evet. Onu arayıp söyledim. Yarın orada olacağınızı haber vereceğim."

"Teşekkürler, Aaron."

"Biraz dinlenmeye çalış."

"Teşekkürler. Bye."

"Hoşça kal, Anna."

Anna telefonunu yatağın üzerine fırlattı ve duş almak için banyoya girdi. İşini bitirdiğinde yatak odasına geri döndü ve Wilhelm'in yatağında oturduğunu gördü.

Başını kaldırdı ve ona gülümsedi. "Jenna buraya seve seve taşınacağını söyledi."

Anna, Wilhelm'in yanına otururken gülümsedi. "Öyle olabileceğini düşünmüştüm."

Wilhelm gülümsedi ve onu kendine çekti. "Sanırım koşullar farklı olsaydı, duvarlardan zıplıyor olurdu."

Yumuşak bir şekilde güldü. "Sanırım haklısın." Yüzünü onun boynuna gömdü ve içine çekti. Adam güzel kokuyordu.

On Birinci Bölüm

Wilhelm Anna'ya sıkıca sarıldı. O kadar küçük ve savunmasızdı ki, bu kadar kötü acı çektiğini bilmek ona acı veriyordu. Acısını dindirmek için yapabileceği bir şey olmasını diledi ama bunu sadece zaman yapabilirdi. Onun sırtını okşadı ve yanağından öptü.

Kasabaya Anna'yla en azından birkaç kez birlikte olmayı umarak gelmişti ama Anna onlara Ben'den söz edince, bunu ona yapamayacağını anladı. Onun üzerinde hakkı vardı. Teknik olarak onun Efendisiydi ve onu kesinlikle arzuluyordu. Ama onu bir insan olarak da önemsiyordu. Onun bir arkadaşına ve babaya ihtiyacı vardı, bir sevgiliye değil. Ve kesinlikle şimdi değil.

Malikâneye gidip oradaki kızlardan birini kullanmayı düşünmüştü ama Devin'in Anna'nın kendisiyle cinsel olarak ilgilenerek "görevlerini" yapmadığını düşünmesini istemiyordu. Neredeyse elli yaşındaydı. Birkaç günlüğüne kendini kontrol edebilirdi.

Ama Anna yüzünü onun boynuna gömüp kalçalarını ona doğru bastırduğunda, vücudu karşılık verdi. Nefesinin hızlandığını duydu ve ona daha fazla bastırıldığını hissetti. Onun tahrik olmaya başladığını biliyordu. Belli bir şekilde hareket ediyordu ve onun uyarılmışlığının kokusunu alabildiğine yemin etti.

Tüm gücünü topladı ve onu nazikçe itti. "Anna, hayır. Bunu yapamayız. Yas tutuyorsunuz. Senden faydalanmayacağım."

Hüzünlü yeşil gözleriyle ona baktı. "Lütfen Wilhelm," diye fısıldadı, gözlerinde yaşlar oluşuyordu. "Bildiğim tek şey bu. Acımı dindirecek tek şey bu." Yutkundu ve bir damla gözyaşı yanağından aşağı yuvarlandı. "Devin beni bu hale getirdi."

Wilhelm içini çekti ve başparmağıyla onun gözyaşlarını sildi. Ailesi gömüldükten sonra Devin'in ona yaptığı ilk şeyin şu olduğunu biliyordu. Onu tahrik etmiş ve orgazma ulaştırmıştı. Wilhelm bunun onu rahatlattığından emindi. Seks onun için her şeydi; Devin ve Jack bunu sağlamıştı. Seks fiziksel acı ve zevk getiriyordu. Duygusal acı ve rahatlama. Nasıl önemsendiğini ve nasıl kullanıldığını hissettiğini. Bu onun duygusal diliydi.

Wilhelm onun gözlerini aradı. Uzun zamandır hiç olmadığı kadar acı çekiyordu. Devin ona ve Ben'e yaptığı şeyle gerçekten kötülük etmişti.

Devin'in böyle tatlı bir kıza nasıl böyle bir şey yapabildiğini anlayamıyordu.

Gerçekten de etrafındakileri memnun etmek istiyordu. Devin onu kırıyordu. Ama neden? Asi bir insan değildi. En azından bu olana kadar.

Bir hafta önce biri ona Anna'nın birine, özellikle de Devin'e vurduğunu söyleseydi, güler ve onlara deli olduklarını söylerdi. Ama Anna Devin'e saldırdığını açıkça itiraf etmişti. Elbette Devin ona ne yaptığıнын farkındaydı.

Hiç mantıklı gelmiyordu. Devin tehlikeli bir zeminde yürüyordu. Kontrolden çıkmış bir Yaşlı Hanım tehlikeli bir şeydi. Özellikle de Efendisi için. Ona sırtını dönüp onu yok edebilirdi.

Wilhelm bu son düşüncenin oldukça çekici olduğunu kabul etmek zorundaydı. Ama muhtemelen hıncını Alex'ten de çıkaracaktı ve Alex onun için sadece iyi bir şey demekti. Alex'e duyduğu öfke ve onun isteklerine karşı isyanı iyiye işaret değildi ama Alex Almanya'ya gittiğinde bununla başa çıkmak zorunda kalacaktı.

Devin onu üzecek başka bir şey yapmadığı sürece, mevcut acısını dindirmek yardımcı olabilirdi.

Wilhelm tekrar Anna'ya baktı ve yanağını okşadı. Belki sevgisi onu tekrar yumuşatmaya yardımcı olabilirdi. Öne doğru eğildi ve onu nazikçe öptü. Hafif dokunuşla siki zonkladı ve öpücüğü derinleştirmek için elini başının arkasına kaydırды. Diliyle dudaklarını yokladı ve kadın ona ağzını açtı. Adam diliyle onun ağzını keşfederken inledi. Dili onunkinin etrafında dans ediyor, tadına bakıyor ve onunla alay ediyordu. Hayal ettiği her şey ve daha fazlasıydı.

Kadın çaresizlikle onu öperken elleri adamın saçlarında gezindi. Adam onun bornozunu çekiştirdi ve bornoz gevşeyerek yavaşça yere düştü. Ağzını öperken ellerini nazikçe yumuşak teninde gezdirdi. Adam onun sert ve genç göğüslerini okşarken göğüs uçları sertleşmişti. Boynunu öpmek için hareket etti ve boynunu nazikçe ısırırken iç çekti.

Ellerini kızın arka tarafına doğru kaydırды ve sıkı kalça yanaklarını yoğurdu, parmaklarını aşağı doğru hareket ettirdi ve amının sıcak, ıslak yarığını bulana kadar kıcının yarığını izledi. Adam parmaklarını içine daldırırken inledi ve sırtını dikleştirdi. Çok sıkı. Çok ıslaktı.

"Oh, Wilhelm," diye fısıldadı adam parmaklarını yavaşça içine sokup çıkarırken.

Pantolonu dar ve çok rahatsız hissettiriyordu. Kadın onu kumaşın üzerinden okşadığında acı ve zevk içinde inledi. Seks yapmadan bu kadar uzun süre geçirdiği nadirdi ve kendini onun derinliklerine gömmek için sabırsızlanıyordu. Ama sabırlı olacak ve onu acele ettirmeyecekti. Ona verebileceği rahatlığı verecekti.

Anna, Wilhelm'in parmaklarını derinlere iterken boynuna doğru inledi. onun içinde. Tanrım, çok iyi hissettirdi. İhtiyacı olan şey buydu. Acısını dindirecek şey buydu. Anne babası öldüğünde seks ona kendini daha iyi hissettirmişti; bu sefer de yardımı dokunacaktı. Olmak zorundaydı. Başka türlü nasıl başa çıkabileceğini bilmiyordu.

Dış dudaklarını araladı ve parmaklarıyla klitorisini okşadı ve kalbindeki acı donuk bir sızıya dönüştü. Gömleğine uzandı, hızla düğmelerini açtı ve omuzlarından iterek yere düşmesine izin verdi. Kemerini ve pantolonunu çıkarırken önce omzunu sonra da boynunu öptü. Adam o kadar sertleşmişti ki siki neredeyse pantolonundan fırlayacak ve elinin üzerinde zonklayacaktı.

Dişlerini sıktı ve kadın onun uzunluğunu okşarken ağır ağır nefes aldı. Çok güzel bir sikti. Çok uzun ve kalındı. Onun içinde olduğu düşüncesiyle neredeyse damladığını hissedebiliyordu. Onun kendisine Alex'i hatırlattığını kabul etmeyi reddetti.

Onu kucağına aldı ve yatağa yatırdı. Pantolonunu çıkardı, sonra yatağın üzerinde onun yanına uzandı, vücudunu okşadı ve onu inletti. Aleti onun kalçasına sürdü.

"Lütfen Wilhelm. Sana ihtiyacım var." "Anna, seni acele ettirmek istemiyorum."

"Sana ihtiyacım var Wilhelm," diye yalvardı. "Sana içimde ihtiyacım var."

Kendini onun üstüne yerleştirirken ona şefkatle baktı. Kadın onun için bacaklarını açtı ve adamın yarığına süründüğünü hissetti. Adam yavaşça ileri doğru bastırdı ve kadın onun kendisini tamamen doldurduğunu hissederek gözlerini kapattı. Piercingleri kanalının üst kısmına sürdü ve onu zevkle titretti. Giderek daha fazla, rahim ağzına çarpıp acı içinde tıslamasına neden olana kadar onu doldurdu.

"Anna, iyi misin?" diye sordu boğuk bir sesle. Anna başını salladı. "Sadece... çok ileri gidersen acıyor."

Wilhelm kaşlarını çattı, kafası karışmıştı. Neden canını yaksındı ki? Alex ona zevk aldığını, hatta Alex'in olabildiğince ileri itmesi için yalvardığını söylemişti. Bir şeyler yanılttı, Wilhelm bunu hissedebiliyordu. Kendini farklı hissediyordu ama bunun ne olduğunu tam olarak kestiremiyordu. Belki de sadece son birkaç günün stresiydi.

"Özür dilerim Wilhelm."

Ona şefkatle gülümsedi ve onu öptü. "Özür dileme. Kadın vücudu bazen garip şeyler yapar." Endişesini gizledi ve ona verdiği acıyı silmek için yavaşça içeri girdi.

Zevk onu sararken gözlerini kapattı. Ona karşı dikkatli olmalıydı. Zevke ihtiyacı vardı, acıya değil.

Wilhelm yavaşça içine girerken Anna içini çekti. Daha fazlasını istiyordu ama canı yanıyordu. Daha önce hiç böyle acımamıştı ve bu onu rahatsız etti... bir dakikalığına ve sonra Wilhelm'in hareketleri onu unutturdu.

Birlikte ritim tutarak hareket ettiler ve çok geçmeden Anna doruk noktasına yaklaştığını hissetti. Bacaklarını Wilhelm'in kalçalarına doladı ve dünyası parlak renklerle patlayana kadar kendini onun etrafında sıktı. Wilhelm'in inlediğini ve boşalırken sertleştiğini duydu. Biraz fazla bastırmış, canını acıtmıştı ama bunu ona söylemek istemedi. Bunu yapmak istemediğini biliyordu. Wilhelm'in dünyada yapmak isteyeceği son şeyin onu incitmek olduğunu biliyordu.

Bir an sonra yuvarlandı ve ona sarıldı. Güvende hissetti. Önemsendiğini. Sevildiğini. Gözlerini kapadı ve kendini onun ilgisine bırakarak rahatladı, hızla acıyla donuklaşmış bir uykuya daldı.

On İkinci Bölüm

Anna bir telefon sesi duydu ve gözlerini açtı.

"Merak etme Anna," dedi Wilhelm usulca. "Bu benim telefonum." Yataktan kalktı ve pantolonundan telefonunu çıkardı. "*Merhaba....*" Almanca konuştu ve yüzü hızla şaşkınlıktan endişeye dönüştü. Yatağa onun yanına oturdu ve konuşurken elini tuttu.

Anna saate baktı. Saat sabahın üçüydü. Güneş henüz gökyüzündeyken uykuya dalmıştı ama yine de uykulu hissediyordu. Konuşmaya devam ederken Wilhelm'in yüzünü izledi, sonra aramayı sonlandırdı ve yere baktı.

"Gretchen doğum yapıyor," dedi. "Bebeğin doğmasına daha bir ay var."

"Bu kötü mü?"

Wilhelm ona önce şaşkınlıkla, sonra da inanılmaz bir şefkatle baktı.

"Evet.

Sahip olduğu tüm komplikasyonlarla...." İçini çekti. "Ilsa ve Alex onu hastaneye götürdüler. Kurt'ün eve gitmesi gerekiyor."

"Senin de gitmen gerekiyor, değil mi?" diye sordu yumuşak bir sesle, kalbindeki ani acıyı görmezden gelmeye çalışarak.

Wilhelm ilk başta hiçbir şey söylemedi. "Bana ihtiyacın olursa kalırım Anna.

Seni yalnız bırakmak istemiyorum."

Anna kendi acısını bir kenara itti, doğruldu ve onun yanağını okşadı. "Bana karşı çok iyiydin Wilhelm. Ama sen kendi oğlunla birlikte olmalısın. aile." Anna son birkaç ay içinde ebeveynlerin çocukları için ne kadar önemli olduğunu anlamıştı. Ben babasına çok yakındı. Travis bile haftada en az bir kez babasıyla konuşuyordu. Ailelerin kötü zamanlarda birlikte olmaya ihtiyaçları vardı.

"Anna, sen de ailedensin."

Başını iki yana salladı. "Ben senin kölenim Wilhelm."

Kaşlarını çattı. "Seni hiç böyle düşünmedim Anna," dedi sert bir sesle. "Hiçbirimiz düşünmedik."

Anna hiçbir şey söylemedi. Alex'in onu bu şekilde düşündüğünden emindi. Ona küçük bir gülümseme verdi. "Jenna, Matt ve Aaron var. Ben de

Tamam. Kurt'ün sana ihtiyacı var ve burada kalırsan kötü bir şey olursa çok uzakta olursun." Onun elini sıktı. "Eve gitmen gerekiyor."

"Anna, seni terk ettiğimi düşünmeni istemiyorum."

Uzun bir süre ona baktı. "Beni terk etmezsin Wilhelm."

"O zaman Alex hakkında neden böyle düşünüyorsun?" diye sordu yumuşak bir sesle.

Bir cevap bulmaya çalışırken birkaç dakika sessiz kaldı. "Çünkü beni seviyormuş gibi davrandı."

"O seni seviyor, Anna. Bunun bir gerçek olduğunu biliyorum."

"Yanılıyorsunuz. Geçen sefer şehre geldiğinde benimle neredeyse hiç konuşmadı. Ve Devin'in okula gitmemem konusundaki kararını destekledi. New York. O-"

Wilhelm, "Anna, Alex ya da Devin olmadan New York'ta olmak tehlikeli olur," diye araya girdi. "Alex haklıydı."

"Burada Devin'le birlikte olmak da o kadar güvenli değil," diye karşılık verdi. Wilhelm içini çekti. "Biliyorum."

Birkaç dakika sessiz kaldılar.

"Giyinmelisin Wilhelm. Eminim Kurt bir an önce gitmek istiyordur."

"Anna, bana ihtiyacın olursa kalırım."

Başını iki yana salladı. "İyi olacağım. Gerçekten."

Wilhelm isteksizce ayağa kalktı ve giyinmeye başladı. İşini bitirdiğinde tekrar Anna'nın yanına oturdu. "Beni ara. Bana ihtiyacın olursa, ne zaman istersen."

Tamam mı? Birkaç hafta sonra görüşürüz."

Anna kaşlarını çatı. "Almanya'ya gitmek istemiyorum."

"Kendimi ve Kurt'ü görmek için bile mi?" diye gülümsedi, gözleri parlıyordu. "Eşlerinizle birlikte olacaksınız. Beni burada ziyaret etmenizden daha çok hoşlanıyorum." "Alex gelmeni istiyor, Anna. Ona itaat etmelisin."

Anna gözlerini ona dikti, sonra ne dediğini anladı. O bir köleydi ve adam bunu biliyordu. Azabı hissetti ve ellerine baktı.

"Evet, Wilhelm."

"Anna.... demek istemedim. Wilhelm onun değişen duruşuna baktı ve hatasını anladı. Söz verdiği halde ona bir köle gibi davranmıştı.

Onu böyle düşünmemiştii. Ve o da onu böyle düşünmüyordu... öyle değil mi? Kendine sessizce küfretti.

"Özür dilerim Anna," dedi sessizce, onu kucağına çekerek. "Bunu söylememeliydim."

Onun kollarında sertçe oturdu. "Her şey yolunda Wilhelm."

Wilhelm içini çekti. "Anna, ben-" Telefon onu böldü. Telefonuna baktı ve arayanın Kurt olduğunu gördü. "Alo, Kurt," diye Almanca cevap verdi.

"Daha gelmedin mi? Aradım ve pilotla konuştum. Biz oraya varana kadar hazır olurlar."

Wilhelm oğlunun sesindeki endişeyi duyabiliyordu. "Birkaç dakika içinde çıkacağım."

"Anna iyi mi?" "Pek sayılmaz."

"Gretchen'in zamanlaması her zaman berbattır."

"Öyle, ama onun yanında olman gerekiyor. Oğlunun iyiliği için. Yakında orada olacağım."

Wilhelm telefonunu cebine geri koydu ve Anna'ya baktı.

Anna kendini Wilhelm'in kollarına bırakmış, onun telefonu kapatmasını bekliyordu.

Telefonunu bir kenara bıraktıktan sonra ona sarıldı. "Anna, kalmamı ister misin?"

Başını iki yana salladı. "Gitmelisin." Bir köle için kalmasına gerek yoktu. Ailesiyle ilgilenmesi gerekiyordu. Kucağından indi ve yatağın yanında durup yere baktı. "Ben iyi olacağım. Gerçekten."

"Jenna eşyalarını yarın getireceğini söyledi. Ya da sanırım bugün?"

Anna başını kaldırdı ve onun yüzünde küçük bir gülümseme gördü. Başıyla onayladı.

Wilhelm ayağa kalktı. "Ara beni Anna. Bir şeye ihtiyacın olursa arayacağına söz ver."

"Yapacağım."

Bornozunu giydi ve onu kapıya kadar geçirdi. Adam onu öptü, sıkıca sarıldı ve sonra gitti. Onun koridorda yürümesini ve sonra asansöre binmesini izledi, binmeden önce ona el salladı.

Anna kapıyı kapattı ve yatağına geri döndü. Tavana baktı ve Wilhelm'in gidişinin kalbinde yarattığı acıyı bir kenara itti. O

Ben'in ölümünün acısını da kendinden uzaklaştırmaya çalıştı ama başaramadı. Acısı dinmedi ve gözyaşları sessizce yanaklarından aşağı yuvarlandı.

"Ah, Ben..." diye fısıldadı boş odaya.

On Üçüncü Bölüm

"Anna."

Anna uykusu bölündüğü için inledi. Gözlerini açtığında Jenna'nın başında dikildiğini gördü.

"Ne?" diye sordu sinirlenerek.

"Bu sabah tiyatroya gidecekseniz gitmemiz gerekiyor."

Anna saatine baktı. Saat sekiz buçuktu. Doğrulup gözlerini ovuşturdu.

"Burada kalabilirsin, Anna. Isaak sahneye çıkmak istemezsen anlayışla karşılayacaktır."

"Hayır, ben iyiyim," diye tersledi. "Bana sadece bir dakika ver."

"Tamam." Jenna gözlerinde endişeyle ona baktı. "Seni diğer odada bekleyeceğim."

Anna içini çekti ve ayağa kalktı. Çabucak giyindi ve oturma odasına çıktı.

"Tamam, gidelim," dedi, elinde anahtarları ve dans çantası vardı. "Ben sürerim." "Yemek yemek istemiyor musun?" Jenna temkinli bir şekilde sordu.

"Aç değilim."

İki kız garaja doğru yürüdüler ve Anna'nın arabasına bindiler. Gözleri yaşlarla dolmaya başladı. *Hayır*, dedi kendi kendine, *ağlamayacağım*. Zayıf olmaktan yorulmuştu. Zayıflık ona zarar vermişti ve o da zarar görmekten bıkmıştı.

Güçlü olacak ve kimsenin ona ulaşmasına izin vermeyecekti. Eğer kimseyi umursamasaydı, istismar edilecek bir zayıflığı da olmazdı.

"Wilhelm nerede?" Jenna sordu. "Dün gece seninle birlikte dairede kalacağımı sanıyordum."

"Eve gitti. Kurt'ün karısının doğum sancısı tuttu ve ayrılmak zorunda kaldılar." "Oh."

Anna hiç konuşmadan arabayı tiyatro garajına sürdü ve park etti.

"Öğleden sonra eşyalarımı alıp senin evine götüreceğim, eğer uygunsa

Pekâlâ," dedi Jenna caddenin karşısındaki tiyatroya doğru yürürlerken.

Anna omuz silkti. "Elbette."

"Anna, senin yanına taşınmamı istemiyorsan, söylemen yeterli."

Başını iki yana salladı. "Hayır. Wilhelm bunun iyi bir fikir olacağını düşündü. Onun dediğini yapmalıyım."

"Teşekkürler."

Anna cevap vermedi. Çenesini sıkarak ve çenesini dik tutarak yürüdü. Zayıflık göstermeyecekti. Umursamayacaktı; hakkında herhangi biri ya da herhangi bir şey.

Gösteri günlerinde derslerin yapıldığı sahneye doğru yürüdüler. Aralarında Travis ve Aaron'un da bulunduğu birkaç dansçı Anna'nın yanına koşarak nasıl olduğunu sordu. Anna iyi olduğunu söyleyerek onları itti ve *bardaki* pozisyonuna geçti.

Aaron, Anna ona ters ters baktıktan sonra şok içinde bakakaldı. Onu hiç bu kadar soğuk ve mesafeli görmemişti. Gözleri sertti ve çenesi sıkılmıştı. Anna evine gitmek için yanlarından geçerken Travis'le birbirlerine baktılar.

Anna'nın rahatlamak için onlara koşmasını beklerlerdi, endişe gösterdikleri için onlara ters ters bakmasını değil.

"Bu hiç iyi değil," dedi Travis kısık bir sesle.

"Lanet olası piç kurusu," diye mırıldandı Aaron.

"Kim? Anna mı?" Travis sordu.

Aaron başını salladı. "Devin."

Aaron, Anna'nın ona söylediklerini Travis'e anlatmıştı. Devin onu mahvediyordu. Alex'in yapması gerektiğini düşündüğü şeyi bir an önce bitirip dönmesini umuyordu. Anna'da ciddi bir sorun vardı ve bunu sadece Alex düzeltebilirdi. Bundan emindi.

"Dün aradığımda bu kadar soğuk değildi. Ağlıyordu."

Aaron insanların onun soğukluğu hakkında mırıldandıklarını ve evde yas tutmak yerine neden burada olduğunu merak ettiklerini duydu.

Aaron etrafındaki dansçılara, "Çocuklar, ona bir şans verin," dedi. "Bu o değil. Bu onun hayatındaki bir dizi trajedinin en sonuncusu. Bildiği tek yolla başa çıkmaya çalışıyor."

"Bir sürtük olarak mı?" Dans partneri Lucy soğuk bir şekilde sordu.

"Kaltak olmaya çalışmıyor. Hiç de onun yapacağı bir şey değil. O... acı çekiyor.

Gerçekten kötü. Yani, hadi ama erkek arkadaşı daha yeni öldü. Ona bir şans ver."

Lucy yere bakıp gözlerini hızla kırıştıran Anna'ya baktı. Gözyaşları sahne ışıklarında parlıyordu. "Ağlamamaya çalışıyor," dedi Lucy usulca.

"Onun nasıl bir hayat yaşadığını tahmin bile edemezsin, Lucy. Daha yirmi yaşında. Lütfen," diye yalvardı Aaron. "Onu yargılama. Sadece arkadaş ol. Nasıl olursa olsun."

Lucy'nin başını sallarken gözlerinin sempati içinde yaşadığını görebiliyordu. "Tamam."

Lucy Anna'ya doğru yürüdü ve ona sarıldı. Anna soğuk bir tepki verdi ama Lucy onun elini sıktı ve onunla nazikçe konuştu

Aaron etrafta Jenna'yı aradı ve onun gözlerinde endişeyle Anna'yı izlediğini gördü.

Yanına gitti. "O nasıl?"

"Bu sabah beni tersledi." Jenna ona alaycı bir gülümseme verdi.

"Wilhelm onun yanına taşınmamı ve ona göz kulak olmamı istedi."

"Yapacak mısın?"

Başını salladı. "Wilhelm haklı. Yalnız kalmamalı." "Matt nasıl?"

"O...iyi. Sen... Anna ona oldukça rahatsız edici bir şey söyledi."

Aaron Pazar günü gösteriden beri Anna'nın nerede olduğunu sormak için attığı birkaç mesaj dışında Jenna'yla konuşmamıştı. "Ben'in bir araba kazasında ölmediğini mi?"

Jenna'nın gözleri büyüdü. "Nereden biliyorsun?" "Dün aradığımda Anna söyledi." "Bu kadar berbat durumda olmasına şaşmamalı."

Aaron sahnenin diğer tarafına baktığında Isaak'ın Anna ile sessizce konuştuğunu gördü.

Başını salladı ve sonra gözyaşlarına boğuldu. Isaak ona sarıldı. Onun Duygu gösterisi umarım diğer dansçıların onun soğuk kalpli bir sürtük olmadığını anlamasını sağladı. İhtiyacı olan son şey soğuk bir omuzdu. her gün etkileşimde olduğu insanlar.

Jenna sessizce, "Yüzük ondaydı," dedi. "Matt yüzüğün yanında olduğunu ve sonra ona verdiğini söyledi. Umarım ailesi yüzüğün onda kalmasına izin verir."

"Ondan hoşlandıklarını sanıyordum."

"Yapıyorlar. Söyleyebildiğim kadarıyla çok. Ben ona teklif edeceğim için çok heyecanlandılar. Ama o kendini suçlu hissediyor ve onlardan kaçıyor."

"Bu onun hatası değil."

"Biliyorum. Ama eminim Devin bunun kendi hatası olduğunu düşünmesine izin vermekten oldukça memnundur."

"Evet." Aaron, Anna'nın Isaak'ın omzunda ağlamasını izlemeye devam

etti. Isaak onun için bir baba gibiydi. Bu iyi bir şeydi. Hayatında platonik erkeklere ihtiyacı vardı.

Jenna'ya dönerek, "Eşyalarını onun evine götürmek için yardıma ihtiyacın var mı?" diye sordu.

Sırttı. "Miata'mdan daha büyük bir araç kesinlikle işime yarayabilir. Matt'ten istemekten nefret ediyorum. Ailesinin bugün gelmesi gerekiyor ve onu onlardan ayırmak istemiyorum."

Aaron başını hafifçe sallayarak, "Seni evine kadar takip edeceğim ve provadan sonra sana yardım edeceğim," dedi. Küçük arabası bir valizden fazlasını alamazdı. Anna'nınki kadar kötüydü. *Kızlar ve onların küçük arabaları.*

Isaak ellerini çırpı ve Aaron aceleyle yerine geçti. Anna şimdi kızgın olmaktan çok üzgün görünüyordu. Bunu iyiye işaret olarak kabul etti.

Isaak, Anna'ya Travis'le birlikte dans etmelerini ve böylece Isaak'e bu gece dans etmeyi becerebileceğini kanıtlamasını istediğini söyledi. Sahneye çıkmadan önce zihnini toparlamayı başardı.

Her zamanki gibi dansın içinde kaybolmaya hazırdı ama bu sefer birkaç adım sonra kafasında bir şeyler klikledi ve daha önce hissetmediği bir şey hissetti. Müzikteki duygusallığı, tatlı, acıyı dindiren hissi hissetti ve bunun kendisini ele geçirmesine izin verdi. Koreografisi yapılmış adımlarla dans etti ama gözlerini ve vücudundaki hafif değişiklikleri kullandı ve aniden kendisini izleyen herkesi baştan çıkardığını fark etti. Onlar büyülenmişti. Yumuşak bakışları karşısında Travis'in gözlerinin açıldığını gördü ve ona sarılıp onunla dans ederken tepki verdiğini hissetti.

Adımların hiçbiri değişmedi, sadece arkasındaki his değişti.

Dans, Anna'nın Travis'in dizinin üzerinde geriye doğru eğilmiş, kolunu başının üzerine koymuş ve Travis'in karnına doğru eğilmiş olmasıyla sona erdi. Sisli bir Sessizlik salonu doldurdu.

Anna'nın göğsü sessizlikte inip kalktı ve birini üzdüğü için korktu. Bunu yapmak istememişti. Birden oluvermişti.

"Vay anasını, siz ikiniz." Isaak kocaman gözleri ve hafif aralık ağzıyla onlara doğru yürüdü.

Travis kıpırdandı ve Anna'nın ayağa kalkmasına yardım etti. Anna endişeyle Isaak'a bakarken, Isaak da irileşmiş gözlerle ikisinin arasına bakıyordu. Adamın arzusunu bastırmak için elinden geleni yaptığını anlayabiliyordu.

Bir süre daha onlara baktı ve sonra boğazını temizledi. "Bu dansın daha önce bu şekilde yorumlandığını gördüğümü sanmıyorum."

"Özür dilerim Isaak," dedi Anna yumuşak bir sesle. "Bunu yapmak

istememiştim."

Isaak başını salladı. "Sorun değil, Anna. Çok güzeldi. Tepki beklenmedikti ama çok güzel dans ettin." Isaak'ın yanakları hafifçe kızardı, bu da Anna'nın yüzünün kızarmasına neden oldu. "Gerçekten, Anna. Sorun değil." Ona gülümsedi. "Siz ikiniz bu gece böyle dans ederseniz... kasabanın diline düşersiniz. Şimdi eve gidin ve dinlenin."

Anna başını salladı ve izlemek için kalan diğer dansçıların bakışlarından kaçınarak çantasına gitti.

Travis eşyalarını toplamak için onun yanına diz çöktü. "Ereksiyon halindeyken dans etmenin ne kadar zor olduğunu biliyor musun Anna?" diye fısıldadı.

Özür dilemek için döndüğünde Travis'in ona sırtıttığını gördü. "Çok özür dilerim Travis. Ne oldu bilmiyorum."

"Bir Yaşlı Hanım'ın büyüü." Omuz silkti ve sırtıttı. "Çok fazla umursamıyorum. Ama beni gerçekten azdırıyor."

Anna omuz silkti. "Muhtemelen sana bu konuda yardımcı olabilirim," dedi hiç düşünmeden. Sonra düşündü ve dikkatini dağıtmak kulağa hoş geliyordu.

Adam şok olmuş bir halde ona baktı.

"Anna...." "Seks daha iyi hissetmeme yardımcı oluyor."

Ona baktı. "Anna, yas tutuyorsun. Hiçbir şeyden pişman olmanı istemiyorum."

Gözleri yaşlarla doldu. "Eğer Devin bu gece evime gelseydi, yas tutup tutmamam umurunda olmazdı. Her halükarda benimle seks yapardı. Ve bence sen ondan biraz daha nazik olurdun."

"Yatakta berbat mı?"

Anna yüzünü buruşturdu. "Eğer istemezse olmaz."

O sırada Isaak geldi. "Anna, aile cenaze töreninin ne zaman olacağına karar verdi mi?"

Anna başıyla onayladı. "Cuma günü için deneyeceklerdi."

Isaak düşünceli bir şekilde başını salladı. "Gitmelisin. Eğer matinede dans etmek istiyorsan, bana kendi başına iyi bir ısınma yapacağına söz ver."

"Dans etmek istiyorum Isaak," dedi gözleri yaşararak. "Sence sorun olur mu?"

Başını salladı. "Seni tanıyorum ve nedenlerini biliyorum Anna. Bana kendini haklı çıkarmak zorunda değilsin. Biri bir şey söyleyse, kararını savunacağım."

Ona küçük bir gülümseme verdi ve sarıldı. "Teşekkürler."

"Git dinlen. Akşam görüşürüz."

Bölüm On Dört

Anna provadan sonra evine döndüğünde yatağına yığıldı. Dans etmek kendini daha iyi hissetmesine yardımcı olmuştu. En azından bir süreliğine. Jenna ve Aaron babasının evinden Jenna'nın eşyalarını alıyorlardı ve yakında burada olacaklardı.

Anna dinlenmek için eve gitmişti ama dinlenememişti. Yatağına uzandı ve gözlerini tavana dikti. Dans ederken hissettiği rahatlama, sızıntı yapan bir boru gibi vücudundan akıp gitmiş, yerini Ben'in kaybının acısı almıştı. Yan döndü ve uykuya dalana kadar hıçkıra hıçkıra ağladı.

Daha sonra koridordaki sesler onu uyandırdı. Jenna ve Aaron'dı. Matt de. Yatağından yuvarlandı ve odasından dışarı çıktı. Jenna düzinelerce kutunun ortasında otururken Aaron ve Matt duvara yaslanmış konuşuyorlardı.

İçeri girdiğinde ona gülümsediler.

"Nasılsın Matt?" diye sordu zayıf bir gülümsemeyle.

Omuz silkti. "Tamam. Ailem burada. Katherine ve Ben'in kız kardeşleri Ben'in eşyalarını toplamaya çalışıyorlar. Seni görmek istediler. zamanında uyandım."

Anna dudağını ısırды. O daireye geri dönmek istemiyordu ama kaba da davranmak istemiyordu. Başını salladı ve isteksizce Ben'in dairesine doğru ilerledi.

Kapıyı çaldı ve bir dakika sonra Katherine kapıyı açtı. Gözleri kızarmış ve şişmişti. Gülümsedi ve Anna'ya sarılıp onu dairenin içine çekti.

"Hey, tatlım. Nasılsın?"

"Tamam," diye yanıtladı Anna. "Duruma göre değişir."

Katherine başını salladı. "Anlıyorum. Sana vermek istediğim bir şey buldum." Anna'nın elini tuttu ve onu Ben'in yatak odasına götürdü.

Anna girişte dondu kaldı. İçeri girmek istemedi. Eşyalarının kutulara doldurulduğunu görmek istemiyordu.

Katherine onu içeri çekti ve Marcia ile Ruth'un onun giysilerini topladıklarını gördü. Bütün takım elbiselerini. Onların içinde çok yakışıklı görünüyordu. Gözyaşları sel oldu.

Anna'nın gözlerinde.

"İşte," dedi Katherine, yüzük kutusunu ona uzatarak. Anna sanki bir yılanmış gibi kutuya baktı.

"Sana evlenme teklif edecekti," dedi Katherine çatlak bir sesle.

"Partide. Bu yüzden buradaydık." Anna'nın elini açtı ve kutuyu onun eline koydu. "Bunu senin almanı isterdi. Biliyorum. olur."

Anna yavaşça kutuyu açtı ve onun cesedinin başında ağlarken gördüğü elmas yüzüğü gördü. Işıқта parıldayan güzel bir yuvarlak elmas tektası.

"Bu sabah polis dedektifi aradı," dedi Katherine ve sonra yutkundu. "Dedi ki..." Anna boğazını temizlerken Katherine'in gözlerindeki yaşları gördü. "Görünüşe göre arabası köprüünün altında bir şeye takılmış. Cuma gecesinden beri oradaymış."

Anna bu korkunç görüntü karşısında gözlerini kapadı. Bunun doğru olmadığını biliyordu ama resim yine de dehşet vericiydi. Tekrar Katherine'e baktı ve suçluluk duygusunun yükünü bir kez daha göğsünde hissetti. "Çok özür dilerim, Katherine," diye fısıldadı.

"Anna, bu senin hatan değil. Kazalar olur. Kendini suçlayamazsın."

Evet, yapabilirim! Anna kendi kendine bağırdı. *Oğlunun ölmesi benim suçum! Eğer onu sevmeseydim.* Anna hıçkırıklarla yere yığıldı ve sesler çıkarıyor. *Hepsi benim hatam.*

Katherine kollarını Anna'ya doladı ve o ağlarken ona sarıldı. Katherine'in omuzları da sanki o da ağlıyormuş gibi titriyordu. Anna'nın kalbi suçluluk duygusuyla yanıp tutuşuyordu, bu harika ailenin kederinin tek sorumlusunun kendisi olduğunu biliyordu.

Katherine onun saçlarını okşayarak, "Bu senin hatan değil, tatlım," diye tekrarladı. "Senin suçun değil." Anna'nın gözyaşları dinene kadar ona sarıldı.

"Bunu saklayamam, Katherine. Bunu bana o vermedi." Kutuyu Katherine'e geri vermeye çalıştı.

Katherine onun elini nazikçe iterek, "Yapardı," diye itiraz etti. "Eğer... isterdi, Anna. Senin almanı isterdi. Biliyorum isterdi." Gülümsedi. "İstersen takabilirsin. Sen onun için bir kız arkadaştan daha fazlasıydın. Hayatının geri kalanını birlikte geçirmek istediği kadını bulmuş olarak öldü. Seni gelinim olarak görmekten gurur duyardım."

Anna ona baktı ve başını salladı. "Hayır," diye fısıldadı. Onun hakkındaki gerçeği bir kez olsun öğrenmemiştii.

Katherine onun ellerini tuttu. "Anna, Ben bana... tartışmanızdan biraz bahsetti."

Anna iri gözlerle ona baktı ve geri çekilmeye çalıştı ama Katherine başını salladı.

"Seni affetmişti, Anna. Kalbini biliyordu. İstedığının bu olmadığını biliyordu. Seni seviyordu. Bir süre beklemek zorunda kalabileceğini bile biliyordu.

İkinizin evlenebilmesi için bir süre geçmesi gerekiyordu ama o beklemeye hazırdı." Anna ona bakakaldı. "Benim ne olduğumu biliyor musun?" diye fısıldadı.

Katherine onun saçlarını okşadı ve başını salladı. "İstismara uğramış ve yapmak istemediğin şeyleri yapmak zorunda bırakılmış genç ve güzel bir kadın olduğunu biliyorum. O şeylerden bazılarını hâlâ yapmak zorunda olduğuna da biliyorum. Ve oğlumu sevdiğini ve oğlumun da seni sevdiğini biliyorum." Kollarını açtı ve Anna ona doğru sürünerek yaklaştı ve iki kadın kucaklaştı. "Senden her zaman nişanlısı olarak bahsedeceğim, Anna. Sana soramamış olsa bile."

Birkaç dakika sonra geri çekildi ve Anna'ya baktı. "Tatlım, senden bir daha asla aşık olmanı beklemiyorum. Hayatının geri kalanında onun yasını tutmanı istemiyorum. Sen genç ve güzelsin ve bir gün başka bir kayınvalideyi çok mutlu edeceksin." Anna'nın saçlarını yüzünden geriye doğru taradı. "Başka bir adama aşık olursan kendini suçlu hissetmeni istemiyorum. Ben senin mutlu olmanı isterdi. Ailemiz sana sevgiyi ve mutluluğu asla çok görmez." Anna gözlerini kaçırmaya çalıştı ama Katherine nazikçe çenesini kavradı. "Anna, beni anlıyor musun?"

Anna diğer kadının gözlerine baktı; Ben'inkilere çok benziyordu. Anna başını salladı ama bir daha asla aşık olmayacağına dair kendi kendine yemin etti. Devin onlara da kızacak ve öldürecekti. Artık dikkat dağıtmak yok. Asla.

"Cenaze ne zaman?" Anna konuyu değiştirmeye çalışarak sordu.

"Cuma sabahı saat onda. Bizimle oturmanı istiyoruz, eğer istekli. Ailenin bir parçası olarak."

Anna başını salladı ve ona zayıf bir gülümseme verdi. "Bu hoşuma giderdi."

"Güzel." Katherine'in sesi çatallaştı. "Şimdi gidip bu akşamki performansın için dinlenmelisin."

Anna gözlerindeki soruyla ona baktı. "Dans etmem yanlış mı?"

Katherine hüznle gülümsedi ve başını salladı. "Hepimiz farklı

şekillerde yas tutuyoruz. Matt senin çok yetenekli bir dansçı olduğunu ve Ben'in de

seninle büyölendim."

"Acının geçmesine yardımcı oluyor," diye fısıldadı Anna. "Sadece birkaç dakikalığına da olsa."

"O zaman dans etmelisin," dedi nazikçe. "Bunu yaptığın için senin hakkında kötü düşünmüyorum."

Anna başıyla onayladı. "Sen... Yani, sen de gelmek ister misin? şehirde misin? Eminim Isaak'a bilet olup olmadığını sorabilirim."

Katherine gülümsedi. "Bu güzel olurdu. Ben'in son gecesinde ne gördüğünü görmek için."

"Bu gece Isaak ile konuşacağım."

"Yapamazsan kendini kötü hissetme. Ama görmek isterim. Belki geri kalanımız için birkaç dakikalık ağrı kesici olur?"

Anna üzgün bir şekilde gülümsedi ve arkasını dönüp uzaklaştı.

Yatak odasına geri döndüğünde kapıyı kapattı ve yüzük gri kadifesinin içinde duruyordu. Çıkardı ve sol parmağına taktı. Tam oturmuştu. Devin'in ona verdiği yüzükten çok daha basitti. Anna bunu sevdi, çünkü Ben'den gelmişti. Onu takacaktı. Ben'in onuruna. Ve belki de Devin'e inat. Şu anda Devin'in ne düşündüğü umurunda değildi ve kafasında çalan uyarı zillerini görmezden geldi tehlikeli bir ruh hali.

On Beşinci Bölüm

Anna ve Jenna o öğleden sonra erkenden hazırlanmak için tiyatroya geri döndüler. Anna soyunma odasında yere oturdu ve pointe çalıştı.

Ayakkabılar dans edebilecek kadar yumuşayana kadar. Kurdeleleri dikti ve test etmek için giydi. İşi bittiğinde onları bir kenara fırlattı ve ayaklarını kanepeye uzatarak yere uzandı, tavana baktı ve nişan yüzüğüyle oynadı.

Kapının çalınması onu yerinden sıçrattı. "Anna?" Gelen Travis'ti.

"İçeri gel," dedi duygusuzca.

Travis içeri girdi ve kapıyı arkasından kapattı. "Hey, nasılsın?" diye sordu nazik bir sesle.

Anna ona baktı. "Daha iyi günlerim de oldu." "Tahmin edebiliyorum."

Anna acı acı güldü. "Aslında bunu şimdi söyleyebilirim... Daha iyi günlerim oldu." İç çekti. "Sanırım bunu söyleyemediğim zamanlar daha kolaydı."

"Her şey daha iyi olacak, Anna." Travis kanepeye oturdu ve onun bacaklarını ovdu. "Bir daha asla iyi olmayacakmış gibi görünüyor ama hayat yeniden güzelleşecek."

Anna homurdandı. "Doğru. Devin'le uğraşmak zorunda değilsin." "Bu doğru... ama aşık olacağım başka erkekler de olacak."

Anna başını salladı. "Hayır. Olamaz. Devin onları öldürür."

"

"Neden böyle söylüyorsun?"

Anna ayaklarına baktı. "Devin Ben'i öldürdü çünkü o bir Dikkat dağıtma. Çünkü Devin yerine onunla olmayı tercih ettiğimi itiraf ettim. Devin dikkat dağıtıcı şeylere izin vermez." İç çekti. "Aşık olmanın tüm amacı onunla birlikte olmak istemektir. Bunu tekrar yapamam."

"Özür dilerim Anna. Gerçekten üzgünüm. Devin'in yaptığı şey... affedilemez." Birkaç dakika sessiz kaldılar. Anna, Devin'le ilgili düşüncelerinde kaybolmuştu.

Ben. Acı dayanılmazdı ve kalbini bir bıçakla oymak istiyordu. Gözyaşları yanaklarından aşağı yuvarlanmaya başladı ve Travis yanına oturdu

ve onu göğsüne bastırdı. Gözyaşları sele dönüşürken Travis onu salladı ve başını öptü.

"Yarı Ölümsüzler ölebilir mi?" diye sordu çatlak bir sesle. Belki ölüm kalbindeki acıyı dindirirdi.

Travis bir an sessiz kaldı. "Bilmiyorum," dedi sonunda. "Ölümsüzlerin yapamadığını biliyorum. Seni bilmiyorum." Geri çekildi ve Anna'nın çenesini kavradı. "Eğer ölürsen çok üzülürüm Anna. Ve diğer pek çok kişi de insanlar."

Kaşlarını çattı ve sonra başını onun göğsüne yasladı. "Ben... gittikten sonra Devin beni odasına götürdü ve benimle seks yaptı. Hissetmek istemediğim halde bana hissettirdi. Ve sonra beni serbest bırakmadı. Sonra beni yatağına bağladı ve... bana bir iğne yaptı. Vücudum hissetti sanki yanıyormuş gibi." Gözlerinde yaşlarla Travis'e baktı. "Sonra Kaveh geldi ve benimle seks yaptı."

"Kaveh kim?"

"Bir Ölümsüz. Devin bana... bir şey yaptığını söyledi ama ne olduğunu bilmiyorum. Bana ne yaptığını hiç söylemedi."

"Bir Ölümsüz'ün seninle seks yapmasını mı sağladı? Neden?"

Anna başını salladı. "Bilmiyorum. Bunu Buluşma'da da yaptı. Ben şehir dışındayken. Beni becerdiğini unutmuşum." "Devin tam bir piç kurusu. Muhtemelen sadece kafanı."

"Belki de. Ama öyle görünüyordu... Bilmiyorum. Bir şey mi bekliyordu?"

Kaveh 'Bitti' dedi. Ama ne yapıldı?"

"Sanırım Devin söz konusu olduğunda bazen sormamak daha iyi oluyor." "Onunla çok etkileşimde bulundunuz mu?"

Başını salladı. "Hayır. Ama babam açıkça söyledi. Devin'in senin kim olduğunu bilmemesinin en iyisi olduğunu söylüyor."

"*Senin* kim olduğunu biliyor mu?"

"Evet, ama onun için ben sadece 'Brandon'ın piç oğluyum'.

Ben.

"Şey, 'Anna'nın dans partneri'ne kadar ilerlemiş olabilirsin."

"Harika." Gözlerini devirdi ve sonra ona gülümsedi. "Sanırım orada daha kötü şeyler de olabilir." Saatine baktı ve ayağa kalktı. "Hazırlanmamız gerek. Yakında başlayacak."

"Travis?"

"Öyle mi?"

"Bu öğleden sonra... sizi rahatsız etti mi?"

"Sen tüm seyircileri baştan çıkarırken seninle dans etmek mi?"

Kıkırdadı.

Anna yüzünü buruşturdu ve başını salladı. "Bunu yapmak istememiştim."

"Şimdiye kadar yaşadığım en seksi şeylerden biriydi. Tabii bunu bir daha yaparsan, seni buraya geri getirip duvara karşı sikmeyeceğimi garanti edemem."

Bu düşünce cazip geldi. "Eğer istersen." Hoş bir dikkat dağıtıcı olabilir.

Travis gittikten sonra Anna kendini gösteriye hazırlanma ritüeline kaptırdı. Saçlarını yüksek bir at kuyruğu şeklinde topladı ve yeşil şifon kurdeleyi dikkatlice dibinden bağladı. Saçlarını düzenlemek için özen gösterdi.

sanki canlı bir performans değil de bir fotoğraf çekimi içinmiş gibi giyinmişti. Altın payetli bikini askılı üst kısmı dekolteydi, yerinde duracak kadar dardı ama C beden göğüslerinin dekoltesini güzelce gösteriyordu. Düşük belli yeşil şifon pantolonun yandan yırtmaçlı, yeşil külotu ortaya çıkaran paçaları ayak bileklerinde altın paçalarla toplanmıştı. Altın işlemeli yeşil kadife kemeri kalçasının alt kısmına oturuyordu ve etrafına iliştirilmiş madeni paralar yürüdüğünde çınlıyordu.

Makyajını yaptıktan sonra saçına altın bir halka taktı ve ısınmak için kulise çıktı. Sahne arkası gösteriler arasında kalabalık ve biraz da gürültülüydü. Aaron ve Lucy arka duvar boyunca ısındılar.

Anna köşede Travis'in Çiçeklerin Valsi'nden birkaç dansçıyla konuştuğunu gördü. Travis kızlardan birine parlak bir gülümseme verdi ve kız kızardı. Anna onun çoğu gece yalnız uyumadığından emindi. Malikânede büyümüş olması, konu flört etmeye geldiğinde ona diğer erkeklere göre belli bir avantaj sağlıyordu. Kadınları nasıl etkilediğini ve onlara istediği her şeyi nasıl yaptıracağını çok iyi biliyordu.

Travis onu gördü ve sırtıttı. Kızlara bir şeyler söyledi ve sonra onu selamlamak için yanına gitti. "Vay be, çok seksi görünüyorsun. Dans için Tanrı'ya şükür kemerler."

Anna gülümsedi. Dans kemerleri erkekleri olmaları gereken yerde tutar ve sahnenin yarısına kadar zıplarken sakatlanmalarını önlerdi. Adamın kostümünün kalçalarında, son sahneye çıktıklarında olduğundan biraz daha yüksek olduğunu fark etti. Anna merakla ona baktı.

"Uyarılmaya hazırlanıyorum," diye fısıldadı sırıtarak. "Gösterinin ortasında merhaba demek için ortaya çıkmak istemem. Sanırım şov R-rated'e dönerse Isaak üzülür."

Anna kıkırdadı ve sonra başını salladı. "Ah, gülmemeliydim," dedi acı dolu bir ifadeyle ve içini çekti.

On Altıncı Bölüm

İkinci perde müziği başladı ve sahne arkası sessizleşti. Anna ve Travis hazırlanmak için bazı piruetler ve kaldırışlar yaptı ve ardından sıralarından kısa bir süre önce pozisyonlarına geçtiler.

İspanyol dansçılar selamlarını verirken Travis baştan çıkarıcı bir sesle, "Seni istememi sağla Anna," diye fısıldadı. "Seni istememi sağla, ben de işimiz bittiğinde kendini inanılmaz hissetmeni sağlayayım."

Anna şaşkınlıkla ona baktı ama karanlıktan ürperdi, Gözlerindeki baştan çıkarıcı bakış. Vücudunda bir heyecan hissetti ve kalbindeki acı kayboldu. Müzikleri başladı ve parlak ışıklar altında sahneye çıktı.

Travis dansın ilk bölümünde onun peşinden koşarken o zarafet ve şehvetle hareket ediyor, flört ediyor, baştan çıkarıyordu. Travis onu başının üzerinde havada yakalayana kadar dönüyor ve alay ediyordu. Onu yere indirdi, vücudu onunkinden doğru kaydı, ayak parmağı sahneye değdiğinde dudakları neredeyse birbirine değiyordu. Adamın parmakları kalçalarına doğru *inerken* kız geriye doğru eğildi ve adam etrafından *dolaşarak* onu döndürdü. Kız doğruldu, adamın eli başının arkasındaydı, gözleri kız tekrar dönene kadar kilitlenmişti

bir arabeske kaçtı. Ama adam kızın elini sıkıca kavradı ve onu kendine doğru çekti. Kadın onun arzusuna boyun eğdi ve dans ettiler, döndüler, yükseldiler, baştan çıkardılar, ta ki kadın onun bükülmüş dizine uzanıp teslim olana ve iradesine boyun eğene kadar.

Müzik durdu ve sessiz tiyatroda yankılandı. Zihni berraklaşırken Anna'nın göğsü kabardı. Salon sessizdi.

Tanrım, korkunç muydular? Dans ettiğini bile hatırlamıyordu. Sadece Travis'e duyduğu arzusunun damarlarında dolaştığını hissediyordu.

Birdenbire salon alkışlar ve bağırışlarla inledi. Anna başını kaldırdı ve şaşkınlıkla ona sırttan Travis'e baktı. Travis onun ayağa kalkmasına yardım etti ve selam verdiler. Önce seyircilere, sonra Fındıkkıran Prens ve Clara'ya, sonra tekrar seyircilere. Sahneden süzülerek indiler ve alkışlar devam etti.

Isaak yüzünde kocaman bir sırıtışla orada duruyordu. "İkiniz de harika iş çıkardınız. Bence bir yay daha atmaya çıkmalısınız."

Anna başını salladı. "Hayır... Yapamam...." Ama Travis onu dışarı itti ve hemen arkasından takip etti.

Alçak sesle reverans yaptı, deneyimden dolayı alçakgönüllüydü ve gürültüden bunalmıştı. Tekrar sahneden süzöldüler, alkışlar azaldı ve bale devam etti.

Travis'e baktı, titriyordu ve gözleri kocaman olmuştu. Acı geri dönmekle tehdit ediyordu. Seks. Seks onu daha iyi hissettirecekti. Acıyı uzak tutacak herhangi bir şey.

Kız ona bakarken Travis'in kaşları kalktı. Ona yalvaran bir bakış attı ve o da başını salladı.

"Hadi," dedi Travis, onu sahne arkasına ve soyunma odasına sürükleyerek.

Kapıyı kapattı ve onu kapıya doğru iterek tutkuyla öptü. "Tanrım, sen tanıdığım en seksi kadınsın," diye mırıldandı dudaklarına karşı, sonra ağzını tekrar onunkine bastırdı.

Arzu Anna'nın bedenini kasıp kavurdu, acıyı bastırdı ve onu öptü, ellerini çıplak göğsünde aşağı yukarı gezdirdi, nemli altın yeleşinin altında. Kadın yeleşini adamın omuzlarından itti ve adam arkasına uzanıp kadının üstünü açtı. Adam onun göğüslerini okşadı ve kadın usulca inledi. Aşağı uzandı ve pantolonunun üzerinden adamın sikini okşadı. Sertti. Uzun ve kalındı. Tıpkı babası gibi. İnledi ve onu daha sert okşadı.

"Sana ihtiyacım var," diye inledi. "Bu şeylerin nasıl çalıştığını bilmiyorum," dedi kostümünü çekmeye çalışarak.

"Ben yapacağım. Bu sefer." Sırıttı ve kemerini çekerek pantolonunu kalçalarından aşağı indirdi. Önünde diz çöktü ve dilini amına gömdü.

Altın sarı Travis'in kafasından itti ve Travis onu yalayıp klitorisini emerken ellerini Travis'in saçlarına doladı. "Oh, Travis," diye inledi.

Pantolonunun paçalarını açıp çıkardı ve giderek büyüyen yeşil ve altın rengi yığınının üzerine fırlattı. Pantolonunu çekti ve dans kemeriyle birlikte çıkardı, sonra Anna'yı kaldırıp kanepeye yatırdı. Kendini bacaklarının arasına yerleştirdi ve Anna onun zonklayan sikine baktı.

"Evet, lütfen," diye yalvardı.

Adam eğildi ve uzun bir hamleyle kadının içine girdi, kadının inlemesine ve omuzlarını kavramasına neden oldu.

"Tanrım, Travis!" diye bağırdı.

"Şşşt," dedi, sonra ağzını kendi ağzıyla kapattı, dilini ağzına sokup çıkarırken aynı şeyi sikiyle de yaptı. Onunla tanıştı Coşkuyla ittiler ve kısa süre sonra ikisi de yıldızlara doğru spiral çizerek birbirlerinin ağızlarına karşı haykırdılar.

Travis dirseklerine yaslanıp başını Anna'nın omzuna koyarken ikisi de nefes nefese kaldı. "Vay anasını, Anna. İnanılmazsın."

Anna gülümsedi. "Sen de öylesin." Kalçalarını ona doğru hareket ettirdi ve kaslarını sıkarak onun titremesine neden oldu.

"Siktir," dedi usulca, sonra başını kaldırdı ve gülümseyerek ona baktı. "Bunu bir ara tekrar yapabilir miyiz?"

Başını salladı. "Evet. Kesinlikle." Kendini iyi hissediyordu. Ağrısız.

Sırıttı ve ayağa kalktı. "Ben sevişip kaçacak biri değilim ama finale çok kalmadığınızı biliyorum ve bunu kaçırsak *gerçekten* utanç verici olur."

Kostümlerini almak için ayağa kalktılar. Anna yere baktı ve hala pointe ayakkabılarını giydiğini fark etti.

"Bu kesinlikle bir ilk," dedi ayaklarını oynatarak. "Pointe ayakkabılarımı giyerken hiç seks yapmamıştım."

Travis kıkırdadı. "Bana sorarsan biraz seksi."

Çabucak giyinip makyajlarını tazeledikten sonra birkaç dakika kanepede oturdular. Travis kolunu ona doladı ve o da başını Travis'in göğsüne yasladı. Müziğin sesini tepedeki hoparlörden duyabiliyorlardı ve sahne arkasında olmaları gerekmeden önce hâlâ birkaç dakikaları olduğunu biliyorlardı.

"Bu gece bende kalmak ister misin?" diye sordu usulca.

Teklif onu cezbetti. Acısını dindirmek için daha fazla fırsat. "Çok isterim Travis. Gerçekten isterdim. Ama Jenna benim yanıma taşındı ve onu ben bıraktım. Ben'in ailesi de şehirde. Yarın sabah eve gelirim... bundan hoşlanmayabilirler. Onlara saygısızlık etmek istemem."

Travis başını salladı. "Anlıyorum. Belki başka bir zaman."

Anna dönüp ona baktı. "Bütün gece kollarında kalmak isterdim Travis," dedi usulca. Onun yanağını okşadı. "Gerçekten. Belki gelecek hafta onlar gittiğinde."

"Bu hoşuma gider. Ya da senin evinde de kalabilirim. Benim için sakıncası yok. Hangisinde daha rahat edersen. İki erkek kardeşimle yaşıyorum, ama onlar

bizi rahatsız etmeyecek." Sırıttı. "Sen istemediğin sürece." Sugar Plum *pas de deux*'nün son şarkısının başladığını duyduklarında tavana doğru baktı. "Gitmeliyiz."

Ayağa kalktı ve onu ayağa sürükledi. O kadar rahatlamıştı ki hareket etmek istemedi ama finali kaçırmak istemediği için yine de yaptı. Soyunma odasındaki kanepede sevişmiş gibi görünmediklerinden emin olmak için son bir kez aynaya baktılar, sonra sakince dışarı çıktılar. sahne arkası.

Aaron birkaç dakikalığına sahneden indi ve kaşlarını kaldırarak ikisine baktı, sonra başını salladı ve bir sonraki işareti için yerine döndü.

Travis Anna'nın yanında durmuş, elini kalçasına koymuş, pantolonunun üstündeki teni okşuyor ve kalbinin çarpmasına neden oluyordu.

"Travis..." diye fısıldadı. "Elin... çok baştan çıkarıcı."

Başparmağını bir daire içinde ovuşturdu. "Beğendin mi?" diye mırıldandı onun yanında.

Kul

ak. Anna titredi ve başını salladı. Acı onun dokunuşuyla yok oldu.

Final müziği başladı ve yerlerine geçtiler, sıralarını bekliyorlardı. Kısa danslarını yaptılar ve yüksek sesle alkışlandılar. Clara evine geri gönderildi. Müziğin bitmesini beklediler ve sonra selamlama zamanı geldi. Sahneye geri döndüklerinde alkışlar neredeyse sağır edici seviyelere yükseldi ve Anna seyircilerin çoğunun onlar için ayağa kalktığını şaşkınlıkla gördü. Ayakta alkışlanmışlardı!

Anna, kendisine sıritan Travis'e ağız açık baktı. Tekrar reverans yaptı, sonra sıralarına geri döndüler ve yüzlerinde gülümsemelerle oyuncuların geri kalanının selamlarını almasını beklediler.

Perde kapandı ve sahnede heyecanlı bir sohbet başladı. Aaron sıritarak Anna ve Travis'e doğru yürüdü. "Arap dansının daha önce hiç bu kadar ilgi çektiğini sanmıyorum." Aaron Anna'ya sarıldı. "Muhteşemdi," dedi ona. "Ve inanılmaz derecede tahrik ediciydi," diye ekledi kulağına fısıldayarak. "Şu anda seni bu şekilde düşünmemem gerektiğini biliyorum... ama elimde değil."

Anna gözlerini kocaman açarak Aaron'a baktı, Aaron da ona mahcup mahcup sıırıttı. Isaak yanlarına geldi. "İkiniz de harika iş çıkardınız."

"Teşekkürler Isaak," dedi Anna. Ona Ben'in ailesi için biletleri sordu.

"Kesinlikle, Anna. Sadece bana hangi gece olduğunu söyle."

Başını salladı. Ben'in ailesini hatırlaması ruh halini aniden bastırdı. Gözleri yaşlarla doldu ve ağlamamaya çalışırken yüzü buruştu.

"Hadi, Anna," dedi Travis. "Onu soyunma odasına geri götüreceğim," dedi Isaak'a.

Anna soyunma odasına girene kadar kendini kontrol altında tutmayı başardı ve sonra yere yığılıp hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladı. Travis arkasına oturdu ve o ağlarken ona sarıldı.

Jenna birkaç dakika sonra kapıyı çaldı ve içeri girdi. "Ah, Anna," dedi, onun diğer yanına oturarak.

On Yedinci Bölüm

İki arkadaşı tarafından kucaklanıp sarılmak Anna'yı rahatlattı ve sonunda gözyaşları dindi.

"Teşekkür ederim," diye burnunu çekti.

Çantasından gelen hafif bir zil sesi duydu. Devin'in yüzüğünün sesine benziyordu.

Gözleri sertleşti ve çantasına doğru sürünüp cevap düğmesine basarken üzüntüsü yerini öfkeye bıraktı.

"Ne?" diye tersledi.

"Telefonuna bu şekilde cevap veremezsin Anna," dedi Devin, sesinde bir uyarı tonuyla.

"Ne istiyorsun Devin?" diye sordu soğuk bir sesle. Anna, Travis ve Jenna'nın yüzlerindeki şaşkın ifadeyi gördü.

"Bu gece mükemmel bir iş çıkardığınızı duydum," dedi. "Oldukça büyüleyiciydi."

"Yani? Bunun için beni cezalandıracak mısınız?"

"Anna, seni uyarıyorum. Tavrını değiştir." Sesi alçak ve tehditkârdı. Bir yanı umursamıyordu. Diğer yanı ise dehşete düşmüştü.

Anna titredi ve çenesini sıktı. Ona o kadar kızgındı ki, ona vurmak istiyordu. Ama onu kızdırmamalıydı. Öfkesi tehlikeliydi. Derin bir nefes aldı. "Sana kim söyledi?" diye sordu daha sakın bir sesle.

"Yaptığın her şeyi biliyorum Anna. Umarım Travis başka bir dikkat dağıtıcı unsur haline gelmez."

Anna Travis'e baktı, onun için duyduğu korku kalbini dolduruyordu. "Lütfen ona zarar verme, Devin."

Devin kıkırdadı. "Şimdiden öyle biri mi oldu?"

Anna'nın kalbinde dehşet yükseldi. "Hayır, Devin. O sadece bir arkadaş. Lütfen yapma-"

"Yapmayacağım. Düzgün davrandığın sürece."

Anna kanepeye doğru yığıldı. "Benden ne yapmamı istiyorsun?"

"Her zaman yaptığın gibi yapmanı istiyorum. Bana itaat et ve mutlu ol. o."

"Bu konuda mutlu olamam Devin," diye inledi. "Yaralandın Ben.

" "Kendini yaraladın Anna," diye tükürdü. "Kendin için beni suçlama. dikkat dağıtıcı. Sadece senin için kaldırdım."

Gözyaşları yanaklarından aşağı döküldü. "Lütfen arkadaşlarıma zarar vermeyin."

Devin zalimce güldü. "Artık zayıf noktaların var, Anna. Bunun ne kadar tehlikeli olduğunu görmüyor musun?"

"Dışarı çıkıp bir hayat kurmamı istediğini sanıyordum."

"Bunun ne kadar doğru bir karar olduğunu bilmiyorum Anna. Bununla başa çıkabilecek gibi görünmüyorsun." Durakladı. "Dairene biri gelirse ve sen çılglık atmaya başlarsan Jenna müdahale eder mi?"

Anna gözlerini kırıştırdı. "Ona yapmamasını söyleyeceğim," diye güvence verdi.

"Belki de bunu bu gece test etmeliyiz. Eve git, kırk beş dakika içinde orada olacağım." Başka bir şey söylemeden telefonu kapattı.

Jenna'ya baktı. "Gitmeliyiz," dedi kostümünün içinden çıkarken.

"Anna neler oluyor?" Travis sordu.

"Devin geliyor. Benim eve gitmem gerek." Jenna'ya baktı. "Hazır mısın?"

"Gidip eşyalarımı alayım." Jenna odadan çıktı.

"Travis gitmelisin. Yarın görüşürüz." "Anna, sana yardım etmeme izin ver," dedi Travis, incinmiş görünüyordu. "Lütfen," diye fısıldayarak yalvardı. "Sadece git." Adam kaşlarını çatı ve gitmek için döndü.

"Travis?" dedi.

"Evet, Anna?" Arkasını döndü. Anna tereddüt etti. "Dikkatli ol."

"Beni tehdit etti mi?"

Anna başını salladı.

Bir an için düşünceli görünüyordu. "Sen de." Ona hüzünlü bir gülümseme verdi ve sonra gitti.

Anna sokak kıyafetlerini giydi ve koridorda sabırsızlıkla Jenna'yı bekledi. Jenna köşeyi döndüğünde Anna, "Hadi," dedi. "Hadi gidelim."

Hızla Anna'nın arabasına doğru yürüdüler.

"Jenna... sen oradayken..." diye başladı Anna. "Ben... belki de bu gece Matt'le kalmalısın."

"Neden?"

Anna arabayı binalarına doğru sürerken direksiyonu sıkıca kavradı. "Çünkü Devin bana kızgın... ve bana ne yaptığını duymanı istemiyorum."

"Anna, ben halledebilirim. O gittiğinde yanında olmak istiyorum."

"Eğer giderse. Bazen bütün gece kalıyor." Anna iç çekti. "O Çılgınlıklarımı duyarsan ne yapacağını görmek için test ediyorum. Uzak durmak zorundasın. Müdahale edemezsin. Ve ne yaparsan yap, Greg'e söyleme. Onunla hiçbir şey yapmak istemiyorum."

"Anna, o iyi bir adam."

"Onun Alex'le bir ilgisi var ve ben Alex'le hiçbir şey yapmak istemiyorum."

Jenna ona garip bir bakış attı. "Neden?"

"Çünkü ondan nefret ediyorum. O da benden nefret ediyor. Umarım sonsuza kadar Almanya'da kalır." Anna bunu şimdi her zamankinden daha fazla hissediyordu. Alex kesinlikle onu umursamıyordu. Ben öldükten sonra onu aramamıştı bile.

"Senden nefret ettiğini hiç sanmıyorum, Anna. Almanya'ya onu görmeye gitmeni istiyor."

Anna homurdandı. "Muhtemelen sadece beni perişan etmek istiyor. Ayrıca, ben gitmiyorum."

"Gitmiyor musun? Bunu nasıl başaracaksın?"

"Buraya gelip beni almaya zahmet etmeyeceği kesin. Sadece 'yanlışlıkla' uçağı kaçıracağım ve sonra burada kalabilirim."

Jenna gözlerini devirdi. "O aptal değil, Anna. O uçağı binmeni sağlayacaktır."

"Hiç şansın yok," diye homurdandı Anna. "Eşyalarımı toplamayacağım. Kapıyı açmayacağım." "Bence gitmelisin.

Uzaklaşmak senin için iyi olacak." Jenna gülümsedi. "Bunu Alex'i görmeye gitmek olarak düşünme. Bunu Devin'den iki haftalığına uzaklaşmak olarak düşün."

Anna ağzını açtı ama zekice söylediği söz boğazına takıldı. Devin'den iki hafta uzaklaşmak mı? Bu çok cazipti. "Sanırım bu şekilde düşünebilirim," dedi yavaşça. "Ama Alex'le konuşmayacağım. Odamda oturup kapıyı kilitleyeceğim." Homurdandı. "Ya da belki beni malikâneye tıkar ve orada bırakır. Babasının malikânesinin Devin'inkinden daha güzel olduğunu söylüyor. Kızlar orada mutluymuş falan."

Anna birkaç dakika sonra arabasını park ettiği yere çekti. Çok yorulmuştu. Son bir haftadır içinde bulunduğu bu duygusal inişli çıkışlı tren

zarar veriyor.

Sessizce dairelerine doğru yürüdüler ve Anna kapının kilidini açtı. "Lütfen Jenna," diye yalvardı içeri girerlerken. "Kalma. Beni duymanı istemiyorum."

Jenna kaşlarını çatı. "O zaman telefonunu yatağının yanına koy ve o gittiğinde bana mesaj at ki gelip seni kontrol edebileyim."

"Bilinçli olacağımı garanti edemem."

Jenna'nın kaşları çatıldı. "O zaman ben kalıyorum." Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Buradayım çünkü burada seninle birlikte olacak birine ihtiyacın var Anna. Sana göz kulak olacak birine ihtiyacın var."

"Ben iyi olacağım. Devin beni kalıcı olarak incitecek bir şey yapmayacak." "Bu pek rahatlatıcı değil."

Anna iç çekti. "Gidip duş almam lazım. Ne istersen yap." Arkasını döndü ve yatak odasına girip kapıyı kapattı.

On Sekizinci Bölüm

Odasına girdiğinde Anna titremeye başladı. Devin haklıydı. Artık zayıf noktaları vardı. Arkadaşları hedefti. Ne zaman Devin'i kızdırsa, Devin onun yerine onların peşine düşebilirdi. Onlardan uzak durması daha iyi olacaktı. Ama nasıl?

Yatağında oturup Devin'in gelmesini beklerken insanlardan uzak durmayı düşündü. Jenna'nın hâlâ burada olup olmadığını bilmiyordu ve öyle olmamasını umuyordu.

Daire kapısının çalınmasıyla düşüncelerinden sıyrıldı. Ayağa fırladı ve cevap vermek için hızla kapıya doğru yürüdü. Devin ve Ian kapı aralığında duruyordu. Onlara baktı, aynı anda hem titriyor hem de yumruklarını sıkıyordu.

"Bütün gece orada mı duracaksın, bebeğim?" Devin baştan çıkarıcı bir gülümsemeyle sordu.

Anna şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı. Sesi kızgın gelmiyordu. Onları içeri almak için geri çekildi.

Devin etrafına bakındı. "Jenna burada mı?"

"Bilmiyorum," diye fısıldadı Anna, iki adamı görünce içinde korku ve nefretle savaşıyordu.

Devin oturma odasına doğru yürüdü. "Merhaba Jenna," dediğini duydu. "Sen de onun erkek arkadaşı Matt olmalısın."

Anna ikisinin de verdiği cevabı duymadı ama Devin güldü. "Anna hikayelerini paylaşıyor, değil mi?" Ian'a doğru geri çekilen Anna'ya baktı.

Kadın başını kaldırdı ve koşar adımlarla Ian'dan uzaklaştı. Ian konuşmak için ağzını açtı, gözleri yumuşacıktı ama o arkasını dönüp yere baktı.

Devin ona doğru yürüdü ve onu kendine çekti. "Öpüşüp barışamaz mıyız bebeğim?" diye mırıldandı ve sonra onu dizlerinin bağına çekecek şekilde öptü.

Zihni isyan etti ama bedeni itaat etti. Dudakları onunkileri okşadı ve ellerini sırtında aşağı yukarı gezdirdi. Onu yatak odasına ve yatağına itti, bornozunu çözdü ve göğüslerini öpmeye başladı,

iç çekmesine ve nefesinin kesilmesine neden oldu. Ian arkasından yaklaştı ve boynunu öpmeye ve amını okşamaya başladı. Anna uyarılmaya tepki olarak inledi. Vücudu kontrolü ele aldı ve kendini zevke bıraktı. En azından acıyı hafifletecekti.

Devin, Anna'yı heyecanlandırmak için bildiği her şeyi yaptı. Zihninin pes etmesini ve vücudunun karşılık vermesini sağlamak için. Onun tüm hassas yerlerini öptü, yaladı ve emdi ve Ian da aynısını yaptı.

Ona ne kadar kızgın olursa olsun, onu fiziksel olarak cezalandıramaz ve bebeğe zarar verme riskini göze alamazdı. En azından onu hak ettiği şekilde cezalandıramazdı. Vücudu bebeği koruyacaktı ama onu cezalandırmaktan tam anlamıyla zevk alamayacaksa neden Zahmet mi? İlkbahara kadar onun aklını karıştırmaya devam edecekti. Bunu yapmak yeterince kolaydı. Sevdiği adamı öldüren iki adamın ellerinde zevk almasını sağlamak. Devin bundan daha büyük bir zihin becerme hayal edemiyordu.

Onu korkut, sonra iyi davran. Vücudunun ona ve Ian'a tepki vermesini sağla.

Onu korkut. İzole etmek. Devin'in planı buydu. Birkaç hafta içinde o kadar berbat olacaktı ki onun için her şeyi yapacaktı.

Yine de Almanyaya gitmek zorunda kalmasına lanet olsun. Onu Alex'in bile geçemeyeceği kadar berbat bir hale getirmek için çok çalışması gerekecekti. Sonra Alex onun tavırlarından bıkacak ve onu evine gönderecekti. Buna değmediğini görecekti. Umarım. Olmazsa, Devin başka bir yol bulurdu.

Devin Anna'nın önünde diz çöktü ve dilini onun tatlı ıslaklığının içine soktu. Anna inledi ve adamın saçlarını kavradı. Onu inleyen amının her bir noktasını biliyordu. Ian onun arkasında diz çöktü ve kığını yaladı. İki adam onu acımasızca tatmin ederken haykırdı ve nefesi kesildi.

İki adamın dilleri ara sıra birbirine değiyordu ama Devin buna aldırımıyordu. Ian'la yeterince sevişmişlerdi ve bu pek fark edilmiyordu. Dürüst olmak gerekirse, bundan hoşlanıyordu. Ian'ın dilindeki Anna'nın tadını seviyordu ve Ian'ın tepkisine bakılırsa, diğer adam da aynı şekilde hissediyordu.

Birkaç dakika sonra her iki adam da onun amcığıyla uğraşıyordu. Ian yarığını, Devin de klitorisini okşuyordu. Kıpırdadı ve haykırdı, ama onu sıkıca tuttular ve hareket etmesine izin vermediler. Boşalana kadar değil, ki bu bir oldu

bir dakika sonra. Boşalırken çığlık attı ve Devin'in saçlarını çekti. Suları

ağızlarına aktı ve dilleri tat almak için savaştı.
Devin klitorisini emerken "Lütfen..." diye inledi.

Kız şişmişti ve klitorisi dik ve sert duruyordu. Ian kıkına geri döndü ve parmaklarıyla onu germeye başladı. Bu gece ikisine de sahip olacaktı. Yine de canının yanmasını istemiyordu. Onun saatlerce zevk çığlıkları atmasını istiyordu, böylece sabah sevdiği adama bedeniyle ihanet ettiğini bilerek hıçkıra hıçkıra ağlayacaktı.

Uyluklarının içi ıslaktı ve amından sular damlıyordu. Üzerinde hissedebiliyordu.

Daha sert emerken çenesini. Aniden tekrar çığlık attı ve adamın ağzından uzaklaşmaya çalıştı ama adam buna izin vermedi. Kadın sertçe boşaldı ve adam onun tatlılığını yalayıp yuttu. Uyluklarından aşağı damlıyordu ve dilini dizlerinden şişmiş dudaklarına doğru çekti. Kadının dizleri titriyor ve elleri adamın saçlarında düğümleniyordu.

Ian bir parmağını daha içine sokarken inledi. İkisini de alabilmesi için iyice gerilmesi gerekiyordu. Devin neredeyse Ian kadar büyüktü. şimdi ve sıkı bir uyum olurdu. Aletini kızın içine sokmayı düşünürken siki kot pantolonunun üzerinde zonkluyordu. Şişlik şimdiye kadar inmiş olmalıydı. Akşamın erken saatlerinde Travis'le herhangi bir sorun yaşamış gibi görünmüyordu.

Nefes nefese kalmış ve dik durmak için mücadele etmişti. Devin, Ian ile göz teması kurdu ve onu yatağa yatırdılar. Soyunduktan sonra, her biri bir göğsünü aldı ve meme ucunu emerek çığlık atmasına neden oldu. Devin eliyle klitorisinin etrafında dönmeye devam etti ve onu hızla üçüncü orgazmına ulaştırdı.

Ian'a tekrar başını salladı ve Ian Anna'nın üstüne yuvarlandı ve sikini yağlamak için yavaşça bacaklarının arasına doğru ilerledi. Daha önce hiç kayganlaştırıcıyla kıkına sokmamıştı ve hoş bir sürprizle karşı karşıyaydı.

"İnanılmaz hissediyorsun," diye inledi Ian onun içine girerken. Aleti kaygandı ve yatak odasının ışığında parıltıyordu. Gerçekten de etkileyici bir görüntüydü.

Anna'nın gözleri kapalıydı ve yumuşak inlemeler ve miyavlamalarla onun itişlerine karşılık verdi. Devin eğilip onu öptü ve Anna elini Devin'in boynuna dolayarak ona sıkıca sarıldı.

Ian çekildiğinde yüksek sesle inledi ve gözleriyle yalvardı. Ian kıkırdadı. "Sabır, tatlım." Sırt üstü uzandı ve yüzünü başka tarafa dönerek onu üzerine çekti.

"Hayır, hayır, lütfen Ian," diye yalvardı. "Lütfen bana zarar verme."

"Yapmayacağım, tatlım. Seni uzattım ve yağladım. Acıtmaması lazım." Adam onu kalçalarından tuttu ve kendini göt deliğine yerleştirirken kadın irkildi.

Adam onu bastırırken inledi.

"Rahatla, Anna. Eğer sıkarsan canın yanar. Acımasını istemiyorum."

Anna bir nefes aldı ve vücudu gevşedi. Devin, Ian onu üzerine doğru iterken yüzünü izlemek için hareket etti. Ian onun kıkına yumuşak bir şekilde kayarken Anna'nın gözleri büyüdü ve ağzı açıldı.

Ian'ın kalçalarının üzerine otururken iç çekti. Yaşadığı coşku yüzünden okunuyordu.

Ian onu yatması için geri çekti ve birkaç kez içeri ve dışarı iterek yüksek sesle inlemesini sağladı.

"Oh, Ian. Oh, Tanrım, evet!" diye bağırdı Ian sertçe içine girerken. Geri uzandı ve Ian içine doğru iterken kollarını boynuna doladı.

Devin onu izlerken sikini okşadı. Onun hazır olduğunu görünce bacaklarının arasına geçti ve sikini içine bastırdı. Ian'ın kalınlığını hissedebiliyordu ve vücudu çok dardı. Ama Ian kendini sonuna kadar bastırdıkça inledi ve aralarında kıvrandı.

"Devin..." diye iç geçirdi, gözlerini açtı ve şehvetle ona baktı. "Hey, bebeğim," dedi yumuşak bir sesle ve Ian'la birlikte onu derinden öptü. hareket etmek için.

Saatlerce sürüyor ve bitkin düşene kadar onu beceriyorlardı. Anna'nın gözleri başka bir orgazmın onu vurmasıyla şaşkınlıkla açıldı. Kendilerini vücuduna pompaladıklarında geriye doğru eğildi ve çığlık attı, uzun süre devam etmesini sağladı. Kendini inanılmaz hissediyordu. Bunun için yaratılmıştı.

Anna sayısız orgazmından sonra çığlık attı. Ian ve Devin onu hayal edebileceği her şekilde sikmişlerdi. Birlikte. Ayrı ayrı. Devin onun kıkını sikti ve Ian onun amını yedi, o boşaldıktan sonra yer değiştirdiler. Götüyle amı arasında gidip geliyorlardı, acı ve zevk, acı ve zevk. Bir çeşit uyuşturucu olmadan daha fazla zevk dolu bir gece hatırlayamıyordu. Tabii ki Devin onun vücudunu tanıyordu. Onu boşaltmak ve sertçe boşaltmak için neresini öpeceğini ya da neresine dokunacağını biliyordu.

Hepsi terliyor ve nefes nefese kalıyordu ama yine de vücudundan orgazm çıkarmaya devam ediyorlardı. O kadar çok bağırdığı için boğazı ağrıyordu. Kukusu çiğ hissediyordu ve Devin'in elleri kalçalarında, hareketlerini yönlendirirken içinde bir orgazm daha oluştu.

Tekrar çığlık attı ve kalçalarını Devin'in kalçalarına bastırdı. Devin'i gördü
Ian'a baktı ve sonra Ian onun arkasındaydı, kocaman sikini onun kıkına sokuyordu.

Adam onu doldururken inledi. İçindeki iki erkeğin hissi eziciydi. Mükemmel bir ritimle kendilerini onun içine soktular ve Devin'in inlediğini duydu. Sonunda boşalacak mıydı? Şaşırmıştı Ne kadar dayandığını.

Başka bir orgazm oluştu ve Anna çığlık attı. Devin ve Ian'ın kendilerini vücuduna boşaltırken bağırdıklarını duydu.

Devin'in göğsüne yığıldı ve Devin ellerini onun saçlarında gezdirdi. Ian kendini dışarı çekip sırt üstü yatmadan önce onun omzunu öptü. Yatağı sadece bir kraliçeydi ve üçü için dar bir yerdi. Devin onu kaldırdı ve kendi tarafına doğru yuvarlanarak ona yaklaştı. Ian ona yaklaştı ve elini kalçasına koydu.

"Uyu artık bebeğim," diye fısıldadı Devin. "İyi iş çıkardın." Anna onlara yorgun bir gülümseme verdi ve uykuya daldı.

On Dokuzuncu Bölüm

Anna irkilerek uyandı. Güneş doğmuştu ve yatağında yalnızdı ama bir önceki gecenin cinsel maceralarının izleri bükülmüş çarşaflarda ve yastığındaki Devin'in kokusunda açıkça görülüyordu. Etrafına bakındı; giysileri yoktu. Gitmiş olmalılar.

Keder yüzüne çarptı ve Anna yorganın altına kıvrılıp hıçkırarak hıçkırarak ağladı. Onu öldüren adamlarla seks yaparak aşkının anısına ihanet etmişti.

Sanki bedeni kederden patlayacakmış gibi hissediyordu. Ben'in hatırasını bile hak etmiyordu. O zayıftı. Dün gecedен nasıl bu kadar zevk alabilmişti?

çok mu? İçindeki küçük bir ses ona yardım edemeyeceğini, bu şekilde eğitildiğini söylüyordu. Ama o buna inanmadı. Eğer Ben'i gerçekten sevseydi bir şekilde direnirdi.

Tiksinti midesini bulandırdı. Kendini kontrol edemiyordu.

"Anna?" Jenna kapıyı çaldı ve Anna kapının açıldığını duydu.

Anna yorganı yüzünden uzaklaştırdı, doğruldu ve kederli gözlerle en yakın arkadaşına baktı.

Jenna duvara yaslandı. "Dün gece seni incitmiş gibi görünmüyordu." Gözleri kısık ve suçlayıcıydı.

Anna ellerine baktı, utanç vücudunu karıncalandırıyor ve midesini bulandırıyor. "O yapmadı," dedi usulca. "O...." İçini çekti. "Ben bir korkunç bir insan."

Jenna geldi ve yatağında Anna'nın yanına oturdu. "Anna," dedi Jenna, elini Anna'nın elinin üzerine koyarak. "Nasıl yetiştirildiğini bilmeseydim öğrenirdim. Ama Devin'in sana ne yaptığını biliyorum. Anna, o senin kafanı karıştırıyor."

Anna umutsuzca arkadaşına bakarken gözleri yaşlarla doldu. "Hayır, ben zayıfım."

Jenna başını salladı. "Onlar ayrılırken bunu söylediğini duydum. Senin kafanı karıştırmaya çalışıyor. Nedenini bilmiyorum."

"Neden bana zarar vermediğini bilmiyorum. Bunu yapmayı seviyor." Yüzünü ellerinin arasına gömdü. "Çok utanıyorum. Matt duydu mu?"

Jenna yüzünü buruşturdu. "Evet. Ona geçmişin hakkında daha fazla bilgi verene kadar sana kızgındı. Tam olarak anlamadı ama Ben'in anısını çiğnediğini de düşünmüyor."

Anna hiçbir şey söylemedi. Ne söyleyebilirdi ki?

Saatine bir göz attı. "Hazırlanmam gerek." Yirmi dakika içinde yola çıkmaları gerekiyordu.

Anna günü sersemlemiş bir halde geçirdi. Uyuşukluğu tercih etti duygusal iniş çıkışlar. Etkileşimlerini kısa tutmak için elinden geleni yaptı. Öğleden sonra Katherine ile bir gösteriye katılma konusunda beş dakikalık bir konuşma yaptı. Perşembe akşamına karar verdiler. Aile Cuma akşamı eve dönecek ve Ben'in cenazesini Seattle'a gömmeye götürecekti. Anna gitmek istemedi. Ben'i toprakta göremeyeceğine dair bir şeyler mırıldandı, sonra da aramayı sonlandırdı. Diğer herkes sadece başını salladı.

Anna şaşkınlığını ancak dans ettiğinde üzerinden atabildi ve sonra tekrar uyuşukluğa geri döndü. Kimseyle konuşmadı, hatta sadece yanında oturan ve elini tutan Travis'le bile.

Perşembe günü de benzer bir şekilde geçti. Gösteri için tiyatroya döndüğünde, sahnede kendisine ihtiyaç duyulduğu zamanlar dışında soyunma odasında kaldı.

Gösteri bittikten sonra Ben'in ailesi kulise geldi. Çok güzel dans ettiğini ve Ben'in onunla gurur duyacağını söylediler. Pek bir şey söylemedi ama kibardı. Katherine ayrılmadan önce ona sıkıca sarıldı ve Matt'in onu sabah Ben'in anma törenine götüreceğini söyledi.

Anna o gecenin çoğunu pencereden şehrin ışıklarına bakarak geçirdi. Yorgunluk bile hissetmiyordu.

Uyuşukluk en azından güvende hissettiriyordu.

Yirminci Bölüm

Anna siyah elbisesiyle yatağında oturmuş, yere bakarak Matt'in gelmesini bekliyordu. Jenna'nın oturma odasında hareket ettiğini duyabiliyordu ama Anna hareket etmek istemiyordu. Matt geldiğinde hareket etmek zorunda kalacaktı ama o zamana kadar yalnız kalabilirdi.

Parmağındaki yüzüğü çevirdi. Taktığı tek takı buydu. Alex'in bileziği ve Devin'in kolyesi dışında. Kendini bunu takmaya layık hissetmiyordu ama Katherine bunu beğendiğini söylemişti ve Anna onu hayal kırıklığına uğratmak istemedi.

Matt birkaç dakika sonra kapıyı çaldı. Jenna kapıyı açtı ve Anna koridora çıktığında Greg'in de orada olduğunu gördü.

"Burada ne yapıyorsun?" diye tükürdü, öfkesi yüzeye çıkmıştı.

Greg ona sempatiyle baktı. "O benim de arkadaşım, Anna. Matt'e sizi götüreceğimi söyledim."

Gözlerini ona dikti, sonra çantasını aldı ve yanından geçti. Onu.

"Greg'i neden sevmiyorsun?" Birlikte yürürlerken Jenna fısıldadı. asansöre kadar. "Ona aylardır düşmanca davranıyorsun."

"Çünkü o benim Alex'ten kalan bakıcım. Alex'le hiçbir şey yapmak istemiyorum ama yine de *o* burada."

"Wilhelm'den hoşlanıyorsun," dedi Jenna. "Ve Kurt."

Anna dişlerini sıktı. "Bu farklı."

"Nasıl?"

"Öyle işte," diye tersledi Anna.

Jenna ellerini teslimiyetle havaya kaldırdı. "Pekâlâ. Bu farklı."

Anna, Greg'in siyah Avalanche'ının ön koltuğunda oturmuş, boş gözlerle ön camdan dışarı bakıyordu. Greg onunla sıradan bir sohbete girmeye çalıştığında cevap vermeyi reddetti. Greg onunla eğleniyor gibi görünüyordu, bu da Anna'yı son derece kızdırıyordu.

Greg taktik değiştirerek, "Yirmi sekizindeki son gösteriden hemen sonra Frankfurt'a gideceğiz," dedi.

Anna kollarını kavuşturdu ve ofladı. "Ben gitmiyorum." Greg güldü. "Ne demek gitmiyorum?" Anna ona ters ters baktı. "Beni duydun. Gitmiyorum." "Ve bu kararı senin vereceğini mi sanıyorsun?" "Havaalanında yaygara koparacağım ve güvenlik beni tutuklayacak." "Ailenin yeni jetini alıyoruz. Güvenlik alarmı olmayacak." Anna yine ofladı. "Ben yine de gitmiyorum. Onu görmek istemiyorum." "Kimi gördün?" Matt sordu. "Nereye gidiyorsun?" Anna, "Gitmiyorum," diye tersledi. "Almanya," diye yanıtladı Greg. "Tam olarak Frankfurt. Bir arkadaşımı görmek için.

Ve Anna'ya yardım edebilecek biri."

Anna homurdandı. "Sanki bana yardım etmek istiyor."

Greg iç çekti. "Biliyor Anna. Senden nefret etmiyor. Bu fikre nereden kapıldın bilmiyorum."

"Belki de gittiği içindir. Çünkü Ben öldüğünde beni arama zahmetine bile girmedi. Çünkü..." Anna cümlesini tamamlayamadı. O kadar çok şey vardı ki.

Greg kuru bir sesle, "Senin durumundaki biri için oldukça asisin," dedi. "Artık umurumda değil."

Başını çevirdi ve pencereden dışarı baktı. Almanya'ya gitmeyecekti ve hepsi bu kadardı. Evet, Wilhelm ve Kurt'u görmek güzel olurdu ama onları eşleriyle görmek rahatsız edici olurdu. Wilhelm'i çok seviyordu ve onun yanında olup da istediği zaman yanına kıvrılamamak çok zor olacaktı.

Greg "biz" dediği için onun da kendisiyle geleceğini düşündü. İç çekti. On iki saat boyunca onunla sıkışıp kalacaktı. Belki kaçabilirdi... gösteriden sonra eve gitmeyebilirdi. Belki Travis'in evine gidebilirdi. O zaman Greg onu bulamazdı. Alex'e başarısız olduğunu söylemek zorunda kalacaktı. Bu düşünce dudaklarına bir gülümseme getirdi.

"Kalın giysiler aldığından emin olmalısın. Kışın kar yağıyor."

Anna pencereden dışarı bakmaya devam etti. Sıcak tutacak giysilere ihtiyacı yoktu çünkü gitmiyordu.

Greg iç geçirdi. "Jenna, onu alışverişe götürüp kalın bir palto ve kar için gereken diğer şeyleri aldığından emin olabilir misin? Alex soğuk bir kış beklediklerini söylüyor."

"Elbette," dedi Jenna.

"Ve resmi bir elbiseye de ihtiyacı var."

"Ne için?" Anna merakına yenik düşerek sordu.

Greg göz ucuyla ona baktı. "Yeni yıl için." Anna homurdandı ve tekrar arkasını döndü. "Hâlâ gitmiyorum."

Bir ışıktaki durdular ve Greg onun çenesinden tutup onunla yüzleşti. "Alex seni Almanya'ya götürmemi emretti ve ben onun emirlerini yerine getirmekte asla başarısız olmam," dedi alçak bir sesle. "Seni tekmeleyerek ve ılgılık atarak o uçağa sürüklemek zorunda kalırsam gideceksin."

Anna gözlerini kıstı. "Sana emir mi verdi? Sen de mi onun kölesisin?"

"Ne?" Matt haykırdı

Jenna yumuşak bir sesle, "Merak etme Matt," dedi.

Anna Greg'e bakmaya devam etti, ta ki ışıklar değişene ve Greg onun çenesini bırakıp arabayı sürmeye devam edene kadar. Greg bir daha konuşmadı, bu da Anna'nın işine geliyordu.

Yaklaşık on dakika sonra bir otoparka girdi. Tam bunu yaptığı sırada yağmur yağmaya başladı ve Anna içini çekti. Ruh haline uygun olduğunu düşündü. Greg arabadan inmeden önce ona bir şemsiye uzattı ama Anna kafasını çevirip arabadan indi ve bu sırada sırlıklam oldu.

Hızla girişe doğru yürümeye başladı ve birden yağmur durdu. Kafasını kaldırdı ve Greg'in başının üzerinde şemsiyeyle yanında yürüdüğünü gördü.

"Yardıma ihtiyacım yok," diye hırladı ve yan adımlarla yağmurun içine geri döndü.

"Anna, saçmalıyorsun," dedi bir adım daha yaklaşarak.

"Umurumda değil." Kadın tekrar uzaklaştı.

Onun kolundan tuttu ve sıkıca yanında tutarak kendisiyle birlikte yürümesini sağladı. "Hastalanmak mı istiyorsun?"

"Ben hastalanmam," diye tersledi. "Hiç hasta olmadım."

Greg iç çekti. "Bu kadar zor biri olduğunu bilmiyordum." "O zaman benimle uğraşma."

"Bu benim işim."

"Patronunu kov."

"Alex'e dünyadaki herkesten daha fazla saygı duyuyorum. Seninle uğraşacağım çünkü o seni önemsiyor." Bir an için onu inceledi ve sonra yüzü yumuşadı. "Ve şu anda çok zor bir dönemden geçtiğini biliyorum," diye ekledi daha yumuşak bir sesle.

Gözleri beklenmedik bir şekilde yaşlarla doldu ve yere baktı. Karşı koymayı bıraktı ve onu içeri götürmesine izin verdi.

İçeri girdiklerinde Anna etrafına bakındı ve mekânın çok dolu olduğunu gördü. "Aman Tanrım," dedi ve odanın öbür ucundaki Jack'i görünce Greg'e doğru geri çekildi. Onu Ben'le kavga ettikleri geceden beri görmemişti.

"Sorun değil Anna," dedi Greg yumuşak bir sesle. "Burada olmamın nedenlerinden biri de bu.

Onu senden uzak tutacağım."

Jack başını kaldırdı ve Anna'ya doğru yürürken hınzırca sırıttı. Greg onun elinden tuttu ve arkasına çekti.

"Kimsin sen?" Jack soğuk bir sesle sordu.

"Anna'yı güvende tutmak için buradayım."

"Ona zarar vereceğimi mi düşünüyorsun?" Jack masumca sordu. "Evet, öyle düşünüyorum. Aksini düşünmek için hiçbir nedenim yok."

Bir duraklama oldu. "Ah, sen Alex'in köpeklerinden biri olmalısın." "Alex'in köpeği Devin'in prensinden iyidir."

"Neden seni lanet olası orospu çocuğu...." Jack homurdandı.

"Annemi karıştırmanıza gerek yok. O aslında oldukça iyi bir kadındır."

Anna Greg'in arkasından bakınca Jack'in Greg'e dik dik bakarken yüzünün öfkeyle karardığını gördü.

"Anna'yı görme hakkımı elimden alamazsınız."

"Ne istersem yapabilirim. Alex'in adına buradayım.

Burada tek başınasın. En azından ben öyle varsayıyorum."

"Anna!" diye seslendi bir ses odanın öbür ucundan. Katherine kollarını açarak ona doğru yürüdü.

Tanıştıklarından beri çok sevdiği kadına çekingen bir şekilde gülümsedi. Anna Katherine'in yanına gitti ve ona sarıldı.

"Oh, tatlım. Sırılsıklam olmuşsun. Seni zavallı şey." Katherine Anna'nın arkasına baktı. "Merhaba Jack. Gelebildiğine çok sevindim."

"Merhaba, Katherine. Kaybınız için çok üzgünüm." Jack onunla daha önce hiç duymadığı bir saygı tınısıyla konuşuyordu.

"Teşekkür ederim, Jack. Ben'in nişanlısı Anna ile tanıştın mı?" Anna gardiyanıyla yüzleşmek için döndü.

"Anna, bu Ben'in doğrudan patronu, Jack Koslov. Ben üniversiteden mezun olduğundan beri onun altında çalışıyor." Katherine Jack'e sıcak bir şekilde gülümsedi. "O da senin yanında staj yapmamış mıydı?"

Jack gülümsedi. "Evet, öyle." Anna'ya baktı. "Nişanlısı mı?" Kaşını ince bir alaycılıkla kaldırdı.

Anna yere baktı. Jack bu kadar çok insanı nasıl kandırabilirdi? Belli ki Ben annesine her şeyi anlatmamıştı. Jack'i bir şahin gibi izleyen Greg'e baktı.

"Greg, senin de gelebilmene çok sevindim. Anna ve Matt'i getirdiğin için teşekkür ederim."

Greg zarif bir gülümsemeyle, "Benim için zevkti, Katherine," dedi.

Katherine Anna'nın elini tuttu ve onu binanın etrafında dolaştırdı, Ben'in nişanlısı olarak tanıttı. Bunu her söylediğinde Anna ağlamak istiyordu. Kalabalığın arasında Aaron ve Travis'i gördü ve Katherine'i onlarla tanıştırdı. Kilisenin ön sırasında Katherine ve Dave'in yanına oturduğunda, gözyaşları yanaklarından taşıyordu. Gözlerini kiliseye dikti. Ben'in fotoğrafı odanın önünde sergileniyordu. Onun yakışıklı gülümsemesi ve parlak gözleri kalbini dayanılmaz bir şekilde acıtıyordu.

Kızgın olmak çok daha kolaydı. Üzüntü kontrolden çıkmış gibi hissettiriyordu. Öfke daha kolay görünüyordu. Ama sürdürmesi daha zordu. Gözyaşları her zaman akardı zaten.

Birçok kişi Ben hakkında konuşmak için ön tarafa gitti. Birkaç teyze ve Amcaları onun çocukluğundan bahsederdi. Meslektaşları ondan övgüyle bahsederdi. Babası yıkıldı ve sözlerini bitiremedi. İzlemesi yürek burkucuydu.

Konuştukları süre boyunca, Anna'nın kafasındaki ses mantrayı sürdürdü: *Hepsi benim hatam. Hepsi benim suçum. Bütün bu insanlar benim yüzümden mutsuz. Hepsi benim suçum.*

Gözyaşlarının yanaklarından aşağı süzülmediği tek an Jack konuşmak için ayağa kalktı. Kadın toplayabildiği tüm nefretle ona baktı. Kesinlikle Ben'in ölümüyle bir ilgisi vardı.

Bittiğinde, ailesiyle birlikte fuayeye doğru yürüdü.

"Anna," dedi Katherine kısık bir sesle. "Jack'i tanıyor musun? O konuşurken hasta olacakmış gibi görünüyordun."

Anna Katherine'e baktı, ona gerçeği söyleyip söylememeyi düşünüyordu. Yavaşça başını salladı. "O benim vasım."

Katherine uzun bir süre ona baktı. "Neden hiçbir şey söylemedin?"

Anna gözlerini kaçırıldı. "Biz... pek iyi anlaşıyoruz."

"Bunu duyduğuma üzıldüm." Sempatik görünüyordu. "Ben ondan hep övgüyle bahsederdi. Biliyor muydu?"

Anna başını salladı. "Ta ki... kavga ettiğimiz geceye kadar. Birbirlerini tanıdıklarını bilmiyordum."

Katherine düşünceli görünüyordu. "Annenle baban öldükten sonra seni onun büyüttüğünü söylememiş miydin?"

"Evet."

Katherine odanın öbür ucunda, bir grup erkeğin arasında duran Jack'e baktı. Gözlerini kısmıştı. "Seni taciz etti, değil mi?"

"Nasıl...?"

"Ben çocukken istismara uğradığımı söyledim. Sadece o olabilir."

Anna, Katherine'in iki elini de tuttu. "Katherine, lütfen. Bildiğini bilmesine izin verme."

"Neden? Bir çocuk tacizcisi hapse girmeli."

"Yapmayacak. Güven bana. Onunla yüzleşmeyin. Bırak gitsin. Aksi takdirde...." Anna yutkundu. "Sana bir şey olmasını istemiyorum." Katherine'in gözlerinin içine dikkatle baktı ve anlamasını diledi.

Katherine yavaşça başını salladı. "Pekâlâ, Anna."

Anna rahatlayarak iç çekti.

Bölüm Yirmi Bir

Anna o gün tiyatroya vardığında doğrudan soyunma odasına gitti. Karanlıkta kanepeye uzandı ve ağladı. Duramıyordu.

Kapı çalındı ve o yanıt vermeyince kapı açıldı. Koridordan gelen ışık içeri sızarken Anna gözlerini kıstı ve Aaron'un kapıda durduğunu gördü. Aaron onu görünce hemen yanına gitti ve ona sarıldı. "Neden ağlıyorsun?" diye sordu sessizce.

Kadın omuz silkti.

"Sanırım bu aptalca bir soruydu, ha? Özür dilerim, Anna." Kapıyı kapattı ve ışığı açtı, sonra kanepeye geri döndü ve onu kucağına çekti. Anna ağlarken onu salladı.

Biraz sonra kapıyı bir kez daha çalan Travis oldu. "Selam Anna," diyerek yanlarındaki kanepeye oturdu. Anna ağlarken onun elini sıktı.

"İyi misin?" Travis gözyaşları bir süre dindikten sonra sordu Daha sonra.

Başını salladı. Ağladıktan sonra kendini daha iyi hissetti.

"Çok şey yaşadın Anna. Üzgün olman normal." Travis elini sıktı. "Eğer duygularını kontrol etmeni zorlaştırıyorsam, bana söyle. Sürekli...uh," Aaron'a baktı.

"Neyi saklayayım?" Aaron kaşlarını kaldırarak sordu.

Anna doğrulup Aaron'a baktı. "Kendimi daha iyi hissetmeme yardımcı oluyor." "Nasıl?"

"Seks," diye basitçe cevap verdi ve sonra yüzünü buruşturarak onun tepkisini bekledi.

Anna, Aaron'un gözlerinde sayısız duygu gördü. "Siz çıkıyor musunuz?" diye sordu usulca.

Anna'nın gözleri büyüdü. "Ne?" Başını kararlılıkla salladı. "Hayır. Hayır, yapamam... Bir daha kimseyle çıkmayacağım... asla." Parmağındaki yüzüğü çevirdi. Bir *daha asla*.

İki adam da ona tuhaf tuhaf baktı. "Bu biraz aşırı değil mi?" Travis sordu.

Anna başını yavaşça salladı. "Kimseye fazla bağlanamam. Ya da Devin'e...." Sözünü yarıda kesti. "Devin'in ne istediğine odaklanmalıyım, benim ne istediğime değil. Aksi takdirde insanlar incinir."

Sessizlik odayı doldurdu. Anna Aaron'ın onu hâlâ sevdiğini biliyordu. Kendisi de onu seviyordu. Ama onunla bir daha asla çıkamazdı, yoksa Devin onu da öldürürdü.

Gözleri yaşlarla doldu. "Gidebilir misiniz? Biraz yalnız kalmaya ihtiyacım var." Ayağa kalktı ve parmaklarını birbirine dolayarak yere baktı. İkisi de başını salladı ve ayağa kalktı.

"Anna, bir şeye ihtiyacın olursa..." dedi Aaron, ellerini onun omuzlarına koyarak. "Seni hâlâ önemsemişimi biliyorsun, değil mi?"

Anna başını salladı ve ona hüzünlü bir gülümseme verdi. "Biliyorum." Travis onu yanağından öptü ve sonra ikisi de gittiler.

Anna tekrar kanepeye uzandı ve ağladı. Acısı ne zaman geçecekti? Anne babasının ölümünden duyduğu acıyı hatırlamıyordu. Ne zaman üzülse Jack ya da Devin dikkatini dağıtırdı. Belki dikkatini dağıtmaya devam ederse bu acı da geçecekti.

Birkaç dakika sonra ayağa kalktı ve Travis'in orada olup olmadığına bakmak için koridorun karşısına geçti. Adam kapıyı açtı ve endişeli bir ifadeyle ona baktı.

"Dikkatimi dağıtmak mı?" diye sordu yumuşak bir sesle, gözyaşlarını kırıştırmak.

Travis başını dışarı çıkarıp boş koridora baktı ve onu içeri çekti.

Daha sonra Anna ısındı ve öğleden sonraki gösteri için kendini hazırlamaya çalıştı. Ara sırasında Travis'le sahne arkasında buluştu ve birlikte birkaç adım attılar. Travis parmağını pantolonunun ön kenarı boyunca karnında gezdirdiğinde Anna ürperdi ve damarlarında bir sıcaklık hissetti.

"İşte aradığım ifade," diye fısıldadı. "Bu öğleden sonra beni baştan çıkaramayacağından korkuyordum."

Ona küçük bir gülümseme verdi. Uyuşukluk yerini arzuya bıraktı. Arzu her şeyden daha iyi hissettiriyordu. Arzu acıyı alıp götürüyordu. Bu ona hem Devin hem de Jack tarafından öğretilmişti.

Danslarının ardından Travis, Anna'yı soyunma odasındaki soğuk tuğla duvara doğru itti ve sikini onun içine gömdü. Bir baldırı Diğer ayağının parmakları yere zar zor değerken omzuna yapıştı ve birlikte hareket ettiklerinde nemli omuzlarına tutundu.

"Daha sert, Travis," diye inledi. "Daha sert."

İnlemelerini ve çığlıklarını bastırmak için ağzını kendi ağzıyla kapatarak kendini ona doğru itti.

Boşalırken adamın ağzına karşı boğuk bir çığlık attı ve adamın sikinin içinde zonkladığını hissetti. Onun çığlıklarına karşı inledi ve sonra başını arkasındaki serin duvara yasladı.

"Bunu her seferinde yapacak mıyız?" diye sordu soluk soluğa. Travis kıkırdadı. "Sen istersen ben varım."

Anna gülümsedi. "Aslında bunun benim için yeni bir deneyim olduğunu söyleyebilirim. Bu çok sık olan bir şey değil."

"Memnuniyetle." Çekip bacağına yere indirirken ürperdi. "Bunu her seferinde yaparsak çok fazla seks yapacağız."

Anna onun meme ucunu ısırdı. "Bu kötü bir şey mi?"

İnledi. "Hiç de değil." Parmağıyla kızın çenesini kaldırdı. "Yine de seni duşuma sokup arkadan almak gibi bir fantezim var."

"Kulağa eğlenceli geliyor."

Gözlerinde bir parıltı belirdi ve onu, vücudu soğuk tuğlalara yaslanacak şekilde çevirdi. Ellerini başının üzerinde tuttu ve diğer elini sırtından aşağıya, kıcının yarığına doğru kaydırды. Daha aşağıya indi ve sıkı kas halkasını okşadı. "Seni buraya götürmek istiyorum," diye mırıldandı omzuna karşı.

Anna inledi ve başını salladı. "Evet, lütfen."

Parmağını kızın amına daldırdı ve sonra kıcına bastırdı. "İstiyor musun?" diye fısıldadı.

Anna başını salladı. "Evet," diye inledi. Parmağı girişe girdiğinde iç çekti. "Oh, Travis...."

"Bu gece benimle eve gel," diye fısıldadı ısrarla, ellerini bıraktı ve göğsünü okşamak ve kıcını parmaklamak için öne uzandı.

İnledi ve başını salladı.

"Güzel." Parmağını çekti ve uzaklaştı. "Elimizi yüzümüzü yıkayıp giyinmemiz gerek."

Giyinirlerken akıllarına endişe verici bir düşünce geldi. "Travis, benimle yattığın için başın belaya girer mi?"

"Ne demek istiyorsun?"

"Şey, ben bir Yaşlı Hanımefendi olduğum için... Devin sadece belirli erkeklerin bana dokunmasına izin verildiğini söyledi."

Omuz silkti. "Babam sorun olmadığını söyledi. Ben sordum. Ben yarı köle yarı normal bir insanım."

"Yaralanmanı istemiyorum."

"Benim için endişelenme. Ben iyi olacağım." Onu bir aşağı bir yukarı süzdü. "Hazır mısın?"

Aynaya baktı ve saçını düzeltti, sonra başını salladı.

Sahne arkasına doğru ilerlediler ve final için sıralarını beklediler.

Anna performansları arasında soyunma odasındaki kanepede biraz kestirdi. Uyandığında sabahkinden çok daha dinç hissediyordu. Yüzünü yıkadı ve akşam yemeği almak için dışarı çıktı, sonra geri döndü ve akşamki performans için hazırlandı.

Danslarını bitirdiklerinde Anna, Travis'in her zamanki gibi onu soyunma odasına sürüklemesini bekledi ama Travis ona gülümsedi ve onu yeşil odaya götürüp oturttu.

Onun yanına oturdu. "Neden soyunma odana gitmiyoruz?"

Sırıttı. "Çünkü bunu evime gittiğimiz zamana saklamak istiyorum."

Anna inledi. Kukusu zonklamaya başlamıştı. "Çok kabasın," diye dudak büktü. Travis güldü. "Pek sayılmaz. Sana ereksiyon halindeyken dans etmenin zor olduğunu söylemiştim.

Kısa bir süre sonra tekrar yapmam gerekiyor."

Ona baştan çıkarıcı bir gülümseme verdi. "O zaman neden senin için halletmeme izin vermiyorsun?"

"Cezbedici. Ama sonrasında giyinmek zorunda kalmak istemiyorum."

Kızın kulağına doğru eğildi. "Bu gece ikimiz de uyuyana kadar seni becermeyi planlıyorum. Çıglıklarınla kardeşlerimi uyanık tutmak istiyorum."

Sonsuzluktan sonra Travis, Haight Ashbury'deki üç katlı şirin bir evin garaj yoluna girdi.

"Çok şirin," dedi Anna. Travis yüzünü buruşturdu.

"Babam iyi bir anlaşma yaptı," diye açıkladı.

Kardeşleri Cody ve Lane içeri girdiklerinde televizyon izliyorlardı. Travis onu içeri götürürken sırttılar.

"Lane, Cody, bu Anna. Anna, kardeşlerim Lane ve Cody."

Kardeş olduklarını söyleyebilse de renkleri çok farklıydı. Lane'in kızıl saçları ve çilleri vardı ve Travis'in 1.80'lik boyundan daha kısaydı. Cody ise sarı saçları ve kahverengi gözleriyle dışarıda çok vakit geçirmiş gibi görünüyordu.

Travis daha fazla uzatmadan Anna'yı doğrudan banyoya götürdü ve duştaki suyu açtı. Su ısınırken onu kendine çekti ve öptü, bunu yaparken de tişörtünü çıkardı. Birbirlerini soydular ve sonra duşa girdiler.

Anna bir şişe vücut yıkama suyu gördü ve bir bezin üzerine biraz döktü. Sonra bezi Travis'in her yerine sürdü ve elleri Travis'in vücudunu keşfederken onun inlemesine neden oldu. Anna'nın işi bittiğinde Travis de aynısını ona yaptı ve her yerini ovdu. Adamın işi bittiğinde Travis nefes nefese kalmıştı. Altında durulandılar akan suya tuttu ve sonra Travis onu nazıkçe duvara doğru itti ve önü sıcak fayanslara dayandı.

Boynunu öptü ve ellerini göğüslerinde ve karnında gezdirdi, sonra kıkına geri dönmeden önce parmağını birkaç kez zonklayan amına daldırdı.

Adam parmağını kıkına sokup çıkarırken inledi, rahatlayana kadar kasları gerdi ve okşadı. Hazır olduğunda, bir eliyle kollarını başının üzerinde tuttu ve kalçasını tutarken sikini kıkına doğru itti.

Adam ileri doğru bastırıldığında canının acıyacağını düşünerek irkildi ama adam içeri girdiğinde içini çekti. Hiç acıamamıştı. Göğsü kadının sırtına bastırırken, adam kadının içini sonuna kadar doldurdu.

"Travis..." diye inledi.

İçeri ve dışarı hareket etmeye başlarken onu sıkıca tuttu. Parmağı klitorisini buldu ve dikleşmiş yumruyu ovmaya başladı.

Kendini eşikte hissederken tekrar inledi.

"İnanılmaz hissediyorsun Anna," diye fısıldadı boğuk bir sesle.

"Bunu seninle bütün gece yapabilirim."

"Mmm," diye inledi Anna. "Oh, Tanrım. Boşalacağım!" diye haykırdı.

"Benim için gel, tatlım. Benim için sert gel."

Okşayışlarından sıcaklık fışkırdı ve yüksek sesle haykırarak kalçalarını ona doğru savururken ayak parmaklarının üzerinde yükseldi. Adamın küfrettiğini duydu ve o da boşalırken daha derine bastırdı.

Bir süre ona yaslandı, sonra içinden çıktı ve suyu kapatmadan önce daha fazla temizlenmenin, rahatlamanın ve okşamanın tadını çıkardılar. Kurulandılar ve bir yataktan biraz daha fazlası olan yatağına düştüler. Yerdeki şilte buruşuk battaniyelerle örtülüydü. Ama şilte çok rahattı ve kadın ona iyice sokuldu.

Travis, Anna'yı kendine doğru çekerken, "Mmm, bunu soyunma odasından daha çok sevdim," dedi.

Gülümsedi. "Hemen dans etmek için acele etmek zorunda kalmamayı seviyorum."

"Katılıyorum." Onu yan çevirdi ve önünü sırtına bastırdı. Boynunu ısırdı. "Yarın okulu asamayacak olmamız çok kötü."

"Bence biz orada olmazsak insanlar fark edebilir."

"Evet. Ve o fotoğrafçının da yarın orada olması gerekiyor." Anna tekrar ona döndü. "Fotoğrafçı mı?"

Travis kıkırdadı. "Isaak bu gece bizimle konuşurken dikkat etmedin mi?"

Başını iki yana salladı.

"Dans Dergisi. Yarınki matineyi fotoğraflamaya geliyorlar."

"Gerçekten mi?"

"Dans etmediğin zaman gerçekten kendinden geçiyorsun, değil mi?" Anna iç çekti. "Özür dilerim. Ben sadece... hissiz kalmak daha kolay."

Travis onu kendine çekti. "Biliyorum. Annem öldüğünde ben de zor zamanlar geçirdim.

Acıyı hissetmektense seks yapmak çok daha keyifli. Anlıyorum. Muhtemelen buradaki herkesten daha fazla."

"Annen öldü mü?"

Travis yüzünü buruşturdu. "Şey, ben on altı yaşındayken elendi. Sadece 'öldü' diyorum çünkü elenmenin yabancılar için ne anlama geldiğini açıklayamıyorum."

Anna'nın kalbi Travis'in acısı için sızladı. Onun yanağını okşadı. "Çok üzgünüm, Travis."

Omuz silkti. "Uzun zaman önceydi. Bunun olacağını biliyordum ve babam bana veda etmem için bir şans verdi."

Anna dudağını ısırdı. "Eleme nasıl oluyor?"

Travis ona alaycı bir gülümseme verdi. "Onlara sadece bir iğne yapıyor. Öldürücü iğne, sanırım. Ve huzur içinde öldü. Babam orada

olmama izin verdi çünkü

sordu. Elini tuttuk ve ölüırken bana gülümsedi." Yine yüzünü buruşturdu. "Ben onun tek oğluydum. Otuzlu yaşlarının sonlarındaydı. Normalde o kadar uzun yaşamazlar ama o sağlıklı bebekler doğurmaya devam etti. Ve babam ona değer veriyordu."

Birkaç dakika sessiz kaldı. "Son hamileliği gerçekten zor geçmiş ve doğum yaparken neredeyse ölüyormuş. Babam bunun hakkında konuştuklarını söyledi. birlikte karar verdik." Anna'ya baktı. "Ona on yedi sağlıklı kız vermişti. Ve beni." Gülümsedi.

"Hepsi onun kızları mıydı?"

Travis başını salladı. "Hayır. Bebeklerin hiçbirine nadiren ebeveynlik yapardı. Onunla çiftleşmek için farklı kardeşler seçerdi. Tüm yetiştiriciler gibi. Yaşlılar Malikanede doğan kızlardan istediklerini almakta çok başarılılar."

"Peki nasıl oldu da dansçı oldun?" Anna konuyu değiştirerek sordu. Şu anda ebeveynleri hakkında düşünmek istemiyordu.

"Babam kızların hepsine bir çeşit dans öğretiyor. Böylece daha zarif falan oluyorlar. Bence bu aynı zamanda kendilerini daha iyi hissetmelerine de yardımcı oluyor. Küçükken gizlice bale derslerine katılırdım çünkü annem hamileliğinin son dönemleri dışında derslere gitmeyi severdi. Babam yetenekli olduğumu görünce Malikâne dışında ders almaya başlamamı sağladı ve sonunda buraya geldim."

"Baban gerçekten iyi birine benziyor." Devin'den çok daha iyi. "Washington'da tanıştığımızda ondan hoşlanmıştım."

"Öyle."

Anna yakınına sokuldu ve kolunu ona doladı. Anna esnedi. "Yorgun musun?"

"Evet. Geçen hafta neredeyse hiç uyumadım."

Travis onu daha yakına çekti. "Hayal edebiliyorum," dedi yumuşak bir sesle. "Hadi uyu.

Dinlenmeye ihtiyacın var."

Yirmi İkinci Bölüm

Anna Cuma sabahı dairesinin kapısını kilitlerken Greg dairesinden çıktı. Noel'den sonraydı ve Pazar günü Almanya'ya gitmeleri gerekiyordu ve Anna ondan vebadan kaçır gibi kaçıyordu.

"Eşyalarını topladın mı?" diye sordu ona, kapının pervazına rahatça yaslanarak.

"Sanırım bunun cevabını biliyorsun," dedi ona bakmadan düzgün bir sesle.

"Yani iyi bir kız oldun ve ihtiyacın olan her şeyi aldın ve gitmeye hazır mısın?" diye sordu alaycı bir sesle.

"Hayır," diye araya girdi Jenna. "Onu alışverişe götürmeme izin vermedi."

Jenna, Anna'yı pazartesi günleri izinli olduğu zamanlarda onunla alışverişe gitmesi için ikna etmeye çalışmış ama Anna bunu reddetmişti. Yine de Almanya gezisini reddetmeyi planlıyordu. Travis, Greg'in onu bulamaması için Anna'nın kendisiyle kalmasını gönülsüzce kabul etti. Alex'e ihanet etmekten endişe ediyordu ama Anna'nın Alex tarafından incitilmiş hissettiğini de anlıyordu. Ne zaman Alex'e bir şans vermesi için onu cesaretlendirmeye çalışsa düşmanca büyüdü.

Anna Jenna'ya ters ters baktıktan sonra soğukkanlılıkla Greg'e baktı. "Sana söyledim. Gitmiyorum."

"Neden bu kadar zorluk çıkarıyorsun, Anna?"

Anna beklenmedik sesle irkildi ve Greg'in dairesine doğru baktı. Seth kapının girişinde durmuş, elleri kalçalarında ona gülümsüyordu.

"Seth!" Anna haykırdı ve ona doğru gitmeye başladı, sonra kendini durdurdu.

O da Alex için çalışıyordu. Ona gitmek Alex'in isteklerine boyun eğmek anlamına gelirdi. Ayağa kalktı, ona baktı ve kendisiyle savaştı. Ona gitmek istiyor ama aynı zamanda gidemiyordu.

"Ah," dedi Seth usulca, kahverengi gözleri üzgün, sesi hüzünlüydü.

"Sana ne oldu, Anna?"

"Hayat," diye cevap verdi acı bir şekilde.

Seth Greg'i iterek geçti ve Anna'yı kollarına çekti. "Hadi, tatlım. Senin öfkeni hak edecek ne yaptım ben?"

Kendisine sarılmasına izin verdi ve yavaşça onun kucağında gevşedi. Seth'i tanıyor ve ona güveniyordu. Ve ona tapıyordu.

"Neden Almanya'ya gitmek istemiyorsun?" Seth onun saçlarını okşayarak usulca sordu.

Anna omuz silkti. Seth'in sıcak kucaklaması, Alex'ten uzak durma kararından şüphe duymasına neden oldu. Seth, Alex kadar korkunç biri için çalışır mıydı?

Alex olduğunu mu düşünüyordu? Bu mümkündü ama pek olası değildi. Ama Alex'e nasıl davrandığına bakılırsa.... Oh, ona çok kızacaktı. Onu cezalandırır mıydı?

"Alex bana çok kızacak," diye mırıldandı Seth'in gömleğinin içine. "Ona karşı çok saygısızca davrandım."

"Hayır, Anna," dedi Seth yatıştırıcı bir sesle. "Yanında olman onu çok heyecanlandıracak."

Başını kaldırıp ona baktı. "Ama çok kaba davrandım. Ve itaatsiz. Yolculuk için almam söylenen hiçbir şeyi almadım." Sinirle yutkundu. "Noel'de bana kızdı."

Alex Noel arifesinde onu aramış ama telefona cevap vermemişti. Sonunda Aaron'u aramış ve telefonu ona vermesini istemişti. Alex ona muhteşem bir buz kraliçesi muamelesi yapmış, Aaron da ona büyümesini ve uslu durmasını söylemişti. Telefonu suratına kapatmış, sonra da geçmişe dönüp küstahlığından dehşete kapılarak bir saat boyunca bir köşeye sinmiş, Aaron'ın bir şekilde okyanusun ötesine ulaşip onu cezalandıracağından korkmuştu.

Seth onun yanağını okşadı. "Ve günün geri kalanında kendine çok kızdı. Wilhelm de öyle," diye ekledi kıkırdayarak. "Anna, senin gelişin için her şeyi mükemmel hale getirmek için kendini parladı. Çok yorulmuştu ve açıkçası senin düşmanlığın onu incitmişti."

"Yaralandın mı?"

Alex'in herhangi bir şey tarafından incitildiğini hayal etmekte zorlanıyordu; özellikle de kendisi gibi küçük bir kız tarafından. Ama Alex de insandı, diye düşündü. Daha önce Onu ilk kez yemeğe davet ettiğinde gergindi. Ve daha önce ona karşı çok nazik davranmıştı... onu terk etmeden önce. Yüzünü Seth'in gömleğine gömdü.

Ama tüm o korkunç şeyler olduğunda neden onu aramamıştı? Öğrenci gösterisi için dışarı çıktığında neden o kadar soğuk davranmıştı? Eğer iddia ettiği gibi onu önemsiyorsa, neden geri gelmemişti? Neden onu Devin'le yalnız bırakmıştı? Ben öldürüldüğünde neden aramadı?

Sorularından herhangi biri gerçekten önemli miydi? Anna dudağını

ısrırdı.

Sonuç olarak o Alex'in kölesiydi. Wilhelm bile ona itaat etmesi gerektiğini söylemişti. İtaatsizlik ediyordu ve cezalandırılmayı hak ediyordu. Belki de bunu çabucak yapar ve sonra onu malikânede bırakırdı. En azından Devin'den uzakta olurdu.

"Hazırlanmadım," dedi, gitmeyi kabullenerek. "Yanıma alacak kalın giysilerim yok."

Seth onun çenesini kavradı. "Bak ne diyeceğim. Eğer zavallı Greg'in seni tekmeleyerek ve çılgılık atarak uçağa sürüklemesine neden olmayacağına söz verersen

İhtiyacınız olan şeyi size getirecek biri."

"Gerçekten mi?" Gözleri umut ve utançla parlıyordu.

"Evet," diye gülümseyerek kızın burnuna şefkatle dokundu. "Şimdi Jenna kalp krizi geçirmeden git."

Anna başını çevirdiğinde Jenna'nın endişeyle onu izlediğini ve ayağını yere vurduğunu gördü. "Üzgünüm, Jenna."

Yirmi Üçüncü Bölüm

Anna artık Almanya'ya gitme konusunda öfkeli hissetmiyordu. Herkesin güvence vermesine rağmen, Noel arifesinde itaatsizliği yüzünden onu cezalandıracağından korkuyordu. Onun öfkesini düşündükçe midesi çalkalanıyordu. Bu düşünce yüreğine sebepsiz bir dehşet salmakta asla başarısız olmamıştı.

Anna ertesi öğleden sonra gösteriler arasında eve gitti. Vücudu ağrıyordu ve aynı anda hem uyumak hem de ağlamak istiyordu. Ağlamak istemesi için gerçekten iyi bir nedeni yoktu. Hayatında olup biten normal şeyler bir yana, geçen hafta daha iyi uyuyabilmişti bile.

Anna eve geldiğinde Seth dairesinde minyon tipli sarışın bir kadınla birlikteydi. Kadın Anna'nın bavuluna kıyafet koyuyordu.

"Anna, bu Kaitlyn. Kaitlyn, bu Anna. Kaitlyn dün onu aradığımdan beri durmadan alışveriş yapıyor."

"Merhaba," dedi Anna yumuşak bir sesle.

Kaitlyn onu neşeli bir gülümsemeyle karşıladı. "Merhaba Anna. Nasılsın?"

Anna omuz silkti. "Tamam."

"Anna, yine inatlaşmaya mı başladın?" Seth alay etti.

Seth'in Alex'e inatçı olduğunu söylemesini istemediği için dudağını ısırды. "Hayır, sadece çok yorgunum. Daha iyisini bilmesem, hastalandığımı düşünürdüm.

Jenna Fındıkkıran başlamadan hemen önce grip oldu ve ben de onun söylediği gibi hissediyorum."

Kaitlyn güldü. "Hasta olmak duyulmamış bir şey değil. Özellikle de yılın bu zamanlarında."

"Ben hiç hasta olmadım."

"Hiç mi?" Kaitlyn şaşkınlıkla ona baktı. "Asla.

Hastalanabileceğimi sanmıyorum."

Seth ona merakla baktı. "Belki de düşündüğünden daha insansındır."

"Olabilir. Ama bu tür şeyler hakkında hiçbir şey bilmiyorum."

Kaitlyn'in getirdiği anlaşılan portatif bir rafa baktı. Asılı

Sonunda, tam etek ve kalçalarında aplike güller olan güzel bir soluk yeşil şifon elbise vardı.

"Oh, ne kadar güzel..." dedi Anna usulca, ona doğru yürürken. "Bu benim için mi?"

"Yılbaşı gecesi için," dedi Seth.

Anna uzanıp yumuşak kumaşa dokundu. "Bu şimdiye kadar gördüğüm en güzel elbiselerden biri."

"Senin bedeninde bir tane olduğu için şanslıydım," dedi Kaitlyn. "Onu gördüm ve mükemmel olacağını düşündüm. Denemek ister misin?"

Anna aniden sırtarak başını salladı.

"Devam et. Bu senin elbisen."

Anna onu banyoya götürürken kıkırdadı. Kıyafetlerini hızla çıkardı ve elbisenin içine girdi. Arkasına uzandı ama fermuarını çekemedi. "Kaitlyn?"

Kaitlyn onu gördüğünde gülümsedi. "Çok güzel. Onlara kontrol ettirdim

Almanya'ya vardığınızda ayarlama yapmaları gerekip gerekmeyeceğini bilmemiz için ölçümler yaptık ama sizin için mükemmeldi." Fermuarı tutup çekmeye başladı ve sonra kaşlarını çattı. Anna da hissetti. Çok dardı. Çok sıkıydı. "Bu hiç mantıklı değil," dedi Kaitlyn usulca. "Ölçüklerini gördüm. Bu çok saygın bir mağazadan alınmış."

Anna aynada kendine baktı. Kilo mu almıştı? Kostümünün üst kısmı dün ve bu sabah biraz dar gelmişti ama bunun üzerinde fazla düşünmemişti.

"Karnını içine çekebilir misin?"

Anna içine çekebildiği kadar çekti ve Kaitlyn fermuarı beline kadar çekti ama göğüslerinde yine sıkıydı.

"Anlamıyorum," diye kaşlarını çattı Kaitlyn. "Anna, çok üzgünüm. Ne olduğunu bilmiyorum."

"Neyin var?" Seth kafasını banyoya doğru uzattı.

Anna korkulu gözlerle ona bakarak, "Çok dar," dedi. "Biraz kilo almış olmalıyım." Alex şişmanladığı için ona kızacak mıydı?

Kaitlyn elbisenin fermuarını açtı. "Burada biraz dışarı çıkmasını sağlayacak malzeme var.

Ya da geri götürüp daha büyük bedeni var mı diye bakabilirim. Yanlış ölçmüş olmalılar. Mantıklı olan tek şey bu."

Anna nefes nefese kaldı. "Bu şekilde takamam. Acıtıyor." Kıyafetlerini tekrar giydi ve yatağa oturmaya gitti. Kilo almaya başlamıştı. Fakat

Nasıl? Ne zaman yemek yemeyi düşünse midesi bulanmaya başlıyordu. Neredeyse hiç yemek yemiyordu.

"Mağazayı arayayım," dedi Kaitlyn, telefonunu çıkarıp diğer odaya geçerek.

"Şişmanlıyor muyum?" Anna Seth'e sordu.

Seth güldü. "Bunun mümkün olduğunu sanmıyorum Anna." Ona baktı. "Aksine, ben gitmeden öncesine göre daha zayıf görünüyorsun. Yemek mi yiyordun?"

Anna başını salladı. "Hiçbir şey kulağa hoş gelmiyor."

Kaşlarını çattı. "Yemek yemen gerek. Özellikle de bu halinle dans ederken."

"Deneyeceğim. Çok gergin ve öfkeliydim, iştahım kaçtı. yukarı."

Kaitlyn birkaç dakika sonra geri döndü. "Bir beden büyüğü var. Getirmemi ister misin?"

Anna elbiseye özlemle baktı. "Çok güzelmiş."

"Anna, kadın kıyafetleri tutarlı değildir ve böyle şeyler olur. Belki de sarmak için yanlışlıkla yanlış elbiseyi falan almışlardır." Anna'nın dizini okşadı. "Bunun için endişelenme. Vücutlarımız da bazen tuhaf olabiliyor. Adet dönemindeyken giysilerimin yarısına sığamıyorum."

Anna bu cesaretlendirmeye gülümsedi, gerçi hiç PMS yaşamamıştı. Kendini yeniden hasta hissetmeye başladı ve Kaitlyn ona aldığı kıyafetleri gösterirken yatağına uzandı. Hepsisi sıcak tutan şeylerdi. Kürk astarlı. Yün. Anna'nın San Francisco'da hiç endişelenmediği şeyler.

Anna o akşam tiyatroya geri döndüğünde çok yorgundu. Yolda biraz yemek aldı ama yemeye kıyamadı. "Travis, şişmanlıyor muyum?" diye sordu, Travis onu arabasına sürükledikten sonra. Soyunma odası.

Üstünü çıkardı. "Asla olmaz. Neden?" Bir meme ucunu ağzına aldı ve Anna inledi.

"Bugün üzerime uyması gereken bir elbise denedim ama olmadı."

Travis geri adım attı ve onu inceledi. "Bilmiyorum. Biraz... farklı görünüyorsun ama kesinlikle şişman değilsin." Sırıttı. "Göğüslerin daha büyük görünüyor." Bir adım öne çıktı ve onları okşadı. "Hoşuma gitti."

"Gerçekten daha mı büyükler?"

Onu kucağına aldı ve kanepeye oturttu. Bir meme ucunu ağzına aldı ve emdi.

"Evet," diye mırıldandı. "Ve hoşuma gitti. Hem de çok. Gittiğinde seni özleyeceğim."

Anna öne doğru eğildi ve ona sarıldı. "Ben de seni özleyeceğim."

Anna uzun zamandır ilk kez yalnız uyumayı umarak eve gitti. Kapının kilidi açılıp içeri girdiğinde yatağa emekliyordu.

Jenna olduğunu düşünerek kafasını dışarı çıkardı. Ama Jenna değildi.

Devin'miş.

"Devin?" diye sordu şaşırarak.

"Bu senin evdeki son gecen, bebeğim. Gelip seni görmek istedim."

Ona endişeyle gülümsedi. "Tamam." Ben'i öldürdüğü için Devin'e duyduğu öfkeyi kaybetmişti. Onun yerini korku almıştı. Önemseydiği başka birine yapacaklarından, ne zaman sinirlenmeye başlasa yapmakla tehdit ettiği şeyden korkuyordu.

Yirmi Dördüncü Bölüm

Devin'in ziyaretinden sonraki sabah Anna'nın vücudu ağrıyordu. Zalim sevişme bunu tarif etmenin tek yoluydu. Hatırlayabildiği belirli bir şekilde canını yakmamıştı, sadece canının yandığını biliyordu.

Uzun ve sıcak bir duş aldı ve kendini biraz daha iyi hissetti. Belki de gerçekten hastalanıyordu. Kesinlikle garip hissediyordu. Acı genellikle seksten gelirdi, kendi bedeninden değil.

Anna gününe devam ederken ayrılışını düşünmemeye çalıştı. Sinirleri gergindi ve Travis'e birkaç kez çıkıştı. Neyse ki Travis anlayışlıydı ve elinden geldiğince onun dikkatini dağıttı. Onun dikkatini dağıtma konusunda çok yetenekliydi.

Son selamlarını verdiklerinde Anna gözyaşlarına boğulmak üzere olduğunu hissetti. Hayatında ilk kez ülkeden ayrılıyordu. Alex kesinlikle ona kızacaktı. Neden kızmasındı ki? Çok kaba ve saygısız davranmıştı.

Seth onu soyunma odasında bekliyordu. Kendisinden korkup kaçmadığından emin olmak istediği konusunda şaka yapmıştı ama o anki duygularına bakılırsa, Seth orada olmasaydı kaçıp gidebilirdi.

"Duş alabilmen için sana eşyalarını getirdim," dedi Seth, bir çantayı işaret ederek.

"Duş mu? Uçağa bindiğimizde temizleneceğimi sanıyordum."

"Jetin tamamlanmasında bir gecikme oldu, bu yüzden ticari uçuyoruz. Greg sana söylemedi mi?"

Anna başını salladı.

Seth güldü. "Belki de söyledi ve sen dinlemiyordun."

Yüzünü ona çevirdi ve hazırlanmaya başladı. Kaitlyn ona biraz dar ama idare edilebilir bir seyahat etek takımı almıştı. Kilo alıyor olmalıydı; Kaitlyn bunu da yanlış beden almış olamazdı.

Sütyenleri bile dardı. Kapları aşırı dolduruyordu.

Bu da Alex'in onu gördüğünde muhtemelen kızacağı bir başka şeydi.

Banyodan çıktı ve kanepeye uzanmış telefonuyla oynayan Seth'e endişeyle baktı.

"İyi misin?" diye sordu.

Başını salladı, sesinin korkusunu ele vermeyeceğine güvenemiyordu. Belki uslu durursa Seth Alex'e iyi davrandığını söyler ve Alex'in öfkesi biraz yatışır.

Tiyatronun arkasından geçip limuzinin onları beklediği yere doğru ilerlediler. İçeri girdiklerinde "İki koca hafta mı?" diye sordu.

"Tam iki hafta," diye onayladı Seth. "Bence düşündüğünden çok daha fazla eğleneceksin."

"Alex beni malikâneye mi koyacak?"

Seth güldü. "Bunu neden yapsın ki?"

Anna omuz silkti ve pencereden dışarı bakmak için geri döndü.

Greg ona, "Yirmi dakika içinde havaalanında olacağız," dedi.

Limuzinde bekliyordu.

Anna'nın başı öne eğildi ve ana terminale yanaştıklarında neredeyse uyuyordu. Saat onu geçmesine rağmen havaalanı kalabalıktı. Birinci sınıf kontuarına doğru yürüdüler ve Greg kadına bir avuç dolusu belge uzattı.

Seth, "Lufthansa doğrudan Frankfurt'a uçuyor, böylece uçuşta iyi bir uyku çekebileceksiniz," dedi. "Pazartesi gecesini orada olacağız."

"Pazartesi mi?"

Seth gülümsedi. "On bir saatlik bir uçuş ve dokuz saatlik bir zaman farkı var. Ama eve döndüğümüzde günü geri kazanacağız."

"Beni de mi eve getiriyorsun?"

Seth bir dakika boyunca hiçbir şey söylemedi. Tereddütlü görünüyordu. Bir süre sonra, "Evet," dedi.

Seth Greg'e dönüp Almanca konuşurken Anna şaşkınlıkla kaşlarını çatı. Greg başını salladı ve Almanca cevap verdi, sonra omuz silkti.

Tezgâhın arkasındaki kadın belgeleri Greg'e geri verirken iki yakışıklı adama genişçe gülümsedi. "İyi yolculuklar."

"İşte." Greg, Anna'ya önünde kartal resmi olan küçük mavi bir kitap uzattı.

"Nedir bu?" Anna kitaba bakarak sordu.

"Pasaportunuz. Güvenlikten geçerken ona ihtiyacınız olacak."

"Pasaport mu? Benim pasaportum yok." Anna defteri açtı ve tabii ki gerekli kişisel bilgilerle birlikte resmi de vardı.

"Artık biliyorsun," diye sırtı Seth. "Alex icabına baktı."

Anna kitaba tekrar baktı. Pasaport almanın zor olduğunu düşünüyordu.

"Gidelim," dedi Seth.

Greg güvenlik üniforması giymiş bir adamla sessizce konuştuktan sonra üç yolcuya güvenlik hattına kadar eşlik etti. Adam onları Devin'le birlikte geçtikleri birinci sınıf güvenlik hattının hemen önüne götürdü. Adam orada duran TSA ajanına diplomatik hizmetle ilgili bir şeyler mırıldandı.

Seth de aynı şeyi yaparken, "Anna, ayakkabılarını ve ceketini çıkar ve bavulunla birlikte çöp kutusuna koy," diye talimat verdi. Takım elbisesinin ceketini çıkardığında Anna bir silah kılıfı olduğunu gördü.

"Silah mı taşıyorsun?" diye fısıldadı. TSA ajanına bir çeşit rozet gösteren ve omuzlarından kılıfını çıkaran Greg'e baktı.

"Her zaman, Anna," dedi Seth.

Anna arkasındaki insanların onlar hakkında konuştuklarını duyabiliyordu. Ceketini ve ayakkabılarını çıkarıp Seth'in söylediği gibi bir kutuya koyarken yanakları yanıyordu. "Uçaklarda silah taşıyamazsınız sanıyordum."

"Çoğu insan yapamaz. Biz yapabiliriz." Seth sırtı. "Neden?"

"Alex bir diplomat olarak kabul edilir. Biz onun için çalışıyoruz. Diğer insanların yapamayacağı pek çok şeyi yapabiliriz."

"Ama ben diplomat değilim."

Seth ona gülümsedi ama bir şey söylemedi.

TSA ajanı Greg'in belgesini incelemeyi bitirdi ve Greg metal detektöründen geçti ve detektör bip sesi çıkardı. Başka bir ajan onun üzerinde bir çubuk kullandı. Ajana bir şeyler söyledi ve pantolonunun paçasını hafifçe kaldırdı.

"Bayan?"

Anna ona öne çıkmasını işaret eden ilk ajana baktı.

"Kimlik tespiti?"

Endişeyle ona pasaportunu uzattı. Adam pasaporta baktı ve ona dostça bir gülümseme verdi. "Teşekkür ederim," dedi ve ona geri verdi. "Devam et

"

Adımını attı. Hiçbir şey olmadı, bunu iyi bir şey olarak kabul etti. Seth aynı işlemden geçerken o da ayakkabılarını ve ceketini giydi. Greg'in yaptığı hareketleri. Greg yanında durdu ve ona baktığında gülümsedi. Seth'in ajanla konuşmasını ve ardından giyinmesini izledi.

"Hazır mısın?" Seth kravatını düzelterek sordu.

Sessizce başını salladı. Silah taşıdıklarını bilmiyordu. Bu biraz göz korkutucuydu. Ian silah taşımıyordu. Neden ihtiyaç duysunlar ki? Özellikle de onun yanında. O özel biri değildi. En azından Kardeşliğin dışında.

Yürürlerken Seth kolunu Anna'ya doladı. "Anna, seni korumak için silahlarımız var. Endişelenecek bir şey yok."

"Beni korumak için neden bir silaha ihtiyacın olsun ki?"

Seth omuz silkti. "Sayısız neden var. Hazırlıklı olmak her zaman daha iyidir." "Alex'le birlikteyken de mi taşıyorsun?"

"Evet."

"Wilhelm'in neden korumaları yok?"

"İhtiyacı olduğunda var."

"Ama Alex'in her zaman bir taneye mi ihtiyacı var?"

Seth yüzünü buruşturdu. "Anna, bu soruları Alex'e sorarsan daha iyi olur." Anna geri çekildi ve yürürken yere baktı.

Bazen bu kadar çok soru düşünmemesinin daha iyi olacağını düşünüyordu.

Birinci sınıf salonuna gittiler. Burası Devin'le gittiğinden daha güzeldi. Rahat görünümlü deri koltukların olduğu bir alana yürüdüler ve Anna bunlardan birine kıvrıldı.

"Yarım saat kadar sürecek ve sonra uçağa binebileceğiz," dedi Greg, onun karşısındaki sandalyeye yerleşerek.

"Bir şeyler yemek ister misin, Anna?" Seth çantasını yanına koyarak sordu. "Artık pasaportunu bir kenara koyabilirsin."

Anna pasaportunu el çantasının dış cebine koydu. Başını iki yana salladı. "Gerçekten aç değilim." Midesi çalkalanıyordu ve yemek düşüncesi bile kusma isteği uyandırıyordu.

"Yemek yedin mi?"

Anna başını salladı. "Aç değildim."

Seth içini çekti ve ayağa kalktı. Greg'e baktı. "Gidip ona yiyecek bir şeyler getireceğim. Sen bir şey ister misin?"

"Kola mı?"

Seth gittiğinde Greg'e baktı. "Bu kadar zor davrandığım için özür dilerim Greg."

Şaşırmış görünüyordu ve sonra yüzü yumuşayarak sevecen bir gülümsemeye dönüştü. "Sorun değil, Anna. Son zamanlarda işlerin senin için zor olduğunu biliyorum. Daha anlayışlı olamadığım için özür dilerim."

Seth birkaç dakika sonra Anna için bir sandviçle döndü. Anna sandviçle ihtiyatla baktı. Güzel görünmediği için değil, midesi çok bulandığı için. Seth'e baktı ve sonra onun hatırına bir ısırık aldı. Tadı bir şekilde midesini yatıştırdı ve çabucak bitirdi. Seth yüzünde eğlenen bir ifadeyle onu izledi.

Yarım saat sonra uçağa bindiler ve bir merdivenden çıkarak birinci sınıf bölümü. Alan, her pencerenin yanında bir koltuk ve ortada iki koltuk olacak şekilde yapılandırılmıştı. Anna ilk pencere kenarına, Seth koridorun karşısına ve Greg de onun arkasına oturdu. Yerleştikten sonra bacaklarını altına kıvırdı ve uyanık kalmaya çalışmak için gözlerini kırıştırarak pencereden dışarı baktı.

Uçuş görevlisi yanlarına geldi ve kalkışı beklerken ona bir içki ikram etti. Hoş aksanlı bir sesle, "Havalanır havalanmaz yatağınızı açmaktan mutluluk duyacağım," dedi.

"Bu harika olur," diye karşılık verdi Anna. "Teşekkürler."

Anna ayağa kalktı ve insanlar yerleşirken etrafına bakındı. Uçuş görevlileri paltoları aldı ve içecekleri getirdi.

"Anna, neden oturmuyorsun?" Seth nazıkçe önerdi. "Uçak havadayken ayakta durabilirsin."

"Oturursam uyuyakalırım," diye cevap verdi, sonra inatçılık ettiğini düşünüp düşünmediğini merak ederek ona baktı. "Ayakta dursam sorun olur mu?" diye sordu alçakgönüllülükle.

Seth başını salladı, gözlerinde endişe vardı.

Emniyet kemerini bağla ışığının yanması sonsuza dek sürecekmış gibi geldi. Anna yine midesinin bulandığını hissediyordu. Uçmaktan ve yolculuktan dolayı gergindi.

"İyi misiniz?" Uçuş görevlisi sordu. İsim etiketinde "Inga" yazıyordu.

"Midem biraz rahatsız," diye itiraf etti. "Daha önce hiç uçtun mu?"

"Sadece bir kez."

Inga gülümsedi. "Bakalım mideni rahatlatacak bir şeyler bulabilecek miyim? Hemen döneceğim."

Birkaç dakika sonra elinde bir bardak su ve bir paket Alka-Seltzer ile döndü. Ayrıca biraz nane şekeri de vardı. "Bunun yardımı olur. Nane mide bulantısına da iyi gelir."

Anna ona minnetle gülümsedi. "Teşekkür ederim," dedi.

"Birazdan yola çıkacağız." Yanındaki cepte duran beyaz bir çantayı işaret etti. "Kusmanız gerekirse bunu kullanın."

Anna buna ihtiyacı olmayacağını umuyordu. Hayatında sadece birkaç kez kusmuştu ve bu hiç hoş olmamıştı. Uçak geri geri giderken Terminalde tabletleri suya attı ve çözünmelerini izledi. O kadar yorgundu ki, yüzeye çıkan baloncuklar onu büyüledi.

Tepedeki hoparlörlerden pilotun boğuk sesi geliyor, önce Almanca, sonra İngilizce konuşuyordu. Pazartesi akşamı saat sekiz yirmi yedide Frankfurt'a varacaklardı. Uçak hareket ederken Anna'nın midesi bulandı. Gazlı sudan bir yudum aldı ve yüzünü buruşturdu.

Seth ona sempatik bir bakış atarak, "Midene iyi gelecektir, Anna," dedi. "Sadece hızlı iç."

Anna başını salladı, derin bir nefes aldı ve içkiyi birkaç büyük yudumda içti. Seth haklıydı. Uçak havalandığında artık midesi bulanmıyordu. Hâlâ gergin hissediyordu ama yakın zamanda o küçük beyaz çantaya ihtiyacı olacağını sanmıyordu.

Havalandıklarında, uçuş görevlileri insanların uyuyabilmeleri için koltuklarını ayarlamaya başladılar. Inga Anna'nın koltuğuna geldi ve Anna koltuğu yatağa dönüştürülürken ayakta durdu.

"Daha iyi hissediyor musun?" Inga yastığı ve yorganı Anna'nın yatağa dönüştürülmüş koltuğuna yerleştirirken sordu.

"Evet, teşekkür ederim. İçki çok yardımcı oldu."

Inga gülümsedi. "Güzel. Başka bir taneye ihtiyacınız olursa, istemeniz yeterli."

Anna "yatağına" sokuldu ve gözlerini kapattı. Saniyeler içinde uykuya daldı.

Yirmi Beşinci Bölüm

Limuzin otoyolda Frankfurt'a doğru hızla ilerlerken Alex sabırsızlıkla ayağını yere vurdu.

"Alex, ayağını vurarak arabanın daha hızlı gitmesini sağlayamazsın," dedi babası, eğlenmiş görünüyordu.

"Elimde değil, Vati. Gerginim."

Vati kıkırdadı. "Seni çok uzun zamandır böyle gergin görmemiştim."

"Ya bana hâlâ kızgınsa? Ya bana bir kez bakıp uçağa geri dönerse?"

Vati bu kez düpedüz güldü. "Bunun yasal olduğunu sanmıyorum evlat." Alex ona kızgın bir bakış attı. "Ne demek istediğimi biliyorsun, Vati."

"Seth artık kızgın olmadığını söylememiş miydi? Onun varlığı onu biraz yumuşatmış gibi görünüyordu. Eminim hâlâ işe yarıyordur. Ve eğer hala kızgınsa, onu kazanmak için daha çok çalışmanız gerekecek."

Annesi gülümseyerek, "Bir kadını kazanmakta hiç zorlanmadın, Alex," dedi.

Alex başını arkaya yaslayıp çatıya bakarak, "Anna daha önce hiç sinirlenmemişti," dedi. "Onun farklı olduğunu kendin söyledin, Vati. Ama ne kadar farklı? Ya onu terk ettiğim için beni asla affetmezse?"

"Bence biraz melodramatik davranıyorsun Alex," dedi Mutti. "Eğer seni önemsemiyor olsaydı, kızgın olmazdı. İnsanlar önemsemedikleri insanlara kızmazlar."

Alex içini çekti ve ellerini saçlarında gezdirdi. Greg, Seth'in orada olmasıyla Anna'da meydana gelen değişiklik hakkında yorum yapmıştı. Alex, Anna'nın Seth'i çok sevdiğini biliyordu ve Seth'i Anna'yla ilgilenmesi için gönderdiği için memnundu. Özellikle de Artık yolculuğa direnmeyi bırakmıştı.

Üçü de sağ salim uçaktaydı ve bir saat içinde varmış olacaktı. Alex, Anna'yı Ağustos'tan beri ilk kez tekrar görmeyi beklerken kalbi göğsünde çarpıyordu. Bu sefer ona her şeyi anlatabilecekti.

Anna'nın gözleri fal taşı gibi açıldı ve karnını tuttu. Inga'nın bir gece önce işaret ettiği çantaya uzandı ve midesinin içindekiler ağzına doğru fırlamadan önce zar zor açtı. Seth oturduğu yerden fırladı ve bir anda onun yanında belirdi. Çağrı düğmesine bastı ve Anna öksürüp tekrar kusarken çantayı tutmasına yardım etti.

Inga neler olduğunu gördü ve Anna'ya serinlemesi için havlu getirdi. İşini bitirdikten sonra yüzünü sildi. Çanta elinden alındı ve Seth yüzünü, boynunu ve ellerini silerken onu tuttu.

"İyi misin?" Seth nazikçe sordu.

Anna başını salladı. "Kendimi çok daha iyi hissediyorum," dedi zayıf bir gülümsemeyle. Başını kaldırıp Seth'e baktı. "Özür dilerim. Uyandırdım mı seni?"

Seth başını salladı. "Bir süredir ayaktaydım. Yakında ineceğiz ve zaten seni uyandırmayı düşünüyordum. Sanırım miden bunu benim için yaptı."

"O iyi mi?" Greg arkasından sordu.

Seth ona bakmadan, "Evet," dedi.

Anna titriyordu ama haftalardır olmadığı kadar dinlenmiş hissediyordu. Uçakta bu kadar iyi uyumuş olması onu şaşırtmıştı.

Inga yumuşak bir sesle, "Dişlerinizi fırçalamak isterseniz banyoda diş fırçaları var," dedi.

Anna başını kaldırdı ve ona minnettar bir gülümseme verdi. "Evet. Sanırım bu iyi olur."

Seth onun ayağa kalkmasına yardım etti ve banyoya gittiğinden emin oldu.

Anna on beş dakika sonra dışarı çıktığında kendini yeniden insan gibi hissediyordu. Hatta uçağa bindikten sonra aldığı küçük bir kitin içinde bulunan makyaj malzemelerini bile sürmüştü.

Seth başını kaldırdı ve onu görünce gülümsedi. "İşte benim güzel kızım. Çok daha iyi görünüyorsun."

Anna kızardı. "Kendimi çok daha iyi hissediyorum." Tekrar oturur pozisyona getirilmiş olan koltuğuna doğru yürüdü.

"Bir şeyler yemek ister misin?" Anna oturduktan sonra Inga sordu.

Anna başıyla onayladı. "Evet, lütfen. Acıktım." Uzun zamandır ilk kez.

Alex telefonunun cebinde vızıldamasıyla sıçradı. Greg'den gelen bir mesajdı. Mesajı okumak için aceleyle ekrana bastı.

Anna hasta. Kustu ama şimdi iyi görünüyor.

Alex kaşlarını çatarak telefonuna baktı. "Vati, yarı ölümsüzler hasta olabilir mi?" Babasına baktı.

Vati bir an için düşünceli görünüyordu. "Bildiğim kadarıyla hayır. Evlerinden çok uzun süre uzak kalmadıkları sürece. Neden?"

"Seth bana Anna'nın kendini iyi hissetmediğini ve yemek yemediğini söyledi. Az önce Greg'den uçakta hastalandığını söyleyen bir mesaj aldım. Ben de hasta olduklarını düşünmemiştim."

Vati kaşlarını çattı. "Bu *çok* garip. Gideli daha bir gün bile olmadı ve sana geliyor. Savunmasız olmamalı. Ama son zamanlarda çok büyük bir stres altında. Belki de insan kısmı strese yenik düşüyor. Yarın hâlâ kendini iyi hissetmiyorsa Heinrich'in gelip ona bakmasını sağlayabilirim." Heinrich Alex'in amcasıydı ve bir doktordu.

"Pekâlâ." Alex gözlerini karanlık geceye dikti. Zavallı Anna. Hasta olmak hiç eğlenceli değildi. Onu rahatlatmasına izin vereceğini umuyordu.

Anna yemek yedikten sonra kendini daha iyi hissetti. Uçak alçalmaya başladı ve Anna kolçaklarını kavradı. Seth uzanıp elini okşadı ama yere inip çok daha yavaş bir tempoda hareket edene kadar rahatlamadı.

Uçak durduğunda pencereden dışarı baktı. "Terminal nerede?"

diye sordu Seth'e.

Seth pencereden dışarı baktı. "Görünüşe göre burada uçaktan iniyoruz. Bu havaalanında çok fazla kapı yok. Merak etmeyin. Terminale güzel bir minibüsle gideceğiz. Bence bu şekilde daha hızlı olur."

Anna açık havaya adımını attığı anda çılgılık attı. "Tanrım! Çok soğuk!" Paltosuna sarıldı ve iki büklüm oldu.

Seth kıkırdadı. "Otuz saniye Anna, sonra sıcak bir minibüste olacağız."

Önce Greg minibüse bindi ve Anna da onu arkaya kadar takip ederek yanına oturdu. Seth de onun diğer tarafına oturdu. Tüm koltuklar dolduğunda, minibüs Anna'nın tahmin ettiği büyük, aydınlık binaya doğru yola çıktı.
terminaldi.

Alex'i görmesine dakikalar kaldığını fark ettiğinde Anna'nın mide bulantısı geri döndü. Birkaç kez yutkundu ve derin nefes almaya çalıştı.

Ailesi onu izlerken Alex volta atıyordu. Bu gece onu eğlenceli bulduklarını biliyordu ama umurunda değildi. Uçak gelmişti ve şimdi tek mesele yolcuların gümrükten geçmesiydi.

Dikkatini çekmeye çalışan kadınları görmezden geldi. Kendisi ve ailesi burada iyi tanınıyordu; kadınlar neredeyse kendilerini ona atıyordu. Birkaç yıl önce buna bayılıyordu. Şimdi ise bu onu sadece rahatsız ediyordu. Sadece bir kadını istiyordu ve o kadın da sonunda onunla aynı binadaydı.

Tony yakınında duruyordu, duruşu korkutucu bir gözlemcinin duruşuydu ama Alex onun gözlerindeki eğlenceyi görebiliyordu.

"Bu gece bu kadar eğlenceli olduğuma sevindim," dedi Tony ve ailesine kuru bir şekilde.

Annesi gülümseyerek, "Alex, bence çok sevimli," dedi. Alex gözlerini devirdi ve içini çekti.

"Alex."

Alex döndüğünde Tony'nin başını sallayarak geçidin karşısındaki açıklığa doğru gittiğini gördü.

Greg ve Seth orada durmuş, aralarında Anna olduğu halde etrafa bakıyorlardı. Anna onların iri gövdeleri arasında çok küçük ve narin görünüyordu. Havaalanı üniforması giymiş bir adam elinde bavul dolu bir el arabasıyla arkalarında bekliyordu. Çoğunun Anna'ya ait olduğunu tahmin etti. Eşleşen mavi valizler.

Greg ve Seth onu aynı anda gördüler ve başlarıyla onayladılar. Seth Anna'ya bir şey söylemek için eğildi. Anna, Alex'in durduğu yere baktı ve gözleri büyüdü. Saklanmak için Seth'in arkasına geçerken Alex'in omuzları çöktü. "Ona bir dakika ver Alex," dedi Vati usulca, onun yanına gelerek. "O

korkmuş, kızgın değil. Nazik olun."

Seth kolunu Anna'nın omuzlarına doladı ve üçü kalabalığın arasından geçerek Alex ve ailesinin beklediği yere doğru ilerlediler.

Alex, Greg ve Seth'i selamladı ve olabildiğince sabırlı bir şekilde durarak Anna'ya en iyi nasıl yaklaşacağına karar vermeye çalıştı. Onu artık daha net görebiliyordu. Ağustos'ta olduğundan daha zayıftı. Hafifçe sürülmüş makyajının altında yüzü solgundu. Kıpırdanıyor, parmaklarını birbirine doluyor ve yere bakıyordu.

Ona önce Vati yaklaştı. "Merhaba Anna," dedi yumuşak bir sesle.

Anna ona baktı ve gülümsedi. "Merhaba Wilhelm," dedi sessizce.

Wilhelm kollarını açtı ve Anna ona istekle sarıldı.

Alex'in kalbi göğsünde sıkıştı.

"Uçuşun nasıldı?" Vati başını Alex'in göğsüne dayayarak sordu. Alex, Anna'yı inceleyen annesine baktı.

"Neredeyse bütün yol boyunca uyudum. Sanırım bu iyi bir şey."

Vati kıkırdadı ve onu serbest bıraktı. "Anna, seni karım Ilsa ile tanıştırmak istiyorum. Ilsa, bu Anna."

Alex'in annesi Anna'ya sıcak ve dostça bir gülümseme verdi. Mutti uzun boylu, zarif bir kadındı, koyu sarı saçları ve güvercin grisi gözleri vardı. Başında bir

sade siyah bir etek, kırmızı bir kazak ve diz hizasında siyah deri çizmeler. "Anna, sonunda seninle tanışmak harika," dedi ağır bir sesle

aksanlı İngilizce. "Hakkınızda çok güzel şeyler duydum."

Anna ona ürkek bir gülümseme verdi. "Merhaba," dedi güçlükle duyabildiği bir sesle.

Alex öne doğru adım atarken kalbi hızla çarpıyordu. "Merhaba Schatzi," dedi olabildiğince yumuşak bir sesle. Sevgi sözcüklerini kullanmasının onun korkmamasına yardımcı olacağını umuyordu.

Yirmi Altıncı Bölüm

Anna yüzünü Alex'e döndü. Onun yakışıklı yüzüne bakarken nefesi boğazında düğümlendi. Bir kez daha unutmayı başarmıştı. ne kadar uzun ve geniş olduğunu. Saçları yeni kestirmiş gibi görünüyordu. Dudaklarına baktı ve onları öpmenin nasıl bir şey olduğunu hatırladı. Sert ama yumuşak. Gergin bir gülümsemeyle kalkmışlardı. Ne olabilirdi ki?

gergin misin?

Ona *Schatzi derdi*. Hazinesi. Onun kobalt mavisi gözlerine baktı ama gözlerinde öfkeden eser yoktu. Kendisine davranış şekli yüzünden neden ona kızmamıştı? Son aradığında ona kızmıştı. Bu davranışı için onu cezalandırmayacak mıydı?

"Özür dilerim Alex," dedi ve boyun eğerek başını öne eğdi.

Adam bir adım öne çıktı ve kız bir tür ceza beklentisiyle irkildi. Çenesini kavradı ve yüzünü tekrar kendi yüzüne doğru kaldırdı.

"Ne için?" diye sordu usulca.

"Saygısız ve itaatsiz olduğum için. Ben hazırım ceza." Gözleri yaşlarla doldu ama cesur olmaya kararlıydı.

Yüzünü buruşturdu ve kızın çenesini bıraktı. Ama ona vurmak yerine elini tuttu ve onu yakındaki bir banka götürdü.

"Saçını kaldır."

Anna kafası karışmış bir halde adamın dediğini yaptı. Boynunun arkasına uzandı. Onun Parmaklarını hareket ettirirken boynunu gıdıkladı ve bir an sonra ellerini çekti. Kolyesini çıkarmıştı.

Çenesi titredi ve dudağını ısırarak ağlamamaya çalıştı. Adam ona kızgındı. Onu kayıtsızca izleyen Wilhelm'e baktı. Gözlerinde yaşlarla tekrar Alex'e baktı.

Ona verdiği bileziği de çıkardı. Mücevherleri Tony'ye verdi, o da plastik bir kutuya koyup cebine attı.

Anna'nın kalbi göğsünde çarptı ve mide bulantısı geri döndü. Onun korumasını kaldırmıştı! Onu incitmek isteyen herkese karşı savunmasız bırakıyordu. Elleri baktı ve boğazındaki yumruyu yutmaya çalıştı.

"Anna, burada olduğun sürece kendini benim kölem olarak görmeni istemiyorum," dedi Alex sakın bir sesle. "Kendini sadece 'Anna' olarak düşünmeni istiyorum."

Anna ona baktı, kafası karışmıştı. Onu burada kölesi olarak istememiş miydi? "O zaman beni neden buraya getirdin?"

Gözleri kederle büyüdü. "Çünkü seni özledim ve seni görmek istedim." Gülümsedi. "Ve büyüdüğüm yeri görmeni istiyorum."

"Beni özledin mi?" Şaşkınlıkla gözlerini kırptırdı. "Hem de çok." Adam onun elini tuttu ve kendi elinin içinde tuttu.

Gözlerinin içine bakmak ona birlikte geçirdikleri son geceyi hatırlattı. Ve sonra onu terk etti. Korkusu yerini derin bir üzüntüye bıraktı.

"Beni neden terk ettin?" diye fısıldadı, çaresizlik gözlerini yaşlarla doldurmuştu.

Alex onu kendine çekti. "Oh, *mein Schatzi*. Seni terk etmek zorunda kaldığım her gün için pişmanlık duydum." Onun yanağını okşadı. "Ama bunu yapmak zorundaydım. Senin için savaşacak kadar güçlü olmayı öğrenmem gerekiyordu." Anna onun gözlerinde kendisinininkini yansıtan yaşlar görebiliyordu. Başparmaklarıyla yanaklarını okşadı ve düşen gözyaşlarını sildi.

"Sen güçlüsün," diye ısrar etti.

"Olmam gerektiği şekilde değil." İçini çekti. "Anna... Ayrılmakla seni incittiğimi biliyorum," dedi kısık bir sesle. "Ama ben kaldığımda... Devin O gece sana zarar verdim. Bana ilaç verdi ve seni incitmemi sağladı. Bunu bize tekrar yapmasına izin veremezdim." Gözleri daha da parladı. "Ama senin için savaşabilirim Şimdi, *Schatzi*. Bilmem gereken her şeyi öğrenmedim ama çok şey öğrendim." Aceleyle konuştu. "Devin'in sana zarar vermesini engelleyebilirim."

"Nasıl? O çok güçlü. Daha önce olduğundan çok daha güçlü." "Ne demek istiyorsun Anna?" Wilhelm sordu.

Başını kaldırıp Wilhelm'e baktı. "Ağustos Buluşması'nda bir şey yaptılar. Artık ona Başkan diyorlar."

Wilhelm'in yüzü soldu. "Emin misin?"

Anna başını salladı.

Wilhelm etrafına bakındı. "Sanırım gitmemiz gerekiyor."

"Yanlış bir şey mi söyledim?" Anna endişeyle sordu.

Wilhelm nazıkçe gülümsedi. "*Hayır*, Anna. Hiç de değil. Bu tür şeyleri herkesin içinde konuşmak iyi bir fikir değil. Bunu daha sonra konuşuruz." Ilsa'ya döndü ve kolunu ona doladı. Anna onun karısına attığı

şefkatli bakış karşısında irkildi.

Alex alçak bir sesle, "Seni bir daha terk etmeyeceğim, Anna," dedi.

Kadın adama baktı ve adam da ona öylesine yoğun bir şekilde baktı ki, kadın gözlerini kaçırmak istedi ama gözlerini onunkilerden ayıramadı.

Sinirle yutkundu ve sonra onu okuyabilmek için konsantre oldu. Ciddiydi. Ve bunu sadece bir Efendi olarak değil, farklı bir şekilde ifade etti. O demek istedi ki

Bir sevgili olarak mı? Ama ziyarete geldiğinde ona karşı çok soğuk davranmıştı. Ve kötü şeyler olduğunda onunla iletişime geçmemişti. Ondan hissettiği duygular nasıl bu kadar güçlü olabilirdi?

"Bana karşı neden bu kadar soğuktun?" diye sordu usulca.

Gözleri karardı. "Mecburdum, Anna. Devin'in seni önemsemediğimi düşünmesine izin vermek zorundaydım. Tıpkı ilk tanıştığımızda yaptığım gibi. Ayrılmam Devin'in seninle işimin bittiğini düşünmesine neden oldu ve beni yalnız bıraktı." Kaşları çatıldı. "Artık bunu yapmak zorunda değilim, *Schatzi*. Bir daha asla yapmayacağım."

Onun samimiyetini ve kararlılığını hissedebiliyordu. *Ne* pahasına olursa olsun onu koruyacaktı. Onu seviyordu.

Birlikte geçirdikleri ilk gecede tutuşan kıvılcım, kalbinde yeniden alevlendi. Aylar sonra ilk kez burada, onun yanında oturmak eve dönmek gibiydi. Ona başka hiç kimseye olmadığı kadar bağlıydı. Devin'e bile. Özellikle Devin'e. Ve Devin onu alıp götüremezdi.

Alex, Devin'e karşı diğer erkekler gibi savunmasız değildi. Devin'in zarar veremeyeceği tek kişi oydu.

Anna yavaşça başını salladı. "Evet Alex," dedi usulca. Uzandı ve eliyle onun yanağını okşadı.

Gözleri hafifçe irileşti ve öyle bir duyguyla doldu ki yüreği sevinçle doldu. Elini başının arkasına kaydırды ve dudaklarını onunkilere değdirmek için eğildi.

"Anna'm," diye mırıldandı, ardından dudaklarını tutkulu bir öpücükle onunkilere yapıştırdı. Adam ona sıkıca sarıldı ve Anna da kollarını adamın boynuna doladı.

Eve gelmişti. Alex'i öpmek dudaklarının buluşmasından daha fazlasıydı. Birbirlerine dokunduklarında ruhu onunkine uzanıyordu. Son birkaç ayın acıları ve korkuları, Alex ona sınıksız sarılıp onu koruduğunda eriyip gitmişti.

onu dünyadan. Onu koruyabilirdi ve koruyacaktı da. Bundan emindi.

Bir süre sonra Anna, Frankfurt sokaklarında kuzeye doğru ilerleyen limuzinde Alex'e sarılmıştı. Seth, Tony ve Greg limuzinin ön tarafında dinlenirken, Anna ve Alex anne ve babasının bulunduğu arka koltuğa yakın oturuyorlardı. Alex çeşitli binaları işaret etti ama karanlıkta onları görmek zordu. Hafif bir kar serpintisi vardı ışıklar içinde parıldayan şehir boyunca.

"Yeterince ısındın mı, *Schatzi*?"

"Senin yanında, evet." Daha yakına sokuldu.

"*Mutti*, o buradayken evi serin tutabilir miyiz?" Alex gülerek sordu.

"Muhtemelen onun bakış açısından yeterince havalı olacaktır, Alex," diye yanıtladı Ilsa, başını eğlenerek sallayarak.

"Eviniz ne kadar uzakta?"

Alex kıkırdadı. "Buradan yaklaşık yirmi dakika daha uzakta."

Yollarına devam ettikçe ışıkların sayısı azaldı ve sonunda neredeyse hiç ışık kalmadı. Ay ışığı karı elmas gibi parlatıyordu. İleride dağların gölgelerini gördü ve limuzin sık bir ormanın içinden geçen dolambaçlı bir yolda yukarı doğru ilerledi. Bir gölün yanından geçtiler ve gölün yukarısında, uzakta parıldayan ışıklar gördü.

"Bu *Gutshaus*." Alex ışıkları göstererek, "Burası *Gutshaus*," dedi.

Bu mesafeden büyük görünüyordu ama Anna'nın bunu bilmesine imkan yoktu.

uzun araba yoluna çıkana kadar ne kadar büyük olduğunu fark etmemişti.

"Oh!" diye hayretle haykırdı. Çok büyüktü. Bunu söylediği için kendini aptal gibi hissetti.

bir ev. Bir kaleydi.

Dört kat yüksekliğinde ve inanılmaz genişlikteydi, sivri çatıları ve ay ışığında parıldayan çok sayıda bacası vardı. Düzinelerce pencereden ışıklar parlıyordu. Bir *porte-cochère*, normal bir evin girişinden kolayca üç kat daha uzun olan devasa kemerli giriş yolunu koruyordu. Limuzin ön tarafa yanaştığında, devasa ahşap kapılar açıldı ve araçtan indiklerinde ince, gri saçlı bir adam hazır olda durdu.

Anna, Alex'in elini tutarak hızla kapıya doğru yürürken soğuktan titriyordu.

"Lukas, bu Anna Perkins, Amerika'dan gelen konuğumuz," dedi Wilhelm tanıştırmaya amacıyla. "Anna, bu Lukas. *Evin* olması gerektiği gibi çalıştığından emin oluyor."

Lukas'ın parlak, buz mavisi gözleri ona gülümserken sıcacık parlıyordu. "*İyi akşamlar, Fraulein*."

"Merhaba Lukas," dedi utangaç bir sesle.

Üç tarafı mermer kemerlerle çevrili devasa bir giriş salonuna girdiler. Odanın ortasında, büyük bir dokuma halının üzerinde muazzam bir ahşap masa duruyordu. Masanın üstündeki devasa cilalı kirişler kemerler tavan ahşaplarını destekliyordu. Solda, cilalı ahşap ve ferforje trabzanlı taş bir merdiven ikinci kata doğru kıvrılıyordu. İçeriye doğru ilerlediklerinde Anna, merdivenin ötesinde, salona dik açılı bir oda gördü. Duvar halılarına ve antika görünümlü mobilyalara rağmen, Atmosfer Alex'in San Francisco'daki evindeki oturma odasına benziyordu, sadece dört (altı, sekiz, on?) kat daha büyüktü. Tam karşıdaki kemerlerden biri, arkasında ne varsa kapatan etkileyici bir cam ve ahşap kirişli kapıya ev sahipliği yapıyordu. Sağ tarafta, birkaç kemer bir tür açık odaya açılıyordu.

"Vay canına," dedi Anna usulca, her şeyi kavramaya çalışarak. Daha önce hiç bu kadar şaşırtıcı bir şey görmemişti. Alex onun yanında durmuş, elini tutmuş ve ona gülümsüyordu.

Merdivenlerden gelen bir çığlık ve ayak sesleri duydu, ardından heyecanlı bir kadın sesi çok hızlı bir şekilde Almanca konuşuyordu. Anna'dan biraz daha yaşlı, uzun boylu bir sarışın merdivenlerden hızla inip ona doğru koşarken Alex güldü.

"Anna, bu benim küçük kardeşim Greta. Greta, bu Anna."

"Oh, Anna. Seninle tanıştığım için çok heyecanlıyım!" Greta tatlı bir sesle ve ağır bir aksanla konuştu. Anna'ya sıkıca sarıldı ve sonra ona bakmak için geri çekildi. "Alex son birkaç haftadır deli gibi çalışıyor. Sonunda burada olmana çok sevindim."

Greta'nın parlak bir gülümsemesi ve Alex'inkiyle aynı renkte gülen mavi gözleri vardı. Anna'dan birkaç santim daha uzundu ve saçları uzun, düz ve modaya uygun bir şekilde dağınıktı. Çok güzeldi.

"Liesl, Kurt ve Gretchen nerede?" Wilhelm sordu.

Greta gözlerini devirdi. "Üst katta. Gretchen aşağı gelmek istemedi."

Alex de gözlerini devirdi, bu da Greta'yı güldürdü.

Greta gözlerinde Anna'ya Kurt'ü hatırlatan muzip bir parıltıyla, "*Komm, gidelim*," dedi. "Gidip Gretchen'i perişan edelim."

"Greta, bu hiç hoş değil," dedi Ilsa odanın öbür ucundan.

Alex güldü. "Birkaç dakika içinde, Greta. Önce Anna'ya bir şey göstermek istiyorum."

Greta dudağını uzattı ve tatlı tatlı somurttu.

"Sadece birkaç dakika, Greta. Söz veriyorum. Anna'yı aylardır görmedim." "Oh, pekala. Günlerdir bunu dört gözle bekliyordum." O Neşeyle fırlayıp Wilhelm ve Ilsa ile birlikte merdivenlerden çıkarak gözden kayboldu.

"Neyi dört gözle bekliyordu?" Anna sordu.

Alex iç çekti. "Gretchen'a eziyet etmeyi seviyor. Çoğunlukla da yapması kolay olduğu için."

Anna anlamadı.

"Gretchen...." İçini çekti. "Gretchen geçmişte bana karşı bir şeyler hissetti. Eve geldiğimde çok sevindi ama senden bahsettiğimde çok kıskandı."

"O Kurt'ün karısı değil mi?"

"Evet, bu daha da kötü, çünkü Kurt senden de övgüyle bahsetti. Eğer sana kaba davrandıysa, şimdiden özür dilerim. Zor biri olabiliyor. Ama hoş karşılanmadığını hissetmeni istemiyorum Anna." Ona döndü ve sert bir ifadeyle baktı. "Senin de burada olmaya en az onun kadar hakkın var. Seni korkutmasına izin verme."

Anna yavaşça başını salladı. "Deneyeceğim," dedi çekingen bir gülümsemeyle. "*Komm mit mir*. Sana bahçeyi göstermek istiyorum."

"Bahçe mi?"

Yirmi Yedinci Bölüm

Alex gülümsedi ve Anna'yı açık odaya açılan kemerlerden geçirdi. İçeri girdiğinde kendini dışarıda hissetti. Oda sıcaktı ve her tür bitkiyle doluydu. Rengârenk çiçekler odayı dolduruyordu. lezzetli kokular. Köşede çiçek açmış küçük bir gül bahçesi bile vardı. Hem de Alman kışının ortasında.

"Oh, Alex, bu çok güzel."

Alex yukarıyı işaret etti. "Tavan cam ama şu anda karla kaplı."

Anna, cam bölmelerden süzülen gün ışığıyla bahçenin ne kadar güzel görüneceğini hayal edebiliyordu.

Alex onu küçük bir oyuktaki ahşap bir banka götürdü ve yan yana oturdular. "Anna, Kaliforniya'dayken Alex'e bana cevaplayamadığım bazı sorular sordu. Şimdi sorularınızı ve bana soracağınız diğer her şeyi yanıtlayacağım. Hiçbir şeyi saklamayacağım."

Anna merakla başını eğdi. "Neden?"

"Çünkü bana güvenmeni istiyorum. Sana cevap vermediğimde seni incittiğimi biliyorum." Onun elini tuttu. "Senden hiçbir şey saklamak istemiyorum. artık."

Şehir dışına çıktığı zamandan bahsettiğini biliyordu. Ne yaptığını bilmek istiyor muydu? Kötü bir şey miydi?

"Bana iş seyahatime çıktığımda ne yaptığımı ve nereye gittiğimi sordunuz. Ne yaptığımı anlamak için size biraz kendimden ve geçmişimden bahsetmem gerekiyor." Alex derin bir nefes aldı. "Orduya karşı her zaman bir hayranlığım olmuştur. Sanırım bütün erkekler bunu yaşar ama ben takıntılıydım. Konuyla ilgili okuyabildiğim her şeyi okudum. Askeri olan her şeyde uzman oldum. On üç yaşımdayken Vati'ye orduya girmek istediğimi söyledim.

Orduya. O... hayır dedi, çok yüksek sesle." Alex kıkırdadı ve Anna gülümsedi. "Sonra bana orduda olmaktan daha önemli işlerim olduğunu söyledi, ki bunu garipsedim çünkü ordudan hep övgüyle bahsederdi. O günün ilerleyen saatlerinde beni ilk kez Malikâneye götürdü ve bana

Yaşlı olmak ve bunun önemi. On üç yaşındayken bunu tam olarak anlamamıştım ama şimdi anlıyorum."

Alex gözlerini uzak bir anıya dikti. "Ama hayallerimden vazgeçmedim. Ordu hakkında bilgi edinmeye devam ettim, atış talimi yaptım ve iyi bir asker olabileceğimi kanıtlamak için yapabileceğim her şeyi yaptım.

Arkadaşım Jean Luc

Fransız Büyükelçisi'nin oğluydu ve korumalarından biri Fransız ordusundan emekliydi. Onunla geçirebildiğim her anı, öğrenebildiğim her şeyi öğrenerek geçirdim.

"Ortaokuldan mezun olmadan hemen önce akıl hocam Gaidon'u yanıma aldım ve Vati ile tekrar konuşarak ona asker olmak istediğimi söyledim. Gaidon beni destekledi, Vati'ye çok yetenekli olduğumu ve bana bir şans verilmesi gerektiğini söyledi." Alex gülümsedi. "Uzun lafın kısası, babama yetenekli olduğumu kanıtlama fırsatım vardı ve ben de bunu yaptım. Normalde bir Yaşlı-Oğul'un dünyayı yönetmenin sıradan yönlerine katılmasına izin verilmez, ancak Vati Kardeşliği yeteneğimi kullanmama izin vermemenin bir kayıp olacağına ikna etti. Onlar da kabul ettiler ve ben de keskin nişancı olmak için Amerikan ordusunda eğitim aldım."

Döndü ve yüzünde gergin bir ifadeyle Anna'ya baktı. "Ben uzman bir keskin nişancıyım, Anna. Seth, Tony, Greg. Hepsi benim adamlarım. Daha sonra tanışacağın başkaları da var ama Sebastian'la zaten tanıştın. Kardeşlik birinin icabına bakılmasını istediğinde beni arar. Ya da diğer ekiplerden birini. Ama benimki en iyisi." Bunu söylerken kibirli görünmüyordu. "Başka şeyler de yapıyoruz: sabotaj, keşif, gözetleme. Bazen içeri girip rehinelere kurtardığımız bile oluyor. Zaman zaman çeşitli hükümetlerle de çalışıyoruz."

Anna ona baktı. "Yani, şehir dışına çıktığında... birini mi öldürüyordun?"

Alex ciddiyle başını salladı. "*Evet.*"

Anna ne diyeceğini bilemiyordu. Tanıdığı Alex ile soğukkanlı bir katili bağdaştırmakta zorlanıyordu.

Beklenmedik bir şekilde, kafasında belli belirsiz bir anı canlandı. Bağlanma ritüelinin yapıldığı gece. Devin ve Alex tartışıyorlardı. Alex bir Yaşlı'yı öldürdüğünü itiraf etmiş ve Devin'i tehdit etmişti. Konuşma hakkında bir şey

Anna'nın Alex'in yanında kendini güvende hissetmesini sağladı. Devin'e karşı durmuştu ve Anna o zamanlar Devin'in neler yapabileceğini bile bilmiyordu. Ama Alex biliyordu. Ve onu kurtardı.

"Yüzüğümdeki siyahın anlamı bu."

"Ne?" Anna onun konuşmasını zar zor duymuştu.

"Yüzüğümdeki siyah taşlar. Sana bileziğini verdiğimde bunu sormuştun. Siyah, benim bir Kardeşlik suikastçısı olduğum anlamına geliyor."

Anna başını salladı. "Bunu sık sık yapar mısın?"

"Bazen. Bazen de aylarca çağrılmayız." Kaşlarını çattı. "Mina'ya kendimle ilgili bu kısmı hiç anlatmadım."

"Mina kim?"

Alex başını eğdi ve sonra ona yumuşak bir gülümseme verdi. "İlk karım.

Ben San Francisco'ya taşınmadan birkaç yıl önce öldü."

"Ah." Kurt'ün ona Alex'in evlendiğini ve bir çocuğu olduğunu söylediğini hatırladı.

"Ondan pek çok şey sakladım. İyi bir koca değildim." Ona baktı.

"Olgunlaştım. En azından öyle umuyorum. Sanırım şimdi çok daha iyi bir iş çıkarabilirim."

"Koca olarak daha iyi bir iş mi?"

Alex başını salladı.

Anna kalbini korku kaplarken ellerine baktı. "Yeniden evlenmeyi mi düşünüyorsun?" diye sordu yavaşça. Bu yüzden mi buraya geri döndü? Düzgün bir eş bulmak için mi? Madem evlenecekti, neden Anna'yı Almanya'ya getirmişti? Onun nişanlısıyla tanışmasını istemediğini umuyordu. Bu düşünce yine midesini bulandırdı.

"Evet, Anna. Evet."

"Ah." Gözyaşlarını görmemesi için başını daha aşağı eğdi. Ağlamak istemiyordu ama kendini durduramıyordu. Neden kalbi sanki bir Bıçağı saplamak mı? Alex'in evlenmesine üzülmesi için iyi bir neden yoktu. O bir Büyük-Oğul'du. Evlenmesi gerekiyordu; bu zorunluydu. Tıpkı Tommy'nin yakında evleneceği gibi. Ve o da bir Yaşlı-Efendi olarak her zaman olduğu gibi onların cinsel ihtiyaçlarını karşılayacaktı.

Hayatından memnun olmalı.

Gözyaşları burnundan aşağı damlayıp eteğine düştü. Kumaşın üzerindeki lekeleri saklamaya çalıştı ama Alex onun elini tuttu.

"Neden ağlıyorsun, *Schatzi*?"

"Bilmiyorum." Başını iki yana salladı. "Son zamanlarda duygusal bir karmaşa içindeyim. Özür dilerim."

"Duyguların anlaşılabilir, Anna. Çok şey yaşadın." "Sen... Yani," diye kekeledi Anna gözyaşları arasında. "Buldun mu evlenmek istediğin kız?"

"Evet. "Evet."

Bıçak kalbine saplandı ve acıdan irkildi. Eğer bu kadar mutsuz olmasaydı, kendine kızardı. Alex'in evleneceği düşüncesi neden bu kadar canını yakıyordu? Birlikte iki güzel gece geçirmişlerdi. Ne olmuş yani? Kurt'le de güzel geceler geçirmişti. Onunla evlenmek istemedikleri kesindi. Ayrıca, Devin Anna'nın evlenmesine asla izin vermezdi. Bu çok kesindi.

Ama Alex harika bir adamdı. Mutlu olmayı hak ediyordu. Kadının da ona layık olduğunu umuyordu. "Hoş biri mi?"

"Ja. Tanıdığım en tatlı kız. Ve en güzeli. Sadece benimle evlenmek isteyip istemeyeceğini bilmiyorum."

Anna pişmanlıkla güldü ve ona baktı. "Neden bir kadın seninle evlenmek istemesin ki?"

"O çok, çok özel biri. Ve geçmişte onu çok incittim. Beni affeder mi bilmiyorum."

"Oh."

Neden Alex'in sevdiği kişi o olamıyordu? Neden bir Yaşlı Müdire olmak zorundaydı? Hayatının ciddiyeti bir anda yüzüne çarptı ve gözyaşlarına boğuldu.

"Üzgünüm, Alex."

Ayağa kalktı ve bahçenin diğer tarafına, girişe doğru koştu. Etrafına bakındı ve karşıdaki kemerli kapıdan yastıklı bir bank gördü. Oraya koştu ve kollarını vücuduna sararak hıçkıra hıçkıra ağladı.

Hayat acımasızdı.

Keşke Alex onu rahat bıraksaydı; onu Devin'in planlarından hiç kurtarmasaydı. O zaman umudun dayanılmaz ıstırapıyla boğuşmak zorunda kalmazdı. Aaron. Nate. Tommy. Ben. O asla onları tanıdım. Kalp kırıklığının acısını hiç bilmedi. Hayatını mutluluktan ve aşktan habersiz bir şekilde, evindeki odasında geçirecekti. Malikane.

Hızlı ayak sesleri giriş yolunda yankılandı ve Alex yaklaştı
On

u. "Anna, neden ağlıyorsun? Seni incittim mi?"

"Özür dilerim Alex. Hâlâ yorgun olmalıyım. Bu yüzden ağlıyorum." O gözyaşlarıyla dolu gözlerle ona bakarken gülümsemeye çalıştı. "Evlenmek istediğin birini bulmana sevindim. Umarım çok mutlu olursun

onunla." Durakladı. "Onu seviyor musun?" diye fısıltıyla sordu ve sonra neden sorduğunu merak etti. Bilmek istemiyordu ki!

Alex onun yanına oturdu ve saçlarını yüzünden uzaklaştırdı. "Tüm kalbimle," dedi yumuşak bir sesle.

Anna kırık bir sesle, "O çok şanslı," dedi. "*Nein*."

Şanslı olan benim."

"O zaman neden burada benimlesin Alex?" diye sordu çaresizlik içinde. Onun varlığı çıldırtıcıydı. "Neden onunla birlikte değilsin?"

Alex'in gözleri bir an için büyüdü ve sonra hafifçe güldü.

"Anna." Onun çenesini kavradı ve kendisine bakmasını sağladı. "Zaten onunla birlikteyim."

Anna etrafına bakmaya çalıştı ama adam onun çenesini tuttu.

"Sensin, *Schatzi*. Evlenmek istediğim kadın sensin. Sevdiğim kadın sensin."

Anna şaşkınlıkla ona baktı. "Ben mi? Benimle evlenmek mi istiyorsun? Neden?"

"Çünkü seni seviyorum, Anna." Alex banktan kalktı ve dizlerinin üzerine çöktü. "Seni terk ederek incittiğimi biliyorum. Ve mesafemi koruyarak. Ama seni nasıl daha iyi koruyabileceğimi öğrenene kadar seni güvende tutmanın tek yolu buydu. Sen daha gençken seni hayal kırıklığına uğratmasaydım....

Her şey çok farklı olabilirdi. Ama bunu telafi edeceğim, Anna. Söz veriyorum." Elini cebine attı ve bir yüzük çıkardı. "Anna, seni tüm kalbimle seviyorum. Lütfen karım olma onurunu bana bahşeder misin?"

Anna düzgün düşünemiyordu. Bütün bu durum gerçek dışı görünüyordu. Alex onunla evlenmek mi istiyordu? Onu seviyor muydu? Bu gerçek olamayacak kadar iyiydi. En azından gerçek olamayacak kadar iyi görünüyordu. Alex'in gözlerine baktı ve sonra onu bir kez daha okumak için kalbini açtı. Ondan yayılan aşk nefesini kesmişti.

Alex, Devin'in dünyada ondan alamayacağı tek kişiydi. Alex onun tam olarak kim olduğunu biliyordu ve onu hâlâ seviyordu. Aralarında her zaman diğer erkeklerle olduğu gibi bir engel yoktu. Onun efendisiydi. Devin'in olduğu gibi. Ama Alex onu seviyordu. Anna onun yanında kendini güvende hissediyordu.

Devin'e karşı durabilirdi. Onu koruyabilirdi.

Anna, Alex'in umut dolu mavi gözlerine baktı. "Beni gerçekten seviyor musun?" diye fısıldadı, onu yanlış anlamış olmaktan korkuyordu.

"Evet, Anna. Seni seviyorum. Tüm varlığımla. Çok uzun zamandır seviyorum. Sadece Devin'in sana yapacaklarından korktuğum için sana söyleyemedim."

"Seninle evlenmeme izin verecek mi?" Bu düşünce Anna'nın kalbinde korkuya yol açtı. "Başka seçeneği yok." Alex'in gözlerindeki kararlılık neredeyse korkutucuydu. Ama Anna bunun onu incitmeye değil, korumaya yönelik bir kararlılık olduğunu anladı. "Ama bu sana bağlı, Anna. Seni zorlamayacağım. Benimle evlenmeni istiyorum çünkü bunu istiyorsun. Kendini buna mecbur hissettiğin için değil."

Alex ona istediği şeyi kolayca yaptırabilirdi. Ama o bunu hiç yapmamıştı. Ona her zaman seçenekler sunmuştu. Devin ona yapmak istemediği şeyleri yaptırıyordu.

"Evet Alex," dedi, kalbi sevinçle dolmuştu. "Seninle evleneceğim."

Gözleri daha önce hiç görmediği bir şekilde parlıyordu. Kalbi mutlulukla dolup taştı, onu bu kadar mutlu edenin verdiği cevap olduğunu biliyordu.

Onu banktan aşağı çekti ve göğsüne sıkıca sarıldı, sonra hafifçe geri çekildi ve iki eliyle yanaklarını okşadı. "Sen beni en mutlu adam yaptın, Anna." Adam dudaklarını onunkilere bastırdı, dudakları morardı ama Anna'nın umurunda değildi. Adamın boynuna sarıldı ve onu öpücüklerle boğdu.

Bir süre sonra geri çekildi ve kızın sol elini tuttu. "Almanya'da normalde nişan yüzüğü takmayız ama Amerikalı bir kıza yüzüksüz evlenme teklif etmeyi kendime yediremedim. San Francisco'ya geri döndüğümüzde arkadaşlarım kıcıma tekme basacaktı."

Adam yüzüğü parmağına takarken Anna usulca kıkırdadı. Hayatında gördüğü en güzel şeydi bu. Ortadaki elmas büyük, yuvarlak ve mükemmeldi. Ve kocaman. Her iki yanında, merkez taştan uzaklaştıkça boyutları hafifçe küçülen üç küçük yuvarlak pırlanta vardı.

"Çok güzel," dedi ona utangaç bir şekilde gülümseyerek. Anna kollarını onun boynuna doladı. "Beni çok mutlu ettin, Alex."

"Benim amacım da bu. Seni her zaman mutlu etmek istiyorum *Schatzi*." Yüz ifadesi aniden değişti ve tekrar gergin bir şekilde ona baktı. "Anna, sana kendimle ilgili söylediklerim için... iyi misin?"

Anna yavaşça başını salladı. "Sen beni olduğum gibi kabul ettin. Ben seni nasıl olduğun gibi kabul etmeyeyim?"

"Bunu sonsuza dek yapmayacağım, Anna. Yaşlı olduğumda, emekli olmak zorunda kalacağım. Ama sana söz veriyorum, seni her zaman koruyacağım. Karım olmak seni daha önce hiç olmadığın kadar güvende tutacak. Erkekler sana zarar vermeden önce iki kez düşünecek.

Sen." Eliyle onun yanağını okşadı. "Bir daha asla incinmeni istemiyorum, *Schatzi*."

"Ama Devin deneyecek, değil mi?"

Alex isteksizce başını salladı. "Korkarım öyle. Ama biz evlendikten sonra seninle yapabilecekleri çok kısıtlı olacak. Ona karşı avantajlı olacağım ve seninle ilgili kararlarıma saygı duymak zorunda kalacak." Gülümsedi.

Anna ona bön bön baktı. "Gerçekten mi?"

"*Evet*, Anna. Seni Devin'den korumak ve onun senin üzerindeki kontrolünü en aza indirmek ya da ortadan kaldırmak için neler yapabileceğimi öğrenmek üzere Almanya'ya geldim."

"Bu mümkün mü? Yani, onun beni kontrol etmemesi?"

"Sanırım öyle, Anna." Onun saçlarını nazikçe okşadı. "Yapmam gereken daha çok araştırma var ama bir gün ondan kurtulabileceğine inanıyorum."

"Peki ya sen?" "Peki ya ben?"

"Senden kurtulabilir miyim?"

Alex gözlerini kırpıştırdı. "Olmak istiyor musun?"

Alex'le bağlantısının kesileceği düşüncesi kalbine acı veriyordu.

"Hayır," diye fısıldadı.

Şefkatle gülümsedi. "*Gut*. Özgür olmanı istiyorum, Anna. Ama senin yanından ayrılmak istemiyorum. Asla. Evliliğimiz bizi ömür boyu birbirimize bağlayacak. Ölüm dışında ayrılık yok." Saçlarını okşadı. "Hayatımın geri kalanını seninle geçirmek istiyorum," dedi yumuşak bir sesle.

"Bu hoşuma giderdi," diye fısıldadı.

"Ben de." Onu okşamaya devam ederken birkaç dakika sessiz kaldı. Saç.

Anna bütün gece orada kalıp "Anna, Devin evlenmemizi istemeyecek. O.

Eğer ilişkimizi öğrenirse nişanlanırsa, bizi durdurmaya çalışacaktır."

Anna endişeyle ona baktı. "Ne yapabiliriz?" Adam

Anna'yı kendisine doğru çevirdi. "Yarın evlen benimle."

"Yarın mı? Planlama ve... yapılması gereken şeyler yok mu?" Anna düğünler hakkında pek bir şey bilmiyordu ama her etkinliğin planlanması gerekiyordu.

Alex kıkırdadı. "Seni korumanın en iyi yolunun seninle evlenmek olduğunu öğrendiğimden beri bunun üzerinde çalışıyorum. Aptalca bir

nedenden dolayı burada evlenmek çok zor. Ama burada, Almanya'da evlenmeliyiz. Ve

Şato'da Yaşlılar tarafından onaylanmalı ve orada tamamlanmalı. Her şey hazır." Ona şefkatle baktı. "Sadece beni kabul etmene ihtiyacım vardı."

Anna endişelenmeye başladı. "Benimle sırf beni koruyabilmek için mi evleniyorsun?" Onunla evlenmek için bir zorunluluk mu hissediyordu?

"*Nein*, Anna. *Nein*. Hiç de değil. Ek korumaları öğrenmeden önce seninle evlenmek istiyordum." Yanakları pembeleşti. "Almanya'dan dönüp sana kur yapmayı planlamıştım. Şimdi, eğer istersen, karı koca olarak geri döneceğiz." Onun ellerini tuttu. "Anna, altı ay sonra evlenmek için beklesek bile, gerçek düğün törenimiz farklı olmayacak. Almanya'da evlenmenin tek yolu bir devlet dairesindeki resmi törendir. Daha sonra partiler ve bazen de kilise düğünü oluyor. Bu Amerika'dakinden çok farklı. Ama San Francisco'ya döndüğümüzde bir resepsiyon verebiliriz. Ve... şey, ailem genellikle burada bir yılbaşı partisi verir ve ben ve ailem burada bir resepsiyon verebileceğimizi düşündük. Resepsiyona katılacak insanların çoğu zaten Çarşamba günü partide olacak."

Alex çok ciddi görünüyordu. Anna onun kendisini mutlu etmeye çalıştığını anlayabiliyordu. Onunla sadece evlenmekle bile mutlu olabilirdi ama o partilerden bahsediyordu. Daha önce hiç katılmamış olmasına rağmen, çoğu insanın düğünleri kutlamak için parti verdiğini sanıyordu.

Onun ellerini sıktı. "Alex, bu hayal ettiğimden de öte bir şey. Evleneceğimi hiç düşünmemiştim, özellikle de Devin'in yaptıklarından sonra. Eğer dikkatimi dağıtacak başka şeyler olursa onları ortadan kaldıracağı konusunda beni uyardı.

Bir daha kimseyle çıkmayacağıma yemin ettim." Şefkatle gülümsedi. "Ama seni ortadan kaldıramaz, değil mi?"

"*Hayır*, Anna. Yapamaz. Bunu yaparsa sadece kendine ve sana zarar vermiş olur."

Anna'nın gözleri yine yaşlarla doldu ama bu seferkiler sevinç gözyaşlarıydı. "O zaman yarın evlenelim."

Alex sırtıttı. "Bu gece zor uyuyacağım." Ona tekrar sarıldı ve sonra ayağa kalkıp ona yardım etti. "*Kommen Sie*. Bırak beni Seni ailemle tanıştırayım."

Yirmi Sekizinci Bölüm

Alex, sarmal merdivenlerden yukarı çıkarken Anna'nın elini tuttu. Alex onu kalabalık ailesinin toplandığı uzun oturma odasına götürürken Anna hafifçe onun arkasına saklandı. Bu kadar kalabalık olacaklarını tahmin etmemişti. Wilhelm ve Ilsa şöminenin yanındaki geniş, rahat görünümlü deri koltuklarda oturuyorlardı ve her birinin elinde bir kitap vardı. Anna ve Alex odaya girerken gülümsediler

Greta bir kanepeye uzanmıştı ve onlar içeri girdiğinde ayağa fırladı. "Ona sordun mu?"

"Evet, Greta. Ben sordum." Alex güldü. "Duyuruyu yapmadan önce onu Liesl ve Gretchen ile tanıştıracabilir miyim?"

Greta başını salladı ve Almanca bir şeyler söyledi.

Alex gözlerini devirdi. "İngilizce lütfen. Greta. Anna Almanca anlamıyor." Kız kardeşine sevimli bir gülümseme verdi. "Lütfen gidip Sebastian ve diğerlerini getirir misin?"

Greta dilini en büyük ağabeyine doğru uzattı ve başka bir şey söylemeden odadan dışarı fırladı.

Alex, Kurt'ün yirmili yaşlarının başında iki kadınla birlikte oturduğu bir grup kanepeye doğru yürüdü. Birinin koyu sarı saçları ve mavi gözleri vardı ve Ilsa'ya çok benziyordu ama dostça gülümsemesi yoktu. Diğer kadın orta kahverengi saçlara ve kahverengi gözlere sahipti ve çok yorgun ve huysuz görünüyordu. Anna bunun Gretchen olduğunu tahmin etti.

"Anna, bu benim kız kardeşim, Liesl." Sarışını gösterdi. "Ve Kurt'ün karısı, Gretchen." Esmer olanı gösterdi.

Liesl kibarca, "Merhaba Anna," dedi ve ayağa kalkıp Anna'nın elini sıktı. Çok sıcak değildi ama en azından Gretchen gibi ona düşmanlık beslemiyordu.

Gretchen ayağa kalkmadı ama sertçe başını salladı ve merhaba dedi.

"Anna!" Kurt heyecanla ayağa kalktı ve ona doğru yürüdü. Yanağına bir öpücük kondurdu ve yüzünde endişeli bir ifadeyle ona baktı. "*Engel*, solgun görünüyorsun. Hasta mıydın?"

Ilsa, "Bir kadını selamlamanın yolu bu değil, Kurt," diye uyardı.

"Özür dilerim Anna," diye özür diledi Kurt. "Bir şey ima etmek istememiştim. Her zamanki gibi çok güzel görünüyorsun."

"Sorun değil Kurt. Son zamanlarda kendimi pek iyi hissetmiyorum. Çok şey oldu."

Kurt ona sempatik bir bakış attı. "Hatırlıyorum. Vati'yi senden almak zorunda kaldığım için çok üzgünüm."

Gretchen, Liesl'e Almanca bir şeyler mırıldandı.

"Kurt için özür dileyecek bir şey yok. Eve gitmen gerekiyordu. Bebek nasıl?"

Kurt genişçe gülümsedi, yüzü aydınlandı. "*Harika*. Neyse ki şu anda uyuyor."

Gretchen ona Almanca bir şeyler söyleyince Anna onun İngilizce bilip bilmediğini merak etti.

Kurt ona döndü ve sert bir şekilde karşılık verdi. "Kaba olma, Gretchen. Siz de bizim kadar iyi İngilizce konuşuyorsunuz."

Anna, Kurt'ten hiç bu kadar keskin bir ses tonu duymamıştı. biraz ürkümüştü. Alex'in bahsettiği aralarındaki düşmanlığı neredeyse görebiliyordu.

"Uçuşun nasıl geçti, Anna?" Kurt sordu. "Ne yazık ki yeni jet sizin için hazır değildi."

Anna gülümsedi. "Söyleyebileceğim kadarıyla iyiydi. Bütün zaman boyunca uyudum." Gretchen dışında herkes güldü.

Wilhelm onlara katılmak için odanın öbür ucuna doğru yürürken, "Yolculuk böyle yapılır," dedi.

Ilsa geldi ve Wilhelm'in yanında durdu. "Şampanyaya ihtiyacın olacak mı Alex?" diye sordu gülümseyerek.

Alex Anna'yı önüne çekti ve kollarını onun beline doladı. "*Evet*," diye sıırıttı.

Ilsa odanın diğer ucunu işaret etti. Anna baktı ve siyah bir elbise ve beyaz önlük giymiş bir kadın gördü. Ilsa ona işaret edince kadın reverans yaptı ve arkasındaki kapıdan geçerek gözden kayboldu.

Bir an sonra Anna merdivenlerden yukarı çıkan ayak seslerinin gürültüsünü duydu. Anna bakınca Seth, Tony, Greg ve diğer birkaç adamın onun arkasında olduğunu gördü. Seth ona gülümsedi.

"Anna, bunlar benim arkadaşlarım. Seth, Tony, Greg... ve tabii ki Sebastian'ı tanıyorsun."

Anna başını salladı ve Ölümsüz başını hafifçe eğip gülümseyerek On

u. "Henüz tanışmadıklarınız Jesse, Michael ve Jason."

Alex onları tanıştırtırken her biri başını salladı. Hepsi uzun boylu ve Anna'nın tahmin ettiği asker tipli adamlardan bekleneceği gibi kaslıydılar. Jesse İspanyol ya da Karayip kökenli gibi görünüyordu ve kafası keldi. Michael biraz daha kısaydı, kısa kahverengi saçları ve gri gözleri vardı. Jason'ın kızıl saçları, açık yeşil gözleri ve çilleri vardı.

"Erich yarın teyzem ve amcamla birlikte burada olacak. O benim kuzenim.

Kuzenimiz."

Bütün erkekler onunla tanıştıkları için mutluymuş gibi ona bakıyordu. Onlarda hiçbir düşmanlık ya da kötü niyet hissetmedi.

Alex yüksek sesle, "Artık herkes burada olduğuna göre duyuruyu yapabilirim," dedi ve Anna'ya şefkatli bir bakış attı. "Anna'ya evlenme teklif ettim ve o da evet dedi."

Heyecanlı konuşmalar ve alkışlar vardı. Anna'nın etrafı bir anda ona sarılan ve öpen insanlar tarafından sarıldı.

İlsa ona sıkıca sarıldı. "Seni ailemize kabul ettiğimiz için çok mutluyum Anna."

Elinde bir şampanya kadehi belirdi ve Anna Alex'e baktı. "İçmek için yeterince büyük değilim," diye itiraz etti.

Alex güldü. "Anna, burada içki içme yaşı on altı. Ve özel bir evdesiniz, bu yüzden fark etmez."

"Ah." Anna kızardı.

"*Zum Wohl!*" Alex kadehini kaldırarak haykırdı. Sırtarak Anna'ya baktı. "Kadeh kaldırmak gibi 'şerefe' anlamına geliyor."

"*Zum Wohl!*" diye karşılık verdi herkes, kadehlerini havaya kaldırıp içmeye başladılar.

Anna köpüklü içecekten bir yudum aldı. Ne beklediğinden emin değildi ama tadı düşündüğünden daha tatlıydı. Daha önce sadece Devin'le birlikte alkol almıştı. Ama bunu daha çok sevmişti.

Alex ona sarıldı ve o da başını Alex'in göğsüne yasladı. Kahkahalar ve konuşmalar odayı doldurdu.

"Alex, Anna'ya odasını göstermelisin, sonra da gitmeliyiz," dedi Wilhelm sessizce, yaklaşarak.

"Nereye gidiyorsun?" Anna aniden korkarak sordu. Daha şampanyasını bile bitirmemişti ve adam mı gidiyordu?

Alex onun başını öptü. "Yarına hazırlanmak için bu gece Schloss'a gitmem gerekiyor." Alex gülümsedi ve onun yanağını okşadı. "Merak etme Anna.

Sebastian seninle kalacak. Onun odası sizinkinin hemen yanında."

Alex onun elinden tutarak üçüncü kata çıkardı ve koridorda birkaç kapıdan geçip köşeyi dönerek kısa bir koridorun sonundaki kapıya kadar götürdü.

"Umarım beğenirsin, Anna. Sadece bir gece için."

Alex kapıyı açtığında krem ve soluk yeşil renklerle dekore edilmiş güzel bir odayla karşılaştı. Koyu renkli ahşap zemini birkaç büyük kilim kaplıyordu ve krem rengi duvarlar odaya aydınlık ve neşeli bir hava katıyordu. Kapının tam karşısında, ağır, soluk yeşil ve krem rengi brokar perdelerle kaplı büyük bir pencere vardı.

"Sabah çok güzel bir manzaranız olacak," dedi Alex. Anna gülümseyerek ona döndü ve "Çok güzel Alex," dedi.

"Gitmeden önce sana bir şey göstermek istiyorum."

Alex onun elinden tuttu ve koridora, birkaç metre ötedeki küçük bir merdivene doğru götürdü.

"Nereye gidiyoruz?" Anna onun önünde merdivenlerden inerken sordu. İki kat aşağı indiler ve geniş, karanlık panelli bir odaya açılan dar bir kapıdan geçtiler.

"Ah!" diye haykırdı gözleri loş ışığa alışınca ve sıra sıra dizilmiş kitapları görünce.

"Burası bizim kütüphanemiz. Görmek isteyebileceğinizi düşündüm."

İki katlı odanın bir duvarının büyük bir bölümünü devasa bir şömine kaplıyordu. İki ferforje merdiven üst balkona çıkıyordu. Kırmızı kadife ve koyu ahşap mobilyalar birkaç rahat okuma alanı oluşturunuyordu.

Anna yanında bir sandalye olan masaya doğru yürüdü. Parmaklarını pürüzsüz yüzeyde gezdirdi ve gördüğü rüyayı hatırladı. "Ağustos'ta seni gördüğümde buradaydın, değil mi?"

"Evet. Son birkaç aydır o koltukta çok zaman geçirdim." Gülümsedi. "Ve seni gördüğümde beri, kendimi senin durduğun noktaya bakarken buluyorum. Tekrar gelmeni diledim."

Alex masaya yaslandı, Anna'yı önünde durması için çekti ve ona sıkıca sarıldı. "Burada olduğun için çok mutluyum *Schatzi*," dedi sessizce ve Anna'nın başını öptü.

"Ben de." Anna kollarını onun beline doladı ve başını onun sert göğsüne yasladı. Kalp atışları onu rahatlatıyordu.

Çok geçmeden Alex içini çekti. "Seni odana geri götürmeliyim, böylece dinlenebilirsin. Yarın uzun bir gün olacak."

"Umarım iyi bir gündür."

"Eminim öyle olacak, *Schatzi*. Biz evleniyoruz. Hiçbir gün yarından daha güzel olamaz." Elini öptü, sonra ayağa kalktı ve onu üst kattaki odasına götürdü.

Sebastian koridorda bekliyordu. "Baban seni arıyor."

Alex arkadaşının yüzündeki onaylamama ifadesine kaşlarını çatı. "Anna'ya kütüphaneyi gösteriyordum."

Anna gözlerinde bir parıltıyla Alex'e gülümsedi. Çok mutlu görünüyordu ve ona böyle hissettirenin kendisi olduğunu bilmek Alex'i heyecanlandırıyordu.

Alex onun küçük elini tuttu ve yatak odasının kapısına kadar götürdü. "Bir şeye ihtiyacın olursa Sebastian'a sorabilirsin ya da komodinin üzerinde basabileceğin bir düğme var. Brigitte seninle ilgilenecek ve gel ve sana ihtiyacın olanı getir." Anna'nın iki elini de avuçlarının içine aldı. "Anna, lütfen biz evlenene kadar evden kimseyi arama. Eğer ararsan, Devin muhtemelen bunu duyacak ve... bu hiç iyi olmaz. Anlıyor musun?"

Anna ciddiyetle başını salladı. "Kimseyi aramayacağım, Alex. Söz veriyorum."

"Brigitte sabah kahvaltınızı getirecek ve hazırlanmanıza yardımcı olacak. Sanırım annemin yarın giymen için seçebileceğin birçok elbisesi var. Gizli düğün planlamasının tadını çıkarıyor."

"Tamam. Umarım uyuyabilirim." Esnedi ve sonra hızla ağzını kapattı, yanakları hafifçe pembeleşti. "Yine de hala yorgunum, bu yüzden uyuyabilirim."

"Televizyonun kumandası komodinin üzerinde olmalı. Çantalarınız dolapta olmalı. Bir şeye ihtiyacınız olursa Brigitte'i arayın."

"Bütün gece malikanede mi olacaksın?"

Alex başını salladı. Onun için pek de hoş bir gece olmayacaktı. "Sabah döneceğim ve ailemle birlikte şehre gideceğiz." Eğildi ve onun yumuşak dudaklarını öptü. Hayatının geri kalanında onu her gün öpmek için sabırsızlanıyordu. "Seni seviyorum, *Schatzi*."

"Ben de seni seviyorum Alex," dedi yanakları pembenin daha da sevimli bir tonuna dönüşürken.

Alex uzun bir süre ona baktı. Aşağıya indiklerinde bunu söylememiştii. "Sen de mi... beni seviyorsun?" Beklediğinden çok daha fazlasıydı bu. Onun da eninde sonunda kendisini sevmeye başlayacağını ummuştı ama bu kadar çabuk beklemiyordu.

"Bu iyi mi?" Gözleri endişeyle doldu.

"Anna, bu şimdiye kadar duyduğum ya da bildiğim en iyi şey." Onu tekrar öptü, kalbi göğsünde yükseliyordu. "Sabah görüşürüz."

Anna başıyla onayladı ve odasına girerek kapıyı arkasından kapattı.

Alex memnuniyetle iç çekti. Sonunda buradaydı. Ailesinin evinde güvende ve sağlamdı. Burada güvende olacaktı. İşin zor kısmı Şehre fark edilmeden. Ama adamları bu yüzden buradaydı ve diğerlerine de çok güveniyordu. Döndü ve Sebastian'a doğru yürüdü.

"Nöbetçi hazır mı?" diye Almanca sordu.

"Evet. Çatıda ve dışarıda yaya devriyeler. Ayrıca birkaçını ana yola gönderdim."

"Sence bir şeyden şüpheleniyor mudur?" Alex'in en büyük korkusu Devin'in bunu öğrenmesi ve düğünü durdurmasıydı. Eğer Devin öğrenirse, Alex onun bunu durdurmak için her şeyi yapacağından emindi. Alex'le evlendikten sonra Devin'in Anna üzerindeki kontrolü en aza inecekti.

"Gerçekten bilmiyorum Alex. Geldiğindeki öfkesi ve düşmanlığı iyi bir şeydi. Devin'e onu göndermemesi için yalvardı. Hâlâ böyle hissettiğini varsayıyorum." Sebastian kaşlarını çatı. "Yine de havaalanındaki öpücüğün pek akıllıca bir hareket değildi."

Alex kendine rağmen gülümseyerek, "Elimde değildi," dedi. "Sen de onu öpmemeyi dene," diye kıkırdadı.

Sebastian alaycı bir tavırla, "Aklımı babacan bir tavırda tutmaya çalışıyorum," dedi. "Bu çok zor. Çok çekici bir kız."

Alex arkasını dönüp kapalı kapıya baktı. "Öyle. Belki de bu gece Schloss'ta olmam iyi bir şeydir."

Sebastian güldü. "Bir damadın düğünden önce geceyi Malikânede geçirmesinin birçok nedeni vardır. Baştan çıkarma da bunlardan biri."

"Gretchen ağzını açmıyor, değil mi? Ya da Liesl?" "Şaşırtıcı bir şekilde, oldukça işbirlikçi davrandılar. Gretchen bile. Liesl Gretchen'i bazı konularda dinleyebilirsin, ama o hala senin kız kardeşin ve Seni seviyor. Gretchen bebek doğduğundan beri evden neredeyse hiç çıkmadı ve bildiğim kadarıyla hiçbir telefon görüşmesinde bir şey söylemedi. Kıskanç ve kırgın ama uslu duruyor."

"Güzel."

"Babana gitmen gerek. Anna'ya ben bakarım."

Alex özlemle Anna'nın dakikalar önce kaybolduğu kapıya baktı.

Sebastian güldü ve Alex'i itti. "Git. Baban oturma odasında seni bekliyor."

Alex döndü ve oturma odasına doğru ilerledi. Babası pencereden dışarı, karanlık geceye bakıyordu. Greta ve annesi hiçbir yerde görünmüyorlardı.

Gretchen kanepede oturmuş Otto'yu emziriyordu. Alex yanından geçerken ona tatlı bir gülümseme verdi. "O çok genç, Alex. Kaç yaşında?"

"Yirmi."

"Sekiz yıl oldukça büyük bir yaş farkı."

"Anna otuz yaşındakilerin çoğundan daha olgun," dedi Kurt.

"Ve sen bunu biliyor musun?" Gretchen tersledi.

Kurt ona hınzırca bir gülümseme verdi. "Bu soruya gerçekten cevap vermemi istiyor musun, karıcığım?"

Liesl gözlerini Kurt'e dikti. "Çok kabasın Kurt." "Ben sadece ona bir seçenek sunuyordum," dedi Kurt masumca.

"Ev neden bu kadar dikkatli korunuyor, Alex?" Gretchen, Alex'i kuşkulandıracak bir şekilde sordu. "Birinin gelip o kızı senden çalmasından mı korkuyorsun?"

Alex gözlerini Gretchen'a dikti. "Eğer bu gece Anna'ya bir şey olursa, bunun sorumlusunu bulacağım ve onu lime lime edeceğim," diye hırladı.

Gretchen'ın gözleri büyüdü. "Hiç böyle konuştuğunu duymamıştım." Sesi hafifti ve gülüyordu ama Gretchen onun gözlerindeki korkuyu görebiliyordu.

"Anna'yı güvende ve mutlu tutmak için her şeyi yaparım. Bunu aklından çıkarmasan iyi edersin Gretchen."

"Alex, bu kadar yeter," dedi babası usulca, yanına yaklaşarak. "Stresin yüzünden kavga çıkarmana gerek yok."

Alex derin bir nefes aldı.

"Neredeyse bitti," dedi Vati sakince. "On iki saatten kısa bir süre içinde güvende olacak."

Alex başıyla onayladı. "Evet, Vati.

Biliyorum." "Hazır mısın?"

Alex başıyla onayladı ve babasını odadan çıkarken takip etti.

Bölüm Yirmi Dokuz

Alex bir saatten kısa bir süre sonra Schloss'a girdi. Bu kez doğru şekilde evlendiği için şükreliyordu ama evlilik piercingleri konusunda endişeliydi. Bir erkeğin sikinin derisinin altına bir sürü metal top sokmanın iyi bir şey olduğu fikrini kim bulduysa delice. Bunun gerçekten bir fark yaratıp yaratmadığını merak ediyordu. Mantıken öyle olduğunu düşünüyordu ama yine de bu fikir hoşuna gitmemişti.

İç çekti. Ama onlara sahip olamayacak kadar yaşlıydı. Bir Yaşlı-Oğul'un yirmili yaşlarının başında evlenmesi gerekirdi. Mina'yla evlendiğinde babasının onlara sahip olmasına izin vermemesi küçük düşürücü olmuştu ama Alex şimdi anlıyordu. Zavallı Mina. Onunla hiç evlenmemeliydi. Ona verebileceğinden daha iyisini hak ediyordu. Hiçbir zaman Anna'yla kurduğu düzeyde bir bağ kuramamışlardı.

Birkaç ay önce Vati ona Anna'nın babasıyla "ölmeden" önce yaptığı konuşmayı anlatana kadar Anna'ya karşı neden bir bağ hissettiğini bilmiyordu.

Trevor tüm Ölümsüz ve Kardeşlik kurallarına karşı gelerek Wilhelm'e on bir yaşındaki kızına yardım etmesi için umutsuzca yalvarmıştı.

Trevor, şu anda yaşadıkları kentin Elder'ının San Francisco olduğunu biliyordu, Anna'yı ondan almaya çalışacaktı. Wilhelm'den kızının kalbini Alex'inkine bağlamak için izin istemişti.

"Kızımı oğluna veriyorum, Elder," demişti Trevor Alex'in uyuyan bedeninin başında dururken. "Kalpleri henüz bağlanmamış olsa da birbirine bağlı. O

onu gördüğünde tanıyacaktır. Bundan daha fazla bilgi veremem. Eğer çok fazla şey bilerseniz, diğerleri şüphelenir ve kız daha da fazla tehlikeye girer." Bir an için gözlerini kapattı ve sonra tekrar açtı. "Gitmeliyim. Size söylediklerimi oğlunuza anlatırken sağduyulu olun."

Alex ve Anna'nın birlikte olması gerekiyordu. Babası onu Alex'e vermişti ve Alex ikisini de hayal kırıklığına uğratmıştı. Anna'nın istediği ve ihtiyaç duyduğu her şey olmaya kararlıydı. Onu bir daha hayal kırıklığına uğratmayacaktı.

"Vati, neden buraya iniyoruz?" Alex, merdivenlerden *Dirne'lerin* yaşam alanına doğru yürürlerken sordu. Anna dışında kimseyle birlikte olmak istemiyordu.

"Bu gece sana yardım edecek kadınları seçmelisin."

"Bana yardım etmek mi?"

"Seni uyandırmak için."

"Vati, Anna'dan başka kimseyle seks yapmak istemiyorum."

Vati gülümsedi. "Bunu takdir ediyorum Alex. Ben de memnun oldum. Merak etme. Seks yapmıyorsun. Doruğa ulaşamazsın. Dirne'nin görevi seni tahrik etmek. Seni yarın Anna için hazır hale getirmek."

Alex ona ihtiyatla baktı. "Bütün gece benimle dalga mı geçecekler?"

"Bütün gece olmaz. Ve delinmeden önce olabildiğince tahrik olmuş olmanız gerekiyor."

Alex inledi. "Yarın seks yapabilecek miyim?"

Vati güldü. "Alex, bu yüzlerce yıldır yapıyor ve ben hiçbir erkeğin ertesi gün evliliğini tamamlayamadığını bilmiyorum." Elini Alex'in omzuna koydu. "Bunu yaşadığımda ben de aynı şeyleri düşünmüştüm. Her şey yoluna girecek, söz veriyorum. Şimdi seçimini yap."

Alex odanın içinde kendisine bakan kadınlara baktı. baştan çıkarıcı gülümsemeler. "Bana Anna'yı hatırlatanları mı yoksa tam tersi olanları mı seçsem daha iyi olur?"

"Size çekici gelen birini seçin. Her şey daha iyi gidecektir."

Alex içini çekti ve etrafına bakmaya devam etti. O sadece Anna'yı istiyordu. Ama kızıdan ne kadar çok etkilenirse, o kadar hızlı ilerleyecekti... umarım. Sonunda Lea adında bir sarışın ve Emily adında bir esmerde karar kıldı. Onlarda ona sevgilisini hatırlatan bir tatlılık vardı. Kısa bir süre kızıl saçlı birini düşünmüştü ama bu ona Kirsty'yi çok fazla hatırlatıyordu.

Dirne, Vati ve Alex'in peşinden üst kattaki yatak odasına gitti. Vati kızlara onu tahrik etmeleri ama orgazm olmasına izin vermemeleri talimatını verdi ve sonra geri geleceğini söyleyerek ayrıldı.

Emily onu öperken Lea gömleğinin düğmelerini açmaya başladı. Onu soyarken ooh-ed ve ahh-ed yaptılar, sonra kısa elbiselerini çıkardılar.

Göğüsleri yuvarlak ve dolgundu, amları çıplaktı. Lea bacaklarının arasına diz çöktü ve sikini pembe ağzına aldı, emdi, okşadı ve onu inletti. Emily tekrar ağzına yaklaştı ve göğsünü okşayarak onu öptü.

Alex onu geri öptü, göğüslerine uzandı ve sert küreleri okşadı. Alex meme uçlarını çekiştirirken Emily inledi ve sonra birini ağzına aldı. Parmakları o n u kedi aşağı izledi ve o ıslak kıvrımları içine parmağını kaydırıldı. Adam onun içine girip çıkmaya başladığında nefesi kesildi.

Lea onun taşaklarını çekti ve sonra birini ağzına aldı. "Oh, Tanrım. " diye inledi.

Kadın emerken onu okşadı ve adam zonkladığını hissedebiliyordu. Boşalamayacağını biliyordu ama serbest kalmak istiyordu. Seks yapmayalı uzun zaman olmuştu. O kadar meşguldü ki aklının ucundan bile geçmemişti. Rahatlamak istediğinde Schloss'a gelir ve kızlardan birine oral seks yaptırırdı. Ama parmaklarını bir kadının vücuduna sokmak onu ne kadar özlediğini fark etmesini sağladı.

Yere uzandı ve Emily'yi kucağına alarak amını ağzına götürdü. Kendini onun tadında kaybetti, dili gittikçe daha derine iniyor, amı etrafında bir çiçek gibi açıyordu. Kıpırdadı ve inledi onun üstünde.

Lea onun sikini emmeye devam etti ve adam uzanıp onu okşadı Saç.

Emily'nin kalçaları sıkıştı. "Oh, lordum. Lütfen gelebilir miyim?"

Klitorisini sertçe emmeden önce tek söylediği "Evet," oldu. Çığlık attı ve sırtını dikleştirdi, suları ağzına damlıyordu. Adam hevesle onları yaladı. Kız sakinleştiğinde, adam onu serbest bıraktı ve kız onun sikine doğru hareket etti. Lea'nın saçlarını çekti ve Emily ile yer değiştirdi.

Alex göğüsleriyle oynarken ve onu öperken parmaklarıyla onu becerdi. Emily onu Lea'nın aldığından daha derine aldı ve onu boğazından aşağı alırken inledi.

"Evet, oh, evet," diye inledi Lea'nın ağzına karşı. Patlayacakmış gibi hissediyordu. Zirvedeyken, Emily geri çekildi ve horozunun tabanını sıktı, doruğa çıkmasına izin vermedi.

Yere baktı ve ona ters ters baktı. "Ne yapıyorsun sen?"

Gözleri büyüdü. "Özür dilerim lordum. Usta bitirmenize izin verilmediğini söyledi."

Alex kendine küfrederken başı yastığa düştü. Neden burada olduğunu unutmuştu. Anna'yı unutmuştu. Suçluluk duygusu göğsüne ateş gibi yayıldı.

"Lütfen lordum. Sizi üzecek bir şey mi yaptım?" Emily gergin bir ses tonuyla sordu.

"Hayır, unutmadın. Ben kendimi unuttum. Çok iyi gidiyorsun. Devam et." Lea'yı ağzının üzerine aldı ve çığlıklar atarak ve üzerinde kıvranarak boşalana kadar onu yedi.

İşini bitirdiğinde, ikisine de sikini çalıştırmalarını söyledi. Gözlerini kapattı ve Anna'yı düşündü. Orgazm olmasına izin verilmediğinde dişlerini sıktı ve bunun onun için olduğunu kendine hatırlattı.

Anna odasında oturmuş, ne yapması gerektiğinden emin değildi. Yorgundu ama uyuyamayacak kadar da gergindi. Dolaba gitti ve küçük bir şifonyerin üstünde düzgünce katlanmış pijamalarını, yerde de bir çift terlik buldu. Sonra

Kıyafetlerini değiştirdikten sonra pencerelerden birine doğru yürüdü ve perdeyi kenara çekerek dışarıya baktı.

Yer bembeyazdı ve dolunay ışığında parılıyordu. Evin önünde, pırıl pırıl karla kaplı uzun, düz bir avlu uzanıyordu. Yol olduğunu düşündüğü koyu bir çizgi, karlı zeminin etrafında dikdörtgen bir sınır oluşturuyordu. Anna, Alex'in onu keşfe çıkaracağını umuyordu.

Yarın. Ya da belki ertesi gün.

Kapısı sert bir şekilde çalındı. "İçeri gel," diye seslendi.

Kapı açıldı ve Sebastian içeri girdi. "Merhaba Anna. Nasılsın?"

Ona utangaç bir gülümseme verdi. "Tamam. Yarını düşünmemeye çalışıyorum."

Sebastian gülümsedi. "Umarım heyecanlandığın içindir, korktuğun için değil."

"Tabii ki korkmuyorum. Kim düğün gününden korkar ki?"

Sebastian omuz silkti. "Şaşıracaksın." Yanına gitti ve Anna'yı yavaşça pencereden uzaklaştırarak perdeyi kapattı. "Pencerelerden uzak durmak daha iyi. Sadece bu gece için. Evlendikten sonra güvende olacaksın. O zamana kadar gözlerden uzak durman daha iyi olur."

"Oh. Tamam."

"Alex'in sizi yakında keşfe çıkaracağından eminim. Arazi kışın bile çok güzel."

"Öyle görünüyorlar." Perdeye özlemle baktı, sonra dönüp yatağına doğru yürüdü ve oturdu. Sebastian'a baktı.

"Seni memnun etmemi mi istedin, Sebastian?"

Nazikçe gülümsedi. "Buraya bu yüzden gelmedim, Anna. Seninle konuşmak istedim."

Anna kızardı. "Oh."

"Sizi Alex ve Yaşlılar'a götüreceğim. Devlet dairesindeki nikâhınız evlenmenin yasal kısmı. Ama sizi birbirinize bağlayan, Alex'e sizi koruma yeteneği veren şey, *Şato*'da olanlardır. Yaşlı bir Müdire olarak Alex'e verilmeniz gerekiyor. Bir Ölümsüz tarafından. Bu ideal olarak baban olurdu ama o burada olamaz. Bu yüzden benden onun yerine geçmemi istedi."

"Babamı bir daha görebilecek miyim?" "Evet. Ama Dünya'da değil."

"Oh."

"Bir Yaşlı-Oğul için evlenmek büyük bir olaydır. Bu, Oğul'un kendinden daha fazlasından sorumlu olabileceğini gösterir. Oğul'un bir eş almaya hazırlanırken yaptığı şeyler vardır. Alex'in bu gece malikânede olmasının nedeni de bu. Bir eşin, daha doğrusu gelinin Malikâneye gittiği tek zaman düğün günüdür. Siz bir Yaşlı Hanımefendi olarak elbette o zamanlardan daha fazla orada olacaksınız."

Anna, Alex için daha iyi bir eş olamadığı için utanç duyuyordu. Normal bir eş.

"Anna, içinde bulunduğun koşullar uzun zamandır görülmemiş kadar farklı. Ve bunların hiçbirisi senin suçun değil. Utanmana gerek yok. Yaşlılar evliliğinizi hiçbir çekince olmadan onayladılar."

"Yaşlılar evlilikleri onaylamak zorunda mı?" Kulağa çok eski moda geliyordu.

"Evet. Potansiyel gelinler için yüksek standartlar var. Eskiden bakire olmaları şart koşulurdu. Günümüzde, bakire bir kadın bulmak neredeyse imkansız ve buna göre düzenlemeler yapıldı. Ancak yine de toplumun saygın üyeleri olmalı, kötü bir üne sahip olmamalıdır. Güçlü olmalı, ancak kocalarının iradesine boyun eğmeye istekli olmalıdırlar. Tabii ki erkek de gerektiğinde karısına karşı koyabilecek kadar güçlü olmalıdır. Bugünlerde erkekler çok zayıf. Bu çok üzücü."

"Sebastian, bakire olmaktan o kadar uzağım ki komik bile değil."

"Anna, bu senin hatan değil. Yaşlılar sana ne olduğunu biliyor. Onlar da Alex'in senin birlikte olman gereken kişi olduğunu biliyorlar. Evliliğinizi tüm kalpleriyle onaylıyorlar. Ancak, sizi hazırlamak için bu gece yapmamız gereken birkaç şey var."

"Ne gibi?"

Elini uzattı. "Benimle gel." Anna yere baktı.

"Pijamalarımı giydim."

Sebastian kıkırdadı. "Önemli değil. Elimi tut. Geldiğinde uygun şekilde giyinmiş olacaksın."

Anna endişeyle onun eline baktı. "Alex gideceğimi biliyor mu?"

"Seni onun için hazırlayacağımı söyledim. Bana güveniyor."

Anna onun gözlerini aradı ama gözlerinde samimiyetten başka bir şey yoktu.

Kadın adamın eline uzandı ve adam elini sıkıca kavradı. "Gözlerini kapat ve sıkı tutun."

Alex onuncu kez orgazm olması engellendiği için yüksek sesle inledi. Lea bitirmemesi için onu sıkıyordu ve bu acı vericiydi. Yatak başlığını kavradı ve sıktı, serbest kalmaya çok ihtiyacı vardı ama bunu yapamayacağını biliyordu. En az bir buçuk saattir sevişiyorlardı. Aleti daha önce hiç olmadığı kadar sertleşmişti. Taşakları sanki greyfurt büyüklüğünde.

Kızlar hareket ettiğinde, onlara verdiği orgazmlardan dolayı ıslanmış ve şişmiş pembe amcıklarını görebiliyordu. Her nasılsa onların boşalmasını izlemek ona bir rahatlatma hissi veriyordu. Şimdi ikisini de görebiliyordu ve sikini içlerinden birinin derinliklerine gömmeyi çok istiyordu. Uzandı ve parmaklarını Emily'nin amının ipeksi kıvrımlarında gezdirdi. Klitorisini çimdiklediğinde ciyakladı ve kıkırdadı.

Kapı aniden açıldı ve Vati içeri girdi. Alex aynı anda hem rahatlamış hem de utanmıştı. Gerçi babası onu daha önce çıplak görmemişti, yetişkinen bile. Ve yirmi yaşındayken ilk piercingini taktırmıştı; bu da babasına boyun eğdiğini gösterdikten sonra olmuştu....

Tanrım, şu anda herhangi bir seks düşünmesine gerek yoktu. Aleti şişmiş ve acı veriyordu ve acısını dindirmek için neredeyse her şeyi yapmaya hazırdı.

Wilhelm ona baktı ve başını salladı. "Kızlar, gidebilirsiniz."

Hayal kırıklığına uğramış görünüyorlardı ama itaat ettiler ve odadan çıktılar. Onlar çıktıktan sonra odaya altı adam daha girdi. Alman Yaşlılar. Babası gibi onlar da beyaz tunikler ve pantolonlar giymişlerdi. Alex bu noktada onu kimin gördüğünü umursamıyordu.

"Ayağa kalk Alex," diye emretti Vati.

Alex ayağa kalktı, sallanan siki her hareketinde zonkluyordu. İnledi ama Yaşlılar onu incelerken dimdik durdu.

Vati onun önünde durdu ve sikinin tabanına deri bir halka geçirdi.

Alex alnından ter boşandığını hissetti ve inledi. Ellerini sıktı, kan vücuduna hücum ederken kollarındaki kasları sıkılaştırdı. Aşağı baktı ve sikinin daha önce hiç görmediği kadar büyük olduğuna yemin edebilirdi. Oh, sadece birkaç vuruş ve rahatlayabilirdi.

Ama hayır, Anna için kendini kontrol altında tutacaktı. O güçlü bir adamdı. Yaşadığı taciz dolu yıllarla kıyaslandığında bu hiçbir şeydi. Bunu yapabilirdi. Onun için yapabilirdi.

"Alexander Johannes Kunze Herzog von Hesse, yarın evlenmek istiyorsunuz," dedi Vati ciddi bir sesle. "Bu doğru mu?"

"Evet, doğru," diye yanıtladı Alex, sesi gergin çıkıyordu.

"Evlilik hafife alınacak bir şey değildir. Toplumumuzda ve dünyamızda evlilik bir kenara atılmış bir ilişki olsa da, bir Yaşlı olarak bu kutsal bir taahhüttür. Taraflardan herhangi biri tarafından feshedilemeyecek kalıcı bir bağdır. Bir kez bu adımı attığınızda ve bu taahhüdü verdiğinizde, bunu değiştirmek mümkün değildir. Bunu kabul ediyor musunuz?"

"Evet."

Aleti şimdi daha da fazla zonkluyordu. Halka ereksiyonunun ölmesini engelliyordu. Aslında, daha da büyüdüğüne yemin edebilirdi. Tanrım, acıyordu!

"Sen güçlü bir adamsın, Alex. Sana oğlum demekten gurur duyuyorum." Vati'nin gözleri oğlunun gözlerinin içine bakarken duyguyla parlıyordu. O, en güçlü

Dünyada bunu başını kaldırmadan yapabilen çok az insan var. "Bugüne hazırlanmak için pek çok şeyden vazgeçerek çok çalıştınız."

Alex duygularının ortaya çıkmasına engel olamadı. Babasının onu sevdiğini biliyordu. Ama Büyüklerin önünde, oğlu olduğu için gurur duyduğunu söylemesi onun için dünyalara bedeldi. Özellikle de geçmişte babasını nasıl hayal kırıklığına uğrattığı düşünüldüğünde.

"Teşekkür ederim Vati," dedi alçakgönüllülükle.

Vati ona küçük bir gülümseme verdi. "Bir Yaşlı Hanımefendi ile evlenmek kolay bir yol değil. Onun da en az sizin kadar Kardeşliğe karşı görevleri var.

Ne yazık ki, dikkate alınması gereken bir başka Usta daha var. A

Ona sizin kadar değer vermeyen bir efendi. İlişkinizi yok etmek için elinden geleni yapacaktır. Buna hazır mısınız?"

"Evet, öyleyim."

"Bizler, İhtiyar Heyetiniz olarak, sizi elimizden gelen her şekilde destekleyeceğiz. Evliliğinizi destekliyoruz ve Anna ile olan ilişkinizin doğru bir ilişki olduğuna inanıyoruz. Onu koruyabilecek ve nihayetinde özgürlüğüne kavuşturabilecek tek kişinin sen olduğuna inanıyoruz. Onun refahı için sizi sorumlu tutacağız ve onun güvenliğini sağlamak için elinizden gelen her şeyi yapmanız ve bakımınız altında gelişmesini sağlamanız için sizi görevlendireceğiz. Biz hala senin Büyükleriniz ve sen de hala bir Oğulsun. Hayatında ve gelinin üzerinde bizim otoritemize boyun eğmelisin. Bu koşulu kabul ediyor musunuz?"

"Evet, biliyorum." Alex bunun düşündüğü anlama gelmediğini umuyordu.

"Teslimiyetinizi göstermeye ve müstakbel eşinizi korumak için ne kadar ileri gidebileceğinizi göstermeye istekli misiniz?"

"Öyleyim," dedi, tereddütünü belli etmemek için büyük çaba harcayarak. Teslimiyetini göstermek istemediğinden değil. Sadece zaten canı yanıyordu ve sikinin daha da sertleşmesi için daha fazla uyarılmaya ihtiyacı yoktu.

Etkilendiği ve ara sıra seviştiği erkekler vardı. Havaya girdiğinde kışına bir sakin girmesinden hoşlanıyordu. Ama uyarılmanın o kadar ötesindeydi ki daha ne kadar dayanabileceğini bilmiyordu.

"Yatağın ucunda yere diz çök Alex," dedi Vati. "Ellerini ayakucuna koy ve teslimiyetini göstermeye hazırlan."

Sikeyim.

Edwin Reisig bir an sonra onun arkasında diz çöktü. Elini Alex'in omzuna koyarken sessizce, "Ereksiyonun ve serbest kalman yarınki gelinin için," dedi. "Bu gece kendini serbest bırakmana izin vermek çok bencilce olur ve bizi senin evliliğe hazır olduğundan şüpheye düşürür."

Yaşlı adam sikini ona doğru bastırırken Alex kışını olabildiğince gevşetmeye çalıştı. Alnında boncuk boncuk ter vardı ve içeri bastırdı.

"Bu gece seni gidebileceğini düşündüğünden daha fazla zorlayacağız Alex.

Hepimizi almalısın."

Edwin hareket etmeye başladığında Alex gözlerini kapadı ve Anna'yı düşündü. İnledi ve serbest bırakılmasına karşı zorlandı. Anna için güçlü olacaktı.

Otuzuncu Bölüm

Anna gözlerini açtı ve parlak ışıktaki gözlerini kırıştırdı. Üzerindeydi... bir

Plaj mı? Ayak parmaklarının arasında sıcak beyaz kumlar ve sadece birkaç adım ötede berrak sular. Birkaç palmiye ağacı rüzgârda sallanıyor, altlarında yumuşak görünümlü çimler yetişiyordu. Kumsalın aşağısında bir çeşit beyaz, üç taraflı pavyon duruyordu.

Aşağıya baktığında üzerinde dökümlü, beyaz bir elbise olduğunu gördü. Sebastian hâlâ onun elini tutuyordu ve üzerinde beyaz ipek bir tunik ile rüzgârda uçuşan ipek bir pantolon vardı. Tunığın kollarında ve yakasında altın ve gümüş işlemeler vardı. Sebastian'ın giysileri ona erkeklerin resmi olmayan toplantılarda giydiklerini hatırlatıyordu ama daha kaliteliydi.

"Neredeyiz?" diye sordu şaşkınlıkla etrafına bakarak.

Şimdiye kadar gördüğü en güzel manzaraydı. Daha önce oraya hiç gitmediğinden emin olmasına rağmen, burayla ilgili bir şeyler tanıdık geliyor ve kendisini rahat hissetmesini sağlıyordu.

"Biz oraya sadece 'Sahiller' diyoruz. Biz Ölümsüzlerin yaşadığı yer." Anna'nın kalbi korkuyla çarpıyordu. Kaveh burada olabilir miydi?

"Hayır, Anna. Kaveh burada değil. Öyle olsaydı seni getirmezdim." Elini sıktı ve ona gülümsedi. "Güvendesin."

Onu, üç adamın büyük yastıkların üzerinde oturmuş konuştukları pavyona doğru götürdü. Sebastian ve Anna yaklaşırken başlarını kaldırdılar. Biri hızla ayağa kalktı ve onlara doğru yürüdü. Diğerleri gibi uzun boylu ve sarışındı ama tanıdık gelen bir şeyler vardı....

"Babacığım?" Anna kalbi küt küt atarak haykırdı. Sebastian'a baktı, o da başını salladı ve elini bıraktı.

"Anna, tatlım!" Trevor ona doğru koştu ve sadece bir babanın verebileceği sevgiyle onu kucakladı.

"Baba," diye hıçkırdı, yüzünü onun göğsüne gömdü. "Ah, babacığım. Seni özledim."

"Ben de seni özledim, tatlım. Hem de çok!" Başını öptü ve başını göğsüne bastırdı. Kalbinin kulağına çarpışını duyabiliyordu.

Kız ağlamayı bıraktığında, adam ona bakabilmek için onu çekti. Gözleri kıpkırmızıydı. "Ah, Anna. Çok güzel bir kadın olmuştun. Olan her şey için çok üzgünüm." Gözleri yaşlarla doldu. "Sana bir şey olmasını hiç istemedim," diye fısıldadı. "Elimden gelen her şeyi yapmaya çalıştım... Ama yapamadım... ve sonra sen ortadan kayboldun... Ah, Anna, çok üzgünüm."

Onu tekrar kendine çekti.

"Trevor, fazla zamanımız yok," dedi Sebastian yumuşak bir sesle. "Yaptığımız şey pek çok kişi tarafından onaylanmayacaktır."

Trevor başıyla onayladı ve Anna'yı Pavyon'a götürdü. "Anna, bunlar Brenton ve Gavin. Almanya'ya göz kulak olan diğer Ölümsüzler."

"Merhaba," dedi Anna usulca. Babası onu diğer adamların önüne getirdiğinde ona sarıldı.

"Anna, seni Alman Ölümsüzler'e teslim etmem gerekiyor. Kaveh ve Diğerleri sizi Amerika'da sahiplendi. Ama evliliğin geçerli olması için sizin de Almanlara ait olmanız gerekiyor. Ve fazla zamanımız yok. Kimse Alex'le evliliğiniz tamamlanana kadar bunu bilmeyeceksiniz."

Trevor onu ayağa kaldırdı ve Sebastian, Brenton ve Gavin'le yüzleşmesi için çevirdi. "Kardeşlerim. Bu benim kızım. Benim etimden. Annesiyle benim aramdaki aşktan doğdu." Trevor konuşurken sesi titriyordu. "Onu özgür irademle size sunuyorum. Onu alıp benim yerime bakar mısınız?"

"Yapacağız." Üç Ölümsüz hep bir ağızdan söyledi.

Trevor ayağa kalktı ve onun başını öptü. Yanağını okşadı. "Anna, seni onların bakımına bırakmalıyım. Onlara güvenebilirsiniz. Alex ve Alman Yaşlılar'a da güvenebilirsiniz. Sana yardım edeceklerdir." Ona hüzünlü bir gülümseme verdi. "İ seni seviyorum, tatlım."

Gözyaşları yanaklarına döküldü. "Ben de seni seviyorum baba," diye fısıldadı. Bir adım uzaklaştı, ona hüzünlü bir gülümseme verdi ve sonra gözden kayboldu.

Etrafına bakındı. "Nereye gitti?"

"Fazla kalamadı Anna. Sadece seni bize sunacak kadar uzun süre." Sebastian onun elini tuttu ve kendine çekti. "Bizim olmalısın ki seni Yaşlılar'a ve Alex'e verebilelim."

"Bu nasıl oluyor?" Anna endişeyle sordu.

Sebastian onun yanağını okşadı. "Tüm bağlar nasıl gerçekleşiyor?" Öne doğru eğildi ve onu öptü. "Sana zarar vermeyeceğiz Anna," diye mırıldandı.

Sebastian ve diğer Ölümsüzler ayağa kalkıp ilahi söylemeye başladılar.
Onların

Sesler Anna'nın etrafında dönüyordu ve Anna başının döndüğünü hissetti. Etrafında daire çizdiler ve Anna gözlerini kapatıp dizlerinin üzerine çöktü. Etrafında diz çöktüler ve elbisesini başının üzerine kaldırdılar. Sonra elleri vücudunun üzerindeydi. Onun

Göğüsleri okşandı, amı uzun parmaklarla keşfedildi. Kıç yanakları okşandı ve birbirinden ayrıldı. Bir parmak kıkına girerken Sebastian onu tekrar öptü. Klitorisi okşandı. Meme uçları emildi.

Ecstasy. Anna'yla alay edildi, ona dokunuldu, öpüldü ve emildi. Kendini bir seks bulutunun içinde yüzüyormuş gibi hissediyordu. Bacakları açık yatarken, amcığı Ölümsüzler tarafından defalarca doldurulurken saatler geçmiş gibi hissetti. Onlar yapmadı ölümlü insanların yaptığı gibi iyileşmek zorunda görünüyor. Doruktan sonra doruk. Ağız dolusu döl. Hepsi büyük ve tatmin ediciydi. Ve hepsini öğrenmişti. Onları tanıyordu. O onlarını. Onlara aitti. Daha fazla doruk, daha fazla coşku. Bir zevk bulutunun üzerinde uçtu ve yeryüzüne inmedi. Daha fazla dayanamadığında, son bir coşku çılgılığı attı ve ipeksi karanlığa teslim oldu.

Alex hayal kırıklığı, acı ve zevk içinde homurdandı ve yüksek sesle inledi. Dişleri babasının ona uzattığı deri kaplı sopaya saplanmıştı ve vücudu terden kayganlaşmıştı. Kıkı defalarca kocaman yaraklarla doldu. İçindeki o tatlı noktaya bastırdılar ve o inledi. Başını yatak başlığına yasladı. Kol kasları gerginlikten kasılmıştı. Daha kaç tane vardı? Kaç tane almıştı?

Daha önce hiç olmadığı kadar gerilmişti. Aleti koyu mordu ve şişmişti. Hayal edebileceğinden bile daha büyüktü. Bu güvenli miydi? Tanrım, rahatlamaya ihtiyacı vardı. *Oh, Tanrım, Anna!* Bunların hepsi onun içindi.

Arkasındaki adam boşalırken homurdandı ve çekildi. Alex kendini bir başkası için hazırladı ama kimse gelmedi.

Omzunda bir el vardı. "İşin bitti Alex. Nefes al." Babasıydı.

Alex'in gözleri yaşlarla doldu. Çok fazla acıya ve rahatsızlığa dayanabilirdi.

Bu şimdiye kadar içinde bulunduğu en kötü durumlardan biriydi. Devin'in zindanda ona yaptıklarıyla kıyaslanabilecek bir durum olduğunu söyleyebilirdi. Başını yatağın ayakucuna yasladı ve derin derin nefes aldı.

"Arkanı dön Alex," dedi Vati. "Dizlerinin üzerinde kal."

Alex arkasını döndü ve sırtını dikleştirdi. O bir erkekti, çocuk değil. Yere çöküp zayıflık gösteremezdi.

Kolları aniden tutuldu ve yana doğru uzatıldı. Her iki yanındaki adamlardan biri kollarını uzatmış, diğeri de kollarını onun boynuna dolamıştı.

ve onu hareketsiz tuttu. Bir diğeri saçlarını yumruk yaparak başını yukarıda tuttu. Vati onun önünde diz çöktü.

Alex çenesini tekrar sıktı. Yaşlılardan biri deri çubuğu ağzının önüne koydu ve Alex çubuğu almak için çenesini açtı. En azından dişlerini kırmayacak ya da dilini ısırmayacaktı.

Babasının gözlerinin içine baktı. Gözler yoğundu, en ufak bir duygu kırıntısı bile yoktu.

Alex derin bir nefes aldı ve çarpan kalbini sakinleştirdi. Sırada ne olduğunu biliyordu. Gözlerini kapadı ve yine Anna'yı düşündü. Nefes alış veriş yavaşladı ve rahatladı.

Vati uzandı ve penis halkasını çıkardı. Alex diğer adamlar tarafından bu kadar sıkı tutulmasaydı, öne doğru düşebilirdi. Zonklama şiddetlendi ve sopaya karşı homurdandı.

Başka bir Yaşlı, Vati'ye silah benzeri bir nesne uzattı. Delici silah.

Alex babasının elini sikinin üzerinde hissetti. Aşağı bakıp izleyemiyordu. Muhtemelen böylesi daha iyiydi.

Bir klik sesi duydu ve erimiş sıcak metal gibi bir şeyin sikinin tepesini delip geçtiğini hissetti.

"Argh!" Boğuk çığlığı sessiz odada yankılandı.

Hiç beklenmedik bir anda bir tıkırtı ve bir metal sesi daha duyuldu. Gözleri yaşardı ve kendisini tutan adamlara karşı mücadele etti ama fazla mücadele edemeyecek kadar bitkin düşmüştü.

Vati piercinglerle oynadıktan sonra başıyla onayladı ve adamlar Alex'i serbest bıraktı. Alex yere yığıldı ve kendini sabitlemek için elini yere koydu. Birkaç dakika sonra kapının açılıp kapandığını duydu. Başını kaldırıp baktığında odanın kendisi ve Vati dışında boş olduğunu gördü.

"İşim bitti mi?" Alex yorgun bir sesle sordu.

Vati gülümsedi. "Evet, oğlum. Seninle çok gurur duyuyorum. Senin yaşadıklarını pek çok erkek atlatamaz. Bu bir Oğul'u sokabileceğimiz en zorlu sınavlardan biridir. Ama bunu yapabileceğini biliyordum."

Alex ona yorgun bir gülümseme verdi. "Anna'yı ve onun nasıl yetiştirildiğini düşünüp durdum. Onun yaşadıklarının yanında bu hiçbir şeydi.

"Güzel, Alex," dedi Vati yumuşak bir sesle. "Anna'nın düşüncelerini kendi düşüncelerinin önüne koyuyorsun. İyi bir koca olacaksın."

Alex babasının övgüsü karşısında gülümsedi.

Tepside dumanı tüten bir kupa taşıyan bir kadın odaya girdi.

"Bunu iç, Alex. Uyumana yardımcı olacak. Sabah uyandığında Sabah, acı çekmeyeceksiniz, ancak birleşene kadar rahatsız olacaksınız."

"Sikim sakinleşecek mi?"

Vati güldü. "Evet. Ama birleştiğinizde benzer boyutlarda olacaksınız."

"O zaman Anna'nın bakire olmamasına sevindim. Onu incitebilirdim."

Vati başını salladı. "O bir bakire gibi olacak, Alex. Ona karşı aşırı özdenetim göstermen gerekecek."

"Ne? Bu nasıl mümkün olabilir ve neden?" Alex düğün günlerinde Anna'yı incitme fikrinden hoşlanmamıştı.

"Çünkü bir Elder'ın gelininin bakire olması gerekiyor. Ve bu da karınıza düzgün davranıp davranmayacağınızı görmek için bir başka testtir."

"Onu nasıl bakire yapacaksın?"

"Sadece fiziksel olarak bakire. Devin'in ona yaptıklarını geri alamayız. Sebastian ve Ölümsüzler bunun icabına bakacaktır."

Vati ayağa kalktı ve Alex'in ayağa kalkıp yatağa gitmesine yardım etti.

"İç ve uyu.

Yarın çok yoğun olacak."

Alex, "Anna'yı incitmek istemiyorum," diye itiraz etti.

"Biliyorum Alex," dedi Vati ona sempatik bir bakış atarak. "Ama son aylarda öğrendiğin gibi, bazen sevdiklerimizin canını yakmamız gerekir. Bunu mümkün olduğunca nazik bir şekilde yaparız."

Vati odadan çıktı. Alex tatlı içkisini içti ve derin bir uykuya daldı.

Anna bir elin alnını okşadığını hissetti. "Anna, uyan."

Anna'nın gözleri yavaşça açıldı ve kendini çok kadınsı bir yatak odasında buldu. Bu ona Devin'in Malikânesi'ndeki odasını hatırlattı. Duvarlar boyalı çiçek buketleriyle kaplıydı. Üstündeki gölgelik şeftali ipeğine benziyordu ve yatak inanılmaz derecede rahattı.

Sebastian yatakta onun yanına oturdu.

Doğrularp oturdu. "Neredeyiz biz?"

"*Schloss*'ta. Burada yapmamız gereken bir şey var, sonra seni *Gutshaus*'a geri götüreceğim."

"Ne yapmamız gerekiyor?"

"Seni Elders'a vermek zorundayım."

"Elders. Multiples?"

"Genel olarak, bir Yaşlı Hanımefendi, doğrudan Efendisi olan belirli bir Yaşlı'nın bulunduğı bir ülkeye aittir."

"Oh." Devin her şeyi çok farklı yapardı.

Sebastian ayağı kalktı ve beyaz ipek bir bornoz uzattı. "Al. Bunu giy."

Anna ayağı kalktı ve Sebastian'ın bornozu giymesine yardım etmesine izin verdi.

Onu *Schloss*'un içinden geçirerek bir çift ahşap kapıya götürdü. Kapıyı bir kez çaldı. Diğer taraftan bir yanıt geldi ve kapıları açtı.

Büyük bir odaya girdiler. Zemin, ahşabın görüldüğü kenarlar dışında kalın kırmızı bir halıyla kaplıydı. Tahta benzeyen yedi sandalye, büyük beyaz tüylü bir halıya benzeyen şeyin önünde geniş bir yarım daire şeklinde oturuyordu.

Sandalyelerde oturan adamlar İhtiyarların beyaz cübbelerini giymişlerdi. Brenton ve Gavin kapının yanında durup Sebastian ve Anna'nın önünden yürüdüler. Sebastian gibi onlar da The Beaches'te giyindikleri gibi giyinmişlerdi.

"Almanca konuşacağım ama onlara sadece seni onlara getirdiğimi söyleyeceğim," diye fısıldadı Sebastian. "Sana söylediğimde, Devin'e selam verdiğin gibi onlara da selam ver. Onların hepsi Büyükler. Onlara saygılı davran. Eğer seninle konuşurlarsa, onlara *Mein Herr* diye hitap et."

"Tamam."

Brenton ve Gavin kenara çekildi ve Sebastian yanında Anna olduğu halde Yaşlıların önünde durmaya başladı. Anna başını eğerek olabildiğince itaatkâr bir şekilde durdu. Sebastian uzun süre Almanca konuştu. Yaşlılar bir soru soruyor ya da bir yorum yapıyor, Sebastian da cevap veriyordu.

Bir noktada Sebastian Anna'nın arkasına geçti ve bornozunu çıkararak onu erkeklerin önünde çıplıplak bıraktı. Hayatında ilk kez, erkeklerin önünde çıplak olmaktan utanç duyuyordu. Gittikçe şişmanlıyordu ve onları rahatsız etmekten korkuyordu. Bilinçsizce kendini örtmek için hamle yaptı ama Sebastian kollarını aşağıda tuttu.

Yaşlılar ona bakarken gözyaşlarını kırıştırdı. Aşağıya baktı ve göğüslerinin gerçekten de daha büyük olduğunu ve belinin eskisi kadar küçük olmadığını gördü. Utanmıştı ama ağlamamak için elinden geleni yaptı. Buna neyin sebep olduğunu bilmiyordu ama şu andan itibaren dikkatli olması gerekiyordu. Erkekler şişman kadınlardan hoşlanmazdı; Devin ve Jack bunu açıkça belirtmişlerdi.

"Anna," diye fısıldadı Sebastian. "Onları selamla."

Anna hareket edebildiği için rahatlamıştı. Öne doğru bir adım attı ve eğilerek selam verdi. Sebastian Almanca bir şeyler söyledi ve Yaşlılar hep bir ağızdan cevap verdi.

"Oturabilirsiniz, Hanımefendi," dedi Alman bir ses. Wilhelm'in sesine benziyordu.

Ayağa kalktı ama yere bakmaya devam etti.

Wilhelm, Anna'nın önünde diz çökerek İngilizce, "Lordlarım," dedi. "Kızınızla bize çok değerli bir hediye verdiniz. Ona elimizden geldiğince iyi bakacağız." Kızın saçlarını yüzünden geriye doğru taradı ve çenesini kavrayarak yüzünü kendi yüzüne doğru kaldırdı.

Sinirle onun gözlerinin içine baktı, onu kızdırmadığını umuyordu ama adam üzgün görünmüyordu. Endişeli görünüyordu.

"Beni efendiniz olarak kabul edecek misiniz, Hanımefendi?" Wilhelm sordu.

Anna şaşkınlıkla kaşlarını çatı. Yarın Alex'le evlenmeyecek miydi? Wilhelm onu ondan alıyor muydu?

Wilhelm onun şaşkınlığını anlamış gibi gülümsedi. "Sana layık bir oğlum var ve eğer istersen seni kendine eş olarak almak ister. Sana iyi bir koca olacaktır."

Anna rahatlayarak gülümsedi ve başını salladı. "Evet, *Bayım*," dedi yumuşak bir sesle. "Sizi memnuniyetle Üstadım olarak kabul edeceğim."

Wilhelm Almanca bir şeyler söyledi ve sonra onu içinde bir yatak bulunan küçük bir odaya açılan bir kapıya götürdü. "Anna, her birimiz gelip seninle birlikte olacağız. O zaman hepimize ait olacaksın. Normalde bu bir gecede gerçekleşmez ama senin eşsizliğin nedeniyle bir istisna yaptık. durum." İçini çekti ve onu yatağa yatırdı. "Keşke seninle doğru dürüst sevişecek zamanım olsaydı. Özür dilerim." Eğildi ve onu öptü. "Bunu telafi etmek için başka fırsatlar da olacak."

Anna Wilhelm'e şefkatle gülümsedi. "Sorun yok." Kollarını Wilhelm'in boynuna doladı ve onu öptü.

Bölüm Otuz Bir

Alex güneş pencereden içeri süzülürken uyandı ve bu kadar iyi uyumuş olmasına şaşırdı. O kupanın içindeki her neyse kesinlikle işe yaramıştı. Kendini rahatsız edici bir şekilde dolgun hissediyordu ama siki çoğunlukla sarkıktı. Bütün sabah ereksiyon halinde dolaşmak utanç verici olurdu. Son derece acı verici olduğundan bahsetmiyorum bile.

Yorganı kenara itti ve doğrulup kendine baktı. Evlilik piercingleri yerli yerindeydi. Yirmi yaşından beri çift yüzüğü vardı ve artık bunu neredeyse hiç düşünmüyordu. Bu yeni piercingler Garipti ama ilkinde olduğu gibi bunlara da alışacağını düşündü. Anna'nın onları seveceğini umuyordu.

Ayağa kalktı ve gerindi, sonra pencereden dışarı bakmaya gitti.

Düğün gününde güneş doğuyordu. Anna'nın kocası olacağı gün. Bir yanı ölümüne korkuyordu. Anna'ya fiziksel ya da duygusal olarak daha fazla acı çektirmek istemiyordu. Ona iyi bir koca olmak istiyordu. Ama ya istemeden de olsa onu incitirse? Ya onun önünde kendini kaybederse? Anna dehşete düşerdi.

Evlenir evlenmez, kendisinin ve ekibinin birkaç aylığına müsait olmadığını duyuracaktı. Bu ona ve Anna'ya Birbirlerine alışmak için zamanları vardı. Yeni hayatlarına ve yeni evlerine alışabilirlerdi.

Alex kendi kendine sıırttı. Anna'yı ona aldığı yeni eve götürmek için sabırsızlanıyordu. Presidio Heights'ta saray gibi bir evdi. San Francisco'nun bir mahallesinde. Ağustos ayında dışarıdayken burayı bulmuş ve Aralık ayında oraya gittiğinde Kurt onun için evrakları imzalamıştı. Alex onu eve götürdüğünde, doğruca oraya götürecek ve gerçek bir koca gibi eşikten geçirecekti. Orada bir düğün resepsiyonu düzenleyebilir ve arkadaşlarıyla kutlama yapabilirlerdi.

Alex Almanya'yı ne kadar sevse de San Francisco'daki arkadaşlarını özliyordu. Gerekli olduğunda eve taşınmak zor olacaktı. Bu gerçekleşmeden önce Anna ile her şeyin yoluna girmesini umuyordu. O

onu geride bırakmaya dayanamıyordu. Ama Devin'e bağlı olduğu sürece San Francisco onun eviydi ve Devin onu götüremezdi.

Bir sonraki öğrenme rotası buydu: Anna'yı Devin'den sonsuza dek nasıl kurtaracağını bulmak.

Alex giyinip babasının Schloss'taki odasına giderken kendi kendine mırıldandı. Eve gitmek ve düğün için hazırlanmak istiyordu. Anna'yı karısı olarak görmek için sabırsızlanıyordu.

Anna'nın gözü birden açıldı ve karnını tuttu.

"Yine mi," diye inledi ve banyoya koştu, midesinde kalan azıcık şeyi de kaybetmeden önce tuvalete kadar gidebildi.

Nefesini toparlarken başını yakındaki küvetin serin porselenine yasladı. Yatak odasının kapısı yumuşak bir sesle çalındı.

"İçeri gel," diye zayıfça seslendi.

Bir kapının açıldığını ve bir şeyin masaya bırakıldığını duydu. "*Fraulein*?"

"Banyodayım."

Kendisinden birkaç yaş büyük bir kız içeri girdi. Üzerinde beyaz bir önlük olan siyah bir elbise giymişti. Kahverengi saçları düzgünce topuz yapılmıştı ve Anna'yı yerde görünce yüzündeki parlak gülümseme soldu.

"Ah, *Fraulein*," dedi ciddiyetle. "İyi misiniz?" Lavaboya gidip bir el bezini ıslattı ve Anna'nın alnına ve yanaklarına bastırdı.

"Hasta mısın?"

Anna zayıfça omuz silkti. "Bilmiyorum. Daha önce hiç hasta olmamıştım. Şimdi daha iyi hissediyorum."

Kız onun ayağa kalkmasına yardım etti. "Yatağına dönmene yardım edeyim."

Anna tekrar yorganın altına yerleştiğinde kız tekrar konuştu. "Ben Brigitte. Siz buradayken sizinle ben ilgileneceğim."

"Merhaba, Brigitte," dedi Anna usulca

"Sana kahvaltı getirdim. Yemeye çalışmak ister misin?"

Anna masanın üzerindeki tepsiye baktı ve başını salladı. Acıkmıştı ve güzel kokuyordu.

Brigitte tepsiyi getirdi ve Anna'nın kucağındaki ayakların üzerine yerleştirdi. "İhtiyacınız olan başka bir şey var mı?"

Anna başını salladı. "Hayır, teşekkür ederim. Harika görünüyor."

Brigitte reverans yaptı. "*Der Herzogin'e* uyandığınızı ve kendinizi iyi hissetmediğinizi haber vereceğim. Birkaç dakika içinde döneceğim."

Anna yemeğine daldı. Yedikçe kendini daha iyi hissetmeye başladı ve hatta gün için heyecanlanmasına izin verdi.

Ilsa ve Brigitte döndüğünde Anna yemeğini neredeyse bitirmişti. Ilsa hemen Anna'nın yanına gitti ve alnını yokladı. Aksanlı sesiyle, "Ateşin var gibi görünmüyor," dedi. Ona yakından baktı. "Alex uçakta da hasta olduğunu söyledi."

Anna başını salladı. "Ama kustuktan sonra kendimi daha iyi hissettim." "Şimdi daha iyi hissediyor musun?"

"Evet, teşekkür ederim."

Ilsa yatağa oturdu ve onu yakından inceledi. "Başka bir şey var mı?" diye sordu usulca, onun elini tutarak.

"Ne zaman bir şeyler olmuyor ki?" Anna ona alaycı bir gülümseme verdi. Ilsa hafifçe güldü. "Fiziksel olarak demek istedim."

"Oh." Anna utanarak gülümsedi. "Yorgunum, ama aynı zamanda iyi uyuyamıyorum.beri."Anna yutkundu ve ona baktı el.

"Ne zamandan beri, *Liebe*?"

"Ben öldüğünden beri," diye fısıldadı ve ağlamaya başladı.

Ağlamaması gerekiyordu. Bu onun düğün günüydü. Anna Alex'le evlenmek istemediğinden değildi. İstiyordu. Ama kalbi Ben için acıyordu. Onun yüzünden elinden alınan hayatı için.

Ilsa ayağa kalktı ve Anna ağlarken ona sarıldı.

"Özür dilerim. Son zamanlarda çok fazla ağlıyorum," dedi Anna. Hıçkırıklar. "Kendimi berbat hissediyorum."

"Oh, Anna. Her şey yolunda. Ölümünün üzerinden sadece birkaç hafta geçti, değil mi?"

Anna başını salladı.

"Keder bir gecede geçmez. Asla da geçmeyebilir. Ama yumuşayacaktır. Zamanla." Ilsa konuşurken onun saçlarını okşadı. "Zamanla kolaylaşacak."

Anna'nın gözyaşları dindiğinde, Ilsa ona gülümsedi. "Senin için seçtiğim elbiseleri görmek ister misin? Bugün giymek için herhangi birini seçebilirsin."

Anna burnunu çekti ve başını salladı. "Gelinlik mi?"

"Çoğu Amerikalı gelinin düşündüğü gibi ayrıntılı stiller değil; bunlar bir Alman sivil düğünü için pratik olmaz. Anladığım kadarıyla

"Yılbaşı gecesi için güzel bir elbise."

Anna ıslıl ıslıl gülümsedi. "Oh, bu çok güzel." Yüzü düştü. "Ama Kaitlyn kendine uygun bir tane bulabildi mi bilmiyorum. İlk seçtiği çok küçüktü." Anna tekrar gözyaşlarına boğuldu. "Kilo aldım. Artık hiçbir kıyafetimin içine sığmıyorum." Başını kaldırıp Ilsa'ya baktı. "Alex üzülecek mi?"

"Anna, eğer kilo aldıysan, başlangıçta çok zayıftın. Çok zayıfsın. Alex senin kilo verdiğini düşündüğünü söyledi."

Anna ona bakakaldı. "Bu nasıl mümkün olabilir? Anlamıyorum."

Ilsa bir an düşünceliydi. "Bazen olur böyle şeyler, Anna. Kadınların bedenlerinin bazen kendi akılları vardır." Ayağa kalktı. "Ben gidip elbiseleri getireyim, sen de birini seçersin. Hoşuna gidecek bir şey bulacağımıza eminim."

"Wilhelm? İçeride misin?"

Wilhelm koridordan gelen karısının sesini duyunca başını kaldırdı. Sesi sıkıntılı geliyordu. "Buradayım *Mausi*. Neyin var?" Ayağa kalktı ve onu karşılamak için masasının etrafında yürüdü. Birkaç dakika önce eve dönmüştü.

Ilsa onun çalışma odasına girdi ve kapıyı arkasından kapattı. "Sanırım Anna hamile olabilir."

"Ne? Bu mümkün değil Ilsa." Karısının içgüdülerini göz ardı etmek istemiyordu. Normalde haklı çıkarlardı. Ama Anna'nın hamile olma olasılığı sıfıra yakındı.

"Bu sabah hastaydı. Dün uçakta da hastaydı. Duygusal olduğunu, yorgun olduğunu ve uyumadığını söyledi."

"Ilsa, son zamanlarda çok stres altında-"

"Artık hiçbir kıyafetinin ona uymadığını söylüyor ama Alex zayıflamış gibi görüldüğünü söyledi."

Wilhelm bir an düşündü. Anna dün gece farklı görünüyordu. Bir kere göğüsleri daha dolgundu ve sadece... farklı görünüyordu. Dün gece aklında çok şey vardı ve bunlar tam olarak aklına gelmemiştir. Ama şimdi Ilsa konuyu açmıştı. Ama nasıl? Hamile kalmasının yolları vardı, Ancak yapılabilecek fiziksel şeyler olsa da, doğaları gereği mistik olma eğilimindeydiler. Belki de Ben'le özellikle yoğun bir gece geçirmişti.

Yoğun duyguların bunu gerçekleştirdiği biliniyordu. Ben'i sevmiştii, Wilhelm bundan şüphe duymuyordu.

"Wilhelm?"

Ilsa'nın sesi onu düşüncelerinden çekip çıkardı. "Özür dilerim, Ilsa. Evet, sanırım haklı olabilirsiniz. İçgüdülerinin genellikle doğru olduğunu biliyorum."

Wilhelm içini çekti. "Ona hiçbir şey söyleme. Eğer öyleyse bile bunu bildiğinden şüpheliyim. Bu onun aklına bile gelmez. Onu üzmem istemiyorum."

"Başka bir adamın çocuğuna hamileyken hala Alex'le evlenmesini mi istiyorsun?"

"Onun dışında başka biri olsaydı, olayları çok daha farklı ele alırdım. Ama Anna farklı. Ve onun Alex'le birlikte olması gerekiyor. Bundan eminim."

Ilsa kaşlarını çatı. "İlk çocuğu ondan olmayacak. Bu hiç kimse için adil değil."

"Ilsa, endişeni takdir ediyorum. Ama bu düşün gerçekleştirmeli. Alex bunu halledecektir. Onu seviyor."

Ilsa içini çekti. "Biliyorum. Ama insanlar ne diyecek?"

"Kimsenin bilmesine gerek yok. Çok ilerlemiş olamaz. En azından başkalarının zihninde bugün bir bebeğe kolayca hamile kalınabilir."

"Alex'e söyleyelim mi?"

Wilhelm bir an düşündü. "Düşünden sonraya kadar olmaz. Bırakalım da hayat araya girmeden bu mutlu günü yaşasınlar. Birkaç gün beklemenin zararı olmaz. herhangi bir şey."

"Pekâlâ. Eğer en iyisinin bu olduğunu düşünüyorsanız." Ilsa ağzını düz bir çizgi haline getirdi.

Wilhelm, Ilsa'nın kararından memnun olmadığını hissedebiliyordu ama ona karşı çıkmadı. "Ilsa, lütfen. Bu Anna'nın suçu değil. Hayatı boyunca ona asla çocuk sahibi olamayacağı söylendi. Bizim desteğimize ve sevgimize ihtiyacı var."

Ilsa ona dikkatle baktı. "Onu seviyorsun, değil mi?" diye sordu sessizce.

Wilhelm tereddüt etti. Ilsa'yı tüm kalbiyle seviyordu. O zamandan beri on altı yaşındaydı. Bir erkeğin hayal edebileceği en iyi eştii. Ve ona asla yalan söylemedi. Acı verse bile birbirlerine karşı her zaman tamamen dürüsttüler. Evliliklerini güçlü tutan şey buydu. Yapmak istediği son şey onu incitmekti.

"Evet, Ilsa. İstiyorum. Ama o Alex'in karısı olacak. Ben asla ama asla seni başka bir kadınla değiştirdi." Ona doğru yürüdü ve onu kendine çekti. "Seni seviyorum, Ilsa. Seni her zaman sevdim. Sana olan arzum ilk evlendiğimiz zamanki kadar güçlü."

Ilsa başını onun göğsüne yasladı. "Biliyorum Wilhelm. Sanırım bu adil. Evliliğimiz boyunca başka kimseye aşık olmadın. Sanırım ben aynı şeyi söyleyemem."

Wilhelm yaşlandığında, eğer isterse Ilsa'nın bir sevgilisi olmasına karar vermişti. Etrafının genç kadınlarla çevrili olması ve Ilsa'nın evde, soğuk bir yatakta tek başına kalması adil değildi.

Fransız Büyükelçisinin oğluyla birlikte okula gitmişlerdi. Wilhelm ortaokuldayken Maurice Ilsa'ya aşık olmuştu ama Ilsa Wilhelm'i seçmiş, Maurice de Fransa'dan bir kadınla evlenmişti. Maurice'in karısı Wilhelm'in yaşlı olmasından birkaç yıl önce ölmüştü ve Ilsa onu sevgilisi olarak seçmişti. Onun ikisini de sevdiğini biliyordu. Wilhelm ona kendisi kadar değer veren bir sevgili bulduğu için minnettardı. Ilsa sadık ve sağduyuluydu. Planlar değişirse ve Wilhelm'in gitmiş olması gerekirken evde olması üzerine Maurice'e o gece onu göremeyeceğini söyledi.

Wilhelm karısını sevdiği gibi sevebileceği başka bir kadın bulamamıştı. Evet, Kardeşlik faaliyetlerine katılmış, değer verdiği ve ilgilendiği kızlar olmuştu. Ama hiçbirine aşık olmamıştı.

Anna'ya kadar. Anna özeldi. Ilsa onunla vakit geçirdikçe bunu anlayacaktı. En azından öyle umuyordu. Ilsa kıskanç bir kadın değildi ve Anna'ya olan hislerinin onunla arasındaki potansiyel ilişkiyi bozmayacağını umuyordu.

"Lütfen Ilsa. Bir anne figürüne ihtiyacı var. Çok yalnız ve kaybolmuş durumda."

Ilsa ona gülümsedi. "Biliyorum. Çok tatlı bir kız. Neden bu kadar onu seviyorum. Ve Alex'i de." Onu öpmek için uzandı. "Ben de seni seviyorum. Sen bilmeleri gerektiğine karar verene kadar hiçbir şey söylemeyeceğim."

"Teşekkür ederim, Maus." Onu tekrar öptü, sonra yanağını okşadı. "Ben de seni seviyorum."

Ilsa ona son bir kez gülümsedi ve sonra dönüp odadan çıktı.

Wilhelm masasına yaslanmış, Ilsa'nın söylediklerini düşünüyordu. Eğer haklıysa, bu Anna için iyi bir şey olabilirdi. Alex'in doğru şeyi yapacağına inanıyor ve bunun yalanlanmayacağını umuyordu.

Anna, Ilsa'nın dönmesini beklerken odasında volta atıyordu. Ilsa giderken pek memnun görünmüyordu. Anna onu kızdıracak bir şey mi yapmıştı? Alex'in annesini üzmemek istemiyordu. Bir süredir Malikâne'nin dışında olduğu için kadınlarla birlikte olmaya daha alışkındı. Katherine onu kucaklamış ve cenazeden sonra da görüşmeye devam etmişlerdi. Ama bazen hâlâ gözünü korkutuyorlardı.

Pencereden dışarı bakıyordu ki biri kapıyı çaldı ve açtı. Ilsa içeri girdi, ardından Brigitte beyaz elbiselerden oluşan bir rafı itti.

"Aman Tanrım!" Anna raflara bakarak haykırdı. Onlardan çok fazla vardı.

"Hangi tarzı sevdiğinizi bilmediğim için çok çeşitli elbiseler seçtim." Diğer kıza döndü. "Brigitte, lütfen onları çıkarır mısın, böylece onlara bir göz atabilir." Anna'ya geri döndü. "İstediğin kadar deneyebilirsin. Bolca vaktimiz var."

Beğendiği birkaç elbiseyi denedikten ve beğendiklerinden bazılarının üzerine uymaması nedeniyle cesareti kırıldıktan sonra, sonunda çay boyunda, dantelli, A kesim bir elbisede karar kıldı. Brigitte, Anna'nın saçlarını gevşek bir şekilde topladı ve saçlarına beyaz çiçekler koydu.

Ilsa hazırlanmak için gitmiş ve Brigitte elbisesinin düğmelerini iliklerken geri dönmüştü. "Çok güzel görünüyorsun, Anna." Yumuşak bir şekilde güldü. "Alex aşağıda kafese kapatılmış bir aslan gibi volta atıyor. Onu hiç bu kadar heyecanlı görmemiştim."

Anna kızardı. Birkaç dakika içinde Alex'i görmek için aşağı inecekti. Damadı ve müstakbel kocası. Karnında kelekler uçuştı ve mide bulantısı geri döndü.

"Anna, iyi misin?" Ilsa sesinde endişeyle sordu. "Ben..."

Kendimi iyi hissetmiyorum."

Ilsa, odadan hızla çıkan Brigitte'e Almanca bir şeyler söyledi ve ardından Anna'yı banyoya götürdü. Bir bezi ıslattı ve ensesine koydu.

"Hastalandığımda annem bana bunu yapardı. Derin nefes al, *Liebe.*"

Brigitte birkaç dakika sonra Anna'nın uçaktaki gibi gazlı bir içecekten döndü. Anna çabucak içti ve mide bulantısı birkaç dakika içinde kayboldu. dakikalar sonra.

"Teşekkür ederim," dedi zayıf bir sesle. "Çok özür dilerim. Son zamanlarda neyim var bilmiyorum."

Ilsa ona sıcak bir gülümseme verdi. "Her şey yolunda, Anna. Şeyler olur." Anna'yı yatak odasına geri götürdü ve şöminenin yanındaki sezlonga oturttu. "Senin için bir şeyim var."

Ilsa ona bir kolye uzattı. "Bunu düğün günümde takmıştım. Alexander'ın büyükannesi düğününde bunu giymiş. Nesiller öncesine dayanıyor." Sevgiyle gülümsedi. "Wilhelm ve ben, düğün gününde bunu takmandan gurur duyarız."

Ona bakarken Anna'nın gözleri yaşlarla doldu. Kolye, çiçek şeklinde bir elmas kümesiydi ve üzerinde bir inci asılıydı. "Teşekkür ederim, Ilsa. Bu çok güzel. Bunu takmaktan onur duyarım."

Ilsa gülümsedi ve takmasına yardım etti. Ona uyumlu küpeler ve bir de bilezik verdi.

Ilsa ona bir aşağı bir yukarı baktı. "Çok güzel. Hazır mısın?"

Anna ayakkabılarını giyerken endişeyle başını salladı. Brigitte ona beyaz saten bir çanta uzattı ve Anna da Ilsa'yı koridora kadar takip etti.

Alex geniş giriş holünde volta atıyordu. Birkaç saattir ayaktaydı ve Anna'yı görmek için can atıyordu. Odanın içinde defalarca yürürken deri ayakkabıları sabit bir ritim tutturuyordu. Kravatını yüzüncü kez düzeltti ve Anna'nın ortaya çıkmasını dileyerek merdivene baktı.

Artık vakit de gelmişti, önemli bir ayrıntıyı gözden kaçırdığından ve evliliklerini engelleyecek bir şey olacağından endişelenmeye başlamıştı.

Kurt koridordaki bir banka yaslanırken, "Alex mermeri yıpratıcaksın," diye şaka yaptı. Alex ondan törende şahitlik yapmasını istemişti.

Seth, Tony, Greg ve Sebastian yakınlarda duruyordu. İçeri gireceklerdi. onlarla birlikte. Michael, Jesse ve Jason zaten şehirdeydiler ve Anna ile evlenecekleri *Standesamt*'a göz kulak oluyorlardı.

Alex, Anna ülkeye geldikten sonra bu düğünün bu kadar çabuk gerçekleşmesi için elinden gelen her şeyi yapmıştı. Büyük oğul olmanın faydaları vardı. Birkaç şart esnetilmişti ama çoğunlukla her şey usulüne uygun olarak yapılmış, sadece aceleyle getirilmişti. Düğün

Anna'nın haberi olmadan bazı belgelere imza attırmak zor olmuştu ama Isaak bu konuda yardımcı olmuştu. Anna'nın kendisini aldattığı için affedeceğini umuyordu ama Devin öğrenmiş olsaydı... Alex neler olabileceğini düşündükçe ürperiyordu.

Alex merdivenlerde ayak sesleri duydu ve kız kardeşleriyle Gretchen'ın aşağı indiğini görmek için arkasını döndü. Gretchen Otto'yu o kadar çok sarmıştı ki

Battaniyeler mavi bir ayıya benziyordu.

Alex hayal kırıklığıyla içini çekti ve Anna'ya vereceği tek bir mükemmel pembe gülün bulunduğu masaya doğru yürüdü. Anna ne zaman pembe gül görse, aklına kendisinin gelmesini istiyordu.

"Kendimi değerli bir kız kardeş gibi hissetmiyor muyum?" diye takıldı Greta, Alex'e doğru yürüyüp ona sarılırken. Mavi ipek elbisesinin içinde çok güzel görünüyordu ve Alex de ona bunu söyledi. Kız da ona gülümsedi.

"Vati, nerede o?" diye inledi. Fiziksel rahatsızlığı sabırsızlığını artırıyordu.

"Hastalandığımı duydum," diye sırttı Gretchen.

Alex'in endişesi arttı ve babasına baktı.

"Pekâlâ, Alex. Gidip onu kontrol edeceğim. İyi olduğuna eminim." Wilhelm onun omzunu sıvazladı ve merdivenlere doğru ilerledi. Birkaç adım atmıştı ki gülümsedi. "İşte oradalar."

Alex gülü aldı ve merdivene doğru ilerlerken Anna korkulukları sıkıca tutarak kavisli bölümün etrafından dolaştı ve manzara. Kalbi o kadar hızlı atıyordu ki, tüm ailesinin duyması onu şaşırtmazdı.

Daha güzel bir resim hayal edemezdi. Saçları yüzünün etrafında yumuşakça kıvrılmıştı. Krem rengi dantel elbisesi vücudunu mükemmel bir şekilde vurguluyordu. Biraz göğüs dekoltesi gösterecek kadar alçaktı ama utanmazca değildi. Bacakları ipek çoraplarla kaplıydı ve baldır kaslarını görebiliyordu.

Merdivenlerden inerken esniyordu. Harika bacakları vardı. Her şeyi harikaydı.

Yüzü solgun olsa da mutlulukla parlıyordu ve gözleri onunkilerle buluştuğunda ışıldıyordu. Bu mutluluğa kendisinin sebep olduğunu düşünmek onu alçaltıyordu.

ışılta ve parıltı.

Adam bakıyor olmalıydı, çünkü kadın durdu ve yanakları pembeleşerek başka tarafa baktı.

"Schatzi..." diye nefes aldı.

Onun değerli hazinesi. İşte. Onun önünde. Düğünleri için giyinmişti. Biraz sersemlediğini hissetti ve nefesini tuttuğunu fark etti. Onun önünde durmak için iki adım attı ve onu kollarının arasına aldı. Neredeyse hiçbir ağırlığı yoktu ve onu etrafında döndürüp yanağından öptü.

"Oh, Alex, onu döndürme!" diye haykırdı annesi. "Yine hastalanacak."

Alex onun yanağını okşadı ve parlak yeşil gözlerinin içine baktı. "Bu sabah yine mi hastaydın, Anna?"

Başını sallarken özür diler gibi görünüyordu. "Çok üzgünüm Alex. Neyin yanlış olduğunu bilmiyorum."

Onun yüzünü inceledi. Neden hastalanmıştı ki? Bir şey mi yapmıştı? Geri çekildi ve ona baktı. Gözleri ona takıldı Göğüsler. Onu son gördüğünde olduklarından daha büyükler miydi? Evet. Kesinlikle öyleydiler. Parlıyordu. Hastaydı. Çok az yediğini söylemişti.

Oh, Tanrım! Olamaz, değil mi?

Anna onun gözlerini aradı. "Seni rahatsız mı ettim Alex?" Onun uzaklaşmaya başladığını gördü ve kendine lanet etti.

"Hayır, hayır, Anna. Sadece senin için endişeleniyorum." Ona nazik bir gülümseme verdi ve dudaklarından hafifçe öptü. "Sen hayatımda gördüğüm en güzel görüntüsün." Bu sözleri söylerken sesi hafifçe çatallaştı.

Tekrar kızardı ve gözlerini kaçırdı. Onun bu kadar utangaç olmasını seviyordu. Normal bir kadın güzelliği yüzünden soğuk ve kibirli olabilirdi. Ama Anna öyle değildi. O bir melekti. Kurt'ün ona Melek demesi mantıklıydı. Ona uyuyordu.

"Al," dedi usulca, gülü ona uzatarak. "Bu senin için."

Gördüğü manzara karşısında gözleri parladı. Onu burnuna götürdü ve derin derin içine çekti, gözlerini kapadı ve gülümsedi. "Teşekkür ederim Alex. Bu çok güzel."

"Seninle kıyaslanamaz bile."

"Geline merhaba demeyecek miyiz, Alex?" Kurt onun yanına gelerek sordu. "Merhaba, Engel. *Çok* güzel görünüyorsun." Yanağından öptü ve ona sarıldı.

Alex, Anna'nın endişeyle arkasından Gretchen'in durduğunu bildiği yere baktığını gördü ama Anna, Kurt'e sıcak bir şekilde gülümsedi.

"Teşekkür ederim Kurt," dedi yumuşak bir sesle.

Alex kendi kendine başını salladı. Gretchen zaten Anna'ya düşmandı; Kurt'ün Gretchen'a daha fazla neden vermesine gerek yoktu. Gretchen'ı duydu

Bir erkeğin yeterli olduğuna dair bir şeyler mırıldandı ve Liesl kıkırdadı. Alex dilini ısırды. Gretchen dışında ailenin geri kalanı Anna'yı sıcak bir şekilde karşıladı.

Seth elinde Alex'in Anna için aldığı beyaz bir kürkle yaklaştı. "Anna, bu senin için," dedi Alex, paltoyu Anna'ya açarak. "Bu seni sıcak tutar."

Bir kez daha gözleri parladı. "Çok yumuşak görünüyor," dedi ve dokunmak için uzandı. Bunu yaptığında gülümsedi ve yaklaşıp içine girmesine yardım etmesine izin verdi. "Ooh!" Kıkırdadı. "Bunu her zaman giyebilir miyim?"

Herkes sevgiyle güldü. Gretchen'ın başka bir yorum yaptığını duydu ve dönüp ona ters ters baktı. O da sırtarak karşılık verdi.

"Alex, bırak artık," dedi babası yumuşak bir sesle Almanca olarak.

"Anna'yı üzme."

Alex arkasına baktı ve Anna'nın gözlerindeki korkuyu gördü. Suçluluk duygusu içini doldurdu.

damarlar ve o iç çekti. Kızın elini tuttu ve öptü. "Sana kızgın değilim, Schatzi."

Ona ürkek bir gülümseme verdi.

Başıyla onaylayan babasına baktı, sonra Anna'ya döndü. "Gidip evlenelim mi?" diye sordu.

Anna başını salladı, gözleri yine parlıyordu.

Yün paltosunu giydi ve kızın elinden tutarak ön kapıdan dışarı çıkardı. Tony ve Greg, aile, Seth ve Sebastian'ın bindiği limuzinin arkasına park edilmiş bir SUV'ye bindiler. Birkaç dakika sonra araba evden uzaklaştı ve evlenmek üzere Frankfurt'a doğru yola çıktılar.

Otuz İkinci Bölüm

Anna şehrin sokaklarında ilerlerken binaların geçişini izledi. Aynı anda hem heyecanlı hem de korkmuş hissediyordu. Alex'le evlenme fikri bir rüya gibi görünüyordu. Ama çok güzel bir rüya. Alex'in elini sıkıca tuttu.

Aklına bir şey geldi. "Alex, alyansa ihtiyacımız yok mu?" diye sordu sessizce.

Alex ona doğru sıırttı. "Almanya'da evlilik yüzüklerimizi sağ elimize takarız."

Elini cebine attı ve üzerinde kuşlar, yapraklar ve *Myn Genyst* yazan iki altın yüzük çıkardı. İki yüzükten büyük olanını ona uzattı.

"Bunlar büyükannemle büyükbabamın evlilik yüzükleriydi. *Myn Genyst* 'kalbim' anlamına geliyor. Bu yüzükleri törende kullanabileceğimizi ve sağ elimize takabileceğimizi ve daha sonra sol ellerimiz için birlikte yüzük seçebileceğimizi düşündüm. Kulağa nasıl geliyor?"

Anna yüzüğe baktı. Eski moda ve güzeldi. Onun bir aile yüzüğü takmasını istediği için onur duyduğunu hissetti. "Kulağa harika geliyor Alex," dedi sessizce. "Ama eğer iki alyans takmak istemiyorsan, takmak zorunda değiliz."

Alex başını salladı. "Şimdilik Amerika'da yaşıyoruz. Ben istemiyorum Evli olduğumuzdan kimsenin şüphesi olmasın. Amerika'da sol elimde yüzük olmasaydı, kendimi saygısızlık yapıyormuşum gibi hissederdim. Beni gören her kadının çok mutlu bir evliliğim olduğunu bilmesini istiyorum."

Anna kıkırdadı. Onun ne demek istediğini anlayabiliyordu ve bunun için minnettardı. "Teşekkür ederim, Alex."

Eğildi ve kızın kulağına fısıldadı. "Tabii ki bu senin için de geçerli. Erkeklerin senin de müsait olduğunu düşünmesini istemiyorum."

Anna onun omzuna yaslandı ve kendisine uzattığı yüzükle oynadı. Çok büyüktü! Onun geri kalanıyla uyumlu olduğunu düşündü.

"Yanaklarını bu kadar güzel pembeleştiren ne düşünüyorsun?" diye sordu sessizce.

Ona baktı ve utangaç bir gülümseme verdi. "Yüzüğünün ne kadar büyük olduğunu fark ettim ve ben...." diye fısıldadı, sonra kızardı "... oradan tahmin ettim."

Alex başını geriye attı ve güldü. "Oh, Anna. Seni seviyorum!"

Aletin büyüklüğünü düşünmek bile onu tedirgin ediyordu. Sebastian Malikâne'deki işini bitirdikten sonra onu odasına götürdüğünde, onu fiziksel olarak yeniden bakire yapması gerektiğini söylemişti.

Ona yapmaması için yalvarmıştı ama o bunun yapılması gerektiğini söyledi. Bu günlerde doğal olarak nadir görülse de, Oğul'un karısının bakire olması gerekiyordu. Ama Sebastian bunun Devin'in verdiği krem gibi olmayacağına dair ona güvence verdi. İlk seferinde olduğu gibi gerilecek ve doğal olmayan bir şekilde sıkı kalmayacaktı. Bu onun korkularının bir kısmını gidermişti ama hepsini değil. Devin'le ilk seferinde yeterince canı yanmıştı. Alex'le bakire olmayı hayal bile edemiyordu.

Araba yavaşladı ve arnavut kaldırımli devasa bir avluya benzeyen bir yerin yakınında durdu. İnsanlar avlunun ortasındaki büyük çeşmenin etrafında hafif paltolarıyla dolaşiyor, Anna nasıl olup da donmadıklarını merak ediyordu.

Limuzinden indiğinde Anna, Alex'in tüm adamlarının yakınlarda olduğunu gördü. Adamlar aileyi takip ederek yakınlardaki yüksek binalara doğru ilerlediler. Parlak güneş ışığında gözlerini kısarak yürüdükleri en yüksek ve dik binaya baktı. Çok güzeldi ve ona çok "Alman" göründü.

Anna, taş bir kemerin içine yerleştirilmiş bir dizi cam kapıdan geçerken Alex'in eline yapıştı. Alex resepsiyon masasının arkasındaki bir kadına doğru yürüdü ve onunla kısaca Almanca konuştu. Kadın ona ve arkasında duran ailenin geri kalanına baktı ve gözleri büyüdü. Heyecanla başını salladı, telefonu eline aldı ve aceleyle konuştu.

"Alex, her şey yolunda mı?" Anna fısıldadı.

Alex gülümsedi. "*Evet, Schatzi*. Bugün resmi programda yokuz. Her şey kayıt dışı yapıldı." Ona neredeyse mahcup bir bakış attı. "Ailem burada sosyal olarak ön planda olma eğilimindedir. Nişanlı olduğumu kimsenin bilmemesi oldukça şaşırtıcı. Elbette," diyerek onu kendine yaklaştırdı ve elinin tersini öptü. "Bu sadece oldu

dün." Gözlerinin içine baktı ve yanağını okşadı. "Yakında benim karım olacaksın," dedi kısık bir sesle.

Kadın Alex'le tekrar konuştu ve binanın iç kısmına açılan bir dizi cam kapıyı işaret etti.

Alex Anna'ya sırtıttı. "Hadi evlenelim." Alex kapıyı açtı ve Anna içeri girdi.

Pencere duvarından sızan güneş ışığıyla aydınlanan uzun mermer bir merdivenden yukarı çıktılar. Wilhelm sessizce Almanca konuşarak Alex'in yanında yürüdü.

Merdivenlerin başına geldiklerinde koyu renk takım elbiseli ve kravatlı bir adam onları saygıyla karşıladı, önce Wilhelm'in sonra da Alex'in elini sıktı.

Alex, "Soeren, bu *benim eşim* Anna," diye tanıttı. "Anna, bu Soeren Stutterheim. Bugün bizimle evlenecek."

"Merhaba," dedi Anna titrek bir sesle. Sinirler Anna'nın vücudunda uçuşarak yeniden midesini bulandırdı. Eli ağzına gitti ve birkaç kez yutkundü, tekrar kusacağını gösteren tükürük artışını ağzından atmaya çalıştı.

"Anna, iyi misin?"

Anna'nın gözleri yaşardı ve başını salladı.

Alex hızlıca Almanca konuştuktan sonra Anna'yı kucağına aldı ve üzerinde bir kadın silueti olan bir kapıya doğru taşıdı. Kapıyı hafifçe açtı ve içeriye seslendi. Kimse cevap vermedi ve onu kapı aralığından geçirip en büyük kabine yatırdı. Dizlerinin üzerine çöktü ve karnını tuvalete boşalttı. Birkaç kez.

Alex kızın saçlarını yüzünden uzak tuttu ve işi bitene kadar sırtını ovdu.

Arkasında Ilsa'nın sesini duydu. "Bunu ona ver, Alex."

Alex ona ıslak bir bez uzattı ve o da ağzını sildi.

"Üzgünüm Alex," dedi yere yığılırken gözlerinde yaşlarla. "Midemde hiçbir şeyi tutamıyorum."

Alex onu kucağına çekti ve sifonu çekti. "Anna, her şey yolunda. Vücudunuzun yaptıklarına engel olamazsınız."

Bir süre sonra Greta elinde bir bardak sade soda ile içeri girdi ve Anna yavaşça yudumladı. Alex ve annesi alçak sesle Almanca konuşuyorlardı ve Anna onlar konuştukça Alex'in kalp atışlarının hızlandığını hissediyordu.

Başını kaldırıp ona baktı. "Alex, bir şey mi oldu?"

Adam başını salladı. "*Hayır*, Anna. Neden?"

"Kalbin göğsünde çarpıyor ve bir dakika önce böyle değildi." Elini siyah takım elbise ceketinin altına ve kalbinin üzerine koydu. "Ne oldu? yanlış mı?" diye gözlerini aradı. "Devin düğünü öğrendi mi?" "*Hayır, Schatzi*. Her şey yolunda." Ona nazik bir gülümseme verdi. "Bitir sonra da evlenmeye gideriz."

Başını onun göğsüne yasladı ve sodayı olabildiğince çabuk içmeye çalıştı. Bir şeylerin ters gittiğini biliyordu; bunu hissedebiliyordu. Ama tekrar soracak enerjisi yoktu.

İçkisini bitirdiğinde bardağı havaya kaldırdı. "Bitti."

Ayağa kalkmasına yardım etti ve sonra ayağa kalktı. "Daha iyi hissediyor musun?" diye sordu saçlarını düzelterek.

Anna başını salladı.

Alex banyodan çıktı. Ilsa makyajını düzeltmesine ve giyinmesine yardım ettikten sonra koridora geri döndüler. Anna'ya bir nane şekeri uzattı.

Alex babasıyla konuşuyordu ve onlar dışarı çıkınca başını kaldırdı.

"Her şey yolunda mı?" Wilhelm ona şefkatli bir bakış atarak sordu. Gülümse.

Anna başını salladı ve sonra herkesin ona baktığını hissedince kızardı. Utanarak yere baktı. Bu sofistike insanların arasında ne işi vardı? Kendini son derece yersiz hissediyordu... prenses olmaya çalışan bir sokak çocuğu gibi. Çok hoş insanlardı ve bir parçası onlarla rahattı. Ama diğer yanı da kaçmak istiyordu. Nereye kaçacağı hakkında hiçbir fikri yoktu ama yine de kaçmak istiyordu.

Alex Almanca bir şeyler söyledi ve kız ailenin ahşap bir kapıdan içeri girdiğini gördü. Alex onun elinden tuttu ve pencerenin yanındaki banka götürdü. Ceketini çıkarmasına yardım etti ve bankta yanına koydu.

Gözlerini yere dikti. Ona bunun bir hata olduğunu söyleyecek miydi? Evlenmemeleri gerektiğini mi? Onu ailesinin önünde utandırdığını mı? Annesiyle konuştukları şey bu muydu?

"Seni utandırdığım için özür dilerim Alex," dedi usulca, gözleri yaşlarla dolmuştu.

"Anna, beni utandırmadın. Senin için endişeleniyorum. Seni hasta görmekten hoşlanmıyorum."

"Hâlâ benimle evlenmek istiyor musun?" diye sordu titrek bir sesle.

Alex Anna'nın yanağını kavradı ve onu öptü. "Anna, sana ne verdiyse Seninle evlenmek istemediğim fikrine kapıldın mı?" diye sordu yumuşak bir sesle. "Bunu hiçbir şey değiştirmedim. Seni seviyorum ve karım olmanı istiyorum. Ben sadece karnınızın iyi olduğundan emin olun."

Annesi de onlar evden ayrılmadan önce aynı şüphelere sahipti. *Gutshaus*. Anna'nın da hamile olduğundan şüpheleniyordu. Sormak istedi Ama Anna'nın hiçbir fikri olmadığına dair güçlü bir his vardı içinde. Neden bilsin ki?

Konuyu açarak Anna'yı üzmemek istemiyordu. Onun mutlu olmasını ve bir süre daha bu konuda endişelenmemesini istiyordu, çünkü öğrendiğinde üzüleceğinden ve sinirleneceğinden şüpheleniyordu. Mektubu itti

düşüncelerini şimdilik bir kenara bıraktı. Bu konudaki kendi duygularını da çözmesi gerekiyordu ve konuyu açmadan önce bu fikre karar vermesi daha iyi olacaktı

Anna ile bu konuyu konuşacaktı. Bu konuda onun güvenine ihtiyacı olacaktı.

Başını salladı. "Sorun yok. Şimdi daha iyi hissediyorum. Belki de sadece sinirlerim bozuktur."

"Eminim bununla bir ilgisi vardır," diye onayladı. "Gel. Gidip evlenelim."

Yarım saat içinde Anna yeni kocasının gözlerinin içine baktı. Evlenmişlerdi. Ona şefkatli bir bakış attı ve sonra dudaklarını dudaklarıyla yakaladı. Anna onun sevgisinin tüm bedenini sardığını hissediyordu ve kollarını onun boynuna doladı.

Soeren Almanca bir şeyler söyledi ve Alex başıyla onayladı. Ayağa kalkıp ailesiyle yüzleştiler ve Soeren başka bir şey söyledi ve herkes alkışladı.

"Ne dedi?" diye fısıldadı.

"Bizi Hessen'in yeni Dük ve Düşesi olarak tanıttı." Kız şaşkınlıkla ona baktı. "Düşes mi?"

Alex gülümsedi. "*Evet, Schatzi*. Artık bir Düşes'sin. Burada sana *Herzogin* demeliler."

Bir unvanı mı vardı? Zihni bu fikri kavramakta zorlandı ama o daha kavrayamadan etrafları Alex'in ailesi tarafından sarıldı. Kucaklaşmalar, öpüşmeler ve Herkesten tebrikler geldi. Gretchen'inki kısaydı.

Dışarıda yürürken Wilhelm'in Alex'e sessizce, "Hâlâ savunmasız

Alex," dediğini duydu. "Gitmemiz gerekiyor."

Alex başıyla onayladı. Alex ailesine, "Bulmamız gereken birkaç yüzük var ve daha sonra evde olacağız," dedi.

Vedalaştılar ve ailenin geri kalanı limuzine binerken o ve Anna da Wilhelm'le birlikte cipe bindiler. Sebastian ve Seth cipin arkasına bindiler.

Otuz Üçüncü Bölüm

Greg, kuzeydeki dış mahallelere varıncaya kadar şehrin sokaklarında ilerledi. Dar bir yola saptı ve bir süre daha sürdü.

Anna çantasının titrediğini hissetti ve açtı. Telefonu çalıyordu. Ekranı baktı.

"Alex," diye haykırdı. "Devin beni arıyor."

Cevap vermek zorundaydı. Açmazsa Devin onu cezalandıracaktı. Alex telefonu elinden aldığı anda tam ekrana basmak üzereydi.

"*Nein*, Anna," dedi sertçe. "Şu anda onun çağrısına cevap veremezsin."

Gözleri yaşardı. "Ama cevap vermezsem beni cezalandıracak."

"Ben senin de efendinim Anna ve kocanım. Benim senin üzerindeki otoritem Devin'inkinden daha ağır basıyor." Sesi kırılmış ve sertti.

Anna onun yüzüne bir tokat atmış gibi hissetti. Yutkundu ve gözyaşlarını kontrol altına almak için cipin dışına bakmaya başladı. Artık evli olduklarına göre değişecek miydi? Doğum gününden sonra Devin ve Jack'in yaptığı gibi huysuzlaşacak mıydı?

Alex'in iç çektiğini duydu. Yumuşak bir sesle, "Kendimi tutamadığım için özür dilerim, Anna," dedi ve onun eline uzandı. "Bunu yapmamalıydım."

"Sorun değil Alex," dedi yumuşak bir sesle. "Seninle çeliştiğim için özür dilerim." "Anna, muhtemelen telefonunu takip ediyordu ve şüphelendi. Sen

Malikânedeki işimiz bitene kadar onunla konuşamam. O zaman benim otoritem kurulacak ve onunki azalacak." Onu kendine doğru çekti.

"Güvende olmanı istiyorum. İhtiyarlar bizim anlaşmamızı onaylayana kadar hâlâ savunmasızsın.

Evlilik." Yanağına bir öpücük kondurdu ve ona sarıldı. "Duygularını incittiğim için özür dilerim, *Schatzi*," diye fısıldadı.

Anna rahatlamaya çalıştı ve kendine sadece aşırı duygusal olduğunu söyledi. Alex Devin değildi; Alex içten içe sıcak ve sevgi doluydu. Devin'in taktığı gibi bir dış görünüş değildi.

Elini okşadı ve başını öptü. "Seni seviyorum, Anna."

Ona baktı ve gülümsedi, kalbindeki acı hafiflemişti. "Ben de seni seviyorum, Alex."

Gözleri karardı ve başının arkasını kavrayarak onu kendine çekti ve dudaklarını onunkilere bastırdı. Adamın aç öpücüğünden tahrik olduğunu hissetti. Bu onun nefesini kesti.

Greg, Alex'in evi gibi sivri çatılı, üç katlı bir evin önüne geldiğinde arabayı kenara çekti. Geniş bir merdiven kemerli girişe kadar uzanıyordu. Seth ve Sebastian önce inip etrafa baktılar, sonra Alex ve Anna'ya gelmelerini işaret ettiler.

Merdivenlere doğru yürürlerken Anna'nın telefonu tekrar çaldı. Alex telefonu taşıyordu ve ekrana kaşlarını çatarak baktı. "Neden sürekli arıyor?"

"Devin mi?" Anna endişeyle sordu.

Alex başıyla onayladı. Telefonun yan tarafındaki düğmeye bastı ve telefon kapandı.

Devin, çağrılarını görmezden geldiği için ona çok kızacaktı.

Alex etrafına bakındı ve elini Anna'nın sırtına koydu. "Acele et Anna," dedi yumuşak bir sesle ve onu yavaşça merdivenlerden yukarı itti.

İçeri girerlerken Anna arkasından bir bağırış duydu. Döndü ve üç uzun adamın merdivenlerden çıktığını gördü. İçlerinden biri Kaveh'e benziyordu.

Durdu. "Alex!" diye bağırdı.

Alex onu belinden yakaladı ve geri çekti. Bir şeyler bağırdı ve başka biri onu tutup kapıya doğru çekti. Kapı, o içeride Alex dışarıda kalacak şekilde kapandı.

"Alex!" diye bağırdı, onu tutan kişiye karşı mücadele ediyordu. "Bırak beni!"

"Anna, burada güvendesin." Wilhelm'di. "Eğer dışarı çıkarsan, tehlikede olacaksın."

"Peki ya Alex?"

"Ona zarar vermezler, *Liebling*. Güvende olacak." Wilhelm onu yakındaki bir kanepeye götürdü ve elini tutarak oturttu.

Anna dışarıda neler olup bittiğini merak ederek kapıya baktı.

Anna güvenli bir şekilde içeri girdikten sonra Alex Ölümsüzlerle yüzleşmek için döndü. "Durun. Burada hiçbir yetkiniz yok."

En uzun olanı ona ters ters baktı. "O bizim kızımız. Ona sahip olamazsın." "O zaten benim. Bir saatten kısa bir süre önce kasabada evlendik." Ölümsüz alay etti. "Bunun bir önemi yok. O benim."

Sebastian Alex'in yanına geldi. "Babası onu bana verdi, ben de Alman Yaşlılar'a verdim. İddiaların geçersiz, Kaveh."

"Babası mı?" Kaveh gözlerini kıstı. "Bu nasıl mümkün olabilir?"

"Onu görmeye ben götürdüm," dedi Sebastian kesin bir ifadeyle.

"Onun üzerindeki hakkım daha meşru. Bunu inkâr edemezsiniz."

Kaveh Alex'e döndü. "Bir Yaşlı Hanımefendi ile evlenmeye nasıl cüret edersin?"

"Biz evliyiz. Kısa süre içinde onaylanacağız. Efendinizin artık bunu durdurmak için yapabileceği hiçbir şey yok."

"O benim efendim değil," diye hırladı Kaveh. "Ben kimsenin hizmetkârı değilim." Alex sırtıttı. "Ben öyle duymadım."

Kaveh Alex'e uzandı ama Sebastian elini uzattı ve Kaveh'in kolunu yakaladı. "Ona dokunma. O benim korumam altında."

Kaveh yine hırladı. "Devin'e karşı gelmeye nasıl cüret edersin?"

Alex çenesini kaldırdı. "Yapardım ve yaptım da. Ona sabahın sonuna kadar Anna üzerindeki hakimiyetini kaybedeceğini söyle. O artık benim ve bu konuda yapabileceği hiçbir şey yok. Ona hak ettiği saygıyı gösterecek." Kaşlarını kaldırdı. "Yoksa," diye homurdandı.

Kaveh, Alex ve Sebastian'ın arasına baktı. "Bu iş daha bitmedi, insan. Devin buna izin vermeyecektir."

Sebastian, "Başka seçeneği yok," diye karşılık verdi.

Kaveh çenesini sıktı ve arkasındaki Ölümsüzlere döndü. Bir an sonra gitmişlerdi.

Alex rahat bir nefes aldı. "Sanırım bu sayede daha sonra telefon etmek zorunda kalmayız," dedi ve Almanca'ya geçerek başını salladı. "Nasıl öğrendi?"

Sebastian kaşlarını çatı. "Bilmiyorum. Onu uyaracak hiçbir şey yapmadık."

"Ama artık bu konuda yapabileceği bir şey yok, değil mi?" Alex arkadaşına baktı.

"Hayır. Şu anda olmaz. Son ayinde yapabilir ama bu yıllar sonra. O zamana kadar daha zor olacak çünkü Anna ile aranızdaki bağ inanılmaz derecede güçlü ve kopması çok zor olacak."

"Schloss'a gelen yabancı Ölümsüzler hakkındaki kural için hiç bu kadar minnettar olmamıştım."

"İşte bu yüzden koruma devreye sokuluyor. Aksi takdirde güvenli bir yer olmazdı."

"Eminim Anna endişelenmiştir."

Alex döndü ve kapıdan içeri girdi. Beyaz bir bulanıklık ona doğru koştu ve sıkıca sarıldı. Kıymetli Anna'sı.

"Alex," diye hıçkırarak onun ceketine sarıldı. "Çok korkmuştum."

Saçlarını okşadı ve ona sıkıca sarıldı. "Artık her şey yolunda Anna," dedi yumuşak bir sesle İngilizce. "Sadece gözümüzü korkutmaya çalışıyorlardı. Ama Devin'in artık yapabileceği bir şey yok."

"Ne demek çok geç?" Devin Kaveh'e bağırdı. "Bu nasıl mümkün olabilir?"

Masasındaki bir kağıt ağırlığını aldı ve odanın öbür ucuna fırlatarak saksıdaki bir bitkiye çarptı. Saksı paramparça oldu ve yere toprak saçıldı.

"Ses tonuna dikkat et, insan." Kaveh gözlerini kısarak konuştu.

"Neredeyse kapıya varmak üzereyken geldik. Alex onu içeri itti. Sanırım senin kaynak bilgi vermekte çok yavaştı."

"Siktir!" Devin bağırdı. Alex onu alt etmişti. Bunun bedelini ödeyecekti. Devin bundan emin olacaktı. "Ondan nasıl kurtulabilirim?"

"Yapamazsın, Devin. Eğer onu öldürürsen, kızı da öldürmüş olursun."

"Bir yolu olmalı," diye hırladı. "Bir yolunu bulacağım ve ondan kurtulacağım. O benim! Onu ben yarattım!"

Devin sandalyesine geri oturdu. Alex'ten kurtulmanın bir yolu olmalıydı. Olmak zorundaydı. Siktir! Siktir! Siktir! *Siktir!* Devin hiç bu kadar öfkelenmemişti. Uğruna çalıştığı her şey kulaklarının dibinde parçalanıyordu. Düzeltilmesi gerekiyordu. Başarısızlığı kabul edemezdi. Başarısızlık bir seçenek değildi.

Kalbi kulaklarında çarpıyor ve kanı kaynıyordu. Öfkesini dindirecek bir şeyler bulmak için etrafına bakındı. Fırlatacak, kıracak bir şey.

Ayağa kalktı ve malikânedeki çalışma odasından çıkıp kızların bulunduğu yere doğru yürüdü. Saat gece yarısını geçmişti ama hâlâ ayakta olanlar vardı. Tatlı birine ihtiyacı vardı. Yüksek sesle çığlık atacak ve durması için yalvaracak birine. Kızların kaldığı ana odanın kapısında durdu. Hayır. Tecrübeli biri değil. Gençlerden birine ihtiyacı vardı.

Döndü ve evin genç kızların bulunduğu başka bir bölümüne gitti. Onların uyuduğu büyük odaya girdi ve ışığı açtı. Buradaki kızların yaşları altı ile on iki arasında değişiyordu. Burada ışığı açtığında inlediler ama gelenin kim olduğunu gördüklerinde hemen dizlerinin üzerine çöktüler.

"Bana bakın. Hepinize."

Hepsi endişeyle ona baktı. Gözleriyle odayı taradı ve ortadaki yeşil gözlü küçük kıza takıldı. Anna gibi.

"Sen!" dedi, onu göstererek. "Gel."

Hızla ayağa kalktı ve ona doğru koştu. Devin odada iki kişiyi daha aradı, sonra ışığı söndürdü ve odadan çıktı. "Benimle gel," diye homurdandı ve kızların eğitildiği daha büyük zindana doğru yürüdü.

Otuz Dördüncü Bölüm

Sebastian Anna'yı önceki gece uyandığı odaya götürdü.

"Anna, Yaşlılar Odası'na gitmeden önce seninle konuşmak istedim. Elder-Mistress olmak hakkında."

Anna ona şaşkın şaşkın baktı. "Ne demek istiyorsun?" Yaşlı bir Müdire olmanın ne anlama geldiğini biliyordu. Devin ona ne yapmasını söylediye onu yapıyordu. İnsanları manipüle etmeye ve düşüncelerini değiştirmeye yardım etti, böylece Devin'in yapmalarını istediği şeyi yapmak istediler.

"Anna, Devin'in sana davranış şekli iğrenç. Yaşlı Hanımlara saygı gösterilmelidir. Onlar köle değildir. Evet, efendileri vardır ama bunun nedeni İhtiyarlara bir amaç için verilmiş olmalarıdır. İhtiyarlar evlidir ve ikinci bir eş alamazlar. Bazı durumlarda bir Oğul'a yarım bir eş verilir.

Bir eş için ölümsüz. O zaman kocası onun efendisidir. Devin seni almasaydı senin durumun da böyle olacaktı. Alex bunu ortadan kaldırmak için çalışıyor." "Ben köle değil miyim?" Devin ona yalan mı söylemişti?

Göğsünde umut yükseldi.

"Ne yazık ki, evet, Anna. Sen bir kölesin. Devin seni bu hale getirdi." İçini çekti. "Öyle olmasaydın düzgün çalışabilir miydin bilmiyorum. Sen büyürken kafanı çok fazla karıştırdı."

"Ah." Umutları yıkılmış bir halde ellerine baktı.

"Tecavüze uğramayacaksınız. Zarar görmemelisiniz. Evet, cinselliğiniz yararlıdır ve Elder için bir avantaj elde etmek için kullanılabilir. Ancak Devin sizi zarar verecek şekilde göndermemeli." Sebastian durakladı ve Anna yukarı baktı. Öfke mavi gözlerinin kenarlarını hafifçe altın sarısına çevirmişti. "O adamları sana saygılı davranmaları için uyarmalı. Ve eğer yapmazlarsa, cezalandırılmalılar."

Anna ne diyeceğini bilemedi. Devin'in Alex'le işbirliği yaptığını hayal bile edemiyordu.

Sebastian yavaşça nefes aldı ve ona baktı, gözleri normal kristal mavisine dönmüştü ama hâlâ çok yoğundu. "Şu andan itibaren Alex, Devin'in sana saygılı davranmasını sağlayacak. Bu sabah Büyükleri karşılamaya gittiğinde, başın dik bir şekilde içeri gireceksin.

Küstahça değil, zarifçe. Yaşlılara saygı duymalı ve onlara hürmet etmelisiniz. Onları selamlarken eğilmeniz uygun olur. Ancak onların önünde el pençe divan durmanıza gerek yok."

Anna Sebastian'a bakakaldı. Söyledikleri kulağa çok yabancı geliyordu. "Sana söylediklerimi anlıyor musun, Anna?"

"Devin'in bundan hoşlanacağını sanmıyorum."

"Hoşuna gidip gitmemesi önemli değil." Gözlerindeki ateş bir kez daha kısa süreliğine parladı. "Alex senin kocan ve Devin buna saygı duymalı."

Anna ona şüpheyle baktı ama hiçbir şey söylemedi.

Sebastian onun elini tutarak, "Güven bana Anna," dedi. "Alex'e de güven.

O seni güvende tutacak. Hayat bundan sonra çok farklı olacak."

Anna Sebastian'ın doğru söylediğini biliyordu ama yine de ona inanmakta zorlanıyordu. Ona çekingen bir gülümseme verdi.

"Deneyeceğim."

"Güzel. Şimdi gidip Jutta'yı getireceğim ve o da hazırlanmana yardım edecek. Kısa bir süre sonra seni almaya geleceğim."

Adam odadan çıktı ve birkaç dakika sonra siyah saçlı ve gözlü genç bir kadın içeri girdi. "*Günaydın*, hanımefendi," dedi gülümseyerek ve reverans yaparak.

"Günaydın," dedi Anna İngilizce olarak. Jutta'nın İngilizce bildiğini umuyordu.

"Ben Jutta." '*Yotah*' diye telaffuz etti. "*Der Herzog* siz buradayken ihtiyaçlarınızla ilgilenmemi istedi. Bunu yapmak benim için bir onurdur." Tekrar reverans yaptı.

Davranışları ve gülümsemesi Devin'in Malikânesi'ndeki kızlardan farklıydı. Maggie çok tatlıydı ve Anna ona hayrandı, ama onda her zaman bir korku havası vardı. Devin Malikânesi'ndeki tüm kızlarda vardı. Anna Jutta'da bunu hissetmemişti. O gerçekten mutlu görünüyordu.

"Teşekkür ederim Jutta," dedi Anna, adını doğru telaffuz ettiğini umarak.

"Seni tören için hazırlayacağım ve sonra *Herzog* Alex ile birlikte eve gitmen için seni tekrar bir araya getireceğim."

Jutta, Anna'yı tuvalet masasına oturttu ve saçlarını topuzdan çıkarıp parlayana ve yüzünün etrafına yumuşak dalgalar halinde düşene kadar taradı.

Anna'nın saçından memnun kaldığında gardıroba gitti ve beyaz bir elbise çıkardı. Jutta elbisenin arkasını bağlarken Anna aynaya baktı. Çok ipeksi ve hafifti. Kolları dantelli idi ve bedeni

dekolte bir "V" şeklindeydi. Arkası sırtının küçük kısmına kadar açıktı ve kürek kemiklerinin altında açık danteller vardı. Uzun ve yere kadar uzanıyordu.

Jutta ona giymesi için beyaz terlikler verdi.

Jutta gülümseyerek Almanca bir şeyler söyledi ve ardından Anna'ya Sebastian'ın onu almak için kısa süre içinde döneceğini söyledi.

Alex beyaz cübbesiyle Yaşlılar Odası'nda volta atıyordu. Kaveh'in ortaya çıkışı onu rahatsız etmişti. Devin düğünü nasıl bu kadar çabuk öğrenebilmişti? Bir şey mi kaçırmıştı? Ama o iyi bir planlamacıydı. Bir görevin nasıl sorunsuz ilerleyeceğini biliyordu ve hiçbir şeyi gözden kaçırmadığından emindi. Peki Devin'i uyaracak ne olmuştu?

Adamlarından hiçbiri bir şey söylemezdi. Ona asla ihanet etmezlerdi. Düğünden haberdar olan tek kişiler Soeren ve ailesiydi. Ama ailesi bile bu sabaha kadar düğünün bu kadar çabuk gerçekleşeceğini bilmiyordu. Anne ve babası hariç tabii. Ama onlar da bir şey söylememişlerdi. Devin nereden biliyordu?

"Alex, bir yolunu bulacağız," dedi Vati, ona doğru yürüyüp elini omzuna koyarak. "Önemli olan senin burada olman ve Anna burada. Devin töreni durduramaz. O güvende." Alex iç çekti. "Biliyorum, Vati. Ama yarım kalmış işleri sevmem."

"Seth ve diğerleri şu anda bunun üzerinde çalışıyorlar. Şu anda senin düşünmen gereken başka şeyler var. Güzel gelinin gibi." Vati'nin gözleri yeni gelinine duyduğu sevgiyi ele veriyordu.

Anna'yı gelini olarak düşününce Alex'in ağzı bir gülümsemeye dönüştü. Tatlı Anna. Gelini ve karısı. Bu gerçekten de hayatının en güzel günüydü. Vati haklıydı. Şu anda Devin için endişelenmemeliydi. Anna'yı düşünmeli ve onun harika bir düğün günü geçirmesine yardım etmeliydi.

Malikânedeki işleri bittikten sonra kasabaya gidip sol el alyanslarını alacaklar ve sonra da *Gutshaus'a* geri döneceklerdi. Geniş ailesi o sırada orada olacaktı. Onları uzun zamandır görmemişti ve ziyaret etmek için sabırsızlanıyordu.

Kapı gürültüyle çalındı ve Alex başını kaldırıp baktı. Sonunda beklenen an gelmişti: Anna buradaydı.

Yaşlılar yarım daire şeklinde ayakta durarak yerlerini aldılar. Hepsî beyaz tören cübbelerini giymişti. Alex ortada, babasının yanında duruyordu.

Odanın kenarındaki şöminede şakır şakır yanan bir ateş vardı. Önünde kürk halılar ve yumuşak battaniyelerden oluşan bir yatak vardı. Anna'yla evliliklerini burada tamamlayacaklardı. Sabahın büyük bölümünde aklını seksten uzak tutmayı başarmıştı ama sonunda aklına gelmeye başlamıştı ve Anna'yla yeniden birlikte olma düşüncesiyle siki zonklamaya başlamıştı.

Kapı açıldı ve Anna ile Sebastian içeri girdi. Anna gergin görünüyordu ve yere bakmaya başladı ama Sebastian ona bir şey söyledi ve başını kaldırdı ve Alex'e gülümsedi. Sebastian onunla bir Yaşlı Müdire'nin nasıl davranması gerektiği hakkında konuşmuş olmalıydı. Onun kendinden emin bir şekilde odaya girdiğini görmek kalbini ısıttı. Onun bir köle gibi davrandığını görmekten nefret ediyordu. Köle olmasına rağmen öyle davranmasına gerek yoktu. Artık değil.

Saçları yumuşak dalgalar halinde yüzünün etrafına dökülüyordu. Yeni genişleyen göğüs dekoltesini çok güzel gösteren uzun beyaz bir elbise giymişti. Elbisesini çıkarıp o güzel, dolgun göğüslerini öpme düşüncesiyle siki titredi.

Ona bakarken gözleri parlıyordu ve adam ona sırtıtmaktan kendini alamadı. Korkmadığı zaman çok zarif ve dengeli oluyordu. Onun bir daha korkmaması için elinden gelen her şeyi yapacaktı. Zor olacağını biliyordu ama buna değecekti.

Alex'in birkaç adım önünde durdu ve dizlerinin üzerine çökerek eğildi. Alex nişan yüzüğündeki pırlantanın ışıpta parladığını gördü ve gülümsedi. Kızın taktığı mücevherlerin sadece ve sadece ona ait olması hoşuna gidiyordu. Devin'in piercingleri hariç, ama Alex şu anda onları düşünmek istemiyordu. Yakında onun piercinglerini de takacaktı.

Anna burnunun altındaki kırmızı halıya baktı. Bu pozisyonda daha ne kadar kalacaktı? Devin onu elinden geldiğince uzun süre bu şekilde tutacaktı.

Üstünde konuşulduğunu duydu, ama Almanca konuşuluyordu ve ne söylediklerini bilmiyordu. Sebastian onun sırtına dokundu ve o da doğrulup ayağa kalktı. Sebastian onun elini tuttu ve Alex'in uzattığı elin içine koydu. Birbirlerine dokunduklarında Alex'e baktı ve duyduğu sevgi karşısında şaşkına döndü. gözlerinde gördüm.

Wilhelm Almanca bir şeyler söyledi ve Alex Anna'nın iki elini tuttu. yüzünü ona dönerken ellerini tuttu. Ellerini hafifçe çekti ve Anna da onunla yüzleşmek için döndü. Başka bir Yaşlı birkaç dakika konuştu ve Alex başını salladı. Bir başkası da aynı şeyi yaptı ve Alex yine başını salladı.

Alex

Sonra Anna'yla Almanca konuştu. Kulağa bir yemin gibi geliyordu ama Anna'nın bunu bilmesine imkân yoktu. Gerçekten Almanca öğrenmesi gerekiyordu.

"Anna." Wilhelm İngilizce konuştu. "Alex seni seveceğine ve sana değer vereceğine, seni zarar görmekten koruyacağına ve yeteneklerini hem saygılı hem de senin için kabul edilebilir bir şekilde kullanacağına yemin etti. Onu tüm kalbinle kocan ve Efendin olarak kabul ediyor musun?"

Anna başını kaldırıp Alex'in gözlerinin içine baktı ve başını salladı. "İstiyorum." Alex sırtıttı.

Wilhelm, "Anna, lütfen kocanın ayaklarının önünde diz çök," dedi ve Anna diz çöktü.

Henüz konuşmamış olan diğer İhtiyarlar birbiri ardına konuştular, Alex arada cevap verdi ve sonra Wilhelm tekrar konuştu.

"Ayağa kalk Anna ve kocanın sana sunduğu hediye kabul et."

Anna ayağa kalktı ve Alex ona Devin'in ona işaret olarak verdiği kolyeye benzer bir kolye gösterdi, ancak dış halkası beyaz yerine siyah elmaslardan yapılmıştı. Konuşmasına izin verilip verilmediğini bilmeden ona gülümsedi.

"Bu, *die Bruderschaft*'takilere senin benim karım olduğunu söyleyecek. Ve eğer sana zarar verirlerse, onları öldürürüm." Alex'in gözleri son sözler üzerine kararlılıkla doldu. Kolyeyi onun boynuna taktı.

Wilhelm ciddiyetle, "Anna, yaşadığın sürece seni bize bağlayacak olan ailemizin işaretini al," dedi. Altın bir bilezik tuttu ve Anna'nın bileğine taktı. Bu bir mühür bileziği idi. Mühür Alex'inkine benziyordu ama daha büyüktü.

Wilhelm ona şefkatli bir gülümseme verdikten sonra diğer Yaşlılarla aynı hizada durmak üzere geri çekildi.

"Bizler, Almanya'nın *Ältestenrat*'ı olarak, aşağıdaki kişiler arasındaki evliliği onaylıyoruz

Älteste-Sohn Alexander Johannes Kunze Herzog von Hesse ve Anna Lee Perkins. Artık Almanya'nın yasalarına ve *die Bruderschaft*'ın yasalarına bağlısınız. Ömür boyu bağlısınız ve ölüm dışında hiçbir şey birlikteliğinizi yok edemez. Alex, karına sahip olabilirsiniz."

Anna Alex'in onu öpmesini bekledi ama Alex bunun yerine onu yanan şöminenin önündeki kürk ve battaniye yığınının yanına götürdü. Anna ona baktı. Burada seks mi yapacaklardı?

Alex diz çöktü ve battaniyelerin bir kısmını geri çekti, sonra Anna'yı yanına diz çökmesi için çekti. Ona öyle bir sevgiyle baktı ki

gözleri yaşlarla doldu.

Başparmağıyla onun yanağını okşadı. "Seni seviyorum, Anna. Gelinim ve karım. Sevgi ve bağlılıkla birbirimize bağlıyız."

Dudaklarını yavaşça onunkilere yaklaştırdı, ağzını onunkilere doğru eğdi. Dudakları nazikti ama öpücüğündeki açlığı hissedebiliyordu.

Ellerini tereddütle cübbesinin yumuşak keten kumaşının üzerinden göğsüne doğru kaydırды. Ona dokunmasına izin var mıydı? Adam onu durdurmadı. Dokunuşunun altında göğüs ve omuz kaslarının dalgalandığını hissedebiliyordu.

Dudaklarını onunkilere daha sert bastırdı ve adam inledi.

"*O, mein Schatzi,*" diye mırıldandı onun dudaklarına karşı.

Elleri kadının sırtından aşağı kayarak elbisesinin bağlarını gevşetti ve sonra başının üzerinden çekip bir kenara fırlattı.

Anna endişeyle onun gözlerinin içine baktı. Onu şişman bulur muydu? Adam onun göğüslerine baktı ve Anna onun dudaklarında bir gülümseme gördü. Tekrar gözlerine baktı ve onu tekrar öptü, elini sırtına koydu ve onu yumuşak kürklerin üzerine nazikçe yatırdı.

"Alex?" diye fısıldadı, odanın içinde etrafına bakınarak.

"*Schatzi,* ayrılmadan önce evliliğimizi tamamlamalıyız," dedi nazikçe, onun üzerinde uzanırken, ağırlığını dirseklerine vererek ve burnunu burnuna sokarak. "Seni benim yapmak için."

"Oh," dedi utangaç bir şekilde. Bu utangaçlık nereden geliyordu?

Onu tekrar öptü, dudakları onunkileri okşadı, sonra yavaşça Dudaklarını onun dili için ayırdı. Dili, kız inleyene kadar onunkini okşadı. Vücudunun sadece Alex için olduğu gibi uyandığını hissetti. Göğüsleri onun dokunuşu için ağrıyor, amı onu vücuduna kabul etmeye hazırlanırken şişiyor ve nemleniyordu. Dilini içeri ve dışarı sokarak ağzıyla alay etti. Kadın onun altında kıvranıyor, sikini içinde istiyordu. Kalçalarını onunkilere doğru bastırdı, ereksiyonunu hissetti ve sanki tutkudan ziyade acı çekiyormuş gibi inlemesine neden oldu.

Kadın şaşkınlıkla ona baktı. "Acı çekiyor musun?"

Alex ona mahcup bir ifadeyle baktı. "Birazcık. Onlar... dün gece oldukça rahatsız ediciydi. Alay edildim ve işkence gördüm ama serbest bırakılmama izin verilmedi. Seni incitmekten korkuyorum Anna ve bu yapmak istediğim son şey. Bunu yavaştan almak istiyorum."

Anna başını salladı. "Alex, eğer rahatsızsan daha hızlı gidelim. Seni istiyorum. Şimdiye kadar arzuladığım herkesten daha fazla. İstemiyorum

"Acı çekiyorsun." Gülümsedi. "Ayrıca, daha sonra işleri ağırdan almak için çok vaktimiz olacak, değil mi?"

Onu mutlu etmekten başka bir şey istemiyordu. Artık güvendedeydi. En azından onun acısını dindirebilirdi.

Onu derinden öptü. "Sen hazır olana kadar içeri girmek istemiyorum. Normalden daha iriyim."

Anna'nın gözleri büyüdü. "Bu mümkün mü?" Alex zaten onun için fazlasıyla büyüktü. Daha büyük olmasını hayal etmek bile zordu.

"Görünüşe göre," diye mırıldandı, onun yanağını öperek. "Ama bence sen de büyümüşsün." Onun dikleşmiş meme uçlarını öptü ve başını kaldırıp ona baktı.

Ağzını açtı ama ne diyeceğini bilemedi.

Şefkatle gülümsedi. "Benim için sorun değil, *Schatzi*. Hem de hiç. Onları seviyorum." Sol meme ucunu ağzına aldı ve sertçe emdi.

Anna yüksek sesle inledi ve göğsünü adamın diline bastırmak için sırtını dikleştirdi. Bu hem çok iyi hissettiriyor hem de neredeyse acıtıyordu. Göğüsleri hassastı ama adamın ağzı inanılmazdı.

"Bu benim göğsüm," diye mırıldandı, her yerini öperek. "Bu da benim göğsüm," dedi Alex, sağ göğsünü baştan aşağı öperek. Devin'in piercing'inin takılı olduğu göğüs buydu ama Alex'in onu ele geçirmesi çok doğru gelmişti. Göbek deliğine kadar öptü. "Bu benim göbek deliğim." Dilini içinde döndürerek Anna'dan bir inilti daha çıkardı.

Birden topuklarının üzerinde doğruldu, omzunu ve belini oynattı, ardından bornozunu çekip çıkardı ve mükemmel yontulmuş göğsünü ortaya çıkardı. Anna bu manzara karşısında bir iniltiyi bastırdı. İnanılmaz derecede güzeldi. Teni parlıyordu

Ateş ışığında bronzlaştı ve bornozunu yanındaki yere koyarken göğüs ve karın kasları esnedi.

Anna'nın gözleri onun göğsünden aşağıya, karın kaslarına doğru kaydı ve... aman Tanrım! Gerçekten de daha büyüktü. Anna oturduğu yerden doğruldu ve elini yavaşça uzatıp adamın sikini okşadı. Daha önce hiçbir erkekte hissetmediği kadar sertti ve damarları çok belirgindi.

Onun yeni piercinglerinin izini sürdü. "Acıyorlar mı?" diye sordu fısıltıyla, yukarı bakarak. Gözleri kapalıydı ve göğsü sık nefeslerle inip kalkarken dudakları ayrılmıştı.

"Pek sayılmaz. Bütün sikim ağrıyor."

Öne doğru eğilip adamın sikinin ucunu öptü, sonra tekrar uzandı. "Benimle seviş Alex," diye yalvardı usulca.

Yere baktı, yakışıklı yüzü yan tarafındaki ateş ışııyla gölge ve bronz karışımı bir renk almıştı. Gülümsedi ve kız sol yanağında daha önce hiç fark etmediği yontulmuş bir gamze görebildi. Eğilip onu öperken saçları alnına döküldü ve diziyle bacaklarını ayırdı.

Kendini onun girişinde konumlandırırken ona baktı. "Anna," dedi gergin bir sesle. "Acıdığında beni durdur. Ne kadar yavaş gitmemi istersen o kadar yavaş gideceğim."

Anna başını salladı, aniden gerilmişti. Şimdiye kadar yeni "bekaretini" unutmuştu ve Alex'in bu kadar dolgun olmasıyla bunun canını yakacağını fark etti. Hem de çok.

Anna'nın nefesini kesecek şekilde hafifçe öne doğru bastırdı ve sonra ağırlığını Anna'nın başının iki yanındaki kollarına verdi. İleri doğru bastırırken Anna'nın dudaklarını kendi dudaklarıyla ısırdı. Anna onun kollarının arkasını kavradı ve acıyı azaltmaya çalışarak gözlerini kapattı.

Çok yavaşça girdi ama bu Anna'nın parçalanıyormuş gibi hissetmesine yardımcı olmadı. Alex'in onu ne kadar çok sevdiğini bilmeseydi, durması için ona yalvarırdı. Gözleri yaşlarla doldu ve ellerini Hareket ederken tırnaklarını kollarına geçirdi. Ağlamamak için dudağını ısırdı ve kanın tadını aldı.

"*Schatzi*," dedi Alex usulca. Hareket etmeyi bıraktı. "Anna, bana bak."

Anna gözyaşlarıyla dolu gözlerini onunkilere çevirdi. Gözleri çok şefkatli ve pişmanlık doluydu. Anna'nın acıdan nefret ettiği kadar o da Anna'yı incitmekten nefret ediyordu.

"Nefes al, *Schatzi*."

Anna titrek bir nefes aldı ve rahatlamaya çalıştı.

"Nefes almaya konsantre ol, Anna."

Anna başıyla onayladı ve Alex tekrar hareket etmeye başladı. Anna gözlerini kapattı ama yine de gözyaşları köşelerinden sızdı. Alex gözyaşlarını öpmek için eğildi ve ilerlemeye devam ederken cesaretlendirici sözler fısıldadı. Tırnakları Alex'in trisepslerine batıyordu.

"Çok cesursun *Schatzi*," diye fısıldadı. "Seninle çok gurur duyuyorum."

Adam bariyerine çarptığında sıçradı. Oh, bu gerçekten tam bir bekaret olayıydı, değil mi?

Alex hareket etmeyi bıraktı. "Rahatlamaya çalış Anna. Sen hazır olana kadar biraz bekleyeceğim."

Anna, Alex'e karşı cesur olmak için çok çabalıyordu. Onun ihtiyacı olduğunu biliyordu.

ama ona karşı çok sabırlı davranıyordu. Seks genellikle acı vericiydi.

ama hiçbirisi böyle değildi. Böyle olduğu tek zaman bağlanma ritüeliydi ama o zaman esneme olmamıştı. Sebastian bu sefer esneyeceğini ve esnediğinde iyi hissedeceğini söylemişti. Onun haklı olduğunu umuyordu çünkü şu anda canı o kadar acıyordu ki ağlamak istiyordu.

Derin bir nefes aldı ve vücudunun Alex'in boyuna uyum sağladığını görünce hoş bir şaşkınlık yaşadı. Derin bir nefes daha aldı ve sonra Alex'e başını salladı.

"*Schatzi*, bu çok acı verici olacak. Bunu yapmak zorunda olduğum için çok üzgünüm." Konuşurken gözleri ıslaktı.

Ona cesur bir gülümseme verdi ama ağlamaya başlamaktan korktuğu için konuşmadı. "Hazır mısın?"

Başını salladı.

Gözlerini kapadı ve hafifçe geri çekti, sonra zarı iterek ileri doğru itti. Anna kaskatı kesildi ve yüksek sesle haykırdı, acıdan gözyaşları yanaklarından aşağı döküldü. Alex kollarını ona doladı ve yanağından öptü.

Bir santim bile kıpırdamadı, onun yerine titreyen bedenini tutarak kulağına fısıldadı. Acı dindiğinde kendini rahatlamış hissetti.

"Çok özür dilerim, *Schatzi*. Seni incittiğim için nefret ediyorum." Onun yanaklarını okşadı ve gözyaşlarını sildi. "Ama artık benimsin. Senin bana verdiğin gibi ben de senin bedenini aldım. Artık gerçekten karı kocayız." Onun dudaklarını nazikçe öptü. "Artık bizi hiçbir şey ayıramaz."

Onu daha ısrarla öptü ve içinde yavaşça hareket etmeye başladı.

"Oh!" diye haykırdı piercing'i kızın tepesine sürtünürken kanal. Çok doluydu ve metal toplar onu uyarıyordu.

Alex Almanca bir şeyler mırıldandı ve inledi. Anna'nın başı vücudunu dolduran hislerle döndü ve boşalırken aniden zevkle haykırdı. Gözlerinin arkasında havai fişekler patladı ve vücudu infilak etti. Alex onu sıkıca tuttu ve boşalırken inledi, tüm bastırılmış gerginliğini onun vücuduna bıraktı.

Gözlerini kapattı ve bedenlerinin birleştiğini hissetti. Ruhları birbirine değmiş, sonsuza dek diğerinin içinde kalacak olan parçalarını değiş tokuş etmişlerdi. Gerçekten birleşmişlerdi ve bir daha asla bir araya gelmeyeceklerdi. tekrar ayrı kişiler.

Alex nefes nefese kalmıştı. Ağırlığını Anna'dan uzak tutmaya dikkat ediyordu ama o kadar çok titriyordu ki bu zor bir başarıydı. Anna'nın kolları Alex'in boynuna kilitlenmişti ve Alex'in altında titriyordu.

Onun boynuna sokuldu. "Seni seviyorum Schatzi," diye fısıldadı. Rahatlayarak i çekti. Kız güvendeydi. Onun olmuştu. Devin henüz yenilmemişti ama onun üzerindeki kontrolünün önemli bir kısmını kaybetmişti. Ve Devin'in bu konuda yapabileceği hiçbir şey yoktu.

Doruk noktası çok şiddetliydi. Tohumunun onu doldurduğunu neredeyse hissedebiliyordu.

Tüm kalbiyle onların da bu fırsatı yakalamalarını diledi.

Ama o zaten hamileydi; beklemesi gerekecekti. Eğer Ben'in ocuğuyrsa, ki öyle olma ihtimali çok azdı.

Başka birinin olsa mutlu olurdu. Onun adına mutlu olurdu.

İlk çocuklarının kendisinden olmasını diliyordu ama belki de Anna için en iyisi bu olacaktı. Ben'in ölümünü telafi edecek bir şey. Alex elbette onu kendi çocuğu gibi yetiştirecekti. Çocuğun kendisinden olmadığından şüphelenmesine asla izin vermeyecekti. Alex'in bebeği kendisininmiş gibi düşünmeye başlaması gerekiyordu, yoksa Anna bu konuda mutlu olmadığından şphelenecek ve incinecekti.

Gitmeden önce yapmaları gereken son bir şey daha vardı.

Piercingleri. Bir düğün gününün bir oğulun karısı için ne kadar zor olabileceğini daha önce hiç düşünmemişti. San Francisco'ya dönmeden önce Anna'yla birlikte sakın bir zaman geçirdiklerinden emin olmalıydı.

Anna onun altında kıpırdandı. Aşağıya ve onun parlak gözlerine baktı. Kız mutlu görünüyordu. Onu öptü ve sonra yavaşça içinden çekerek ikisinin de inlemesine neden oldu.

Yan yattı ve parmağıyla göğüslerini yokladı. "Nasıl hissediyorsun Schatzi?" diye sordu kısık bir sesle.

"Tamam," diye yanıtladı titrek bir sesle. "Daha iyi hissediyor musun?" "Evet, çok daha iyiyim."

Artık geldiğine göre, yeni piercinglerinin verdiği rahatsızlığı hissedebiliyordu. Ama Anna onlardan hoşlanıyor gibiydi. Acı dindikten sonra hızla orgazm oldu, bu da onu memnun etti. Bunu yapamayacağından endişe ediyordu. Ama sonra tekrar, her koşulda boşalmak için eğitilmişti.

"Alex, karını ele geçirdin mi?"

Alex babasının sesiyle sıçradı. Orada olduğunu unutmuştu. odada başka insanlar da vardı. Anna da sıçramış ve onun da unuttuğunu düşünmesine neden olmuştu.

"Evet lordum," diye yanıtladı Anna'ya gülümseyerek ve sonra babasına bakarak. "Karıma sahip oldum. Birliğimiz mühürlendi."

"Kanıtları inceleyebilir miyiz?"

Alex, Yaşlılar'ın onun altındaki kürklerde bakire kanını görmeye ihtiyaç duymasını komik buluyordu. Sanki çığlıkları ve tutku dolu çığlıkları yeterince kanıt değilmiş gibi. Ayağa kalktı ve beyaz kürkün üzerindeki pembe lekeyi göstermek için Anna'nın bacaklarını ayırdı.

Kukusu ıslak ve şişmişti. Alex ona duyduğu arzusun yeniden yükseldiğini hissedebiliyordu. Temizlemek için başını salladı. Yeterince şey yaşamıştı. Bu geceye kadar kendini kontrol edebilirdi. Sonra tamamen doyana kadar onu tekrar tekrar boşaltacaktı. Onunla kendi yatağında uyuma fikrine bayılıyordu. Hayatının geri kalanında.

Vati başıyla onayladıktan sonra delici silahı ona uzattı. Alex özür dileyerek Anna'ya baktı. "Anna, seni yeniden delmem gerekiyor."

Anna gözlerini kapadı ve başını salladı.

Vati onun yanında yere oturdu ve elini tuttu. Kız gözlerini açtı ve şaşkınlıkla ona baktı. Alex onun alnından öptü ve ona sessizce bir şeyler söyledi. Kadın başını salladı ve Alex'e bakarak cesur bir gülümseme verdi. Alex'in göğsü cesur karısı için gururla kabardı.

Eğildi ve şişmiş amcığını öptü, ardından piercingi yerleştirdi ve mümkün olduğunca çabuk iki piercing yaptı. Anna'nın yüzündeki gerginliği gördü ama bağırmadı. Parmak eklemleri bembeyaz olan Vati'nin ellerine sarıldı.

Silahı bir kenara fırlattı ve onu kollarına çekerek salladı ve başını öptü. Birkaç dakika sonra onun rahatladığını hissetti ve uyuduğunu görmek için aşağı baktı. Alex sevgiyle gülümsedi, sonra başını kaldırıp babasına baktı.

"O uyuyor."

Vati kıkırdadı. "Güzel. Biraz dinlenmesine izin vereceğiz. Bu kendini daha iyi hissetmesine yardımcı olacaktır." Ona doğru uzandı. "Onu kucağıma alayım, sen de giyinip odana götürürsün."

Alex Anna'yı babasına verdi ve bornozuna uzandı. "Ne kadar uyumasına izin verebiliriz?"

"Bir saat, belki. Hafif bir öğle yemeği hazırlatırım, burada yersin, sonra şehre dönüp yüzük alışverişi yaparız. Anneni arayacağım ve beklediğimizden daha geç geleceğimizi bildireceğim."

Alex bornozunu bağlamayı bitirdi ve Anna'yı kollarının arasına aldı. "Pekâlâ. Sanırım bunu zaten bekliyordu."

Vati yine kıkırdadı. "Annen çok akıllı bir kadın."

Bölüm Otuz Beş

Anna adının söylendiğini duydu ve gözlerini açtı. Karanlık bir yatak odasında yatıyordu ve duyduğu ses tanıdık geliyordu. Kimdi o ses?

"Anna, uyanık mısın?"

"Alex," diye iç geçirdi, gülümseyerek arkasına baktı. "Merhaba *Schatzi*. Nasıl hissediyorsun?"

Alex yatağın kenarına oturmuş, beyaz gömleğini ve pantolonunu giymişti. Gömleğinin yaka düğmeleri açıktı ve Alex'in sıkı üst göğsünü görmesini sağlıyordu.

"Güzel." Sırıttı. "Hayır, çok iyi. Yani," dedi kaşlarını çatarak, "hâlâ evliyiz, değil mi?"

Alex güldü. "Oh, *Ja, mein Ehefrau*. Biz kesinlikle evliyiz." "O zaman ben çok iyiyim." Alex'in eline uzandı ve ellerini birbirine geçirdi. parmaklarını onunkilerle birleştirdi. "Hiç bu kadar mutlu olduğumu hatırlamıyorum."

Kendinden emin hissediyordu. Anne ve babası öldüğünden beri ona sürekli eşlik eden korkular yok olmuş gibiydi. Devin'i düşündüğünde bile korkmuyordu. Bu kesinlikle alışılmadık bir şeydi.

"Bu beni çok mutlu ediyor, *Schatzi*. Seni her zaman mutlu etmek isterim."

"Sen... Yani, seninle mutlu olmak sorun değil mi?"

Ben...." Mutlu olmaması gerekiyormuş gibi hissediyordu. Kalbi hala ağrıyordu.

Ben'i düşünüyordu ama eskisi kadar acı verici değildi. Ve gerçekten Alex'le evlendiği için mutluydu. Onu seviyordu. Hissediyordu.

.....sanki dünya Doğru. Ailesi öldüğünden beri ilk defa.

"Anna, Ben senin için çok iyiydi. Onun hakkında duyduğum her şeye göre iyi bir adamdı ve seni çok seviyordu. Ama Devin ikinizin evlenmesine asla izin vermezdi." Onun saçlarını okşadı. "Bunu biliyorsun, değil mi?"

Anna yavaşça başını salladı. Evet, bunu biliyordu. "Keşke Devin de bilseydi.....I

Bilmiyorum, onu öldürmek yerine ondan ayrılmamı sağladı." Gözleri yaşardı. "Onu neden öldürdü?"

Alex içini çekti ve onu kendine yaklaştırdı. "Bilmiyorum, Anna. Devin anlamadığım şeyler yapıyor. Keşke ölümünü engelleyebilseydim. Bu çok zalimce bir şeydi."

"Alex, evlendiğimiz için mutlu olmadığımdan değil. Bunu biliyorsun, değil mi?"

Alex onun başını öptü. "Evet, Anna. Biliyorum. Suçlu mu hissediyorsun?" Anna başını salladı.

"Anlıyorum, Anna. Ama Ben güvende olduğun için çok mutlu olurdu. Ve eminim senin mutlu olmanı isterdi. Acın hafifleyecek, söz veriyorum. Umarım yardımcı olabilirim."

Geri çekildi ve onun yanağını okşadı. "Zaten yaptın," diye fısıldadı ve onu öptü.

Alex inledi, sonra onu nazikçe çekti. "Eğer dikkatli olmazsak, kendimizi yine çıplak bulacağız."

Anna kıkırdadı. "Bu kötü bir şey mi?"

"Hayır, sadece diğer evlilik yüzüklerimizi bulmamız gerekiyor. Ayrıca geniş ailem de şehre geldi. Seninle tanışmak için sabırsızlanıyorum. onları."

"Daha fazla ailen mi var?" diye sordu şaşkınlıkla.

Adam başını salladı. "Amcalarım, halalarım ve kuzenlerim."

Kapı çalındı ve Jutta elinde bir tepsiyle içeri girdi. Almanca selamlama gibi bir şey söyledi. Anna onun Alex'e bakışına gülümsedi. Hayranlık ve şehvet karışımı bir şeydi bu.

"Herzogin, yemeğini bitirdiğinde geri dönüp giyinmene yardım edeceğim."

"Teşekkür ederim, Jutta," dedi Anna.

Alex ayağa kalktı ve tepsiyi yatağın yanına getirdi, yatağın ucuna oturduğunda tepsiyi ikisinin arasına koydu. "Yiyin."

Anna gözlerinde bir parıltıyla, "Evet, Efendim," dedi.

Alex onun gözlerinin içine bakana kadar yüzünü buruşturdu.

"Benimle alay mı ediyorsun?" Durakladı ve dudağını ısırdı. "Sorun olur mu?"

Alex sırtıttı. "Hiç sorun değil. Benim yanımda rahat olmanı istiyorum. Bunu sana söylemiştim. Benimle dalga geç. Benimle tartış. Bana bağır, ama sadece özel olarak lütfen. Kendini bulmana yardım etmek istiyorum Anna. Olman gereken kişi olman için. Senden çalınan kişi olman için."

"Sanırım dünyanın en şanslı kızı benim," dedi usulca, yatağın karşısındaki yeni kocasına bakarak.

Alex rahatsız görünüyordu. "*Hayır, Anna. Şanslı olan benim. Bu kadar kibirli olmasaydım tüm acıların önlenebilirdi.*" Kararlı gözlerle ona baktı. "*Sizi bir daha hayal kırıklığına uğratmayacağım, mein süße Frau.*"

"Biliyorum, Alex." Ona hayranlık dolu bir gülümseme verdi. "Ailem öldüğünden beri ilk kez kendimi güvende ve korkusuz hissediyorum. Beni koruyacağını biliyorum." Utangaç bir şekilde gülümsedi ve onun gözlerinin içine baktı. "Devin'den korkmuyorum artık."

"Sen değil misin?" Alex'in gözleri şaşkınlıkla açıldı. "Bu iyi mi?"

"Evet, Anna. Tabii ki. Çok heyecanlandım." Ona yarım bir gülümseme verdi. "Yine de bana bu kadar güvenmen beni biraz bunaltıyor. Ama iyi anlamda," diye ekledi çabucak. Bir çileği sapından tuttu ve ona uzattı. "Ye. Sana alacağım daha çok elmas var."

Anna ona sırtıttı ve sulu bir ısırık almak için öne doğru eğildi.

Mey

ve.

"Bunu beğendin mi?"

"Anna, bunu senin seçmeni istiyorum. Senden olmasını istiyorum." "Ama neyi sevdiğini bilmiyorum."

"Seçtiğin her şeyi beğeneceğim."

Anna alt dudağını uzattı. "Çok inatçısın." Vati güldü.

"Bunu yeni mi öğreniyorsun, *Liebling*?"

Anna gözlerini kıstı. "Beni uyarabilirdin." "Fark eder miydi?"

Vati hâlâ gülerek sordu.

"Hayır." Anna kollarını Alex'in beline doladı ve başını onun göğsüne yasladı. İç geçirdi. "Alman yüzüklerimizin uyumlu olması hoşuma gidiyor. Amerikan yüzüklerimizin de uymasını istiyorum."

"Schatzi, Amerikan yüzükleri farklıdır. Erkek ve kadın yüzükleri çok farklıdır. İstersen senin için hangisini seçtiğimi sana gösterebilirim. Yardımcı olur mu?"

"Evet." Ona sırtarak baktı.

Alex, Anna'yı farklı bir şekilde de olsa neredeyse kendisi kadar inatçı buluyordu. Onu memnun etmek istiyordu, bu da Alex'in hoşuna gidiyordu. Ama Anna'nın kendisi için seçtiği yüzüğün sadece onun hoşuna giden bir şey değil, ona ait olmasını istiyordu.

Dükkân sahibi Jakob'a döndü. "Lütfen karımın yüzüğünü getirebilir misiniz, böylece onu görebilir?" diye Almanca sordu.

Jakob başıyla onayladı ve dükkânın arka tarafına doğru gözden kayboldu, birkaç dakika sonra elinde Alex'e uzattığı küçük bir kutuyla geri döndü.

"Teşekkür ederim."

Alex kutuyu açtı ve değerli karısına uzattı. Yuvarlak elmaslardan oluşan bandı görünce gözleri fal taşı gibi açıldı. Her bir pırlantanın en yüksek kalitede olması ve nişan yüzüğü gibi ışıldaması için özel olarak sipariş etmişti. Nişan yüzüğünün ana pırlantası bir buçuk karatın biraz üzerindeydi ve bulunabilecek en mükemmel pırlanta olarak kabul ediliyordu. Renksiz, kusursuz ve mükemmel kesilmişti. Daha büyük bir şey bu kadar yüksek kalitede olamazdı.

"Oh, Alex," dedi nefes nefese. "Bu çok güzel."

"Tıpkı senin gibi," dedi başının üstünü öperek. Yanında o kadar küçüktü ki, onu sık sık öpmek için en kolay yer orasıydı. Ayrıca saçları ipek gibiydi ve nefis kokuyordu. Vanilya ve ahududu. "Peki, bu bir şey seçmene yardımcı olmak için yeterli mi?" diye nazikçe takıldı.

Ona bakarken gözleri kocaman açılmıştı. "Sadece beğendiğinden emin olmak istiyorum."

"Anna, sana söyledim. Seçtiğin her şeyi seveceğim, çünkü o senden."

Anna erkek alyanslarını tekrar gözden geçirdi. Burası büyük bir mağaza değildi ama çok kaliteli mücevherleri vardı. Ve sahibine güvenilebilirdi.

"Peki ya şu?" Tüm bandın etrafına yuvarlak elmaslar işlenmiş kalın platin bir bandı işaret etti.

Jakob onu kutusundan çıkarıp Alex'e uzattı. Ağırdı ve iyi yapılmıştı. Ayrıca yüzüğünü de çok güzel tamamlayacaktı.

Alex, Anna'ya gülümseyerek, "Beğendim," dedi. İyi bir zevki vardı.

"Gerçekten mi? Bunu öylesine söylemiyorsun değil mi?" Ona bakarken gözleri hevesliydi.

"Evet, Anna. Hoşuma gitti. Çok beğendim."

Sırıttı ve gözleri parladı. "Benimkinin erkek versiyonu gibi bir şey olduğunu düşünmüştüm."

Onun yanağını okşadı. "Ben de aynı şeyi düşündüm." Onu öptü ve sonra Jakob'a baktı. "Benim bedenime gelmesi ne kadar sürer?" diye Almanca sordu.

"Bir hafta, sanırım. Ya da bunu ayarlayabilirim. Bir ya da iki elmas eklemem gerekecek. Arkada iyi elmaslarım var. Bunu yarın yaptırabilirim."

Alex başıyla onayladı. "Evet, öyle yap. İçinin de oyulmasını istiyorum." Jakob ona bir kâğıt parçası uzattı ve Alex üzerine üç kelime yazdı.

"Anna" ve "San Francisco."

Alex Anna'ya baktı. "Bunu beğendin mi? Bunu evlilik yüzüğüm olarak mı takmamı istiyorsun?"

Anna heyecanla başını salladı.

Alex, bir satış fişine bazı bilgileri yazan Jakob'a başıyla onay verdi. "Diğer yüzüklerinizden bilgilerinizi aldım. Bugün onunkini de yanınıza almak ister misiniz?"

"Hayır, burada bırakacağım ve yarın alacağım." Anna'ya baktı, yatak odalarından çıkmalarının pek mümkün olmayacağını fark etti Yarın. "Ya da biri gelip alsın." "Çok iyi, Herzog."

Otuz Altıncı Bölüm

Alex'in ailesinin *Gutshaus*'una giden araba yoluna çıktıklarında Anna gergin bir şekilde elbisesini düzeltti. Gündüz vakti daha da etkileyiciydi. Yaşlılıktan sararmış taş duvarlar görkemli görünüyordu. Çatıdan bir düzine baca çıkıyordu ve yaydıkları sıcaklık bakır çatı kaplamasını ortaya çıkarıyordu aksi takdirde kar altında gizlenirdi. Taş oymalar pencereleri çerçeveleyerek binanın genel ihtişamını tamamlıyordu.

Oturduğu yerde kıpırdandı. Yeni piercingleri ağrımaya başlamıştı.

Cip, Lukas'ın onları beklediği ön kapıya yanaştı. Tony aracın kapısını açtı ve Alex indi, ardından Anna'nın inmesine yardım etmek için döndü. arabaya. Alex Anna'nın ayaklarını yerden kesti, onu öptü ve sonra içeri taşıdı. "Bu ne içindi?" Anna, Alex onu ayağa kaldırırken kıkırdayarak sordu.

"Bir damat her zaman gelinini eşikten geçirir. Bu kötü şans getirir.

"

"Alex, ailenin geri kalanı gelininle tanışmak için sabırsızlanıyor."

Wilhelm

merdivenlere yöneldiğini söyledi.

Anna merdivenlere endişeyle baktı. Yürümek oldukça o anda rahatsızdı. Alex bunu fark etti, onu tekrar kollarının arasına aldı ve babasının arkasından merdivenleri hızla çıktı.

Oturma odası bir gece öncesine göre daha da kalabalıktı. Alex ve Wilhelm'in klonlarıyla dolu görünüyordu, bir o kadar da kadın ve çocuk vardı. Alex, Anna'yı yere bıraktığında Odanın her yerinden ünlem sesleri yükseliyordu. Anna kanepede oturan Gretchen'i gördü ve yüzünde sanki Anna'yı görmeyi beklemiyormuş gibi bir şaşkınlık ifadesi vardı. Anna bunun tuhaf olduğunu düşündü ama Alex onu geniş ailesiyle tanıştırmaya başlayınca bu düşünce aklından çıktı.

Wilhelm'in kendisinden küçük üç erkek kardeşi vardı: Friedrich, Albrecht ve Heinrich; Ilsa'nın ise iki kız kardeşi vardı: Lore ve Heinrich ile evli olan Hanne. Alex isimleri hızlıca saydı ve Anna kayboldu. Kendisine başlarıyla selam verdiklerinde gülümsedi ama hepsinin adını hatırlayamadı.

Çok büyük bir aileydi ve Anna Alex'in yanında kalmasından memnundu. Hepsi çok iyi ve arkadaş canlısıydı ama çok bunaltıcıydı. Bazıları diğerlerinden daha iyi olsa da çoğu İngilizce konuşuyordu. Görünüşe göre, İngilizce Alman eğitiminde gerekliydi.

Alex Anna'yı bir kanepeye yönlendirdi ve ailesinin çeşitli üyeleriyle konuştular. Bir süre sonra Seth'in Alex'e işaret ettiğini gördü ve Alex de Anna'yı öpüp kısa süre sonra döneceğini söyleyerek çıktı.

Anna sessizce oturdu ve ellerine baktı. Artık Devin'den korkmuyor olabilirdi ama hâlâ utangaçtı.

Bir süre sonra Gretchen, Liesl ve birkaç kuzeniyle birlikte gelip yanına oturdu. Anna onlara endişeyle baktı.

"Hiç Almanca bilmiyor musun, Anna?" Gretchen hoş bir ses tonuyla sordu ve Anna nedenini bilmeseydi de hemen gardını aldı.

Anna özür dileyerek gülümsedi. "Sadece birkaç kelime biliyorum."

"Buraya Alex'le evlenmeye geldin ve hiçbir şey öğrenmeye zahmet etmedin.

Onun diliyle mi? Bu oldukça kaba, sizce de öyle değil mi?" Gretchen diğer kızlara baktı, onlar da başlarıyla onayladılar.

"Buraya Alex'le evlenmek için gelmedim. Hiçbir fikrim yoktu. "

Anna baktı

Alex'i umutsuzca aradı ama hiçbir yerde görünmüyordu. "Gelmek bile istemedim. Beni Alex çağırdı."

"Seni mi çağırdı?" Liesl şaşkın bir sesle söyledi. "Bu ne anlama geliyor?"

"I..." Anna nasıl cevap vereceğini bilemedi ve kızardı. O düşünmedi Alex'in kölesi olduğunu ve ona itaat etmesi gerektiğini söylemeliydi. Omuz silkti ve ellerine baktı. "Gelip onu görmemi istedi."

"Neden gelip Alex'i görmek istemiyorsun?" diye sordu kuzenlerinden biri şaşkınlıkla. Anna onun adını hatırlamıyordu. "Amerika'daki bütün kadınların ona aşık olduğunu sanıyordum."

"Peki neden onunla evlendin?" Gretchen sordu. "Senin yerinde olmak isteyecek pek çok kadın var. Alex hiçbir zaman bir kadın arkadaştan yoksun kalmadı."

Gretchen'in bunu söyleme şekli Anna'yı rahatsız etti. Alex, Gretchen'in ona karşı bir şeyler hissettiğini söylemişti. Belli ki hâlâ hoşlanıyordu. Alex hiç

Gretchen'a karşı bir şeyler hissediyor musun?

"Beni seviyor," dedi Anna yumuşak bir sesle.

Gretchen ona bir aşağı bir yukarı baktı. "Çok gençsin. Sende ne bulmuş olabilir ki?"

Gözyaşları Anna'nın gözlerini yaktı. Kendine Alex'in onu sevdiğini hatırlatmaya çalıştı ama yanında o olmadan şüphe duymak kolaydı. Ne de olsa ailesi gibi sofistike değildi. Almanca bilmiyordu. O bir seks kölesiydi.

"Bir Amerikalıyla evlendiğine inanamıyorum," diye mırıldandı Gretchen Liesl'a. Anna'nın duyabileceği kadar yüksek sesle. "Babanın buna izin verdiğine inanamıyorum. En azından Mina Alman'dı, her ne kadar ondan hoşlanmasa da, nedenini hayal bile edemiyorum. Çok tatlı bir kızdı. Heidi şimdi dört yaşında olacaktı."

Gretchen tekrar Anna'ya döndü. "Ne zaman çocuk sahibi olmak istiyorsun?"

Anna uzun bir süre ona baktı, zihni çılgınca ne yapacağını bulmaya çalışıyordu. Kaçmak zorundaydı. "Affedersiniz," dedi sessizce ve ayağa kalkıp uzaklaştı. Gretchen Almanca bir şeyler söyledi ve diğer kızlar güldü. Ona mı gülüyorlardı?

Merdivenlere yöneldi ve tereddüt etti. Alex'in nerede olduğunu bilmiyordu. Yatak odasının nerede olduğunu bile bilmiyordu. Tek bildiği yer

Bahçede olduğunu biliyordu, bu yüzden aşağı indi ve köşedeki sandalyeye oturdu, aşağı inenlerden saklanmayı umuyordu.

Gretchen'in sözleri Anna'nın tüm şüphelerini yeniden aklına getirdi. Anna, Alex'e asla çocuk vermezdi. Ama bu açıkça beklenen bir şeydi. Kunze kadınlarının hepsi evlendiklerinde çocuk sahibi oluyorlardı. Mina bile Alex'e bir kız çocuğu vermişti.

Alex neden onunla evlendi? Onu sevdiğini söyledi. Ama aynı zamanda onu koruması gerektiğinden de bahsetti. Onunla bir zorunluluktan dolayı mı evlendi?

Babası ihtiyacı olduğunu söylediği için mi? Yoksa ihtiyacı olduğunu hissettiği için mi?

Girişte yankılanan erkek seslerini duydu ve bitkilerin arasından bakmak için hafifçe öne eğildi. Alex, Seth, Tony, Greg ve Sebastian evin karşı tarafından giriş holüne doğru yürüyorlardı.

Gretchen'in merdivenlerden inip Alex'e yaklaştığını gördü. Onlar Almanca konuştu. Alex diğer adamlara başıyla işaret etti ve onlar da Alex ile Gretchen'ı arkalarında bırakarak merdivenlerden yukarı doğru gözden kayboldular.

Anna, Gretchen'in ses tonundan Alex ile flört ettiğini anlayabiliyordu. sesi ve ona bakışı. Alex ona kaşlarını çattı ve kısa tonlarda cevap verdi. Gretchen daha sonra bir şey söyledi ve Alex güldü, alaycı bir şekilde değil ama sanki zevk alıyormuş gibi. Gretchen heyecanlanmış görünüyordu ve Alex'in gülümsediği başka bir şey söyledi.

Gretchen bir adım öne çıkıp elini Alex'in göğsüne koydu ve Anna gözlerini kaçırdı. Alex'i başka bir kadınla görmek istemiyordu. Anna

bunun eninde sonunda olacağını biliyordu ama bunu gerçekten görmek istemiyordu. Özellikle de bugün.

Anna koltuğunda arkasına yaslandı ve bacaklarını altına kıvrarak cam tavandan görünen mavi gökyüzüne baktı. Güneşli günün sıcaklığı camı temizleyecek kadar karı eritmişti ama akşamın erken saatlerindeki gölgeler kenarları buz tutmaya başlamıştı bile.

Tıpkı kendi günü gibi, diye düşündü kederle.

Alex merdivenlerden Gretchen'in yanına doğru yürürken kafası meşguldü. Seth, Devin'in Anna'yla evlendiklerine dair bir ihbar aldığını tespit etmişti ama köstebeğin kim olduğunu henüz bulamamışlardı. Ona kimin böyle ihanet edebileceğini hayal bile edemiyordu.

Gretchen hâlâ Alex ve Anna Schloss'tayken Derek ve Sophie'nin neler yaptığı hakkında sohbet ediyordu. Gretchen onu ne kadar kızdırsa da, yeğenlerini seviyor ve onlar hakkında anlattığı hikâyelerden keyif alıyordu. Neredeyse her zaman onu güldürüyorlardı.

Merdivenlerin başına geldi ve oturma odasında Anna'yı aradı. "Anna'nın nerede olduğunu biliyor musun?"

Gretchen etrafına bakındı. "Hayır, belki de odasına gitmiştir?"

Alex kaşlarını çatı. Anna'nın sessiz bir yere ihtiyacı olduğunu tahmin edebiliyordu ama evde tek başına dolaşması fikri hoşuna gitmemişti. Kalabalık oturma alanından uzaklaştı ve Anna'yı aramak için üçüncü kata çıktı, belli belirsiz Gretchen'in onu takip ettiğinin farkındaydı. Vücudunda bir ağrı vardı

Anna ve akşam yemeğinden önce biraz yalnız kalmak için gizlice kaçıp kaçamayacaklarını merak ettiler.

Koridorda, Anna'nın önceki gece uyuduğu odaya doğru yürümeye başlamıştı ki Gretchen onun elini tuttu. "Alex, o aptal küçük kızla neden evlendin?"

"Affedersiniz?" Alex, Gretchen'in ses tonuna sinirlenerek sordu.

Gretchen bir adım öne çıktı ve ellerini Alex'in göğsüne koydu. Alex birkaç dakika içinde ikinci kez ellerini onun üzerinden çekti ama Gretchen ceketinin yakasından tutarak onu dudaklarından öptü.

Alex onu istediğinden daha sert bir şekilde itti ama istediği etkiyi yarattı. Kadın şaşkınlıkla ona baktı ve Alex'in gözleri sertleşerek ona dik dik baktı. "Ne yaptığını sanıyorsun sen?"

"Oh, Alex, bana öyle bakma," dedi. "Daha önce hiç aldırmamıştın."

"Bu uzun zaman önceydi, Gretchen. Eve geldiğimden beri sana yaklaştım."

Gretchen eve geldiğinden beri pek çok kez Alex'in bir yıl önce ziyarete geldiği zaman bıraktıkları yerden devam etmek istediğini ima etmişti. Kısa bir ilişki yaşamışlardı, çünkü Alex'in yapacak daha iyi bir işi yoktu ve Mina'nın ölümüne hâlâ kızgındı. Kurt, Gretchen'in ne yaptığını umursamıyordu ve Alex'i akşam için bir fetih için şehre gitmek zorunda kalmaktan kurtarmıştı.

"Peki bunun nedeni o mu?" Gretchen gözlerini devirdi. "Buraya seninle evlenmek için gelmediğini söyledi. Gelmek bile istemediğini söyledi."

Alex'in gözleri kısıldı. "Onunla bu konuyu nasıl konuştun?"

Gretchen masum görünüyordu. "Sadece sohbet ediyorduk."

"Onu üzecek bir şey mi söyledin?" diye sordu alçak sesle. Gretchen'in Anna'yı üzmeye çalıştığını düşünmüyordu ve Anna da kolayca üzülebiliyordu. Özellikle de şimdi hamile olduğu için.

Gretchen masum bakışını korudu. "Bilmiyorum. Almanca konuşmaktan bahsettik ve ben de ne zaman çocuk sahibi olacağınızı sordum."

"Sen ne?" Alex çenesini sıktı. "Neden böyle bir şey soruyorsun ki?"

"Alex, senin ailenin her zaman çok çocuğu olur. Er ya da geç başlamak isteyeceğini düşündüm."

Alex, Gretchen'a patlamamak için derin bir nefes aldı. Bunun Anna için hassas bir konu olduğunu bilmiyordu. Belki de Gretchen sadece hoş bir sohbet etmeye çalışıyordu. "Anna'ya hayatı boyunca çocuk sahibi olamayacağı söylendi, Gretchen. Bu onun için biraz hassas bir konu."

Gretchen güldü. "Bütün hayatı boyunca mı? Tanrım, Alex, daha yirmi yaşında." Kaşları kalktı ve ona dikkatle baktı. "Ne kadar çok şey yapmış olabilir ki?"

Onu yemliyordu. Bir şeyler biliyordu. Bilmesi gerekenden daha fazlasını. "Onun hakkında ne biliyorsun, Gretchen?"

"Onun hakkında nasıl bir şey bilebilirim ki? Onunla daha dün tanıştım." Alex ona ters ters baktı. "O zaman neden ona bu kadar düşmanca davranıyorsun?"

Ters ters bakma sırası Gretchen'deydi. "Belki de kocamın ona tamamen aşık olduğu çok açık olduğu içindir. Wilhelm de öyle. Karşılaştığı her erkek ona öyle bakıyor. O lanet olası bir fahişe."

"Bahsettiğin kişi benim karım, Gretchen. Erkeklerin ona bakması, onu arzulaması onun suçu değil. Ve senin kıskançlığın hiç yakışık almıyor."

"Yani *karınızın* hem kardeşinizi hem de babanızı becermiş olması sizi rahatsız etmiyor mu?"

"Babamı hiç becermemenin tek nedeni onun seni reddetmiş olması. Denediğini biliyorum."

Gretchen'in nefesi kesildi. "Bu ne cüret!"

"İnkâr mı ediyorsun? Kurt senin için yeterince iyi değil. Beni ya da babamı unvanlarımız için istiyorsun. Bizimle yatarak bir şekilde kazanacağını düşünüyorsun.

bir çeşit rütbe ayrıcalığı mı? Bu işler böyle yürümez."

"Bir varisin metresi olmak, ikinci bir oğlun karısı olmaktan daha iyidir," diye tükürdü. "Nerede olduğunuzu ve kiminle konuştuğunuzu düşünseniz iyi olur," dedi Alex.

uyardı. "Kurt seni sevdi. Bu yüzden seninle evlendi. Onunla bana ulaşmak için mi evlendin? Ya da babamı? Eğer Mina ölmeseydi, aramızda hiçbir şey olmayacaktı."

"Ama oldu, Alex. Aramızda çok şey oldu."

Alex onun yüzündeki ifadeden hoşlanmamıştı. "Bu sadece seksti, Gretchen. Sana karşı hiçbir zaman bir şey hissetmedim."

"Belki de hayır. Ama oğlunuza karşı bir şeyler hissedeceğinizden oldukça eminim." Yüzüne muzaffer bir gülümseme yayıldı. "Özellikle de kısır bir kadınla evlendiğin için."

Dehşet Alex'in göğsüne yayıldı. "Sen neden bahsediyorsun? Benim oğlum yok."

"Biliyorsun, Alex. Otto senin oğlun."

Alex buzlu suyla ıslatılmış ve sonra göğsüne vurulmuş gibi hissetti. Doğruyu söylüyor olamazdı. "Yalan söylüyorsun."

Gretchen başını salladı. "Doğum tarihi konusunda yalan söyledim. Otto erken gelmedi, tam zamanında geldi. Hamile kaldığımda Kurt ve ben aylardır seks yapmamıştık. Sadece seninle birlikte olmuştum. Tabii ki öğrendikten sonra Kurt'le tekrar birlikte olmamızı sağladım. " Yaklaştı ve onun elini tuttu.

"Belki de o kadar kötü bir şey değilimdir, Alex. Ne de olsa sana bir oğul verdim."

Alex tam patlamak üzereydi ki koridorun en ucunda bir hareket

dikkatini çekti. Bakmak için döndü ve beyaz bir ışık gördü. *Anna!*

Alex, Gretchen'a başka bir şey söylemeden koridordan aşağı, Anna'nın önceki gece kaldığı odaya doğru koştu.

"Anna!" diye seslendi.

Sonuna geldiğinde kadın görünürde yoktu. Nefesini tuttu ve dinledi. Merdivenlerde ayak sesleri duydu ve aceleyle köşeyi dönüp merdivenin tepesine çıktı. Aşağı baktı ve beyaz bir parıltı daha gördü.

"Anna!"

Otuz Yedinci Bölüm

Anna aceleyle merdivenlerden inip kütüphaneye döndü. Gretchen ve Alex arasındaki samimi anları görmüştü ve daha fazlasını görmesine gerek yoktu.

Alex'in ne isterse yapmaya hakkı vardı, dedi kendi kendine, ağlamamaya çalışarak. Sadece görmek istemiyordu. Ama ya Alex görmesini istiyorsa?

Merdivenin dibinde durdu. Alex onun kocasıydı. Ondan kaçmamalıydı. Anna ondan kaçarsa Devin çok kızardı. Alex'in de bundan hoşlanmayacağı kesindi.

Bir an sonra Alex arkasından yaklaştı ve nazik elleriyle Anna'yı kendisine doğru çevirdi. "Anna...", diye başladı ve sonra kendini durdurdu. "Ben de seni arıyordum."

Anna onun gözlerini aradı. Ona doğruyu söylemiyordu. "Bahçedeydim ve sonra üst kata çıkmak için kütüphaneden geçtim.BEN.
....." O

yutkundu. "Özür dilerim Alex. Seni ve Gretchen'.....ı gördüm ve kaçtım. I

bunu yapmamalıydım." Ellerine baktı.

Alex iç çekti. Sıkıntılıydı, bunu hissedebiliyordu. Onu kendine çekti ve göğsüne yaslayarak saçlarını düzeltti.

Anna diremedi ama Alex'in kollarında da gevşemedi. "Alex, eğer Gretchen'la birlikte olmak istiyorsan, benimle ilgilenme. I"

"*Nein*, Anna," diye hırladı. "Gretchen'la birlikte olmak gibi bir arzum yok." "Ama onunla daha önce de birlikte oldun." Bu bir soru değildi.

Kız, Gretchen'in

Gretchen'in vücut dilinde.

"İnkâr etmeyeceğim, Anna. Hiçbir anlamı yoktu. Uygun biriydi." Dalgın dalgın konuştu. "Bir yıl önceydi."

"Buraya döndüğünde yapmadın mı?"

"*Nein*. Anna, seks yaptığım son kadın sendin." "Sadece birkaç saat önceydi."

Alex iç çekti. "Evlenmeden önce demek istemiştım. Buradayken rahatlamaya ihtiyacım olduğunda Schloss'a gidip oral seks yapardım ama San Francisco'dan ayrıldığımdan beri başka kimseyle seks yapmadım."

Anna başını kaldırıp ona baktı. "Yapmadın mı?"

Onun yanağını okşadı. "Başka kimseyi istemedim."

Anna'nın kalbine suçluluk duygusu yayıldı. "Evet," diye üzüntüyle itiraf etti.

"*Schatzi*, bana kızgındın. Ben'le çıktığını biliyorum. Devin için bir şeyler yapmak zorunda kaldığını biliyorum. Böyle bir şeyi asla sana karşı kullanmam. Ama seninle tanıştıktan sonra... Başka kimseyi arzulamadım."

Anna onun gözlerini aradı. Dürüst davranıyordu ama ters giden bir şeyler vardı. Onun kalbindeki rahatsızlığı hissedebiliyordu. Neredeyse kendi kalbindeki acıyı hissettiği kadar keskin bir şekilde.

"Sorun ne?" diye sordu usulca, uzanıp yanağını okşadı. Saat beş yönündeki gölgenin başlangıcıyla pürüzlüydü.

Alex dudaklarını birbirine bastırdı. "*Gel bakalım*," dedi ve kızın elinden

.....t
utup onu kütüphaneye götürdü.

Pencerenin yanındaki banka oturdular ve Alex elleriyle yapacak bir şeyler arıyor gibiydi. "Anna....."

Derin bir nefes aldı. "Gretchen bana oldukça üzücü bir şey söyledi." O üzgün gözlerle ona baktı. "Düğün günümüzü mahvetmek istemiyorum Anna. Ama sorunları senden saklayamam." Ona hüznle gülümsedi. "Beni çok iyi okuyabiliyorsun."

"Seni rahatsız eden şey bu muydu? ..." diye hatırlamaya çalıştı. Alman ismi, ama vazgeçmek zorunda kaldı, "evlendiğimiz yer?"

Başını iki yana salladı. "*Hayır*," dedi usulca, sonra derin bir iç çekti. "Anna, sanırım bu konuyu konuşmak için yarına kadar beklemek istemezsin?"

Anna yutkundu. "Sen nasıl istersen Alex," dedi usulca, gözlerini indirerek. İtaatkâr ve sessiz olacaktı.

"Anna, gününün mahvolmasını istemiyorum," dedi elini onun elinin içine alarak. "Güzel bir düğün günü geçirmeni istiyorum."

"Evet, Alex," diye fısıldadı.

Bugün neden diğer günlerden farklı olsun ki? Belki de hiç bilmemesi daha iyi olurdu. Alex için çok üzücü bir durumdu; çok kötü olmalıydı. Parmaklarını acımış hissetti ve sırtlarını ovuşturdu.

Birkaç dakika sessizce oturdular. Alex kolunu Anna'ya doladı ve ona sarıldı. Anna yere baktı ve bundan sonra ne olacağını merak etti.

"Alex? Oh, işte buradasın. Nerelerdeydin?" Greta kütüphanenin çift kapısından içeri girdi, her zamanki gibi neşeliydi. Kütüphanenin kasvetli havasıyla tam bir tezat oluşturunuyordu. "*Mutti* nerede olduğunu bilmek istedi. Yemek vakti geldi."

Alex Anna'ya baktı ve ona gülümsedi. Anna ona gergin bir gülümsemeyle karşılık verdi ve Alex ayağa kalkınca o da ayağa kalktı. Elini tuttu ve onu kütüphaneden dışarı, uzun resmi oturma odasına, bahçenin yanından geçerek o güne kadar gördüğü en büyük odaya götürdü. Anna kemerli girişte kısa bir süre durdu, hayretler içindeydi.

Duvarlar boyunca, üç kat yüksekliğinde ve tepelerinde insan heykelleri bulunan sütunlar, tonozlu ahşap bir tavanı destekliyordu. Üç adet devasa kristal

Yükseklerden sarkan avizeler odayı ışıkla yıkıyordu. Kemerli Sütunların arasındaki duvarlarda yer alan yüksek pencereler akşam güneşinin son izlerini içeri alıyordu. Beyaz mermerden devasa bir şömine odanın bir ucundaki duvarın büyük bir kısmını kaplıyordu, o kadar büyüktü ki içinde bir düzine insan rahatlıkla durabilirdi.

Odanın ortasında Anna'nın o güne kadar gördüğü en büyük masa duruyordu.

Çocuklar da dahil olmak üzere Alex'in tüm ailesine yetecek kadar koltuk vardı. Anna'nın Alex'in kütüphanede olmasından duyduğu rahatsızlığa rağmen, Alex onu Wilhelm'in oturduğu masanın baş tarafının solundaki bir koltuğa yönlendirirken Anna onun eline yapıştı.

Alex, Wilhelm ile kendi arasına oturdu. Kurt ve Gretchen onların karşısına oturdu.

Gretchen, Anna'nın tam karşısına otururken ona garip bir gülümseme verdi.

Otto'yu kucağına aldı, bebeğin başını öptü ve babasıyla konuşmakta olan Alex'e dikkatle baktı. Gretchen kibirli bir bakış ve hınzır bir gülümsemeyle Anna'ya baktı.

Gretchen'in ne yaptığını bir şekilde anladığında Anna'yı bir mide bulantısı dalgası vurdu. Hayır! Hayır! Bu doğru olamazdı. Gretchen'dan bir oğlu olsaydı Alex ona söylerdi.

Bekle. Yapar mıydı? Bu onu ilgilendirir miydi? Gretchen'in bu kadar gurur duymasına şaşmamalı. Alex'e Anna'nın ona asla veremeyeceği bir şey vermişti. Belki de ona söylemek istemediği şey buydu. Oğlu buradayken Alex ABD'ye dönmeye nasıl razı olabilirdi? En başta geri dönmemesinin gerçek nedeni bu muydu? Neden geri döndüğü ve Gretchen'ı istemediği konusunda doğruyu söylediğini sanıyordu ama belki de onu yanlış anlamıştı.

Anna'nın, Alex'in koridorda Gretchen'a bakarken yüzünde gördüğü ifade aklından çıkmıyordu. Duygu doluydu; Anna'ya sık sık baktığı gibi.

Anna kucağına baktı ve yutkunarak midesinin kontrol altına alınmasını istedi. Alex'i utandırmak ya da pişman etmek istemiyordu.

onunla evlenmeyi daha da çok istiyordu. Gretchen onun çocuğunu doğurursa onunla evlenmekten mutlu olamazdı elbette. Ama kardeşiyle evliyken bu çok zor olurdu. Alex'in Gretchen'a karşı hisleri var mıydı?

Anna başını kaldırdığında Alex'in Otto'ya baktığını gördü. Gözlerinde Anna'nın kalbine saplanan bir özlem vardı. Elbette çocuk istiyordu. Çocuklara ihtiyacı vardı. En büyük oğul oydu. Unvanını devredeceğı bir oğlu olmalıydı.

Wilhelm, Anna ve Alex'i dikkatle izledi. Bir şeyler ters gidiyordu ama ne olduğunu anlayamıyordu. Öğleden önce eve döndüklerinde çok mutluydular. O zamandan bu zamana ne olmuştu?

Şimdi mi? Alex endişeyle Anna'ya bakmaya devam etti. Alex ona hamile olduğunu söylemiş miydi?

Anna gözleri kapalı, sessizce oturuyordu. Çok solgundu. Wilhelm iç çekti. Yine bir köle gibi davranıyordu. Kendini yeniden aşağılık hissetmesine neden olacak ne olmuştu? Hamileliğinden utanıyor muydu?

Oğluna baktı ve onun masanın karşısındaki Gretchen'a baktığını fark etti. Gözleri kısıldı. Eğer Alex Gretchen'la yeniden bir şeyler yaşamaya başlarsa, yemekten sonra onunla ciddi bir konuşma yapacaktı.

Hayır... Gretchen'a bakmıyordu, Otto'ya mı bakıyordu? Anna'nın kendisinden olmayan bir çocuğı olduğu için yas mı tutuyordu? Bu yüzden mi şimdiden sorun yaşıyorlardı? Wilhelm, Alex'in çocuk istediğini biliyordu. Küçük kızını özlemişti. Ama Anna'yı Devin'in kontrolünden kurtardıktan sonra başka çocuklar için de şansları olacaktı. Bu konuyu birçok kez konuşmuşlardı. Alex'in bunu kabullendiğini düşünüyordu. Belki de bunu tekrar konuşmaları gerekiyordu.

Alex çorbasına baktı, iştahı kaçmıştı. Anna ondan uzaklaşmıştı. Hemen yanında oturmasına rağmen, San Francisco'da olduğu kadar uzaktaydı. Soğuk değildi. Bu onun doğasında yoktu. O sadece... itaatkârdı. Ona karşı sessiz ve itaatkârdı ama daha fazlası değildi. Sıcaklık ve neşe gitmişti.

Ama ona kütüphanede Otto'dan bahsetseydi daha mı iyi olurdu? Yeni gelinine kardeşinin karısından bir oğlu olduğunu söylemek için iyi bir zaman olmadığını düşündü.

Kurt biliyor muydu? Alex bundan şüpheliydi. Gretchen, Alex'in haberi nasıl karşıladığını öğrenmeden Kurt'e söylemezdi. Zavallı Kurt. Evlendiklerinde onu gerçekten sevmiştir. Ya şimdi? Alex artık Gretchen hakkında bilmek istediğinden fazlasını biliyordu.

Ne karmaşa ama.

Anna yemek boyunca, kendisiyle konuşulmadığı sürece sessiz kaldı ve o zaman da cevaplarını yumuşak ve kısa tuttu. Gözlerini yere dikti ve her şeyi yedi.

önüne konulan yemeği yedi. Bu kadar çok yediği için hasta olmayacağını umuyordu.

Alex elini onun elinin üzerine koyduğunda ya da kolunu omzuna doladığında titriyordu. Neden ondan korkuyordu ki?

Akşam yemeği hatırlayabildiği en uzun yemeklerden biriydi. Yemek boyunca kasıtlı olarak Gretchen'a bakmamıştı. Haberi onayladığını ya da onunla bir şeyler yapmak istediğini düşünmesini istemiyordu.

Yemek nihayet sona erdiğinde, Alex ve Anna'ya yalnız kalmaları için izin verildi ve Alex onu hevesle odadan çıkarıp odasının bulunduğu üçüncü kata götürdü.

Oturma odasından geçip yatak odasının bulunduğu çift kapıya doğru yürürken kendinden şüphe etmeye başladı. Bu geceyi dört gözle bekliyordu. Onu yatak odasına taşımak ve yavaşça sevişmek için. Şimdi kadın sessizce, hafifçe arkasından yürürken ne yapacağını bilemiyordu.

Kapıya giden birkaç basamağı çıktı ve tereddüt etti. İçini çekti ve planladığı şeyi yapmaya karar verdi. Kapıyı açtı, döndü, kadının ayaklarını yerden kesti ve onu içeri taşıdı.

Otuz Sekizinci Bölüm

Anna devasa, dikdörtgen şeklindeki odaya baktı. Tavana, Normal bir odadan iki kat daha yüksek, koyu renkli ahşap panellerle kaplıydı. Her biri yerden yaklaşık beş metre yükseklikten tavanın hemen altına kadar yükselen üç kare camlı pencere ile üç baklava camlı pencere dönüşümlü olarak yer alıyordu. Ahşap zemin birkaç yerde odanın etrafına yerleştirilmiş kırmızı oryantal halılarla kaplıydı. Sol duvar boyunca, uyumlu kitap rafları koyu ahşap bir yazı masasını çevreliyordu. Odanın karşısında, devasa mermer şöminenin önündeki oryantal bir halının üzerinde iki berjer sandalye oturuyordu.

Odanın en ucunda, altın püsküllü koyu kırmızı perdelerle çerçevelenmiş, devasa kırmızı bir doğu halısının üzerinde kocaman, karmaşık oymalı ahşap bir cibinlikli yatak duruyordu. Yatak başlığına oyulmuş bir arma, üzerinde taç bulunan bir kalkanı tutan iki taçlı, çift kuyruklu aslanı gösteriyordu. Kalkanın üzerinde taçlı, çift kuyruklu ve elinde kılıç tutan bir aslan daha vardı. Her şey, üzerinde bir taç bulunan açık püsküllü bir perdeyle çevriliydi.

Anna buraya daha önce de gelmişti ama karanlıkta. Alex'i ilk gördüğü gece. Ve şimdi yine buradaydı. Onun karısı olarak. Ama bütün gün beklediği gibi neşeli bir an değildi bu. Hayır, midesi bulanıyor ve yorgun hissediyordu. Uyumak ve her şeyi unutmak istiyordu.

Ama Alex'in beklentileri olduğundan emindi.

Ona döndü. "Sizi nasıl memnun edebilirim lordum?" Düşünmeden ağzından çıkıvermişti.

Adamın çenesinin sıkıldığını gördü ve onu üzdüğünü anladı.

"Özür dilerim Alex," dedi çabucak. Yapmak istediği son şey onu üzme. "Düşünmüyordum."

Alex biricik karısına baktı. Onun sözlerine kızmak istememişti. Ona böyle hissettirdiği için kendisine kızmıştı, ona değil.

Alex derin bir nefes aldı ve onu yatağının ayak ucundaki banka götürmek için elinden tuttu. "*Schatzi*," dedi yumuşak bir sesle. "Gretchen'in söylediklerini

Gününü mahvetmesin diye senden sakladım ama görüyorum ki sana söylememek işleri daha da kötüleştirmiş." Derin bir nefes daha aldı. "Anna, bunu bana Gretchen söyledi. " Tereddüt etti. Ona en iyi nasıl anlatabilirdi? "Otto

Kurt'ün değil, benim oğlum."

İri yeşil gözleriyle ona baktı. "Biliyorum." "Biliyor musun? Konuştuğumuzu duydun mu?"

Anna başını salladı. "Evet, seni duydum ama anlamadım. Ama onun senin oğlun olduğunu biliyorum."

Alex ne diyeceğini bilemedi ve anlamaya çalışarak uzun bir süre sessiz kaldı. "Nereden biliyorsun?" diye sordu usulca.

"Gretchen'in masadaki davranışları. Bana hareketleriyle anlattı." Alex dikkatle ona kadar saydı ve ayağa fırlamamak için kendini zor tuttu. Gretchen ve onu boğmak. Bu kadın ne cüretle! Aklının bir köşesinde onu hemen o anda evden kovmak vardı.

Ama onun oğlu vardı.

Anna'nın gözleri yaşlarla doldu. "Senin adına mutluyum Alex," dedi yumuşak bir sesle. "Benden olmasa bile en azından bir çocuğun olacak."

"Anna. .Sana evlenme teklif ettiğimde, sana asla çocuk sahibi olamazdı." Konuşmadan önce düşüncelerini dikkatle kurguladı çünkü onunla evlendiğinde çocuk sahibi olabileceğini biliyordu. Dürüst olmak istiyordu. "Anna, Gretchen ne düşünürse düşünsün Otto asla benim varisim olmayacak. O gayrimeşru ve uygun değil."

Dalgınca başını salladı ve yere baktı. " Mutlu musun? Otto mu? Bir oğlunuz olduğunu mu?"

"Dürüst olmak gerekirse, Anna. Bu konuda ne hissettiğimi bilmiyorum. Şu anda Gretchen'a çok kızgıyım. Eğer benden bir öfke seziyorsan Schatzi, lütfen inan bana, bunun seninle bir ilgisi yok, sadece seni üzdüğü için ona öfkeliyim."

Hiçbir şey söylemedi. Ona bir bebeği olacağını söylemek için iyi bir zaman olup olmadığını merak etti. Belki bu Gretchen'ın yaptıklarının acısını hafifletirdi.

Onun elini tuttu. "Anna."

Başını kaldırıp ona baktı, gözlerinde endişe vardı. "Evet, Alex?"

Ona şefkatli bir gülümseme verdi. "Schatzi, senin çocuk sahibi olamayacağın doğru değil. Doğru koşullar altında, çocuk sahibi olabilirsin.

Hamile."

Ona şüpheyile baktı. "Sadece beni daha iyi hissettirmeye mi çalışıyorsun?"

Başını sertçe salladı. "Hayır, Anna. Yapmayacağım. Bunun doğru olmadığını biliyorum."

"Nasıl?" diye fısıldadı. Ona inanmadığını söyleyebilirdi.

Onun yanağını okşadı. "Çünkü şu anda hamile olduğuna inanıyorum."

Ona bakarken gözleri büyüdü, sonra da yaşlarla doldu. "Neden benimle bu konuda alay ediyorsun, Alex?" Kız uzaklaşmak için ayağa kalktı ama Alex onun elini tuttu.

"Dalga geçmiyorum, Schatzi. Annem öyle olduğuna ikna oldu. Miden bulanıyordu, yorgundun. " Sırıttı. "Göğüslerin kesinlikle Seni son gördüğümünden daha dolgunlar."

Anna kızardı. "Sütyenlerimin içine sığamıyorum." Oturdu ve ona baktı. "Emin misin?"

"Annem Gretchen'in her hamileliğini biliyordu. Ve birkaç kuzenini de. Mükemmel içgüdüleri var."

Gözleri bir an için parladı ve sonra tekrar hüznünlendi. "Ama belli ki senin değil."

Onun yanağını okşadı. "Umurumda değil, Anna. Onu kendi çocuğum gibi yetiştireceğim.

.....Eğer

yapmamı istiyorsun." Durakladı. ".....Şey, Ben'in Bebeğim. Sen ne düşünüyorsun?"

Yüzü düştü. "Herhangi bir erkeğe ait olabilir, Alex. Bildiğim kadarıyla Devin'in de olabilir."

Başını iki yana salladı. "Anna, vücudunun gebe kalmanı tetiklemesi için derin bir duygusal bağ olması gerekir. Bunun sadece Ben'le olabileceğini varsayıyorum, haksız mıyım?"

Anna, Alex'in sorusuna cevap olarak başını salladı. "Evet," diye fısıldadı. "Uzun zamandır duygusal olarak bağlı olduğum tek kişi o. Sana kadar."

Yanağından bir damla gözyaşı süzüldü ve elini karnına götürdü. Ben'in çocuğunu taşıyor olması gerçekten mümkün müydü? Bu düşünce onu aynı anda hem sevince hem de endişeye boğdu. Alex bu bebeği gerçekten kendi çocuğu gibi büyütmek isteyecek miydi?

"Schatzi, lütfen benden şüphe etme. Seni seviyorum. Hamile olduğun için çok heyecanlıyım. Bu bana birlikte çocuk sahibi olacağımıza dair umut

veriyor."

Alex'e çocuk verme fikrini çok sevmişti. Ona baktı ve gözyaşları yanaklarından süzölse de gülümsedi. "Ben'in annesi heyecanlandım." Katherine'e söylemesine izin verecek miydi?

Elini onunkinin üzerine koydu. "Eminim öyle olurdu." Onu kendine çekti ve başını öptü. "Gretchen için üzölmene gerek yok, *Schatzi*. Kendi çocuklarımız olacak. Birlikte."

Sevinç aniden onu ele geçirdi ve kollarını Alex'in boynuna doladı. "Gerçekten bir bebeğim mi olacak?"

Alex güldü. "*Ja, mein Frau. Bir bebeğiniz* olacak. *Nein, Bir bebeğimiz* olacak." Onu dudaklarından sıkıca öptü.

"Belki de gidip alıştırma yapmalıyız, böylece sıra bana geldiğinde hazır oluruz," diye mırıldandı dudaklarına karşı.

Anna kendini tutamayıp kahkahalara boğuldu. Kendini çok hafif hissetti. Çok iyi. Artık neden hasta ve yorgun olduğunu biliyordu. Şişmanlamıyordu. Bir bebeğı olacaktı! Ve şimdi Alex'in onu kucağına alıp yatağına götürmesinden başka bir şey istemiyordu.

"Katılıyorum."

Alex sevinçle güldü ve onu kucağına alıp yataklarına taşıdı.

Bölüm Otuz Dokuz

Anna yüzünde bir sırıtışla uyandı ve Alex'e daha da sokuldu. Oda soğuktu ama o çok sıcaktı. Ne kadar iyi bir insan olduğunu bir kez daha kanıtlamıştı.

inanılmaz bir aşıktı. Kaç orgazm yaşadığını bilmiyordu ama her biri inanılmazdı. Ve Alex...! Aman Tanrım, onun içine sığdığına inanamıyordu ama vücudu onun boyutuna alıştığında kendisini çok iyi hissetmesini sağlamıştı. Dün gece en az dört kez sevişmişlerdi, her biri bir öncekinden daha iyi.

Normale döneceğine söz verdi ve Anna biraz rahatladı. Her seviştiklerinde onun bu kadar yavaş olmasını istemiyordu. O gece onu ne kadar sert siktiğini hatırlıyordu ve yine aynı sertlikte olmasını istiyordu... bir kez yumuşaklığa doyduğunda.

"Neye sırtıyorsun?" Alex sabahki boğuk sesiyle sordu. "Sana." Meme ucunun etrafında gezindi ve Alex titredi. Eğildi öne doğru uzattı ve ısırdı, bu da onun inlemesine neden oldu. "Daha iyi hissediyor musun?"

"Mmm," diye mırıldandı. "Çoğunlukla." Onun üzerine yuvarlandı ve boynuna sokuldu. Aleti onun iç uyluğuna bastırdı.

Kalçalarını öne doğru yuvarladı ve ona doğru bastırdı. Adam ileri doğru hareket ederek girişinde durdu. Kadın inledi ve onun altında kıpırdandı.

"Lütfen Alex," diye inledi. "Sana tekrar ihtiyacım var."

Kıkırdadı ve onun vücuduna doğru ilerleyerek her ikisini de İç çek.

İki saat sonra Alex ve Anna duştaydı. O yıkamıştı Vücudunun her yerinde ve o da bu iyiliğe karşılık veriyordu. Ellerini adamın sert kalçalarında gezdirdi ve adam usulca inledi. Yanında diz çökerek elini aşağı indirdi ve taşaklarını okşamak için bacaklarının arasına uzandı.

Tısladı ve destek için elini duvara yasladı. Çok yetenekli elleri vardı. Tekrar sertleşmeye başladığını hissetti. Tanrım, dün gecedan beri o kadar çok sevişmişlerdi ki, hâlâ sertleşebiliyor muydu? O bile

onun dayanıklılığından etkilendi. Belki de Schloss'taki sataşmalar bunun içindi.

Parmakları geriye doğru ilerledi ve adamın göt deliğine sürdü. Bir önceki geceden dolayı hassastı ama aynı zamanda iyi hissettiriyordu. Yaşlılar dışında bir erkekle seks yapmayalı uzun zaman olmuştu.

Küçük tatlı karısı onu okşarken bunu düşünmesine gerek yoktu. Onu seviyordu. Kadınları severdi. Hem de çok. Bir şey varsa, o da seçici olarak biseksüeldi. Ve seçici derken, birlikte olmayı düşünebileceği sadece bir avuç erkek olduğunu kastediyordu.

"Özür dilerim, Alex. Seni incittim mi?"

Gözlerini açtı ve onun kendisine baktığını gördü. Kalkmış sikine baktı ve gülümsedi. "Hiç de değil, Schatzi. Bu... iyi hissettirdi."

Gözleri büyüdü. "Öyle mi?"

Onu korkutmuş muydu? "Bu seni rahatsız ediyor mu?"

Ona gülümsedi ve kas halkasını tekrar okşadı. Adamın gözleri kapandı ve kadın onu okşarken inledi. Çoğu kadın Bırakın bir erkeğinkini, kendi kışları hakkında bile endişeliydiler. Ama Anna'nın yaptığı şey inanılmazdı. Ve bunu isteyerek yapıyordu. O en şanslı adamdı!

Kız parmağını ona doğru bastırduğunda keskin bir nefes aldı.

"Oh, evet, Schatzi," diye nefes aldı kadın içine bastırırken.

Bacaklarını daha da ayırdı ve kadın onu parmaklarken ve sikini okşarken başını sarkıttı. İnce parmaklarından birini daha içine soktuğunda inledi. Kadının bunu daha önce yapmış olma ihtimalini düşünmek istemiyordu ama muhtemelen yapmıştı. Muhtemelen yapmak zorunda kalmadığı çok az şey vardı. Bu düşünce onu üzdü ve kalbini suçluluk duygusuyla kapladı. Onun istismarını düşündüğünde hep suçlu hissetmişti. Keşke bu kadar aptal olmasaydı, o zaman belki-

"Durmamı ister misin?" diye sordu sessizce, elleri hareketsizleşmişti.

Gözlerini açtığında onun belirsiz bakışlarını gördü. "*Nein, Schatzi.* Sen istemediğin sürece." Ona gülümsedi. "Çok iyi hissettiriyor."

Gözlerini kaçırmadan önce kızın gözlerinde bir merak kıvılcımı gördü. Kız tekrar hareket etmeye başlayana ve dokunuşu dışında her şeyi unutana kadar bunun ne olduğunu merak etti.

Anna, Alex'in Travis'in bahsettiği "iki tarafa da sallayan" erkeklerden biri olup olmadığını merak etti. Çoğu erkek kışlarının okşanmasından hoşlanmazdı.

yaptılar. Ama o çok erkeksiydi. Onun herhangi bir erkeğe boyun eğdiğini ya da dışarı çıkıp erkeklerle flört ettiğini hayal bile edemiyordu.

Ama kızın ona yaptıklarından açıkça zevk alıyordu. Kendisi de ona yaptıklarından zevk alıyordu. Onun dokunuşu altında inlediğini duymak hoşuna gidiyordu. Parmaklarını onun içinde hareket ettirirken onu ağzına almak için önüne geçti. Kadın onu boğazına götürüp Almanca bir şeyler mırıldandığında adam kısık bir inilti çıkardı.

Başını kaldırdı ve adamın karanlık, kapüşonlu gözlerle kendisini izlediğini gördü.

Kadın ağzını onun üzerinde aşağı yukarı hareket ettirirken birbirlerine baktılar ve adamın daha da büyüdüğüne yemin edebilirdi.

Birdenbire onu kollarının altından tutup ayağa kaldırdı ve duvara yasladı. Onu dizlerinin altından tuttu ve sırtını sıcak fayansa bastırdı. Gözleri tutkuyla kararmıştı ve ağzını ona doğru eğerek dudaklarını morarttı. Adam kadının içine girerken kadın kollarını adamın boynuna doladı.

Adam ona tekrar tekrar çarparken zevkle haykırdı. "Oh, Alex. Evet, lütfen! Daha sert!"

Adam buna mecbur kaldı ve kızın içine öyle bir girdi ki, kız onu boğazında hissetmeyi bekledi. O kadar kalın, sert ve uzundu ki. "Evet!" diye bağırdı.

Birden durdu, siki kadının içine gömülmüştü. Kadın başını kaldırıp adamın yüzüne baktı. Gözleri tutkuyla doluydu ve sanki onu yemek istiyormuş gibi ona bakıyordu. Kadın da ona kocaman gözlerle baktı.

"Seni seviyorum Anna," diye fısıldadı boğuk bir sesle, başını onu

n. "Seni seviyorum Alex," diye fısıldadı.

Tekrar hareket etmeye başladı, bu sefer daha yavaş ama daha yoğun.

Kadın kapandı

Adam kendini o kadar derine bastırdı ki, kadın buna dayanamadı. Acı verici değildi ama o kadar yoğun ki tüm vücudunun tepki verdiğini ve titrediğini hissetti.

Adam Almanca mırıldanmaya başladı ve kadının başı döndü. Onu vücudunun her köşesinde, ruhunun her parçasında hissediyordu. Ve aynı zamanda onun bedeninin ve ruhunun her parçasını hissedebiliyordu. Gözlerini açabilseydi, kendini onun bedeninin içinde bulması onu şaşırtmazdı. Onlar artık iki ayrı insan değillerdi. Tek bir beden ve ruhtular.

Ne kadar süre böyle kaldıkları hakkında hiçbir fikri yoktu ama sonsuza kadar böyle kalmaktan memnun olurdu. Bir karıncalanma hissetti ve ardından vücudunda yoğun bir orgazm kükredi. Başını arkaya yasladı ve

çığlık attı.

Alex'in adını haykırdı. Alex'in bağırdığını duydu ve vücutlarının bir kez daha ayrıldığını hissetti.

Derin bir nefes aldı ve başını onun omzuna yasladı. Göğsü nefesiyle birlikte inip kalkıyordu. Adam kadının bacaklarını nazikçe serbest bıraktı ve kadın ona dokunmayı bırakmak istemeyerek kollarını adamın beline doladı.

Saçlarını okşadı ve ona sarıldı. Vücutları su ve buhardan kayganlaşmıştı. Alex arkasına yaslanıp bir düğmeye bastı ve su durdu.

"Gidip biraz kahvaltı bulalım mı? Ya da duruma göre öğle yemeği." Anna kıkırdadı. "Ben biraz açım."

Uzandı ve karnını okşadı. "Ufaklığın öğünleri kaçırması iyi olmaz."

Hamile olduğunu hatırladığında vücuduna bir sıcaklık yayıldı. Elini onun elinin üzerine koydu ve sırtarak ona baktı. Adam eğilip onu öperken gözleri duygu doluydu.

"*Kommen Sie*, sana biraz yiyecek getirelim."

Kurulanıp giyindikten sonra annesinin oturup kitap okuduğu oturma odasına gittiler.

"*Guten Morgen*," dedi Ilsa sıcak bir gülümsemeyle.

Alex annesine doğru yürüdü ve yanağına bir öpücük kondurdu. "*Guten Morgen, Mutti*," dedi kocaman bir sırıtışla. "Öğle yemeği neredeyse hazır mı?"

Ilsa başını salladı ve Anna'ya baktı. "Nasıl hissediyorsun, Anna?"

Anna utangaç bir şekilde gülümsedi. "İyi." Alex'e hayranlıkla baktı.

"Çok iyi."

Alex onu kendine çekti ve o da başını Alex'in göğsüne yasladı. "Ona söyledim,

Mutti," dedi sessizce.

Ilsa gülümsedi. "Ben de öyle düşünmüştüm. Dün olduğundan daha da fazla parlıyor."

Anna yüzünü Alex'in yumuşak siyah kazağına gömdü.

"Gidip babana söylemelisin. Dün gece ikiniz için endişelendi."

"*Evet*. Her şeyi hallettik." Anna'ya baktı. "En azından ben öyle düşünüyorum."

Anna başını salladı. Gretchen meselesini unutmuştu ama şu anda Gretchen umurunda değildi. Alex'e sıırıslıkam aşıkı ve onun da aynı şekilde hissettiğini biliyordu. Gretchen önemsiz bir konuydu.

"*Schatzi*, Vati'ye Gretchen'den bahsetmem gerekiyor. Söylediğimde benimle orada olmak ister misin yoksa burada kalmayı mı tercih edersin?"

Anna başını kaldırıp kocasına baktı. "Seni bırakmak istemiyorum." Alex sırıttı. "Ben de seni bırakmak istemiyorum."

Elini tuttu ve onu oturma alanının sonuna, kısmen açık duran bir kapının olduğu yere götürdü.

Kırkınıc Bölüm

Babasının alışma odasına doğru yürürken Alex'in midesi biraz gergindi.

Vati'nin bu habere nasıl tepki vereceğinden emin değildi. Anna'nın varlığının iyi yanı, Vati'nin bağırma olasılığının daha düşük olmasıydı. Babasından korktuğundan değil. Sadece bu sabah kavga edecek havada değildi. Sabah şu ana kadar inanılmaz geçmişti ve bunu mahvetmek istemiyordu. Ama Gretchen meselesinin halledilmesi gerekiyordu. Özellikle de Anna'ya karşı olan tavrıyla.

Kapıyı aldı. "İçeri gel."

Kapıyı iterek açtı ve önce Anna'nın girmesine izin verdi. Anna adımlarının ortasında durdu ve gözlerini kocaman açarak oval şekilli odaya baktı. "Buraya daha önce de gelmiştim..." dedi usulca. Tekrar Alex'e baktı. "Burada birbirinize bağırdığınızı gördüm."

Alex kaşlarını kaldırdı. "Sen mi yaptın?"

Anna başını salladı. "ok grltcydn."

Alex, Anna'yı babasının ofisinde herhangi bir zamanda gördüğünü hatırlamıyordu ve hangi kavgayı gördüğünü merak ediyordu. Bir sürü kavga olmuştu. Onu gördüğü ve onun bilmediği başka zamanlar da olmuş muydu?

Wilhelm büyük ahşap masasının arkasında oturmuş, bilgisayarına bir şeyler yazıyordu. Onları gördüğünde gülümsedi. "Günaydın."

"Günaydın, Vati."

Wilhelm ikisinin arasına baktı. "Siz ikiniz için her şey yolunda mı?" diye İngilizce sordu.

Alex başını salladı ve Anna'nın kızardığını gördü. Vati Alex'e baktı ve gülümsedi. "Vati... sana söylemem gereken bir şey var."

Vati'nin kaşları kalktı. "yle mi?"

Alex yakındaki oturma alanını işaret etti ve yanındaki Anna ile birlikte kanepeye oturdu. Vati de onların karşısındaki deri koltuğa oturdu.

"Bana ne söylemen gerekiyor?"

Alex, Gretchen ile koridorda yaptığı konuşmayı anlattı. Anna sessizce oturdu ve dinledi.

Sözlerini bitirdiğinde Vati parmaklarını ağzının önünde birleştirmiş, sessizce oturuyordu. Alex onun kendisine söylediği şeyi düşündüğünü anlayabiliyordu.

"Bu konuda ne hissediyorsun Alex? Otto hakkında?"

Alex iç çekti. "Dürüst olmak gerekirse, bilmiyorum. Bunu Otto'ya karşı kullanamam, bu onun hatası değil. Gretchen'a pek çok nedenden ötürü öfkeliyim."

Vati başını salladı. "Tavırlarıyla ilgilenilmesi gerekiyor. Kurt biliyor mu?" "Bilmiyorum. Ona söyleyip söylemediğini bilmiyorum."

Vati Anna'ya baktı. "Bu konuda ne hissediyorsun, Anna?"

Anna'nın gözleri büyüdü. Alex onun bu konuşmanın bir parçası olacağını düşünmediğinden şüphelendi. "Ben de bilmiyorum. Benden neden hoşlanmadığını anlamıyorum."

"O kıskanç, *Liebling*. Muhtemelen bu yüzden düğün gününüzün Alex'e itiraf etmek için uygun bir gün olduğuna karar verdi. Dürüst olmak gerekirse

Bunu yaparak ne kazanacağını düşündüğünü bilmiyorum." Vati içini çekti.

"O kadını anlamıyorum. Ama o Kurt'ün karısı. Onunla uğraşmak zorunda."

Alex'e döndü. "Alex, Otto'yla ilgili kararın ne olursa olsun, o asla senin meşru varisin olmayacak. Birincisi, bunu Gretchen'a vermek istemem. Sen de artık evlisin ve kendi çocukların olacak."

Anna'ya baktı ve kızardığında gülümsedi. "Yapmak zorunda değilsin Onu kabul et, Alex. Kurt'ün oğlu olmadığından kimsenin şüphelenme ihtimali yok denecek kadar az ve sosyal açıdan bu konuyla ilgilenilmesi gerektiğine inanmıyorum."

Alex parmaklarını saçlarında gezdirdi. Otto'yu oğlu olarak kabul etmek istemediğinden değil, ama bunu yapmazsa herkes için daha kolay olacaktı. Otto, Kurt'ün babası olduğunu düşünerek büyüyecek ve küçük çocuk için her şey çok daha kolay olacaktı. Kurt Gretchen'dan boşanmaya karar verse bile, Vati'nin tüm çocukların Kurt'un babası olduğundan emin olmasını sağlayacağından hiç şüphesi yoktu. halledildi.

"Sanırım yapılacak bir sonraki şey-" Kapının çalınması Vati'nin sözlerini yarıda kesti. "İçeri gel," diye Almanca seslendi.

Kapı açıldı ve Seth kafasını içeri uzattı. "Böldüğüm için üzgünüm, ama Seth'e sızdırılan bilginin kaynağı hakkında yeni bir istihbarat aldık. Devin."

Alex önce Anna'ya sonra da babasına baktı. Babasıyla konuşmak istemiyordu.

Anna gidecekti ama bu bilgi onu korkutacak mıydı? Gözlerini kocaman

açarak Seth'e baktı.

"İçeri gel, Seth," dedi Vati.

Seth içeri girdi ve kapıyı arkasından kapattı. Önce Anna'ya, sonra Alex'e baktı. "Annen ikinizin uyanık olduğunu söyledi. Biraz önce öğrendikama sizi rahatsız etmek istemedim " Utangaç bir şekilde gülümsedi.

"Sorun değil Seth," dedi Alex. "Bunu takdir ediyorum. Kaynak senin bildiğini bilmediği sürece sorun yok."

Seth başını salladı. "Ne yaptığının farkında olduğunu bile sanmıyorum."

"O mu?" Alex tekrarladı. Onun kim olduğunu tahmin bile edemiyordu. hakkında konuşuyorduk.

Seth özür dileyerek Alex'e baktı. "Özür dilerim Alex. Ama tüm bilgiler muhbirin Gretchen olduğunu gösteriyor."

"Ne!" Alex ve Vati aynı anda bağırdı.

Alex öfkesini kontrol altında tutmak için tekrar ona kadar saydı. Anna'nın ihtiyacı olan son şey kendisinin ve babasının kontrolü kaybetmesiydi. Nabzının yükseldiğini hissediyordu ve gidip Gretchen'ı bulup ağzını burnunu kırma isteğini bastırdı. Kadınlara asla vurmazdı. Ama ailesine ihanet etmiş ve Anna'nın neredeyse yaralanmasına neden olmuştu. Sınırı aşmıştı.

Bir önceki günü düşündü. Dün öğleden sonra içeri girdiklerinde Gretchen'ın yüzünde bir şaşkınlık ifadesi gördüğünü düşündü ama üzerinde durmadı. Tanrım, Anna'dan kurtulmayı gerçekten bu kadar çok mu istiyordu?

"Ne yaptığını bilmediğini düşünüyorum da ne demek?" Vati sordu. Bilinçli nefesler aldı ve konuşmasını bitirdiğinde çenesini sıktı. Gretchen bu gece hâlâ buradaysa Alex çok şaşırıacaktı.

Alex Anna'nın titrediğini fark etti ve onu kendine çekti.

"Anna'nın eylemlerinden haberdar edilmek isteyen biri tarafından kendisine yaklaşıldığını düşünüyoruz. Özellikle kötü niyetli olmaya çalıştığını sanmıyorum."

Alex, "Normalden fazla değil," diye homurdandı. Seth kıkırdadı. "Doğru."

"Seth, lütfen gidip Kurt ve Gretchen'i alıp buraya getirir misin?" Wilhelm eşit bir ses tonuyla sordu.

Seth başıyla onayladı ve odadan çıktı.

Vati ayağa kalktı ve masasının arkasındaki pencereye doğru yürüdü.

Alex hayretle babasını izledi. Çok sakin görünüyordu ama Alex babasının da en az kendisi kadar kızgın olduğundan emindi. Vati de Anna'yı seviyordu.

Wilhelm nefes alıp vermeye odaklandı, pencereden dışarı bakarken yumruklarını arkasında sıkıp gevşetti. Hafifçe kar yağıyordu ve kar tanelerinin tembelce önünde sürüklenişini izledi.

Sadece Anna'nın iyiliği için kalp atışlarını biraz olsun normal seviyelere indirebildi. Gretchen'ı tanıyordu; onun nasıl biri olduğunu biliyordu ama bu çok ileri gidiyordu. Ne yaptığını bilmediğine tam olarak ikna olmamıştı. yapıyordum.

Elli tane kar tanesi saydı ve sonra kapıya doğru yürüyüp açtı. "Mausi?" diye seslendi karısına. "Lütfen bize katılır mısınız?"

Ilsa irkilmiş görünüyordu. Ilsa'yı nadiren çalışma odasına çağırırdı ama her zaman hoş karşılanırdı. Onunla birlikte odada oturmasını seviyordu ama oturma odasının ışığını daha çok sevdiğini de biliyordu.

"Wilhelm, sorun ne?" diye sordu yaklaşarak. Seth, Gretchen ve Kurt'la birlikte döndü ve hepsi çalışma odasında toplandı.

Seth gitmek için döndü. Wilhelm, "Seth, lütfen kal," dedi. Gretchen kaçmaya çalışırsa Seth buna engel olacaktı. Ayrıca yararlı olabilecek ilk elden bilgilere de sahipti.

Ilsa kanepede Alex ve Anna'nın yanına oturdu. Gretchen ve Kurt kanepenin karşısındaki sandalyelere oturdular. Wilhelm en sondaki sandalyeye oturdu ve kıvrık parmaklarının üzerinden Gretchen'a baktı. En azından gergin görünme nezaketini göstermişti.

"Anladığım kadarıyla paylaşmak istediğin bazı haberler var, Gretchen?" Wilhelm sakın bir sesle konuştu. Anna kendini dışlanmış hissetmesin diye İngilizce konuşuyordu. Son otuz yılını öfkesini dizginlemekle geçirmişti. Alex'le aynı öfkeyi paylaşıyordu. Karılarının iyiliği için bunu kontrol altında tutacaktı.

Gretchen soldu ve kendisine ters ters bakan Alex'e baktı. Tekrar Wilhelm'e baktı. "Ne demek istiyorsun?"

Kurt kaşlarını çattı ve Wilhelm'e baktı. "Vati, neler oluyor?"

Wilhelm Gretchen'e bakmaya devam etti. "Karına sor." Kaşlarını kaldırdı. "Otto'yla ilgili bir şey mi?"

Gretchen'in gözleri kısıldı ve Alex'e döndü. "Ona söyledin mi?"

Wilhelm, Alex'in doğal eğilimlerine karşı mücadele ederken çenesinin gerildiğini ve boynundaki damarların şiştiğini görebiliyordu. Gözleri parladı ve

elini yumruk yaptı. Wilhelm bu durumda sakın kalmanın ne kadar zor olduğunu anlayabiliyordu ve Alex'le gurur duyuyordu.

"Evet. Ona söyledim." Alex sıkılmış dişlerinin arasından konuştu. "Belli ki artık bunu bir sır olarak saklamaya çalışmıyormuşsun, çünkü karıma bunu ima etmişsin."

"Sana bir iyilik yaptım Alex. Onun çocuğu olamayacağını söylemiştin. Şimdi bir oğlun var."

Kurt doğruldu ve Gretchen'a baktı. "Sen neden bahsediyorsun Gretchen?"

Gretchen kibirle Kurt'e baktı. "Alex Otto'nun babası." Kurt'ün yüzü önce soldu, sonra yeşile döndü. "Ne?"

Wilhelm Kurt için üzülüyordu. Ne kadar kötü bir koca olsa da çok iyi bir babaydı ve çocuklarını çok seviyordu. Gretchen... içini çekti. Onunla ne yapacağını bilmiyordu.

"Beni duydu," diye tersledi Gretchen.

Kurt ve Gretchen Almanca tartışmaya başladılar.

Zavallı Anna'nın gözleri irileşmiş ve korkmuştu. Ilsa şok içinde bakakaldı. Alex Gretchen'a ters ters baktı. Seth eğlenmiş görünüyordu ve Wilhelm gülümsedi. En azından bir kişi durumdan mizah çıkarmıştı.

"Yeter!" Wilhelm bağırdı, sesi panelli duvarlarda yankılandı. Hem Kurt hem de Gretchen sözlerinin ortasında durdular. "Gretchen, düğün gününde bu haberi Alex'le paylaşmanın uygun olduğunu sana düşündüren neydi?" Sesini alçak tutmaya dikkat ediyordu.

Gretchen telaşlanmış görünüyordu. "Ben... Bilmesi gerektiğini düşündüm." "Alex Temmuz'dan beri geri döndü. Otto Kasım ayında doğdu. Sen

başka, daha uygun bir zaman seçemez miydi?" "Bu kadar çabuk evleneceğini bilmiyordum." "Bunun konuyla ne ilgisi var?" Gretchen cevap vermedi.

"Belki de Anna'nın ortadan kaybolacağını ve size koşacağını düşündünüz? Özellikle de ondan bir oğlunuz olduğu için?"

"Ne demek istediğinizi anlamıyorum," dedi masum numarası yaparak.

Wilhelm kaşlarını kaldırdı. "Gerçekten mi? Anna'nın faaliyetleri hakkında kimseye bilgi vermiyor muydun?"

Gretchen'ın gözleri büyüdü. "Nasıl...?"

"Bilmediğim çok az şey var, Gretchen. Pek çok bağlantım var." Wilhelm, Alex'in ders dışı faaliyetlerini açıklamazdı. Özellikle de ona.

"Kiminle konuştuğunuzu biliyor musunuz?"

Gretchen, "Bana Anna'nın arkadaşı olduğunu ve ne yaptığını öğrenmek istediğini söyledi," diye mırıldandı.

"Hepsi bu mu?"

Başını iki yana salladı. "Onu Amerika'ya geri götüreceğini söyledi."

"Neden seni küçük-" diye başladı Alex.

"Alex," diye araya girdi Wilhelm, sert bir ifadeyle oğluna bakarak. Alex bir nefes aldı ve rahatladı... biraz. Wilhelm tekrar Gretchen'e döndü. "Sana Anna'yı evine geri götürecektir olan o adamdan bahsedeyim. O tanıdığım en zalim adamlardan biri. Anna'yı bir evde büyüttü. düzenli olarak dövülmüş ve tecavüze uğramış. Onu on altı yaşında bir seks kölesine dönüştürdü. Eğer Amerika'ya geri götürülseydi, Alex'le evlenmeyi düşünmeye cesaret ettiği için hapse atılacak ve cezalandırılacaktı. Muhtemelen bayılana kadar ona işkence eder, sonra onu diriltir ve tekrar işkence ederdi. Ve artık tepki vermeyene kadar bu işlemi tekrarlardı."

Gretchen'in yüzü yeşile döndü ve gözleri hiç görmediği kadar büyüdü.

"Bunu neden bildiğimi biliyor musun

Gretchen?" Başını salladı.

"Çünkü bunu ona daha önce de yaptı. Anna senin hayal bile edemeyeceğin şeyler yaşadı. Alex'le evliliği gelecekte bunların yaşanmasını engelleyecek." Wilhelm durakladı, gözleri Gretchen'inkilere kilitlenmişti. "Ve sen de onu evine göndermek istedin?"

Gretchen'in ağzı hareket etti ama hemen konuşmadı. Anna'ya baktı.

"Hiçbir fikrim yoktu Anna," dedi fısıltıyla. "Kendimi çok kötü hissediyorum."

Wilhelm, Anna'nın ne yapacağını ya da ne söyleyeceğini bilmediğini söyleyebilirdi. Yüzü solgundu ve ellerine bakıyordu. İlk içgüdüğü tatlı bir şekilde affetmekti ama Wilhelm onun çok incindiğini anlayabiliyordu. Hayatında her ne kadar korkunç şeyler olmuş olsa da, insanların Gretchen'in yaptığı gibi şeyleri nasıl yapabildiklerini gerçekten anlamıyordu. Birinin Gretchen'in yaptığını yapabileceği aklına bile gelmezdi ve bu Gretchen'in yaptıklarını daha da kötü yapıyordu.

Wilhelm öfkesinin yeniden yükseldiğini hissedebiliyordu.

Alex eğildi ve Anna'ya fısıldadı. Anna cevap olarak başını salladı.

"Vati, üzgünüm ama Anna'nın yemek yemesi gerekiyor. Dün akşam yemeğinden beri bir şey yemedi."

"Oh, *Liebling*, çok üzgünüm. Evet, Alex, onu öğle yemeği için aşağı götür. Seninle sonra konuşuruz."

Alex, Anna'nın ayağa kalkmasına yardım etti ve onu odadan dışarı çıkardı.

"Anna iyi mi?" Kurt Almanca sordu, kapının kapanışını izliyordu. Wilhelm gülümsedi. "Evet. Hamile."

Kurt'ün gözleri büyüdü. "Ama düşündüm ki. "

"Bunun yolları var, oğlum."

Gretchen kısık gözlerle, "Çocuk sahibi olamayacağını sanıyordum," dedi. "Alex de öyle demişti."

Wilhelm, "Hayır, Alex'in size hayatı boyunca çocuk sahibi olamayacağını söylediğini inanıyorum," dedi. "Bir şeyin söylenmiş olması onu doğru yapmaz."

Bölüm Kırk Bir

Alex, Anna'ya alt kattaki yemek odasına kadar yardım etti. Greta masada Albrecht ve Viktoria ile oturuyordu. Düsseldorf'un dışında yaşıyorlardı ve yeni yıl boyunca *Gutshaus'ta* kalacaklardı. Alex'in ailesinin geri kalanı Frankfurt bölgesinde yaşıyordu. Anna çok fazla kişi olmadığı için rahatlamıştı.

insanlar vardı. Biraz bunalmıştı ve sadece oturup yemek yemek istiyordu.

Gretchen'in yüzündeki dehşet ifadesi Anna'nın aklından çıkmadı. Gretchen'in gerçekten de ne yaptığına dair hiçbir fikri yoktu. Anna konuşmayı düşünürken üzüntü, incinme ve öfke arasında gidip geldi. Wilhelm ve Kurt Gretchen'a ne yapacaktı?

Önünde bir tabak balık ve sebze belirdi ve sessizce yemeğini yedi. Etrafında çoğunlukla İngilizce konuşuluyordu. Alex eğilip onu sık sık öpüyordu, bu da onun hoşuna gidiyordu.

Yemekten sonra yatak odasına geri döndüler ve Anna biraz kestirdi. Alex bu gece çok geç kalkacaklarını ve Anna'nın dinlenmesi gerektiğini söyledi. Anna bunu yapmaktan çok mutlu oldu.

Akşamın erken saatlerinde Alex onu uyandırdı, böylece Yeni Yıl Arifesi Partisi için hazırlanabilecekti. O ve Alex birlikte duş aldılar ve Alex onu duvara yaslayıp tekrar sevişti.

Brigitte hazırlanmasına yardım etmek için içeri girdiğinde hâlâ sevişmekten kızarmıştı. Brigitte saçlarını bukleler sarkacak şekilde gevşek bir topuz yapmıştı. yüzünün etrafında gevşemişti. Son iğneleri de yerine takarken Alex soyunma odasından öyle yakışıklı bir şekilde çıktı ki Anna konuşmakta zorlandı.

Siyah şık bir frak ve pantolon giymiş, beyaz bir yelek ve papyon takmıştı. Ceketinin altındaki geniş mavi kuşak sağ omzundan sol kalçasına kadar uzanıyordu ve papyonunun altındaki mavi kurdeleden bir boyun rozeti sarkıyordu.

Boyun rozetinde dört kollu bir yıldız üzerinde aile arması vardı.

Anna kocasına bakarak, "Aman Tanrım," diye mırıldandı. "Vay canına, Alex."

Kollarını iki yana açarak durdu ve kendini ona sundu. "Onaylıyor musun?"

Anna heyecanla başını salladı. "Seninle ne kadar çok vakit geçirirsem, hakkında çıkan dedikoduları o kadar iyi anlıyorum."

"Dedikodu mu?" Kaşlarını parlayan gözlerinin üzerine kaldırdı.

"Kadınların ayaklarınızın altında nasıl eridiğini falan. Daha önce anladığımı sanıyordum. " Birkaç kez gözlerini kırptırdı. "Vay canına," diye nefes aldı.

Alex kıkırdadı. "Artık sana her baktığımda nasıl hissettiğimi biliyorsun." Anna kızardı. "Alex!"

"Anna, sen hayatımda gördüğüm en güzel kadınsın." Eğildi ve onu öptü. "Bu gece sana hava atmak için sabırsızlanıyorum." Doğruldu ve ona gülümsedi. "Hazırlanmayı bitir. Birazdan döneceğim. I gidip bir şeyler almam lazım."

Adam odadan çıkarken onu izledi. Omurgasından aşağı bir ürperti geçti. Brigitte saçlarını düzeltirken usulca, "Onunla evli olduğuma inanamıyorum," dedi.

Brigitte gülümsedi. "Bu gece pek çok kadın kıskançlıktan yeşile dönecek. Bence *Herzog* için pek çok erkek de öyle."

Anna utangaç bir şekilde gülümsedi. Brigitte makyajını yaptıktan sonra onu soyunma odasına götürdü ve büyük dolabın içinden geçti.

Köşede asılı duran elbisesine baktı. "Umarım uyuyordur."

Brigitte ona beyaz ipek bir korse ve çorap giymesine yardım etti ve Anna'nın içine girmesi için elbiseyi hazırladı. Brigitte fermuarını çekerken Anna nefesini tuttu.

elbiseyi giydi ve üzerine oturduğunda rahat bir nefes aldı. "Sanırım Kaitlyn büyük bedeni bulmuş. Buna çok sevindim."

"Çok güzel bir elbise, *Herzogin*."

Anna aynada kendine baktı. Kendini tanımakta güçlük çekiyordu. Yanakları pembe, saçları şıktı. Büyümüş görünüyordu ve buna inanmakta güçlük çekiyordu. Artık yetişkin ve evli bir kadındı. bir bebeğim oldu. Gerçekten bu kadar mutlu olmak mümkün müydü? Gözlerine sevinç gözyaşları doldu.

Alex yüzünde kocaman bir sırıtişla aynada onun arkasında belirdi. "*Harika* görünüyorsun, *Schatzi*." Alex eğilip kızın boynunun yan tarafını öptü ve kız iç geçirdi. "Kesinlikle çok güzel."

Döndü ve arkasındaki masanın üzerine kadife kaplı birkaç kutu koydu. On

u. "Bunlar ne?" diye sordu tereddütle.

Alex sırıttı. "Giymen için bazı şeyler seçtim." Anna elbisesine baktı. "Benim elbisem zaten var."

Kıkırdadı. "Aksesuarlar. Bir *Herzogin* için uygun."

Düz bir kutuyu açarak elmas çiçeklerden oluşan bir kolyeyi ortaya çıkardı. "Ah, Alex..." diye fısıldadı.

Diğer kolyesini çıkarıp Brigitte'e verdi, sonra da yeni kolyeyi ona taktı. "Bu gece kimse senin benim güzel karımdan başka bir şey olduğunu bilmeyecek, Anna. Eğlenmekten ve keyfine bakmaktan başka bir yükümlülüğün yok."

Anna yine gözlerinin dolduğunu hissetti. "Sadece karın," diye tekrarladı usulca. Ne harika bir düşünce.

Daha küçük bir kutu açtı ve ona uyumlu küpeleri uzattı ve boş bileğine uyumlu bir bilezik taktı. Mühürlü bileziğini hâlâ diğer koluna takıyordu. Alex ona Ilsa'nın da bir tane taktığını söylemişti.

Üzerinde kendi taktığına benzer üç inç genişliğinde mavi bir kurdele olan başka bir kutuyu açtı. Ucunda aynı rozet asılıydı.

"Bu nedir?" Sağ omzundan sol kalçasına kadar başının üzerine yerleştirirken Anna sordu.

"Rütbe işareti," diye yanıtladı Brigitte'in onu yerine sabitlemesini izlerken. "Ve son olarak, en önemli parça." Sırıttı ve çok büyük bir kutuyu açarak güzel bir elmas tacı ortaya çıkardı.

Yarı dairenin etrafına yerleştirilmiş yedi büyük armut biçimli elmas ve altında sihirli bir şekilde havada asılı duran diğer armut ve yuvarlak biçimli elmaslar vardı.

"Bu çok güzel Alex," dedi nefes nefese, ona bakarak. "Bunu gerçekten giyebilecek miyim?"

Alex başını salladı. "*Evet. Mutti* seçmeme yardım etti. En sevdiklerinden biri."

Brigitte onu Alex'ten aldı ve Anna'nın saçına tutturdu.

Brigitte işini bitirdiğinde Anna aynaya tekrar baktı. Şimdi kendini gerçekten tanıyamıyordu. Döndü ve kendini Alex'in kollarına attı. "Kendimi Sindirella gibi hissediyorum."

Alex onun yanağına sarıldı ve onu öptü. "Seni seviyorum, *Schatzi*." "Ben de seni seviyorum, Alex."

Ailenin yetişkin üyeleri ve Alex'in adamları, resmi kıyafetlerini giymiş olarak yemek odasında birlikte yemek yediler. Albrecht ve ailesi ile Liesl ve Patrick adında bir İrlandalı olan nişanlısı da oradaydı.

Kurt yemek sırasında alışılmadık derecede sessizdi ve Anna Gretchen'a ne olduğunu merak etti.

Anna bunun çok şık bir yemek olduğunu düşündü. Erkeklerin hepsi frak giymiş, beyaz yelekler giymiş ve papyon takmışlardı. Kadınlar ise güzel, şık elbiseler giymişlerdi. Wilhelm ve Ilsa da Alex ve Anna gibi mavi kurdele takmışlardı. Ilsa, Liesl ve Greta da taç takmışlardı ama Liesl ve Greta'nın Ilsa ve Anna'nınkinden daha küçüktü.

Yemekten sonra Wilhelm, Alex ve Anna'yı bir kenara çekti.

Wilhelm yumuşak bir sesle, "Gretchen bu akşam gelmiyor, eminim bunu anlamışsınızdır," dedi. "Kalıp kalmayacağını Kurt'e bıraktım. Ne de olsa onun karısı ve siz de yakında San Francisco'ya döneceksiniz. Gretchen'in Devin'in uşağıyla tekrar konuşması konusunda hiçbir endişem yok. O

nasıl yetiştirildiğine dair gerçekten dehşete düşmüştü, Anna. O büyürken babası pek de iyi bir adam değildi."

Alex, "Biz gidene kadar Anna'ya yaklaşmasını istemiyorum, Vati," dedi.

Wilhelm başını salladı. "Bu anlaşılabilir bir şey. Çok sosyal olmak isteyeceğini sanmıyorum. Sen gittikten sonra ona karşı pek nazık değildim."

Vakit geldiğinde, konukları karşılamaya başlamak için giriş salonuna doğru ilerlediler. Alex ve Anna, ailesiyle birlikte karşılama sırasına girdiler ve Anna Alman toplumuna Alex'in eşi olarak tanıtıldı.

Yıllardır ülke dışında olmasına rağmen Alex'in tüm bu insanları tanıması onu şaşırtmıştı. Ama herkes Alex'i tanıyordu ve yeni geliniyle tanışmak istiyordu. Birçoğu onun Amerikalı olmasına şaşırmıştı.

Sonunda büyük salona girebildiklerinde, Alex onu dans pistine götürdü ve odanın etrafında vals yaptılar. Anna tüm bu süre boyunca kıkırdadı ve sırıttı.

Alex onu etrafında döndürürken, "Böyle dans edebildiğini bilmiyordum, Alex," dedi.

Alex'in gözleri parladı. "Her düzgün Alman nasıl vals yapılacağını bilir," diye güldü. "Çok güzel görünüyorsun. Bu gece seni gözümün önünde tutmakta zorlanabilirim. Seninle dans etmek isteyen pek çok erkek görüyorum."

Anna gergin bir şekilde dudağını ısırды.

"Anna, sana zarar vermeyecekler. Sen benim karımsın, başka bir şey değil.

Hatırladın mı?"

Yüzü aydınlandı ve kalbi yeniden hafifledi. "Unutmuşum."

Ona sırıttı. "İşte o güzel gülümseme. Adamlarım sana göz kulak

oluyor, *Schatzi*. Ama bu odadaki insanlar aileme saygı duyuyor. Hayır.

size zarar gelecektir."

Alex haklıydı. Anna her dansı yaptı ve pek çok güzel insanla tanıştı. Harika zaman geçirdi. Bir yanı geceyi mahvedecek ne olacağını merak edip duruyordu ama hiçbir şey olmadı. Hayatının en güzel gecesiydi.

Gece yarısı Alex onun yanındaydı ve Anna'ya ilk Yeni Yıl öpücüğünü verdi. Tekrar dans ettiler ve sonra Anna daha çekici erkekler tarafından sürüklendi. Anna, Alex'in de dans ettiğini ve iyi vakit geçirdiğini gördü. Dans ettiği kadınlarla arasında bedensel bir mesafe bırakıyordu ama Anna'ya yakın duruyor ve onu sık sık öpüyordu.

Parti çok geç saatlere kadar sürdü. Anna parti bittiğinde o kadar yorgundu ki Alex onu yukarı taşıdı, soyunmasına yardım etti ve yatağına yatırdı. Ona iyice sokuldu ve uyudu.

Bölüm Kırk İki

Çok geçmeden San Francisco'ya dönme vakti gelmişti. Anna, sevgi dolu bir aileyle çevrili Almanya'da olmayı çok sevmişti. Perşembe sabahı eve vardılar. Alex, Pazartesi günü tekrar dans etmeden önce Anna'ya zaman dilimine alışması için birkaç gün vermek istiyordu.

Şehrin içinden geçerlerken Anna pencereden dışarı baktı.

....."Aaron'un evine mi gidiyoruz?"

Alex sırtıttı. "*Nein, Schatzi.*"

"Nereye gidiyoruz?" Yorgundu ve eve gitmek istiyordu. "Eve."

Anna kaşlarını çatı. "Evinize giden yolun burası olmadığına eminim." Alex onu kendine çekti. "Bu *bizim* evimize giden yol, *Schatzi.*"

Başını kaldırıp ona baktı. "Ne demek istiyorsun?"

"Evimi sattım. Seninle yeni bir başlangıç yapmak istedim. Bu yüzden bize daha güzel bir mahallede bir ev aldım."

Pacific Heights çok güzel bir mahalleydi. "Yeni bir ev mi aldın?"

Alex başıyla onayladı. "Bu iyi mi? Sadece bizim olan bir ev. Geçmiş anılar yok. Birlikte anılar yaratacağımız bir yer." Karnını okşadı. "Ve bebeğimizi büyütmek için."

Anna gülümsedi ve onun göğsüne yaslandı. "Bence bu harika."

Alex'in doktor olan amcası Heinrich ile konuşmuşlardı.

Bebeği. Onu muayene etmiş ve her şeyin harika görüldüğünü söylemişti. Birkaç ay daha dans edebilecekti, ancak performans gösterip gösteremeyeceği Isaak'a bağlıydı. Alex onun dans edebileceğinden emindi. Şubat ayında *La Bayadere'de* dans edecek, ancak bunun ötesine geçmek zor olabilir.

Bir süre dans etmeme fikri Anna'yı düşündüğü kadar rahatsız etmemişti. Alex'in karısı olarak kendini yeni biri gibi hissediyordu. Artık Devin'den korkacak hiçbir şeyi yoktu. Alex ona asla zarar vermezdi. Aklını başında tutmak için dans etmesine gerek yoktu. Sadece zevk aldığı için dans edebilirdi.

Anna memnun ve mutlu bir şekilde içini çekti.

Presidio yakınlarındaydılar ki limuzin dairesel bir yolu olan bir mahalleye girdi. Kemerli beyaz bir evin önüne park etti. pencereler alt katı kaplıyor, üst katta ise kare pencereler yer alıyordu. Kapıya giden parke taşlı yürüyüş yolu çiçeklerle kaplıydı. Merdivenler, bir çeşit asmadan yapılmış bir kemeri olan ön kapıya çıkıyordu.

"Oh, Alex!" Anna limuzinden inip elini Alex'in elinin içine koydu.

Alex'in elini tuttu.

onu ayağa kaldırdı ve kapıya doğru taşıdı.

Bayan Gersten kapıyı gülümseyerek açtı ve onları sıcak bir şekilde karşıladı. "*Guten Morgen, Herzog. Guten Morgen, Herzogin.*"

Adam onu girişe taşıırken Anna'nın nefesi kesildi. Beyaz mermer zemin önlerinde uzanıyor, onları evin derinliklerine, kapının her iki yanındaki mermer sütunların ötesine davet ediyordu. Üst kata çıkan geniş merdivenin her iki yanında iki sütun daha duruyordu. Sağ tarafta büyük bir yemek odası ve solda resmi bir oturma odası gibi görünen bir yer görebiliyordu.

"Ne zaman aldınız?" Anna başını çevirip her şeyi aynı anda görmeye çalışarak sordu.

"Ağustos ayında buradayken etrafa bakıyordum ve burayı buldum," diye cevap verdi. "Ağustos ayında buradayken Kurt'e belgeleri imzalatmıştım.

Kasım ayında. Kimsenin satın aldığı mı bilmesini göze alamazdım, bu yüzden Kurt 'satın aldı' ve evlendikten sonra bizim adımıza devretti."

"Bu harika," diye iç geçirdi.

Alex onun elinden tuttu ve evi gezdirdi. Ana kat geniş bir oturma odası, bir kütüphane, büyük bir oda, bir yemek odası ve kahvaltı alanı olan bir mutfaktan oluşuyordu. En üst katta büyük bir ana süit ve Alex'in mükemmel bir çocuk odası olacağını söylediği ana süitin yanında küçük bir oda da dahil olmak üzere üç yatak odası daha vardı.

Bodrum katında bir sinema salonu, bir spor salonu, Frau Gersten için bir süit, Seth ve Tony için iki yatak odası ve üç arabalık bir garaj vardı.

Hem Anna'nın hem de Alex'in arabaları, SUV ile birlikte garaja park edilmişti. Anna'nın eşyaları dairesinden eve taşınmıştı.

Anna, Jenna'nın onlar yokken Matt'in yanına taşındığını öğrenmekten mutluydu.

O akşamın ilerleyen saatlerinde Alex ve Anna kütüphanedeki kanepeye sarılmışlardı ki kapı çaldı. Şaşırmış bir halde birbirlerine baktılar.

Baş başa vakit geçirebilmek için ertesi güne kadar şehre döndüklerini kimseye haber vermemeye karar vermişlerdi.

Frau Gersten'in ayak sesleri girişte yankılandı ve kapıyı açtığını duyabildiler. Birkaç dakika sonra kapıda görüldü. "Devin Andersen sizi görmek istiyor, *Herzog*."

Anna'nın midesi guruldadı ve elini ağzına götürdü. Kocaman gözlerle Alex'e baktı.

"Tuvaletin nerede olduğunu hatırlıyor musun?"

Anna başıyla onayladı ve koşarak odadan çıktı. Merdivenlerin arkasından koşarak tuvalet odasına gitti ve kapıyı arkasından kapattı.

Kustuktan sonra başını duvara yaslayıp birkaç dakika dinlendi. Ayağa kalkmadan önce birkaç dakika. Lavabodan aldığı suyla ağzını temizledi.

Devin neden buradaydı? Ne istiyordu? Onu zaten istiyor muydu? Evdeki ilk akşamını Devin'le değil, Alex'le geçirmek istiyordu.

Derin bir nefes aldı ve kendine endişelenmesine gerek olmadığını hatırlattı. Alex, Devin'in onu kendisinden uzaklaştırmasına asla izin vermezdi.

Ayağa kalkarken kendi kendine, "Ondan korkmama gerek yok," diye fısıldadı. "Ondan korkmuyorum."

Kapıyı açtı ve Alex ile Devin'in konuşmalarını duyduğu oturma odasına doğru sakince yürüdü.

Bölüm Kırk Üç

Devin, yeni evlilerin kendisini karşılamasını beklerken girişte rahatça oturuyordu. Ancak sakin tavrının altında kanı kaynıyordu. Gençliğinden beri hiç bu kadar sık öfkelenmemiştir. Son bir buçuk hafta çok zor geçmiştir ve birkaç kez kendini kaybetmiştir. Birkaç Malikânedeki kızlar bu yüzden ölmüştü ama önemli değildi. Elinde bir sürü kız vardı ve gerekirse yenilerini bulabilirdi.

Her boş anını Alex'ten kurtulmanın bir yolunu araştırarak geçiriyordu. Lanet olası Alex. Devin'in dikkatle yerleştirdiği her şeyi mahvetmişti. Ama Devin onu ortadan kaldırmanın ve Anna'yı tekrar kontrolü altına almanın bir yolunu bulacağından emindi. Gücünü ve konumunu sağlamlaştırmak için ona ihtiyacı vardı ve bunun olmasını sağlamak için ne gerekiyorsa yapacaktı.

Hafif ama hızlı ayak sesleri duydu ve Anna'nın odanın öbür ucuna, başka bir odaya daldığını gördü. Eli ağzının üzerindeydi ve Devin onun hasta olup olmadığını merak etti. Zavallı Anna. Hamilelik hastalığı hiç eğlenceli değildi. Acaba Şimdiye kadar hamile olduğunu biliyordu. Öyle olmasını umuyordu. Aksi takdirde çok kötü bir gribe yakalandığını düşünecekti.

Alex geniş bir girişten geçerek ona doğru yürüdü. Yüzünde endişeli bir ifadeyle Anna'nın kaybolduğu yöne baktı, sonra tekrar Devin'e baktı ve gözlerini sertleştirdi. Çenesini kaldırmış, dimdik yürüyordu. Kendinden *emin, ukala piç kurusu*. Devin Anna'yı geri alacaktı ve Alex bu konuda hiçbir şey yapamayacaktı.

Devin ayağa kalktı ve elini uzattı. "İyi akşamlar Alex," dedi gülümseyerek.

El sıkıştılar. Alex içtenlikle, "İyi akşamlar Devin," dedi. "Seni evimize getiren nedir?"

Devin onun "evimiz" ifadesini kullanması karşısında dişlerini sıkı. "Anna'nın eve sağ salim döndüğünden emin olmak istedim."

"Eve sağ salim döndü. Birkaç dakika içinde bize katılacak." Alex az önce geçtiği giriş kapısını işaret etti. "İçeri gelmeyecek misin?"

Devin ayağa kalktı ve Alex'i takip ederek bir ucunda mermer bir şömine bulunan zengin döşenmiş oturma odasına girdi. Alex uzun bir kanepenin karşısındaki sandalyeyi işaret etti ve sonra kanepeye oturdu. Arkasına yaslandı ve kolunu kanepenin arkasına koyarak ayak bileklerini çaprazladı.

Benden korkmadığını söylemeye çalışıyor.

Devin, ayak bileğini dizinin üzerine çaprazlamış ve kollarını sandalyenin kollarına hafifçe dayamış bir şekilde onun karşısına oturdu.

Kapıyı açan kadın odaya girdi. "Herzog, içecek bir şey ister misin?"

Alex Devin'e baktı. "Bir şey ister misin?" "Buzlu viski?"

Alex başını salladı ve kadına baktı. "Anna'ya biraz soda getir, ben de bir konyak alayım."

Kadın hafifçe reverans yaptı ve odadan çıktı.

"Anladığım kadarıyla haberleri duymuşsun?" Alex sordu, gözlerinde belirgin bir eğlence vardı.

Devin öfkesini yuttu ve gülümsemeye zorladı. "Evet, öyle yaptım. Tebrikler."

"Teşekkür ederim. Ben çok mutluyum. Sanırım Anna da öyle."

"Tam bir av. Ona karşı bu kadar güçlü hislerin olduğunu bilmiyordum. Evlilik... büyük bir bağlılıktır."

"Evet, öyle. Onu burada ilk gördüğüm andan beri ona aşığım. Elbette yıllar boyunca onu sık sık düşündüm."

Devin yüzünü soğukkanlı tuttu. "Yıllar boyunca mı?"

Kadın elinde bir tepsi içkiyle döndü. Devin'e içinde buz ve amber rengi bir sıvı olan kısa yuvarlak bir bardak uzattı. Bir yudum aldı ve iç çekti. Alex kesinlikle içkiden anlıyordu, Devin bu konuda ona hak vermek zorundaydı.

Alex brendisinden bir yudum aldı ve bardağı sağ elinde gevşekçe tuttu. "Ah, evet. Onu ilk kez on altı yaşındayken görmüştüm. Eminim bunu biliyorsunuzdur."

Devin'in çenesi sıkıştı. "Onu gördüğünü fark etmemiştim."

"Yatak odamda genç bir kızın belirdiğini görmek oldukça ürkütücüydü. Bir erkeğin aklına kazınmak gibi bir huyu var." "Evet, öyle."

Alex'in yüzündeki eğlenen ifade Devin'i kızdırmaya başlamıştı. "Söyle bana, Anna'nın seni ziyaret etmesini bu yüzden mi istedin? Seninle evlenmesi için onu manipüle edebilmek için mi?"

"Ben buna manipölasyon demezdim. Ayrılmadan önce birbirimize bağlanmıştık, ancak sonrasında mesafeli durarak onu çok incittim. Ama evet, başından beri niyetim onu Almanya'ya getirmek ve onunla evlenmekti."

Devin cevap vermedi. Öfkesini kontrol altında tutmak için elinden gelen her şeyi yaptı. Alex artık farklıydı. Devin'in pozisyonuna karşı kendinden emindi. Bu kötü bir şeydi. Hem de çok kötüydü. Alex, Anna'nın kalbine sahipti ve biliyordu.

Devin Anna'yı görmeden önce hissetti. Döndü ve tanıdığı güzel kızı gördü ama o da değişmişti. Huzurlu ve mutlu görünüyordu. Ona korkusuzca baktı ve utangaç bir gülümseme verdi.

"Merhaba Devin," dedi usulca ona doğru yürürken.

Ona bakarken Devin'in kalbi göğsünde çarpıyordu. Ne haltlar dönüyordu? Ona diğer erkekler gibi karşılık veriyordu. Kendini onun gözlerinde kaybettiğini hissedebiliyordu. Gözlerini ayırdı ve başını salladı. Hayır! Kontrolü elinde tutmalıydı. Onun tarafından manipüle edilmesine izin veremezdi.

Ama artık gerçekten memnun bir Yaşlı Müdire'nin gücünü anladığını inkâr edemezdi. *Hay sikeyim!*

Kadının Alex'e doğru yürümesini, gözlerinde tam bir sevgi ve bağlılıkla ona bakmasını izledi. Alex de ona aynı şekilde bakıyordu. Birbirlerine bağlanmışlardı. Bağlanmışlardı. Malikânedeki törenden çok daha fazlası. Ruhları birleşmişti. *Hay sikeyim!*

Alex'in kolunun altındaki kanepeye yerleşti ve bacaklarını altına doğru kıvırdı. Sodasına uzandı ve sonra başını Alex'in göğsüne yasladı. Alex onun başının üstünü öptü ve kulağına fısıldadı. Kız başını kaldırıp ona baktı ve başını salladı. Ona bakarken gözleri parlıyordu.

Devin yüzünü buruşturdu ve viskisinden büyük bir yudum aldı. *Hay sikeyim.*

Alex, Devin'in rahatsızlığını eğlenceli buldu. Devin kendisine meydan okunmasına ya da her istediğinin yapılmamasına alışık değildi. Devin'in odaya girdiğinde Anna'ya nasıl baktığını gördü. Anna artık iki hafta önce San Francisco'dan ayrılan o korkak köle değildi. Devin'den ve kendisinden uzakta geçirdiği zaman onu her zamankinden daha güzel, kendine güvenen genç bir kadına dönüştürmüştü. Devin'in de bunu gördüğünü biliyordu.

Devin, genç bir çocuğun yapacağı gibi onun kanepeye doğru yürümesini izledi.

yapmıştı. Alex sessizce iç çekti. Anna artık güvendedeydi. Ve öyle kalacaktı.

"Ee Devin, senin için ne yapabilirim?" Alex kayıtsızca sordu.

Devin gözlerini Anna'dan ayırdı ve Alex'e soğuk bir bakış attı.

"Daha önce de söylediğim gibi, Anna'nın eve sağ salim döndüğünden emin olmak istedim."

Alex gülümsedi. "Öyle olduğunu görebilirsin. Çok güvenli," diye eklemeyi edemedi.

Devin'in gözleri kısıldı. "Yeni... pozisyonu ışığında onun... görev ve yükümlülüklerini tartışmamız gerekiyor."

Konu Alex'i şaşırtmadı. Bu, bağlanma ritüelinden sonra yaptıkları gibi gerekli bir konuşmaydı. Ancak bu kez üstünlük Alex'teydi. "Evet, sanırım bu doğru."

Devin, "Onu Cuma gecesi Buluşmalarında görmek istiyorum," dedi.

Alex onun doğrudan konuya girmesini takdir etti. Ne kadar çabuk Anna'yı üst kata çıkarıp onunla ne kadar çabuk sevişebilirse o kadar iyi olacaktı. "Eğer onu oraya götürürsen, ona onurlu ve saygılı davranacaksın. Ona zarar vermeyeceksin ya da kimsenin zarar vermesine izin vermeyeceksin."

Devin ona ters ters baktı ama Alex bu konuda başka seçeneği olmadığını biliyordu. "Peki."

"Eğer ayağınızın dibine oturursa, ona oturması için rahat bir şey vereceksiniz, sert zemine değil."

Devin'in kaşları eğlenerek kalktı.

Alex, "Yaşlı Hanımefendiler köle değildir," diye devam etti. "Onlar aşağı değildir. Ona öyle davranacaksınız ki erkekler de ona saygı duymayabilecek." Ve hamileliği ilerledikçe, yerde çok rahatsız olacaktı. Alex, Devin'in onun hamile olduğunu bilip bilmediğini merak ediyordu.

"Ona bir sandalye vermeyeceğim."

"Büyük bir minder yeterli olacaktır."

"İyi. Hâlâ ona ihtiyaç duyduğum sosyal yükümlülüklerim var."

Alex bunun zor bir konu olacağını biliyordu. "Eminim onu bir akşam yemeği toplantısına götürebileceğiniz ve itibarının sorgulanmayacağı gizli yerler vardır."

Devin önce yanıt vermedi. "Var. Peki ya sosyal toplantılar? Orada da çok iş yapıyorum."

Alex gülümsedi. "O zaman sanırım benim de davetliler listesinde olduğumdan emin olmalısın. Onu randevun olarak dışarı çıkarmayacaksın. Kocası olarak buna izin vermeyeceğim."

Devin ona ters ters baktı ve çenesini dikleştirdi. "Onun bana olan faydasını ortadan kaldırmaya çalışıyorsun."

"Ona saygılı davranıldığından emin olmaya çalışıyorum. Eve hırpalanmış ve morarmış bir şekilde gelmesini istemiyorum."

Devin ofladı pufladı. "Peki. Senin de listede olduğundan emin olacağım. Zor olmasa gerek. Sen toplumun saygın bir üyesisin."

Alex sırtıttı. "Teşekkür ederim."

"Yine de bana itaat etmek zorunda," diye ekledi Devin.

"Evet, ama izin vermeyeceğim bazı şeylere itaat etmesini engelleyebilirim. Ona zarar verecek bir şey yapmasını emretmene izin vermeyeceğim." Alex öne doğru eğildi. "Zach ve onun gibileri ondan uzak tutsan iyi edersin."

"Zach onu aylardır görmedi."

"Güzel. Sadece hatırlatmak istedim." Alex koltuğa geri yaslandı.

"Onu Toplantılar için yirmi dört saatliğine istiyorum. Cuma öğleden sonra ile Cumartesi öğleden sonra arası."

Alex tereddüt etti. Uzakta olmak için çok uzun bir süreydi. Ama Devin hâlâ onun Efendisiydi, çok azalmış olsa bile. "Pekâlâ."

"Ve onu becereceğim."

Alex'in çenesi sıkıştı. Anna'nın Devin'le birlikte olduğu düşüncesi midesini bulandırıyordu.

"Toplantılara gelmekten ve kızlarımdan faydalanmaktan çekinmeyin."

Anna'nın yanında sertleştiğini hissetti. "Teklifin için teşekkür ederim ama Anna'nın eve gelmesini beklemekten memnunum."

Devin kıkırdadı. "Tek eşlilik mi? Gerçekten mi? İçinde olduğunu düşünmemiştim."

Bir Yaşlı olarak bunu yapmak zor."

"Ben henüz bir Yaşlı değilim."

Devin gülümsedi. "Hayır, değilsin."

Alex sabırsızca içini çekti. "Başka bir şey var mı?"

Devin viskisinden bir yudum daha aldı. "Hayır. Tartışmak istediğim temel konular bunlar." Bardağını yere bıraktı ve ayağa kalktı. "Ben onun Yarın gece, sakıncası yoksa. Malikâneye gelmeyeli epey bir zaman oldu. Gösteriler falan derken."

Devin haklıydı. Onu reddetmek yanlış olurdu. "Pekâlâ. Onu ne zaman orada istiyorsun?" Alex ayağa kalktı ve onu kapıya doğru yürütmeye başladı.

"Dört buçuk iyi."

"Onu yarın saat dört buçukta bırakacağım ve Cumartesi günü saat dört buçukta alacağım."

El sıkıştılar ve Devin onları girişe kadar takip etmiş olan Anna'ya baktı. Ona bir gülümseme verdi. "Yarın görüşürüz, bebeğim."

Alex kapıyı açtı ve Devin gitti.

Anna koşarak onun kollarına atıldı. "Yarın gerçekten onu görmeye gitmek zorunda mıyım?" diye sordu, sesinde yürek parçalayan bir hüznü vardı.

"Korkarım öyle, *Schatzi*." Saçlarını okşadı ve ona sıkıca sarıldı.

Devin arabasına bindi ve kapıyı çarptı. *Lanet olası Alex!* Anna değişmişti. Alex'e tamamen aşıktı ve Devin'in bu konuda yapabileceği hiçbir şey yoktu. Siktir! Siktir! Siktir! Siktir! Siktir!

Tek bir çözüm vardı. Alex'ten kurtulmak zorundaydı. Bir yolu olmalıydı. Olmak zorundaydı.

Eve gitmek yerine malikâneye doğru yola çıktı. Daha fazla araştırma yapması ve birkaç kişiyle konuşması gerekiyordu.

Bölüm Kırk Dört

Alex arabasını Malikânenin önünde durdururken Anna, "Gitmek istemiyorum Alex," diye fısıldadı.

Alex uzandı ve onun elini tuttu. "Biliyorum *Schatzi*," diyerek elinin tersini öptü. "Ama sana zarar vermez. Buna cesaret edemez."

Anna başıyla onayladı. Devin'le aralarında geçen konuşmayı duymuştu. "Korkmama gerek yok," dedi yumuşak bir sesle.

"Bu doğru. Korkmana gerek yok." Alex onun çenesini kavradı ve derinden öptü. "Seni seviyorum Anna. Her şeyimle."

"Ben de seni seviyorum, Alex. Yarına kadar sabırsızlanıyorum." Ona hayranlık dolu bir gülümseme verdi. "Ben de seni."

Dışarı baktı ve Ian'ın arabaya doğru yürüdüğünü gördü. İç çekti ve Alex'e döndü. Ona cesur bir gülümseme vermeye çalıştı. "Bu gece Aaron'la iyi eğlenceler. Ona selamımı söyle."

"Geleceğim. Belki sen de uygun olursan Pazar akşamı birkaç kişiyi ağırlayabiliriz."

Anna başını salladı. "Bu hoşuma giderdi. Jenna'yı görmeyi gerçekten çok isterim." "Bakalım yarın nasıl hissedeceksin." Ian arabanın yanında durdu ve bekledi.

"Gitmeliyim," diye fısıldadı Anna. Eğilip Alex'i öptü ve sonra arabanın kapısını açtı. "İyi akşamlar lordum," diyerek Ian'ı usulca selamladı.

"İyi akşamlar, Hanımefendi." Ian nazikçe söyledi.

"Anna, unutma. Sen aşağı değilsin," dedi Alex, onu görebilmek için eğilerek. "Seni seviyorum."

Döndü ve ona hayranlık dolu bir gülümseme verdi. "Ben de seni seviyorum." Çantasını aldı ve kapıyı kapattı. Ian çantasını aldı ve Alex de onu kapıya kadar takip etti. Arkasına bakıp Alex'e el salladı ve sonra Ian'ın arkasından kapattığı kapıdan içeri girdi.

Anna derin bir nefes aldı ve etrafına bakındı. Kendisinden sonra Malikâne'nin değişmiş olmasını bekliyordu ama hayır, her zamanki gibiydi

olmuştur. Korku aurası onu tüketmekle tehdit ediyordu ama buna izin vermemeye kararlıydı. Ayakkabılarını kendiliğinden çıkardı ve kenara koydu.

"Devin seni salonda görmek istiyor," dedi Ian ve onu odası yerine salona doğru yönlendirdi.

"Salon mu? Neden?" Anna hafifçe Ian'ın arkasından yürüdü ama başını dik tuttu. *Ben aşağılık değilim.*

Ian omuz silkti ve gülümseyerek ona baktı. "İyi görünüyorsun Anna," dedi usulca, gözleri hüzünlüydü.

Anna yutkundu ve gözlerini kaçırdı. Ben'i öldürdüğü için onu affedebilir miydi? Alex'le çok mutlu bir evliliği vardı. Ian sadece ona söyleneni yaptı. Başka seçeneği yoktu.

Ian salonun kapısında durdu ve kapıyı açtı. Yanından geçerken ona baktı ve çekingen bir gülümseme verdi. O da gözlerindeki rahatlamayla gülümsedi.

Salona girdi ve odanın çıplak kadınlarla dolu olduğunu görünce şaşırdı. Devin tahtında oturuyordu. Kalabalığın arasından platforma doğru ilerledi ve orada diz çökerek Devin'in önünde eğildi.

Devin alaycı bir tavırla, "Beni bu şekilde karşılamaya istekli olup olmayacağınızı bilmiyordum, Hanımefendi," dedi. "Alex bunun sana yakışmadığını mı düşünüyor?"

Anna doğruldu ve ona baktı. "Siz hâlâ bir Yaşlı'sınız lordum," dedi usulca. "Sizi gerektiği gibi selamlıyorum."

Devin şaşkınlıkla ona baktı ve sonra başını salladı. "Onaylıyorum." Ayağa kalktı. "Gel," dedi elini ona uzatarak. Kadın ayağa kalktı ve Devin onu platformun önünde topuklarının üzerinde oturan kadınlara doğru çevirdi. "Senden bir hayvan seçmeni istiyorum."

"Evcil hayvan mı? Anlamıyorum." Bunlar kadındı, hayvan değil.

"Senin... evcil hayvanın olabilecek bir kız seçmeni istiyorum, bunu tarif etmenin en iyi yolu bu. Eğitebileceğin biri."

"Ne için?"

"Ne için eğitilmelerini istiyorsanız onun için. Senden onları bir şey için eğitmeni de isteyebilirim." Ellerini kadının omuzlarına koydu ve kulağına eğildi. "İstedliğini yaptırmak için manipüle edebileceğin birini seç," diye fısıldadı.

Bir baş dönmesi dalgası onu ele geçirirken Anna'nın gözleri kapandı.

Devin, Anna tekrar ayağa kalkana kadar onu belinden tuttu. Güzel kokuyordu. Onunla birlikte olmayalı o kadar uzun zaman olmuştu ki, onu kollarına aldığı anda siki kıpırdadı. Ellerini yukarı kaydırıp ve tişörtünün üzerinden göğüslerini avuçladı. Gitmeden önce olduklarından daha büyüktüler.

Onları sıktı ve kız inledi. Ve güzelce sert ve dolgundu. Belki de onu daha sık hamile bırakmalıydı. Ellerinde ağırlaşan göğüslerini hissetmek hoşuna gidiyordu.

Adam kızın boynunu öptü ve kızın gözleri hafifçe buğulanarak açıldı. Onun kontrolü altındaydı. Sınırlı bir kontroldü bu. Alex'in koyduğu kısıtlamalar vardı ama bunu yapabiliirdi.

"Git, bebeğim. İhtiyacım olan kızını seç."

Anna bir adım öne çıktı ve etrafına bakındı. Birkaç kızın önünde durdu ve onlara baktı. Göğüslerini okşadı ve gözlerinin içine baktı. Jamie adındaki kızıl saçlı kızın gözlerinin içine bakarak uzunca bir süre geçirdi. Devin onun aradıkları kişi olabileceğini düşünmüştü ve Anna'nın da aynı şekilde hissedebileceğini düşünmek onu memnun etmişti.

Anna öne doğru eğilip Jamie'yi dudaklarından öperken aynı anda göğüslerini de okşayınca siki kasıldı. Jamie'nin çok güzel göğüsleri vardı, Anna'nın çekiştirdiği uzun pembe meme uçlarıyla doluydu. Devin platformdaki yerinden kızın inlemelerini duyabiliyordu.

Anna ayağa kalktı ve Jamie'nin elinden tutarak onu Devin'e götürdü. Kız Devin'in önünde dizlerinin üzerine çöktü.

"Bu o mu?" diye sordu Anna'ya.

Anna başını salladı. "Evet, lordum."

Diğer kızları kovdu ve kendisi sandalyesinde otururken Jamie'nin ayakta durmasını sağladı. Kalçalarında ve kollarında birkaç çürük vardı ama geçecekti. Göğüslerini avuçladı ve sonra klitorisini çimdiklemek için kedi dudaklarını açtı. Bunu yaptığı anda zıpladı ve nefesi kesildi ve parmağını içine bastırırken nemi hissetmekten memnun oldu. Hoş bir şekilde sıkıydı ve itişlerine cevap veriyordu.

"Evet, o da olur," dedi yüksek sesle. "Peki Jamie, bizim özel kızımız olmaya ne dersin?"

Jamie'nin mavi gözleri parladı. "Evet, lordum. Bunu çok isterim."

"Sadece benimle ya da Anna ile birlikte olacaksın. Tek başına yaşayabileceğin güzel bir odan olacak. Başka erkekler tarafından ziyaret edilmeyeceksin ve artık toplantılara gelmeyeceksin, tabii Anna seni orada evcil hayvan."

"Evet, lordum."

Devin duvarın yanında duran bir adamı işaret etti. "Jamie'yi onun için hazırladığım odaya götür. Ona istediği her şeyi getirin."

Adam eğildi ve Jamie'yi uzaklaştırdı.

Anna durmuş izliyordu. "Ona ne olacak?"

Devin gülümsedi ve onun eline uzandı. "Sizinkine benzer bir odada kalacak. Onunla oynayacağız ve onu bizim yapacağız. Birkaç ay içinde bizim için her şeyi yapmaya hazır olacak." Anna'yı kucağına çekti ve öptü.

Onu öpmekte tereddüt etti ama birkaç dakika sonra onun kucağında rahatladı. Adam onun göğüslerini okşadı ve kadın usulca inledi. "Seni özledim bebeğim," dedi adam boğuk bir sesle.

Anna, Devin'in Jamie'yle konuşmasını izlerken kafasının dağıldığını hissetti. O kızı neden seçtiğini bilmiyordu. Sadece onun doğru kişi olduğunu biliyordu.

Devin Anna'yı kucağına çektiğinde, Anna ilk başta isteksizdi ama Devin onu nazıkçe öptüğünde tereddütleri kayboldu. O onun efendisiydi. Onu memnun etmek istiyordu. Devin onun göğüslerini nazıkçe okşadı ve Anna tahrik olduğunu hissetti.

Devin, "Göğüslerin eskisinden daha dolgun," diye yorum yaptı.

Ona endişeyle baktı. Hamile olduğunu öğrenirse ona çok kızacaktı. Ama bunu ondan saklayamazdı. Çok geçmeden anlayacaktı. "Devin...", diye başladı isteksizce. "Ben... Ben hamileyim."

Devin'in kaşları hafifçe kalktı ama kızgın görünmüyordu. Dudağını ısırды ve onun cevabını bekledi.

"Babasının kim olduğunu biliyor musun?" diye sordu.

Anna başını iki yana salladı. "Alex bunun Ben'den kaynaklandığını düşünüyor," diye itiraf etti usulca. "Yoğun bir duygusal bağla ilgili bir şey."

Devin ciddiyetle başını salladı. "Sizinki gibi durumlarda bunu bilmek zordur.

Alex bebeği onaylıyor mu?"

Anna utangaç bir şekilde gülümsedi ve başını salladı. "Çok heyecanlı." Elini karnının üzerine koydu. "Onu kendi çocuğu gibi büyüteceğini söyledi."

Devin bir süre durakladıktan sonra, "Bebeğim, o mutluyorsa ben de mutluyum," dedi. "Kızgın değil misin?"

"Neden kızgın olayım ki?"

"Hamileliğin bir kadının vücudunu mahvettiğini söylemişsiniz."

"Olabilir. Ama sen artık Alex'in karısısın. Bu konuda pek bir şey söyleyemem."

Anna ona şüpheyle baktı. "Öfkeleneneğini düşünmüştüm," diye fısıldadı.

Devin onu öptü. "Göğüslerin böyleyken nasıl kızabilirim ki?" diye sordu gülümseyerek onu okşarken.

Gözlerini kapadı ve iç çekti. Devin göğüslerini çok iyi hissettirecek şekilde nasıl okşayacağını çok iyi biliyordu.

Adam durdu ve Anna şaşkınlıkla gözlerini açtı.

"Gidip hazırlanmanız gerekiyor. Bu gece onlarla biraz daha oynamaktan çok mutlu olacağım. Sana karşı nazik olacağım Anna. Söz veriyorum."

"Çivilerini falan kullanmayacak mısın?"

Başını iki yana salladı. "Yapmayacağım. Bebeğinize bir şey olmasını istemiyorum."

Anna ona minnetle gülümsedi ve sonra ayağa kalktı. "Teşekkür ederim, De... Lordum."

Aceleyle Ian'ın onu beklediği odanın arka tarafına gitti.

Maggie ve Sarah daha sonra Anna'nın odasına geldiler ve her zaman yaptıkları gibi onu akşam için hazırladılar. Neredeyse iki aydır buraya gelmemişti ve onlar seyahatiyle ilgili sorular sordukça Anna onları özlediğini fark etti.

Vakit geldiğinde, Ian onu salona götürmek için odasına geldi. Anna'nın elbisesinin üzerinden taşan göğüslerini görünce gözleri fal taşı gibi açıldı.

Anna kıkırdadı, bu da Ian'ı güldürdü.

"Artık evli olman çok kötü, Anna. Yarın gece senin evinde olurdum."

Sebastian onu salona götürürken gülümsedi. Kapıyı açtığında başı dik bir şekilde içeri girdi ama Sebastian'ın ona söylediği gibi kibirli görünmemeye dikkat etti. Kız ona doğru yürürken Devin platformdaki yerinden gülümsedi. Göz ucuyla kendisini izleyen adamları gördü. Ona bakmaları, onu arzulamaları hoşuna gitmişti.

Devin'in önüne geldiğinde eğildi ve kalkabileceğini söylemesini bekledi. Devin öyle yaptı ve onu kucağına çekti.

"Tanrım, Anna, o elbisenin içinde çok seksisin," diye inledi, elbisesinin önünü aşağı çekti ve bir meme ucunu ağzına aldı. Onun bağlarını çözdü

pantolonunu indirdi ve sert aletini okşayarak onu daha da inletti. Onu kalçalarından tutup kaldırdı ve sikinin üzerine indirdi.

"Ah, Devin," diye inledi usulca, başını onun omzuna yaslayarak. Piercingleri içinde çok iyi hissettiriyordu.

Ona sertçe bindi ve kısa bir süre sonra ikisi de boşaldı, yaptıkları gibi ağızlarını birbirine bastırdılar.

Anna sonra onun gözlerinin içine baktı. "Usta..." diye iç geçirdi.

Devin gülümsedi. "Evet bebeğim," dedi ve başını omzuna yaslamasına izin verdi.

Buluşma ilerledikçe, Anna alışkın olduğu şeylerden farklı olduğunu görmekten memnun oldu. Devin ona saygılı bir şekilde davrandı ve sadece erkeklerden birkaçı. Onlarla oturdu, flört etti ve kandırdı ama hepsi de kibardı. Bu garipti, özellikle de Jack de aynı şekilde davranırken. Devin ona Jack'le hiçbir şey yaptırmadı.

Toplantı sona erdiğinde, Devin onu odasına götürdü ve onunla sevişti ve kollarında huzur içinde uyudu.

Sabahın ortasında uyandılar ve Jamie'yi ziyarete gittiler. Devin, kendisi izlerken Jamie ve Anna'nın birbirlerini memnun etmelerini istedi ve sabahın geri kalanını ve öğleden sonrayı onunla geçirdiler. Her iki kızla da birkaç kez sevişti ve arada kızların birbirleriyle oynamasını sağladı.

Bölüm Kırk Beş

Anna'nın Cumartesi öğleden sonra ayrılma vakti geldiğinde giyinip Alex'le alt kattaki Malikânenin önünde buluştu.

Onu görür görmez kafası boşalmış gibi oldu ve kollarına koştu. Onu arabaya bindirdi ve uzaklaştı. Malikânenin görüş alanından çıkar çıkmaz Anna gözyaşlarına boğuldu.

"Anna!" Alex arabayı kenara çekerek ve eğilip onu kollarının arasına alarak haykırdı. "*Schatzi*, neyin var? Devin seni incitti mi?"

Başını salladı ve burnunu çekti. "Hayır," diye fısıldadı. "Hayır, hiç de değil." "O zaman sorun ne?"

Anna gözlerindeki yaşları sildi ve ellerine baktı. "Ben..." diye tekrar gözyaşlarına boğuldu. "Hoşuma gitti," diye hıçkırdı.

Alex arabadan indi ve Anna'nın kalbi karnına düştü.

O kızgın.

Arabanın kapısını açtı ve onu göğsüne sararak dışarı çıkardı.

Saçlarını okşadı ve onunla yatıştırıcı bir şekilde konuştu. "*Schatzi*, her şey yolunda. Şşşt. Sorun yok, Anna. Her şey yolunda."

Başını iki yana salladı. "Bundan zevk almamalıydım," dedi gözyaşları arasında.

"Anna." Eliyle başını yukarı kaldırdı. "Anna, ben ne istersem isteyeyim, o hâlâ senin Efendin. Onu memnun etmek için doğuştan gelen bir arzun var. Zayıflamış olsa da hâlâ ona bağılsın. Toplantılarda yaptığın hiçbir şeyi sana karşı kullanmam. Bu... nasıl olduğun programlandı."

Gözleri yaşlarla dolu bir şekilde ona baktı. "Gerçekten mi?"

Onun gözyaşlarını sildi. "*Evet*. Her zaman böyle olmayacak." Ona sıkıca sarıldı. "Seni seviyorum, Anna."

"Seni seviyorum, Alex."

İkisi birlikte evde sakin bir akşam geçirdiler. Alex yatağında uzanmış, Anna'ya sarılmıştı. Kötü bir şey olmadığı için çok rahatlamıştı.

Devin'le birlikteyken olmuştu; sözünü tutmuştu. Alex şüpheleri olduğunu itiraf etmek zorundaydı. Onu görene kadar endişeliydi.

"Aaron'la dün gece ne yaptınız?" Seviştikten sonra yataklarında çıplak yatarlarken Anna esnemeyle sordu. Duş almış, akşam yemeği yemişler ve sonra odalarına çıkıp sevişmişlerdi. Birkaç kez. "İçtik. Seth ve Tony'yle bara gittik. nasıl benimle olmadığını." Alex kıkırdadı. "Baş ağrısıyla uyandım." Çok kötü bir baş ağrısı. "Aaron ona daha önce söylemediğim için çok kızgındı. seninle evlenecekti ama nedenini söylediğimde beni affetti."

"Üzgün mü?"

"Hayır. Belki biraz kıskançtır. Sana hâlâ çok değer veriyor Anna." Aaron ona hâlâ aşık ve Alex onu suçlayamazdı. Aaron ayrıca Anna'yı biraz kıskandığını da söylemişti.

Aaron ve Alex, Alex San Francisco'ya taşındıktan kısa bir süre sonra arkadaş olmuşlardı. Bir gece sarhoş olmuşlar ve ertesi sabah Alex'in yatağında birkaç kez sevişmiş olarak uyanmışlardı. Alex erkeklerle birlikte olmaya karşı değildi ama bunu genellikle takım içinde yapıyordu. Genel olarak erkeklere ilgi duymuyordu ama sahada, savaş bittiğinde, bazen serbest kalma ihtiyacı çok güçlü oluyordu.

Yıllar geçtikçe arkadaşlıkları daha da güçlendi ve birçok kez birlikte yattılar. İkisi de arkadaşlıktan fazlasını istemiyordu. İkisi de kadınlardan hoşlanıyordu. Ama havaya girdiklerinde birbirlerine eşlik etmekten hoşlanıyorlardı. Seth ve Tony de bazen onlara katılıyordu.

Artık Anna'yla evli olduklarına göre, Alex ona farklı cinsel zevklerinden bahsetmesi gerekip gerekmediğini merak ediyordu. Biseksüel olmak Yaşlılar ve Kardeşler arasında da beklenen bir şeydi. Alex, Aaron'dan önce ekibinin dışına hiç çıkmamıştı.

"Alex? İyi misin?" Anna onun yanağını okşadı.

Elini tuttu ve avucunu öptü. "Evet," dedi dalgınca.

Anna gözlerinde endişeyle dirseğinin üzerinde doğrulup oturdu. "Dün gece bir şey mi oldu? Dışarı çıkman için bir çağrı mı aldın?"

Alex başını salladı. "Hayır, Anna. Ara verdiğimizizi haber verdim. Yakın gelecekte herhangi bir telefon almamam gerekiyor."

Anna ona gülümsedi. "Buna sevindim. Beni terk etmeni istemiyorum."

"Ben de seni terk etmek istemiyorum." Dudaklarını çiğniyor, Aaron'ın içki içerken söylediklerini ona söyleyip söylememeyi tartışıyordu.

Birkaç kadeh içtikten sonra konu sekse geldi. Aaron, Anna üçlü seksle ilgilenirse kendisinin de bunun bir parçası olmak istediğini söyledi. Seth ve Tony güldüler ve bunu beşli yapmaları gerektiğini söylediler. Alex, en azından o anda, Anna ve diğer üç erkekle birlikte olma fikrinin tahrik edici olduğunu kabul etmek zorundaydı.

Anna'nın bir sevgilisi olması kötü bir şey olmazdı. Vati seyahate çıktığında ya da uzun süre Şato'da kaldığında annesinin bir sevgilisi oluyordu.

Yan döndü ve onun boynunu öptü, elini sırtından kışına kadar takip etti. Deliğini okşadı ve kız usulca inledi.

"Anal seviyor musun, Schatzi?"

Şaşkınlıkla gözlerini açtı. "Ben... acıtmadığı sürece." Bir dakika boyunca onu inceledi. "Öyle mi?"

Alex ona dikkatle baktı ve başını salladı. "Anlıyorum." Bunu her iki anlamda da söylemişti ama kızın bunu anlayacağını varsaymamıştı.

Parmaklarını amına daldırdı ve sonra kasları gevşeyene kadar parmaklarını deliğinin etrafında gezdirmeye geri döndü. Gevşediğinde bir parmağını içine soktu. Kadının daha önce birçok kez anal seks yaptığını biliyordu.

Erkekler kadınlara kışlarından tecavüz etmekten oldukça hoşlanıyorlardı. Çılgınlıkla oldukça muhteşemdi. Kontrolünü kaybettiğinde, bu onun en sevdiği şeydi. Ama Anna'yı incitmek istemiyordu. Hem de hiç.

Adam parmağını nazikçe sokup çıkarırken gözleri kapandı ve dudakları aralandı. Nefes alış veriş sığırdı ve birkaç kez boğazına takıldı.

Birden gözleri fal taşı gibi açıldı. "Alex?"

Hareketlerini durdurdu. "Seni incittim mi?"

Başını salladı ve sonra dudağını ısırıldı. "İyi hissettiriyor," diye itiraf etti gülümseyerek. "Hoşuma gidiyor." Tekrar dudağını ısırıldı. "Sen de seviyor musun?....." Onu

.....temizledi

Boğazını sıktı, gözlerinin içine baktı ve sonra gözlerini kaçırdı.

"Erkeklerden hoşlanır mısın?" diye sordu fısıltıyla.

Alex'in çenesi düştü. Onun aklını mı okuyordu?

Gözleri büyüdü ve yaşlarla doldu. "Özür dilerim Alex," dedi korkmuş bir ses tonuyla. "Sormamalıydım."

Alex gözlerini kırptırdı. "Kızgın değilim, Anna. Sadece şaşırdım.

Sen neden sorabilir miyim?"

Yanakları pembeleşti. "Duştayken içinde Almanya...ben...um, bana yaptığın şeyi yaparken.....sen

sevdim. Hem de çok."

Bu Alex'in aradığı konuşma açılımıydı ve şimdi bunu sürdürmekte tereddüt ediyordu. Özellikle de parmağı onun kışındayken. Yavaşça çıkardı ve kız inledi.

"Geçmişte oldu," diye yavaşça itiraf etti.

"Eşcinsel misin?" diye fısıldadı, neredeyse korkuyla.

Ona nazik bir gülümseme verdi. "Hayır, kadınlardan çok hoşlanıyorum. *Seni* seviyorum." Kızın saçlarını yüzünden uzaklaştırdı. "Bu seni rahatsız ediyor mu?"

Başını iki yana salladı. "Hayır," diye fısıldadı. "En son ne zaman bir erkekle birlikte oldun?"

"Kirsty ile çıkmaya başlamadan önce." Aaron'la Kirsty'yi birkaç kez paylaşmışlardı ama birbirleriyle hiçbir şey yapmamışlardı. Kirsty ilginin kendisinden uzaklaşmasına izin vermezdi.

"Onu tanıyor muyum?"

Yavaşça başını salladı. "Aaron."

Anna'nın nefesi kesildi ve gözleri kocaman oldu. "Aaron mu? Hiç düşünmemiştim. "

Uzun bir süre sessiz kaldı. "Hiçbir fikrim yoktu."

"Reklamını yaptığımız gibi değil, Schatzi. Çıktığımız falan da yoktu. Sadece seksti. Şehir ne kadar açık olsa da, etrafta dolaşıp erkekleri becermekle övünmüyorum. Ayrıca, şimdiye kadar etkilendiğim sadece bir avuç erkek var."

"Gerçekten mi?" Onun gözlerindeki rahatlamayı görebiliyordu. Başını salladı.

"Benimle evlendiğine pişman değil misin?"

"Anna, seninle evlendiğime neden pişman olayım ki? Seni seviyorum. Aaron'a çok değer veriyorum. O benim en iyi arkadaşım. Ama seni seviyorum ve hayatımın geri kalanını seninle geçirmek istiyorum."

Ona iyice sokuldu. "Buna sevindim." Elini onun kalçasına doğru kaydırды. "Duşta yaptığımız şey hoşuma gitti."

"Öyle mi? Ben de keyif aldım." Elini kalçalarına kaydırды ve onları okşadı. Aletinin yeniden kıpırdadığını hissetti ve Anna'nın kıkırdadığını duydu.

Aralarına uzandı ve onun sertleşen sikini okşadı. "Çok etkileyici bir dayanıklılığın var."

Sırt üstü döndü ve onu göğsüne çekti. "Hepsi senin sayende, Schatzi. Gençliğimden beri bu kadar aktif olduğumu hatırlamıyorum."

Tekrar kıkırdadı ve ayağa kalkarak adamın sikini kaldırıp okşamaya başladı. "Hoşuma gitti."

Kadının ellerini üzerinde görmek onu daha da sertleştirdi. Onu sırt üstü çevirdi ve sikini içine gömdü. "Ben de."

Bölüm Kırk Altı

Ertesi sabah Anna Jenna'yı aradı ve Matt'le onu akşam yemeğine davet etti. Jenna gitmek istedi ama Matt'in Ben'in ölümünden sonra Anna'nın bu kadar çabuk evlenmesine üzüldüğünü ve onu görmek istemediğini söyledi. Jenna onu sabah göreceğini söyledi.

Anna büyük odada oturdu ve gözleri yaşlı bir şekilde telefonuna baktı. "Anna, iyi misin?" Alex kanepede onun yanına oturarak sordu. "Matt evlendiğim için bana kızgın," dedi usulca.

Alex kolunu ona doladı. "Özür dilerim *Schatzi*," dedi saçlarını öperek. "Eninde sonunda anlayacaktır. Anladığım kadarıyla Ben'i uzun zamandır tanıyor. Eğer işler farklı olsaydı, San Francisco'ya geri dönerdim ve sana evlenme teklif etmeden önce bir süre çıkabilirdik. Ama seni güvene almanın bir yolu varken bekleyemezdim."

Anna başını salladı ve yüzünü onun gömleğine gömdü. "Umarım öyledir." İç çekti. "Dansçılar yarın da benim hakkımda aynı şekilde düşünecekler mi?"

"*Schatzi*, biz yapılması gerekeni yaptık. Yaptığım şey için özür dilemeyeceğim. Eğer bununla ilgili bir sorunları varsa, o zaman bu konuyu benimle konuşmalarını söyleyin." Alex'in sesi sertti.

"Aaron kızgın değil, değil mi?"

"*Nein*. O bizim için mutlu. Kimsenin sizi rahatsız etmediğinden emin olacak."

Anna iç çekti. Yarın tekrar dans etmeyi dört gözle bekliyordu.

"Seni götürüp almamı ister misin?"

Anna başını kaldırıp ona baktı. "Çok isterdim ama rahatsız etmek istemem."

Alex gülümsedi. "Sen asla rahatsız etmezsin. Ayrıca, yönetim kuruluna geri dönmek için Isaak'la konuşmalıyım ve ona bebek hakkında bilgi vermeliyiz."

Anna gülümsedi. Bebeği düşünmek onu her zaman mutlu ederdi. Onu hasta ettiğinde bile. Dün gece Alex'e, Devin'e bebeğin doğduğunu

hamilelik hakkında. Alex, Devin'in üzülmemesine çok şaşırmıştı.

Aaron akşamın erken saatlerinde geldi. İkisini de kucaklayarak karşıladı. Anna'ya sarılırken, "Senin adına çok mutluyum, tatlım," dedi. Arkasına yaslandı ve Anna'nın yüzüne baktı. "Parlıyorsun."

Anna utangaç bir şekilde gülümsedi ve Alex'e baktı. "Ona söyledin mi?" "Neyi anlattım mı?" Aaron sordu.

Alex başını salladı. "Ona söylemek isteyebileceğini düşündüm." Kız başını salladı ve kızardı.

Alex yaklaştı ve kolunu Anna'nın beline doladı. "O hamile."

Aaron'ın gözleri büyüdü. "Vay anasını, hızlı hareket ediyorsun."

Alex gözlerini devirdi. "O benim değil, seni aptal." Sırıttı. "İyiyim ama o kadar da iyi değilim."

Aaron güldü, sonra durdu. "Bekle, hamile kalamadığını sanıyordum."

"Başka yollar da var Aaron. Ben'in olduğundan oldukça eminiz."

Aaron tek kaşını kaldırdı ve ona tekrar yukarı aşağı baktı. "Bu pek çok şeyi açıklıyor."

Anna şaşkınlıkla kaşlarını çattı.

Aaron sıırıttı. "Sen gitmeden önce vücudun değişiyordu. Travis ve ben... bunun hakkında konuştuk. " Dalıp gitti ve Alex'e mahcup bir ifadeyle baktı.

Omuz silkti.

"Karımın vücudundan mı bahsediyordun?" Alex gözlerinde bir parıltıyla sordu.

Aaron'ın yanakları pembeleşti. "Siz evlenmeden önceydi. O zamanlar senden nefret ediyordu. Ve Noel arifesinde onu korkutmuştun. Onu neşelendirmeye çalışıyorduk."

"Biz' mi?" Alex kaşlarını kaldırarak sordu ve Anna'ya baktı. Anna dudağını ısırды ve Aaron'a baktı. Alex Anna'yı kollarına çekti. "Dün gece bana bundan bahsetmemiştin." Anna'yı tekrar öptü ve ellerininin kıcındagezdirdi. "İlgi çekici. diye mırıldandı.

Aaron içini çekti. "Siz balayı çiftlerini yalnız bırakmamı mı istiyorsunuz?"

Anna Alex'in kollarında dönerek Aaron'la yüzleşti. "Elbette hayır, Aaron," dedi ve ona şefkatli bir gülümseme verdi.

Aaron yemekten sonra kaldı ve alt katta bir film izlediler. Aaron'ın onlarla birlikte olması hoşuna gitmişti. Son birkaç aydır onunla istediği kadar sık vakit geçirememişti. Anna ve Ben çıkarken çoğunlukla Jenna ve Matt'le takılıyordu.

Yemek ve film boyunca Aaron'a bakmaktan kendini alamadı. Onu ve Alex'i seks yaparken hayal edemiyordu. Evet, birçok erkek bale dansçısı eşcinseldi ama bunu genellikle anlayabiliyordu. Aaron her zaman gey değilmiş gibi görünüyordu. Kadınlarla herhangi bir erkek kadar flört ediyordu.

Ama Alex eşcinsel olmadıklarını söylemişti. Alex tanıdığı en erkeksi adamdı. Ve Alex kesinlikle kadınlardan hoşlanıyordu.

Anna'nın, Alex'in onu her şeyiyle sevdiğinden hiç şüphesi yoktu. Anna Alex'i tanıdığı tüm erkeklerden daha iyi okuyabiliyordu ve şimdi Alex de onu okuyabiliyor gibi görünüyordu. Alex'ten aldığı tek duygu arkadaşına duyduğu şefkatti. Ama onun kendisine olan sevgisini çok güçlü bir şekilde hissedebiliyordu.

Alex'e daha da sokuldu ve Alex onun başını öpüp sıkıca sarıldı.

Bölüm Kırk Yedi

Alex uyandığında Anna onun yanına kıvrılmıştı. Uykusunda titriyordu, bu yüzden onu daha yakına çekmek için yan döndü ve yorgani omuzlarına kadar çekti. Anna'nın kendisine tam olarak oturmasını seviyordu. Mükemmel bir uyum içindeydiler. Hayatının geri kalanında her gün böyle uyandığını hayal edebiliyor ve bu onu heyecanlandırıyordu. Tanrım, bu kadını seviyordu. Ve o da onun kadınıydı.

Alex, Devin'in sözünü tutacağından ve Anna'ya bir şekilde zarar vermeye çalışacağından şüphe etmişti. Ama hayır, Anna Cumartesi öğleden sonra ona sağ salım geri dönmüştü. Alex'in bir yanı Anna'nın üzgün olmasına sevinmişti, çünkü eğlenmişti. Hayır, onun kendine kızmasını ya da kendini suçlu hissetmesini istemiyordu ama Alex, Devin Schloss'un içinde ne yaparsa yapsın, dışarı çıktığında her zamanki gibi sevgi dolu biri olacağı ve hâlâ ona aşık olacağı için rahatlamıştı. Devin'le birlikte olmanın aralarına mesafe koyacağından endişe ediyordu. Ama Anna hafta sonunun geri kalanında onun yanından neredeyse hiç ayrılmamıştı. Uyurken bile onun yanındaydı.

Kendi kendine kıkırdadı. Yatağını paylaşmaya henüz alışmamıştı ama bunu yapmayı seviyordu. Sadece hareket ederken dikkatli olması gerekiyordu. Anna doğal olarak bütün gece onun yanında kalmıştı. Eninde sonunda buna alışacağını biliyordu.

Anna'nın dün gece Aaron'ın yanında kendini garip hissetmemiş olması onu rahatlatmıştı. Onun Aaron'ı izlediğini gördü ama yine de ona şefkatle bakıyordu. Onu hâlâ önemsiyordu. Alex Aaron'ın da onu hâlâ önemseyeceğini biliyordu, ki bu iyi bir şeydi. Eğer ona bir şey olursa, Aaron'ın devreye gireceğini ve onun iyi olduğundan emin olacağını biliyordu.

Bu ürkütücü bir düşünceydi ama dikkate alması gerekiyordu. Şu anda görevlere gitmiyor olsa da, eninde sonunda geri dönmek zorunda kalacaktı. Ve dışarı çıktığında, ne yazık ki her zaman geri dönememe ihtimali vardı. Elbette ailesi de ona iyi bakılmasını sağlayacaktır. Ama Aaron burada, San Francisco'daydı; ailesi ise Almanya'daydı. Aaron çok daha yakındı.

Alex düşünceleri bir kenara itti. Şu anda kafasında hastalıklı düşüncelerin dolaşmasını istemiyordu. Henüz evleneli iki hafta bile olmamıştı. O yapmazdı

en az altı ay dışarı çıkmayacaktı. Vati'nin söylediği kadar bir süre için çıkabilirdi. Bebek doğduğunda evde olduğu sürece. Bunu hayatta kaçırmazdı.

Saate bir göz attı. Kalkıp derse hazırlanmak zorunda kalmadan önce onunla sevişmek için yeterli zamanı vardı. Boynunu öptü ve elini göğsünü avuçlamak için yukarı kaldırdı. Kadın usulca inledi ve yüzünü ona döndü.

Kız uykulu gözlerini açıp ona gülümsediğinde kalbi sevgiyle doldu. "Merhaba," dedi usulca.

Parmaklarının tersiyle onun yanağını okşadı. "Merhaba, Schatzi." Öne doğru eğildi ve onu öptü, ona duyduğu arzuyu hissetmesine izin verdi. Ellerini onun yanlarından ve sırtından geçirerek yumuşak bedenini onunkine bastırdı. Onun

Kalçaları adamın ereksiyonuna bastırdı ve adam inledi. Adam onun kıcını avuçladı ve kadın ayak bileğini adamın kalçalarına doladı, amını açarak adamın parmaklar içine.

Onu sırt üstü yatırdı ve girişine yerleşti. Arzu dolu gözlerle ona baktı. "Lütfen," diye fısıldadı.

Daha fazla teşvike ihtiyacı yoktu. Kendini onun sıcak, ipeksi kıvrımlarına bıraktı ve usulca inledi.

"Seni seviyorum, Anna."

Gözlerinde sevgiyle ona baktı. "Seni seviyorum, Alex."

Anna, stüdyoya doğru ilerlerken Alex'in elini sıkıca tuttu. Herkesi tekrar göreceği için gergindi. Almanya'ya gittiğini biliyorlardı ama çoğu onun gitmek istemediğini düşünüyordu. Şimdi geri dönüyordu, hepsinin tanıdığı bir adamla evlenmişti. Kızlar Alex'i gördükleri için çok sevineceklerdi ama onun karısı olması konusunda ne hissedeceklerdi?

Alex onun elini sıktı. "Her şey yoluna girecek, *Schatzi*," dedi yumuşak bir sesle, ona stüdyonun kapısını açarken. Alex hemen arkasındayken içeri girdi ve insanlar durup onlara baktı.

"Anna!"

Odanın arka tarafına baktı ve Travis'in kendisine doğru geldiğini gördü. Sırtı ve ona sarılmak için aceleyle yanına gitti.

"Ne kadar da mutlu görünüyorsun! Ne oldu?" Adam ona şefkatle baktı.

Alex onun arkasından yaklaştı. "Merhaba Travis," dedi elini uzatarak. "Alex!" Travis sırtarak Alex'in elini sıktı. "Şehre ne zaman döndün? Kalacak mısın?"

Alex kolunu Anna'nın beline doladı. "Perşembe sabahı şehre geri döndük ve evet, kalıyorum."

"Biz mi?" Travis kaşlarını kaldırarak tekrarladı.

Alex Anna'nın sol elini havaya kaldırarak yüzük parmağındaki pırlantaları gösterdi.

"Vay anasını! Siz evlendiniz mi?"

Etrafları iyi dilekte bulunanlar tarafından sarılınca bir kargaşa başladı. Anna, Alex'in yanında kalıp soruları yanıtladığı için minnettardı. Duyuru karşısında herkes şok oldu ve şaşırdı. Bunda şaşılacak bir şey yoktu. İkisi arasında herhangi bir sevgi olduğuna dair hiçbir ipucu yoktu. Alex, Anna'ya aylardır aşık olduğunu ve her şeyin onun için bir sürpriz olmasını istediğini açıkladı.

Kızların çoğu Anna'nın yüzüklerine hayranlıkla baktı. Anna'nın pek anlamadığı birkaçı ise arkasına yaslanıp ona baktı. Ama çoğunlukla herkes mutluydu.

Anna Jenna'yı bulmayı başardı ve ona kocaman sarıldı. "Senin adına çok mutluyum, Anna," dedi. "Matt'e bunun arkasındaki nedenleri anlattım. Bunu atlatacaktır. Sadece bu fikre alışması gerekiyor."

Anna gözyaşlarını geri kırıptı ve başını salladı. "Umarım öyledir. Asla kimseyi incitmek istemedim."

Jenna gülümsedi. "Biliyorum. Bunu neden böyle yaptığınızı anlıyorum." Anna'ya tekrar sarıldı. "Güvende olmana sevindim."

"Anna," diye seslendi Alex odanın öbür ucundan. Merdivenleri işaret etti.

Tekrar Jenna'ya baktı. "Isaak'la konuşmaya gitmemiz gerekiyor. Sonra görüşürüz." Aceleyle Alex'in beklediği yere gitti ve merdivenlerden Isaak'ın ofisine çıktılar.

Isaak yüzünde kocaman bir sırıtışla onlara baktı. "İkiniz adına çok mutluyum. Devin'in üzerinizdeki etkisini kaybetmesine de çok sevindim."

"Tamamen değil," diye düzeltti Alex. "Ama eskisinden çok daha zayıf."

"Benim kitabımda her zayıflama iyidir," diye sırttı Isaak. "Peki, şimdi evlilik adın ne Anna? Alex'in tam adının ağız dolusu olduğunu biliyorum."

Anna Alex'e baktı ve sırttı. "Anna Kunze Herzogin von Hesse," dedi yavaşça. "Doğru mu?" Alex'e sırttı.

Alex ona gülümsedi. "Evet."

Isaak güldü. "Bu ağız dolusu bir laf."

Alex yavaşça, "Isaak, sana bildirmek istediğimiz bir konu daha var," dedi. "Anna hamile."

Isaak'ın nutku tutuldu ve ona bakakaldı.

"Özür dilerim Isaak," dedi Anna çabucak. "Bilmiyordum-"

"Ah, Anna, özür dileyecek bir şey yok," diye araya girdi Isaak. "Sorun değil. En iyi dansçımı bu kadar çabuk kaybedeceğim için hayal kırıklığına uğramadığımı söyleyemem. Ama mutlu ve güvende olup dans etmemeni, benim için dans edip hâlâ Devin'in kontrolü altında olmana tercih ederim."

Anna gülümseyerek, "Teşekkür ederim Isaak," dedi. "Ne kadar ilerledin?"

"Yaklaşık altı hafta, sanırım."

"*Bayadere* dansı için iyi misin?"

Anna başıyla onayladı. "Alex'in doktor olan amcası Şubat'a kadar kesinlikle iyi olacağımı söyledi. Ne kadar hızlı büyümeye başlayacağımı ve daha fazla göstermeye başladığımda dans etmem konusunda ne kadar rahat olacağımı bilmiyorum."

"Bunu takdir ediyorum Anna. Dengen bozulduğu için kendine zarar vermeni istemiyorum. *La Bayadere* bittikten sonra nasıl olduğunu görelim. *Mücevherler*'de olduğu gibi seni oyuncu kadrosunda tutup prova yaptıracağım ve işlerin nasıl ilerlediğini göreceğiz. Ve tabii ki, bizimle dans etmeye devam edebilirsin. rahattır."

"Teşekkür ederim Isaak," dedi Alex. "Açık sözlülüğünü takdir ediyorum."

Isaak gülümsedi. "Anya neredeyse sen doğana kadar dans etti Anna. Yaklaşık beş aylıkken dans etmeyi bıraktı ama her hamilelik farklıdır. Sakin olun ve kendinizi zorlamayın."

Annesinin, içinde Anna varken dans ettiği düşüncesi Anna'nın içini ısıttı. Bebeği de aynı deneyimi yaşayacaktı.

Anna hiç bu kadar mutlu olmamıştı. Her geçen gün daha fazla Alex'e aşıktı. Kaçırdığı aşk yıllarını telafi etmeye kararlı görünüyordu. Ona

karşı nazikti ve öfkesine hakim olmakta zorlanmıyordu.

her zaman kontrol altında tutuyordu. Alex gelinini çok yakından izliyor, Devin'in ona karşı uygunsuz davrandığına dair herhangi bir işaret olup olmadığına dikkat ediyordu.

Anna, Gamzatti rolündeki provalarında mükemmeldi ve bunun sebebinin Alex'e aşık olması olduğunu iddia etti. Isaak bile onun yeteneklerine hayran kalmıştı. Aaron ile dans etmeye bayılıyordu; birlikte dans ederek çok zaman geçirdikleri için en iyi arkadaş olmuşlardı. Bu Alex için sorun değildi.

Devin, Anna'nın yanında uslu durmaya devam etse de bu durum onu giderek daha fazla sinirlendiriyordu. Alex'e karşı ikinci planda kalmaktan ve onun Anna üzerindeki etkisinin gücünden hoşlanmıyordu. Her yerde ondan kurtulmanın bir yolunu arıyordu. Anna'yla birlikte cumartesi günlerini yeni oyuncakları Jamie'yle oynayarak geçiriyorlardı ve ayın sonunda Devin "oyun zamanlarının" yoğunluğunu artırma zamanının geldiğine karar verdi. Anna'nın Jamie'yi bir amaç için eğittiklerini bilmediğinden emin oldu. Jamie'nin onlara, onlar için her şeyi yapabilecek kadar aşık olması. Hatta kendini öldürecek kadar.

Alex ve Anna bebek haberini gizli tuttular, ancak Anna'nın değişen vücudunu Şirket'te bir sır olarak saklamak zordu. Anna'nın hamile olduğu genel olarak bilinen bir sırdı, ancak ona ve Alex'e bu konuda konuşmayacak kadar saygı duyuyorlardı.

La Bayadere yirminci Şubat'ta açıldı ve provalar yoğunlaştı. Geç saatlere kadar kalması gerektiğinde Alex gelip provaları izliyordu. Ondan gereğinden fazla uzak kalmaya dayanamıyor, ama dansını da bozmak istemiyordu. Anna onun orada olmasından hoşlanıyordu. Ona daha iyi dans etmesine yardımcı olduğunu söylüyordu.

Alex, Aaron ve Anna birlikte çok zaman geçirirlerdi. Alex ve Aaron Cuma geceleri dışarı çıkar, Cumartesi geceleri de Aaron akşam yemeğine gelirdi.

Anna için toplantılar hâlâ sakindi. Cinsel olarak nadiren kullanılıyordu ve kullanıldığında da erkekler ona asla zarar vermiyordu. Devin ona dikkatli davranıldığından emin oluyordu. Ancak Jamie'ye karşı giderek sertleşiyordu. Jamie'yi ayın yaklaşık yarısında erotik acıyla tanıştırmaya başladılar. Anna ve Devin onu çimdikleyip ısıyor, o da coşkuyla karşılık veriyordu.

Devin Anna'ya onunla gurur duyduğunu söyledi.

Devin Alex'e, gösteriler başladıktan sonra Anna ile haftada birkaç saat birlikte olmak istediğini söyledi. Pazar günü gösterilerden sonra Devin'le Malikânede buluşması ve Pazartesi öğleden sonra iki gibi eve gitmesi konusunda anlaştılar.

Açılış gecesi Anna için bir rüyaydı. Alex, ailesi ve Kurt ile birlikte seyirciler arasında otururken Anna, Alex'in de dediği gibi, bir melek gibi dans etti. Alex, elbette, gösteriden önce ona pembe güller gönderdi.

Övgüler aldı
ve cennetteydi.

Kurt, çocukların iyiliği için Gretchen'in evde kalmasına izin vermişti ama Gretchen'in kendi odası vardı ve kendisini bekâr olarak görüyordu. *Gutshaus'ta* yaşadığı sürece Gretchen'in biriyle çıkmasına izin verilmiyordu ama Kurt'ün vardı. Eğer biriyle çıkmak istiyorsa, o zaman gitmesi gerekiyordu. Ve çocuklar Kurt'le kalacaktı. O kaldı.

Bölüm Kırk Sekiz

Açılış haftasonunun Pazar gecesi gösterisinden sonra Anna, Alex ve Devin'in yaptığı anlaşmaya uygun olarak Devin'i görmek için Malikâneye gitti. Geç olmuştu ama Ian yine de onu arabasında karşıladı ve içeri kadar eşlik etti. Arkadaşlıkları bir şekilde normale dönmüştü.

Ian, Anna'yı odasına götürürken, "Jamie'yle birlikte seni bekliyor," dedi. Anna'nın bornozunu giymesini bekledikten sonra onu koridorda Jamie'nin odasına götürdü.

Kapıyı açtığı anda Devin ve Jamie'yi yatağında gördü. Jamie her zamanki gibi çıplaktı ve Devin'in ayaklarının arasına oturmuş onun sikini emiyordu. Devin'le göz göze geldiklerinde duyguları normale dönmüştü. Jamie, kendisi ve Devin arasında bir kanaldı. Jamie onun canını yakabilirdi ve Anna da Jamie'nin acısını hissedip bundan zevk alabilirdi. Anna Jamie'ye acısını Devin'e vermeyi öğretiyordu.

Devin'in Jamie'ye olan ilgisini kıskanmıyordu. Anna, Devin'in yanındaki yerini biliyordu ve ölümlü bir kız tarafından tehdit edildiğini hissetmiyordu.

"Ah, Anna," dedi Devin, elini ona doğru uzatarak. "Hanımını selamla, Jamie."

Jamie Devin'in sikini bıraktı ve Anna'nın önünde eğildi. "İyi akşamlar, Hanımefendi," dedi usulca.

Anna uzanıp saçlarını okşadı ve sonra Devin'e doğru yürüdü. "İyi akşamlar lordum," dedi. Adamın sikine baktı ve tahrik olduğunu hissetti. Oh, bu horozun ona yapabileceği şeyler.

Devin Anna'ya sıcak bir şekilde gülümsedi. "İyi akşamlar, bebeğim."

Onu kendine çekti ve öptü. Jamie, Devin'in Anna'ya gösterdiği ilgiyi pür dikkat izledi. Yatağa uzanması için onu çevirdi ve sikini içine soktu.

Devin onu sert ve hızlı bir şekilde becerirken Anna inledi. Birkaç dakika içinde, boşalırken onun adını haykırıyordu ve Devin serbest bırakıldığını inledi. Çekildi ve Jamie hemen Devin'in horozunu temizlemek için yatağa süründü ve sonra Anna'nın amından cum yaladı ve Anna'yı tekrar doruğa çıkardı.

"Aferin kızıma," diye fısıldadı Jamie'nin başını okşayarak.

"Jamie çok iyi gidiyor, sence de öyle değil mi?" Devin baştan çıkarıcı bir sesle söyledi.

Anna başıyla onayladı. "Evet."

Devin, Jamie'nin göğüslerini okşayarak, "Sanırım erotizmin bir sonraki seviyesinin zamanı geldi," dedi.

Anna ertesi gün öğleden sonra eve dönerken Jamie'nin çığlıkları hâlâ kulaklarında yankılanıyordu. O sırada Anna yaptığı şeyden zevk alıyordu ama yaptığı şey yüzünden kendini hasta hissetmeye başlamıştı. Devin olan biteni Alex'e anlatmasını yasaklamış, bunun onu ilgilendirmedeğini söylemişti. Jamie'nin çığlıklarından bazıları ona öğrettikleri sırada yaşadığı büyük orgazmlardan kaynaklanıyordu. Devam etmeleri için onlara yalvarmıştı ama Devin gelecek haftaya kadar beklemesi gerektiğini söylemişti. Belki de gerçekte olduğundan daha kötü görünüyordu.

Evet, bu olmalı.

Ama Anna şimdilik sadece eve gitmek ve Alex'in kollarına atılmak istiyordu.

Home.

Devin Anna'ya Bahar Buluşması'ndan da bahsetmişti. Alex'in katılabileceğini ama çoğu zaman Devin'in yanında kalması gerektiğini söylemişti. Devin, ona gerçekten ihtiyaç duyduğu yerin burası olduğunu söylemişti.

Anna, Alex'in gelmesi konusunda ne hissettiğini bilmiyordu. Evet, onu yanında istiyordu ama kendisini Devin'le birlikte görmesi fikrinden nefret ediyordu. Ama Alex'ten uzakta geçireceği dört günlük bir hafta sonu düşüncesi dayanılmazdı.

Anna arabayı evlerinin garajına çekti. Çantasını alıp dışarı adımını attığında Alex yanı başındaydı.

Onu kollarının arasına aldı. "Garaj kapısının sesini duydum," diye mırıldandı saçlarına karşı. "Seni özledim."

Anna içini çekti ve kollarını ona doladı. "Ben de seni özledim." "Orada duş aldın mı?" diye sordu bir süre sonra.

Anna başını salladı.

"Gut," dedi ve onu kucağına alıp üst kattaki yatak odalarına taşıdı ve onunla sevişti. Öğleden sonrasının geri kalanında yatakta kaldılar, konuştular ve seviştiler.

Gösterilerin geri kalanı son derece iyi geçti. Alex, çoğunlukla Anna'ya eşlik etmek için tiyatrodandı. En büyük hayranının onu izlediğini görmek için sahne dışına bakmayı ve sahne aralarında ona sarılabilmeyi seviyordu. Kendini dünyanın tepesindeymiş gibi hissediyordu.

Alex ve Anna Bahar Buluşması hakkında konuştular ve Alex gelmeye karar verdi. Arka planda kalacaktı ama onun için orada olması gerektiğini hissediyordu. Alex Devin'e katılacağını söylediğinde, Devin'in sesi memnun olmuşa benziyordu. Bu Alex'i kuşkulandırdı ama Anna'ya bir şey olursa orada olacaktı. *Devin bir şeye kalkışırsa, o da orada olacaktı.*

Anna ayın ilk haftası izinliydi ve Alex'le birlikte British Columbia'ya uçarak yeniden dans etmeye başlamadan önce mini bir tatil yaptılar. Hamileliği kendini gösteriyordu ama yine de sahneye çıkmayı bırakmak zorunda kalmadan önce *Jewels*'da dans edebileceği konusunda umutluydu. Alex, bebek birkaç aylık olduktan sonra tekrar dans etmeyi düşünmesi için onu cesaretlendirdi. O yapmadı

Ama Alex onun dans etmeyi ne kadar çok sevdiğini biliyordu. Onu zorlamadı ve ne karar verirse versin onu destekleyeceğini söyledi.

Devin, Cuma gecesi Buluşma için geri gelmeyeceği için mutlu değildi ama Alex ona, sahne aldığı sırada da ona sahip olamadığını ve bununla başa çıkması gerektiğini söyledi.

Pazar sabahı Anna, Alex'le geçirdiği zamanın etkisiyle çok gençleşmişti. Birlikte çok huzurlu bir hafta geçirmişlerdi.

Bölüm Kırk Dokuz

Perşembe sabahı, Alex telefonunu odanın öbür ucuna fırlattı. Hayal kırıklığına uğramış bir çığlık atarken şömine. Anna orada olmadığı için şükreliyordu. O eve dönmeden önce sakinleşmek için zamanı olacaktı. Yalvarmaya bile başvurmuştu ama bir işe yaramamıştı. Bir çağrı almıştı. Bu onun ekibi olmalıydı. Gitmek zorundaydı.

İşleri daha da kötüleştiren şey ise bunun bir sonraki hafta sonu, yani Buluşma'nın olduğu hafta sonu yapılması gerekmesiydi. Alex başlangıçta zamanlamadan kuşkulandı ama düşündükçe bunun Devin'le bir ilgisi olmadığını daha iyi anladı. Hedef Rusya'daydı. Bunu talep eden Yaşlı'yı tanıyordu. Bu sadece önemli bir işti.

Hayal edebileceği en kötü zamanlamaya sahip önemli bir iş. Ama hayır diyemezdi. Bu anlaşmanın bir parçasıydı. Müsait olmadığınızı söyleyebilirdiniz, ama bir Yaşlı ararsa, giderdiniz.

Alex uzun süre pencereden dışarı baktı ve içinde bulunduğu durumdan bir çıkış yolu bulmaya çalıştı. Anna'nın kalbi kırılmış olmalıydı. Ve belki de bir görevden eve en son döndüğünde olanları düşününce biraz korkacaktı.

Görev bittiğinde o ve ekibi Frankfurt'ta duracaktı. Eve dönmek fazladan bir ya da iki gün alacaktı ama en azından Devin tarafından tehlikeye atılma konusunda endişelenmesine gerek kalmayacaktı. Streslerini atabilirlerdi

ve ertesi gün evde olacaktı. Vati eve vardığında Anna'yı arayabilir ve güvende olduğunu haber verebilirdi. Zihni rahatlayacak ve bedeni ondan korunacaktı. Özellikle de artık hamile olduğu için. Ona yaklaşmadan önce aklının tamamen yerinde olduğundan emin olmak istiyordu.

Aaron. Aaron evde ona göz kulak olabilir. Ve Travis. Alex, Travis'i ona göz kulak olması için Buluşma'ya gitmeye ikna edebileceğinden emindi. Onun adına gidebilecek tek kişi Travis'ti.

Alex şöminenin yanında yerde duran paramparça telefona baktı. Bu telefonlar çok dayanıklıydı ama mermer şöminelere fırlatılmak için tasarlanmamışlardı. İç çaktı ve ayağa kalktı. Bir yığın telefonu aldı.

plastik ve elektrik aksamalarını alıp alt katta Seth ve Tony'nin video oyunlarını oynadıkları salona indi.

Alex merdivenlerden inerken, "Yeni bir telefona ihtiyacım var," dedi.

Adamlar şaşkın ifadelerle ona baktılar. Seth elini kaldırdı.

Alex'in önündeki ahşap sehpanın üzerine bıraktığı yığına kaşlarını çatarak baktı. "Ne oldu?"

"Onu şömineye doğru fırlattım." Alex kanepeye yığıldı ve parmaklarını saçlarında gezdirdi. "Bir telefon aldım."

"Müsait olmadığınızı bildirdiğinizi sanıyordum," dedi Tony.

"Ben yaptım. Bu Vitaly. Onun nasıl olduğunu bilirsin." Rus Yaşlı, işlerin halledilmesi konusunda oldukça titizdi.

"Rusya'da hava hâlâ soğuk," diye homurdandı Tony.

Alex bir kahkaha attı. "Evet. Öyle." İçini çekti. "Anna'ya nasıl söyleyeceğim?"

Diğer adamlar küfretti.

Seth sessizce, "Bunu pek iyi karşılamayacak," dedi.

"Biliyorum. Bu aynı zamanda önümüzdeki hafta sonu Buluşma'da olamayacağımız anlamına da geliyor." "Sanırım bütün hafta sonu Devin'i dinlemektense Rusya'da olmayı tercih ederim," dedi

Tony.

"Şaka yapmıyorum," diye mırıldandı Alex. "Ama buradan ayrılarak Anna'yı ona terk ediyormuşum gibi hissediyorum."

"Sence..." diye başladı Seth.

"Hayır. Devin'in bununla bir ilgisi olduğunu sanmıyorum."

Alex evlilik yüzüğüyle oynuyordu. Anna'nın onun için seçtiği yüzükle. İçinde Anna'nın adı ve yaşadıkları şehir yazılıydı. Ona söylememişti ama bunu yapmasının nedeni kimlik tespiti içindi. Eğer başına bir şey gelirse ve kimliğini tespit etmenin başka bir yolu yoksa, Anna'nın adı ve şehir onları bulacak kişiye yeterli bilgiyi verecekti. onu bulun ve ona söyleyin....

Alex başını salladı. Hayır, bunu düşünemezdi. Eve dönüyordu. Ona. Bebeklerine. Ona ihtiyacı vardı. Ve onun da ona ihtiyacı vardı.

Arabayı garaja sürerken Anna'nın midesi çalkalanıyordu. Alex'te yolunda gitmeyen bir şeyler vardı. Nasıl bildiğini bilmiyordu, sadece biliyordu. Alex'in arabası da SUV gibi garajdaydı. Hepsi evdeydi.

Çantasını kaptı ve aceleyle içeri girdi. Alex büyük odada kucağında bir bilgisayarla oturuyordu. Bu alışılmadık bir şeydi.

"Alex?" diye sordu usulca.

Kadın konuştuğunda yerinden sıçradı. Bilgisayarı önündeki masaya bıraktı ve aceleyle ona doğru koşarak kollarını ona doladı.

Onun sarılışındaki çaresizliği hissetti. Bu onu endişelendiriyordu.

"Alex, sorun ne?"

Hiçbir şey söylemedi ama onu kanepeye geri götürdü. Bilgisayar ekranında bir Rusya haritası vardı.

Kocasının güzel gözlerine baktı. Endişeli ve üzgün görünüyorlardı. Uzandı ve onun yanağını okşadı. "Neyin var?" diye fısıldadı. Sorunun ne olabileceğine dair aklından milyonlarca şey geçti.

Alex yutkundu. "Bir çağrı aldım. Bir görev için."

Anna'nın kalbi karnına düştü. "Ne?" diye fısıldadı. "Birkaç ay boyunca hiç alamayacağınızı söylediğini sanıyordum."

"*Schatzi*, bir şeyler söyleyebilirim ama dinlemek zorunda değiller."

Ayrıntıları sormaya korkuyordu ama bilmesi gerekiyordu. "Ne zaman gidiyorsun?"

"Çarşamba."

"Buluşma'da olmayacaksın."

Alex üzüntüyle başını salladı. "Başaramayacağım, *Schatzi*. Çok üzgünüm," diye fısıldadı. Onun elini tuttu ve gözlerinin içine bakarken sıkıca kavradı.

Gözyaşları yanaklarından aşağı süzüldü. "Ne zaman döneceksin?"

"Bir sonraki Salı günü dönmeyi umuyorum. Ama bunun için söz veremem. Bu tür şeyler zaman alabilir."

Anna başını salladı, boğazındaki yumru yüzünden konuşamıyordu. Bir hafta. Sevgili kocası olmadan bir hafta.

Alex onu kollarının arasına aldı ve uzun bir süre birbirlerine sarılarak oturdular.

Bir süre sonra yumuşak bir sesle, "Biz gidene kadar ev biraz kalabalık olacak," dedi.

"Diğerleri burada mı?"

"Henüz değil. Greg ve Jason yakında burada olurlar. Erich yarın Sebastian'la birlikte burada olacak. Jesse ve Michael da."

"Tamam," diye burnunu çekti.

"Birlikte vakit geçirebilmemiz için akşamlarımı boş tutacağım. Sen yokken gün içinde işleri halletmeye çalışacağım."

Anna kendini perişan hissederek başını salladı.

"Vati'yi istediğin zaman arayabilirsin. Aaron'la konuşup sana eşlik etmesini söyleyeceğim. İstersen burada seninle kalabilir. Ya da Jenna."

Anna yumuşak bir sesle, "Senden başka kimseyi istemiyorum," dedi.

"Biliyorum, *Schatzi*. Ama burada seninle birlikte biri olsaydı kendimi daha iyi hissedirdim." "Sen nasıl istersen, Alex. Şu anda gerçekten düşünemiyorum." Zihni

Karmakarışık bir yapışkan gibi hissediyordu ve doğru düşünemiyordu.

Alex yemek hazır olana kadar ona sıkıca sarıldı. Alex onu teşvik etmesine rağmen pek bir şey yemedi. Alex bebekten söz edince pes etti ve yemeye çalıştı.

Greg ve Jason o akşam geç saatlerde geldiler. Alex onları yerleştirdikten sonra Anna'yı yatağına götürdü ve uyuyana kadar ona sarıldı.

Anna'nın mutsuzluğuna rağmen hafta çok çabuk geçti. Devin Cuma günkü toplantıya katılması için ısrar etti. Cumartesi sabahı Jamie ile vakit geçirdiler.

Devin, Jamie'nin eğitiminden çok memnun olduğunu söyledi. Artık onlar için her şeyi yapardı. Her şeyi. Ve o büyük alacaktı ondan zevk alıyordu. Devin Jamie'ye bir tel fırça uzattı ve onunla kendini becermesini söyledi. Bunu hevesle yaptı ve zevkle haykırırken bolca kanadı.

Pazar gecesini seviştikten sonra Anna, Alex'in kollarına uzandı. Birdenbire, gözlerini yaşartan, beklenmedik, ezici bir korku hissi kapladı içini. Arkasını döndü ve dikkatle Alex'in yüzüne baktı.

"Gitmeni istemiyorum."

Alex ona anlayışlı bir bakış attı. "*Schatzi*, biliyorum. Ben de gitmek istemiyorum. Ama gitmek zorundayım."

Başını iki yana salladı. "Hayır," dedi usulca. "Bu konuda içimde gerçekten kötü bir his var." Gözleri yaşardı. "Lütfen beni bırakma."

Alex'in gözlerinden yaşlar süzüldü. "*Schatzi*... Ben... Ben gitmeden duramam. Gitmezsem başım çok büyük belaya girebilir."

Gözleri büyüdü. "Ceza mı alacaksın?"

Alex başıyla onayladı. "İtaatsiz bir suikastçininKardeşliğe hiçbir faydası olmaz.""Yani onlar.. " Cümlesini bitirmek istemedi.

"Eğer gitmezsem önümüzdeki hafta kesinlikle burada olmayacağım."

Yutkundu ve midesindeki mide bulandırıcı hissi uzaklaştırmaya çalıştı. "Sana ihtiyacım var Alex," diye fısıldadı. "Eve, yanıma gelmene ihtiyacım var."

"Benim de eve, sana gelmeye ihtiyacım var Anna." Saçının bir tutamını parmaklarına doladı. "Seni terk etmeyeceğim."

Uykuya dalarken umutsuzca ona sarıldı ve uykusu Alex'in ondan alındığına dair rüyalarla bölündü.

Aaron Pazartesi ve Salı günleri provalar sırasında Anna'yı çok yakından izledi. Dans ederken dikkati dağılıyordu ve ne zaman bir durgunluk olsa sessizce durup yere bakıyordu. Dansa başlamak için birden fazla kez dikkatini çekmek zorunda kaldı.

Aaron, Isaak'ın anlayışlı davranıp olayı geçiştirmesine minnettardı. Alex'in sabah ayrılacağını ve bununla başa çıkmakta zorlandığını biliyordu.

Diğer dansçılardan bazıları arkasından mırıldandı ama Aaron onu savunmakta kararlıydı. Onun neler yaşadığına dair hiçbir fikirleri yoktu.

Aaron Salı günü dersten sonra onu evine kadar takip etti. Ertesi sabah Alex erkenden ayrıldığında yalnız kalmaması için geceyi onların evinde geçirecekti. Alex'e ona göz kulak olacağına dair söz vermişti ve Aaron ne olursa olsun sözünü tutacaktı.

Anna bütün öğleden sonra ve akşam boyunca sessiz kaldı, Alex'in elini tuttu ve bir an bile yanından ayrılmadı. Gözleri korku doluydu ve Aaron'ın kalbi onun için çarpıyordu.

Alex ona ne yaptığını söylememişti ama Kardeşlik için özel şeyler yaptığını biliyordu. Daha fazlasını öğrenmek istememişti. Ama Anna'nın gidişine verdiği tepkiye bakılırsa, bu pek de güvenli görünmüyordu. Basit bir

İş seyahati Anna'nın onu çok özlemesine neden olacaktı ama Anna onun geri dönmeyeceğinden korkuyor gibiydi.

Alex ona Anna'yı elinden geldiğince rahatlatmasını söylemişti. Eğer onunla sevişecek birine ihtiyacı varsa, o zaman Aaron'un o kişi olmasını istemişti. bunu yapmak için.

Aaron, Alex'in geri döneceğini ve bir kez daha Anna ile bu kadar yakın olmayı kaldırıp kaldıramayacağını bilmiyordu.

ondan ayrılmıştı. Ama Anna'yı seviyordu ve Alex ne isterse yapacaktı. Belli ki sefaletten içerek kurtulamazdı. Seks yardımcı olabilirdi. Ben'in ölümüyle başa çıkmasına yardım etmişti.

Alex ona özellikle Pazartesi günü döndüğünde Anna'dan haberdar olmasını söyledi. Pazartesi öğleden sonra dönecekti ve Alex eve döndüğünde birinin burada olduğundan emin olmak istiyordu. Aaron Isaak'la konuşmuş ve o gün izin almıştı, böylece Anna eve geldiğinde evde olabilecekti.

Aaron yemekte kendini yabancı hissetti. Masanın etrafında toplananların hepsi Alex, Seth ve Tony gibi büyük adamlardı. Erich ve Greg'le tanışmıştı ama diğerlerinin hiçbiriyle tanışmamıştı. Hepsi de ordudaymış gibi görünüyordu. Eğer bir tür askeri operasyon yapıyorlarsa Anna'nın korkuları mantıklı gelmeye başlamıştı. Alex'in böyle bir şeye karıştığından hiç şüphelenmemişti ama şimdi düşününce mantıklı geliyordu.

Bölüm Elli

Alex karanlıkta uzanmış uyumaya çalışıyordu. Uyuması gerekiyordu ama uyuyamıyordu. Anna bir saat önce uzun bir sevişme seansından sonra ağlayarak uyumuştı.

Onunla sevişmek için inanılmaz bir zaman harcamıştı. Yanında götürmek için onun her parçasını ezberlemek istiyordu. Kendisi yokken ona mutlu anılar bırakmak istiyordu. Sevildiğini bilmesini istiyordu.

Son bir haftadır görevden kaçmanın bir yolunu bulmak için beynini yormuştu ama kaçış yoktu. Gitmek zorundaydı. Anna'yı geride bırakmak zorundaydı. Kendi kendine bunun sadece bir hafta olduğunu söyleyip duruyordu ama bu, Anna'nın hüzünlü gözlerine her baktığında kalbinde hissettiği acıyı dindirmiyordu.

Onun için cesur olmak için çok çabalıyordu, bu da kendisini daha da kötü hissetmesine neden oluyordu. Kahretsin, gittiği için duyduğu suçluluğu ortadan kaldıracak hiçbir şey yoktu. Belki de emekli olma zamanı gelmişti. Ama emeklilik kolay değildi. Babası ölene kadar olmazdı ve Vati'ye veda etmek için acelesi yoktu. Alex henüz Yaşlı olmaya hazır değildi.

"Alex."

Alex fısıltıyla sıçradı. Seth onun üzerinde durdu. Saatine baktı. Saat üç buçuktu. "Kahretsin, neden beni daha önce uyandırmadın?" Onu saat iki buçukta uyandırmaları gerekiyordu, böylece cipleri toplayabileceklerdi.

"Sakin ol, Alex. Çoktan yüklendik. Uyumana ve Anna ile daha fazla vakit geçirmene izin vermek istedik."

Alex rahatladı ve kalbi ısındı. "Teşekkürler, Seth."

"Kalkmak için acele etmeyin. Her şey hazır. Tek yapman gereken Anna'ya göz kulak olmak."

Seth odadan çıkarken içini minnettarlık kapladı. O kadar harika bir ekibi vardı ki Erkekler.

Yanında huzur içinde uyuyan Anna'ya baktı. Yüzü daha dolgundu. Evlendiklerinde olduğundan daha büyüktü. Elini kadının genişleyen karnında gezdirdi ve duygularına yenik düştü. Birlikte yaşayacakları geleceği düşündükçe gözleri doldu.

Mutlu, sağlıklı ve güvendedeydi. Bebek sağlıklıydı. Başka bir şey isteyemezdi. Bebek yaz sonunda, Ağustos'taki doğum gününe yakın bir zamanda doğacaktı. Minik bebeği kucağına almak için sabırsızlanıyordu.

Önce giyinip sonra mı onu uyandırır ya yoksa uyandırdıktan sonra mı diye düşündü.

kalkmadan önce. Onun yanından mecbur olduğundan daha erken ayrılmak istemiyordu. Onu öpmek için eğildi ve adını fısıldadı.

Anna karanlığın içinde yavaşça gözlerini açtı. Alex'in onu sabahın bu erken saatinde neden uyandırdığını hatırlaması bir anını aldı. Hatırladığında ise kalbini bir hüznün kapladı.

"Kalkmak zorunda mısın?" diye fısıldadı.

Alex başıyla onayladı. "Ama cipler dolu. Çocuklar çoktan halletti."

Anna kalbi ısınırken gülümsedi. "Onlar iyi adamlar."

"Evet, öyleler." Eğildi ve onu öptü. "Giyinmem gerek." "Ben de gelebilir miyim?"

Alex kıkırdadı. "Tabii ki."

Anna, Alex'i soyunma odasına ve dolap alanına kadar takip etti.

Anna tişört ve eşofman giyerken Alex siyah BDU pantolon, tişört ve bot giymişti.

"Bunun içinde çok seksi görünüyorsun," dedi.

"Öyle mi?" Sırıttı ve kızın her tarafını görebilmesi için döndü. "Oh, evet," diye kıkırdadı.

Yanına gitti ve kollarını ona doladı. "Oh, *Schatzi*, seni çok özleyeceğim."

"Ben de," diye fısıldadı. Adam ona sarılırken kalbindeki korkuyu görmezden gelmeye çalıştı.

Alt kata, erkeklerin büyük odada takıldıkları yere doğru yürüdüler. Her birine baktı, her birini tanıyor ve önemsiyordu.

Aaron, Seth'in yanındaki koltuklardan birinin kenarına oturdu. Alex'le birlikte odaya girdiklerinde başını kaldırıp ona baktı ve gülümsedi. Onun burada olmasına ve boş bir evde kalmayacağına şükretti.

Frau Gersten içecekleri ve kahvaltılık hamur işlerini hazırlamıştı ve bunlar yeniyordu. Elbette o da burada olacaktı ama Anna'nın fazla bir şeyi yoktu.

onunla bir ilişkim yoktu. Her zaman çok kibar ve saygılıydı, ama özellikle sıcak değildi.

Alex yemeğini yerken ve Sebastian ve Erich ile sessizce sohbet ederken Anna'ya sarıldı. Anna başını Alex'in göğsüne yasladı ama yemek yemedi. Aç değildi. Sadece Alex'le birlikte olmak istiyordu.

Alex ellerini kadının karnında gezdirdi. Bunu çok sık yapardı. Onun bebeği tüm kalbiyle kucaklamasına bayılmıştı.

Kalbindeki korku zaman geçtikçe artmaya devam etti ve çok geçmeden ayrılma zamanları geldi. Alex'le birlikte girişe doğru yürüdü, adamların her birine sarıldı ve sonra Alex'e döndü.

"Seni seviyorum Anna," dedi Alex onu göğsüne bastırarak. "Ben yokken kalbinde seninle olacağım." Onun yanağını okşadı ve gözlerinin içine baktı. "Sana geri döneceğim, *Schatzi*."

Başını sallarken gözyaşları yanaklarından aşağı yuvarlandı. "İyi edersin," dedi çatlak bir fısıltıyla.

Gözleri yaşlarla dolarken gülümsedi. "Beni en mutlu adam yaptın, Anna. Senin kocan olmaktan gurur duyuyorum."

Anna'nın gülümsemesi gözyaşlarıyla birlikte dalgalandı. "Seni çok seviyorum."

Alex onu sertçe öptü ve ona öyle sıkı sarıldı ki nefes almakta zorlandı.

Yavaşça uzaklaştı, dudakları onunkilerde kaldı. Ellerini tuttu ve her iki yüzüğünü de öptü.

"*Ich liebe dich*," dedi yarım yamalak Almancasıyla. Kelimeleri yanlış söylemediğini umuyordu.

"Ah, Anna," dedi kırık bir sesle. "Ben de seni seviyorum. Hem de çok." Gözleri, onun kendi ana dilini konuşmaya çalışmasından ne kadar heyecanlandığını gösteriyordu. İçini çekti ve uzun bir süre onun yüzüne baktı. "Gitmeliyim."

Anna başını salladı, olduğundan daha fazla ağlamamaya çalışıyordu. Alex'le birlikte kapıya doğru yürüdü. Diğer çocuklar çoktan dışarı çıkmıştı.

Alex ona son bir kez sarıldı ve sonra uzaklaştı. "Yakında görüşeceğiz, *mein Schatzi*."

Anna ona cesur bir gülümseme ve küçük bir baş sallama verdi. Ona son bir kez sevgi dolu bir bakış attı ve ardından kapıyı arkasından kapatarak dışarı çıktı.

Pencereye yaklaştı ve adamın ilk cipin ön koltuğuna binişini izledi. Adam arkasına baktı ve ona el salladı. O da el salladı ve Araçlar bir süre sonra kavisli yolun etrafında kayboldu.

Bir süre orada durup pencereden sokaktaki boş yerlere baktı. Aaron arkasından yaklaştı ve ellerini kızın üzerine koydu.

omuzlar.

Boğazından bir hıçkırık kaçtı ve dizlerinin üzerine çöktü. Aaron onun arkasında diz çöktü ve ağlarken ona sarıldı. Gözyaşları yürüyebileceği kadar dindiğinde, onu yatak odasına götürdü ve uyuyana kadar ona sarıldı.

Aaron ders sırasında Anna'yı bir kez daha dikkatle izledi. Sessizdi ama elinden geldiğince iyi dans etmeye kararlı görünüyordu. Bugün dün olduğundan daha fazla odaklanmıştı. Belki de meşgul olmak Alex'i bu kadar özlememesine yardımcı olacaktı.

Diğer dansçıların çoğu ona çok iyi davranıyordu. Anna'yı seviyorlardı. Tatlı ve kibardı.

Travis, Jenna ve Aaron onu yemeğe çıkardılar. Sessizdi ama çok da üzgün değildi. Aaron onun soğukkanlılığına hayran kaldı.

Bölüm Elli Bir

Anna bebeğin hatırı için öğle yemeğini yedi. Zerre kadar aç değildi. Ama bebeğin yemeğe ihtiyacı vardı. O da yedi.

Kalbi Alex için acıyordu. Gideli on iki saatten az olmuştu ve bu gece eve döndüğünde yanında olmayacağını bilmek çok acı veriyordu. Evlerine. Alex'in ona aldığı o güzel ev.

Aaron bu gece onunla kalmayı teklif etmişti ve o da kabul etti. Onun Son zamanlarda rüyaları sıkıntılıydı ve yalnız uyumaktan korkuyordu. Alex'in başına gelenlerle ilgili korkunç rüyalar görüyordu. Onu en çok korkutan şey rüyalarının bazen gerçek olmasıydı ve Alex'in başına bir şey gelme düşüncesi onu dehşete düşürüyordu. Eğer bir şey olursa ne yapacaktı...?

Hayır. Bu konuda endişelenmesinin ona bir faydası yoktu. Eve, onun yanına gelecekti. Söz vermişti. Onun sözüne güveniyordu.

Telefonunun çalması düşüncelerini böldü. Devin'in telefonuydu.

"Alo, Devin."

"Merhaba bebeğim. Nasılsın?" "İyiyim."

"Alex gitti mi?" "Evet."

"Uzakta olduğu için üzgünüm, Anna. Bunun senin için ne kadar zor olduğunu tahmin edebiliyorum."

"Teşekkür ederim Devin," dedi kısık bir sesle, ağlamamaya çalışarak.

"Yarın akşam Büyüklerle otelde akşam yemeği yiyeceğim. Senin de orada olmanı istiyorum. Cuma sabahı Santa Rosa'ya gideceğiz."

"Tamam," dedi Anna uysalca. "Saat kaçta otelde olmamı istiyorsun?"

"Beşte."

Provanan erken ayrılmak zorunda kalacaktı. "Pekâlâ. Provanan sonra otelde üstümü değiştirebilir miyim?"

"Tabii ki. Saat iki gibi otelde olacağım. Tommy ve Tyler da şehirde."

"Pekâlâ," dedi usulca. "Yarın görüşürüz."

Telefonu yanındaki masaya bıraktı ve küçük bir gülümsemeyle arkadaşlarına baktı. Tommy'nin varlığı kesinlikle daha iyi hissetmesine yardımcı olacaktı.

Anna provadan erken ayrıldıktan sonra otele giden otobüse bindi. Isaak bu durumdan pek memnun olmamıştı ama Devin'i sorgulamaması gerektiğini biliyordu. O sabah Aaron'la birlikte stüdyoya gitmişti.

Durağı beklerken alyanslarıyla oynadı. Nişan yüzüğünü evde bırakmıştı, belki Devin'in sadece alyanslara aldırmayacağını düşünmüştü. Onları çıkarmasını istemeyeceğini umuyordu. Onlar takılıyken kendini Alex'e bağlı hissediyordu.

Otobüs otelin önünde durdu ve o da küçük arabasını bavulu otelin lobisine ve asansörlere götürdü. Devin ona otel odasının numarasını mesaj atmıştı ve o da doğruca süite çıktı.

Kapıyı çaldı ve Devin birkaç dakika sonra açtı. Onu derin bir öpücükle karşıladı ve içeri götürdü.

Tom Pendleton kanepede oturmuş, içkisini yudumluyordu. Onu görünce gülümsedi ve selamlamak için ayağa kalktı. "Merhaba Anna. Nasılsın?"

"Güzel, teşekkür ederim," diye cevap verdi.

"Sen?" "Şimdi burada olduğun için çok daha iyiyim."

Anna kıkırdadı, bu da onun sırtmasına neden oldu. "Tommy seni gördüğüne çok sevinecek."

Anna kızardı. "Ben de onu görmek için sabırsızlanıyorum."

"Anna," dedi Devin. "Neden duş alıp akşam yemeği için hazırlanmıyorsun?"

"Affedersiniz," dedi Tom'a ve dönüp Devin'i yatak odasına kadar takip etti.

"Bu gece giyecek seksi bir şeyin var mı?" Devin ona banyoyu gösterirken sordu.

Anna başını salladı ve kısa ve dekolteli mor bir elbise çıkardı. Onu çok hamile göstermeden karnını gizliyordu.

"Güzel. Acele et ve hazırlan. Akşam yemeği saat altı buçukta."

Anna hızla duş aldı, saçını şekillendirdi ve rekor bir sürede makyajını yaptı. Eskiden hazırlanmasının ne kadar uzun sürdüğünü hatırlayarak gülümsedi.

"Anna!" Anna oturma odasına geri dönerken Tommy haykırdı, ayağa fırladı ve hızla ona doğru yürüdü. Onu sıkıca kucakladı ve öptü.

tutkuyla.

Anna utangaç bir ifadeyle onun heyecanlı mavi gözlerine baktı.

"Merhaba, Tommy."

"Tanrım, inanılmaz görünüyorsun Anna." Kadının göğüs dekoltesine baktı. "Gerçekten inanılmaz."

Anna kızardı. "Teşekkür ederim."

"Devin sana göğüs estetiği mi yaptırdı?" diye sordu sessizce.

"Ben...uh." Görünüşe göre Devin ona hamile olduğunu söylememişti. Devin'e baktı, o da gülümseyerek başını salladı. Tekrar Tommy'ye baktı. "Hayır. Ben... hamileyim."

Tommy'nin ağzı açık kaldı. "Nasıl...? Ama düşündüm ki. "

Anna omuz silkti. "Bazen böyle şeyler olduğunu duymuştum."

Tommy'nin yanından geçip onları izleyen Devin'e baktı. Devin'in gözlerindeki bir şey onu tedirgin etti ve hemen Tommy'ye döndü. Acaba evlendiğinden de bahsetmeli miydi diye düşündü ama karar verdi önce Devin'e sormalı.

"Hey, Anna." Tyler ona doğru yürüdü ve sırttı.

"Merhaba Tyler," dedi endişeyle. Noel'de eve geldiğinde onu hırpalamıştı ve şimdi ondan biraz korkuyordu.

Cesaretle göğüslerine baktı ve sırttı. "Kahretsin, çok güzel görünüyorsun Anna." Elini uzattı ve parmağını kızın elbisesinin kenarında gezdirdi.

"Çok güzel."

Yutkundu ve ona ürkek bir gülümseme verdi.

Devin yaklaştı ve onun elini tuttu. "Yemek zamanı."

Büyükler ve Oğulları alt kattaki restoranda buluştular. Uzun ve lezzetli yemeklerini özel bir odada yediler. Birden fazla genç adam Anna'nın yanına gelip göğüslerini okşadı. Ama ona zarar vermiyorlardı, bu yüzden gerçekten çok fazla itiraz edemedi. Ya da hiç. Sadece kendisine belli bir şekilde davranılmasına alışmıştı ve Devin ya da Alex dışındaki erkeklerin kendisine dokunmasından rahatsız oluyordu.

Yemekten sonra Devin onu odalarına geri götürdü.

"Soyun Anna," diye emretti.

Anna kendisine söyleneni yaptı ve Devin'in önünde durdu. Devin ona baktı. Ellerini göğüslerinde ve karnında gezdirdi ve gülümsedi.

"Çok güzel," diye mırıldandı. "Beni soyun."

Anna gömleğinin düğmelerini açıp omuzlarından aşağı itti, sonra da diğer giysilerini çıkardı. Devin yerine Alex'le birlikte olmayı dileyerek hüznlenmesine engel olamadı.

Devin'in gözlerinde bir öfke parıltısı gördü ve bileklerini tutup sıkıca kavradı.

Yüzünü buruşturdu. "Ah," diye inledi. "Devin canımı yakıyorsun."

Onu yatağa doğru çekti ve sırt üstü çevirdi. Ellerini başının üzerinde tuttu ve ona doğru eğildi. "Alex burada değil. Ben varım." Gözleri siyah ve soğuktu. "Dikkatinin bir daha dağılmasına izin verme."

Anna kendini kurtarmak için kollarını çekiştirdi ama adam onu sıkıca kavradı.

"Evet Devin," diye fısıldadı gözyaşlarını kırptıştırarak. Ona zarar verir miydi? Yapmaması gerekiyordu ama bunu ona hatırlatmanın iyi bir fikir olduğunu düşünmedi.

Eğilip kızın boynunu öptü ve bir eliyle göğüslerini okşadı. Diğer eliyle de kızın ellerini tuttu. Adam meme ucunu bükerken kadın inledi.

"Yumuşamışsın Anna," diye mırıldandı göğsüne karşı. Bacaklarını ayırdı ve hızlı bir hareketle içine girdi.

"Aack!" diye haykırdı adam vücuduna zorla girerken. "Lütfen, Devin. Bu acıtıyor."

Ona hınzırca bir sırıtış attı ve ellerini tutarken sertçe itti. Kız acıdan kaçmaya çalışarak kıpırdandı. Uzun zamandır canı yanmamıştı ve artık buna alışkın değildi.

Onun tutuşuna karşı mücadele etti ve dizini vücutlarının arasına sokmaya çalıştı. "Hayır, Devin. Lütfen yapma." Adamın bebeğe zarar vermesinden korkuyordu.

Bu düşünce onu öfkelenbildirdi ve gözleri öfkeyle parladı. "Hayır! Ben bir Yaşlı Hanımefendiyim," dedi buyurgan bir ses tonuyla. "Bana saygılı davranmalısınız."

Devin gözlerini kıstı ve kızın suratına bir tokat attı. "Sakın bana karşı kibirli bir tavır takınmaya kalkma, sürtük."

Adam ona vurduğunda haykırdı ve gözyaşlarının yanaklarından aşağı süzülmesine engel olamadı. Ona karşı savaşmak için tüm gücünü kullandı. Özellikle de bacakları. Dizini kaldırmayı başardı ve onu yataktan kalkabileceği kadar itti, ama adam onu bir adım bile uzaklaşmadan yakaladı.

Adam onu saçlarından tutup yatağa geri çekerken ve yüzünü yatağa doğru iterken çığlık attı. Vücudunun üst kısmını tuttu ve onu hissetti

sikini onun kık yanaklarının arasına bastırđı.

"Hayır!" diye bağırdı ama adam ileri doğru bastırđı ve kıkını yırttı. Anal seks yapmayalı aylar olmuştı ve sanki ilk kez anal seks yapıyormuş gibi hissetti.

Saçlarından tuttu ve yüzünü yatağın içine doğru itti. Nefes alamıyordu ve başının döndüğünü hissetti ve mücadele etmeyi bıraktı. Başını yukarı çekti ve nefes nefese kaldı.

"Sakin bana hayır demeye cüret etme," dedi sıkılmış dişlerinin arasından. Vücut ağırlığını kızın üzerinde tuttu ama başını serbest bıraktı.

Adam boşalana kadar kendini defalarca kıkına sokarken hıçkıra hıçkıra ağladı.

Çekildi ve ayağa kalktı. "Biraz uyu. Sabah erkenden yola çıkıyoruz. Günaydın." Pantolonunu giydi ve kapıyı arkasından çarparak odadan çıktı.

Anna yorganın altına girip top gibi kıvrılırken titriyordu. Ona nasıl böyle davranabilirdi? Alex'in çok kızacağını bilmiyor muydu?

Alex! Sessizce haykırdı. Kalbi sevgili kocasını özlemekten kırılmıştı ama vücudundaki acıya rağmen Alex için ağlayarak uykuya daldı.

Büyük bir odada duruyordu. Etrafında kitap rafları olan bir çalışma odasına benziyordu. Siyahlar giymiş birkaç adam yerde diz çökmüş, başlarını öne eğmiş ve kollarını arkalarına almışlardı. Üstlerinde üç adam duruyordu, tehditkâr görünüyorlardı ve ellerinde büyük makineli tüfekler vardı.

Uzun boylu, siyah saçları kırlaşmış bir adam odaya girdi. Düzgün kesilmiş bir sakalı ve mavi gözleri vardı. Bir an durup adamlara baktı, sonra diz çökmüş adamlardan birini işaret etti. Başka bir adam diz çökmüş adamın arkasından yürüdü ve onu ayağa kaldırdı, sonra da itti. İleri. Adamın yüzü fena halde yara bere içindeydi ama mavi gözleri meydan okuyordu ve sakallı adamın önünde dimdik duruyordu. Onu tanıması gerektiğini hissetti. Bir şeyler hissetti. Ama zihni onu tanımlamayı reddetti. Sanki bir bariyer -zaman, mesafe?- onu adamın kim olduğu bilgisinden ayırıyordu.

Sakallı adam bilinmeyen bir dilde konuştu. Mavi gözlü adam sakallı adama ters ters baktı ve aynı dilde konuştu. Mavi gözlü adam sinirlenmiş ve sakallı adamın yüzüne tükürmüş.

Mavi gözlü adamı öne iten adam elini mavi gözlü adamın omzuna koydu ve onu dizlerinin üzerine çökmeye zorladı. Bu bir mücadeleleydi ve ancak mavi gözlü adam bacaklarına ve dizlerine tekme yedikten sonra Birkaç kez dizlerinin üzerine çökmüş, nefes nefese kalmıştı. Saçlarını çekerek yüzünü sakallı adama bakar hale getirmişti ama gözleri hâlâ meydan okuyordu. Gözleri kısıldı ve tehditkâr bir tonda konuştu. Sakallı adam güldü ve mavi gözlü adam ayağa kalkmaya çalışarak adama doğru hamle yaptı.

Üçüncü adam silahının kabzasıyla mavi gözlü adamın kafasına vurdu ve adam yere yığıldı.

Oda gözden kayboldu.

Elli İkinci Bölüm

"Uyanma vakti Anna," dedi Devin usulca. Devin, Anna'nın ensesini okşadı ve Anna gözlerini açtı, esrarengiz rüya kafasını karıştırmıştı.

"Evet Devin," dedi otomatik olarak. Ona bakmadan doğrulup oturdu. "Hazırlanmak için ne kadar zamanım var?" Baş ağrısının geçmesini dileyerek gözlerini ovuşturdu. Kendini üzgün hissediyordu. Uzun zamandır üzülmemişti. Bundan hoşlanmıyordu.

Devin kolunu onun beline doladı ve omzunu öptü. "Yaklaşık bir saat."

"Evet, Devin," diye fısıldadı. Adam onu bırakana kadar kıpırdamadı ve sonra hazırlanmak için banyoya gitti.

Kahvaltıda Devin'in ona sorduğu soruları yanıtlamak dışında konuşmadı. Yemek yedi, ama sadece bebeğin hatırı için.

Otel odasından çıkarken Devin onun üst kolunu kavradı. Parmağıyla başını kaldırdı ve ona nazik bir gülümseme verdi.

"Dün gece sinirlendiğim için özür dilerim, Anna. I. " İç çekti. "Bu bir Önemli bir hafta sonu ve çok stres altındayım." Onun saçlarını okşadı.

"Seni o şekilde incitmemeliydim."

Anna şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı. Özür mü diliyordu? Bu pek sık olan bir şey değildi. Ona küçük bir gülümseme verdi. "Sorun değil Devin," dedi yumuşak bir sesle.

Onu nazikçe dudaklarından öptü ve geri çektiğinde nefessiz kalmıştı. Nasıl öpüşüleceğini kesinlikle biliyordu.

Devin elini tuttu ve onu aşağıda bekleyen, Washington DC'de kullandıklarına benzer bir limuzine götürdü. O Buluşma'ya giderken yolda olanları hatırladıkça Anna ürperdi ve içeri girip Yaşlı Oğullar'dan bazılarını gördü.

Tommy onu gördüğünde sıcak bir şekilde gülümsedi ve o da gülümseyerek karşılık verdi.

Yaşlıların geri kalanı ve oğulları kısa bir süre sonra geldi ve limuzin San Francisco'nun kuzeyine doğru ilerleyerek kaldırımından uzaklaştı.

Devin diğerk İhtiyarlarla konuştu ve kolunu Anna'ya doladı. Zaman geçtikçe ve Devin onu yanından ayırmadıka vücudunu bir rahatlama kapladı. Tommy'yle vakit geçirmekten rahatsız olmazdı ama Devin'den bunu istemeye cesaret edemiyordu. Onu tekrar kızdırmak istemiyordu.

Anna pencereden dışarı baktı ve dalgın dalgın alyanslarıyla oynadı. Yeniden Alex'le birlikte olmanın hayalini kuruyordu. *Sadece birkaç gün sonra evde olacaktı.*

Sabahın ortasında yoğun ağalık ve tepelik bir alana vardılar. Devasa imenlik bir alana giden yolda birkaç uzun kulübe sıralanmıştı. Yaz Buluşması'ndaki gibi, ama orada gl yoktu. Sadece ağalar vardı. Alanın uzak tarafının ortasında cilalı taştan dev bir kartal oturuyordu. Alanın diğerk  tarafında büyük pavyonlar sıralanmıştı. Burada son Buluşma'dakinden çok daha fazlası vardı.

Dışarı ıktılar ve Devin onu kartala yakın bir yerde kurulmuş olan en büyük pavyona götürdü. Maggie ve Ian orada onları bekliyorlardı.

"Herhangi bir sorun var mı?" Devin, vardıklarında Ian'a sordu.

"Hayır, efendim. Kızlar burada ve hazırlanıyorlar. Başka kimse gelmedi.

hen

z." "Güzel." Devin Anna'ya döndü. "Mcevherlerini ıkar. Hepsini."

Anna şaşkınlıkla Devin'e baktı. "Ama Dev-"

Sert bakışları onu sözünün ortasında durdurdu. "Burada Alex'in karısı değilsin.

Sen benim Sahibemsin. Karışıklık olmasını istemiyorum. Al. ıkar. ıkar."

Anna bir minderin üzerine oturdu ve bileziğini, kolyesini ve yüzüklerini çıkardı. Maggie ona ipek bir çanta uzattı ve üzerini değirtirdikten sonra giysilerinin yanına koyacağını söyledi.

"Teşekkür ederim Maggie," dedi Anna yumuşak bir sesle.

Mücevherleri çantaya koydu ve Maggie'ye geri verdi. Kendini ıplak ve savunmasız hissediyordu.

Devin onun arkasına geçti ve evlenmeden önce taktığına benzer bir kolyeyi boynuna taktı. "Maggie, üstünü değirtir ve sonra onu geri getir."

Maggie, "Evet, Efendim," dedi ve Anna'nın elini tutarak onu ormanın içinden büyük bir ahşap kulübeye götürdü.

Anna yaklaşırken kıkırdamaları ve sohbetleri duyabiliyordu. Kadınlar onu hep bir ağızdan selamladılar ve Anna endişeyle gülümseyerek merhaba dedi. Onun

Yaşlı bir hanımefendi olarak kendime olan güvenim dün gece

Devin'in tecavüzü. Belki Almanya'da ona saygılı davranılabilirdi ama burada değil.

Maggie onu küçük bir odaya götürüp yağlar ve parfümlerle hazırladıktan sonra diz boyu beyaz bir elbise giydirdi. Elbise her zamanki gibi şeffaftı ama göbeğini gizlemek için beli kemer şeklindeydi. Üst kısmı göğüslerini zar zor kapatıyordu.

Anna döndüğünde Devin onların köşkünde şezlonglardan birinde uzanıyordu. Kaveh ve diğer iki Ölümsüz de oradaydı. Neden orada olduklarını merak ederek onlara endişeyle baktı.

Devin gülümsedi. "Güzel, dönmüşsün." Ayağa kalktı ve onu pavyonun ikinci odasındaki yatağa götürdü. "Uzan."

Kaveh onları takip etmiş ve dev bir bronz heykel gibi onun başında dikilmişti.

Devin'e baktı ve sonra yatağa sırt üstü uzandı. Onunla seks mi yapacaklardı?

Devin onun ellerini tuttu ve Kaveh yatağa oturup ellerini karnına koymak için elbisesini yukarı kaldırırken onları tuttu.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu titreyen bir sesle.

"Bebeği kontrol ediyorum," dedi gözlerini kapatıp konsantre olarak.

"Neden?" Elleri teninde gezdiren Kaveh'in gülümsemesini izlerken Anna'nın üzerine mide bulandırıcı bir his çöktü.

"Çünkü hazır olduğundan emin olmalıyım." Altın rengi gözlerini açtı ve sabit bir şekilde ona baktı.

"Hazır mısın? Ne için hazır?"

Kaveh'in yüzüne bir sırıtma yayıldı ve Devin'e baktı. "Ona söylemedin mi?"

Anna iki adamın arasına baktı. Bir şeyler yanıştı. Çok yanlış.

"Düşünmek istediği şeyi düşünmesine izin vermek daha eğlenceliydi." Devin kıkırdadı.

Korkudan gözleri yaşardı. "Devin, neden bahsediyorsun?"

Devin ona öyle soğuk gözlerle baktı ki, iliklerine kadar üşüdü. "Senin bebeğin. Onu sana ben verdim. Ben'in bebeği değil. Kaveh'in. Bu gece benim olsun diye seni hamile bıraktı. Bir kurbana ihtiyacım var."

O konuşurken Anna'nın gözleri dehşet içinde açıldı. Onun bebeği! Onun ve Alex'in bebeği. Hayır, bu doğru olamazdı. Başını salladı ve ayağa kalkmaya çalıştı. "Hayır, hayır, Bu benim bebeğim. Benim ve Alex'in."

İkisi de güldü ve onu yatağa yatırdılar. "Hayır, Anna. Onu benim için taşıyorsun. Ölümsüz bir bebek çok güçlüdür. Kardeşlik'teki konumumu sağlamlaştırmak için tam da ihtiyacım olan şey." Devin hınzırca sırıttı. "Ve onu senden alacağım. Bu gece. Beni durduramazsın."

"Hayır!" Anna çığlık attı ve ayağa kalkmak için elinden geldiğince mücadele etti. Ama iki adam ondan çok daha güçlüydü.

Devin ellerini indirdi ve Kaveh kocaman ellerinden biriyle ayak bileklerini tuttu, diğeriyle de kocaman sikini dışarı çıkardı. "Sadece son dakika... infüzyonu diyelim mi?" Kaveh dedi ve bacaklarını açtı. Tekme atamaması için dizlerini göğsüne doğru tuttu ve kendini bastırdı. vücudunun içinde.

Adam daha da içeri ittikçe midesi çalkalandı. Adam özellikle derine indiğinde çığlık attı. "Rahminde olmamdan hoşlanmıyor musun, Anna?" Kaveh alaycı bir tavırla sordu. "Canım yanıyor."

Her itiş vücudunda acıya yol açıyordu. Onu o kadar sıkı tutuyorlardı ki, orada yatmaktan ve onu almaktan başka bir şey yapamıyordu. Hıçkırarak durması için yalvardı ama adam onu duymazdan geldi. İnledi ve zevk aldı.

O ağlarken.

Kendini onun rahmine boşaltırken son bir hamle daha yaptı ve inledi.

Adam çekip gittiğinde inledi ve onu bıraktıklarında acı içinde karnını tutarak yan tarafına yuvarlandı. Gözyaşları yüzünden yüzü ıslaktı ve kalbi öleceğini düşündürecek kadar ağrıyordu.

Alex bunun olmasına izin vermezdi. Bu hafta sonu neden çağrılmak zorundaydı? Eve döndüğünde Devin'in ne yaptığını öğrenince çok öfkelenenecekti.

Hayır, Devin'in bebeği almasına izin veremezdi. O onların bebeği idi. Ama değildi. Devin'in bebeği idi.

Ama ya Devin yalan söylüyorsa? Bebeği neden istiyordu? Onu nasıl alacaktı? Onu aldığı gibi onu da alır mıydı? Kastettiği bu muydu?

Doğru düzgün düşünemiyordu. Çok kötü canı yanıyordu. Belki biraz kestirmek kafasını toparlamasına yardımcı olurdu. Gözlerini kapadı ve Alex'i düşünmeye çalıştı. Sevgili Alex'ini.

Elli Üçüncü Bölüm

Anna yüzünde serin bir esintiyle uyandı. Kafasını kaldırdığında uzakta insanlar gördü ama pavyon boştu.

Koş.

Kaçmak zorundaydı. Devin'in bebeğini almasına izin veremezdi. Hayır. Kaçacaktı. Alex onu bulacaktı.

Etrafına bakındı ve yavaşça doğruldu. Ayakkabıları görünürde yoktu ama bu onu durduramazdı. Kaçmak zorundaydı. Yol uzak değildi ve orada orada dükkanlar vardı. Aaron ya da Wilhelm'i arayabilirdi. Ona yardım edebilirlerdi.

Yavaşça ayağa kalktı ve pavyonun perdeli arka tarafına doğru geri çekildi. Etrafta bir açıklık aradı ve oradan içeri süzüldü. Etrafına baktığında ormana doğru giden belli belirsiz bir patika gördü. Herhangi bir hareket olup olmadığına dikkat ederek patika boyunca sessizce süründü. Ağaçlardan başka bir şey görmedi ve bu sefer daha hızlı ilerlemeye devam etti. Kayalar ayaklarını kesiyordu ama duramazdı; kaçmak zorundaydı.

Bir ses duydu ve durup yere çömeldi. Nefesini tutarak etrafına bakındı ve yakında bir adam gördü. Belli belirsiz tanıdık geliyordu ama adını bilmiyordu. Kıyafetinden Devin'in Malikânesi'nden olduğunu tahmin etti. Çalıların arasında saklandı ve sürünerek uzaklaştı.

Birkaç dakika sonra durup arkasına baktığında adamın gitmiş olduğunu gördü. Anna rahat bir nefes alıp doğruldu ama elinden geldiğince hızlı yürümeye devam etti. Taşlar ve dallar ayaklarını kesiyordu ama şimdi bunu düşünemezdi. Birkaç dakika daha yürüdükten sonra patika durdu.

"Hayır!" diye bağırdı usulca.

Etrafına bakındı ama patıkaya dair hiçbir iz göremedi. Bir sonraki adımda ne yapacağını düşünürken arkasından bir bağırış duydu. Döndü ve az önceki adamın ona doğru yürüdüğünü gördü. İçgüdüleri devreye girdi ve ağaçların arasından olabildiğince hızlı koşmaya başladı. Adamın ayak seslerinden çok geride olmadığını anladı ve umutsuzca saklanacak bir yer aramaya başladı. Ondan kaçamazdı. Saklanmak zorundaydı. Koşarken ağaçlara baktı ama yeterince hızlı tırmanamayacaktı.

Birden önündeki zemin kayboldu ve bir setten aşağıya, bir dereye doğru kaymaya başladı. Çok soğuk bir dereye. Adamın bağırıldığını duydu ve başını kaldırıp derenin karşısındaki sarmaşıkların arkasında bir gölge gördü.

Saklanma yeri mi?

Dondurucu suyun içinden tırmanarak geçti ve sık bir mağaraya dönüşen dar bir patika buldu. Sarmaşıklar sarmaşık değil, böğürtlen çalılardı. Dikenleri görmezden geldi ve kalın yaprakların arasından geçerek, tam adam mağaranın tepesinde belirdiğinde gölgede kayboldu. karşıdaki set. Çalılarının arasından onu görebiliyordu ama o kendisini göremiyor gibiydi. Rahatlayarak sessizce iç çekti.

Arkasında iki adam daha belirdi ve etraflarına bakındılar.

"Onu aşağı inerken gördüm," dedi ilk adam. "Bu taraftan gitmiş olmalı."

Setten aşağı indiler ve derenin kenarında durdular. "Çok uzağa gitmiş olamaz. Yalınayak."

Ayrıldılar, derenin kıyısında ters yönle gittiler ve ilk adam dereyi geçip diğer tarafa tırmandı ve saklandığı yerin çok yakınından geçti. Adamın ayak sesleri kaybolana kadar nefesini tuttu.

Anna rahatlayarak iç çekti. Güvendeydi... şimdilik. Öne doğru eğildi ve başını ellerinin arasına aldı. Hem içi hem de dışı acıyordu. Ayakları morarmış ve kesilmişti ve dikenlerden kaynaklanan sıyrıklar batmaya başlamıştı. Soğuktan ve korkudan titriyordu; dereye düştüğü için hâlâ ıslaktı.

Ne kadar beklemesi gerekecekti? Bunu iyi planlamadığını fark etti. Ya da hiç. Sadece koşmuştu. En azından ayakkabılarını araması gerekirdi. O zaman bu kadar dezavantajlı olmazdı.

Anna uzun bir süre hiçbir şey duymadı ve Buluşma'dan daha da uzaklaşmaya karar verdi. Uzaklaşmak zorundaydı.

Saklandığı yerden sürünerek çıkarken adamların bağırıldığını duydu. Nefes nefese kaldı ve tam adamlar görüş alanına girerken kendini mağarasına geri attı. Devin tepenin başında durdu. Bu mesafeden bile onun yüzündeki öfkeyi görebiliyordu. Birkaç dakika etrafına bakındı ve gözleri onun saklandığı yere kilitlendi. Devin'in kendisine baktığını hissedebiliyordu. çalılarının arasında.

"Anna, kaçman çok aptalcaydı," dedi sakın bir sesle, setten aşağı inerken. "Seni her zaman bulacağım. Sana hâlâ bağlıyım. Seni hissedebiliyorum."

Sızlanmamak için elini ağzına kapattı. Onun Adam onun saklandığı yere doğru yürürken gözleri büyüdü. Olabildiğince geriye çekildi ama bu yeterince uzak değildi.

Adamlara dönerek, "Şu çalılardan kurtulun," dedi.

Birkaç adam öne çıktı ve sarmaşıkları çekti. Dikenler ellerini ısırırken küfrettiler ama sarmaşıkları kenara çekmek için dalları aldılar.

Koruması yavaş yavaş ortadan kaybolurken Anna karanlığın içinde büzüldü.

Sarmaşıklar yok olduğunda ve Devin görülebildiğinde, Devin mağaranın girişinde durup kaşlarını çatarak ona baktı.

"Çok aptalca, Anna."

Kolundan tutup onu ayağa kaldırdı. Adam onu mağaradan dışarı çekip ayak bileği derinliğindeki dondurucu suda ayakta durmasını sağlarken acı içinde haykırdı.

"Bok gibi görünüyorsun. Kendini temizle."

Anna titredi ve ona baktı. "Burada mı?"

"Evet." Gözleri kısıldı ve karardı.

Titreyen bacaklarıyla eğildi ve buzlu suyu kollarına ve bacaklarına sıçrattı.

"Daha hızlı," diye homurdandı Devin, sonra onu öne doğru iterek suyun içinde ellerinin ve dizlerinin üzerine düşmesini sağladı.

Çılgılık attı ve suyun soğüğünden kaçmaya çalışarak hızla ayağa kalktı ama Devin saçlarından tutup onu geri çekti. Onu birkaç metre ileriye, suyun daha derin olduğu yere çekti ve suyun altına daldırdı. Soğuk vücudunu sararken ciyakladı ve nefesi kesildi. Saçlarını yumruğunun etrafına daha da sıkı sarmadan önce onu bir anlığına dışarı çekti. Bir kez daha, yüzünü suyun altına iterek onu aşağıya doğru zorladı. Adam onu yukarı çekerken nefes nefese kaldı.

"Devin, pl-" diye nefesini tuttu ve Devin onu tekrar altına itti. Onu suyun altında tuttu ve kız onunla mücadele etti. Devin onu sudan çıkardı. karanlığın onu ele geçirdiğini hissetti.

Onu kıyıya sürükledi ve kayaların ve çamurun üzerine itti. Su öksürürken elleri çamura battı. Islak saçları yüzüne ve vücuduna yapışmıştı. Soğuktan ve dehşetten titriyordu.

"Ayağa kalk," diye hırladı ve onu saçlarından çekerek kaldırdı.

Bacakları o kadar kötü titriyordu ki tekrar yere düştü. Devin hırlayarak onu tekrar ayağa kaldırdı ve saçlarından tutarak ileri doğru çekti. Ayağa kalkmak için mücadele etti ve sonra onu setin yukarısına doğru sürükledi.

"Yürü."

Kollarını titreyen vücuduna doladı ve ağaçların arasından yavaşça topallayarak tarlaya geri döndü. İsteddiği kadar hızlı gitmediğinde onu itti.

Köşke geri döndüklerinde Anna hâlâ sıırıslıklamdı. Devin onu yatak odasına götürdü ve bir çift deri kelepçe çıkardı.

"Olman gereken yerde kalacağın konusunda sana güvenemediğim için.

....." O koydu bileklerine kelepçeler taktı ve onları destek direklerinden birine bağıladı.

"Ben

yerinde kaldığından emin ol." Kızın güvende olduğundan emin olunca Ian'a gözcülük yapmasını söyledi. "Ona hiçbir şey vermeyin. Battaniye ya da yemek."

Anna başını direğe yasladı ve gözyaşları yanaklarından aşağı yuvarlandı. Başladığı yere geri dönmüştü ama şimdi üşümüş, ıslanmış ve morarmıştı. Elinden geldiğince direğin etrafında bir top gibi kıvrıldı ve gözlerini kapattı. Kendine daha kötü durumlarda da bulunduğunu söylüyordu ama onlar sadece fiziksel olarak daha kötüydü. Dayanamadığı şey kalbindeki acıydı.

Tırnaklarını avuçlarının içine geçirdi.

Alex! Kalbinden haykırdı. Alex lütfen! Sana ihtiyacım var.

Onu düşünmek kalbini ısıttı ve birkaç gün içinde onu göreceği bilgisine umutsuzca sarıldı. Birkaç gün sonra dünyada her şey yoluna girecekti. Birkaç gün daha hayatta kalabilirdi. Sonra Alex Devin'e yaptıklarının bedelini ödetecekti. Buna hiç şüphe yoktu.

Yorgun bir uykuya dalarken düşüncelerini Alex'in dönüşüne odakladı.

Elli Dördüncü Bölüm

Anna kelepçelerinin çözüldüğünü ve kaldırılıp yatağa yatırıldığını hissetti. Devin'in öfkesi yatışmış mıydı? Gözlerini açtı ve kendisini Kaveh'in altın gözlerine bakarken buldu.

"Kaçmaya çalıştığını duydum kızım. Bu iyi bir fikir değildi."

Soğuktan kaskatı kesilmiş bacaklarını uzatırken Anna yüzünü buruşturdu. Elbisesini çıkardı ve battaniyeyi üzerine örttü.

"Birazdan sıcakken geri geleceğim. Soğuk vücudun becermek istediğim bir şey değil. Sıcak eti tercih ederim."

Onun uzaklaşmasını izledi ve sonra uzanıp akşam gökyüzüne baktı. *Sadece birkaç gün daha.*

Bir süre sonra geri döndüğünde güneş batmış ve insanlar Kartal'ın önünde toplanmaya başlamıştı. Son Buluşma'da gördüğü politikacıların çoğunu gördü.

Alanın çeşitli yerlerinde mangallar kurulmuştu. Anna ısınmak için olduğunu tahmin etti. Akşam oldukça serindi.

Kaveh pavyonun yan tarafını kapattı ve battaniyesini çekti. Onun yanına oturdu ve kalçasını okşadı. "Çok daha iyi." Ona sertçe baktı. "Bağırma yoksa sana vururum."

Adam onu ters çevirip kalçalarını yukarı kaldırırken Anna'nın gözleri büyüdü ve başıyla onayladı. "Arkadan sevişmeyi seviyorum. Çok daha derine inebiliyorum."

Anna onun vücudunu istila ettiğini hissedince ürperdi. Tanrım, adam haklıydı. İnledi ve çığlıklarını bastırmak için yüzünü yastığa gömdü.

Bu bebek için iyi olamaz, diye düşündü. Kaveh'in siki vücudunun derinliklerine girerken karnı kasıldı.

Kadın onun etrafında sıkılaştıkça adam alçak bir inilti çıkardı. Acıdan gözyaşları yanaklarından aşağı akıyordu. Adam sertçe itti ve kadın çığlık atmamak için yastığı ısırды. Sanki hiç bitmeyecekmiş gibi geliyordu ama adamın içinde zonkladığını ve inlediğini hissetti ve sonra ondan çekildi. Yastığı göğsüne bastırdı ve bir top gibi yan tarafına yuvarlandı. Karnına hâlâ kramplar giriyordu.

Etrafına uzanıp elini karnına koydu ve memnun görünüyordu. "Zamanı geldiğinde Ian seni yukarı çıkaracak," dedi ve ayağa kalkıp

beyaz ipek bir tunik ve pantolon giyiyor.

Anna ona bakarken acıyla yüzünü buruşturdu.

"Merak etme. Çok uzun süre acımayacak." Ona sert bir bakış attı.

"Sakın kaçma. Kaçarsan seni bulurum. Ve beni peşinden koşturursan bu hiç hoş olmaz."

Anna başını salladı ve o da uzaklaştı.

Maggie bir süre sonra pavyona geldi ve temizlenmesine yardım etti. Saçlarını taradı ve yüzünü yıkadı. Anna'nın kesiklerini temizledi ve sonra ona daha önce giydiğine benzer başka bir beyaz elbise giydirdi, ancak bu elbisenin yan tarafında bir yırtmaç vardı.

Maggie Anna'nın hazır olduğunu söylediğinde, Anna neler olup bittiğini izlemek için pavyonun diğer tarafına gitti.

Devin'in konuştuğunu duyabiliyordu ama oturduğu yerden Kelimeler karmakarışık geliyordu. Toplantının üzerinde dumanlı bir pus vardı ve adamlar dikkatleri Devin'e kilitlenmiş bir şekilde çimlerin üzerinde oturuyorlardı. O durakladığında gülümseyip başlarını salladılar ve birkaç kez alkışladılar. Beyaz cübbelerini giyen Yaşlılar, Devin'in arkasında tahtlarında oturuyorlardı.

Anna, Washington DC'de kendisini inciten koyu tenli senatörü görebiliyordu. Yanında yaşlı, beyaz saçlı bir adamla birlikte kalabalığın en önünde oturuyordu. Anna bir seçimle ilgili bir şeyler hatırladı. O şimdi başkan mıydı?

Anna, Jamie'nin her zamanki hoş, boş bakışıyla platformun kenarında oturduğunu görebiliyordu. Malikânedeki kızlar çıplaktı ve erkeklerin kenarında oturuyorlardı. Herkesin gözlerinde hafif bir donukluk var gibiydi.

"Bu duman da neyin nesi?" diye fısıldadı Maggie'ye.

"Havadan gelen bir çeşit uyuşturucu. Erkekleri rahatlatıyor ve iyi vakit geçirmelerine yardımcı oluyor. Ayrıca cinsel dürtülerine de yardımcı oluyor."

"Oh."

Anna ara sıra kelimeleri seçebiliyordu. Ekonomi. Depresyon. Sosyalizm. Konuşmasının sonunda erkekler yüksek sesle alkışladı ve tezahürat yaptı.

Kaveh sahneye çıktı ve Devin'in önderliğinde ülkenin ne kadar çok şey başaracağından bahsetti. "Elbette böyle büyük işlerde her zaman bir fedakârlık olması gerekir."

Ian, Anna'nın yanında belirdi ve ona kalkmasını işaret etti. Onu Devin'in beklediği platformun yanına kadar götürdü. Platformda, bir masanın yanında sessizce duran Jamie'yi gördü.

Ian onun koluna girdi ve platforma çıkmasına rehberlik etti. Devin onun yakında durduğunu gördü ve ona hınzırca bir gülümseme verdi.

"Ian. " diye başladı Anna.

"Sessiz ol," diye

tısladı. Anna

dudağını ısırdı.

Devin Jamie'nin yanına gitti. "Jamie, aşkım," diyerek yanağını okşadı ve Jamie ona hayran gözlerle baktı. "Benim için her şeyi yapmaya hazırsın, değil mi?"

"Evet, Efendim," diye yanıtladı.

Devin gülümsedi. "O zaman kendini kölelik bağlarından kurtar." Platformun yan tarafındaki bir direği işaret etti ve sonra onu oraya götürdü. Direğin yanında durmasını sağladı ve ardından göğüs ucu halkalarına, göbek halkasına ve am halkasına zincirler taktı. "Halkaları vücudundan çıkar."

Anna'nın ağzı şok içinde açıldı ve Jamie halkaları vücudundan uzaklaşarak direktten uzaklaşmaya başladığında nefesi kesildi. Zincirler o kadar kısaydı ki kendini direğe doğru itebildi ve zincirler gerildiğinde bunu yaptı.

Anna onun neredeyse zevkle inlediğini duyabiliyordu. Aşağıdaki adamlar aç gözlerle onu izliyorlardı. Jamie geri adım attı ve amının dudakları gerildi ve sonra halka vücudundan koparıldı. Coşkuyla haykırdı ve erkekler alkışladı. Ardından göbek halkası geldi ve erkekler yine tezahürat yaptı. Daha da geri adım attığında bacağından ve karnından kan akıyordu. Göğüsleri dümdüz dışarı uzandı ve son bir çığlıkla meme ucu halkaları gevşedi.

Erkekler onaylayarak bağırdılar. Anna bazılarının kendilerini okşadığını görebiliyordu ve bu onu hasta hissettiriyordu.

Jamie nefes nefese durdu ve Devin yanına gidip alnından öptü. Elini kaldırdı ve adamlar sustu.

"Ben artık senin efendin değilim, sevgilim. Yine de benim için her şeyi yapar mısın?"

"Evet. Yapacağım."

"Benim için ne yapacaksın?"

"Ne yapmamı istersen." Kadın ona hayran gözlerle baktı. Artık göğüslerinden de kan damlıyordu.

Devin sahnenin arka tarafındaki bir masayı işaret etti. Üzerinde birkaç bıçak ve diğer keskin nesneler duruyordu. Devin alçak bir sesle, "Kendine zarar ver," dedi.

Jamie masaya doğru yürüdü ve masaya baktı. Bıçaklardan birini seçti ve Devin'e dönüp ona baktı.

Devin gülümsedi. "Benim için meme uçlarını keser misin?"

Jamie ona gülümsedi ve göğüslerine baktı. Kanlı meme uçlarından birini çekti ve bıçağı altına soktu. Göğsü yerine düştü ve meme ucu yerinde kaldı. Erkekler alkışladı. Devin ona bıçağı önündeki taş mangala atmasını işaret etti. Aynı şeyi diğer meme ucuna da yaptı ve onu da ateşe attı.

Anna kusmamaya çalışarak yere baktı. Belki de Devin'in onu bütün gün beslememiş olması iyiydi, gerçi yemek yemediği için başı dönmeye başlamıştı.

Devin adamlara baktı. "Benim için başka ne yapabilir ki?" diye sordu sırtarak.

Kalabalıktan bağırışlar yükseldi ve Devin güldü. Jamie'yi koltuğa oturttu.

ayaklarını kalçalarının yanına koyarak amını erkeklerle gösterdi. "Benim için amını kesmeyecek misin? Ama klitorisini bırak."

Jamie tekrar gülümsedi ve Anna kızın tam olarak ne yaptığını göremediği için şükretti. Ama erkekler görebiliyordu ve tezahürat edip cesaretlendirici bağırışlarda bulundular. Anna kızın Devin'e deri parçaları uzattığını ve Devin'in de bunları ateşe attığını gördü.

Anna'nın boğazındaki safra yükseldi ve dizlerinin üzerine düştü. Bacakları artık onu desteklemiyordu ve yere baktı. O ve Devin bu kızla zaman geçirmişlerdi. Neden ona bu korkunç şeyleri yaptırıyordu? şeyler?

Birkaç dakika sonra Jamie'nin inlediğini duydu ve başını kaldırıp Devin'i arkasında, elleri bacaklarının arasında gördü. Jamie ona yaslanmıştı ve öyle hareket ediyordu ki, onu boşaltmak için klitorisini ovuyor olmalıydı. Jamie bir dakika sonra çığlık attı. Büyük orgazm çığlıklarından biriydi bu. Anna onları iyi tanırdı. Acı ve zevk birbirine karıştığında gerçekleşirdi.

Anna ışıktaki parlayan bir bıçak gördü. Devin bıçağı yukarı doğru kaldırdı ve Jamie homurdandı.

"Klitorisin için teşekkür ederim, sevgilim." Devin ateşe bir şey attı. Adamlara baktı. "Biraz daha yapsın mı?"

Adamlar yine tezahürat yaptı. Neden bu kadar kana susamışlardı?

Devin bıçağı tekrar Jamie'ye verdi ve o da önce bir göğsü sonra diğerini kesmeye başladı. Devin ikisini de ateşe attı.

Jamie'nin bacaklarını açarak masaya uzanmasına yardım etti. Anna tekrar gözlerini kaçırmadan önce bacaklarının arasındaki kanlı deliğe bir an göz attı.

"Seni sikeyim mi sevgilim?"

"Lütfen," diye inledi Jamie.

"Seni neyle sikeyim?"

Jamie cevap vermeyince Anna başını kaldırıp baktı. Jamie masanın üzerindeki bir şeyi işaret ediyordu.

"Bu mu?" Devin uzun bir metal parçası aldı. Dört kenarı ve keskin bir ucu vardı. Yaklaşık beş santimden başlıyordu ve diğer ucunda bir sapa dönüşmeden önce yaklaşık beş santimetrelilik bir alanı kaplıyordu. Yaklaşık Üç ayak uzunluğunda.

"Hayır," diye fısıldadı Anna. Onu öldürecekti.

Jamie başını salladı ve Devin'e gülümsedi. "Lütfen. Lütfen beni bununla becer."

Devin hafifçe gülümsedi ve adamların görmesi için garip kılıcı havaya kaldırdı. Bağırılar ve alkışladılar. Devin parmağını jilet gibi keskin bir kenarda gezdirdi ve bir kesikten sızan kan çizgisini kalabalığa göstermek için yukarı kaldırdı. Adamlar daha çok tezahürat yaptı.

Anna onu Jamie'nin kanlı amının girişine yerleştirdiğini ve içine bastırıldığını gördü. Jamie acı içinde haykırdı ama daha fazlası için yalvardı. Anna, Devin'in onu yavaşça sikmesinin dehşet içinde izledi. Önce sadece birkaç santim, sonra daha fazlası. Jamie daha fazlası için yalvardı ve Devin her itişte vücudunun daha da derinliklerine girdi. Kan yerdeki bir kaseye damladı. Devin metal direğin en az bir ayağını içeri bastırırken Jamie kendinden geçmiş bir çığlık attı. Daha fazla kan damladı.

Jamie yalvarmaya devam etti. Artık midesinde olmalıydı ve hâlâ yalvarıyordu.

"Daha fazla!" diye bağırdı, kalçalarını sanki bir erkekle sikişiyormuş gibi hareket ettirdi.

Devin'in gözleri, direğin yarısını onun içine iterken heyecandan kocaman olmuştu. Jamie öksürdü ve ağzından kan geldi. Yine de daha fazlası için yalvardı.

"Kendini tamamen bana teslim edecek misin Jamie?" "Evet!" diye haykırdı.

Devin geri çekildi ve her şeyi Jamie'nin vücuduna sapladı. Jamie son bir korkunç çılgılık attı ve sonra hareketsiz kaldı. Üç ayak uzunluğundaki keskin metal, amından vücuduna saplanmıştı. Ortalık bir an için sessizleşti ve ardından oturan erkeklerden tezahüratlar yükseldi. Devin direği birkaç kez çevirdi ve sonra çekip çıkardı. Kan serbestçe kâseye aktı ve beyaz cübbesinin altına sıçradı.

Dizlerinin üzerine çöktü ve vücudundan akan kanı yaladı ve sonra Anna'yı ayağa sürükleyen Ian'a işaret etti. Anna direndi ve Ian onu kaldırıp Jamie'nin cesedinin önüne koydu. Devin onun saçlarını tuttu.

"Onun can suyunu iç. Ne de olsa onu bu noktaya getirmeme sen yardım ettin." Anna başını salladı ve Devin Anna'nın başını eğmeye zorladı.

"Yala," diye emretti.

Anna dilini uzattı ve küçük bir yalama yaptı. "Daha fazla," diye homurdandı Devin.

Dilini kanlı etin üzerinde gezdirdi ve sonra Devin onu serbest bıraktı. Onu.

Ian onu platformun kenarına götürdü ve orada yatağa uzandı. dizlerinin üzerine çökmüş, gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyordu. Zavallı Jamie.

Devin, "Bana bağlanmak isteyen herkes gelsin ve onun canının tadına baksın," diye duyurdu.

Başkan platforma doğru ilerlerken ve adamlar arkasında sıralanırken Devin dolu kâseyi aldı. Devin kâseyi aldı ve içmeleri için önce Yaşlılara, sonra da Oğullara uzattı.

Anna daha fazla izleyemedi ve olduğu yerden başka bir şey düşünmeye çalışarak yere baktı. Ama kan tadı ağzından gitmiyordu ve aklına başka hiçbir şey gelmiyordu.

Sonunda erkekler bir kez daha yerlerini aldı ve Devin sahnenin ortasına çıktı.

"İstekli bir fedakarlık tatlıdır. Ama isteksiz bir fedakârlık daha da tatlıdır." Devin, Anna'yı ayağa kaldıran Ian'a başıyla işaret etti.

Ian onu ikinci bir masaya sürükleyip üzerine oturturken kadın ondan uzaklaştı. Adamlardan gelen endişeli mırıltılar etrafı doldurdu.

Devin gülümseyerek, "Onu öldürmeyeceğim," dedi. "O çok değerli." Adamlar güldü.

Devin ona doğru yürürken Anna titredi. Başını salladı ve geri çekilmeye çalıştı ama Ian onu yerinde tuttu. Ölümsüzler Kaveh, Val ve Sohrab onun yanına yürüdü ve Ian onu serbest bıraktı. Anna kaçmaya çalıştı ama Ölümsüzler onu yakalayıp masanın üzerinde tuttu. Val kollarını, Sohrab kalçalarını tuttu. Kaveh Devin'in yanında duruyordu.

Devin elbisesini kaldırdı ve karnını okşadı. "Şu küçük yumruya bakın. Karnında Ölümsüz bir bebek var. Aradığım kurban bu." Anna çığlık attı. "Hayır!"

Tekmeleyerek ve çığlık atarak Devin'e saldırdı. Kaveh gelip onun diğer tarafında durarak daha fazla hareket edememesi için onu tutmak zorunda kaldı.

Devin'e baktı ve gözleriyle ona yalvardı. "Lütfen, Devin," diye yalvardı. "Bunu yapma."

Gözleri kısıldı ve burun delikleri açıldı. "Bana adımla hitap etmeye nasıl cüret edersin, köle," diye hırladı.

Anna'nın dudakları şaşkınlıkla aralandı. Bunu yaptığının farkında bile değildi. "Özür dilerim, Efendim," diye inledi.

"Çocuğun amacı bana kurban olmak, Hanımefendi. Bunu durduramazsınız."

Devin, Kaveh ve Sohrab'a başıyla işaret etti ve bacaklarını açtılar. Bacaklarını sıkıca kavradıklarında kız sinsice tekmeledi. Val dirseklerini arkasına doğru iterek hafifçe doğrulmasını sağladı.

Devin ona doğru uzandı ve o da çığlık atıp mücadele etti ama nafiye.

Devin elini içinde gezdirmeye başladığında "Hayır!" diye yalvardı.

Adamın elinin daha da içeri girdiğini hissedince inledi. Devin acıyı ve baskıyı artırırken gökyüzüne baktı ve Alex'in adını haykırdı.

Devin elini çekti ve Anna kanlı eli görünce feryat etti. Devin'in elindeki kütle. Herkesin görebilmesi için havaya kaldırdı ve ardından mangalın üzerindeki bir kâsenin içine bıraktı. Fokurdadı ve kâseyi alıp ağzına götürmeden önce birkaç dakika boyunca onu izledi.

Anna öğürdü ve Ölümsüzlerden biri elini onun başına koydu. Kusma dürtüsü kayboldu ama mide bulantısı devam etti.

Devin elinde kâse ve yüzünde şeytani bir sırıtışla ona döndü. Biri saçlarını arkadan tutup çenesini zorla açınca gözleri fal taşı gibi açıldı.

Başını salladı ve çığlık atmaya çalıştı ama Devin kaseyi ağzına götürdü ve içine sıcak bir sıvı döküldü. Tükürmesini engellemek için büyük bir el ağzını kapattı.

"Yut kızım, seni serbest bırakacağım."

Başını salladı ve Devin'in kâseyi tekrar ağzına götürmesini dehşet içinde izledi.

Gözleri kısıldı. "Yutun, Hanımefendi."

Bu bir emirdi. Onun bağlı kölesi olarak itaatsizlik edemezdi. Yutkundu ve neredeyse kusacaktı.

Devin, Anna'ya döndü ve vücudundan arzu ettiği şeyin geri kalanını almak için bacaklarının arasına diz çöktü.

Anna masanın üzerine yığıldı ve hıçkıra hıçkıra ağladı. "Alex," diye fısıldadı, keder onu tüketiyordu.

Devin sözlerini bitirdiğinde Ölümsüzler onu serbest bıraktı. Gevşedi; mücadelesi sona ermişti. Gözyaşları sessizce yüzünün kenarından saçlarına doğru aktı

"İyileştir onu," dedi Devin Kaveh'e. "Cezalandırılması gerekiyor."

Kaveh Anna'ya doğru yürüdü ve vücudunu hamilelik öncesi haline getirme işine başladı.

Devin memnuniyetle gülümsedi. "Ve şimdi, beyler," dedi çimenlerin üzerindeki adamlara. "Akşamınızın geri kalanının tadını çıkarın."

Erkekler çevredeki kızları yakalamaya başladı ve onların çığlıkları ve çığlıklar erkeklerin homurtularıyla yankılanıyordu. Havadaki uyuşturucunun şiddetlendirdiği devasa bir seks partisiydi bu.

Devin gelip Anna'nın yanında durdu. Anna yenilmiş bir halde ona baktı. Onu ayağa kaldırdı ve göğsü masanın üzerine gelecek şekilde çevirdi. Sikini Anna'nın amına soktu ve onu sertçe becerdi.

Anna masaya baktı ve Devin'in istediğini yapmasına izin verdi. Hiçbir şey hissetmiyordu. Devin işini bitirdiğinde Anna'nın kolyesini çıkardı ve onu erkek kalabalığının içine doğru itti.

Gece boyunca tecavüze uğradı ve dövüldü ama o hiç sesini çıkarmadı. Şafaktan kısa bir süre önce, son adam onu terk etti ve o da çimlere uzandığı yerde bayıldı, kendisini tüketen karanlığa şükretti.

Bölüm Elli Beş

Nazik bir el Anna'nın yanağını okşadı ve alnında serin bir bez hissetti. Gözlerini açtığında Tommy ve Travis'in gözlerinde endişeyle ona baktıklarını gördü. Daha önce bayıldığı yerden kaldırılmıştı. Yatak yumuşak ve battaniye sıcaktı. Köşkün beyaz ipeği esintide dalgalanıyordu.

"Travis?" diye homurdandı. "Burada ne işin var?"

"Alex gelip sana göz kulak olmamı istedi," dedi ve sonra yüzünü buruşturdu. "Devin'in sana ne yaptığına inanamıyorum."

Anna yavaşça gözlerini kırıştırdı ve Tommy'ye bakarak ona zayıf bir gülümseme verdi.

"Bana evlendiğini söylemedin," dedi usulca, saçlarını okşayarak.

"Devin'in insanlara söylememi isteyip istemediğini bilmiyordum."

"Travis onun iyi bir adam

olduğunu söylüyor." Anna başını

salladı. "En iyisi."

Tommy hüzünle gülümsedi. "O zaman sanırım çok fazla şikâyet edemem." Kadının elini tuttu ve arkasından öptü, sonra parmaklarını onunkilerle birleştirdi.

Anna hiç düşünmeden elini karnına götürdü. Yine dümdüzdü ve beli küçüktü. Gözyaşları köşesinden sızıyordu Bebeğin gittiğini hatırlayınca gözleri doldu.

Travis'e bakarak, "Ben'in değildi," diye fısıldadı. "DevinKaveh'in beni hamilesöyledi, böylece....." Sesi bir anda kesildi Sessizlik. Kelimeleri söyleyemiyordu. Alex'le birlikte bebeği büyüteceklerine dair tüm hayalleri yıkılmıştı.

"Çok üzgünüm, Anna. Bunun seni ne kadar mutlu ettiğini biliyorum." Travis öne eğildi ve onu alnından öptü.

Tommy ayağa kalkarak, "Ona yiyecek bir şeyler getireceğim," dedi. "Ian dün bir şey yemediğini söyledi."

Travis başıyla onayladı ve Tommy perdelerin arasından çıkıp gitti. Travis Anna'nın yanına uzandı ve o ağlarken ona sarıldı.

"Alex onunla ilgilenecektir," dedi Travis yumuşak bir sesle.

"Bakacağını biliyorsun."

Anna başıyla onayladı. *Alex*. Onun tek umut ışığı.

Tommy bir süre sonra elinde bir tabak tavuk ve sebzeyle döndü.
Devin onunlaydı.

"Travis?" Devin haykırdı. "Burada ne işin var?"

Travis doğrulup Devin'e bakarak, "Böyle şeylere gelmeme izin var," diye cevap verdi.

Devin kaşlarını kaldırdı. "Baban sana saygıyı öğretmedi mi?" dedi tehditkâr bir ses tonuyla.

Travis çenesini sıktı ama bir şey söylemedi.

Devin'in bakışları Anna'ya döndü. "Uyandığına sevindim," dedi sertçe. "Yemeğini ye ve sonra pavyona geri dön. Sana ihtiyacım var."

"Evet, Efendim," diye fısıldadı.

Topuklarının üzerinde döndü ve pavyondan ayrıldı. Tommy tabağı ona uzattı ve Travis'le bakıştılar.

Anna tabağa baktı. Hiç iştahı yoktu.

Tommy nazikçe, "Anna, yemek yemelisin," dedi. "Kocan eve gelmeden önce ziyan olmak istemezsin, değil mi?"

Ona minnettar bir gülümseme verdi ve yemeye başladı. Alex için yemek yedi. Alex için her şeyi yapabilirdi.

Anna yemeğini bitirdiğinde Travis ve Tommy'ye teşekkür etti ve pavyona geri döndü. Elbisesi kirliydi ama en azından giyinikti.

Devin, Oscar, Tom ve Connor'la birlikte koltuklara oturdu. Her birinin bacaklarının arasında siklerini emen birer kız vardı.

"Git temizlen ve geri dön," diye talimat verdi Devin. "Maggie seni yatakhane bekliyor."

"Peki efendim," dedi sessizce ve kızların yatakhanesine giden yolu bulmak için oradan ayrıldı.

Oraya giderken, kadınların yattığı küçük bir tarla gördü. Yaklaştıkça, onların sadece orada yatmadıklarını fark etti. Ölmüşlerdi. Vücutları çürük ve kanlıydı. Yaklaşık yirmi kişiydiler. Anna, cesetlerin görüntüsünü unutmaya çalışarak aceleyle yatakhaneye gitti.

Maggie geldiğinde onu kasvetli bir şekilde karşıladı, bir odaya götürdü ve sıcak bir banyo yaptırdı. Su ağrıyan bedenini rahatlattı ama kalbi ve zihni için hiçbir şey yapmadı. Bir uyuşukluk onu ele geçirmeye başladı ve acıyı uzaklaştırdı.

Devin'in bebeğini almasını. Onun sandığı bebek olmadığını bilmek, kalbindeki acıyı dindirmek için çok az şey yaptı.

Alex'i çok özlüyordu. *Sadece birkaç gün daha.* O bir yapabilirdi birkaç gün daha. Sonra Alex onu kollarına alacak, sarılıp öpecek ve her şeyin yoluna gireceğini söyleyecekti. Onu ovuşturdu parmaklarını yüzüklerinin olduğu yere koydu. Keşke kalbindeki acıyı silebilseydi.

Temizlenip giyindikten sonra Devin'in yanına döndü. Alex'in ona söylediği gibi uzun ve zarif bir şekilde yürümek için elinden geleni yaptı. O bir Yaşlı Hanımefendiydi. Saygı görmeye değirdi.

Tecavüze uğrarken saygı gördüğünü hissetmek zordu. Devin onu locaya götürmüştü. Başkan onu istiyordu. Ona zarar vermek istiyordu ve Devin de bunu onaylıyordu. Öğleden sonrayı onun odasında geçirdi ve adam ona vahşice davrandı. Şok tabancası kullanmış ama daha önce yaptığı kadar kapsamlı değil. Amını yumrukladı ve çığlık attırdı. Meme uçlarını kelepçelerle o kadar sert sıkıştırdı ki kanadılar. Klitorisine sıcak balmumu döktü ve yaktı.

Onunla işi bittiğinde yürüyemiyordu ve ava katılabilmesi için Kaveh'in onu iyileştirmesi gerekiyordu. Av başladığında Ian'ın geçen Ağustos'ta ona verdiği tavsiye aklına geldi. *Saklanacak bir yer bul ve güneş doğana kadar orada kal.* Akşam konuşmaları sona erdiğinde kızlar ormana doğru sürülüyordu. Anna saklanacak bir yer bulmak için umutsuzca etrafına bakındı. Yaklaşık yirmi dakika sonra bir çalı kümesi buldu ve tam adamların yaklaştığını duyduğu sırada saklandı.

Kısa bir süre sonra çığlıklar duymaya başladı. Kızlar ve erkekler koşarak onun bulunduğu yerden geçiyordu. Bir adam kırbacını getirmiş ve kızlardan birini yakalamıştı. koşarken bileğini incitti ve sertçe yere düştü. Bazı adamlar iyiydi ama çoğu değildi.

Saklanırken korkunç şeyler gördü. Ondandır birkaç metre ötede bir adam bir kızı yere yatırmış, bir diğeri ise kızın amına büyük taşlar sokuyordu. Bir başka adam ise bir kızı ağaca zincirlemiş ve kızın vücudu ağaç kabuğuna sürtünürken kıcına tecavüz etmiştir.

İşlerini bitirdikten sonra içinde taşlar olan kız hiç kıpırdamadı. Gülerek uzaklaştılar. Anna hâlâ hayatta olup olmadığını görmek için onu izledi. Kız inledi ve taşları çıkarmaya çalışmak için kendine uzandı, ancak uzanamadan geri düştü.

Anna, kızın acıya karşı verdiği mücadeleyi gözyaşları içinde izledi. Anna öylece oturup izleyemezdi. Bir şeyler yapmak zorundaydı. Etrafı sessizdi ve çalılarının arasından gizlice çıkıp kıza doğru yaklaştı.

"Hey," diye fısıldadı. "Bırak yardım edeyim."

Kız ona kocaman gözlerle baktı. "Siz Metres'siniz," diye fısıldadı.

Anna başıyla onayladı. "Yardımcı olabilir miyim?"

Kız yüzünü buruşturdu. "Hiçbir işe yaramayacak," dedi gözlerinde yaşlarla. "İçim paramparça oldu. Başaramayacağım." Sesi o kadar yenilmiş geliyordu ki Anna'nın kalbi kırıldı.

"Hayır," dedi Anna aniden. Yardım edebilirdi. O bir Ölümsüzdü. İyileştirebilirdi. Bunu nasıl bildiğini bilmiyordu ama bundan emindi.

"Hayır. Sana yardım edeceğim."

Yavaşça kızın vücuduna uzandı ve kanla kaplı taşları çıkardı. Anna hepsini çıkardıktan sonra elini kızın karnına koydu ve gözlerini kapatıp konsantre oldu. Vücudundan kızın içine doğru bir sıcaklık aktı.

Kızın nefesi kesildi ve gözleri büyüdü. "Daha iyi hissediyorum," diye haykırdı usulca. "Neden...?"

Anna gülümsedi. "Çünkü yapabilirim. Sen kime aitsin?"

"Sahibim Brandon."

Anna en azından iyi bir efendisi olduğu için rahatlamıştı. "Şuradaki çalılarını görüyor musun?" diye saklandığı yeri işaret etti.

Kız başını salladı.

"Git orada saklan. Kimse seni bulamaz." Anna arkasındaki adamları duydu. "Git. Acele et." Kızın ayağa kalkmasına yardım etti ve kız koşarak uzaklaşıp çalılarının arasında kayboldu.

Anna etrafına bakındı. Adamların el fenerlerini gördü. Saklandığı yeri kaybetmişti. Ters yöne doğru koştu.

Ay dolunaydı ama ağaçlar sıkı. Birden fazla kez ayağı bir şeye takıldı ve yere düştü. Bir ışık huzmesi onu buldu ve dondu kaldı, ama bağırışlar ona ulaştığında tekrar koşmaya başladı. Ama karanlıkta ayakta kalamıyordur yeterince hızlı koşamıyordu. Düştü ve yakalandı.

Işık yüzünde parlıyordu. "Bu Hanımefendi değil mi?" diye sordu bir adam. "Sanırım o," dedi başka bir adam.

İlk adam "Güzel," dedi ve kadın yakalanıp yere atıldı. Karşı koydu ama adamlar onun için çok güçlüydü. Bacakları açıldı ve kısa bir süre sonra amcığı doldu.

Bu sadece başlangıçtı. Onunla işleri biter bitmez, başka bir adam onu yakaladı. Bu gece de bir önceki gece kadar berbat geçti. Şafak söktüğünde güçlükle hareket edebiliyordu ve bir ağacın altında uyuyakaldı.

Oda uzun ve dardı. Duvarlar ahşap panellerle kaplıydı ve zemin yeşil renkte halıyla kaplıydı.

Girişte durdu. Solunda dar bir kapı kapalıydı. Önünde, yan tarafı kısa duvar boyunca uzanan bir ikiz yatak vardı. Karşısındaki uzun duvar boyunca bir çekyat uzanıyordu ve en uçta uzun ama dar bir pencere vardı. Odanın diğer ucunda bir kanadı olan bir şömine vardı. yanındaki sandalye. Pencerenin karşısında kitaplarla dolu bir kitaplık vardı.

Oda boştu. Birini bekliyordu.

Anna gözlerini açmadan önce doğrulup oturdu. Oda. Odayla ilgili bir şey onu rahatsız ediyordu. Başını salladı ve gözlerini açtı. Baş ağrıyordu. Vücudunun geri kalanı da öyle.

Titrek bacakları üzerinde durdu ve etrafına bakındı. Uzakta, kendisine doğru yürüyen çıplak kadınlar gördü. Ayrıca yerde garip pozisyonlarda yatan birkaç kadın vardı. Onlara ne olmuş olabileceğini düşünmek istemediği için gözlerini kaçırdı. Önündeki ağaçta sağını gösteren bir ok işareti vardı. Tarlaya dönüş yolu bu muydu? Diğer kadınlar ona doğru geldiği için öyle olduğunu tahmin etti ve o yöne doğru yürümeye başladı.

Güneş tepedeydi ve üşümüş tenini ısıtıyordu ama duyguları için hiçbir şey yapmıyordu. Kalbindeki uyuşukluk için minnettardı; bebeğini kaybetmenin acısını hissetmek istemiyordu.

Yarım saat içinde ağaçların arasından çıkıp çimenlik alana doğru yürüdü. Tarlada yürürken Ian ona yaklaştı.

"Devin temizlenmeni ve onu pavyonda görmeni istiyor."

Anna başını salladı. "Evet lordum," dedi sessizce. Onunla birlikte yatakhaneye giden yola kadar yürüdü ve sonra yanından ayrıldı.

Yatakhane de temizlendikten sonra Devin'i karşılamak üzere pavyona doğru yola çıktı. Bütün gün toplantıları vardı ve Anna bütün gününü oral seks ve sikilmek.

Anna geceyi Devin'le pavyonda geçirdi -daha vahşi bir seks- ve ertesi sabah San Francisco'ya geri döndüler.

Bölüm Elli Altı

Devin onu eve bırakırken, kalbindeki uyuşukluk kaybolmaya başladı. Anna gözlerini kırpıştırarak pencereden dışarı baktı. Alex'e bebeğin öldüğünü nasıl söyleyecekti? Bunu önlemek için yapabileceği bir şey var mıydı? Daha fazla mücadele etmeli miydi? Daha fazla mücadele edebilir miydi? Belki daha uzağa kaçsaydı....

Anna, Devin'in arabasında kaybetmemek için tırnaklarını ellerine geçirdi. Devin arabayı evinin önüne çekti ve Anna bavulunu alıp Devin'e hiçbir şey söylemeden arabadan indi.

Evin kapısını açtı, içeri girdi, kapıyı kapattı ve bir çığlık ve hıçkırıkla mermer zemine yığıldı.

Aaron kapının kapandığını ve bir saniye sonra bir çığlık duydu. Büyük odadan koşarak çıktı ve Anna'nın kapının yanında top gibi kıvrılmış, hıçkıra hıçkıra ağladığını gördü. Yanına koştu ve dizlerinin üzerinde kayarak onu kollarının arasına aldı. O şerefsiz Devin ona ne yapmıştı?

Orada olduğunu bildiğinden bile emin değildi ama ona sarıldı ve ne olduğunu anlatacak kadar sakinleşeceğini umarak onu salladı. Fakat sakinleşmedi. Ayaklarını tekmeliyor ve yumruklarını yere vuruyordu. Arada bir tüylerini diken diken eden doğaüstü bir çığlık atıyordu. Tanrım, ona ne olmuştu?

Bayan Gersten endişeli bir şekilde içeri girdi. Çaresizce ona baktı. Kadın üst katı işaret etti ve adam başıyla onayladı.

"Anna, seni odana götürüyorum," dedi sakın bir sesle. Onu dikkatlice kucağına aldı ve yatak odasına taşıdı. Frau Gersten örtüleri geri çekti ve Aaron onu nazıkçe yatağa yatırdı, sonra arkasına uzandı ve hıçkırmaya devam ederken ona sarıldı.

Birdenbire ağlamayı kesti. Derin bir nefes aldı ve sonra hareketsiz kaldı. Aaron hâlâ nefes aldığından emin olmak için ona doğru eğildi. Gözleri kapalıydı ve vücudu gevşemişti. Uykuya dalmıştı.

Aaron rahatlayarak iç çekti. Ona bir dakika daha sarıldı ve sonra kendini ondan ayırdı. Telefonuna ihtiyacı vardı. Travis oradaydı. Neler olduğunu biliyor olabilirdi.

On beş dakika sonra, Travis'le konuştuktan sonra Aaron, Anna'nın yatağının yanındaki sandalyeye çöktü.

Eve döndüğünde histerik olmasına şaşmamalı. Onun uyuyan haline baktı, uykuya dalmayı başardığı ve acısını dindirdiği için şükretti.

Aaron Devin'i bulup çıplak elleriyle boğmak istiyordu.

Anna'yı böyle incitmeye nasıl cüret eder! Alex, Devin'le Anna'ya nasıl davranılması gerektiği konusunda anlaşmaya vardıklarını söylemişti. Devin, Alex şehir dışında olduğu için böyle bir şeyden paçayı sıyrabileceğini mi düşünüyordu?

O mu? Ne tür hasta bir orospu çocuğu bir kadının rahminden bir bebek koparır?

Tanrım, Wilhelm'i araması gerekiyordu. Alex bir şey olursa babasını aramasını söylemişti. Bu kesinlikle bir şeydi. Rehberinde Wilhelm'in numarasını aradı ve tuşladı. Almanya'da çok geç olmadığını umuyordu ama Wilhelm'in ne olduğunu öğrendiğinde umursayacağını sanmıyordu.

Wilhelm telefonunun cebinde titremesiyle hafifçe sıçradı. Siyasi bir belgeye dalmış ve zamanın nasıl geçtiğini anlamamıştı. Telefonu çıkardı ve ekrana baktı. Aaron onu neden arıyordu ki?

"Merhaba Aaron," dedi sandalyesinde arkasına yaslanarak. "Her şey yolunda mı?"

Wilhelm, Aaron'un hafta sonu olanları anlatmasını giderek artan bir dehşet içinde dinledi.

Hızla Ilsa'nın oturduğu ve Otto'yu sallayarak uyuttuğu oturma odasına doğru yürüdü. Bebeğin sancısı vardı ve Ilsa onu sakinleştirmekte çok başarılıydı. Wilhelm bir an durakladı, Ilsa'nın Alex'i de aynı şekilde kucağına aldığı yirmi sekiz yıl öncesine gitti.

Ilsa başını kaldırıp ona baktı ve gözlerindeki endişeyi gördü. "Beni arayıp haber verdiğin için teşekkür ederim Aaron."

"Efendim, sormaktan nefret ediyorum. Ama... Sanırım Anna'nın size burada ihtiyacı olabilir. Alex şehir dışındayken."

"Evet. Sanırım haklısın." Wilhelm bir an düşündü. "Elimden geldiğince çabuk orada olacağım. Yapabilirsen onu sakın tut. Yarın dans etmek isterse, onu da götür. Dans etmenin ona nasıl yardımcı olduğunu biliyorsun."

"Evet, efendim."

"İndiğimde seni ararım." Vedalaştılar ve Wilhelm üzgün bir şekilde karısına baktı.

"Neyin var Wilhelm?" Ilsa endişeli gözlerle sordu.

"Bu Anna. O....." İçini çekti, kelimeleri söylemek bile istemiyordu.

"Bebeği Devin aldı. Ben'in değildi. Devin tüm bunları iğrenç bir amaç için yaptı." Wilhelm elini saçlarının arasında gezdirdi. "Sanırım ona gitmem gerekiyor. En azından Alex eve gelene kadar."

Ilsa başıyla onayladı. "Evet. Sana ihtiyacı var." "Gidersem iyi olacak mısın?"

Ilsa gülümsedi. "Elbette. Benim Kurt, Liesl ve Greta'm var. Anna'nın kimsesi yok."

Ne kadar harika, anlayışlı bir karısı vardı. "Artık arkadaşları var."

"Ama sana ihtiyacı var Wilhelm. Bundan eminim. Ona en yakın şey sensin.

Alex'e sahip olacak. Onun için güçlü olabilirsiniz, özellikle de Alex gecikirse. Eminim Alex'in yarın evde olacağı umuduna tutunuyordur..." Ilsa son buldu.

Alex'ten haber alamamışlardı ve Wilhelm oğlunun yarın evde olmayacağını rahatlıkla varsayabilirdi. Bu alışılmadık bir durum değildi ve endişelenmesini gerektirmiyordu ama Anna bunu iyi karşılamayacaktı. Şimdi değil.

"Sen git toparlan. Ben gidip Otto'yu yatıracağım ve birazdan burada olurum."

Wilhelm karısını öptü ve aceleyle yatak odasına gitti, yolda pilotu aradı. Jet hazırlanır hazırlanmaz yola çıkmak istiyordu.

Aaron bütün öğleden sonra Anna'ya göz kulak oldu. Nihayet akşamın erken saatlerinde uyandı. Gözleri kızarmış, şişmiş ve o kadar üzgündü ki Aaron onun için ağlamak istedi.

Yatakta onun yanına oturdu. Yanaklarında ve kollarında belli belirsiz morluklar görebiliyordu ve bu onu hasta ediyordu.

"Hey, Anna," dedi usulca, yanağını okşayarak.

Hüzünlü gözlerle ona baktı. "Bebek,....." diye mırıldandı.

Aaron başını salladı. "Biliyorum tatlım. Travis'le konuştum."

Gözlerinden yaşlar süzüldü ve alt dudağı titredi. "Ne kadar aptalım," diye fısıldadı.

"Hayır, Anna. Değilsin." Eğildi ve ona sarıldı. "Devin kötü biri. Ama Alex onunla ilgilenecek."

Anna kollarını onun boynuna doladı ve başını salladı. "Alex," diye fısıldadı.

"Yarın evde olması gerekiyordu, değil mi?" dedi, onu neşelendirmeye çalışarak. Onu neşelendirecek bir şey varsa, o da Alex'in eve döneceği düşüncesi idi.

Kızın yüzünde küçük bir gülümseme ve başını sallarken gözlerinde hafif bir umut pırıltısı görmekten memnundu.

Kararlı bir sesle, "O her şeyi yoluna koyacaktır," dedi.

"Evet. Yapacak." Kızın saçlarını yüzünden uzaklaştırdı. "Neden bir duş almıyorsun, ben de Frau Gersten'e akşam yemeği yiyeceğini söyleyeyim?" Kadının kabul edeceğini umuyordu. Fazla bir şey yemediğini hissediyordu.

Başını salladı ve doğrulup oturdu. Artık yüzünde biraz renk vardı. Alex için Tanrı'ya şükür. Onsuz... Aaron Anna'nın onsuz ne yapacağını düşünmekten nefret ediyordu.

Bir saat sonra Aaron ve Anna mutfakta oturmuş yemek yiyorlardı.

Aaron ona, "Wilhelm bu gece bir ara burada olacak," dedi.

"Wilhelm? Neden geliyor?"

"Senin için burada olmak için."

Anna bunu düşünür gibi görünerek başını salladı. Yüzünde küçük bir gülümseme daha belirdi.

Aaron onun Wilhelm'le yakın olduklarını biliyordu ve Wilhelm'in gelmesine minnettardı. İçinden geçen kıskançlık duygusunu inkâr etmeye çalıştı. Ama Anna'nın ihtiyaçları her şeyden önce geliyordu. Onun için ayakta durabilecek birine ihtiyacı vardı ve Aaron'ın ona sarılıp her şeyin yoluna gireceğini söylemekten başka yapabileceği çok az şey vardı.

Yemek yerken onu inceledi. Sanki hiç hamile kalmamış gibi görünüyordu.

Sevimli göbeği gitmiş, yerine hamile kalmadan önceki seksi karnı gelmişti. Göğüsleri de normale dönmüştü.

Aaron onun hamile göğüslerini seviyordu. Dolgundular ve onunla dans ederken bakması çok hoştu. Aaron'u bakışları yüzünden birçok kez alaycı bir şekilde azarlamıştı. Normal göğüslerinin çok küçük ya da nahoş olduğundan değil. Tam tersine. Çok zevkliydiler. Still....

Uygunsuz düşünceleri bırak Aaron. Anna'nın güzel vücudunu düşünmenin zamanı değil.

"Yarın derse gelecek misin?" Aaron aklını bu iğrenç konudan uzaklaştırmak için sordu.

Anna başını salladı. "Kendimi daha iyi hissetmeme yardımcı olacak." Ona hüzünlü bir gülümseme verdi. "Sanırım artık *Jewels*'da dans edememe konusunda endişelenmeme gerek yok, ha?"

Aaron başını salladı. "Seninle dans etmeyi gerçekten dört gözle bekliyordum." "Ve ben, sen. Seninle dans etmeyi seviyorum Aaron."

Aaron ona gülümsedi. Şeker Perisi Stephanie, Anna'nın yerine kenara çekildiği için pek mutlu olmamıştı ama kimse onun yeteneğini inkâr edemezdi.

Eleştirmenler *Jewels'in* açılışını ve daha fazlasını dört gözle bekliyordu Anna'nın dans gösterileri. SFBC tarihindeki en genç kadın müdürdü.

Akşam yemeğinden sonra Anna kollarında uyuyakalana kadar yatak odasında film izlediler. Aaron onunla kalıp kalmamayı tartıştı. Kalmaya karar verdi. En azından Wilhelm gelene kadar.

Alarm çaldı ve Anna uyanmak istemedi. Büyük ve güçlü kolların oluşturduğu bir kozanın içindeydi. Henüz evde olmadığını hatırlamadan önce aklında Alex vardı. Ayrıca Wilhelm, Alex kadar kaslı değildi ama kolları bacakları onun kadar uzundu.

Ama Alex bugün evde olacak, dedi kendi kendine. Anna bu düşünceye gülümsedi. Alex'e ihtiyacı vardı. Her şeyin yoluna gireceğine dair onun güvencesine ihtiyacı vardı. *Yakında*. Bu arada dans etmek ruhunu yatıştırmaya yardımcı olacaktı. Ve Wilhelm'in varlığı da.

Kollarını ve bacaklarını gerdi ve doğrulup oturdu. Wilhelm hâlâ uyuyordu, bu da Anna'yı gülümsetti. Alex her zaman Anna uyanır uyanmaz uyanırdı, eğer zaten uyanık değilse. Onunla ilgili sevdiği pek çok şeyden biriydi bu.

Anna yorganın altından çıktı ve hazırlanmak için banyoya doğru yürürken Wilhelm'e baktı.

Bir süre sonra ortaya çıktığında Wilhelm yatakta doğrulup telefonuna bakıyordu.

"Alex'ten haber aldın mı?" diye sordu. Anna telefonunu birkaç kez kontrol etmişti bile.

"*Nein*, henüz değil." Wilhelm sempatik gözlerle yukarı baktı. "Anna, bugün eve gelmeme ihtimali çok yüksek. İşler bazen beklenenden uzun sürebilir ve bunu bize bildiremez."

Anna gülümsemeyi ve başını sallamayı başardı. "Biliyorum," diye fısıldadı. Ama yüreği ağzına geldi. Alex'in eve dönmesine ihtiyacı vardı. Bugün. Onun kollarına ihtiyacı vardı. Arkasını döndü, dans çantasıyla meşgulmüş gibi davranarak gözyaşlarını kontrol etmeye çalıştı.

Wilhelm onun arkasından yaklaştı ve ellerini omuzlarına koydu. "Anna, korkma. Eve dönecek. O her zaman eve gelir."

Elindeki sivri uçlu ayakkabıyı sıktı ve birkaç kez gözlerini kırptırdı. "Tamam." Dönüp Wilhelm'e baktı. "Gidip kahvaltı etmeliyim."

Wilhelm onu alnından öptü. "Merak etme. Bugün harika dans et. Olabildiğince çabuk eve dönecektir. Geleceğini biliyorum."

Anna her molada telefonunu kontrol etti ama ekran değişmedi.

O iyi. Sadece düşündüğünden daha uzun sürüyor.

Onun Rusya'da olduğunu ve eve dönmesinin de biraz zaman alacağını biliyordu. Sadece sabırlı olmak zorundaydı.

Prova bittiğinde Alex'ten hâlâ haber alınamamıştı. Wilhelm geldiğinden beri Aaron evine geri dönmüştü ama Anna bir şeye ihtiyacı olursa onu aramasını söyledi. Evi Aaron'ın evine sadece birkaç dakika uzaklıktaydı. Ona bu kadar yakın olmak hoşuna gidiyordu.

Sonraki birkaç gün Anna telefonu olmadan hiçbir yere gitmedi. Ders sırasında barın yanında tuttu ve geceleri yanında uyudu. Cumartesi günü geldiğinde, Anna'nın kalbinde korku büyümeye başladı. Wilhelm onun sinirlerini yatıştırmak için elinden geleni yaptı ama Anna onun bile gerildiğini biliyordu.

Oturma odasındaki kanepeye oturdu ve pencereden dışarı baktı. İki siyah cipin köşeyi dönmesini bekleyerek pencereden dışarı baktı. Anna, Wilhelm'in bununla bir ilgisi olduğundan şüphelense de, Devin Cuma gecesi Buluşma'dan evde kalmasına izin vermişti. Devin Perşembe öğleden sonra onu arayıp bunu söylediğinde sesi pek mutlu gelmemişti.

"Anna, hadi gidip bir şeyler yapalım. Evden çıkalım." Wilhelm geldi ve onun yanına oturdu.

Anna başını salladı. "O geldiğinde burada olmak istiyorum."

"*Liebling*, Frankfurt'a vardığında arayacak. Unutma, o Eve dönerken orada duracağız. Eve dönmek için bolca vaktimiz olacak.

o gelmeden önce."

Wilhelm'in sözleri mantıklıydı; Alex onu aramadan eve gelmeyecekti. O da onu aramadan Frankfurt'a varmazdı.

Anna'nın iyiliği için Wilhelm kendini sakın tuttu ama oğlunu her düşündüğünde midesi bulanıyordu. Alex yaptığı işte çok iyiydi. Görevlerini en ince ayrıntısına kadar planlar ve zamanlamasını nadiren şaşırırdı. Belki bir ya da iki gün, ama hiç bu kadar şaşmamıştı. Dört gün çok geç kalmıştı. Wilhelm endişelenmeye başladı.

Anna'dan bir dakika uzak kalsa, St. Petersburg'daki Vitaly'yi arayacaktı. Petersburg'da. Wilhelm'le dostane bir ilişkileri vardı ve eğer bir şey olursa Vitaly'nin haberi olurdu. Özellikle de Alex'i arayan Vitaly olduğu için. En azından hedefe ulaşıp ulaşılmadığını bilirdi.

Wilhelm Anna'yı sinemaya götürdü, Fisherman's Wharf'ta dolaştılar ve akşam yemeği yediler. Anna sessiz ve endişeli kaldı. Kalbi onun için çarpıyordu. Alex'in eve sağ salim dönmesine ihtiyacı vardı. Alex eve dönmezse neler olacağını düşünmek bile istemiyordu.

Ama Alex her zaman eve dönerdi. O ve ekibi, Kardeşliğin sahip olduğu özel operasyon ekiplerinin en iyisiydi.

Anna, Wilhelm'le birlikte yatağında uzanmış televizyon izlerken bir o yana bir bu yana dönüp duruyordu. Alex'in seks için eve gelmesini beklemeye çalışıyordu ama vücudu bu noktada seks eksikliğinden fiziksel olarak acı çekiyordu. Alex ona, rahatlamaya ya da gevşemeye ihtiyacı olursa Aaron'la yatabileceğini söylemişti. Peki ya Wilhelm?

Ama Wilhelm onun kayınpederiydi. Bu artık tabu muydu? Vasisiyle seks yapmanın sosyal açıdan çok önemli olduğunu anlamıştı. kabul edilemez, taciz olayını bir kenara bırakırsak. Elbette kayınpederi de aynı kategoride olurdu. Ama o da bir ihtiyardı.

"Anna, iyi misin?" Anna yatakta kıpırdanırken Wilhelm sordu. Elini onunkinin üzerine koydu.

Anna hareket etmeyi bıraktı. "Ben... evet," dedi güçlkle. Onu gücendirmek istemiyordu. Uyurken ona sarılmasından hoşlanıyordu. Bu onu rahatlatıyordu. Onun hakkında kötü düşünmesini istemiyordu.

Çenesini kavradı ve yüzünü kendi yüzüne çevirdi. "Neyin var?"
Onun mavi gözlerine baktı ve eğilip öpmemek için kendini zor tuttu.

Onu

Gözleri onunkileri aradı ve içindeki arzuyu görünce karardı.
gözleri. "*Liebling...*" diye fısıldadı. "Dokunmaya ihtiyacın var mı?"
Parmağıyla kızın yanağını okşadı ve kız onun eline doğru eğildi.

Dudağını ısırdı ve tereddütle başını salladı. "Özür dilerim Wilhelm.
Ben... Aaron'ı arayabilirim. Seni rahatsız etmek istemem."

Elini kızın başının arkasına doladı ve dudaklarını kızın dudaklarına
bastırdı, dili kızın dudaklarının arasına girmek istiyordu. Ayrıldıklarında,
onun

Dili onunkini okşadı ve kadın inleyerek vücudunu onunkine bastırdı.
Adamın elleri kadının saçlarına dolandı ve kadın kollarını adamın boynuna
doladı.

Onu sırtüstü yatırdı ve yavaşça üzerine uzandı, tutkuyla öptü ve
kalçalarını kalçasına doğru esnetti. Onu uzun ve sert bir şekilde bacağına
hissedebiliyordu. Dudakları çenesinden aşağı ve boynuna doğru hareket
etti,

dilini nazikçe emdi. Başını yastığa bastırdı ve adamın dili boynundan
aşağıya, köprücük kemiğine doğru ilerlerken iç çekti. Atletinin askılarını
omuzlarından çekip öptü ve ardından göğüslerinin üst kısmına doğru
ilerledi. Meme uçları gerginleşti ve onları ağzına almasını isteyerek sırtını
dikletirdi.

Atletini başından yukarı çekti ve yere fırlattı. Göğüslerine baktı ve
parmaklarını alt kıvrımın etrafında ve meme ucuna kadar takip etti.

"Wilhelm," diye iç geçirdi. "Lütfen. "

Dili, göğsünü ağzına almadan önce meme ucunun etrafında dolaştı,
emme ve dilini kullanarak onun altında kıpırdanmasını ve inlemesini
sağladı. Adam diğer göğsüne geçmeden ve aynı ilgiyi göstermeden önce
halkayı çekiştirirken haykırdı.

Onun tişörtünü çekiştirdi ve çıkardı. Göğsündeki kıllar karnına
değerek kıkırdamasına neden oldu.

Sevecen bir gülümsemeyle ona baktı. "Seninle sevişmek asla geri
çevirmeyeceğim bir zevk."

Onun sevgi dolu gözlerine baktı. "Ama sen Alex'in
babasısn." Omuz silkti. "Bu yüzden beni daha az mı
arzuluyorsun?"

Anna başını salladı.

Eğildi ve meme ucunu öptü. "Sana karşı hislerim değişmedi. Sadece
seni rahatsız etmemek için onları gizli tutuyorum." O

ona şefkatli bir gülümseme verdi. "Alex'le aranıza asla ama asla girmek istemem. Ama bana ihtiyacın olursa seve seve devreye girerim." O kıkırdadı ve Anna kıkırdadı. "Ayrıca, teknik olarak hâlâ senin Efendinim."

Karnını öptü ve sonra eşofmanını çıkardı. Kasık kemiğini öptü ve ardından klitorisini hafifçe yalayarak kalçalarının ona doğru esnemesini sağladı. Tekrar kıkırdadı ve dili klitorisinin etrafında dönerken gözlerinin içine baktı.

Wilhelm ihmal edilmiş amcığıyla ilgilenirken Anna'nın gözleri dalgın dalgın kapandı.

"Oh, Wilhelm," diye iç geçirdi adam onu aralayıp dilini yarığına bastırırken. Ellerini adamın saçlarına doladı ve adamın Ağzını onun şişmiş kıvrımlarına soktu. Hassas deriyi yaladı ve emdi. "Oh!

Oh, evet!" diye haykırdı tatlı salıverme yukarı ve dışarı yayılırken Vücudunu. Wilhelm onun kalçalarını aşağıda tuttu ve orgazm çığlıkları atarken klitorisini emdi.

Pantolonunu çıkarmak için ayağa kalkan Wilhelm'e nefes nefese baktı. Uzun ve sert, kalçalarından dışarı fırlamış sikini görünce dudaklarını yaladı ve ağzına almak için hızla doğrulup oturdu.

Başını nazikçe tutarken Almanca mırıldandı. Oh, onun sikini seviyordu! Onu tabanından yukarı doğru yaladı ve ucunu emdi, yarığındaki ön spermi yaladı. Onu sonuna kadar içine alırken zevkle mırıldandı. yapabildi, onu inletti.

Kendini kızın ağzından çıkardı ve kız inledi. Kıkırdadı ve onu yere yatırıp bacaklarının arasına yerleşti. Dudakları onunkileri yakaladı ve yavaşça vücuduna girdi.

Coşku içinde iç çekti. O çok nazik bir aşıktı. Önceki hafta sonu yaşadığı her şeyden çok farklıydı. Adam yavaşça vücuduna girip çıkarken onun ritmine ayak uydurdu. Tanrım, çok iyi hissettiriyordu! Tam da ihtiyacı olan şey. Kollarını ona doladı ve onu sevdiği gibi öptü.

Hareketleri bir bütün olarak arttı ve birlikte patladılar. Onun Bacaklar onu içeride tuttu ve her ikisi de dünyaya dönene kadar gevşemedi. Adam sırt üstü dönerek kadını da yanına aldı ve kadın başını adamın göğsüne yasladı.

Kalp atışlarının yavaşlamasını dinlerken saçlarını okşadı ve onun rahatlatıcı ritmiyle uykuya daldı.

Arkasından tanıdık bir beden yatağı girince Anna'nın gözleri birden açıldı. "Alex?" diye haykırdı, arkasını dönerek.

"*Nein, Liebling*. Özür dilerim. Ben Wilhelm."

"Wilhelm!" Kollarını onun boynuna doladı ve o da ona sarıldı. Alex'in şehir dışında olmasından sonraki en iyi şey oydu. Onun tanıdık varlığının tadını çıkardı ve yüzünü onun omzuna gömdü. "Burada olduğun için çok mutluyum," diye mırıldandı.

"Her zaman, *Liebling*. Her zaman senin için burada olacağım." Yanağına bir öpücük kondurdu ve sırtını okşadı.

Bölüm Elli Yedi

Wilhelm, Anna'nın derse gittiği Pazartesi sabahına kadar Vitaly'yi arama fırsatı bulamadı. Onun iyiliği için pozitif kalmıştı ama çok endişeliydi. Vitaly ona geldiklerinde Alex'ten haber aldığını ama o zamandan beri ondan haber alamadığını söyledi. Hedefi bulmak zordu ve bu yüzden bu kadar uzun sürüyor olabilirdi. Wilhelm ona teşekkür edip aramayı sonlandırdı, ardından oturma odasındaki kanepeye oturup telefonunun kenarına dokunarak Dudağını.

Şimdi ne yapmalı? Alex'i aramak onu tehlikeye atabilirdi ve denese bile muhtemelen hiçbir işe yaramayacaktı. İzlerinin sürülmesini engellemek için acil durumlar dışında telefonlarını kapalı tutuyorlardı.

Birkaç dakika sonra telefonu çaldı. Wilhelm arayanın Devin olduğunu görünce homurdandı. Ne istiyordu ki? "Evet, Devin. Senin için ne yapabilirim? Sen?"

"Neredesin sen?" Devin temkinli bir şekilde sordu. "Anna seninle mi?" "Hayır, Anna sınıfta. Ben oğlumun evindeyim. Neden sordunuz?" Bir duraklama oldu. "Seninle konuşmam gerek. Yüz yüze."

Wilhelm iç çekti. Şu anda Devin'le uğraşmak istemiyordu. Onun Sinirleri zaten gergindi. Devin'in varlığı onları daha da tedirgin edecekti.

"Lütfen, Wilhelm."

Devin'in ses tonu onu endişelendirmişti. Wilhelm eşit bir ses tonuyla, "İstersen gelebilirsin," dedi. Devin'den zerre kadar hoşlanmıyordu ama Devin'in sesi... endişeli geliyordu.

"Birazdan orada olacağım."

Anna bu sabah bilmem kaçınıcı kez telefonuna baktı. Bugün Alex'ten haber alacağından emindi. Almak zorundaydı. Akıl sağlığının son kırıntıları da hızla çözülüyordu.

Dersin sonuydu. Dansçılar merkeze taşındı. *révérance*. Moladan önce serinlemek ve esnemek için yavaş adımlarla yürümeye başladı.

Arabesk bir hareketle dönüp odanın yan tarafına bakarken, kapının yanındaki bir hareket dikkatini çekti.

Kafasını kaldırdığında Wilhelm'in kapının girişinde solgun bir ifadeyle durduğunu gördü. Devin yüzünde endişeli bir ifadeyle arkasında duruyordu. Bacağı düştü ve öylece bakakaldı. Tüm sınıf dondu kaldı ve piyanist çalmayı bıraktı.

Wilhelm elini uzattı. "Anna..." dedi usulca.

Sanki transa geçmiş gibi Wilhelm ve Devin'in durduğu yere doğru yürüdü.

Wilhelm kolunu Anna'nın omuzlarına doladı ve onu koridora çıkardı.

"Anna...." Wilhelm kırık bir sesle başladı. "Bir haber var...

Alex."

"Yaralandı mı?" diye sordu kısık bir sesle.

Wilhelm başını sallarken gözleri yaşlarla doldu. "Öyle."

Wilhelm boğazını temizledi. "O... gitti, Anna. Devin bir mektup aldı.

ve....." Wilhelm cebinden bir şey çıkardı. Gümüş renkli küçük bir Daire.

Anna elini uzattı ve Wilhelm Alex'in evlilik yüzüğünü onun avucuna koydu.

"Bazı köylüler cesetlerini St. Petersburg'un dışında buldu," dedi Devin. yavaşça söyledi. "Mektup bu sabah geldi. Çok üzgünüm, Anna."

Anna iki adam arasında bir ileri bir geri baktı. Ciddi olamazlardı. Hayır. Alex gitmiş olamazdı. Ama yüzüğünü asla çıkarmayacaktı. Yüzüğün çıkarılmasının tek yolunun ölmesi olduğunu söylemişti.

Anna başını salladı ve geri çekildi. Gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyordu. "Hayır," diye fısıldadı. "O yapamaz. Yapamaz. Bunu bana yapmaz." Sesi her düşüncesiyle birlikte yükseliyordu.

"*Liebling*." Wilhelm ona doğru yaklaştı ve onu kendine çekti. "Hayır," diye ısrarla tekrarladı.

Ve sonra çılgılık attı.

Çılgılık Aaron'u iliklerine kadar dondurdu ve binanın içinde yankılandı. Stüdyodan dışarı koştuğunda Anna'nın yere yığıldığını ve Wilhelm'in onun üzerine eğildiğini gördü. Kadının feryatları onu ürpertti. Tüm sınıf onu takip etti ve diğer stüdyolardan kafalar dışarı çıktı.

"Anna!" diye bağırarak ona ve Wilhelm'e doğru koştu.

"Ne...?" Wilhelm'in ıslak, solgun yüzüne bakarken kelimeleri boğazında düğümlendi. "Alex...?" diye fısıldadı.

Wilhelm dudaklarını birbirine bastırđı ve başını salladı. Wilhelm çatlak bir sesle, "O gitti Aaron," dedi ve yüzünü Anna'nın boynuna gömdü.

Aaron dizlerinin üzerine çöktü ve Anna'ya baktı. Bir tür hata olmalıydı. Başını kaldırıp ciddi görünen Devin'e baktı.

Ama Alex çok hayat doluydu. Ölmüş olamazdı. Ne halt ediyordu da öldürölmüştü? Gözyaşları yanaklarından aşağı süzölmeye başlarken bile kafasında sorular dönüp duruyordu. En iyi arkadaşı gitmişti.

Tekrar Devin'e baktı. "Peki ya Seth? Ya Tony? Ve diğerleri?"

Devin bakışlarını Aaron'a çevirdi ve üzüntüyle başını salladı. "Özür dilerim."

Aaron yere baktı ve inanamayarak başını salladı. Bu nasıl mümkün olabilirdi? En iyi arkadaşı nasıl gitmiş olabilirdi? Eğildi ve alnını Anna'nın titreyen sırtına koydu.

Elli Sekizinci Bölüm

Wilhelm, Anna'nın yatağının yanındaki sandalyede otururken yere baktı.

Oğlu. En büyük oğlu ölmüştü. Ve yeğeni de. Ve Alex'in adamları. Hepsini tanıyordu. Kalbindeki acı dayanılmazdı. Anna ve Alex arasındaki bağ sadece Devin'in Alex'in ölümüne karışmasını engelliyordu; bu onun bir görevde ya da insanların her gün öldüğü diğer sayısız şekilde öldürülemeyeceği anlamına gelmiyordu.

Keşke Sebastian geri dönüp ona neler olduğunu anlatabilseydi... ama bu pek olası değildi. Görev ölümleri nadir değildi. Ölümsüz'ün hikâyeyi paylaşmak için geri dönme riskini göze alması için zorlayıcı bir neden yoktu. Alex'in işi tehlikeliydi. İki yıl önce, bir başka Kardeşlik suikastçısı görev sırasında öldürülmüştü. Bu sadece işin bir parçasıydı.

Alex en iyisiydi... ama en yetenekli olanlar bile bazen öldürülebiliyordu. Devin olanlarla ilgili daha fazla bilgi almaya çalıştığını söylemişti ama kimse bir şey duymamış gibiydi. Bu bir şey değildi. Bunun olması mantıksızdı. Alex ve diğerleri işlerinde iyidiler. Kimse onların orada olduğunu bilemezdi.

Wilhelm, kalbi daha önce hiç hissetmediği kadar acırken bile parçalanmıştı.

Evine, ailesinin yanına gitmek istiyordu ama Anna'yı burada bırakamazdı. Ona söylediğinden beri yirmi dört saat geçmişti ve o zamandan beri ne konuşmuş ne de kendi isteğiyle hareket etmişti. Onu eve götürmüş, banyo yaptırmış ve yatağına yatırmıştı. Anna gözleri açık, boşluğa bakarak öylece yatıyordu.

Onu burada bırakmak onu savunmasız bırakacaktı. Devin nazik ve sempatikti ama Wilhelm, Anna'nın ihtiyaçlarını kendi arzularının üstünde tutacağı konusunda ona güvenmiyordu. Alex ve Devin arasında kaybolmuş bir aşk yoktu ve Devin muhtemelen Alex'ten memnundu. Wilhelm, o gittiğinde Anna'ya ne olacağını düşünmekten nefret ediyordu.

Hayır, Anna'yı burada bırakamazdı. Devin'in ne yapacağını kim bilebilirdi? Ve şimdi Alex... Alex'in Anna'ya olan "sahipliği" Wilhelm'e geçmişti. Alex'inki kadar güçlü değildi ama en azından Wilhelm bir Yaşlı'ydı. Devin'in otoritesini geçersiz kılmaya bile onunla eşleşebilirdi.

Wilhelm, Anna'nın uçağın penceresinden dışarı bakarken Alex'in alyansını boynundaki zincirden tutuşunu endişeyle izledi. Alex ona banyo yaptırırken yüzüğü bırakmayı reddetmişti, bu yüzden Wilhelm yüzüğü sıkıca kavradığı için avucunu kesmeye devam etmemesi için bir zincir bulmuştu.

Almanya'ya dönüş yolundaydılar. Wilhelm Anna'yı eve götürmeye karar vermişti ve Devin itiraz edince ona siktir olup gitmesini söylemişti. Wilhelm, Anna'yı ona en çok ihtiyaç duyduğu anda terk etmeyecekti. Hem Ilsa'nın hem de Anna'nın ona bağımlı olması zor olacaktı ama üstesinden gelecekti. Maurice şimdi Ilsa'nın yanındaydı, çocuklar da öyle. Ilsa'nın etrafı sevdikleriyle çevriliydi ve güçlü bir kadındı. Tanıdığı en güçlü kadın.

Anna... Anna'nın içinde güç vardı, ama o kadar kötü yenilmişti ki orada olduğunu bilmiyordu. Ama hayatta kalacaktı. Belki de Kurt'ü ona göz kulak olması için cesaretlendirmeliydi. Alex'in gidişiyle Kurt'ün Kardeşlik'teki yerini alması gerekecekti. Kurt'ün Gretchen'den boşandıktan sonra kardeşinin karısını alması uygunsuz olmazdı, ki Wilhelm şimdi bunu teşvik edecekti. Gretchen'in Kardeşlik'in yakınında olmasını istemiyordu. Anna Kurt'le ilgilenmese bile, Gretchen bir Elder için iyi bir eş değildi. Daha önce fark etmemişti....

Anna'nın aile içindeki konumu değişmeyecekti. Eğer Alex'in oğluna hamile kalmış olsaydı, Kurt'tan sonra o da mirasa konacak ve aile reisi olacaktı. Eğer isterse Wilhelm'in Anna'ya çocuk verme seçeneği vardı. Belki bu ona kederinde yardımcı olurdu. Ama şimdi bunu sormanın Böyle bir karar verecek kadar işlevsel değildi. Neredeyse hiç çalışmıyordu. Ona yemesini ve içmesini emretmek zorundaydı.

Alex ve adamları için Pazar günü bir anma töreni düzenlenecektir. Wilhelm, Aaron ve Isaak'a gelmek isteyen herkesi uçurabileceğini söylemişti. Dansçıların çoğu ilgilerini belirtmişti. Bu iyi bir şeydi. Anna'nın etrafı arkadaşlarıyla çevrili olacaktı. Ama onu San Francisco'da savunmasız bırakamazdı. Kendi başının çaresine bakabilecek duruma gelene kadar olmazdı.

Hostes Lili sessizce Wilhelm'in oturduğu yere doğru yürüdü. "Herzog, öğle yemeği hazır."

"Teşekkür ederim, Lili. Birazdan orada olacağız." Kadın reverans yaptı ve uzaklaştı.

Wilhelm elini Anna'nın koluna koydu. Onunla konuşmadan önce fiziksel olarak dikkatini çekmesi gerektiğini çabuk öğrenmişti. Kendi küçük dünyasında o kadar kaybolmuştu ki, etrafında olup biten hiçbir şeyi duymuyordu. Uçak gökten düşse bile fark edeceğinden şüpheliydi.

"Liebling?" dedi yumuşak bir sesle.

Gözlerini kırptırdı ama ona dönmedi.

"Hadi yemeğe gidelim." Adam kızın elini tuttu ve kız da onu uysalca yemek odasına kadar takip etti.

Tabaklar önlerine konduğunda Wilhelm Anna'nın eline dokundu.

"Anna. Ye."

Gözlerini kırptırdı ve çatalını aldı. Ona emir vermekten nefret ediyordu ama kendi başının çaresine bakmasını sağlamanın tek yolu buydu. Kendi başına hiçbir şey yapamıyordu. Bir bebeği ya da kocayı kaybetmek yeterince korkunçtu ama iki hafta içinde ikisini birden kaybetmek onu uçurumun kenarına getirmişti.

Yemeğinin yarısını yedi ve Wilhelm tatmin oldu. Bu sabah yediğinden daha fazlaydı.

Jet birkaç saat sonra yağmurlu bir Frankfurt'a indi. Hangara doğru taksi yaptı ve onları bekleyen limuzini gördü. Jetin kapısı açıldığında Lili ona bir şemsiye uzattı ve Anna'nın dirseğinden tutarak onu merdivenlerden aşağı indirdi. Limuzinin kapısı açıldı ve perişan haldeki Ilsa inip ona doğru koştu.

"Wilhelm!" diye haykırarak yüzünü onun omzuna gömdü.

Bölüm Elli Dokuz

Anna soğuk yağmuru başında hissetti ve başını kaldırıp baktı. Sadece bir saniye sürdü ve sonra başka bir şemsiye onu korudu. Bir an için önündeki yüze odaklandı. Bir an için Alex olduğunu düşündü ama hayır. Kurt'tü.

Yan tarafına baktı ve Wilhelm ile Ilsa'nın kucaklaşıp birlikte ağladıklarını gördü. Yalnız olduğunu bir kez daha hatırladı. Wilhelm'in teselli etmesi gereken bir ailesi vardı. Onu neden buraya geri getirmişti? San Francisco'da yalnız kalabilirdi. Yalnız kalmak istiyordu. İnsanların etrafında olmak istemiyordu.

"Merhaba Anna," dedi Kurt yumuşak bir sesle.

Ona baktı ama hiçbir şey söylemedi. Gülümsemedi. Tekrar yere baktı.

"Kurt, Anna'yı arabaya getir," dedi Wilhelm, Ilsa'yı limuzine geri götürürken.

"*Kommen Sie, Engel*," dedi Kurt nazikçe ve onu limuzine götürmek için kolunu sırtına koydu. Önce onu içeri aldı, sonra da şemsiyeyi kapatıp soföre uzattı.

"Anna," dedi Ilsa, onun eline uzanarak.

Anna yere baktı ve hiçbir şey söylemedi ama Ilsa'dan da uzaklaşmadı. Ilsa'yı seviyordu. Ilsa, Anna'nın sevdiği adamı doğurmuştu.

Alex'le geçirdiği son sabahın anıları yüzeye çıkmakla tehdit ediyordu ama Anna onları uzaklaştırdı. Ağlamak istemiyordu, düşünmek istemiyordu. Hissetmek istemiyordu. Uyuşukluğu onun kozasıydı.

Limuzinin uzaklaşmaya başladığını belli belirsiz hissetti.

Kurt, Wilhelm ve Ilsa onun etrafında konuştular ama Anna dinlemedi. Onun yerine pencereden dışarı baktı.

Çok geçmeden, Alex'in ailesinin evine giden tanıdık yolda ilerliyorlardı. Anılar onu boğmakla tehdit ederken boğazına kocaman bir yumru doldu. Gözleri serbest bırakmak istemediği gözyaşlarıyla yandı. Alex'in boynunda asılı duran yüzüğünü kavrarken elleri titriyordu. Wilhelm onu neden buraya geri getirmişti?

Birkaç dakika sonra giriş kapısından içeri girdiler. Wilhelm anında kızlarının kucağına atıldı. Anna bir kenarda durmuş yere bakıyordu.

Ilsa onun yanına geldi. "Alex'in odasını senin için hazırlattım. Eğer biraz dinlenmek istersen, birazdan akşam yemeği yiyeceğiz."

Anna dalgınca başını salladı ve merdivenlere doğru yürüdü. Oraya varmadan önce Greta onu yakaladı ve kucakladı.

"Ah, Anna," dedi Greta ona sıkıca sarılarak. "Lütfen, Anna. Konuşmaya ya da başka bir şeye ihtiyacın olursa, gel beni bul?"

Anna yine dalgınca başını salladı ve iki kat merdiven çıkarak yatak odasına gitti. Kapıdan içeri girdi ve Alex'le seviştikleri yatağa baktı. Yıllar önce Alex'i ilk kez gördüğü yatağa.

Orada uyuyamazdı.

Dolaba doğru yürüdü, Alex'in kazaklarından birini seçip giydi, sonra da şöminede yanan ateşin yanındaki halıya kıvrıldı. Onun sıcaklığıyla yıkandığında, anında uykunun unutkanlığına daldı.

Wilhelm akşam yemeği için Anna'yı almaya gitti. Kapıyı çaldı ve onun cevap vermeyeceğini bile içeri girdi. Boş yatağı görünce kalbi durdu. Anna nereye gitmişti?

Odaya baktı ve onu şöminenin yanında top gibi kıvrılmış, Alex'in kazaklarından birini giyerken gördü.

Belki de onu bu odaya koymak iyi bir fikir değildi ama Alex öldüğü için ailedeki konumunun değiştiğini düşünmesini istemiyordu.

İç çekti. Onu teselli etmek için kendini çaresiz hissediyordu. Kadının kederi onun tam olarak anlayabileceği her şeyin ötesindeydi.

Alex ve diğerlerini öğrendiğinden beri kalbi sürekli bir acı kaynağıydı. Oğlunu çok seviyordu ve onun dönüştüğü adamla gurur duyuyordu. Wilhelm şüpheye düştüğü anlar olduğunu inkâr edemezdi ama Alex olgunlaşmamışlığının üstesinden gelerek harika bir adam olmuştu.

Wilhelm düşme tehlikesi geçiren gözyaşlarını kırptırdı. Ailesi için güçlü olması gerekiyordu. Yapılması gereken şeyler vardı ve Wilhelm kendini kaybederse,

Ailesi de öyle. Hayır, kontrolü elinde tutması gerekiyordu. Onların iyiliği için.

Alex Anna'yı çok mutlu etmişti ve bunun tersi de geçerliydi. İkisini birlikte izlemek hayatında gördüğü en güzel şeydi. Anna'nın aşık olması çok güzel bir manzaraydı. Devin'in Malikânesi'nin salonunda ilk kez gördüğü o korkmuş, ezilmiş kızıdan, kendine güvenen güzel bir kıza dönüşmüştü.

dünyadaki yerini bilen bir kadındı. *La Bayadere*'i izlediğinde onun dansı büyüleyiciydi. Hareket halindeki bir güzellikti.

Ve şimdi....

Hayatı birbiri ardına gelen trajedilerden ibaretti. Daha ne kadar dayanabilirdi?

"Anna?" dedi usulca. Anna başını kaldırmadı ve adam yanına gidip diz çöktü. Saçlarını yüzünden geriye doğru taradı. "Anna. Yemek vakti geldi."

Konuşmadan ayağa kalktı. Saçları dağınıktı ve üzerinde Alex'in kazağı dizlerinden aşağı sarkan bir kot pantolon vardı.

Wilhelm onu banyoya götürüp saçlarını taradı ve ardından giyecek bir şeyler bulmak için dolaba gitti. Uzun bir kazak elbiseyle döndü ve onun giymesine yardım etti. Yanağını okşadı ve teninin soğuk olduğunu fark etti, bu yüzden dolaba geri döndü ve bir kazak ve terlikle geri döndü, bunları ona giydirdi ve sonra onu akşam yemeği için aşağıya götürdü.

Akşam yemeği durgundu. Derek ve Sofie bile sessizdi. Alex amcalarının artık eve gelmeyeceğini biliyorlardı.

Gretchen sessizce oturmuş, Otto'yu bir çeşit lapayla besliyordu. Son birkaç aydır dramatik bir şekilde sakinleşmişti ve bu Wilhelm'i oldukça şaşırtmıştı. Yine de Kurt'le onun hakkında konuşması gerekiyordu. Aslında Kurt'le pek çok şey hakkında konuşması gerekiyordu.

Anna, Alex'in yerine Wilhelm'in yanına oturdu ve gözlerini Otto'ya dikti. Wilhelm düğün günlerinde yaşanan tüm o fiyaskoyu unutmuştu. Belki de onu masaya oturtmak akıllıca değildi.

Maurice masanın diğer ucunda, Ilsa'nın yanında oturuyordu. Wilhelm onu kalması için davet etmişti, böylece Wilhelm Anna'yla ilgilenebilecek ve Ilsa kendini ihmal edilmiş hissetmeyecekti. Ilsa ve Maurice birlikte usulca konuştular. İçini bir kıskançlık duygusu kapladı. Maurice açıkça Ilsa'ya tapıyordu ve Ilsa da ona çok düşküncüydü. Wilhelm Maurice'in onun için burada olmasından memnundu ama içindeki küçük kıskançlığı da inkâr edemiyordu.

Ilsa ve Wilhelm eve gelmeden önce konuşmuşlar ve Anna'nın iyi olduğundan emin olmanın Wilhelm'in önceliği olması gerektiğine karar vermişlerdi.

Ilsa iyi olacaktı. Etrafı sevgi dolu bir aile tarafından sarılmıştı. Anna'nın güvенеbileceği birine ihtiyacı vardı ve en mantıklı kişi Wilhelm'di, özellikle de artık onun Efendisi olduğu için.

Belki de Wilhelm bu gece Anna'yı kendi yatağına götürmeliydi. Onunla yatmaya alışmıştı ve bundan oldukça keyif alıyordu. Onun yalnız uyumasını istemiyordu ve nedense Kurt'ün onunla yatması fikri hoşuna gitmiyordu. En azından Kardeşliğe kabul edilene kadar.

Evet. Anna'yı yanında tutacaktı. Belki onun ilgisiyle yeniden konuşmaya başlayacak kadar rahat hissedebilirdi. Konuşmaması onu endişelendiriyordu.

"Anna, benimle odamda kalsan daha rahat eder misin?" Wilhelm yemekten sonra ona sordu.

Yatmadan önce birkaç işi bitirebilmesi için onunla birlikte çalışma odasına gitmişti. Dünya Büyükleri ile temasa geçmesi gerektiğini söylemişti. Büyükler ya da Oğullar öldüğünde özel bir Toplanma düzenlenirdi.

Anna sorgulayan gözlerle ona baktı. Ilsa ne yapardı? "Ilsa Maurice ile kalıyor. Farkındayım ki sen "Diğer odada rahatça kalabilirsin."

Alex'in yatağında tek başına kalma fikri yürek burkucuydu. Wilhelm'le birlikte olmak biraz olsun rahatlatıyordu. Ona küçük bir gülümseme verdi ve başını salladı.

İç çekti. "Sevindim, Anna. Yanımda olman hoşuma gidiyor." Bir an için masasına baktı. "Ben e-postayı gönderirken burada mı kalmak istersin yoksa yatağa mı gitmek istersin?"

Anna bir dakika düşündü. Uyku rahatlatıcıydı. Her zaman uyuyabilmeyi diliyordu. "Sanırım yatağa gitmek istiyorum," diye fısıldadı.

Wilhelm şaşkınlıkla ona baktı ve sonra başını salladı. "Buyurun," dedi ve onun oturduğu yere doğru yürüdü. "Sizi yerleştirdikten sonra geri geleceğim."

Daha sonra Anna karanlıkta, Wilhelm'in yatağında tek başına yattı. Sıcak battaniyeler için minnettardı çünkü oda soğuktu. Garipti, Wilhelm'in yatağında

İlsa'nın yeri. Ama İlsa gelip ona burada olmasında bir sakınca olmadığını bizzat söylemişti. Anna, İlsa'nın ona kızmasını istemiyordu.

Anna kısa bir süreliğine uykuya dalmıştı ama garip oda garip sesler çıkarıyordu.

Kapı açıldı ve kadın doğrulup oturdu. Wilhelm içeri girdi ve kapıyı kapattı.

"Seni uyandırmak istememiştim," dedi
usulca. "Uyanıktım," dedi kadın.

Banyoya gitti ve birkaç dakika sonra pijamalarıyla döndü. Yatağa girdi ve Anna onun yanına kıvrıldı, elini göğsüne, dizini de kalçasına koydu.

Vücudunu bir arzu dalgası sardı. Seks. Seks kendini daha iyi hissetmesine yardımcı olacaktı. Ama ona dokunursa Wilhelm onun hakkında kötü düşünür müydü?

Parmaklarını gömleğinin üzerinden hafifçe göğsünde gezdirdi. Parmaklarını göğüs ucunun üzerinde gezdirdiğinde sertçe nefes aldı ve elini tuttu.

"Wilhelm..." diye fısıldadı, neredeyse yalvarırcasına. Söyleyecek bir şey bulmadan önce ağzını birkaç kez açtı.
"Lütfen."

Elini dudaklarına götürdü ve avucunu öptü, sonra yan döndü. Dudakları onunkileri yakaladı ve onu kendine çekti.

Çaresizlik ve umutsuzluk içinde kederlerini paylaştılar ve birbirlerinin kollarında teselli buldular.

Oda.

Ay ışığı pencereden içeri süzülüyor, gümüş ışığını boş sandalyenin üzerine saçıyordu. Odanın geri kalanı karanlıkla örtülüydü.

Kimin odasıydı? O neden buradaydı?

Altmışınıc Bölüm

Mercedes minibüs Alex'in ailesinin evine doğru ilerlerken Aaron nefesinin altında "Vay anasını," diye mırıldandı. Alex'in varlıklı bir aileden geldiğini biliyordu ama bu hiçbir zaman tam olarak kafasına dank etmemişti. Ta ki şimdiye kadar. Etrafındaki diğer dansçılar da benzer tepkiler veriyordu.

Alex hiçbir zaman kibirli bir zengin olarak görünmedi. Görünüşü ya da kadınlar konusundaki yetenekleri konusunda kibirli olabilirdi ama ailesini asla abartmazdı. Yolun sonundaki şato benzeri yapı Aaron'u şaşırttı. Her nasılsa buraya gelmek için bindikleri jet aynı etkiyi yaratmamıştı, belki de yaratmalıydı.

"Bundan haberin var mıydı?" Aaron yanında oturan Isaak'a sordu.

Isaak başını salladı. "Bir fikrim vardı ama gerçek çok daha etkileyici."

Minibüs evin önüne yanaştı ve kapıyı kır saçlı bir adam açtı. Wilhelm bir an sonra dışarı çıktı, her zamanki gibi vakurdu ama keder yüzünde belirgindi. Minibüsün kapısı açıldığında herkes ayağa kalktı ve evin içine doğru ilerledi. Wilhelm her dansçıyı tek tek selamladı. ve geldikleri için teşekkür etti.

Wilhelm basitçe, "Aaron," dedi ve birbirlerine zgn bakışlar atıp el sıkıştılar.

"Bizi buraya getirdiğin için teşekkür ederiz Wilhelm," dedi Aaron içtenlikle. "Bunun bizim için anlamı çok büyük."

"Elbette Aaron. Başka türlü olmasını istemezdim."

Aaron Wilhelm'in diğer dansçıları selamlamasını beklerken etrafına bakındı. Burası ne kadar etkileyiciydi! Kurt, Ilsa ve Alex'in kız kardeşleri kasvetli bir ifadeyle köşeden döndüler ama Anna'dan eser yoktu.

Aaron Kurt'e doğru yürüdü ve selamlaşarak el sıkıştılar. Kurt, Aaron'ın onu hiç görmediği kadar ağırbaşlı görünüyordu. Daha uzun boyluydu ve daha önce olmayan bir ciddiye havası vardı.

"Merhaba Aaron, gelebildiğine sevindim," dedi Kurt. "Kız kardeşlerim Liesl ve Greta ile tanıştın mı?"

"Sanırım bir süre önce bir kez yapmıştım." Aaron iki kızla selamlaştı. İkisi de çok güzeldi ve Alex ile Kurt'e benziyorlardı.

Jenna gruba doğru yürüyüp Kurt'ü selamladı ve Matt'i tanıştırdı.

"Anna nerede?" Aaron sessizce Kurt'e sordu.

Kurt'ün ifadesi daha da düştü. "Kütüphanede. Bütün zamanını orada geçirir. Ama eminim sizi gördüğüne sevinecektir. Sizi odalarınıza götürelim, sonra da onu görmeye gideceğiz."

Anna her zamanki gibi pencereden dışarı baktı. Wilhelm, dansçılar geldiğinde Alex'in odasında kalması gerektiğini söylemişti. Wilhelm'le kalırsa itibarı zedelenenecekti ve bunu ona yapamazdı. Diğer dansçılar Anna ve Wilhelm'in ilişkisini anlamayacaklardı. Onun için sorun yoktu. Seks kendini daha iyi hissetmesine yardımcı olmuyordu. Kalbindeki acıyı hiçbir şey dindirmiyordu.

İntihar bir kez daha cazip gelmişti ama yarı Ölümsüz olduğu için bunun işe yaramayacağını hissediyordu. Hiç rahatlama yoktu. Acısını dindirecek hiçbir şey yoktu. Sadece kalp ağrısıyla dolu boş bir gelecek.

Omzuna bir şey dokununca sıçradı ve başını kaldırıp Aaron'un üzerinde durduğunu gördü.

"Hey Anna," dedi usulca.

Tekrar pencereye döndü ve dizlerini göğsüne çekti. Aaron bankın diğer ucuna oturdu.

"Kurt çoğu zaman burada olduğunu söylüyor."

Başka her yer çok acıtıyor.

"Dışarıda yürüyüşe çıkmak ister misin?"

Anna ona baktı. Bir yürüyüş kulağa o kadar da kötü gelmiyordu. Omuzlarını silkti.

"Alabileceğin en olumlu yanıt bu," dedi arkasından gelen Alman aksanlı bir ses. *Kurt*.

Kurt geldiğinden beri ona çok ilgi göstermişti. Gretchen o ilk geceden sonra ortadan kaybolmuştu. Bazen Derek ve Sofie'nin sesini duyuyordu ama hiçbir bebeğin ağladığını duymamıştı. Otto neredeydi?

"*Kommen Sie*, Anna," dedi Kurt, onu ayağa kaldırmak için elinden tutarak.

Omuzlarına ağır bir kazak geçirdi ve sonra Aaron'la birlikte onu kapıdan çıkarıp terasa götürdüler.

Temiz hava yüzünde iyi hissettiriyordu. Hava soğuk ve berraktı. Kurt ve Aaron onun iki yanında yürüyor ve konuşuyorlardı. Anna dalmıştı ama onlarla birlikte yürümeye devam etti.

Yürümek iyi hissettiriyordu ama konuşmaya hiç niyeti yoktu.

Yaklaşık bir saat boyunca bahçelerde dolaştılar. Aaron, Kurt'ün Alex'in yerini alması konusunda Wilhelm'le yaptığı görüşmeyi anlatmasını dinledi.

"Bu geceki Buluşma'da Kardeşliğe kabul edileceğim," dedi Kurt. "O zaman Alex'in son on beş yılını harcadığı her şeyi öğrenmeye başlamalıyım."

"Bu konuda pek heyecanlı görünmüyorsun," diye yorum yaptı Aaron. Onu gerçekten suçlayabileceğinden değil.

"Alex'in yerine geçmek artık benim görevim. Vati'den sonra biri görevi devralmalı." Anna'ya baktı. "Ve Anna'ya da göz kulak olabilmeli. Vati onu Devin'e karşı savunmasız bırakmayacaktır."

Anna ismine yanıt vermedi, bu da Aaron'u endişelendirdi. "Tekrar konuşmaya başladı mı?"

Kurt yüzünü buruşturdu. "Biraz. Vati onunla birkaç kez konuştuğunu söyledi ama ben onu duymadım. Dikkatini çekmediğiniz sürece sizi de duymuyor." Durdu ve elini onun omzuna koydu. "Anna?"

Anna gözlerini kırptırdı ve Kurt'e baktı. "Yeterince ısındın mı?"

Bir süre yanıt vermedi, sonra hafifçe başını salladı ve boşluğa bakmaya devam etti.

Kurt Aaron'a baktı ve omuz silkti. "Ondan öğrenebildiğim tek şey bu. Vati seviştiklerini ve kızın da ona karşılık verdiğini söyledi. Ama ertesi sabah yine böyleydi."

Aaron, Wilhelm'in Anna'yla birlikte olması fikrine kaşlarını çatı. "Bunu ona neden yaptı?"

"Ne yapmak?"

"Seks mi?"

Kurt iç çekti. "Artık onun efendisi o. Bunu o başlattı, Vati değil."

"Bu pek çok açıdan yanlış," diye tersledi Aaron. "Senin baban oğlunun karısını becermemeli."

Kurt ona hüzünle baktı. "Belki de çoğu insan için." Anna'yı işaret etti. "Başka ne öneriyorsun? Devin'in ona ne yaptığını biliyorsun.

Ben'in ölümüne nasıl tepki verdiğini

biliyorsun." Aaron içini çekti.

"Bilmiyorum. O sadece-"

"O gerçekten berbat durumda Aaron. Onunla elimizden geleni yapıyoruz. Ne yapacağımı bilmiyorum. Vati de ne yapacağını bilmiyor. Kendini kapattı.

aşağı." Kurt derin bir nefes aldı. "Vati iyileşemeyeceğinden korkuyor. Bunun geri dönemeyeceği bir kırılma noktası olduğunu düşünüyor."

"Ondan vazgeçmen çok hoş."

"Tekrar soruyorum... Ne öneriyorsun Aaron? O burada. Bizimle birlikte. Elimizden geldiğince onu seviyoruz, ama o sadece boşlukta. Etrafında neler olup bittiğinden haberi yok ve umurunda da değil. Hayata dönmesinin tek yolu seks yapmak. Ama o bile geçici oluyor. Sabahları hep daha kötü oluyor.

Sabahları."

Aaron yüksek sesle, "Belki de baban onu becerdiği içindir," diye tersledi.

İkisi de Anna'ya baktı. Kıpırdamamıştı. Yürümeyi bıraktıklarından beri hareket etmemişti.

"Vati uykusunda biriyle konuştuğunu söylüyor. Uyandığında gözleri çılgına dönüyor ve sonra yıkılıp ağlıyor. Günün geri kalanında da böyle."

"Daha önceki rüyaları gibi mi?"

"Uyandığında bunları hatırlamıyor. Ne hakkında oldukları hakkında hiçbir fikrimiz yok."

Tekrar yürümeye başladılar. Birkaç adım ilerlediler ve Kurt geri dönerek Anna'ya yol gösterdi.

Aaron, Kurt'ün değiştiğini kabul etmek zorundaydı. Anna'ya karşı çok dikkatliydi. Kazağı en ufak bir kayma yaptığında bile hemen düzeltiyordu. Saçına bir yaprak düştü ve Kurt onu kopardı. Aaron, Kurt'ü Anna'yla birlikte izlerken kıskançlığın yüreğini burktuğunu hissetti.

"Gretchen nerede?" Aaron sordu.

"Gitti. Berlin'e annesinin yanına döndü. Boşanma davası açacağım." Aaron şaşkınlığını gizleyemedi. Anna yüzünden miydi? "Neden?" "O bir Elder için uygun bir eş değil. Alex sana Otto'dan bahsetti mi?" "Kasım ayında doğan oğlunuz mu?"

Kurt başını salladı. "Ama o benim oğlum değil. O Alex'in."

Aaron olduğu yerde durdu. Alex ona bunların hiçbirini anlatmamıştı.

"Hamile kaldı ve babasının kim olduğu konusunda yalan söyledi. Ayrıca... pek çok iğrenç konuyu da itiraf etti ve suçlarını açıklamak için uygun günün Anna ve Alex'in doğum günü olduğuna karar verdi. düğün günü. Yıllardır sorunlarımız vardı ama bu çizgiyi aştı. Vati boşanmak için bana izin verdi. Otto'ya iyi bakılacak ama Berlin'de. Burada değil."

Aaron'un tek söyleyebildiğı "Vay canına," oldu. "Sen... Yani, Anna'yla, baban senin ve onun birlikte olmanızı istiyor mu?"

"Bundan bahsetti ama onu asla bir evliliğe zorlamayız. Mantıklı bir eşleşme olurdu ama önce iyileşmesi gerekiyor." Kurt, kızın yüzüne dökülen bir tutam saç kulağının arkasına sıkıştırdı.

Evet, iyileşmesi gerekiyordu. Eski halinin bir kabuğuna dönüşmüştü. Yüzü solgun ve gözleri cansızdı. Onu böyle görmek Aaron'ın kalbini acıtıyordu. Özellikle de hayat ve neşe dolu olduğu son birkaç aydır onunla birlikte olduktan sonra.

Kurt'ün telefonu çaldı. "Affedersiniz." Arkasını döndü ve Almanca konuştu.

Aaron Anna'yı kollarının arasına aldı ve ona sıkıca sarıldı. "Çok üzgünüm Anna," dedi sessizce. Anna başını Aaron'ın göğsüne yasladı ve gözlerini kapattı.

Kurt küfretti ve geri döndü. "Devin burada."

"Devin? Neden?" Neden burada olsun ki? Anna'yı eve götürmek için mi?

Aaron, Anna'nın San Francisco'ya dönmesini ne kadar istese de burada çok daha güvende olduğunu biliyordu. Devin'den uzakta.

"O bir Yaşlı. Törende bulunmaya hakkı var. Dünya Büyüklerinin çoğu orada olacak. Ve bu gece de." Kurt ürperdi. "Beni ürpertiyor."

Aaron karanlık bir şekilde kıkırdadı. "Bende bir katil olma isteğı uyandırıyor." Kurt'ün gülümsemesi acımasızdı. "Bu hissi bilirim." Anna'yı eve geri götürdüler ve Devin'in beklediğı salona girdiler.

Bölüm Altmış Bir

Anna, yanında Kurt ve Aaron olduğu halde odaya getirildiğinde Devin başını kaldırıp baktı. İkisi de ona şüpheli bakışlar attı ve çok Aralarında duran genç kadını savunmaya geçti. İçini çekti. Burada olduğu sürece dikkatli olması gerekecekti. Anna büyük bir ilgi topluyordu ve Devin onu eve geri götürmek için elinden gelenin en iyisini yapmak zorundaydı.

"Merhaba Anna," dedi, ayağa kalkıp ona doğru yürürken. Anna cevap vermedi ve adam kaşlarını çattı.

"Dikkatini çekmek için ona dokunmalısın," diye açıkladı Kurt ve yanına diz çöktü. Elini onun omzuna koydu. "Anna. Devin burada."

Başını çevirdi ve gözlerinin Kurt'e odaklanması bir an aldı. Birkaç kez gözlerini kırıştırdı ve sonra Devin'e baktı. Yüzü hiç değişmemişti.

Devin Kurt'e baktı. "Onunla biraz zaman geçirebilir miyim?" Kurt gözlerini kıstı. "Ne yapacaksın?" *Küstah orospu çocuğu!* "Sadece onunla konuşmak istiyorum."

"O konuda iyi şanslar," dedi Kurt ama Anna'yı nazikçe öne doğru itti. "O sadece babamla konuşur."

Devin onun elini tuttu ve kanepeye doğru götürdü. "Belki ben yardımcı olabilirim," dedi Anna'ya bakarak. Hâlâ kapıda duran iki adama dönüp sabırsız bir bakış attı.

İkisi de kaşlarını çattı ama dönüp odadan çıktılar. "Anna," dedi Devin.

Boş gözlerle ona baktı.

Devin iç çekti. Bu hiç iyi değildi. Ona cevap bile vermiyordu. Tamamen içine kapanmıştı. Artık onun sınırlarını biliyordu.

Parmaklarını alnında gezdirdi ve şakağından elmacık kemiğine doğru indirdi. Gözleri bir an için kapandı ve sonra tekrar açıldı, bu sefer keder doluydular. Gözyaşları kabardı ve yanaklarına döküldü.

Kadın hıçkırmaya başladı ve adam kollarını ona doladı. Bir daha susmayacaktı. En azından bir süre için. Duyguları, o ağlayana kadar

Beyin daha fazla dayanamadı ve tekrar kendini kapattı. Ama o zamana kadar evde olacaktı.

Adam ona bir mendil uzattı ve gözyaşları akmaya devam etse de kadın gözlerini sildi.

"Bunu neden yaptın?" diye sordu sessizce. "Hiçbir şey hissetmemek hoşuma gitti."

"Bu şekilde içine kapanmak sağlıklı değil, Anna." "Acıyor!" Göğsünü ovuşturdu.

"Biliyorum bebeğim. Ama acıdan kaçmak sadece onu uzatır." "Hissetmek istemiyorum!"

"Ama hissetmezsen, iyi bir şey de hissetmezsin." "İyi hissettirecek ne olabilir ki?" diye tükürdü.

Devin gülümsedi ve göğsüne dokunmak için öne doğru uzandı. Kadın nefesini içine çekti ve Dev'in onun hoşlandığını bildiği şekilde okşarken nefesini tuttu.

"Bu iyi hissettiriyor mu?" diye fısıldadı.

Başını sallarken gözleri kapandı ve dudakları aralandı.

"Anna'ya zarar verirken bile hissedilecek güzel şeyler vardır. Eğer kendini kapatırsan, bir daha böyle hissedemezsin." Elini kazağının altına kaydırды ve ince pamuklu sütyeninin üzerinden göğsünü okşadı. Göğüs ucu gergindi ve onu sıkarak nefesini kesmesini sağladı.

Yumuşak bir şekilde inledi ve adam elini çektiğinde inledi. Gözlerini açtı ve ona baktı. "Lütfen durma," diye yalvardı.

Devin nazıkçe gülümsedi. "Bebeğim, ne kadar istesem de seni burada, Wilhelm'in evindeki kanepede beceremem."

Sanki nerede olduğunun farkında değilmiş gibi etrafına bakındı.

"Ah." "Eve döndüğünde, söz veriyorum sana kendini çok ama çok iyi hissettireceğim."

iyi." Çenesini kavradı ve onu dudaklarından öptü. "Eve ne zaman döneceğimi bilmiyorum."

"Anna, eğer burada olmak istemiyorsan seni burada tutamaz.

Pazartesi sabahı ayrılıyorum. Eğer istersen benimle gelmen için sana bir bilet ayarlayabilirim, ama bu Burada kalmayı tercih edersen. " Omuz silkti. O

onu gitmeye zorlayamazdı. Sadece kalmasını sefil hale getirebilirdi.

Başını iki yana salladı. "Wilhelm'i bırakamam."

"Bebeğim, Wilhelm'in bakması gereken bir ailesi var." Onun yanağını okşadı. Anna önce şaşkın, sonra da üzgün görünüyordu.

"Gitmeliyim. Burada pek hoş karşılanmadığımı biliyorum ama seni kontrol etmek istedim."

Anna üzgün gözlerle ona baktı. "Beni terk mi ediyorsun?"

"Sadece mecbur olduğum için bebeğim. Bu akşam Manor'da ya da burada her ne diyorlarsa orada görüşürüz."

"*Schloss*," dedi Anna sessizce.

Devin gözlerini devirdi ve ayağa kalktı.

Anna gözyaşları yanaklarından aşağı süzülürken ellerine baktı.

Devin elini cebine attı ve Anna'ya küçük bir plastik torba uzattı. "Al bunu. Eğer işler çok acı verici bir hal alırsa, bunu al. Yardımcı olacaktır."

Anna çantayı kaldırdı ve küçük beyaz hapa baktı. "Nedir bu?"

"Kendini daha iyi hissetmene yardımcı olacak bir şey. Sadece yarım doz. İçmemelisin.

Etrafta kimse olmadan alabilirsin ama Wilhelm'in bunu onaylayacağını sanmıyorum. Sadece ihtiyacın varsa al." Ve ihtiyacı olacaktı. Bundan emindi. Onu başının üstünden öptü. "Ayinden önce alma. Buluşma."

Anna başıyla onayladı ve çantayı cebine koydu.

Yapmak için geldiği şeyi başaran Devin, evden çıkmanın yolunu buldu ve Anna'nın Pazartesi günü onunla birlikte San Francisco'ya döneceğinden emin bir şekilde oteline geri döndü.

Anna salonda bir süre oturduktan sonra Wilhelm'i bulmak için ayağa kalktı. Göğsündeki ağrı o kadar acı vericiydi ki öleceğini düşündü. Alex'i o kadar özlemişti ki nefes almakta zorlanıyordu.

Wilhelm'in çalışma odasına gitti ve kapıyı çaldı.

"*Buyurun.*"

Kapıyı açtı ve Wilhelm ile Kurt'u içeride buldu.

Bir an için ikisine de baktı. "Ne zaman yola çıkmamız gerekiyor?"

İkisi de ona baktı.

"Em," dedi Wilhelm yavaşça. "Sanırım bir saat içinde."

"Sorun olmazsa odamda olacağım."

Wilhelm başıyla onayladı. "Zamanı geldiğinde gelip seni alacağım."

Başını salladı ve kapıyı kapatıp Alex'in odasına çıktı. Kapı açılır açılmaz kalbindeki acı inanılmaz boyutlara ulaştı. Anılar beynine hücum etti ve onu boğdu.

Kapının yanındaki köşeye büzüldü ve ağladı.

"Bana mı öyle geliyor, yoksa kız tutarlı mı görünüyordu?" Kurt kapalı kapıya bakarak sordu.

Wilhelm de kapıya baktı, aynı anda hem endişelenmiş hem de rahatlamıştı. "Evet, öyle yaptı."

"Bu iyi, değil mi?" Kurt umutlu görünüyordu.

Wilhelm başını salladı. "Bilmiyorum. Onun... uyanık olmasına sevindim ama Devin'in ne yaptığını merak ediyorum." İç çekti. "O adama güvenmiyorum. Anna'yı San Francisco'ya dönmesi için manipüle etmeye çalışacak, bundan eminim."

"Ama burada uzun süre kalamaz, değil mi? Yani, Alex burada olsaydı her şey farklı olurdu..."

Bu doğrudu. Yaşlı Metresler doğum yerlerine bağlıydı. Anna burada uzun süre kalırsa hastalanmaya başlardı. Memleketinde ya da Efendisinin yanında olmalıydı. Sadece Alex ona zarar vermeden onu burada tutabilirdi. Wilhelm'in, Devin'e ve San Francisco'ya olan ihtiyacını geçersiz kılacak kadar gücü yoktu.

Altmış İkinci Bölüm

Anna, *Schloss'un* Büyük Salonu'nda Wilhelm'in ayaklarının dibinde oturuyordu. Neredeyse mavi ve yeşil kadar çok beyaz cübbe vardı. Dünyanın dört bir yanından gelen İhtiyarlar, Diyakozlar ve Kardeşler Alex ve adamlarına veda etmeye gelmişlerdi.

Bu kadar çok insanın Alex hakkında konuşmasını dinlemenin verdiği acı Anna'nın çığlık atmak istemesine neden oldu. Wilhelm ona bir şey yapmıştı, bu yüzden konuşamıyordu, ki bu muhtemelen iyi bir şeydi. Aksi takdirde çığlık atıyor olurdu. Hal böyle olunca yastığa oturdu ve gözyaşları yüzünden aşağı aktı.

Schloss Dirne'nin yanı sıra diğer Yaşlı Hanımlar da oradaydı. Onları göremese de hissedebiliyordu.

Yeşil cübbeli adamlar siyah cübbeleriyle koridorda yürüyorlardı, sadece biri beyaz bir cübbe taşıyordu. Alex'in cübbesi. Wilhelm ayağa kalkıp cübbeyi adamdan aldı ve sonra cübbeler birbiri ardına yakılmak üzere büyük bir mangala yerleştirildi. Alex'inki sonuncuydu. Kumaşı tüketen ateşe baktı.

Güle güle kocam. Ustam. Aşkı.

Kurt öne çıkarıldı ve Wilhelm onu Büyük Oğlu ilan etti. Çift yüzük piercingini aldı ve babasına boyun eğdiğini gösterdi.

Tören sona erdiğinde, toplantı daha normal bir toplantıya dönüştü. Wilhelm ona, erkeklerin onun kederine saygı gösterip yaklaşmamalarını umduğunu, ancak yaklaşırlarsa onlarla ilgilenmek zorunda kalacağını söyledi. Uzun zamandır evlenen ilk Yaşlı-Mihrace'ydi, bu yüzden erkekler Anna'nın yas tuttuğu gerçeğini düşünmeyebilirlerdi. Görünüşe göre yarı ölümsüzler fazla duygusallaşmaya eğilimli değillerdi. Çok az şey onları etkiliyordu.

Diğer Hanımların flört ettiklerini ve Yaşlılarla ilgilendiklerini gördü. Hepsi güzel ve zarıftı ve Anna gözlerini onlardan alamıyordu. Keşke onlara daha çok benzeseydi, belki de bu kadar acı çekmezdi.

Wilhelm, Devin'in odanın arka tarafında Vitaly ile konuştuğunu gördü. Wilhelm nedenini tam olarak kestiremese de, ikisinin birlikte olmasında bir şeyler ona doğru gelmiyordu. Onlara göz kulak olması gerekecekti.

Anna'nın başını okşadı. Onu rahatlatmak için yapabileceği bir şey olmasını diledi.

Uzun boylu, sarışın bir genç adam birkaç metre öteden Anna'yı izliyordu. Ona gitmek ister gibi görünüyordu ama bir türlü karar veremiyordu. Wilhelm kaşlarını çattı. Bugünlerde babalar saygı göstermeyi öğretmiyordu. Anna'ya yaklaşacak olanın muhtemelen oğullardan biri olacağını düşündü.

Genç adam kararını vermiş gibiydi ve endişeyle Wilhelm'in oturduğu platforma yaklaştı. Wilhelm'e baktı ve ona ürkek bir gülümseme verdi.

"Affedersiniz lordum. Ann ile, yani Hanımefendi ile konuşabilir miyim lütfen?"

Anna'nın başı aniden kalktı ve genç adama baktı. "Kimsin sen?" diye sordu sertçe.

"Benim adım Tommy Pendleton. Babam New York'tan Tom Pendleton."

Tommy'nin ayak ayak üstüne atması Wilhelm'i eğlendirdi. Tipik bir kendini beğenmiş ihtiyar-oğul gibi görünmüyordu. Anna da onu tanıyor gibiydi.

Wilhelm başıyla onayladı ve Tommy bir adım öne çıkarak Anna'nın önünde diz çöktü.

"Hey, Anna," dedi usulca.

Anna uzun bir süre ona baktı. "İyi akşamlar lordum," diye cevap verdi resmiyetle. Wilhelm, Anna'nın konuşma yeteneğini geri vermişti. ritüeller tamamlandı.

Tommy kaşlarını çattı. "Bana böyle hitap etmenden nefret ediyorum." "Uygun olan bu," diye fısıldadı.

Anna'nın yanağını okşamak için elini uzattı. Gözlerindeki şefkat Wilhelm'i rahatlatmıştı. Bu genç adam Anna'ya çok değer veriyordu. Ona zarar vermezdi.

"Her şey için çok üzgünüm Anna," dedi usulca. "Teşekkür ederim lordum. Çok nazıksınız."

Tommy incinmiş görünüyordu. Tommy nazik olmaya çalışırken Anna çok resmi davranıyordu. Wilhelm'in onu azarlamasından mı korkuyordu?

Kurt gelip babasının yanına oturdu. "Kıçım ağrıyor," dedi Almanca. Wilhelm kıkırdadı. "Özür dilerim evlat. Ama bu iş böyle yapılır."

"Alex bile mi?"

"Tabii ki. Düşününden önceki gece neler olduğunu anlattı mı?"

Kurt başını salladı.

Wilhelm ona tüm Alman Büyüklerinin Alex'in orgazm olmasına izin vermeden onu nasıl götten aldıklarını anlattı.

"Erkekler gerçekten bundan gelebilir mi?" Kurt şaşkın görünüyordu.

"Hiç bir erkekle birlikte olmadın mı?" Wilhelm şaşırmıştı. Kurt'ün var olan her cinsel eylemi yaptığından oldukça emindi.

"Sadece bir kadını paylaşmak için. Ben hiçbir zaman erkeklerden etkilenmedim, Vati." "Evet, erkekler bundan gelebilir. Aslında oldukça güzel."

Kurt babasına şaşkın bir bakış attı. "Sanırım kadınlarla takılacağım." Tommy'nin Anna ile konuştuğunu fark etti. "Kim o?" diye sordu biraz da savunmacı bir tavırla.

"Tommy Pendleton, New York'tan."

"Ondan hoşlanıyor."

"Sanırım haklısınız." Kurt kaşlarını çattı.

"Kurt, eğer istersen şimdi onu takip edebilirsin. Ama ona karşı nazik ve sabırlı olmalısın. Ve eğer ona Gretchen'a davrandığın gibi davranırsan, derini yüzerim."

"Ben olsam bunu yapmazdım, Vati." "Güzel."

Kurt bir süre Tommy ve Anna'yı izledi. Tommy, Anna'yı Anna'nın kendini daha iyi hissetmesini sağladı ama Anna soğukkanlılığını ve mesafesini korudu. Tommy başını kaldırıp Wilhelm'e baktı ve Wilhelm ona anlayışlı bir gülümseme verdi.

Eğildi ve onun yanağına bir öpücük kondurdu. "Seni yalnız bırakayım, Anna. Yarın görüşürüz."

Tommy kalktı ve uzaklaştı. Wilhelm'in kalbi onun için çarptı. "Belki de bu gece ona gitmelisin. Eve gittiğimizde."

"Kalmıyor muyuz?"

Wilhelm başını salladı. "Hiç havamda değilim. Eve gitmek istiyorum."

Anna şöminenin önünde yerde büzülmüş yatıyordu. Uyuyamıyordu. Sönmekte olan alevlere bakıyor ve Alex'i düşünüyordu. Eğer kalbini göğsünden sökebilseydi, söküp atardı. Hiçbir şey acısını dindiremiyordu.

Birden Devin'in ona verdiği hapı hatırladı. Daha iyi hissetmesine yardımcı olacağını söylemişti. Ayağa fırladı ve banyoya koştu. bir çekmeceye koymuştu. Bir süre ona baktı ve sonra bir fincana su doldurup hapı yuttu.

Şömineye döndü ve sandalyeye oturdu. Ne kadar sürecekti? Nasıl hissettirecekti?

Bir süre sonra rahatladığını hissetti. Kalbindeki ağrı hafifledi. Hâlâ acıyordu ama eskisinden çok daha iyiydi. Gerçekten de iyi bir gece uykusu çekebilirdi. Büyük yatağa bir göz attı. Artık o kadar da yalnız görünmüyordu.

Banyodan gelen bir ses duyduğunda yorganın altında sürünüyordu. Bir gölgenin ortaya çıktığını ve ona doğru yürüdüğünü gördüğünde kalbi çarpmaya başladı.

"Alex?" diye fısıldadı. Bu onun hayaleti miydi?

"*Nein, Engel,*" diye seslendi gölgeden.

Kurt yatağın kenarına kadar yürüdü ve onun yanağını okşadı. "Nasıl olduğunu kontrol etmek istedim."

Onun gözlerinin içine baktı ve elini onun elinin üzerine koydu. Dizlerinin üzerine çöktü ve dudaklarını onunkilere bastırdı.

"Anna," diye inledi ve onu yatağa geri itti, onu öptü ve kollarını ona doladı. "*Oh, mein Engel.*"

Öpücükleri çok iyi hissettiriyordu. Dokunuşu inanılmazdı.

"Benimle seviş Kurt," diye fısıldadı. O da yaptı. O gece rüya görmedi.

Bölüm Altmış Üç

"Günaydın Anna," diye fısıldadı Kurt. Onu sıkıca göğsüne yasladı, sırtı önüne dönüktü ve başının arkasını öptü.

Anna uyanıktı ama Kurt'ün bunu bilip bilmediğini bilmiyordu. Kalbindeki sızı geri gelmişti. Kurt'ün sesi Alex'inkine çok benziyordu. Kucaklaması Alex'inkine çok benziyordu. Alex'le birlikte ailesinin evinde paylaştıkları yatakta yatıyordu. Her şey ona Alex'i hatırlatıyordu ve onu hatırlamak istemiyordu. Bu ona çok acı veriyordu.

Hap işe yaramıştı. Devin'in söylediği gibi kendini daha iyi hissetmişti. Ama şimdi kendini eskisi kadar kötü hissediyordu. Hayatın acısıyla donuk bir sızı olarak başa çıkabilirdi. Başa çıkamadığı şey kalbindeki bıçak gibi saplanan acıydı. Ve uyandığında hissettiği de buydu.

Belki Devin'e bu sabahki ayinde daha fazla olup olmadığını sorabilirdi. O haplardan bir tane daha alırsa günü atlatabilirdi. Kurt'ün eli göğsüne doğru kaydı ve hafifçe avuçladı. Bu da iyi hissettiriyordu. Seks de yeterince dikkat dağıtıcıydı. Seks ve o küçük beyaz haplar. Evet, bunu yapabilirdi. Göğsünü adamın eline bastırdı. "Evet, Kurt," diye fısıldadı ve kışını onunkine doğru bastırdı. ereksiyon.

Boynunu öptü ve sonra onu sırt üstü çevirip göğsünü öptü. "Sabahları ne kadar güzel bir manzara," diye mırıldandı.

Kurt törene hazırlanmak için ayrıldıktan sonra Anna tekrar dibe vurdu. Adam gidince dikkatini dağıtacak hiçbir şey kalmamıştı. Siyah bir elbise giydi.

elbisesini ve topuklu ayakkabılarını giydi ve kahvaltı için yemek salonuna indi. Diğer dansçılar onu sıcak gülümsemeler ve sarılmalarla karşıladı. Henüz çoğunu görmemişti. Gelmiş olmaları güzeldi ama kendini daha iyi hissetmesini sağlamıyordu.

Yiyeceklere baktı ve aç olmadığını fark etti. İçini çekti ve pencereye doğru yürüyüp dışarı baktı. Yine yağmur yağıyordu. Başını serin cama yasladı ve gözlerini kapattı.

"*Guten Morgen*, Anna." Wilhelm geldi ve onun yanında durdu.
"Kendini nasıl hissediyorsun?"

Anna iç çekti. "Hissetmeyi sevmiyorum. Acıtıyor."

"Bunu anlayabiliyorum *Liebling*. Bazen hissizleşmek daha kolay geliyor."

Anna başını salladı.

"Ama tekrar konuşmaya başlamana sevindim. Senin için endişeleniyordum." Anna küçük bir gülümsemeyi başardı. "Seni endişelendirmek istememiştim."

Ona baktı ve sonra gözlerini kapattı. Ona bakmak Alex'e bakmak demektir. Wilhelm'e tapıyordu ama onunla birlikte olmak acı vericiydi. Burada olmak acı vericiydi.

"Devin yarın beni eve götürmeyi teklif etti," dedi hiç düşünmeden.

"Öyle mi yaptı?" Wilhelm, sesi hafifçe titreyerek sordu. "Anna, sen burada istediğiniz kadar kalabilirsiniz. Sen ailemizin bir parçasısın. Alex'in ölümü bunu değiştirmedir."

"Biliyorum," diye fısıldadı.

"Bir süre daha kalmanı tercih ederim. Eve yalnız gitmeni istemiyorum."

Yalnız olmak kulağa oldukça hoş geliyordu. Anıları tetikleyecek bir şey yok belki de? Ama Wilhelm haklıydı. Eve giderse, Alex'in anılarıyla dolu o büyük boş evde olacaktı. Ve Seth ve Tony'nin de. Ki bu da Daha mı kötü? Burada en azından onu seven

insanlar vardı. "Ne yapacağımı bilmiyorum," diye itiraf etti usulca.

"Seni kalman için zorlamayacağım, Anna. Ama bunu düşünmeni istiyorum. Ben seni seviyorum. Benim ailem senin ailen ve seni seviyorlar. Belki de sadece... ilk acı geçene kadar kalmalısın."

"Peki ya dans?" diye sordu. Dans etmek daha önce hep yardımcı olmuştu. Belki de ihtiyacı olan şey buydu.

Wilhelm durakladı. "Bunu unutmuşum. Başka bir performans yakınsınız, değil mi?"

Başını salladı. "İki hafta." Ama birçok provayı kaçırmıştı. Isaak sahneye çıkmasına izin verecek miydi? Bu onun ilk müdürlüğü olacaktı. Aaron'la birlikte.

Verilmesi gereken kararlar onu bunaltmaya başlamıştı. Gözlerini sıkıca kapattı. Hiçbir şey düşünmek istemiyordu.

Bir süre sonra insanlar gelmeye başladı. Önce Wilhelm'in kardeşleri geldi. Friedrich ve Klara da en az Wilhelm ve Ilsa kadar perişan görünüyorlardı.

Tabii ki. *Erich*. Nasıl unutabilirdi ki? Alex için duyduğu keder, o gün ölen başka adamlar olduğunu fark etmesini gölgelemişti. Ama Anna'nın tek düşünebildiği Alex'ti.

Ailenin geri kalanıyla birlikte girişte durdu. Seth'in annesi ve kız kardeşi, Tony'nin ailesi ve diğer erkeklerin aileleriyle de tanıştı. Yaşlılar da gelmişti.

Bu adamların yaydığı güç bunaltıcıydı ve odada bu kadar çok kişi olması boğucuydu. Anna'ya karşı çok kibardılar. İçgüdüsel olarak Yaşlı Hanımlar olduğunu bildiği birkaç kadınla tanıştırıldı. Çok hoş görünüyorlardı ama... ruhani gibiydiler. Anna'nın neden bu kadar üzgün olduğunu anlamış gibi görünmüyorlardı.

"Kendi türüne" bile uymuyordu. Ne iç karartıcı bir düşünce. Kendini hiçbir yere uymuyormuş gibi hissediyordu.

"Anna," dedi Devin, yaklaşıp yanağından öperek. "Nasılsın?"

Onunla birlikte yürüyen üç adama baktı. Baba, oğul ve torun mu? Muhtemelen yetmişli yaşlarında olan yaşlı adamın saçları ve sakalı kırışmıştı. Genç adam ellili yaşlarının başındaydı ve gümüş rengi serpiştirilmiş siyah saçları ve siyah sakalı vardı. En genç adam Anna'dan birkaç yaş büyüktü, kalın siyah dalgalı saçları vardı ve temiz tıraşlıydı.

"Ben iyiyim," diye yumuşak bir sesle cevap verdi. Devin'e haplar hakkında soru sormak istiyordu ama yalnız kalana kadar beklemek istedi.

"Anna, bu Petersburg'dan Vitaly, oğlu Vlad ve torunu Peter."

Anna sert gözlerle Vitaly'ye baktı. Alex'in gitmesinin nedeni oydu. Saygılı olması gerektiğini biliyordu ama yüzüne bir tokat atmak istiyordu. Elleri yumruk şeklinde kıvrıldı ve kendi içinde savaşıırken titredi.

"Anna!" Devin sertçe ama sessizce söyledi. "Merhaba," diye ciyaklamayı başardı.

Vitaly kalın Rus aksanıyla, "Kaybın için üzgünüm Anna," dedi. "Alex'in yakın zamanda evlendiğini bilmiyordum, yoksa onunla irtibata geçmezdim."

Anna kabalık etmemek için dudaklarını birbirine bastırdı. Gözleri yaşardı ve çenesi titredi. "Affedersiniz," dedi ve dönüp

uzaklaştı.

Bir pencereye doğru yürüdü ve kendini kontrol etmeye çalıştı. Daha önce hiç bu kadar öfkelenmemişti. Devin kızabilirdi ama Anna'nın umurunda bile değildi.

Ama eğer ona kızgınsa, ona daha fazla hap vermezdi. Önümüzdeki birkaç haftayı atlatabilmesi için o haplara ihtiyacı vardı.

Gözlerini kapadı ve birkaç derin nefes aldı. Devin'i yatıştırmak için sakinleşmesi ve pişmanlık duyması gerekiyordu. Yeterince sakinleştğinde, alçakgönüllülükle Devin'e döndü.

"Kaba davrandığım için özür dilerim Devin," dedi yumuşak bir sesle.

Devin ona sempatik bir gülümseme verdi. "Sorun yok, Anna. Biliyorum Şu anda çok şey yaşıyorsun. Seni onlarla tanıştırmamalıydım. Bunun sana nasıl hissettireceğini düşünemedim."

Wilhelm ikisinin yanına geldi. "Anna, ayın birkaç dakika içinde başlayacak. İçeri girmemiz gerekiyor." Kolunu Anna'nın omzuna doladı. ve onu kalabalık salona doğru yönlendirdi.

Salon sandalyelerle doluydu ve sandalyelerin çoğu doluydu. Odada birkaç yüz kişi vardı. Wilhelm Anna'yı ön tarafa götürdü. ve onu Ilsa ile Kurt'ün arasına oturttu. Kurt onun elini tuttu ve nazikçe sıktı.

Bir çeşit rahip ön tarafa geldi ve Almanca konuşmaya başladı. Kurt ona tercümanlık yaptı ama o hiç aldırış etmedi. Kalbindeki acıdan başka hiçbir şeye konsantre olamıyordu.

Birçok kişi ayağa kalkarak Alex ve diğer adamlar hakkında konuştu. Başta Alex olmak üzere orada bulunan herkes onlara büyük saygı duyuyordu. Friedrich, Alex ve Erich'in çocukluklarından bahsetti. Isaak, Alex'in baleyi ne kadar sevdiğinden, desteklediğinden ve bir balerini ne kadar sevdiğinden bahsetti. Birden fazla kişi Alex'in Anna ile evli olduğu için ne kadar mutlu olduğundan bahsetti. Onun sayesinde nasıl daha iyi bir adam haline geldiğini anlattı. Aaron arkadaşlığından ve Alex'in Anna'yı ne kadar değiştirdiğinden bahsetti.

Anna gözyaşları yanaklarından aşağı süzülürken sürekli yere baktı. Bir eliyle Alex'in evlilik yüzüğünü kavrarken diğer eliyle Kurt'ün elini tuttu.

Wilhelm kapanış konuşmasını yapmak üzere ayağa kalktığı anda, Anna'nın kalbi birkaç kez kıyma makinesinden geçmiş gibi hissediyordu. Koşmak istedi.

sırf beynini ve kalbini uyuşturabilmek için kendini soğuk su banyosunda boğmak istiyordu. Tanrım, bu acı hiç bitecek miydi?

Wilhelm adamlardan sevgiyle bahsettikten sonra herkese geldikleri için teşekkür etti. Tekrar sandalyesine oturdu ve rahip arka tarafta ikramlar olacağını söyleyerek herkesi uğurladı.

Kurt onun şakağına bir öpücük kondurdu. "İyi misin?" diye sordu sessizce.

Anna başını salladı. "Devin'i bulmam gerek." Kendini kaybetmeden önce o haplara ihtiyacı vardı.

"Devin? Neden?" Kurt şüpheli görünüyordu.

"Biliyorum işte." Ayağa kalktı ve odanın etrafına bakındı. Odanın arka tarafında durmuş Tom'la konuşuyordu. Tommy ve Tyler da onlarla birlikteydi. Tommy'yi görmek istemiyordu. O... çok iyi biriydi. Ama rahatlama arzusu her şeyden ağır bastı ve aceleyle odanın arkasına gitti.

Devin ona nazıkçe baktı. "İyi misin?"

Anna başını salladı ve ona çaresiz bir bakış attı. "Sizinle biraz konuşabilir miyim?"

Devin başıyla onayladı ve odanın kenarına doğru yürüdüler. "Sana nasıl yardımcı olabilirim, bebeğim?"

Anna bir an dudağını çiğnedi. "Dün bana verdiğin şeyden... daha var mı?"

Devin başını salladı. "Hayır, yanımda değil. Otel odamda bir tane var ama hepsi bu. Bu şeylerle seyahat etmek çok zor."

Anna'nın omuzları çöktü ve başını öne eğdi. Acısını dindirmek mümkün olmayacaktı.

"O kadar kötü mü, Anna?"

Tekrar ona baktı ve başını salladı. "Buna dayanamıyorum, Devin. Dün gece aldım ve kendimi çok daha iyi hissettim. Ama bu sabah yine kendimi berbat hissettim.

Ve tüm bunlar...." Odanın etrafını işaret etti. "Ben... bununla başa çıkamam. Acıtıyor!"

"Wilhelm'in kendini daha iyi hissetmene yardımcı olması için ilaç almanı onaylayacağını sanmıyorum."

Anna bir an düşündü. Wilhelm'i seviyordu. Ama burada olmak çok acı vericiydi. Devin'de onu daha iyi hissettirecek bir şey vardı. Devin, Alex'e benzemiyordu ya da ona Alex'i hatırlatmıyordu.

"Anna, eğer benimle eve gelersen, evde bol miktarda var ve istediğin kadar alabilirsin. Yardımcı olabilecek başka şeylerim de var."

Bu düşünce çok cazipti. Acıdan kurtulmak için çok çaresizdi. Kararını verdi. "Seninle eve geleceğim."

Devin gülümsedi, kendini çok memnun görünmekten alıkoymaya çalışıyordu. Anna tam da onun yapacağını bildiği şeyi yapmıştı. Duygusal acıyla nasıl başa çıkacağını bilmiyordu. Onu böyle yaratmıştı. Onu geri götürecekti.

Otel odasında onu deli gibi becerecek ve yarın eve dönmek için uçağa bindiklerinde ona bir hap sözü verecekti. Gerçekten de ona sunabileceği çok sayıda uyuşturucu vardı. İhtiyacı olduğunda aklı başında olduğu sürece, geri kalan zamanlarda ne yaptığı umurunda değildi.

"Çok sevindim bebeğim," dedi ona sarılarak. "Seni çok özledim."

"Evime gitmek istemiyorum," dedi çaresiz bir bakışla. "Eve gidemem."

Devin sempatik bir şekilde başını salladı. "Neden birkaç günlüğüne Malikânede kalmıyorsun, sonra sana yeni bir daire bulmayı konuşabiliriz?" Eğer isterse. Malikânede kalmaktan gayet memnun olabilirdi. Yine de onun şehirde olması güzeldi. Hmm. Bunu düşünmesi gerekecekti.

Anna başını salladı, gözlerinden rahatlama okunuyordu.

"Ne zaman ayrılmak istiyorsun?" Devin dikkatle sordu. Onu sıkıştırmak istemiyordu.

"Ne zaman yapabiliriz?" diye sordu.

"Arabam ön tarafta ama Wilhelm'den bu kadar çabuk ayrılmak ister misin?" Devin onun bu kadar çabuk gitmek istemesine çok şaşırmıştı. Gerekenden daha fazla kalmak istemiyordu. Bu yer onu rahatsız ediyordu.

Anna başını salladı. "Alex'e çok benziyor," diye fısıldadı.

"Veda etmen gerek."

Başını salladı ve Wilhelm'i bulmaya gitti. Devin onun konuşmasını izledi, gözyaşları yüzünden aşağı akıyordu. Wilhelm kısıp gözlerle ona ve sonra tekrar Anna'ya baktı. Yanağını okşadı ve hızla konuşarak başını salladı. Ama Anna başını salladı ve geri çekildi. Wilhelm'e bir şeyler daha söyledi ve sonra hızla Devin'e doğru yürüyüp ona sarıldı.

Wilhelm Devin'e yalvaran bir bakış attı. Devin ona muzaffer bir edayla gülümsedi ve Anna'yı girişe doğru yönlendirdi. Dışarı çıktıklarında, "Eşyalarını otele getirteceğim," dedi.

Tom'a işaret etti, o da başıyla onayladı. Buraya oğullarıyla birlikte gelmişlerdi. Sabah uçağa binene kadar Anna'nın dikkatini dağıtacak bolca seks olacaktı. Sadece Tyler'ı ülkeye dönene kadar nazik davranması için uyarması gerekiyordu. Devin, Anna'nın kaçma riskini göze alamazdı, yoksa ona asla geri dönmeyebilirdi. En azından gönüllü olarak. Onun kendisine isteyerek gelmesini tercih ederdi. Böylesi çok daha kolaydı.

Anna Frankfurt'a dönerken Tyler ve Tommy'nin arasında oturuyordu. Böyle ayrıldığı için kendini suçlu hissediyordu ama ne kadar uzun kalırsa o kadar acı verici oluyordu. Kurt ya da Aaron'a veda bile etmemişti. Hatta Ilsa'ya bile. Kaçtı. Ama yakında kendini daha iyi hissedecekti. Devin söz vermişti.

Frankfurt'ta lüks bir otele vardılar ve Devin onu odasına götürdü. İçeri girdiler ve Devin kapıyı kapattıktan sonra Anna'nın arkasında durdu ve boynunu öptü.

"Seni özledim bebeğim," diye fısıldadı kulağına, ellerini göğsünde gezdirerek göğüslerine doğru. "Seni daha iyi hissettirmeme izin ver."

"Lütfen," diye fısıldadı Anna ve Devin onu yatak odasına götürdü.

Gutshaus'tan ayrılarak bir hata mı yapmıştı? Wilhelm'i bırakmamalı mıydı? En azından ailenin geri kalanına veda etmesi gerekmez miydi? Aile mi?

Devin oturma odasındaydı ve Anna'nın onunla birlikte eve dönmesi için gerekli hazırlıkları yapıyordu. Seksin heyecanı geçtikten sonra kendini her zamanki gibi mutsuz hissediyordu. Buna bir de onu önemseyen insanları terk etmenin suçluluğu eklenmişti. Belki de Devin'le gitmemeliydi. Belki de kalmalıydı.

Sırt üstü yuvarlandı ve tavana baktı. Sadece acının geçmesini istiyordu.

Devin birkaç dakika sonra peşinde bir bellboyyla içeri girdi. Anna yatakta doğruldu ve yorganı göğüslerinin üzerine örttü. Bellboy ona sırtıttı.

"Anna, bavulların burada."

Komi kızın eşyalarını dolaba koydu, ona son bir kez baktı ve gitti.

"Giyin. Birazdan öğle yemeği yiyeceğiz."

"Devin?" Anna kısık bir sesle sordu. "O hap sende mi?"

Ona gülümsedi. "Sadece bir tane var. Şimdi mi istersin yoksa eve dönerken mi istersin?"

Anna ona perişan bir bakış attı. "Sadece bir tane mi? Yarısını şimdi, yarısını da yarın alabilir miyim?" Yarım dün ona kendini iyi hissettirmişti.

"Yarısı. Sana daha önce verdiğimin diğer yarısı." Anna ellerine baktı. "Ama evde daha çok var?"

Devin ona şefkatle gülümsedi. "Malikânede ihtiyacın olabilecek her şey var." Onun yanına oturdu ve saçlarını düzeltti. "Almak için yarına kadar beklemeni tercih ederim. Eminim Tommy kendini daha iyi hissetmene yardımcı olmaktan mutluluk duyacaktır."

Anna onun gözlerini aradı. Beklemek istemiyordu ama Devin'i üzmemek de istemiyordu. Aksi takdirde ona hiç vermeyebilirdi. İsteksizce başını salladı.

"Aferin kızıma. Şimdi git duş al ve giyin."

Tommy ve Tyler öğleden sonrasının geri kalanında daha iyi hissetmesine yardımcı oldular. Öğle yemeğinden sonra odalarına gitti ve günün geri kalanını yataklardan birinde çıplak olarak geçirdiler. Tyler ona karşı şaşırtıcı derecede nazikti, ama yine de biraz sertlikten hoşlanıyordu. Ama kız buna pek aldırmadığını fark etti.

Tommy her zamanki gibi sevecendi.

Akşam yemeği için temizlik yaptı ve sonra Devin gecenin geri kalanında onu yanında tuttu. Tom da zamanın bir kısmında oradaydı.

Çok uzun zamandır bir gün içinde bu kadar çok seks yapmamıştı. Ama Devin haklıydı. Acıyı uzakta tutuyordu ve bunun için minnettardı.

Bölüm Altmış Dört

Uçakları ertesi sabah 8:30'da kalkıyordu, bu yüzden erken kalkmaları gerekiyordu. Devin, birinci sınıfta uçacakları için Anna'ya güzel giyinmesini söyledi. Anna seyahat kıyafetini giydi ve kendini Devin'e sundu.

Onu kucağına çekti ve ellerini kalçalarında gezdirdi. Am dudaklarını sıyırdı ve parmaklarını vücudunun içine sokmak için külotunun altından kaydı.

"Ağzını aç," dedi.

Kadın hapı dilinin üzerine koydu ve adam ona bir bardak su uzattı.

Yutkundu ve adam klitorisinin etrafında nazıkçe dolanırken başını adamın omzuna yasladı. Orgazm çılgılığı attığında hap etkisini göstermiş ve kendini coşkulu hissetmeye başlamıştı. Bu sefer daha da iyi hissetti. Hatta biraz gülümsedi bile.

Tom ve Tommy ile birlikte eve uçuyorlardı. New York'ta bir aktarma vardı ve o noktada yollarını ayıracaklardı. Tyler okula dönebilmek için Pendleton'larla gidecekti.

Tyler ve Tommy bu özel uçuş için çok heyecanlıydılar. Görünüşe göre Singapur Havayolları birinci sınıf havayolu *şirketiydi*. Havaalanına vardılar ve check-in işlemlerini yaptırdıktan sonra uçuşlarını beklemek üzere birinci sınıf salonuna gittiler.

Anna memnundu. Pek bir şey hissetmiyordu ve bu durumdan oldukça memnundu. Yakında Almanya çok gerisinde kalacaktı ve geri dönmeye hiç niyeti yoktu. Asla. Alex'le ilgili hiçbir şeyi hatırlamak istemiyordu. Alex gitmişti. Hiçbir şey onu geri getiremezdi. Sadece bununla başa çıkması ve hayatına devam etmesi gerekiyordu.

Uçağa bindikten sonra Anna film izlemek için kıvrıldı. Devin koridorda onun karşısına oturdu. Birinci sınıfta sadece sekiz koltuk vardı ve çoğunu onlar kaplıyordu. Diğer üç koltukta iki erkek ve bir kadın oturuyordu.

Kahvaltısını yedikten sonra Tyler yanına gitti ve oturduğu yerdeki ayak dayama yerine oturdu.

"Eve dönmene sevindim, Anna. Bu yaz seni göremeyeceğim diye endişeleniyordum." Elini bacağında ve eteğinin altında gezdirdi.

Anna endişeyle etrafına bakındı. "Tyler..." dedi, adamın elini itmeye çalışarak.

Tyler onun elini yakaladı ve bileğini öyle sıkı tuttu ki, çürüteceğini sandı. "Sakın elimi itmeye kalkma," dedi sıkılmış dişlerinin arasından.

"Ah, Tyler," diye inledi Anna. "Canımı yakıyorsun." Uzaklaşmak için kolunu bükmeye çalıştı ama adam ondan çok daha güçlüydü.

Kadının elini tuttu ve bacaklarının arasına yerleştirerek sikini ovmasını sağladı. "Mmm. Bu iyi hissettiriyor."

"Tyler, lütfen. Burada başka insanlar da var." Anna başını kaldırdığında kadının onlara ters ters baktığını gördü.

Tyler güldü ve onu öpmek için öne eğildi, sonra onu ayağa kaldırdı. "Doğru. Hadi gel." Onu uçağın önüne ve geniş banyoya doğru çekti.

Saçlarından tuttu ve bir eliyle göğsünü makyaj masasına doğru itti, diğer eliyle de eteğini kaldırdı. Külotunu aşağı çekti ve sonra onun horozunu amının girişinde hissetti. O kadar bağırdı aniden öne doğru atıldı ve lavabonun kenarına tutunmaya çalıştı.

Tyler onu sertçe becerdi. Elleri onu yerinde tutmak için saçlarını sıkıyordu.

Kalçaları kadının kıkına çarptı ve kendini tekrar tekrar kadının içine sokarken homurdandı. Boşalırken sertleşti ve inledi, sonra saçlarını serbest bıraktı, böylece aniden yere düştü.

Ona baktı ve pantolonunun fermuarını çekerken sııttı. "Bunu bir uçakta yapmak daha da iyi hissettiriyor."

Kapıyı açtı ve Anna'yı yerde bırakarak dışarı çıktı. Titreyerek ayağa kalktı, saçını düzeltmek için bir tarak buldu ve sonra tökezleyerek koltuğuna geri döndü.

Kadın hızla ona doğru yürüdü. "İyi misin? Sana zarar verdi mi?" Anna'nın anlayamadığı bir aksanla konuşuyordu ama sesindeki endişe çok açıktı.

Devin, Anna için, "O iyi," diye cevap verdi.

Kadın etrafında döndü. "Nereden biliyorsun?" diye sordu suçlayıcı bir tonda.

Devin'in gözleri kısıldı. "Çünkü ben onun... koruyucusuyum. Ve onu kendisinden daha iyi tanıyorum."

"O genç adamın ona banyoda tecavüz ettiğinden oldukça eminim ve siz onun iyi olduğunu mu düşünüyorsunuz?"

"O genç adam benim oğlum. Ve evet, o iyi." Devin ayağa kalktı ve kadının gözlerinin içine dikkatle baktı. Gözlerini kırpmadı ama kadına bir tür mesaj iletiyor gibiydi.

Anna, kadının tavırlarının sakinleşmesini ve yumuşamasını dehşete düşmüş bir hayranlıkla izledi. Öfkeli tavrı yerini kabullenmeye bıraktı.

"Yanılmış olmalıyım," dedi usulca ve yerine döndü. Anna hayretle Devin'e baktı. "Ona ne yaptın?"

Devin oturdu ve gülümsedi. "Onun yanıldığını ve benim haklı olduğumu anlamasını sağladım."

Anna kulaklıklarını takmış televizyon izleyen kadına baktı. Devin onun öylece çekip gitmesini nasıl sağlamıştı? Bu biraz korkutucuydu.

Uçak New York'a indiğinde Tyler ona iki kez tecavüz etmişti. Hem Devin hem de Tom'la daha fazla kez seks yapmıştı ve birinci sınıftaki diğer iki adam da Devin'in onayıyla Anna'yı kullanmıştı. Tommy onunla yatmış ve birlikte olmaları konusunda daha ince davranmıştı. Kadın tüm bu süre boyunca kendi işine bakmıştı.

Ayrıca hapın etkisi geçtiği için de çökmeye başlamıştı. Devin'le birlikte bir sonraki uçuşlarına birkaç saat vardı ve Tom, Tyler ve Tommy'yle vedalaştıktan sonra birinci sınıf salonunda beklediler.

Tom, Devin ve Anna'yı birkaç gün kalmaları için davet etmişti ama Devin reddetti ve Anna minnettardı. Eve gitmek istiyordu. Devin'in ona söz verdiği haplara. O zaman her şey yoluna girecekti.

Devin uçuştan önce dinlenirken o da salondaki deri koltuğa gömülmüştü. Uykusu kaçmıştı ve gergindi.

"Anna, sana uyku hapi getirmemi ister misin? Buradaki dükkanlarda satıyorlar."

"Yardıma olacak mı?" diye sordu titrek bir sesle.

"Olabilir. Eve dönüş uçuşunda uyumanızı sağlar."

Anna başını salladı. Acıyı dindirecek herhangi bir şey.

Devin uçağı binene kadar uyku ilacını almasına izin vermedi. O zamana kadar perişan haldeydi. Görünüşe göre öncekinden daha kötüydü ama Devin bunun sadece bakış açısı olduğuna dair onu temin etti.

Bölüm Altmış Beş

O akşam San Francisco'ya indiklerinde, Devin Anna'yı uyandırmakta zorlandı. Havaalanında boğazından aşağı bir duble espresso boşalttı ve bu onu Malikâne'ye dönmeye yetecek kadar sarsmıştı. Malikâneye vardıklarında Anna gergin bir haldeydi ama Alex'in peşinden koşmuyordu, bu da iyi bir şeydi.

Devin onu odasına götürdü ve bir dolap dolusu banyosunda çeşitli ilaçlar vardı. Anna'nın gözleri, önündeki şişelenmiş rahatlama ile açıldı.

Devin, "Ian sorularınızı yanıtlayacak ve size göz kulak olacak," dedi. "Şişenin üzerinde yazandan daha fazlasını tek seferde alma yoksa daha fazlasını almana izin vermem."

Anna başını salladı, hâlâ çeşitli şişe ve kutulara hayretle bakıyordu. *Rahatla!*

Devin bir şişe çıkardı ve ona uzattı. "Bunu sana Almanya'da vermiştim. Çeşitli türleri dene ve neyi sevdiğini gör. Özellikle beğendiğin bir şey olursa Ian'a söyle, sana daha fazla getirelim. Tamam mı?"

Anna başını salladı ve elindeki şişeye baktı. "En hızlısı ne?"

Devin kıkırdadı. "Bu." İçinde bir çeşit bitki olan plastik bir kutuyu işaret etti. "Ya da bunu." Bir kutu beyaz tozu işaret etti. "Ama ben Ian'ı istiyorum.

Bunları denediğinde burada ol ki sana nasıl kullanacağını gösterebilsin. Aksi takdirde gerçekten boku yiyebilirsin." Şişeyi işaret etti. "Bunlardan birkaç tane al ve Ian sana diğer şeyleri sabah gösterecek, tamam mı?"

Anna kaşlarını çatı ama başını salladı.

"Eğer beni dinlemezsen, hiçbirini almana izin vermeyeceğim." Anna uysalca başını salladı. Bunun olmasını istemiyordu.

"Aferin kızıma," dedi Devin onu alnından öperek. "Cuma günü görüşürüz." Onu yatak odasına geri götürdü ve bir bardak su doldurdu.

O odadan çıktı ve Anna şişeye baktı. Aynı anda üç tane mi? Oh, Tanrı'ya şükür!

Üç hapı avucuna döktü ve tek seferde yuttu, sonra yatağına uzandı. Etkisini göstermesi ne kadar sürerdi? Ne hissettirecekti Ne gibi? Eğer yarım hap iyi hissetmesini sağlıyorsa, üç hap ne kadar iyi hissettirirdi?

"O nasıl?"

Ian anlaşılmaz bir ifadeyle Devin'e baktı. "O iyi. Hatta mutlu. En azından etrafında olup bitenlerden habersiz."

"Kararımı onaylamıyor musun?" Devin arkadaşına kaşlarını kaldırarak baktı.

Ian'ın yüzü nötr kaldı. "Onu istediğin gibi kullanabilirsin. İlaçlar işe yaramadığında endişeleniyorum."

"Her zaman daha fazlası vardır."

İki adam Anna'nın malikânedeki yatak odasına doğru ilerlediler. Bütün raporlara göre Anna bütün hafta mutlu ve kaygısızdı. Sadece Ian endişeli görünüyordu.

"Ona nasıl sigara içileceğini gösterdin mi?"

Bu koca adamın gülümsemesine neden oldu. "Evet. Bundan hoşlanıyor. Dışarı çıkıp çimlere oturuyoruz ve kafayı buluyoruz. Sonra kemiklerimin üzerine atlıyor ve beni deli gibi beceriyor."

Devin güldü. "Gördün mü, o kadar da kötü değil. Kafayı bulmak için de bir bahanen oluyor."

"Diğer şeylerde o kadar eğlenceli değil."

"Her şeye sahip olamazsın. Yemek yiyor mu?"

"Evet. Çoğunlukla. Bence yemesi gerektiği kadar değil ama yiyor."

"Güzel. Kilo vermesini istemiyorum. Zaten yeterince zayıf."

Kapısına vardılar ve Devin kapıyı açtı.

Anna yatağında çıplak bir şekilde uzanmış, yüzünde boş bir ifadeyle tavana bakıyordu. Televizyon açıktı ama sesi kısıktı.

"Ona Cuma günleri ağır şeyler kullanamayacağını söyledim. Sanırım dün gece gerçekten ağır bir şey almış olmalı, çünkü bütün gün yerinden kıpırdamadı."

Devin iç çekti. Cuma günleri ona ihtiyacı vardı. "Git doktordan bir adrenalin iğnesi al."

Ian başıyla onayladı ve Devin Anna'nın yatağına doğru yürüdü.

Parmaklarını izledi

göğüslerinin arasında. Tüyleri diken diken oldu ve yüzünde orantısız bir gülümseme belirdi.

Yüzünü. Hâlâ hissedebiliyordu. Bu iyiydi. Parmakları düz karnından klitorisine doğru ilerledi. Başparmağıyla yumruyu ovuşturdu ve kadın usulca inledi. Adam onu okşamaya devam ettikçe kadının nemlendiğini hissedebiliyordu.

Adam bir parmağını şimdi ıslak olan yarığının içine bastırırken inledi ve ellerini sıktı. Parmağına karşı iyi hissettirdi. Ona karşı sıkıştı ve penetrasyonunu derinleştirmesini sağlamak için kalçalarını hareket ettirdi.

Ian birkaç dakika sonra elinde bir şırıngayla döndü. "Dans etmeyi sordu mu?"

Ian başını salladı. "Dün ona bunu sordum ve kendini iyi hissetmek dışında hiçbir şeyle ilgilenmiyor gibiydi."

Devin gülümsedi. "Güzel."

Şırıngayı koluna soktu ve sıvıyı damarlarına itti. Bir an sonra çılgılık atarak doğruldu ve vahşi gözlerle etrafına bakındı.

".....Ne oldu?" diye sordu.

"Bugün Cuma, bebeğim. Buluşma için hazırlanma zamanı. Geceyi atlatmak için yarım hap alabilirsin."

Anna minnettar gözlerini Devin'e çevirdi. "Teşekkür ederim, Usta," dedi usulca.

####

